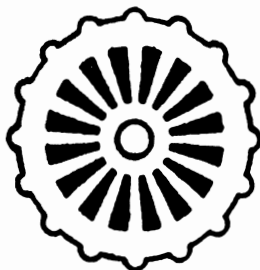

බුද්ධචර්යාවේ ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 26-27

සුත්‍රාන්ත පිටකයෙහි

20 වන - 21 වන ග්‍රන්ථය

බුද්ධකතීකායෙ

විමානවස්ථුපාලී පෙතවස්ථුපාලී

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින් කරන ලද

**පාඨසංශෝධන පුච්ඡ සංස්කරණයෙන් යුත්
සිංහල අනුවාදය.**

ශ්‍රී බු. ව. 2550

රාජ්‍ය ව. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 26 - 27

The Twenty and Twenty-one Books in the
Suttanta-Pitaka
Khuddaka-Nikāya (3) (4)
20-21

VIMĀNAVATTHU PĀLI & PETAVATTHU PĀLI

With the Sinhala translation
Revised and Edited by
The Tripitaka Editorial Board

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පට්භතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානාමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුකා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්චන්තු සද්ධං”**

**“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදන්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”**

අප භාග්‍යවත් අර්හත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැභීම ය.

සැම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිඳිත් ද ? චතුර්වේශාරදත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සඵඤ්ඤ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුළ ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිං චිත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
චිරියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, චිරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුළ
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවනයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුක්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධර්ම දේශණාමය සහ ධර්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධම්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළේවා !

බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !

ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමකං දදෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මනුසාසති"

(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමානය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය

මෝහ නිමිථ විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සච්ඡෙදනා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,

සමින්ද රණසිංහ.

2009.06.28

සුතතනපිටකෙ
බුද්දකනිකායො
විමානවස්තුපාලි

සුත්තානපිටකයෙහි
බුද්දකනිකායානනගීත
විමානවස්තුපාලි
(සිංහලානුවාදය)

**“කථාගතපපවෙදිකෝ හික්ඛවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති
නො පටිච්ඡනෙනා.”**

**“මහණෙනි, කථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධම්ම හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අඬුණාරනිකාය, තිකතිපාත - භරණිවග්ග, 9 සූත්‍රය)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 17,271 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළු පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:17,271 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පටුන CONTENTS

	82
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xv
සංඥාපනය	xvii-xxi
සංඛ්‍යාත්මක නිරූපණය	xxiii
පාළි භෝධිය	xxv
විමානවක්‍රා විසය සූචි	xxvii-xxix
විමානවක්‍රා පෙළ හා සිංහල අනුවාදය	2 - 219
ගාථාදිපාද - සූචි	221 - 232
සංඥාපනාමානුකූලමණිකා	233 - 234
විසේසපදනුකූලමණිකා	235 - 243

සංස්කාරක නිවේදනය

බුද්ධිජයනතී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාලයෙහි සවිසිවන (26) ග්‍රන්ථ වශයෙන් සමන්ත කරන ලද්දේ ‘විමානවත්තපාළි’ යි. පඤ්ච මහානිකාය ග්‍රන්ථයන් කෙරෙහි ‘බුද්ධකනිකායෙහි’ ලා සඬ්භිත වූ “විමානවත්ත පාළිය” එමැ කුසුගත්සභියේ සවැනි ග්‍රන්ථය ද වෙයි.

ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලය මගින් දෙදහස්පන්සියවැනි සමුද්ධා මධ්‍යලය සිහිකිරීම සඳහා සමන්ත කළ සත්ත්‍වයාවලියෙහි ප්‍රමුඛ-සානායට පැමිණියේ ත්‍රිපිටක බුද්ධවචනය සිංහල භාෂායෙන් නබාලීම යැ. එහි ලා විමානවත්තපාළිය සියබසට නභාලීම සඳහා ආරාධිත වූවාහු මහනුවර මහාවිහාරපරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත විද්‍යාවිශාරද හාල්යාලේ සුමනතිස්සාභිධාන සියම් මහනිකායේ අස්ථිරි විහාරපාර්ශ්වයේ අනුනායකසංවිරයන් වහන්සේ යැ. උන්වහන්සේ විසින් යථාකාලයෙහි පරිවර්තනයාභිය නිමහම් කරන ලද්දේ යැ.

යළි වතීමාන ත්‍රිපිටක සමපාදකමණ්ඩලයෙහි ධර්මර පණ්ඩිත මහතෙරවරුන් විසින් පාඨශෝධන පූර්වක වැ පරිවර්තනය ද මැනැදින් සංස්කරණය කොට මුද්‍රණය සඳහා සකස් කරනලද්දේ ය. හිඟල, මාකඩවර ‘රෙවන’ පරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සංවිරයන් වහන්සේ විසින් ‘විමානවත්ත, පෙතවත්ත’ යන ග්‍රන්ථය මැ පිළිබඳ කොට දනුනු හැම කරුණක් මැ අලලා වෙන වෙන මැ ලියනලද සංඥාපන දෙකක් ද මෙහි ඇත. එය මේ ග්‍රන්ථයන් පිළිබඳ වැ අධ්‍යයනයක් ලබනුවනට මහත් පිටුවහලක් බව කියැයුතු වේ.

මේ අධිකාරයෙහි අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන උතුමාණන් හා ගරු අග්‍රාමාත්‍ය ආර්. ප්‍රේමදාස මැති-තුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් හා ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ ඉක්මනින් පළකරවාලීම සඳහා ඉමහත් උද්‍යෝගයෙන් ක්‍රියා කරන සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ද කෘතවේදී වැ මෙහි ලා සඳහන් කළහ.

තවද ආරම්භක බෞද්ධමණ්ඩලයෙහි සත්පුරුෂයන් හා ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයට හැම ලෙසින් පහසුකම් සලසන මහානායක වාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ඇම්. ඒ. ආර්. සමරසිංහ මහතා හා නිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් ඇතුළු සේවක මණ්ඩලය ද මෙහි ලා සිහිපත් කරන අතර මෙ හැම දෙන පයභාජනියාසනප්‍රවර්තන කුශල හෙතෙයෙන් සුබභාගී වෙත්වා’ යි ආශංසනය කරමින.

මේ වගට, ශාස්තෘශාසනෝදයකාරී,
ලබුගම ලඩකානඤ්ඤ
මහානායකසංවිර.

1982 ජනවාරි 30 වැනි දින
ත්‍රිපිටකකායාලයේ දී යැ.
115, විජේරාම මාවත
කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඤ්ඤාමහාපණ්ණාසක, බ්‍රහ්මදේවගොඨ ආනන්දමෙත්තිය මහානායක මහාසංචාරිපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්තපුරිවෙණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාග්ගීඤ්ඤාචාර්ය, කෝදගොඩ ශ්‍රී භානාලොක දක්ෂිණලංකායෙහි ප්‍රධාන සභනායක සංචාරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චන්දය පරිවෙණාධිපති ත්‍රිපිටකවාග්ගීඤ්ඤාචාර, ලබ්‍රගම ශ්‍රී ලංකානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධම් මහාසභනායක සංචාරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියාධිපති, ශාසත්‍යපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීයපණ්ණික, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රභාලොක — කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධම් මහාසභනායක සංචාරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍යපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ණික, වෙඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රිධම් මහාසභනායක සංචාරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ — මාකඩවර, රෙවන පරිවෙණාධිපති රාජකීයපණ්ණික, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සංචාරයන් වහන්සේ.

කොළඹ නිකේතියායෙහි අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීයපණ්ණික, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලංකාර නායක සංචාරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියායෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචාර්ය, ශාසත්‍යාචාර්ය, රාජකීයපණ්ණික, ත්‍රිපිටකාචාර්ය උඩුවේ ජනානන්ද සංචාරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ණික, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සභනායක සංචාරයන් වහන්සේ.

සංඥාපනය

සුඤ්ඤානපිටකයෙහි බුදුකනිකායයෙහි සඛග්ගයට ගිය විමානවක්ඛු වූකලී දෙවියන් විසින් පූර්වජන්මයෙහි කරනලද පින්කම් ද එහි එල ප්‍රත්‍යක්ෂ කරන දිව්‍යවිමානාදී සම්පත් ද ප්‍රකාශ වන, එහෙයින් මැ හුදී ජනයාගේ සිත්සතත් සුවර්තයට නමාලන ජනකාන්ත කරා සඬග්ගයෙකි. නවාඬගශාස්ත්‍රාශාසනයෙහි ගාරාඬයෙහි ඇතුළු වන මෙහි ගාරා පාවජා විසර්ජන විසින් ද්විවිධ වෙයි. විසර්ජන ගාරා ඒ ඒ දෙවියන් විසින් ද දෙවිපුතුන් විසින් ද ප්‍රකාශිත යැ. පාවජා අතුරෙහි ඇතුළු ගාරා බුදුරදුන් විසින් ද සක්දෙවරජු ආදීන් විසින් ද ශ්‍රාවකයන් විසින් ද අසනලද යැ. එහි දු බහුතර සඬඬ්‍යාව ද්විතීය ශ්‍රාවක මහමුගලන් මහරහතුන් වහන්සේ විසින් අසනලද ගාරා යි.

උන් වහන්සේ දෙවිලොව සැරිසරා ඒ ඒ දෙවියන් ලද සම්පත් බලා එයට හේතු විසින් ඔවුන් කළ පින්කම් අසාගෙන අවුත් බුදුරදුන් හමුවෙහි ප්‍රකාශ කෙරෙහි. බුදුහු පින්පල පසක් කරවන පිණිස සිවුපිරිසෙහි දේශනා කෙරෙහි. ඒ අසා සැදහැනියෝ පින්කම්හි උත්සුක වෙති, දුසිරිතින් මිදී සුසිරිතට නැමෙති. එහෙයින් මේ දේශනා බෙහෙවින් එලවන් ද ජනකාන්ත ද වී. ධර්මදේශකයෝ පුණ්‍යඵලනිදර්ශනයෙහි ලා විමානවක්ඛු උපයෝග කරගනිති. එ මැ දෙසුම් උවසුඋවැසියන්ගේ මන වඩයි. විමානවක්ඛු සියබසට නැඟු ගම්මුල්ලේ රතනපාල තෙරණුවනට කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජ සතමුණක කෙත් සහිත වෑ හිඟුලවිහාරය පිදු බව සිංහල විමානවස්තු ප්‍රකරණයෙහි සඳහන් වෙයි.

‘විමානවක්ඛු’ යන මෙහි ‘විමාන’ නම් දෙවියන්ගේ ක්‍රීඩානිවාස ස්ථාන යැ. ඒවා උන්ගේ සුවර්තකම්භානුභාවයෙන් නිපන් ප්‍රමාණ විශේෂයෙන් යුක්ත බැවින් විශේෂයෙන් මානනීය වන බැවින් ‘විමාන’ යි කියනු ලැබෙත්. විමානයන්ගේ ‘වක්ඛු’ විමානවක්ඛු යැ. ‘වක්ඛු’ ශබ්දය කාරණ පයථාය යි. ඒ ඒ දෙවියන්ගේ රූප භෝග පරිවාරාදී සම්පත් ද එය උපදවන කර්ම ද ඇසිරි කොට මේ දේශනා ප්‍රවාක්‍ෂ බැවින් විපාකමුඛයෙන් හෝ කර්මවික්‍ෂයට කාරණ භාවයෙන් ‘විමානවක්ඛු’ නමැ යි දතයුතු.

ඒ මේ විමානවස්තු වර්ග විසින් පියවර්ග යැ වික්කලතාවර්ග යැ පාරිච්ඡික්කවර්ග යැ මඤ්ඤාධිකවර්ග යැ මහාරථවර්ග යැ පායාසි-වර්ග යැ සුනිකඛික්කවර්ග යැ යි වර්ග සතෙකින් පරිමිත යැ. පළමු වැන්නෙහි වස්තු සතළොසෙකැ දෙ වැන්නෙහි එකොළොසෙකැ තෙවැන්නෙහි දසයෙකැ සතර වැන්නෙහි දෙළොසෙකැ පස් වැන්නෙහි තුදුසෙකැ සවැන්නෙහි දසයෙකැ සත් වැන්නෙහි එකොළොසෙකැ යි පසාසු වස්තුවෙයි. එහි දු පළමු සතරවගෙහි ස්ත්‍රීවිමානවස්තු පනසෙක් ද ඉතිරි තුන්වගෙහි පුරුෂවිමානවස්තු පන්තියෙක් ද දක්වන ලද්දේ යි.

මොවුනතුරෙහි කිහිපයක් හැර බහුතර සභ්‍යාව බුදුරදුන් ධර්මානුකූලයෙහි භාරතීය සමාජයෙහි පහළ වූ කර්මයකි. මල්ලිකා-විමාන වස්තු යැ විසාලක්ඛිවිමාන වස්තු යැ පිකවිමාන වස්තු යැ බුළුරථවිමාන වස්තු යැ උකතරවිමාන වස්තු යැ සෙරිස්සකවිමාන වස්තු යැ යන මොහු සම්බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් පසු පහළ වූවාහු වෙති. එහි දු සෙරිස්සකවිමාන වස්තුව හැර අවශේෂ සියලු කර්ම ප්‍රථමසඛ්‍යායනා අවසානයෙහි සභිගීතියට නැඟුණාහු වෙති. සෙරිස්සක විමාන වස්තු ද්විතීය සභ්‍යායනයෙහි දී සමහර තෙරුන් විසින් සභිගීතිකාරක මහතෙරවරුන්ට ආරොචන කරනලදු වැ සභිගීත විය. ඉන්තිලවිමාන යැ චතුරිත්ථිවිමාන යැ සංමනාගවිමාන යැ මහාරථ-විමාන යැ අනෙකවණ්ණවිමාන යැ සුනික්ඛිත්තවිමාන යැ යන මේ විමානකර්ම අතීත බුදුවරයන්ගේ කාල හා සම්බන්ධ යි.

විශේෂතා:

බොහෝ කර්මවන්ති පාළිය සමානසාරූපයෙන් තිබීම මෙහි දක්නා විශේෂ ලක්ෂණයකි. ඇතැම් කර්මවන්ති පාළිය පමණක් නොවැ නිදන ද එකසාරූපයෙන් හෝ මද වෙනසෙකින් යුතු වැ දක්නාලැබේ. (3-1) උළාරවිමාන (3-2) උච්ඡුද්ධිකාවිමාන (4-10) උච්ඡුච්චිමාන එබඳු තැනි. මේ කර්ම තුනෙහි මැ නිදන ද පාළි ද සමාන වෙයි. වස්තු පුද්ගල නානාත්වය ඇත. උළාරවිමානවස්තුවෙහි නැන්දණියෝ තමාගේ පූජක කොටස පිඩුසිඟා වැඩි මහණක්හට පිදු ලේලියට කිසි මොහොලකින් පහර දී ඇය මරති. උච්ඡුද්ධිකාවිමාන වස්තුවෙහි නැන්දණියෝ උක්ඛුච්චික් මහණක්හට දුන් ලේලියට පුටුවෙකින් පහර දී ඇය මරති. උච්ඡුච්චිමානවස්තුවෙහි නැන්දණියෝ උක්ඛුච්චික් මහණක්හට දුන් ලේලිය ගලෙකින් පහර දී මරති.

නාචාචිමාන වස්තු තුනෙකි. පඨම, දුතිය, නාචාචිමාන වස්තුවෙහි පාළි සමාන වෙයි. නිදන වෙනසි. පඨමනාචාචිමාන වස්තුවෙහි වස් නිමවා බුදුන් දක්නට වඩනා භික්ෂුහු සොළොස් දෙනෙක් නිරුද්ධ කාන්තාරයෙහි ගිමිත්තැව් පිපාසිත වැ සිටියාහු පැනට ලිඳකට යන ස්ත්‍රියක දෑත ඇය පසුපස ලිඳ වෙත ගොස් පැන් ලබාගනිති. දුතියනාචාචිමාන වස්තුවෙහි රහත් මහණ කෙනෙක් වස් වසනු පිණිස පිටිසර ආවාසයකට වඩනාහු අතරමග පවසින් පෙළි ගෙදෙරකට වඩිති. එහි ස්ත්‍රියක් උන් වහන්සේට අසුන් පතවා දී පාදෝනා දිය එළවා පය ගල්වන තෙල් දී තල්වැට පවත් සලා ගිමන් නිවා මිහිරි සිහිල් සුවඳපැනක් පිළිගන්වයි. තතියනාචාචිමාන වස්තුවෙහි ද පළමු දෙවැනි වස්තුවෙහි පාළිය සපුරා දක්නට ඇත. අතිරේක භාරා දෙකක් ද වෙයි. නිදන බෙහෙවින් වෙනස් වෙයි. එහි බුදුන් මහසඟුන් පිරිවරා දනවු සැරියරා ‘ථූණ’ නම් බමුණු ගමට වඩිති. ගම්වැසියෝ ඔබට පැන් නොදෙනුව කනිකා කෙරෙහි, ලීන් තණරොඩු පිදුරු දහවියා ලා වසාලති. පැන් ගෙනයන ස්ත්‍රියක් බුදුපාමොක් මහසඟනට පැන් පිළිගන්වයි. එපවත් ඇසු සොම්පුරුණයා ඇය තළාපෙළා මරාදමයි. මෙසේ පාළි විසින් ද නිදන විසින් ද වස්තු විසින් ද සමානතා දක්නා නොයෙක් කර්ම විමානවස්තුයෙහි ඇත.

භුත්තිලවිමාන වස්තුව (2. 5) ස්ත්‍රීවිමාන කොටසෙහි ලා සඬග්‍රහ කරන ලද්දේ යැ. එහි අන්තරවිමාන සතිසෙක් වෙයි. එ හැම ස්ත්‍රීවිමාන යැ. අන්තරවිමාන දක්වීම මැ මුඛ්‍යකාරණ වූ බැවින් අප්‍රධාන වූ භුත්තිලවිමාන කර්තෘව ස්ත්‍රීවිමාන අතුරෙහි ලා සඬග්‍රහණය යැ. අන්තරවිමාන සියල්ල පාළු වීසින් සමාන යැ. නිදන පුද්ගල වස්තු වීසින් වෙනස් වෙයි.

රෙවතීවිමාන වස්තුව (5. 2) පුරුෂවිමාන කොටසෙහි ලා සඬග්‍රහ කරන ලද්දේ යැ. එහි ද මුඛ්‍ය වක්‍රයේ රෙවතියගේ ස්වාමිපුරුෂ වූ නන්දියගේ වස්තුව යැ. රෙවතියට විමානයෙක් නැත. ඔ පවිකම් කොට නිශ්චන් එකකි. ඇයගේ කර්තෘව ප්‍රත්‍යවස්තුයෙහි සඬග්‍රහ කරන ලද්දේ යි.

විශේෂ ශබ්දප්‍රයෝග:

පාළියෙහි විරල වූ විශේෂ ශබ්දප්‍රයෝග ද විමානවක්‍රයෙහි දක්නා ලැබේ. පහත පළ වක්‍රයේ එබඳු තැනි.

සුවිමිතිතා:

ද්විවිමානවක්‍ර (2. 1) මහාරථවිමානවක්‍ර (5. 14) යන දෙකන්හි ‘සුවිමිතිතා’යි පදරූපයෙක් ඇත. ද්විවිමාන අටුවායෙහි “සුවිමිතිතාති සුඛමිතිතා” යි ද මහාරථවිමාන අටුවායෙහි “සුවිමිතිතාති සුච්ඡි සිතකරණා” යි ද ව්‍යාකෘත යැ. ‘සිත’ යනු ද ‘මිතිත’ යනු ද භාසපයඝ්‍රාය වෙයි. එයින් ‘සුවිමිතිත’ යනු ‘සුවිඤ්ඤා’ යන සංස්කෘත ශබ්දරූපයෙහි ප්‍රාකෘතසවරූපය බව පෙනේ.

සෙය්‍යාසා:

ද්විවිමානවක්‍රයෙහි (2. 1) මුද්‍රිත පෙළෙහි ද අටුවාහි ද ‘සෙය්‍යාසෙ’ යන ශබ්දරූපයෙක් ඇත. “සෙය්‍යාසෙති සෙය්‍යතරා” යනු එහි අටුවා යි. ධම්මපදයෙහි “මිථ්‍යාපණ්ණිතං විතං පාපියො නං තතො කරො” යන්නෙහි ඉක්ලපණය “සමුදා පණ්ණිතං විතං සෙය්‍යසො නං තතො කරො”යි දක්වනලද්දේ යැ. එයින් ‘සෙය්‍යාසො’ යනු ‘පාපියො’ යන්නෙහි විරුද්ධවචනය බව පෙනෙයි. එහි ලිඛනරූපය ‘සෙය්‍යස’ යනු යි. ඒ වූකලී සංස්කෘතයෙහි ‘ශ්‍රෙයස්’ ශබ්දයෙහි ප්‍රාකෘතසවරූපය යි. එසේ වත් මැ ‘සෙය්‍යාසො’ යන්නෙහි ස්ත්‍රීරූපය ‘සෙය්‍යසා’ වියැයුතු යැ. ‘සෙය්‍යසි’ කියා හෝ වියැහෙයි. එහි සංස්කෘතශබ්දරූපය ‘ශ්‍රෙයසි’ යනු යි. ‘සෙය්‍යාසෙ’ යනු ලිපි දෙශයෙකැ යි සිතමහ.

වියාකාසි:

“පඤ්ඤා පුට්ඨො වියාකාසි” යනු පෘථ්විපර්ජන කර්තෘවක් පාසා දක්නාලැබෙන වාක්‍යාබණ්ඩයෙකි. එහි ‘වියාකාසි’ යනු ‘ව්‍යාකාසි’ යන ආත්මනයෙහි ප්‍රාකෘතසවරූපය යි.

අනුකම්පයා:

ගොපාලවිමානවක්‍රියයෙහි (7. 6) “අහාසි කුමමාසං මමානුකම්පයා”යි ‘අනුකම්පා’ ශබ්දයෙහි තෘතීයාවිභක්තිරූපය අනුකම්පයා’යි දක්වෙයි. ඒ වූකලී සංස්කෘතභාෂාසවරූපය ගත් ශබ්දප්‍රයෝගයෙකි. එහි පාළි සවරූපය ‘අනුකම්පාය’ යනු යි.

සිංසරෙ:

මහාරජවිමානවක්‍රියයෙහි (5. 14) “මනො තවඤ්ඤාය තරෙච්ච සිංසරෙ”යි ‘සිංසරෙ’ යන ආධ්‍යාතරූපයෙන් ඇත. “සිංසරෙති සංසප්පරෙ, පවත්තරෙති අකො” යනු එහි අටුවා යි. ගමනාසී ‘සිංස’ ධාතුප්‍රයෝගයෙකි.

අහුවාසිං:

අනෙකවණ්ණවිමානවක්‍රියයෙහි (7. 8) “අහං හදන්තො අහුවාසිං පුබ්බෙ”යි ‘හු-සන්තායං’ ධාතුවෙහි අතීතකාලික උත්තමපුරුෂෙක වචනය ‘අහුවාසිං’ යි දක්වනලද්දෙ යැ. “අහුවාසිනති අහොසිං” යනු එහි අටුවා යි.

සමුස්සිතාසෙ:

සෙරිසෂ්ඨකවිමානවක්‍රියයෙහි (7. 10) “වෙචරියඤ්ඤා සමුස්සිතාසෙ”යි. ‘සමුස්සිත’ ශබ්දයාගේ ප්‍රථමාබහුවචනරූපය ‘සමුස්සිතාසෙ’යි කියනලද්දෙ යැ. මේ වූකලී “දෙවාසං” ඉත්තංභාසං” ආදී වෛදික ශබ්දප්‍රයෝගයෙහි ප්‍රාකෘත සවරූප වෙයි එහි මැ “ඵමා ඉමෙ ජොතිරසාමයාසෙ” “තස්මා ධම්මං පසසථ වාණිජාසෙ” යන තන්හි ‘ජොතිරසාමයාසෙ’ ‘වාණිජාසෙ’ යන ශබ්දප්‍රයෝග ද මෙ මැ නියරි.

අපිලන්ධන:

මහාරජවිමානවක්‍රියයෙහි (5. 14) “රජස්ස සොසො අපිලක්ඛනාන ව”යි ආහරණපයභාස වූ ‘අපිලක්ඛන’ ශබ්දයෙන් ඇත. “අපිලක්ඛනාන වාති අකාරො නිපාතමත්තං, පිලක්ඛනානං ආහරණානං අපිලක්ඛනානානි ච ආහරණපරියායොති වා වදන්ති” යනු අටුවා යි.

බුද්ධිකාලීන භාරතයෙහි සමාජතත්ත්වගවේෂණයෙහි ලා විමානවක්‍රිය ඉතා අගනා ග්‍රන්ථයෙකි. සමකාලීන සමාජයෙහි විවිධ කරුණු ඉන් අනාවරණ වෙයි.

(1) සමයවිරෝධී සංවිධාන: බුදුසමයෙහි ව්‍යාප්තියට එරෙහි වූ බමුණන් සංවිධාන වූ නැගීසිටි අයුරු තකියනාවා විමාන වස්තුවෙහි නිදනකථායෙන් අනාවරණ වෙයි. ගමන්විධායෙහි පවසට පැන් අත්‍යවශ්‍ය දෑයෙකි. ‘පූණ’ ගම්වැසි බමුණෝ වාරිකායෙහි වඩනා බුදුපාමොක් මහසභනට පැන් නොදෙනුව කතිකා කොටගෙන ලීන් වසාදූහ. පැන් දුන් ස්ත්‍රීය මරාදූමුහ.

(2) රජුන්ගේ නගරප්‍රදක්මණා: ජනරඤ්ජනය පිණිස රජුන් මහසෙන්‍යාන පිරිවරා පෙරහිරින් නගරප්‍රදක්මණා කරන සිරිතක් එකල දඹදිවැ පැවැති සැටි ‘කුඤ්ජරවිමානවත්ථු’ නිදනයෙන් හෙළි වෙයි. එහි මගධෙශවර ‘බිම්බිසාර’ රජු විසින් කරනලද එවන් නගර ප්‍රදක්මණාවක් සඳහන් වේ.

(3) උද්භිදවිද්‍යා: වෘක්කලතාවන් අකාලයෙහි මල්පල ගැන්වියැ හැකි ශිල්පියා ක්‍රම බුද්ධිකාලීනභාරතයෙහි උද්‍යානපාලකයන් දැනැසිටි බව එල්ලයකවිමාන වස්තු නිදනයෙන් අනාවරණ වෙයි. අකාලයෙහි අඹපල බුදින රිසියෙක් මගධයේ බිම්සර රජහට උපදි. හෙ එපවත් උයන්පල්ලාට දන්වයි. “උයනෙහි අඹ නැත, මදකලක් ඉවසන්නෙ යැ, නොබෝකලෙකින් අඹපල ලබාදෙමි” උයන්පල්ලා කියයි. හෙ අඹරුක්මුල පියවි පස් බැහැර කර කිසි යම් පසක් යොද ප්‍රමිශ්‍රණයක් ඉසි. නොබෝකලෙකින් පත් සැලිණ. යළි ඒ පස ඉවත් කොට බොරඑදමුණකසට මුසු පියවිපස් යොද දිය ඉසි. නොබෝ කලිහි අඹරුක් දලුලා මල්ගෙන පලදරි.

(4) කර්ණශූලයට කකුළුරස: කකුළුරස කර්ණශූලාබාධයට ශ්‍රේෂ්ඨවත් බව ‘කක්කටරසදයකවිමාන වස්තු නිදනයෙන් අනාවරණ වෙයි. “විදග්භා භාවනායෙහි යෙදීසිටි මහණක්හට කර්ණශූලපීඩායෙන් සිත් සමාහිත කරනු නොහැකි වෙයි. බුදුහු එපවත් අසා එයට කකුළුරස බොජුන් සන්ප්‍රාය සේ දැන ‘මගධකෂේත්‍රයෙහි පිඩුසිභා යව’ යි වදළහ. ඔබ එසේ කළහ. එහි දී ලද කකුළුරස මුසු බොජුන් වළඳා රොග සන්තිද්‍රවාගෙන විදසුන් වඩා රහත් වූහ.”

(5) පිනට ළැදි උවැසියක්: බැළයට ගත් එකක ස්වාමියාගේ උපස්ථානයට තබා පින්කමට අවසරගත් උවැසියක් පිළිබඳ පහන් සංවේග දනවන සිද්ධියක් ‘උත්තරාවිමානවත්ථු’ නිදනයෙන් හෙළි වෙයි. “පළමු රජගහනුවර මහසිටුහුගේ සෙවක වැ සිට පසු කලෙකැ බිම්සර මහරජු කෙරෙන් මහධන සිටු තැන් ලද ‘පුණණ’ සිටුහුගේ දුහිතෘ ‘උක්කරා’ රජගහනුවර සිටුහුගේ පුතුහට භායභී වෙයි. පින්කමට අවකාශ නොලත් ඕ පියසිටුහුගෙන් ලද කහවණු පසළොස් දහසක් දී ‘සිරිමා’ නම් අභිරුපි නගරසොහිනිය පසළොස් දවසකට බැළයට ගෙන සිය සැමියාගේ උපස්ථානයට තබා අවකාශ ගෙන අඩමසක් සිටුගෙහි දී බුදුපාමොක් මසසහනට මහදනක් පැවැත්වූ.”

මෙවන් රසබර පවතින් සැරැසුණු ‘විමානවත්ථු’ මානවචරිත සංස්කරණයෙහි ලා අතීශයොපකාරී වන, එහෙයින් මැ බෞද්ධ සංස්කෘතිය හා දඩි ලෙස බැදීසිටුනා අගනා ග්‍රන්ථයකි.

වීරං නිට්ඨතු ලොකසමී සමා සමුද්ධසායනං.

කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර යථවීර

රෙවත පිරිවෙන
මාකඩවර,
හිඟුල.
1982 ජනවාරි 1 දින.

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

අ a ආ a ඉ i ඊ i උ u ඌ u එ ē ඔ o

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ධṇa			
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤṇa			
ටta	ඨtha	ඩḍa	ඬḍha	ණṇa			
තta	ථtha	දda	ධdha	නna			
පpa	ඵpha	බba	භbha	මma			
යya	රra	ලla	වva	සsa	හha	ළla	ඞṇ
කka	කාkā	කිki	කීkī	කුku	කූkū	කෙkē	කෝkō
ඛkha	ඛාkhā	ඛිkhi	ඛීkhī	ඛුkhu	ඛූkhū	ඛෙkhē	ඛෝkhō
ගga	ගාgā	ගිgi	ගීgī	ගුgu	ගූgū	ගෙgē	ගෝgō

CONJUNCT-CONSONANTS

කක ka	කඤ kaṇ	ත් ra	මෙ mpha
කඛ ka	කභ ka	ද් dda	මෙ, ම mba
කා kya	කඤ ca	ඳ් ddha	මෙ mbha
ත් ra	කඤ cha	ඳ් dra	මෙ mma
කච ka	කඤ ja	ඳ්, ඳ් dva	මෙ mha
කඡ ka	කඤ jha	ධ් dhva	යෙ, යෙ yya
කඨ ka	කඨ tha	නා nta	යෙ yha
කඬ ka	කඬ ḍha	නා ntha	ලා lla
කඳ ka	කඳ ḍa	නා nda	ලා lya
කභ ka	කභ ḍha	නා ndha	ලා lha
ග් ga	ග් ga	නා nna	මෙ mha
කච ka	කච ja	නා nha	සෙ ssa
කඡ ka	කඡ ja	ප් ppa	සෙ sma
කඨ ka	කඨ tha	ප් ppha	සෙ sva
කඬ ka	කඬ ḍha	බ් bba	භ් hma
කඳ ka	කඳ ḍa	බ් bbha	භ් hva
කභ ka	කභ ḍha	බ් bra	ළා lha
කඤ ka	කඤ ña	මෙ mpa	

ආ ā ඈ ē ඉ i ඊ i උ u ඌ u ඍ ṛ ඎ ṅ

විමානවක්‍රමපාලි - විසය සූචි

1 පියවග්ගො 2-35

පිටු

1. පයම පිය	විමාන	..	..	2 - 3
2. දුතිය පිය	„	..	..	2 - 5
3. තතිය පිය	„	..	..	4 - 7
4. චතුසු පිය	„	..	..	6 - 9
5. කුශ්ඨර	„	..	..	8 - 11
6. පයමනාවා	„	..	..	10 - 13
7. දුතියනාවා	„	..	..	12 - 15
8. තතියනාවා	„	..	..	14 - 17
9. දීප	„	..	..	16 - 19
10. තිලදකඛිණා	„	..	..	18 - 21
11. පතිබ්බතා	„	..	..	20 - 23
12. දුතියපතිබ්බතා	„	..	..	22 - 23
13. පයමසුභ්භා	„	..	..	24 - 25
14. දුතියසුභ්භා	„	..	..	24 - 27
15. උත්තරා	„	..	..	26 - 29
16. සිරිමා	„	..	..	28 - 33
17. කෙසකාරි	„	..	..	32 - 35

2. වික්කලකාමග්ගො 36-59

1. දුසි	විමාන	..	..	36 - 39
2. ලබ්බමා	„	..	..	38 - 41
3. ආවාමදුසිකා	„	..	..	40 - 43
4. චණ්ඩාලි	„	..	..	42 - 45
5. හද්දිනි	„	..	..	44 - 47
6. සොණදිනකා	„	..	..	46 - 49
7. උපොසරා	„	..	..	48 - 51
8. සද්ධා	„	..	..	52 - 53
9. සුනානු	„	..	..	54 - 55
10. හිසකාදුසිකා	„	..	..	56 - 57
11. දුතියහිසකාදුසිකා	„	..	..	56 - 59

විසය සූචි

3. පාරිවෘත්තකවග්ගො 60 - 89

පිටු

1.	උළාර විමාන	..	..	60 - 63
2.	උච්ඡුද්ධිකා	..	..	62 - 65
3.	පලලඛක	..	..	64 - 67
4.	ලතා	..	..	66 - 69
5.	ගුහ්‍යල	..	..	70 - 77
6.	දද්දල	..	..	76 - 81
7.	සෙසවතී	..	..	80 - 85
8.	මලලිකා	..	..	84 - 87
9.	විසාලකඛි	..	..	86 - 89
10.	පාරිවෘත්තක	..	..	88 - 89

4. මනෙප්පඨකවග්ගො 90 - 121

1.	මනෙප්පඨක විමාන	..	..	90 - 91
2.	පහසිර	..	..	90 - 93
3.	නාග	..	..	92 - 95
4.	අලොමා	..	..	94 - 97
5.	කඤ්ඤද්ධිකා	..	..	96 - 99
6.	විහාර	..	..	98 - 103
7.	චතුරිසී	..	..	102 - 109

(ඉන්ද්‍රවරද්ධිකා, නිලුපපලද්ධිකා, ඔදනමුලද්ධිකා, සුමනමකුළද්ධිකා).

8.	අමබ	..	..	108 - 111
9.	පිත	..	..	110 - 113
10.	උච්ඡු	..	..	112 - 115
11.	චන්දන	..	..	114 - 117
12.	රජප්පමාලා	..	..	116 - 121

5. මහාරථවග්ගො 122 - 163

1.	මණ්ඩුකදෙවපුත්ත විමාන	..	..	122 - 123
2.	රෙවතී	..	..	122 - 127
3.	ජනනමාණවක	..	..	126 - 133
4.	කකකටකරසද්දක	..	..	132 - 135
5.	ආරපාලක	..	..	134 - 137
6.	කරණිය	..	..	136 - 139
7.	දුතිය කරණිය	..	..	138 - 141
8.	සූචි	..	..	140 - 143
9.	දුතිය සූචි	..	..	142 - 145
10.	නාග	..	..	144 - 145
11.	දුතිය නාග	..	..	146 - 147
12.	තතිය නාග	..	..	146 - 149
13.	වුළුරථ	..	..	148 - 155
14.	මහාරථ	..	..	154 - 163

විසය සූචි

6. පායාසිවග්‍යො 164-179

				පිටු
1.	අගාරිය	විමාන	..	164 - 165
2.	දුතිය අගාරිය	..	..	164 - 167
3.	ඵලදයක	..	..	166 - 169
4.	පයමලපසියදයක	..	..	168 - 169
5.	දුතියලපසියදයක	..	..	170 - 171
6.	භික්ඛදයක	..	..	170 - 173
7.	යවපාලක	..	..	172 - 175
8.	පයමකුණඛලී	..	..	174 - 175
9.	දුතියකුණඛලී	..	..	176 - 177
10.	ලකතර	..	..	178 - 179

7. සුනිකඛිතතවග්‍යො 180-219

1.	වික්කලතා	විමාන	..	180 - 181
2.	නාදන	..	..	180 - 183
3.	මණිචුන	..	..	182 - 185
4.	සුවණණ	..	..	184 - 187
5.	අච්ච	..	..	186 - 189
6.	ගොපාල	..	..	188 - 193
7.	කක්ඛක	..	..	192 - 197
8.	අනෙකවණණ	..	..	196 - 199
9.	මට්ටකුණඛලී	..	..	198 - 203
10.	සෙරිසසක	..	..	202 - 217
11.	සුනිකඛිතත	..	..	216 - 219

සුභතනාපිටකෙ
විමානවක්ඛුපාලී

සුභතනපිටකේ විමානවස්ත්‍රපාලි

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සමමා සම්මුදාසස.

1. පීඨවග්ගො

1. 1

1. පීඨං තෙ සොවණ්ණමයං උළාරං
මනොජවං ගච්ඡති යෙන කාමං,
අලංකාතෙ මාලාධරො සුවසේ
ඔභාසයි විජ්ජරිවඛකුටං.
2. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
3. පුවජාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියා පභාසතිති.
4. සා දෙවතා අතමනා මොග්ගලානෙන පුළ්ඡනා,
පඤ්ඤං පුට්ඨං වියාකාසි යස්ස කමසසිදං එලං.
5. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සභූතා
අබ්භාගතානාසනකං¹ අද්ධං,
අභිවාද්ධං අඤ්ඤාලිකං අකාසිං
යථානුභාවඤ්ඤා අද්ධං දුතං.
6. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති
උප්පජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
7. අසබ්බමි තෙ භීතඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියා පභාසතිති.

පඨමපීඨවිමානං.

1. 2

8. පීඨං තෙ වෙචරියමයං උළාරං
මනොජවං ගච්ඡති යෙන කාමං,
අලංකාතෙ මාලාධරො සුවසේ
ඔභාසයි විජ්ජරිවඛකුටං.

1. මලාධරො - පිඬු.

2. අබ්භාගතානං ආසනකං - පිඬු.

සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි

විමානවස්තු පාලි

ඒ හඟවත් අභිත් සමාසම්බුද්ධරජාණන් වහන්සේට
නමසකාර වෙවා.

1. පිඨචර්ගය

1. 1

1. අලංකාර වූ දිවසථ හැඳගත් දිවමලින් බර වූ සැඟවුණු සිරුරු ඇති ඵලිකා දෙව්දුව, තිගේ රුවන්මුඛා උදර වූ පියස මනසට බදු වේගයෙන් රිසි සේ යයි. තෝ වීදුලිය වැළඳගත් සැඟ වලාකුළක් මෙන් බබළව.

2. කවර භේදයකින් තිට ඵබදු පැහැසවහනෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් මෙහි තිගේ සුවරිත ඵලය සමෘද්ධ වේ ද? මනවඛන යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් නම් කවර පිනෙකින් තිට ඒ භොගයෝ පහළ වෙත් ද?

3. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තී පුරවුස්මි. මිනිස් මුඛා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

4. මුගලන් තෙරුන් වසින් පුරවුස්නා ලද ඒ දෙව්දු තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ ද යි පුරවුස්නා ලද්දී මෙසේ ප්‍රකාශ කළා:

5. (වහන්ස) මිනිස්ලොව මිනිසක් වූ මම ආගන්තුක වැ පැමිණිපැවිදි කෙනකුන්ට අසුනක් දුනුමි. අභිවාදනය ද කළමි. අඤ්ජලිකම් ද කළමි, ගක්ති පරිදි දන් දුන්මි.

6. ඒ පිනින් මට ඵබදු වර්ණසම්පත් වෙයි. ඒ පිනින් මට මෙහි සම්පත් සමෘද්ධ වෙයි. මනවඛන යම් භොග කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ භොගයෝ උපදිත්.

7. මහත් අනුභාව ඇති යතිවරයන් වහන්ස, මම මිනිස්වැඳුපිද යම් පිනක් කෙළෙමි නම් ඵය ඔබට කියමි. ඒ පිනින් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇති වීම්. මාගේ වර්ණය ද සියලු දිගුත් බබුළුවා යි.

පළමු වැනි පියවිමාන යි.

1. 2

8. යහපත් දිවසථ හැඳගත් දිවමලින් බර වූ සැඟවුණු සිරුරු ඇති (ඵලිකා) දෙව්දුව, තිගේ වෙරළමිණියෙ වූ මේ උදර වූ පියස මනසට බදු වේගයෙන් රිසි සේ යයි. තෝ වීදුලිය වැළඳගත් සැඟ වලාකුළක් මෙන් බබළව.

9. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධම් ජනිති,
උප්පජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
10. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවො
මනුස්සහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියො පහාසතිති.
11. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසස්ස දං ඵලං.
12. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සහුතා
අඛොගතානාසනකං අද්දසිං,
අභිවාදසිං අඤ්ඤාලිකං අකාසිං
යථානුභාවඤ්ඤා අද්දසි දුතං.
13. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධම් ජනිති,
උප්පජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
14. අසාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාවො
මනුස්සහුතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදියො පහාසතිති.

දුතියපියවිමානං.

1. 3

15. පියං තෙ සොවණ්ණමයං උළාරං
මනොපවං ගව්ඡති යෙන කාමං,
අලඛකතෙ මාලාධරෙ සුවතෙ
ඔහාසසි වීජ්ජරිවංශකුටං.
16. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධම් ජනිති,
උප්පජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
17. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවො
මනුස්සහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදියො පහාසතිති.
18. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසස්ස දං ඵලං.

9. කවර හේතුවකින් තිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් නම් ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

10. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිභූ, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වූ ද?

11. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුරවුස්නා ලද ඒ දෙවිභූ කොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි විචාරන ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

12. වහන්ස, මම පෙර මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා එක් ආගන්තුක මහණක්හට ආසනයක් දුනිමි, වැන්දෙමි, ඇඳිලි කෙළෙමි, ශක්ති පරිදි දන් ද දුනිමි.

13. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

14. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ද්විතීය පියවීමාන යි.

1. 3

15. යහපත් දිවසර හැඳගත් දිවමලින් බරවූ සැරසුණු සිරුරු ඇති (එම්බා) දෙවිභූ, තිගේ රුවන්වූවා මේ උදර වූ පියය මනසට බඳු වෙගයෙන් රිසි සේ යයි. කෝ විදුලිය වැළඳ ගත් සැඟු වළාකුළක් මෙන් බබුළුව.

16. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයක වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් නම් ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

17. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිභූ, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වූ ද?

18. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුරවුස්නා ලද ඒ දෙවිභූ කොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි පුරවුස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

19. අප්‍රසංස කම්මසං ඵලං මමෙදං¹
යෙනමි² ඵං ජලිතානුභාවා,
අහං මනුසංසු මනුසංසුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසංසලාකෙ
20. අද්දසං වීරජං භික්ඛුං විප්‍රසන්නමනාවීලං,
තසං අද්දසං පියං පසන්නා සෙහි පාණිහි
21. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධමි³ ජ්ඣාති,
උප්පජනාති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
22. අකමාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසංසුතා යමකාසි පුණ්ණං,
තෙනමි ඵං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

තතියපියවිමානං.

1. 4

23. පියං තෙ වෙචරියමයං උළාරං
මනොජවං ගච්ඡති යෙන කාමං,
අලභ්‍යතෙ මාලාධරෙ සුවසෙ
ඔභාසයි විජජුරිවඛකුටං.
24. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධමි³ ජ්ඣාති,
උප්පජනාති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
25. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසංසුතා කිමකාසි පුණ්ණං,
කෙනාසි ඵං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදියා පභාසතීති.
26. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා විශාකාසි යසං කමෙසයිදං ඵලං.
27. අප්‍රසංස කම්මසං ඵලං මමෙදං
යෙනමි ඵං ජලිතානුභාවා
අහං මනුසංසු මනුසංසුතා
පුරිමාය ජාතියා මනුසංසලාකෙ.
28. අද්දසං වීරජං භික්ඛුං විප්‍රසන්නමනාවීලං,
තසං අද්දසං පියං පසන්නා සෙහි පාණිහි.

1. මමෙතං - කප්ඵි

2. තෙනමි - කප්ඵි

19. (වහන්ස,) මම පෙර අත්බැවිනි මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා යම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි ද? මෙය (පෙර කළ) මාගේ ස්වල්ප කුශල කම්යක්හු පිළිබඳ විපාකයෙකි.

20. පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ කෙලෙස් කිලුටෙන් නො කැළඹුණු සිත් ඇති මහණක්හු දිටිමි. (දැක) පහන් වූ මම උන් වහන්සේට සියතින් පුටුවක් දුනිමි.

21. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යමකිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

22. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

තෘතීය පියවීමාන යි.

1. 4

23. යහපත් දිවසළ හැඳගත් දිවමලින් බර වූ සැරැහුණු සිරුරු ඇති (එමඤ්ඤ) දෙවදුටු නිගේ රුවන්පුටා මේ උදර වූ පියය මනසට බඳු වෙගයෙන් රිසියෙ යයි. තෝ විදුලිය වැළඳගත් සැඳෑ වලාකුළක් මෙන් බබළුව.

24. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද, කවර පිනෙකින් තිගේ සුවිචිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද, මන වඩන යමකිසි සම්පත්තිහු වෙන් නම් ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

25. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුටු, තී විචාරමි. මිනිස් දූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද, තිගේමේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වටු ද?

26. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවදු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කම්යක්හු ගේ දැයි පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවසූ ය.

27. (වහන්ස,) මම (පෙර) අත්බැවිනි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා යම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි ද මෙය (පෙර කළ) මාගේ ස්වල්ප කුශල කම්යක්හු පිළිබඳ විපාකයෙකි.

28. පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ කෙලෙස් කිලුටෙන් නො කැළඹුණු සිත් ඇති මහණක්හු දුටිමි. (දැක) පහන් වූ මම උන් වහන්සේට සියතින් පුටුවක් දුනිමි.

29. තෙන මෙ තාදියො වණෙණා තෙන මෙ ඉධම් ජාති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා.
30. අකාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණා ච මෙ සබ්බදියා පභාසතිති.

වතුසාපියවිමානං.

1. 5

31. කුඤ්ජරො තෙ වරාරොහො නානා රතනකසානො,
රුචිරො ථාමවා ජවසම්පන්නො¹ ආකාසමිති සමීභති.
32. පදුමි පදුමපක්කකම්² පදුමුපලපුතිතරො,³
පදුමවුණණ්ඩිකිණ්ණංඛො යොණ්ණපොකරමාලවා⁴
33. පදුමානුසවං මග්ගං පදුමපක්කවිභුසිතං,
ධීතං වග්ගමනුගසාති මිතං ගච්ඡති වාරණො
34. තස්ස පක්කමමානස්ස යොණ්ණකංසා රතිස්සරා,
තෙසං සුයායති නිගෙසායො තුරියෙ පඤ්චබ්බිතෙ යථා
35. තස්ස නාගස්ස ඛන්ධස්මිං සුච්චිකා අලබ්ධතා,
මහනතං අවජරාසබ්බං වණෙණන අතිරොචයි⁵
36. දුතස්ස තෙ ඉදං එලං අරො සිලස්ස වා පන,
අරො අඤ්ජලිකමමස්ස තං මෙ අකාමි පුව්ඡිතාති.
37. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලලානෙන පුව්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨං වියාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං එලනම්.
38. දිඤ්චාන ඉණ්ඩපමනතං කුඩාසිං කුඩානරතං සතං,
අද්ධං පුප්ඵාහිකිණ්ණං ආසනං දුස්සසච්ඡතං.
39. උපබ්බිපදුමමාලානං ආසනස්ස සමනතතො,
අබ්බොකිරිස්සං පනෙතති පසන්නා සෙහි පාණිති.

1. ථාමසමපන්නො - කප්පි

2. පදුමපක්කකම් - මජ්ඣං.

3. පදුමුපලපුතිතරො - මජ්ඣං.

4. යොණ්ණපොකරමාලවා - මජ්ඣං.

5. අතිරොචයි - කප්පි

29. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිය වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙන්.

30. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුට්ඨය වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථය ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුඑවයි.

වතුරට පියවීමාන යි.

1. 5

31-32. පියුම් පෙති වැනි ඇස් ඇති දෙවිදුව, නොයෙක් රුවනින් කළ සන්තාහ ඇති සිත්කලු වූ ශක්තිමත් වූ ශීඝ්‍ර ජව ඇති පියුම් පැහැයෙන් යුක්ත වූ පියුම් උපුල් පැහැ දරන්නා වූ පියුම්කෙසුරෙන් ගැවසී ගත් සිරුරු ඇති රනින් කළ පියුම් මල්දම් දරන්නා වූ තිගේ මේ උතුම් ඇත්වාහනය අහසෙහි (පිට සිටියවුන් නො සල්මින්) යයි.

33. ඒ ඇත්වාහනය පියුම්වලින් ගැවසීගත්තා වූ නත්පැහැති පියුම් පෙත්තෙන් වෙසෙසින් බබළමින් සිටියා වූ මාර්ගයෙහි මැනැවින් පමණින් යුතුව පා තබමින් ගමන් කරයි.

34. යන්නා වූ ඒ ඇත්වාහනය දෙපස කන්කලු නද ඇති රත්මුඛා සන්ධාවෝ (එල්බෙමින් සැලෙත්) ඔවුන්ගේ නාදය පසහතුරු නද මෙන් ඇසේ.

35. ඒ ඇත්වාහනයාගේ කදෙහි පිවිතුරු සඵපවින් සැරසිසිටි තෙපි මහත් වූ දිව්‍යකන්‍යා සමූහයා රූපයෙන් ඉක්මවා බබළව.

36. තිගේ මේ පුණ්‍යවිපාකය දනයක්හුගේ ද, නැතහොත් ශීලයක් හුගේ ද, එසේත් නැතහොත් අඤ්ජලිකම්යක්හුගේ ද යි මා විසින් විචාරන ලද්දී එය කියව.

37. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවිදු තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ ද යි පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවැසු ය.

38. සියලු (ශ්‍රමණ) ඉණයෙන් යුක්ත වූ ධ්‍යාන කරන සුලු වූ සත්පුරුෂ වූ දැනෙනෙහි ඇලුණු මහණක්හු දැක (උන්වහන්සේට වැඩිහිටීම පිණිස) මලින් ගැවසුණු අළුත් පිළි අතුළ අසුනක් දුනිමි.

39. ඒ අසුන භාත්පය (බීම) මම අඩක් පමණ පියුම් මල්මාලා තබා සියතින් ම මල්පෙති විසිරවිමි.

40. තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස¹ ඉදං මෙ රිදිසං ඵලං,
සක්කාරො ගරුකාරො ච දෙව්‍යානං අපචිතා අහං.
41. යො වෙ සම්මාච්ඡික්ඛානං සන්නානං මුභම්චාරිනං,
පසන්තො ආසනං දජ්ජා ඵං නන්දෙ යථා අහං.
42. තස්මාහි අත්තකාමෙන මහනතමභික්ඛකා,
ආසනං දත්තං භොති සරිරතනිමධාරිතතා.

කුඤ්ජරවිමානං.

1. 6

43. සුවණ්ණවජ්ජනං නාචං නාරි ආරුක්ඛාතිධංසි,
ඕගාහසි පොකඛරණිං පද්මං ජිකුසි පාණිනා.
44. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධම්ඡක්ඛති,
උප්පජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙචි මනසො පියා.
45. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි ඵං ජලිතානුභවා
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
46. සා දෙවතා අත්තමිතා මොග්ගලොනෙන පුළුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං ඵලනී.
47. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ,
දිස්වාන භික්ඛු තසිතෙ කිලනෙත
උට්ඨාය පාතුං උදකං අදස්මි.
48. යො වෙ කිලනාන පිපාසිතානං
උට්ඨාය පාතුං උදකං දදති,
සිනොදකා තස්ස භවන්ති නන්දො
පහුතමාලා ඛහුපුණ්ඛරිකා.
49. තමාපගා අනුපරියතා සබ්බද
සිනොදකා වාලුකසත්තා නදී,
අඛා ච සාලා තිලකා ච ජමබ්බයො
උද්දාලකා පාටලියො ච ඵුලලා.

1. කම්මකුසලස්ස - මජ්ඣං.

40. මා කළ ඒ කුලය කම්පනය විය යුතුය (දෙවියන්ගේ) සත්කාරය හා ගෞරවය (මා කෙරෙහි) විය. මම දෙවියන් විසින් පුදන ලද්දේ වෙමි.

41. යමෙක් ඒ කාන්තයෙක් මොනොවට කෙලෙසුන් කෙරෙන් පිදුණා වූ යාන්ත කායවාග්ගයක් කම් ඇති මුත්තවාරින්ට සැදූ සිතැත්තේ අසුනක් දේ නම් භෙතෙමේ මා මෙන් දිව්‍ය සම්පත් ලබා සතුටු වන්නේ ය.

42. එබැවින් තමාට හිත කැමැති මහත් පින්ඵල කැමැත්තහු විසින් රහතුන් වහන්සේට අසුන් දියයුතු වේ.

කුඤ්ජරවිමාන යි.

1. 6

43. (එම්බා) දෙවියව, තෝ රතීන් කළ පියසි ඇති නැවකට නැගී සිටිනෙහි. (එසේ ම දිව කුසුමෙන් ගැවසුණු) පොකුණට බැස සිටිනෙහි අතින් පියුම් නෙළනෙහි.

44. කවර හේතුවකින් කිට එබඳු සිරුරුපැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් කිසි සුවිචිතභාවය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මනවධන යම්කිසි සම්පත්තියු වෙත් ද? ඒ සම්පත්තියු (කවර පිනෙකින්) නිට පහළ වෙත් ද?

45. මහත් අනුභව ඇති දෙවියව, කී විචාරම්. මිනිස්සුවා කවර පිනක් කළහු ද? කිසිදු මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බුද්ධවිය. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්ණ්ඩිය ඇත්තී වඩු ද?

46. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුරවුස්සා ලද ඒ දෙවියු කොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණ්ණ්ඩිය යම් කවර කම්පත්තියුගේ ද සි පුරවුස්සා ලද්දී (මෙසේ) පැවැසූ ය.

47. මම (පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් කෙරෙහි මිනිස් දුටු ක්වුවා හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ හික්කුන් දක ව්‍යා නැගී සිට වළඳන්නට පැතිත්තක් දුනිමි.

48. යමෙක් ඒ කාන්තයෙක් කලාන්ත වූ හටගත් පවස් ඇත්තවුනට ව්‍යා නැගී සිට පැන් දේ ද, ඔහුට සිහිල් දිය පිරුණු බොහෝ මලින් ගැවසී ගත් බොහෝ සුදු පියුම් ඇති නැඟි පහළ වෙති.

49. හැමකල්හි ම සිහිල් දිය ගලා බස්සා සිහිල් දිය පිරුණු සුදුවැලි අතුරන ලද ගඟගාවෝ ඒ විමන වටකොට සිටිති. පිපුණු මල් ඇති අඟි සල් තිලක දම් ඇසළ පළොල් රුක්කු ද (එහි) වෙති.

50. තං භූමිභාගෙහි උපෙතරූපං
විමානසෙධං භුසසොභමානං,
තස්සිධා¹ කම්මස්ස අයං විපාකො
එතාදිසං කතපුඤ්ඤා² ලභතී.
51. තෙන මෙ තාදිසො විජේණො තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපාජ්ජාති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
52. අසකම් මෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විජේණො ච මෙ සබ්බද්ධා පභාසතීති.
- පටමනාවාචිමානං.

1. 7

53. සුවිජේණවජ්ජනං නාවං නාරි ආරුක්ඛ තිට්ඨසි,
ඕගාහසි පොඤ්ඤාං පදුමං ඡිඤ්ඤි පාණිනා.
54. කෙන තෙ තාදිසො විජේණො කෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපාජ්ජාති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
55. පුට්ඨාමී තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කම්මකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විජේණො ච තෙ සබ්බද්ධා පභාසතීති.
56. සා දෙවතා අතමනා මොග්ගලොතෙන පුට්ඨිකා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
57. අහං මනුසෙසසු මනුස්සභූතා
පුට්ඨාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ,
දිස්වාන භික්ඛු තස්මිං කිලනං
උට්ඨාය පාතුං උදකං අදස්මි.
58. යො මෙ කිලනස්ස පිපාසිතස්ස
උට්ඨාය පාතුං උදකං දදති,
සිතොදකා තස්ස භවතී නපෙරා
පහුතමාලා ඛුපුණ්ණරිකා.
59. තමාපගා අනුපරියතෙ සබ්බද්ධ
සිතොදකා වාලුකසත්තා නදී,
අමො ච සාලා තිලකා ච ජමුයො
උද්දලකා පාටලියො ච වුලා.

1. තස්සෙව - හතා.

2. පුඤ්ඤානං - ඡේතං.

50. එවැනි (පොදු භාගය හා උයන්වලින් යුත්) භූමිභාගයන් ගෙන් පැසසියයුතු බැවින් යුක්ත වූ බෙහෙවින් බෙදන ශ්‍රේණිය වූ දිව්‍ය විමාන ලබන්. (එද මා විසින් කළ) ඒ කම්යාගේ මෙහි මේ විසාකය වෙයි. කළ පිනැත්තෝ මෙබඳු සම්පත් ලබන්.

51. එ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. එ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

52. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ප්‍රථම නාට්‍යමාන යි.

1. 7

53. (එමබා) දෙවද්‍රව, තෝ රනින් කළ පියසි ඇති නැවතට නැගී සිටිනු. (එසේ ම දිව කුසුමෙන් ගැවසුණු) පොකුණට බැස සිටිනු. අතින් පියුම් නෙළනු.

54. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවිසර්වලය මෙහි සමෘද්ධ වෙ ද? මනවඩන යම් කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

55. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්‍රව, තී විචාරමි. මිනිස් දූව කවර පිනක් කළු ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (කවර පිනෙකින්) මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වඩු ද?

56. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුස්සන ලද ඒ දෙවද්‍ර කොමෝ තුටුසන් ඇත්තී මේ පුණාර්වලය යම් කම්යක්කුගේ ද යි මෙසේ පැවසූ ය.

57. මම පෙර, අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ මහණක්කු දක නැගී සිට පිටට පැන් දුනිමි.

58. යමෙක් ඒකාන්තයෙන් ක්ලාන්ත වූ හටගත් පවස් ඇති මහණක්කට නැගී සිට වළඳන්නට පැත්තේ ද ඔහුට සිහිල් දිය පිටුණු බොහෝ මල් ඇති බොහෝ සුදු පියුම් ඇති නදිහු පහළ වෙත්.

59. භෑම කල්හි ම සිහිල්දිය ගලාබස්නා සිහිල්දිය පිරුණු සුදුවැලි අතුරන ලද ගඩුනාවෝ ඒ විමන වටකොට සිටිත්. පිපුණු මල් ඇති අඹ හල් කිලක දඹ ඇසළ පළොල් රුක්කු ද (එහි) වෙති.

60. තං භූමිභාගෙහි උපෙතරූපං
විමානසෙට්ඨං භුක්තසාහමානං,
තස්මිධ කම්මස්ස අයං විපාකො
එතාදිසං කතපුඤ්ඤා ලභතී.
61. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෙණ තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
62. අකංඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං,*
තෙනාමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙණ ච මෙ සංකදිසා පහාසතීති.

දුතියනාවාරිමානං.

1. 8

63. පුච්ඡණ්ණවජ්ජනං නාවං නාරී ආරුක්ඛ තිට්ඨයි,
ඕගාහයි පොඤ්ඤාං පදුමං ජිනුසි පාණිනා.
64. කුටාගාරා නිවෙසා තෙ විහතා භාගසො මිතා,
දඤ්ටලමානා ආහන්ති සමජාතා වතුරො දිසා.
65. තෙන තෙ තාදිසො වණ්ණෙණ තෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
66. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කම්මකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙණ ච තෙ සංකදිසා පහාසතීති.
67. සා දෙවතා අත්තමනා සම්ප්‍රදේශනෙව පුරිකතා
පඤ්ඤා පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මස්සදං ඵලනී
68. අහං මනුසස්ස පු මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ,
දිඤ්ඤා භික්ඛු තස්මින කිලනෙත
උට්ඨාය පාතුං උදකං අද්ධං.
69. යො මෙ කිලනානා පිපාසිතානං
උට්ඨාය පාතුං උදකං දදති,
සිතොදකා තස්ස භවන්ති නාමකා
පසුතමාලා ඛු පුණ්ඩරිකා.

*එතද්දිසානෙ මරණපට්ඨ සම්මිති පොඤ්ඤානෙ "අකංඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤාපි පාදන්තිති".

60. එවැනි භූමිභාගයන් ගෙන් පැයසියයුතු බැවින් යුක්ත වූ අභිශයින් බබළන ශ්‍රේෂ්ඨ වූ දිව්‍යවිමාන ලබන්. (එද මා විසින් කළ) ඒ කම්යාගේ මෙහි මේ විපාකය වෙයි. කළ පිනැත්තෝ මෙබඳු සම්පත් ලබන්.

61. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

62. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළිසෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ද්විතීය නාවාවිමාන යි.

1. 8

63. (එමබා) දෙවද්ව, තෝ රනින් කළ පියසි ඇති නැවකට නැඟී සිටිනහු. (එසේ ම දිව කුසුමෙන් ගැටුණු) පොකුණට බැස සිටිනහු. අතින් පිසුම් නොළනහු.

64. කොටස් වශයෙන් මෙදනලද ප්‍රමාණවත් වූ, කුළුගෙවල් ඇති බබළන්නා වූ තිගේ නිවෙස්හු භාත්පස සිවුදිගුන් බබුළුවන්.

65. කවර ඡේතුවකින් කිට එබඳු සිරුරුපැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුඛවිතථලය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි ද? මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

66. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්ව, තී විචාරමි. මිනිස් දූවා කවර පිනක් කළහු ද, තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිළිසෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වූ ද?

67. සම්බුදු රජුන් විසින් ම පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවිදු කොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

68. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස්දූවක් දූවා හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ හික්ෂුන් දක නැඟී සිට පිමට පැන් දුනිමි.

69. යමෙක් ඒකාන්තයෙන් හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූවන්ට නැඟී සිට පිමට පැන් දේ ද, ඔහුට සිහිල් දිය පිරුණු බොහෝ මල් ඇති බොහෝ සුදුපිසුම් ඇති නදිහු පහළ වෙති.

70. තමාපගා අනුපරියන්තී සබ්බද
සිනොදකා වාලුකසන්තා නදී,
අබො ව සාලා තිලකා ව ජලවුසො
උද්දාලකා පාටලියො ව දුලලා.
71. තං භූමිභාගෙහි උපෙතරුපං
විමානසෙට්ඨං භසසොහමානං,
තස්සිධ කම්මස්ස අයං වීජාමකා
එතාදිසං කතපුඤ්ඤා ලහනතී.
72. කුටාගාරා නිවෙසා මෙ වීහන්තා භාගසො මිතා,
දදුලලමානා ආහන්ති සමන්තා චතුරො දිසා.
73. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණු තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උප්පජ්ජන්ති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
74. තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණු ව මෙ සබ්බදිසා පහාසති,
එතස්ස කම්මස්ස එලං ලෙමදං
අත්ථාය පුද්දො උදකං අපායීති¹.

තඤ්ඤානාම විමානං.

1. 9

75. අභිකකන්තො වණ්ණණු යා තං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
භිහාසෙතති දිසා සබ්බා භිසදී වීය තාරකා.
76. තෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණු තෙන තෙ ඉධමීජ්ඣති,
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
77. තෙන තං වීමලොභාසා අතිරොවසි දෙවතෙ²,
තෙන තෙ සබ්බගතෙහි සබ්බා භිහාසරො³ දිසා.
78. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සාහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණු ව තෙ සබ්බදිසා පහාසති.
79. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොතෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යස්ස කම්මස්සදං එලං.

1. අපායීති - සී, සා, PTS.

2. දෙවතා - මජ්ඣ.

3. භිහාසතෙ - මජ්ඣ.

70. නැම කල්හි ම සිහිල්දිය ගලාබස්නා සිහිල්දිය පිරුණු සුදුවැලි අතුරුතලය ගඩුගාවෝ ඔහුගේ විමන වටකොට සිටිත්. පිළුණු මල් ඇති අඹ සල් තිලක දඹ ඇසළ පළොල් රුක්හු ද (එහි) වෙත්.

71. එවැනි භූමිභාගයන්ගෙන් පැසසියයුතු බැවින් යුක්ත වූ අතිශයින් බබළන දිව්‍යවිමාන ලබන්. (එද මාවිසින් කළ) ඒ කම්භාගේ මෙහි මේ විපාකය වෙයි. කළ පිනැත්තෝ මෙබඳු සම්පත් ලබන්.

72. කොටස් වශයෙන් බෙදනලද ප්‍රමාණවත් වූ කුළුගෙවල් ඇති බබළන්නා වූ මාගේ නිවෙස්හු භාත්පස සිවුදිගින් බබුළුවත්.

73. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද? ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

74. මෙසේ මම ඒ පිනෙන් දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වෙමි. ඒ මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගින් බබුළුවයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ මාගේ ප්‍රයෝජනය පිණිස පැත් වැළඳුසේක් ද ඒ කුසල කම්භාගේ මේ විපාකය වේ.

කෘතිය භාවාවිමාන යි.

1. 9

75. (එම්බා) දෙවිද්ව, යම්බඳු වූ කෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගින් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිවූ ද,

76. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් කීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

77. (එම්බා) දෙවිද්ව, නිම්ල වූ ගරිරාලෝකයක් ඇති කෙපි කවර පිනෙකින් (අන් හැම සුරන් මැඩ) බබළන්නාහු ද? කවර පිනෙකින් කීගේ සියලු ගරිරාවයවයන්ගෙන් සියලු දිගින් බබළත් ද?

78. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිද්ව, කී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළහු ද? කීගේ (මේ) සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගින් බබුළුවයි. (කවර පිනෙකින්) මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තී වූ ද?

79. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවිදු කොමෝ කුඩුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්භයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

80. අහං මනුසොසු මනුසොසු
පුරිමාය ජාතියා මනුසොලොකෙ,
තමස්කාරමහි තිලිසිකායං
පදිපකාලමහි අදං පදිපං.¹
81. යො අස්කාරමහි තිලිසිකායං
පදිපකාලමහි දදාති දිපං,
උපපජ්ජති ජොතිරසං විමානං
පහුතමාලාං බහුපුණ්ණරිකං.
82. කෙන මෙ තාදිසො විමොණ්ණො කෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ මොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
83. කෙනාහං විමලොභාසා අතිරොවාමි දෙවතා,
කෙන මෙ සබ්බගොතති සබ්බා ඔභාසරෙ දිසා.
84. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසොසු යමකාසි පුණ්ණං,
කෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විමොණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

දිපවිමානං.

1. 10

85. අතිසංකප්පනා විමොණ්ණො යා තං තිව්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
86. කෙන තෙ තාදිසො විමොණ්ණො කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච තෙ මොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
87. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසොසු තිමකාසි පුණ්ණං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විමොණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
88. යා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොතෙන පුට්ඨතා,
පහුතං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
89. අහං මනුසොසු මනුසොසු
පුරිමාය ජාතියා මනුසොලොකෙ.
අග්ගං වීරජං බුද්ධං විපස්සනාමනාවිලං.

1. අදාස දිපං - මජ්ඣං.

80. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා පහන් දැල්වීමට සුදුසු බොල් ගත අඳුරෙහි පහන් උපකරණ දුනිමි.

81. යමෙක් පහන් දැල්වීමට සුදුසු බොල් ගත අඳුරෙහි පහන් දේ ද, (ඒ පිනෙන් හෝ) බොහෝ උපුල් මල් ඇති බොහෝ සුදුසියුම් ඇති ජාතිකය විමානයට පිළිසඳ වසින් පැමිණෙයි.

82. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිය වෙන් ද ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙන්.

83. නිමිල වූ ශරීරාලෝක ඇති මම ඒ පින කරණකොට ගෙන අත් හැම දෙවියන් ඉක්මවා බබළමි. ඒ පිනින් මාගේ සියලු ශරීරාවයවයන් ගෙන් සියලු දිගුතු බබළත්.

84. මහත් ආනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්ති වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

දිව්‍යවිමාන සි.

1. 10

85. (එමිඛා) දෙවියුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිවුද,

86. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වෙ ද? මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිය වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනකින්) තිට පහළ වෙන් ද,

87. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළහු ද, තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. (කවර පිනකින්) මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්ති වවු ද?

88. මුගලන් තෙරුන්වසින් පුළුවස්නාලද්දී දෙවියු තොමෝ කුටුසිත් ඇත්ති මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි පැන පුළුවස්නා ලද්දී (මෙසේ) පැවසූය.

89. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වුනි. (එකල මම) පහවු රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො-කැළබුණු සිත් ඇති බුදුන් දුටිමි.

90. ආසජ්ජ දනං අද්ධං අකාමා තිලදකඛිණං
දකඛිණෙයාසීසි බුද්ධසීසි පසන්නා සෙහි පාණිති.
91. තෙන මෙ තාදිසො වණේණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
92. අසාමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං,
තෙනමි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණේණ ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

තිලදකඛිණාවිමානං.

1. 11

93. කොඤ්ඤා මයුරා දිවියා ච භංසා
වග්ගසසරා කොකිලා සමපතනති,
පුප්ඵාහිකිණිණං රමමිදං විමානං
අනෙකචිතතං නරනාරිසෙවිතං.
94. තස්ථච්ඡයි දෙවි මහානුභාවෙ
ඉද්ධි¹ විකුබ්බතති අනෙකරූපා,
ඉමා ච තෙ අච්ඡරායො සමත්තො
නච්චනති ගායනති පමොදයතති².
95. දෙවිද්ධිපතනාසි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණේණ ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
96. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසීස කමමසසිදං ඵලං.
97. අභං මනුසේසසු මනුස්සභූතා
පතිබ්බතා නාඤ්ඤමනා³ අභොසිං,
මාතාව පුත්තං අනුරසබ්බමනා
කුඨාපභං⁴ නපථරූපං අවොචං.
98. සචෙට්ඨ ධීතා මොසවජ්ජං පභාය
දනෙ රතා සබ්බහිතතභාවා,
අන්තං ච පානං ච පසන්නවිතතා
සකකච්ච දනං විපුලං අද්ධං.

1. ඉද්ධිං - කස්ථි

2. පමොදයතති ච - මජ්ඣං.

3. පතිබ්බතා නාඤ්ඤමනා - මජ්ඣං.

4. කුඨාපභං - මජ්ඣං.

90. (දක දෙය ධර්මය නොවිචිත්තක් හෙයින් ඒ ගැන) නොකැමැත්තෙන් ඉදිරියට පැමිණ දක්ෂිණාවට සුදුසු වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට පහන්සිත් ඇති ව සියතින් ම තලදෙහොතක් දුනිමි.

91. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමඤ්ඤ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

92. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථ ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සිලදක්ෂිණාවිමාන යි.

1. 11

93. නන් වැදෑරුම් රුවන් මලින් ගැවසුණා වූ නොයෙක් සිත්තමින් විසිතුරු වූ දෙවියන් හා දෙවඟනන් විසින් නීති සෙවුනා ලද රමණිය වූ මේ විමනට දිව්‍යමය වූ කොස්වාලිහිණියෝ ද දිව්‍යමය වූ මොනරු ද දිව්‍යමය වූ භංසයෝ ද මිහිරිනද ඇති කොවුලෝ ද නිතර අවටින් පැමිණෙති.

94. මහානුභාව ඇති දෙවිදුව අනෙක ස්වරූප වූ සෘජු විකුර්වණය කරමින් සිටිනු. තිගේ මේ දිව්‍යාස්සරාවෝ භාක්පස නටති, ගයති, සතුටු කරවති.

95. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, (නෝ) දිව්‍යර්ථයට පැමිණියා වනු. මිනිස්දුවක් වූවා කවර පිනක් කළහ ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථ ඇත්තී වඩු ද?

96. මුහුලන් තෙරුන් විසින් පුළුස්සන ලද ඒ දෙවිදු තොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යස්සුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

97. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිසුන් අතර මිනිස්දුවක් වූවා අත් පුරුෂයකු නොපහන්නී පක්ෂිව්‍යා වීමි. පුතකු රකින මවක් මෙන් තමනිමි රැක්කෙමි. (අනුන් කළ වරදකට) කිපුණි නමුදු පරොස් බස් නො කීමි.

98. මුසාවාදය හැර සත්‍යයෙහි පිහිටියා වෙමි. දීමෙහි ඇලුණා වූ මම සතර සධ්‍රැග්‍ය වස්තුවෙන් අනුන්ට සධ්‍රැග්‍ය කරන ස්වභාව ඇත්තී පසන් සිතැත්තී අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

99. තෙන මෙ තාදිසො විභේණ්ණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
100. අකකාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විභේණ්ණං ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

පතිබ්බතාවිමානං.

1. 12

101. වෙචරියජාමහං රුචිරං පහස්සරං
විමානමාරුඤ්ඤා අනෙකවිනං
තජ්ජවජ්ජි දෙවි මහානුභාවෙ
උච්චාවචා ඉද්ධිවිකුබ්බමානා
ඉමා ච තෙ අවජරායො සමන්තතො
නච්චිතති ගායනති පමොදයන්ති¹
102. දෙවිඤ්ඤාපකාසි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
විභේණ්ණං ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති
103. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා විශාකාසි යසස කම්මසිද්ධං එලං.
104. අහං මනුස්සොසු මනුස්සභූතා
උපාසිකා චක්ඛුමනො අහොසිං.
පාණාතිපාතා වීරතා අහොසිං.
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිස්සං.
105. අමජ්ජපා නො ව² මුසා අහාසිං³
සකෙන සාමිනාව⁴ අහොසිං තුට්ඨා
අනාඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසන්නවිනා
ස සකච්ච දුනං විපුලං අදසිං.
106. තෙන මෙ තාදිසො විභේණ්ණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
107. අකකාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
විභේණ්ණං ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති

දුතිය පතිබ්බතාවිමානං.

1. පමොදයන්ති ව - මජ්ඣං,
2. නාසි - සා.
3. අහාසිං - මජ්ඣං.
4. සාමිනා - මජ්ඣං.

99. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

100. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඕනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

පක්ෂිප්පාචාරිකා යි.

1. 12

101. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිඳුව, වෙරළමිණි වුවා වැම් ඇති සිත්කලු වූ අභිගයින් බබළන නොයෙක් සිතියමින් විසිතුරු වූ විමනට නැග කුඳු මහත් සෘද්ධිවිකුර්වණය කරමින් එහි සිටුනාව. තිගේ මේ දෙවහනෙන් හාත්පස්හි නටති ගයති සතුටු කරවත්.

102. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිඳුව, තෝ දිව්‍යාර්ථයට පැමිණියා වෙහි. ඕනිස් සුවක් වූවා කවර පිනක් කළහු ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථි ඇත්තී වටු ද?

103. මුගලන් තෙරුන් වීසින් පුළුවස්නාලෑ ඒ දෙවිඳු කොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථය යම් කවර කම්යක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

104. මම පෙර අත්බැව්හි මිනිසුන් අතර ඕනිස්සුවක් වූවා පසැස් ඇති බුදුරුදුන්ගේ උවැසියක් වීමි. පණ්ඩායෙන් දුරු වූවා වෙමි. ලොකයෙහි නුදුන් දෙය ගැනීම හැම ලෙසින් ම දුරු කෙළෙමි.

105. මත්පැන් නො බීමි, බොරු නො කීමි, සිය සැමියා සමග ම සතුටු වූවා වෙමි. පහන් සිත් ඇත්තී අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනීමි.

106. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

107. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, ඕනිස් සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ද්විතීය පක්ෂිප්පාචාරිකා යි.

1. 13

108. අභික්‍ෂානෙනන වණ්ණණන යා ජං තිට්ඨසි දෙවනෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසයි විය තාරකා.
109. කෙන නෙ තාදියො වණ්ණණ කෙන නෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උප්පජ්ජති ච නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
110. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ ච නෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
111. යා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කමමස්සිදං එලං.
112. අහං මනුසසසු මනුසසගුතා
සුඤ්ඤා අභොසිං සසුරසස ගෙහො
අද්දසං විරජං භික්ඛුං විප්පසන්නමනාපිලං.
113. තසස අද්දසහං පුචං පසන්නා සෙති පාඤ්ඤි
භාගධිභාගං දන්තාන මොදමි තැඤ්ජෙන වනෙ
114. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණණ තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උප්පජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
115. අසබ්බාමි නෙ භික්ඛු මහානුභාවෙ
මනුසසගුතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

සුඤ්ඤාවිමානං.

1. 14

116. අභික්‍ෂානෙනන වණ්ණණන යා ජං තිට්ඨසි දෙවනෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසයි විය තාරකා.
117. කෙන නෙ තාදියො වණ්ණණ කෙන නෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උප්පජ්ජති ච නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1. 13

108. එමබ්බා දෙවද්දුව, යම්බද්ද වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබ්බඵමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

109. කවර හේතුවකින් තිට මෙබදු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

110. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්දුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබ්බඵමයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්ති වෙහි ද?

111. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවද්දු නොමෝ කුටුසිත් ඇත්ති මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැ යි මෙසේ පැවසූ ය.

112. මම පෙර අත්බැව්හි මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා මයිලඤ්ඤවන්ගේ ගෙහි ලේලියක් වූමු. පහ වූ රාගාදි රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැලඹුණු සිත් ඇති මහණක්හු දුටිමි.

113. (දැක) උන්වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් කැවුමක් දුනිමි. තමා ලත් කොටසින් අඩක් දී නදුන් වෙනෙහි සතුටු වෙමි.

114. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබදු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමාද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

115. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමිද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්ති වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබ්බඵමයි.

ප්‍රථම සුඤ්ඤාචාරාම යි.

1. 14

116. එමබ්බා දෙවද්දුව, යම්බද්ද වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබ්බඵමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

117. කවර හේතුවකින් තිට එබදු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

118. පුට්ඨාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවා
විශේෂණං ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
119. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යත්ත කම්මසසිදං එලං.
120. අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා
සුඤ්ඤා අහොසිං සසුරස්ස ගගගෙ.
අද්දසං වීරජං භික්ඛුං වීසසන්නමනාවීලං.
121. තස්ස අද්දසහං භාගං පසන්නා සෙති පාණිති
කුම්මාසපිණ්ණං දන්තන මොදගී නඤ්ජෙන වනෙ.
122. තෙන මෙ තාදිසො විශේෂණං තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
123. අකංඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනෙහි එවං ජලිතානුභාවා
විශේෂණං ව මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

දුතිය සුඤ්ඤාවිමානං.

1. 15

124. අභික්කනෙනන විශේෂණෙන යා නිධං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙතතී දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
125. කෙන තෙ තාදිසො විශේෂණං කෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව තෙ භොගා යෙ කෙවී මනසො පියා.
126. පුට්ඨාමී තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවා
විශේෂණං ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
127. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යත්ත කම්මසසිදං එලං.

118. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්‍රව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

119. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවද්‍ර තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථය යම් කවර කම්යක්කුගේ දැ යි මෙසේ පැවසූ ය.

120. මමපෙර අත්බැව්හි මිනිසුන් අතර මිනිස්සුවක් වූවා මයිලණුවන් ගේ ගෙහි ලේලියක් වූවු.

121. පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති මහණක්කු දුටිමි. (දක) උන්වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් යව ධාන්‍යයෙන් කළ කොමු පිබෙකින් භාගයක් දුනිමි. ඒ කොමුපිටු දී නදුන් වෙනෙහි සතුටු වෙමි.

122. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

123. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

ආර්ථික සුභසාවිමාන යි.

1. 15

124. එම්බා දෙවද්‍රව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි?

125. කවර හෙතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

126. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්‍රව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

127. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවද්‍ර තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථය යම් කවර කම්යක්කුගේ දැ යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

128. ඉස්සා ව මච්ඡරමච්ඡා පළාසො,
නාභොසි මඤ්ඤං සරමාවසනනියා
අසෙසාධනා හතතුවසානුවතනී
උපොසරෙ නිව්ච්ඡමපමතො.
129. වාතුද්දසිං පඤ්ඤිද්දසිං යා ව පසාසිසා අට්ඨමී,
පාටිභාරියපසාසිසා අට්ඨධාසුසමාගතං.
130. උපොසරං උපවසිසං සද්ධිලෙසු සංවුතා,
සංයමා සංවිහාගා ව විමානං ආවසාමහං.¹
131. පාඤ්ඤානිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤාතා,
රෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ඣපාතා ව ආරකා,
132. පඤ්ඤාසිසාපදෙ රතා අරියසම්මාන කොවිද්ද,
උපාසිකා චක්ඛුමතො ගොතමස්ස යසසිනො.
133. සාහං සකෙන සිලෙන යසසා ව යසසිනී,
අනුභොමී සකං පුඤ්ඤං සුඛිතා චමහි අනාමයා.
134. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණි තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣනී,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා.
135. අසාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණි ව මෙ සක්ඛදිසා පභාසනීති.

මම ව භතොන වට්ඨෙන හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දයාසි,
උත්තරා නාම භතොන උපාසිකා හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දනීති
අනව්ශරියං බො පනෙනං හතෙන යං මං හගවා අඤ්ඤාතරස්මිං
සාමඤ්ඤාඵලෙ ව්‍යාකරෙය්‍යා. තං හගවා සකද්ගාමිඵලෙ වියාකාසිති.

උත්තරාවිමානං.

1. 16

136. යුක්තා ව තෙ පරම අලඛකතා හයා
අධොමුඛා අසසිගමා ඛලී ජවා
අභිනිමිතො පඤ්ඤරථා සතා ව තෙ
අපෙවනති තං සාරථිවොදිතා හයා.
137. සා තිට්ඨසි රථවරෙ අලඛකතා
ඔහාසයං ජලමීච ජොතිපාවකො
පුට්ඨාමී තං වරතනු² අනොමදස්සනෙ
කසමා නු කායා අනධිවරං උපාමෙති.

1. ආවසාමිමං - සි.

2. වර්තනු - කසවි.

128. ගිහිගෙයි වසන මට ඊෂ්ඨයෙක් හෝ මසුරුවෙක් හෝ නැවත යුගග්‍රාහයෙක් හෝ නො වී ය. ක්‍රොධ නැත්තී සිය සැමියමාගේ අදහස් අනුව පවත්නී පෙහෙවස් රැකීමෙහි නිරතුරු ව අප්‍රමත්ත වූවා වෙමි.

129-130. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තද්‍රස්වක ද පසළොස්වක ද යම්බඳු අටවක ද ප්‍රාතිහායී පක්ෂය ද (යන පොහෝ දිනයන්හි) අටහින් යුත් පෙහෙවස් වියිමි. සියලු කල්හි නීති සිල්හිද කයින් හා වචනයෙන් සංවාත වූවා ඉන්ද්‍රියසංවරයෙන් යුක්ත වූවා මොනවට බෙද දෙන්නී ගෙහි වියිමි.

131. (එකල මම) පණ්ඩායෙන් දුරු වීමි, මුසවායෙන් සංයත වීමි, අයිනාදනින් මිසභසරින් රඟමෙර පිමෙන් දුරු වීමි.

132. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණුවතුරායී සත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති භෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

133. (එසේම) ඒ මම ස්වකීය සිලයෙන් ද කීර්තියෙන් ද යසස් ඇතියා සිය පින්පල විඳිමි. නිරොග වූවා සැප ඇතියාද වෙමි.

134. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

135. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලිසෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

වහන්ස, උත්තරා නම් උපාසිකා තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රී පාදයක් මස්තකයෙන් වඳි. වහන්ස, මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදයන් වඳිනු මැනැවි. වහන්ස, යම් භෙයෙකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා එක්තරා මාර්ගඵලයෙක්හි ලා වදරන සේක් නම් ඒ පුද්ගලයෙක් නො වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ (මා) සකඤ්ඤාමි ඵලයෙහි ලා ප්‍රකාශ කළ සේක.

උත්තරාවිමාන යි.

1. 16

136. (එමබා දෙවදුව) තිගේ රියෙහි යොදන ලද අශ්වයෝ උතුම් වූ දිව්‍යමය වූ අශ්වාභරණයෙන් සරසන ලදහ, යටිහුරු කළ මුව ඇතියහ, ආකාශවරියහ, බල ඇත්තාහ, ජව ඇත්තාහ. ඒ රිය පන්සියය තිගේ පිනෙන් නිපත. රියැදුරන් විසින් මෙහෙයන ලද්දවුන් වැනි අශ්වයෝ තී අනුව යෙත්.

137. දිව බරණින් සැරසුණු සඳහිරු තරු සේ බබළන ගිනි සේ දිලියෙන ඒ කී උතුම් රියෙහි සිටිනෙහි ය. අලාමක දර්ශන ඇති උතුම් සිරුරු ඇත්තී ය, කිනම් දිව්‍ය නිකායෙකින් බුදුරදුන් වෙත පැමිණියෙහි ද යි තී විචාරමි.

138. කාමභ්‍යාපකතානං යමාහුනුකතරං¹
 නිමමාය නිමමාය රමනති දෙවතා
 තස්මා කායා අවජරා කාමවිඤ්ඤානී
 ඉධාගතා අනාධිවරං නමසසිකුනති.
139. කිං කං පුරෙ සුවරිතමාවරිධ
 කෙනවජසි කං අමිතයසා සුඛෙධිතා
 ඉදධි ව තෙ අනාධිවරා විහබ්‍යමා
 විඤ්ඤාන ව තෙ දසදියා විරොවති.
140. දෙවෙහි තං පරිවුතා සකකතා වසි
 කුතො වුතා සුගතිගතාසි දෙවතෙ
 කස්ස වා කං වචනකරානුසායනිං
 ආවික්ඛ මෙ කං යදි බුද්ධසාවිකාති.
141. නගභ්‍යාතරෙ නගරවරෙ සුමාපිතෙ
 පරිවාරිකා රාජවරස්ස සිරිමතො
 නචෙම ගීතෙ පරමසුසිකතිතා අහුං
 සිරිමාති මං රාජගහෙ අවෙදිසුං.²
142. බුද්ධො ව මෙ ඉසිනිසහො විනායකො
 අදෙසසි සමුදයදුක්ඛනිවර්තං
 අසබ්බතං දුක්ඛනිරොධසක්කතං
 මභගඤ්චිමං අකුට්ඨමඤ්ජරසං සිවං.
143. සුඤ්චානහං අමතපදං අසබ්බතං
 තථාගතස්සනාධිවරස්ස සාසනං
 සිලෙසවහං පරමසුසංවුතා අහුං
 ධම්මෙ ධීතා නරවරබුද්ධභාසිතෙ.³
144. ඤ්ඤානහං වීරජපදං අසබ්බතං
 තථාගතෙන නාධිවරෙන දෙසිතං
 තඤ්ඤවහං සමථසමාධිමානුසිං
 සා යෙව මෙ පරමනියාමතා අහු.
145. ලද්ධානහං අමතවරං විසෙසනං
 එකංසිකා අභිසමයෙ විසෙසිය
 අසංසයා බහුජනසුචිතා අහං
 බිබ්භාරතිං⁴ පව්වනුභොමනසකං.
146. එවං අහං අමතදසමිති දෙවතා
 තථාගතස්සනාධිවරස්ස සාවිකා
 ධම්මදාසා පයමථලෙ පතිට්ඨිතා
 සොනාපනතා න ච පන මඤ්ඤානති.

1. යමාහුනුකතරං - සහ.

2. අවෙදි-හු - සිවු. ප.

3. නරවරබුද්ධෙසිතෙ - මජ්ඣ.

4. බිබ්භාරතිං - සහ.

138. දෙවියෝ කැමැති පරිදි කම්සැප මවා ගනිමින් ඇලෙන් ද, කාමසුඛයෙන් අගතෑන් පැමිණි තැන් අතුරෙන් යම් දෙවලොවක් ශ්‍රේෂ්ඨ යයි කියත් ද ඒ දෙවලොවින් කැමැති රූ දරන අප්සරාවක් වූ මම බුදුරදුන් වදින්නට මෙහි ආමි.

139. එම්බා දෙව්දූව, තෝ පෙර කවර පිනක් කෙළෙහි ද? අපමණ පිරිවර ඇති සැපපත් වැඩුණු තෝ කවර පිනෙකින් මෙහි (සැනයි) සිටිනෙහි ද? තිගේ අතයුත්තම වූ ආකාශවාරි වූ දිව්‍යානුභාවය ද වෙයි. තිගේ සිරුරු පැහැය ද දස දිගුන් බබුළුවයි.

140. එම්බා දෙව්දූව, තෝ දෙවියන් විසින් පිරිවරන ලද්දී යක්කාර ද කරන ලද්දී වෙහි. කිනම් භවයෙකින් වසුන වූවා සුගතියට පැමිණියා වෙහි ද? තෝ කිනම් ශාස්තෘවරයක් හුගේ අවවාදනුශාසනා පිළිගැනීමෙන් වචන කරන්නී වෙහි ද? ඉදින් තෝ බුද්ධශ්‍රාවිකා වූවා නම් මට කියව.

141. (ඉසිගිපි ඇ) පවු අතර මැනැවින් පිහිටුවන ලද උතුම් (රජගහ) නුවර නැටුම් ගැයුම් මැනැවින් පුහුණු වූ මම සිරිමත් (බිම්සර) රජුගේ පරිවාරිකාවක් වීමි. ඒ මා රජගහ නුවර සිරිමා යැ යි දැනගත්හ.

142. සෘෂි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ විනායක වූ බුදුරජ සමුදය දුූඛ සත්‍යයන්ගේ අනිත්‍යතාව ද අසංස්කෘත වූ ශාශ්වත දුූඛනිරෝධය වූ නිර්වාණය ද අකුටිල වූ කෙලෙස් නසන ආයථිමාර්ගය ද මට පැවසී ය.

143. මම උතුම් වූ තරාගතයන් වහන්සේගේ අසංස්කෘත නිර්වාණයට කරුණු වූ සද්ධර්මය අසා නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුදුරදුන් විසින් දෙසන ලද ප්‍රතිපත්තියෙහි පිහිටියා වූ මම ශීලයෙහි මැනැවින් සංවෘත වූමු.

144. මම උතුම් වූ තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙසන ලද අසංස්කෘත වූ නිර්වාණ පදය දැන මම ඒ අත්බැවහි ලොකොත්තර සමාධිය අවබෝධ කෙළෙමි. ඒ ලොකොත්තර සමාධි ස්පර්ශය ම මට උතුම් මාර්ග නියාමය විය.

145. මම විශිෂ්ටභාව සාධක වූ උතුම් වූ නිර්වාණය ලැබ සත්‍ය ප්‍රති වේදයෙහි විශේෂයට පැමිණ තුනුරුවන්හි නිසැක වූවා වෙමි. පහවූ සැක ඇති මම බොහෝ දෙනා විසින් පුදන ලද්දෙමි ස්වල්ප නොවූ ක්‍රිඩාරතිය වළඳමි.

146. මෙසේ දෙව්දූවක් වූ මම තරාගතයන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවිකාවක් වූවා නිවන දක්නී වෙමි. පළමු පෙලෙහි පිහිටියා වූ සිවුසස් දහම් දක්නා මම සෝවාන් වීමි. මට දුගතිසෙක් නැත් ම ය.

147. සා වන්දිතුං අනධිවරං උපාගමිං
පාසාදිකෙ කුසලරුථෙ ව භික්ඛවො
නාමසසිතුං සමණසමාගමං සිවං
සගාරවා සිරිමනො ධම්මරාජිනො.
148. දිස්වා මුනිං මුදිතමනභි පිණිතා
තථාගතං නරවරදම්මසාරථිං
තණ්හවජ්ඣං කුසලරතං විනායකං
වන්දමහං පරමභිතානුකම්පකතභි.

සිරිමාවිමානං.

1. 17

149. ඉදං විමානං රුවිරං පහසාරං
වෙථරියසුඛං සතතං සුනිමේතං
සොවණ්ණරුකෙඛි¹ සමනතමොත්තං
යානං මමං කම්මවිපාකසමුඛං.
150. තත්‍රූපපනතා පුරිමව්ජරා ඉමා
සතං සහසානි සකෙත කම්මුතා
තුවංසි අජ්ඣුපගතා යසසිනී
ඕභාසයං කිට්ඨසි පුට්ඨදෙවතා.
151. සසී අධිගගග්ග යථා වීරොච්ඡි
නාකඛතරාජාරිව තාරකාගණං
තථෙව තිං අව්ජරාසඛමං² ඉමං
දදුලලමානා යසසා වීරොච්ඡි.
152. කුතො හු ආගමම අනොමදසානෙ
උප්පනතා තිං හවතං මමං ඉදං
මුහමංව දෙවා තිදසා සඉඤ්ඤා
සඬෙඬ න තප්පාමසෙ දසානෙත තතභි.³
153. යමෙතං සකක අනුපුච්ඡෙ මමං
කුතො වුතා තිං ඉධ ආගතාති⁴
බොරාණසි නාම පුරස්ථි කාසිනං
තස්ස පුරෙ අහොසිං කෙසකාරිකා.
154. බුද්ධො ව ධම්මො ව පසන්නාමානසා
සඬෙඬ ව ඵකනතගතා අසංසයා
අබණ්ඩසිකඛාපද ආගතපථලා
සමෙඛාධිධම්මෙ නියතා අනාමයාති.

1. සුවණ්ණරුකෙඛි - මජ්ඣ.

2. අව්ජරාසඛතං - මජ්ඣ.

3. දසානාතතභි - සී.

4. ආගතා තුවං - සා.

කුතො වුතාය ආගතිකව PTS.

147. ගොරව සහිත වූ ඒ මම බුදුරදුන් වැදීමට ද පැහැදීම ඇති කරන නිවනෙහි ඇලුණු භික්ෂූන් වැදීමට ද ශ්‍රීමත් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ නිර්භය වූ ශ්‍රමණ සමාගමය (ඇසුරු කිරීමට ද) එළඹියෙමි.

148. නරශ්‍රේෂ්ඨ වූ පුරුෂදමාසාරථී වූ තරාගත වූ බුදුරදුන් දක පිනා ගියා වූ මම සතුටු සිත් ඇත්තී වෙමි. ඒ මම තෘෂ්ණාව සිද්ධළ නිවනෙහි ඇලුණු උතුම් වූ භික්‍ෂයන් සත්ත්වයන්ට අනුකම්පා කරන විනයක වූ තරාගතයන් වහන්සේ වදිමි.

සිරිමාවිමාන සි.

1. 17

149. මනාව මැවුණු වෙරළමිණිමුවා වැම් ඇති රන්රුකින් භාත්පසින් වැසුණු සියලු කල්හි සිත්කලු වූ පැහැසර වූ මේ විමාන ස්ථානය මාගේ කම් විපාකයෙන් පහළ විය.

150. ඒ විමන්හි උපන් මේ ප්‍රථම දිව්‍යාජසරාවෝ ලක්ෂයක් පමණ වෙති. පිරිවර ඇත්තා වූ තෝ ස්වකීය කම්පානුභාවයෙන් මෙහි උපන්නී වෙති, ඒ ප්‍රථම දිව්‍යාජසරාවන් බබළවමින් සිටිනෙහි.

151. සසලපින් යුත් සදු යම් සේ තුරුරූප මැඩගෙන බබළා ද එසේ ම තෝ යසසින් මේ දිවසර මුළුව අතිශයින් බබළවමින් බබළති.

152. අලාමක දකුම් ඇත්තිය, තෝ කොතැනකින් නොහොත් කවර පිනෙකින් අවුත් මාගේ මේ විමන්හි උපනිති ද? ඉන්ද්‍රයා සහිත වූ තවුනියා වැසි දෙවියෝ බබුලු දක යම්සේ සැඟීමට නො පැමිණෙත් ද, එසේ ම (අපි) සියලු දෙනා තී දැකීමෙන් සැඟීමට නො පැමිණියෙමු.

153. ශක්‍රය, කවර භවයෙකින් ව්‍යුහ ව මෙහි ආයෙහි ද සි යම් ඒ පැනයක් මා අතින් විචාරති. කසි රට බරණැස් නම් පුරයෙක් ඇත. මම පෙර ඒ නුවර කේසකාරිකා නම් වීමි.

154. බුදුන් කෙරෙහි ද දහම් කෙරෙහි ද සහන් කෙරෙහි ද පහන් සිත් ඇතියා නියතගතික වූවා සැක නැතියා නොකඩ සිකපද ඇත්තී පැමිණි ඵල ඇතියා නිවනෙහි නියත වූවා නිදුක් වූවා වෙමි.

155. තන්තායාතිනන්දුමසෙ සාගතඤ්ච¹ තෙ
 ධම්මෙන ව ත්වං යසසා විරොච්ඡි
 බුද්ධො ව ධම්මො ව පසන්නමානසෙ
 සංඛෙස ව එකත්තගතෙ අසංසයෙ
 අබණ්ඩ සිංඛාපඨෙ ආගතත්ථලෙ
 සංඛොධිධම්මො නිසතෙ අනාමයෙති.

කෙසකාරිවිමානං.

පිටවග්ගො පඨමො.

තසසුද්දනං:-

පඤ්චපීඨා තයො නාවා දීපතිලදාකම්මො දුට්ඨෙ
 පති ථෙව සුභිසා උත්තරා සිරිමා කෙසකාරිකා
 වග්ගො තෙන පවුච්චතිති.

1. සාගතඤ්ච - මිත්තං.

155. චූද්‍යන් කෙරෙහි ද දහම් කෙරෙහි ද සභුන් කෙරෙහි ද පහන් සිත් ඇති නියතගතික වූ නිසැක වූ නොකඩ සිකපද ඇති පැමිණිළි ඇති නිවනෙහි නියත වූ එම්බා දෙව්දූව, තෝ ධම් සම්පත්තියෙන් ද පරිවාර සම්පත්තියෙන් ද බබළති. තිගේ ඒ ද්විවිධ සම්පත්තිය පිළිගනිමු. තිගේ මෙහි පැමිණීම ද මනා පැමිණීමෙකි.

කෙසකාරිවිමාන යි.

ප්‍රථම පියවරග යි.

එහි උද්දාය:-

පඤ්චපීඨයැ තයො නාවා යැ දීපතිල දක්ඛිණා දෙක යැ පතිබ්බතා දෙක යැ සුඤ්ඤා දෙක යැ උත්තරා යැ සිරිමා ගැ කෙසකාරිකා යැ යි එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

2. විතලතාවගෙන

2. 1

156. අපි සකෙසා'ව දෙව්දෙස රළුව විතලතා වනෙ
සමනතා අනුජයාසි නාරිගණපුරකකතා
මහාසෙනති දිසා සබ්බා මසයි විය තාරකා.
157. කෙන තෙ තාදිසො වණෙණ කෙන තෙ ඉධම්ජකිති,
උපපන්නති ව තෙ හොගා සෙ කෙවි මනසො පියා.
158. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවො
මනුසසභුතා කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණ ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
159. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලලානෙන පුට්ඨිතා,
පණ්ණං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසිද්ධං එලං.
160. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතා දුසි අහොසිං පරපෙසසියා කුලෙ
උපාසිකා වසබ්බමනො ගොතමෙස යසසසිතො
තසසා මෙ තිසබ්බො ආසි සාසනෙ තසස තාදිනො.
161. කාමං භිජ්ජතු'යං කායො තෙව අසෝඤ්ඤා සන්තං¹
සියබ්බපද්ධං පණ්ණිනං මග්ගො සොට්ඨකො සිවො.
162. අකණ්ඩකො අග්ගනො උජු සබ්බි පච්චෙදිතො
තිකම්මසස එලං පසස යට්ඨං පාපුණ්ණිකා.
163. ආමනිතනිකා රඤ්ඤාමිති සත්තසස වසවන්තිනො
සට්ඨිතුට්ඨසහසසාති පට්ටොධං කරොන්ති මෙ.
164. ආලමො ගග්ගරො² භිමො සාධුවාදි ව සංසයො,
පොකබරො ව සුඵලෙසා ව විණංමොත්තා ව නාරියො.
165. නඤ්ඤ වෙව සුනඤ්ඤ ව සොණදින්නා සුච්ඡිතා³
අලමුසා මිසසකෙසි ව පුණ්ණවිකාතිදරුණි.
166. එණිඵසසා සුඵලසා ව සුභග්ගා මුද්දවාදිති,
එතා වඤ්ඤ ව සෙය්‍යසා⁴ අවජරානං පටොධිකා.

1. සණ්ඨානං - මණ්ඩ.

2. ගග්ගමො - සා.

3. සුච්ඡිතා - හා.

4. සෙය්‍යාසෙ - සිද්ධි, ප.

2. විභාලනා වග්ගය

2. 1

156. එමබා දෙව්දුව, තෝ සක්දෙව රජු මෙන් සිත්කලු සිතුවිය වෙනෙහි දෙවභනන් විසින් පිරිවරන ලදුව දවභන්තරුව සේ සියලු දිගුන් බබුළුවමින් භාත්පස හැසිරෙහි ද?

157. කවර භේකුවකින් තිට එබදු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

158. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තී විවාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණ්ණර්දයි ඇත්තී වෙහි ද?

159. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුච්චුස්නා ලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්ණඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ ද සි මෙසේ පැවැසූ ය.

160. (වහන්ස,) මම (පෙර) මිනිසුන් අතර මිනිස්සුවක් වූවා පරහට මෙහෙ කරන කුලයෙකි දෑස්සක් වීම්. පසැස් ඇති යසස් ඇති ගෞතම බුදුරජුන්ගේ උපාසිකාවක් වීම්. කාදී ගුණ ඇති ඒ බුදුරජුන්ගේ ශාසනයෙහි ඒ මාගේ සමාග්චාරායාමයෙක් විය.

161-162. ඒකාන්තයෙන් මේ කය බිඳේවා. මේ කම්ස්ථානානුයෝගයෙහි වියභියාගේ ලිහිල් බවෙක් නැත් ම යැ. පස් සිකපදයන්ගේ (පිරිපුන් බැවින්) සැපවත් බව සිදු කෙරෙන නිර්භය වූ රාගාදී කටු රහිත කෙලෙස් ලැහැබින් තොර සාපු වූ බුද්ධාදී සත්පුරුෂයන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද යම් ආයභි මාර්ගයෙක් වේ ද, (දැනිලි නුවණැති) ස්ත්‍රියක් වූ මම යම්බදු උපායමාර්ගයෙකින් මෙයට පැමිණියෙමි ද, ඒ වියභියාගේ මේ ඵලය බලව.

163. වශවර්තී වූ සක්දෙව රජහුගේ අල්ලාප සල්ලාපය සඳහා අමතන්-නියක් වීම්. සැට දහසක් තුයභියෝ මාගේ ප්‍රීතිය පුබුදුවත්.

164-166. ආලම්බ, ගත්ගර, හිම, සාධුවාදී, සංසය, පොක්බර, සුඵස්ස යන දිව්‍ය පුත්‍රයෝ ද, විණාමොක්ඛා, නන්ද, සුනන්ද, සොණදිත්තා, සුවම්භිතා, අලම්බුසා, මිස්සකෙසි, පුණ්ඩරිකා, අතිදරුණි, එණිඵස්සා, සුඵස්සා, සුභද්ද, මුද්‍රවාදිනී යන මේ දෙවභනෝ ද, අස්සරාවන් අතුරෙන් සංඝිකයෙහි ඉතා පැසසිය යුතු වූ පුබුදු කරවන මෙයින් අනාග වූ අස්සරාවෝ ද වෙති.

167. කාමං කාලෙත්‍රපාගනධා අභිභාසනති දෙවතා,
භන්ද නව්වාම ගායාම භන්ද තං රමයාමසෙ.
168. නයිදං අකතපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානමෙවිදං
අසොකං නන්දනං රමමං කිදසානං මහාවිනං.
169. සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නඤ්ඤි පරස් ව,
සුඛසේඛි කතපුඤ්ඤානං ඉධ වෙව පරස් ව.
170. තෙසං සභව්‍යකාමානං කතතඛං කුසලං ඛුං
කතපුඤ්ඤා හි මොදනති සයො භොගසමධිතිනොති.

දසිවිමානං.

2. 2

171. අභිසංගමනන වණ්ණණන යා තං නිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙතති දිසා සබ්බා ඔසධි විස තාරකා.
172. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණන කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ව තෙ භොගා සෙ කෙවි මනසො පියා.
173. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණන ව කෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
174. සා දෙවතා අතමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසං කමසසිදං එලං.
175. කෙවච්චදාරා නිකම්ම අහු මසං නිවෙසනං,
තස්ස සඤ්චරමානානං සාවකානං මහෙසිනං.
176. ඔදනං කුමමාසං සාකං¹ ලොණසොච්චිකඤ්චිභං,
අද්ධං උජ්ජුතෙසු විප්පසන්නෙන වෙනසා.
177. චාතුද්ධං පඤ්චද්ධං යා ව පකාසන අට්ඨමි,
පාටිභාරියපකාසන අට්ඨබ්බසමාගතං.
178. උපොසථං උපවසිස්සං සද්ධිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ව විමානං ආවසාමහං.

1. බාකං - මජ්ඣං.

167. ඒ දෙවතාවෝ සුදුසු කාලයෙහි මා වෙත එළඹ “දන් නටමු ගයමු දන් තී සතුටු කරවමු”යි ඉදිරියට පැමිණ කියත්.

168. (මා විසින් ලැබූ) මේ දෙව විමන පින් නො කළවුන්ට නො ලැබේ. සොක නැති තව්නිසාවැයි දෙවියන්ගේ රමා වූ මේ නන්දන මහාවනය පින් කළවුන්ට ම ලැබේ.

169. පින් නො කළවුන්ට මෙලොව හා පරලොව සැපයෙක් නැත. පින් කළවුන්ට ම මෙලොව හා පරලොව සැප ලැබේ.

170. ඒ තව්නිසාවැයි දෙවියන් හා සහභාවයට යනු කැමැත්තන් විසින් බොහෝ දෑසල් කළයුතු වේ. කළ පිනැත්තෝ ම ස්වර්ගයෙහි පස්කම් සැපතින් යුක්ත වුවාහු සතුටු වෙත්.

දසිවිමාන යි.

2. 2

171. එම්බා දෙව්දුව යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි?

172. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තියු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තියු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

173. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තී විචාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

174. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි මෙසේ පැවැසූ ය.

175-176 (බරණැස) කෙටුල් ගම්දෙරින් නික්මෙන තැන මාගේ හිවාසය වී ය. එහි පිඩු පිණිස හැසිරෙන මහරඹින්ගේ සවුචනට බත් ද කොටු පිඩු ද පලාකොළ (එළවලු) ද ලොණසොචිරකය ද සෘජු සිතැත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් පිදීම්.

177-8. මම පක්ෂය පිළිබඳ තුදස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායානි පක්ෂය ද (යන පොහෝදිනයන්හි) අටහින් යුත් පෙහෙවස් වීසිම්. සියලු කල්හි නීති සිල්හි කයින් හා වචනයෙන් සංවාක වුවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වුවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිම්.

179. පාණානිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සංඝඤානා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ඣපානා ව ආරකා
180. පඤ්ඤිකකපදෙ රතා අරියසට්ඨාන කොවිද,
උපාසිකා වික්ෂිපමනො ගොතමස්ස යසස්සිනො
181. තෙන මෙ තාදිසො විමුක්ඛො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
182. අකුසාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමි ඵලං ජලිතානුභාවා
විමුක්ඛො ව මෙ සබ්බද්ධා පහාසතිති.

මම ව හතෙන විවිදනෙන හගවිතො පාදෙ සිරසා විජෙද්‍යාසාසි,
ලුමා නාම හතෙන උපාසිකා හගවිතො පාදෙ සිරසා විජෙද්‍යාසිති.
අනවජරියං ඛො පනෙතං හතෙන යං මං හගවා අඤ්ඤාතරස්මිං
සාමඤ්ඤඵලෙ ව්‍යාකරෙය්‍ය තං හගවා සකදගාමිඵලෙ ව්‍යාකාසිති.

ලුමාවිමානං.

2. 3

183. පිණ්ඩාය තෙ වරතතස්ස තුණ්හිභූතස්ස තිට්ඨතො,
දළිද්ද කපණා නාරි පරාගාරං අවසස්සිතා¹
184. යා තෙ අද්ධි ආවාමං පසනතා සෙහි පාණිහි,
සා හිත්වා මානුසං දෙහං කත්තු සා දිසතං ගතා
185. පිණ්ඩාය මෙ වරතතස්ස තුණ්හිභූතස්ස තිට්ඨතො,
දළිද්ද කපණා නාරි පරාගාරං අවසස්සිතා
186. යා මෙ අද්ධි ආවාමං පසනතා සෙහි පාණිහි,
සා හිත්වා මානුසං දෙහං විසමුත්තා ඉතො වුතා
187. නිමමාණරතිනො නාම සතති දෙවා මහිද්ධිකා,
තස්ස සා සුචිතා නාරි මොදනාවාමද්ධිකාති
188. අහො දනං වරාකියා කසපෙ සුපතිට්ඨිතං,
පරාගතෙන දනෙන ඉජ්ඣතිස්ස වත දකඛණා
189. යා මහෙසිකං කාරෙය්‍යා වික්ෂිපකතස්ස රාජිනො
නාරි සබ්බබ්ගකල්‍යාණි හතතු වානොමදස්සිකා
ඵකස්සාවාමදනස්ස කල්‍යාණානි නාගස්සි සොළසිං.

1. අපසම්මාන-මිශ්‍රණ.

179. (එකල්හි මම) පණ්ඩිතයෙක් දුරු වීම. මුසවායෙන් සංයත වීම. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීම.

180. පස් සිකපද රැක්කෙහි ඇලුණු චතුරායාසනයෙහි දක්ෂ වූ මම සසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරජාණන්ගේ උපාසිකාවක් වීම.

181. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිය වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

182. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙම් ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණ්ණර්ථය ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවෙයි.

වහන්ස, ලබුමා නම් උපාසිකා තොමෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදයන් මස්තකයෙන් වදි. වහන්ස, මාගේ වචනයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රීපාදයන් මස්තකයෙන් වදිනු මැනැවි. වහන්ස, යම් භෙයකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මා එක්තරා මාර්ගඵලයෙක්හි ලා වදරන සේක් නම් එය පුද්ගලයෙක් නො වේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මා සකෘදගාමී ඵලයෙහි ලා ප්‍රකාශ කළසේක.

ලබුමාවිමාන යි.

2. 3

183-4. වහන්ස, පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නා වූ ඔබ නිහඬව සිටිය දී මෙරමා ගෙය ඇසුරු කළ දිළිඳු වූ දින වූ යම් ස්ත්‍රියක් පහන් වූවා සියතින් ඔබ වහන්සේට දමුබතක් පිදී ද ඔ තොමෝ මිනිස්සිරුර හැර (උපත් වීසින්) කිනම් දිශාවකට ගියා ද?

185-6. (සක්දෙව් රජුනි,) නිහඬ ව මා පිඩු පිණිස හැසිරෙමින් සිටිය දී මෙරමා ගෙය ඇසුරු කළ දිළිඳු වූ දින වූ යම් ස්ත්‍රියක් පහන් වූවා සියතින් මට දමුබතක් පිදීද, ඔ තොමෝ මිනිස්සිරුර හැර මිනිස් දුබල බැවින් මිදුණි මෙයින් වසුත වූවා ය.

187. මහත් සෘද්ධි ඇති නිර්මාණරතී නම් දෙව් කෙනෙක් ඇත. දමුබත් දුන් ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ ඔවුනතර සුවපත් වූවා සතුටු වෙයි.

188. මහසුළු තෙරුන් කෙරෙහි පිහිටුවන ලද ඒ දින වූ ස්ත්‍රියගේ දනය අනේ පුදුමයි. සිඟීමෙන් මෙරමා ගෙයින් ගෙනෙනලද දියයුතු දෙයින් දක්ෂිණාව සමෘද්ධ වූවා ය. පුදුමයි.

189. සියලු අභපසහිත් භොධනා වූ සැමියාට ලබු නො වූ දකුම් ඇති යම් ස්ත්‍රියක් තොමෝ සක්විති රජක්හට අගමෙහෙසිබව කරන්නී ද, මේ දමුබත් දනඵලයාගේ යොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවටත් එය නො අඟී.

190. සතං නිකංඛා සතං අසසා සතං අසසතරිරථා
සතං කඤ්ඤා සහස්සානි ආමුක්ඛමණිකුණඛලා
එතස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.
191. සතං හෙමවතා නාගා ඊසා දන්තා උරුක්ඛවා
සුචණ්ණකවජා මාතඛා හෙමකප්පනවාසසා¹
එතස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිං.
192. චතුත්තමපි²ව දීපානං ඉසසරං යොධ කාරයෙ,
එතස්සාවාමදනස්ස කලං නාග්ගන්ති සොළසිනති

ආවාමදයිකාවිමානං.

2. 4

193. චණ්ඩාලී වඤ්ඤා පාදනී ගොතමස්ස යසස්සිනො,
තවෙව්³ අනුකම්පාය අට්ඨාසි ඉසිසත්තමො⁴
194. අභිප්පසාදෙහි මනං අරහත්තමි තාදිනී⁵,
බිප්පං පඤ්ඤාලිකා වඤ්ඤා පරිත්තං තව ජීවිතනති
195. වොදිතා භාවිතකෙතන සරිරන්තිමධාරිතා,
චණ්ඩාලී වඤ්ඤා පාදනී ගොතමස්ස යසස්සිනො
196. තමෙනමවධි ගාථී චණ්ඩාලිං පඤ්ඤාලිං ධීතං,
තමස්සමානං සමුද්ධං අතිකාරෙ පහඛාරනති
197. ධීණාසවං විගතරජං අනෙජං
එකං අරඤ්ඤමති රහො නිසින්නං
දෙවිඤ්ඤිපන්නා උපසඛාමිත්තා
වඤ්ඤා තං වීර මහානුභාවාති⁶
198. සුචණ්ණවණ්ණො ජලිතා මහායසා
විමානමොරුක්ඛා අනෙකවිත්තා
පරිවාරිතා අවජරානං ගණෙන⁷
කා තං සුභෙ දෙවතෙ වඤ්ඤාසෙ මමනති.

1. හෙමකප්පනවාසසා - සා,
2. චතුත්තමපි - මජ්ඣං.
3. තවෙව - මජ්ඣං.
4. ඉසිසත්තමො - මජ්ඣං.
5. තාදිනී - සා,
6. මහානුභාවාති - මජ්ඣං, කප්පි
7. අවජරානංගණෙන - මජ්ඣං.

190. සියක් දහසක් රන් නික ද සියක් දහසක් අස්සු ද සියක් දහසක් අස්වෙළෙඹුන් යෙදූ රිය ද පැළැඳි මිණි කොඩොල් ඇති සියක් දහසක් කන්‍යාවෝ ද මේ දමුබත් දන්වලයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලා වතුනු නො අගිත්.

191. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රියහිස් වැනි දළ ඇති ථාමජව පරාක්‍රමයෙන් වැඩෙන රුවන්මුවා ගෙළබරණින් සැරසූ රන් එබූ ඇත්අබරණින් හොබන සියයක් හෙමවන ඇත්හු මේ දමුබත් දන්වලයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවතුනු නො අගිත්.

192. මෙලොව යමෙක් සිවුමහදිවයිනට අධිපති සක්විති රජබව කෙරේ ද, එය මේ දමුබත් දන්වලයාගේ සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවතුනු නො අගි.

ආවාමදයිකාවිමාන යි.

2. 4

193. එමබා සැබොලිය, යසස් ඇති ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදයන් වලුව. ශෛක්ෂ-අශෛක්ෂ බුද්ධ ප්‍රත්‍යක්ෂ බුද්ධ සෘෂිනට වඩා උතුම් වූ නොහොත් විපස්සි ආදී බුදුවරයන් අතර සත්වැනි වූ සෘෂි ශ්‍රේෂ්ඨයන් වහන්සේ කිට අනුකම්පා පිණිස ම මෙහි වැඩ සිටියේක.

194. තාදී වූ රහතුන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහසුව බැඳිලි ඇත්ති වහා වලුව, තිගේ ජීවිතය ඉතා ස්වල්ප ය.

195. පැසුළු සිරුරු දරන වැඩු සිතැත්තහු විසින් මෙහෙයන ලද සැබොලී යසස් ඇති ගෞතම බුදුරජාණන්ගේ පා වැන්ද ය.

196. ගවදෙනක් තොමෝ අවිද්‍යාන්ධකාරයෙන් අඳුරු වූ ලෝකයෙහි නැණලු දෙන බුදුරජාණන් බැඳිලි ව වදිමින් සිටී ඒ සැබොලිය ඇණ මැරුවා ය.

197. වීරයන් වහන්ස, දිව්‍යර්ධියට පැමිණි මම මහත් අනුභාව ඇති ක්ෂය කළ ආසවයන් ඇති පහවූ කෙලෙස් රජස් ඇති තෘෂ්ණා රහිත වෙනෙහි එකලාව විවෙකී ව වැඩහුන් ඔබ වහන්සේ වදිමි.

198. සොදුරු දෙවුව, රන්වන් පැහැ ඇති සිය සිරුරුපැහැයෙන් දිලෙන පිරිවර ඇති නොයෙක් ලෙසින් විසිතුරු වූ දිව්‍යරන් විසින් පිරි වරහු ලැබූ කිනම් දෙවභනක් වූ තෝ විමනෙන් බැස මා වදනෙහි ද?

199. අභං හදනෙක් වණ්ණාලී තයා වීරෙන පෙසිතා,
විඤ්ඤා අරහතො පාදෙ ගොතමස්ස යසසිනො
200. සාභං වඤ්ඤා පාදනී චුතා වණ්ණාලයොනියා,
විමානං සබ්බතො හද්දං උපපන්නමි නන්දනං*
201. අවජ්ජරානං සතසහස්සං පුරස්කරානං* තිට්ඨති,
තාසාභං පවරා සෙට්ඨා වණ්ණාලන යසසා යුතා.
202. පසුතකතකල්‍යාණං සමපජානා පතිස්සතා,
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ තං හතෙන වඤ්ඤාමාගතාති.
203. ඉදං වජ්ජාන වණ්ණාලී කතඤ්ඤා කතවෙදිති,
වඤ්ඤා අරහතො පාදෙ තණ්හවන්තරධායරාති.*

වණ්ණාලීවිමානං.

2. 5

204. නිලා පිතා ච කාළා ච මණ්ණෙට්ඨා* අථ ලොභිතා,
උච්චාවචානං වණ්ණාලනං කිණ්ණකපරිවාරිතා.
205. මන්දරවානං පුප්ඵානං මාලං ධාරෙසි මුඛනි,
නයිමෙ අඤ්ඤාසු කායෙසු රුක්ඛා සතති සුමෙධසෙ.
206. කෙන කායං උපපන්නා තාවතීංසං යසසිනී,
දෙවතෙ පුළ්ඡතාවිකකි කිසිස කමමසිදං ඵල*නති
207. හද්දිඤ්ඤා* මං අඤ්ඤාසු කිට්ඨිලායං උපාසිකා,
සද්ධා සිලෙන සමපන්නා සංවිහාරතා සදා.
208. අවජ්ජරානං හත්තඤ්ඤා සෙනාසනං පදීපියං,
අද්ධං උජ්ජුතෙසු විපසකොතා වෙතසා
209. වාතුද්ධං පඤ්ඤාද්ධං යා ච පකසිස අට්ඨමී,
පාවිහාරිපකසිඤ්ඤා අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
210. උපපාසථං උපවසිස්සං සදා සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිහාරා ච විමානං ආවසාමහං.

-
1. හද්දනෙක් - මජ්ඣං.
2. වඤ්ඤා - මජ්ඣං.
3. නන්දන - මජ්ඣං.
4. පුරස්කරා - සායා,
5. තණ්හවන්තරධායරාති - සායා,
6. මණ්ණෙට්ඨා - මජ්ඣං.
මණ්ණෙට්ඨා - PTS
7. හද්දිඤ්ඤා මං අඤ්ඤාසු - මජ්ඣං.

199. පින්වතුන් වහන්ස, වීර වූ ඔබ වහන්සේ විසින් මෙහෙයන ලද සැබොලියක් වූ මම යසස් ඇති රහත් වූ ගෞතම බුදුරදුන්ගේ පා වැන්දෙමි.

200. ඒ මම බුදුරදුන්ගේ පා වැද සැබොල් බවෙන් ව්‍යුත ව නඳුන් වෙනෙහි හැමලෙසින් සොදුරු වූ විමනෙක උපන්නී වෙමි.

201. දෙවසරන් සිය දහසෙක් මා පෙරටු කොට සිටී. ඔවුනතුරෙන් මම වර්ණයෙන් යසසින් හා ආයුෂයෙන් ද ඒ දිවසරනට වඩා උතුම් වෙමි, ශ්‍රේෂ්ඨ වෙමි.

202. වහන්ස, බොහෝ කළ පින් ඇති මනා නුවණැති මනා සිහි ඇති මම ලොකයෙහි මහාකාරුණික වූ ඒ බුදුරදුන් වැදීම සඳහා පැමිණියා වෙමි.

203. කෘතඥ වූ කෘතවේදිනී වූ ඒ සැබොල් දෙවභන මෙය කියා අරහත් වූ මුගලන් මහතෙරුන්ගේ පා වැද එහි ම අතුරුදහන් වූවා ය.

වණ්ඩාලිවිමාන යි.

2. 5

204-5. මනා නුවණැති දෙව්දූව, නිලාදී නන් වැදෑරුම් පැහැ ඇති කෙසුරින් පිරිවැරුණු මදුරා මල්දම්ක් (තෝ) හිසෙහි දරති. නිල්වන් වූ ද රන්වන් වූ ද කළුවන් වූ ද මදටියවන් වූ ද ලේවන් වූ ද සෙසු සුදුවන් ඇ පැහැ ඇත්තා වූ ද මේ වෘක්ෂයෝ අන්‍ය දිව්‍යනිකායයන්හි නො වෙත්.

206. යසස් ඇති දෙව්දූව, (තෝ) කවර පිනෙකින් මේ තවතිසා දෙවලොවැ උපනෙහි ද? විවාරන ලද්දී වූ තෝ මේ විපාකය කිනම් කම්යක්ෂ්‍යයේ ද යි කියව.

207. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු මම කිම්බිලනුවර උපාසිකාවක් වීමි. එසේ වූ මා හද්දික්ඪි යයි අන්‍යයෝ දත්හ.

208. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙහෙසින් පහන් සිකින් දුනිමි.

209-10. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුද්ධවක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායා පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් වියිමි. හැම කල්හි නිකි සිල්හි ද කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වියිමි.

211. පාණ්ඩුපාතා වීරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජිමනිකා ව ආරකා.
212. පඤ්ඤා සිත්තපඤ්ඤා රතා අරියසංචාරා කොවිද,
උපාසිකා චක්ඛුමනො අප්පමාදවිහාරිණී.
213. භික්ඛු වහං පරමහිතානුකම්පනෙ
අභොජයං තපසස්සයුගං මහාමුනිං
කතාවාසා කතකුසලා තතො චුතා
සයංපහා අනුච්චරාමී නන්දනං.
214. අට්ඨකම්මං අපරිමිතං සුඛාවහං
උපොසථං සතතමුපාවසිං අහං
කතාවාසා කතකුසලා තතො චුතා
සයංපහා අනුච්චරාමී නන්දනනි.

හදිසිවිමානං.

2. 6

215. අභික්ඛන්තො වරුණො යා තං තිට්ඨසි දෙවනෙ,
ඔභාසෙනතී දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
216. කෙන නෙ තාදිසො වරුණො කෙන නෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
217. කෙන තං විමලොභාසා අතිරොචසි දෙවනෙ,
කෙන නෙ සබ්බගන්තති සබ්බා ඔභාසරෙ දිසා.
218. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වරුණො ව නෙ සබ්බදිසා පහාසති'ති.
219. *සා දෙවතා අතතමනා මොග්ගලොනෙන පුට්ඨතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්සකම්මසිද්ධං එලං.

* නාගතාපායං ගාරා සිහලකරවීමානවක්‍රීයාළි, තසං අට්ඨකරායං
ආගතා, තසමි සා ඉධ පක්ඛිතතා.

211. (එකල්හි) මම පණ්ඩායෙන් දුරු වීමි. මුසවායෙන් සංවෘත වීමි. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීමි.

212. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායඝ්ඝ්ඝයෙහි දක්ෂ වූ අප්‍රමාද විහරණ ඇත්තා වූ මම පසැස් ඇති බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

213. මම බිඳහළ සියලු කෙලෙස් ඇති ඉතා උතුම් වූ භිතානුකම්පා ඇති මහා නුවණැති අගසවු දෙනම මනා කොට වැළඳවීමි. කරන ලද සුවරිතාවාස ඇති කරන ලද කුසල් ඇති ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව සිය සිරුරු රැසින් බබළන්නී නදුනුයනෙහි එක්වත් හැසිරෙමි.

214. මම නිතර අපරිමිත සැප එළවන අටඟින් යුත් පෙහෙවස් විසීමි. කරන ලද සුවරිතාවාස ඇති කරන ලද කුසල් ඇති ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව සිය සිරුරු රැසින් බබළන්නී නදුනුයනෙහි එක්වත් හැසිරෙමි.

හද්දිත්ථිවිමාන යි.

2. 6

215. එම්බා දෙව්දුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහත් කරුව සේ සිටිනෙහි.

216. කවර හෙතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

217. එම්බා දෙව්දුව, නිර්මල ශරීරාලෝකයක් ඇති තෝ කවර පිනෙකින් (අන් හැම සුරත් මැඩ) බබළන්නෙහි ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සියලු ශරීරාවයවයන්ගෙන් සියලු දිශාවෝ බබළත් ද?

218. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තී විචාරමි. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

219. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්හුගේ දෑ යි මෙසේ පැවසූ ය.

220. සොණදින්නාති මං අඤ්ඤාංසු¹ නාලඤ්ඤාං උපාසිකා,
සද්ධා සිලෙන සම්පන්නා සංවිහාරතා සද්.
221. අවජාදනඤ්ඤා භක්තඤ්ඤා සෙනාසනං පදිපියං,
අදසිං උජුහුතෙසු විපසනෙනා වෙතසා
222. වාතුද්දසිං පඤ්ඤාදසිං යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී,
පාටිභාරිය පක්ඛඤ්ඤා අට්ඨධානසුසමාගතං.
223. උපොසථං උපවසිස්සං සද් සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිහාරා ව විමානං ආවසාමහං.
224. පාණාතිපාතා විරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ජිමාසා ව ආරකා.
225. පඤ්ඤාසික්ඛාපදෙ රතා අරියසම්මාන කොවිද්,
උපාසිකා චක්ඛුමනො ගොතමස්ස යසස්සෙනා.
226. තෙන මෙ තාදිසො විශේණෙන තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
227. අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
විශේණෙන ච මෙ සබ්බදිසා පහාසති'ති.

සොණදින්නා විමානං.

2. 7

228. අභික්ඛනෙනන විශේණෙන යා තං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
229. කෙන තෙ තාදිසො විශේණෙන කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
230. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කම්මකාසි පුද්ගලං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
විශේණෙන ච තෙ සබ්බදිසා පහාසති'ති.
231. යා දෙවතා අත්තමනා මොක්ඛලානෙන පුට්ඨිකා,
පඤ්ඤාං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං ඵලං.

1. අඤ්ඤාංසු. - මරසං.

220. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන් දීමෙහි ඇලුණු (මම) නාලන්දවෙහි උපාසිකාවක් වීමි. එසේ වූ මා සොණදින්නා යයි (අන්‍යයෝ) දත්හ.

221. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද යෙනසුන් හා පහන් ද සෘජු ගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

222-23. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුද්ධවක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායානි පක්ෂය ද යන පොභෝදිනයන්හි පෙනෙවස් වියිමි. භූම කල්හි නිති සිල්හි කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙදා දෙන්නී ගෙහි වියිමි.

224. එකල්හි මම පඤ්චායෙන් දුරු වීමි. මුසවායෙන් සංයත වීමි. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීමි.

225. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු වතුරායාසත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

226. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

227. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්සුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සොණදින්නාච්ඡායා යි.

2. 7

228. එමඛා දෙව්දූව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවඟන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

229. කවර හෙතුවකින් කිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් කිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

230. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, කී විචාරමි. මිනිස්සුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? කිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

231. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දූ තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්හු ගේ දැයි මෙසේ පැවසූ ය.

232. උපොසථානී මං අඤ්ඤාංසු සාකෙතායං උපාසිකා,
සද්ධා සිලෙන සමපන්නා සංවිහාරතා සද්.
233. අවජාදනං ව හත්තඤ්ඤා සෙනාසනං පදිපියං,
අද්ධං උජ්ඣුතෙසු විපසන්නෙන වෙනසා.
234. වාතුදද්ධං පඤ්ඤාද්ධං යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමී,
පාවිහාරියපක්ඛස්ස අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
235. උපොසථං උපවසිස්සං සද්ධං සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිහාරා ව විමානං ආවසාමහං.
236. පාණානිපාතා විරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤාතා,
රෙය්‍යා ව අනිවාරා ව මජ්ජිමානා ව ආරකා.
237. පඤ්ඤා සිසංඛපදෙ රතා අරියසව්වාන කොවිද්,
උපාසිකා වක්ඛුමනො ගොතමස්ස යසසසිනො.
238. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣකි,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
239. අකුසලං තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
240. අභිකුසලං නන්දනං සුඛං ජන්තං මෙ උද්දමජ්ජනං¹
තස්ස වික්කං පඤ්ඤාය උපපන්නමිති නන්දනං.
241. නාකාසිං සත්ථුවචනං බුද්ධස්සාදිච්චබ්බනො,
භිනෙ වික්කං පඤ්ඤාය සාමගි පච්ඡානුතාපිතිති.
242. කීව විරං විමානස්මිං ඉධ වච්ඡසුපොසරෙ,
දෙවතෙ සුච්ඡිතාවිකුසලාදි ජානාසි ආයුතොති.
243. සංඝිවස්සසහස්සාති තිස්සො ව වස්සකොට්ඨො
ඉධ යථා මහාමුනි ඉතො චූතා ගමිස්සාමි
මනුස්සානං සහවිත්තනි.
244. මා ත්වං උපොසරෙ හාසි සමුද්දෙධනාපි ව්‍යාකතා
සොතාපන්නා විසෙසයි පභිතා තව දුගතතිති.

උපොසථා විමානං.

1. උපපජ්ජ-සිල, ප. උපපජ්ජති - කතවි

232. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) සාකෙත නුවර උපාසිකාවක් වීම්. (අන්‍යයෝ) මා උපසාසරා යැයි දක්ව.

233. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන් තෙල් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දිනිමි.

234-235. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුද්ධවක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාති-භායා පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහිත් යුත් පෙහෙවස් වීසිමි. හැම කල්හි නිකි සිල්ලි ද කයින් හා වචනයෙන් සංවාත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිමි.

236. (එකල්හි මම) පණ්ඩායෙන් දුරු වීමි, මුසවායෙන් සංයත වීමි. අයිතාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීමි.

237. පස් සිකපද රැකීමෙහි ඇලුණු වතුරායාසත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යශස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරජුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

238. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත් මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

239. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

240. නිතර නඳුනුයන ගැන අසා (එහි උපත පිණිස) ඡන්දය උපත. එහි සිං පිහිටුවා නඳුනුයනෙහි උපන්නී වෙමි.

241. ශාස්තෘ වූ සුයාබන්ධු වූ බුදුරජුන්ගේ වචනය නොකෙළෙමි. ඒ මම භින වූ හව සැපතෙහි සිත පිහිටුවා පසුතැවිලි වූවා වෙමි.

242. එම්බා උපසාසරා දෙවිදුව, මේ විමනෙහි කොපමණ දිගුකලක් වසති ද? විවරන ලද්දී කී ඉදින් ආයුෂය දන්නෙහි නම් එය කියව.

243. මහාමුනිවරය, තුන් කෙළ සැටදහසක් හවුරුදු මෙහි සිට මෙයින් වසුන ව මිනිසුන්ගේ සහභාවයට යන්නෙමි.

244. එම්බා උපසාසරාව, තෝ නො බව. සෝවන් වූ තෝ මාර්ගඵල සංඛ්‍යාත විශේෂයට පැමිණියා යයි සම්බුදුරජුන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද්දී වෙහි. තිගේ දුගති ය ප්‍රභීණ විය.

උපසාසරා විමාන යි.

2. 8

245. අභික්ඛන්තොත්ත වණ්ණණ්ණා යා නං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනාති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
246. තෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණ්ණා තෙන තෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
247. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සාහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ්ණා ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
248. සා දෙවතා අක්ඛමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤාං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං එලං.
249. සඤ්ඤාති මං අඤ්ඤංසු රාජගහසම් උපාසිකා,
සඤ්ඤාසිලෙන සම්පතතා සංවිභාගරතා සදා.
250. අච්ඡාදනඤ්ඤා හක්ඛඤ්ඤා සෙනාසනං පදිපියං,
අද්දසිං උජුහුතෙසු විපසනෙනන චෙතසා.
251. වාතුද්දසිං පඤ්ඤාදසිං යා ච පතබ්බසා අට්ඨමි,
පාටිභාරියපක්ඛඤ්ඤා අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
252. උපොසථං උපවසිස්සං සදා සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ච විමානං ආවසාමහං.
253. පාණාතිපාතා වීරතා මුසාවාද ච සඤ්ඤතා,
ථෙය්‍යා ච අතිවාරා ච මජ්ජපාතා ච ආරකා.
254. පඤ්ඤා සිසබ්බපදෙ රතා අරියසචචාන කොවිද,
උපාසිකා චක්ඛුමතො ගොතමස්ස යසසිනො.
255. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණ්ණා තෙන මෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
256. අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සාහුතා යමහං අකාසිං
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණ්ණා ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

සඤ්ඤාවිමානං.¹

1. නිද්දවිමානං - මෙසං.

2. 8

245. එමබා දෙවද්‍රව, යම්බද්‍ර වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් දවහන් කරුව සේ සිටිනෙහි.

246. කවර හේතුවකින් තිට එබදු සිරුරු පැහැයෙන් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

247. මහත් අනුභාව ඇති දෙවද්‍රව, තී විචාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙහි ද?

248. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවන්නා ලද ඒ දෙවද්‍ර තොමෝ තුඩුසින් ඇත්තී මෙසේ පැවැසු ය.

249. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ඕලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) රජගහනුවැ උපාසිකාවක් වීම. (අන්‍යයෝ) මා සද්ධා යැ යි දත්ත.

250. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද සෙනසුන් හා පහන්තෙල් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

251-252. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායාති පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් විසිමි. හැම කල්හි නිති සිල්හි ද කසින් හා වචනයෙන් සංවාත වුවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වුවා මනා කොට බෙද දෙන්නී ගෙහි විසිමි.

253. (එකල්හි මම) පණ්ඩායෙන් දුරු වීම. මුසවායෙන් ද සංයත වීම. අධිනාදනින් ද මිසහසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීම.

254. පස්සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායාසිත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන්ගේ උපාසිකාවක් වීම.

255. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබදු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

256. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇතියා වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සද්ධා විමාන යි.

2. 9

257. අභික්‍ෂකනෙතන වණ්ණණන යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනතී දිසා සඛ්ඛා ඔසධි විය තාරකා.
258. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණ කෙන තෙ ඉධම්ඤ්ඤිති,
උපප්පන්නී ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
295. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා
වණ්ණණ ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
260. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
261. සුනාන්ති මං අඤ්ඤිංසු¹ රාජගහසමිං උපාසිකා,
සද්ධා සිලෙන සම්පන්නා සංවිභාගරතා සද.
262. අච්ඡාදනඤ්ඤි භක්තඤ්ඤි සෙනාසනං පදිපියං,
අද්ධං උජ්ඣුතෙසු විපසන්නෙන චෙතසා.
263. වාතුඤ්ඤිං පඤ්ඤිං යා ච පක්ඛස්ස අට්ඨමි,
පාවිභාරියපක්ඛඤ්ඤි අට්ඨබ්බෙසුසමාගතං.
264. උපොසථං උපවසිස්සං සද්ධං සිලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤමා සංවිභාගා ච විමානං ආවසාමිතං.
265. පාණාතිපාතා විරතා මුසාවාද ච සඤ්ඤිතා,
රේය්‍යා ච අතිවාරා ච මජ්ඣපාතා ච ආරකා.
266. පඤ්ඤි සික්ඛාපදෙ රතා අරියසම්මාන කොවිද,
උපාසිකා චක්ඛුමිතො ගොතමස්ස යසස්සිතො.
267. කෙන මෙ තාදියො වණ්ණණ කෙන මෙ ඉධම්ඤ්ඤිති,
උපප්පන්නී ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
268. අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
කෙනමති එවං ජලිතානුභවා
වණ්ණණ ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

සුනාන්ති විමානං¹.

1. සුනිද්ධං මං අඤ්ඤිංසු - මජ්ඣං.

2. සුනිද්ධං විමානං - මජ්ඣං.

2. 9

257. එම්බා දෙව්දුට්‍රිය යම්බදු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහත් කරුව සේ සිටිනෙහි.

258. කවර හේතුවකින් තිට එබදු සිරුරු පැහැයෙන් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

259. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුට්‍රිය, නී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද, තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්ති වෙහි ද?

260. මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්හු ගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසින් ඇත්ති මෙසේ පැවැසූ ය.

261. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇලුණු (මම) රජගහනුවර උපාසිකාවක් වීම්. (අන්‍යයෝ) මා සුනඤ්චි යි දත්හ.

262. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද යෙනසුන් හා පහන්තෙල් ද සෘජුගුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිම්.

263-264. මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාති-භායා පක්ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් වීසිම්. හැම කල්හි නිකි සිල්හි ද කයින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉන්ද්‍රිය සංවරයෙන් යුක්ත වූවා මනාකොට බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිම්.

265. (එකල්හි මම) පණ්ඩිතයන් දුරු වීම්. මුසවායෙන් ද සංයත වීම්. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරු වීම්.

266. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායා සත්‍යයෙහි දක්ෂ වූ (මම) යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරදුන් ගේ උපාසිකාවක් වීම්.

267. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබදු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

268. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුට්‍රිය වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්ති වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

සුනන්ද විමාන යි.

2. 10

269. අභික්‍ෂාපෙතො වෛශ්‍රවණා යා තං තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔභාසෙනාති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
270. කෙන තෙ තාදිසො වෛශ්‍රවණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජාති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
271. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වෛශ්‍රවණා ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
272. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
273. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ
අඤ්ඤං විරජං බුද්ධං විපස්සනමනාවිලං
තස්ස අද්දසහං භික්ඛං පසන්නා සෙහි පාණිහි
274. තෙන මෙ තාදිසො වෛශ්‍රවණා තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජාති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
275. අසබ්බාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වෛශ්‍රවණා ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

භික්ඛාදයිකා විමානං.

2. 11

276. අභික්‍ෂාපෙතො වෛශ්‍රවණා යා තං තිට්ඨසී දෙවතෙ,
ඔභාසෙනාති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
277. කෙන තෙ තාදිසො වෛශ්‍රවණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජාති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
278. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වෛශ්‍රවණා ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

2. 10

269. එමබා දෙව්දූව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

270. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

271. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

272. මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ දෑ යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මෙසේ පැවැසූ ය.

273. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා වෙමි. (එකල මම) පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති බුදුන් දිටිමි. මම ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් හික්ෂාව දුනිමි.

274. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

275. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

හික්බාදයිකා විමාන යි.

2. 11

276. එමබා දෙව්දූව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

277. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙන් ද?

278. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද, තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

279. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤාං පුට්ඨා විශාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
280. අහං මනුසසසසු මනුසසභුතා
පුට්ඨොය ජාතියා මනුසසලොකෙ
අඤ්ඤං වීරජං භික්ඛුං විපසන්නමනාවීලං
තස්ස අද්දසහං භික්ඛං පසන්නා සෙභි පාණිභි.
281. තෙන මෙ තාදිසො වණේණ තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣිකි,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
282. අසංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතා යමහං අකාසිං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවා
වණේණ ච මෙ සංඛදිසා පභාසතිති.

දුතියභික්ඛාදයිකා විමානං.

වික්කලතාවග්ගො දුතියො.

කසප්පඤ්ඤා :

දුසි වෙව ලබ්බමා ව අථ ආවාමදයිකා
වණ්ඤාලී හද්දිකී වෙව¹ සොණදින්නා උපොසථා
නඤ්ඤා වෙව සුනඤ්ඤා ව² දෙව ච භික්ඛාය දයිකා
වග්ගො තෙන පට්ඨවතිති.

භාණවාරං පටමං.

1. හද්දිකීකා ව - සාහ

2. නිද්දවෙව සුනිද්ද ව - මරසං.

279. මෙ පුණ්ණඵලය කවර කම්පක්භ්‍රමේ ද දි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවදු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මෙසේ පැවැසූ ය.

280. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස් ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වූවා පහවූ රාගාදී රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති රහත් නමක් දිටිමි. මම උන් වහන්සේට පහන් වූවා සියතින් භික්ෂාව දුනිමි.

281. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

282. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්ණර්දධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවා යයි.

දුතියභික්ෂාදායකා විමාන යි.

දෙවෙනි විත්තලකා වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

දසී යැ, ලුමා යැ, ආවාමදායකා යැ, වණ්ඩාලී යැ, හද්දිත්ථී යැ, සොණදින්නා යැ, උපොසරා යැ, නන්ද යැ, සුනන්ද යැ, භික්ෂදායකා දෙක යැ යන මෙයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

පළමුවන බණවර යි.

3. පාරිච්ඡිද්ධකවග්ගො

3. 1

283. උළාරො තෙ යසො වණ්ණො සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා,
නාරියො නව්වනති ගායනති දෙවපුත්තා අලඛිතා.
284. මොදෙකත් පරිවාරෙනත් තව පුජාය දෙවතෙ,
සොවණ්ණාති විමානානි තවිමානි සුදස්සනෙ.
285. තුවංසි ඉසසරා තෙසං සබ්බකාමසමිදධිති,
අභිජාතා මහත්තාසි දෙවකායෙ පමොදසි,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකා කිත්ත කමමසයිදං ඵලනි.
286. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණො කෙන තෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
287. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුස්සලොකෙ කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි ඵං ජලිතානුභාවා,
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
288. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතා,
පඤඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කමමසයිදං ඵලං.
289. අහං මනුසෙසසු මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ
දුස්සීලකුලෙ පුණ්ණා අහොසිං
අස්සදොසු කදරියෙසු අහං.
290. සද්ධා සිලෙන සමපන්නා සංවිභාගරතා සද,
පිණ්ඩාය වරමානස්ස අපුට්ඨං තෙ අදස්සහං.
291. තදහං සසසුයාවිකත්ථං සමණො ආගතො ඉධ,
තස්ස අදස්සහං පුට්ඨං පසන්නා භෙති පාණිති.
292. ඉති සා සහසු පරිභාසි අවිනිතා¹ තුවං වධු,
න මං සමපුච්ඡිතුං ඉච්ඡි සමණස්ස දදමහං.
293. තතො මෙ සහසු කුපිතා පභාසි මුසලෙන මං,
කුට්ඨකච්ඡි අවධි මං නාසකත්ථං පීචිතුං වීරං.

1. අවිනිතාසි නිං - මජ්ඣං.

3. පාරිවෘත්තකම්මය

3. 1

283-284 (එම්බා) දෙවිදුව, තිගේ පිරිවර මහත් ය. උදර වූ සිරුරු පැහැය සියලු දිගුන් බවුළුවයි. දිව්‍යරත්න සැරසුණු දිව්‍යස්ත්‍රීහු ද දිව්‍ය පුත්‍රයෝ ද තිට පුද පිණිස නටති. ගයති. (ති) සතුටු කරවති. (ති) පිරිවරා සිටිත්. මනා දකුම් ඇත්තිය, තිගේ මේ විමානයෝ රන්වුවා වූහ.

285. සියලු පස්කම් ගුණයෙන් සමෘද්ධ වූ තී ඔවුනට අධිපති වෙති. මනාකොට උපන් තී මහත් අනුභාව ඇත්තී වෙති. මේ දිව්‍යනිකායෙහි ප්‍රමුද්ධ වෙති. (එම්බා) දෙවිදුව, විවාරනලද්ද වූ තී මේ විසාකය කිනම් කම්මයක්හුගේ ද යි කියව.

286. කවර හේතුවකින් තිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහුවෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

287. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, තී විවාරම්. මිනිස් ලොවැ කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තී වෙති ද?

288. මේ පුණ්‍යඵලය කවර කම්මයක්හුගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවන් නා ලද ඒ දෙවිදු තොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී (මෙසේ) පැවැසූ ය.

289. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වීමි. මම සැදුහැ නැති තද මසුරු බැව් ඇතියන් අතර දුසිල් කුලයෙක ලෙහෙලියක් වීමි.

290. ශ්‍රද්ධාවෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ නිතර දන්දීමෙහි ඇඳුණු (මම) පිටු පිණිස හැසිරෙන මුඛ වහන්සේට කබලුපුවක් පිදුවෙමි.

291. එකල් හි මම “ශ්‍රමණයන් වහන්සේ නමක් මෙහි වැඩිසේක, පහන් වූ මම උන්වහන්සේට සියතින් පුවක් පිදුවෙමි යි” නැන්දණියට කියෙමි.

292. ඒ නැන්දණියෝ “තෝ අවිනිත ස්ත්‍රීයක, ‘මම මහණනට (කබලු) දෙමැ’යි මා විවාරන්නට නොකැමැති වූ” යයි මට පරිභව කළහ.

293. ඉක්බිති කිපියා වූ මාගේ නැන්දණියෝ මට මොහොලින් පහර දුන්හ. උරහිස සිඳිලූහ. මා නසාලූහ. කලක් ජීවත්වන්නට නො හැකි වීමි.

294. සා අහං කායස්ස භෙද චිත්තමුක්තා තතො චුතා,
දෙවානං තාවතීංසානං උපපන්නා සහවාතං.
295. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගො තෙන මෙ ඉධම් ජුක්ඛිති,
උපපන්නම් ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
296. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා
වග්ගො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.

උළාර විමානං.

3. 2

297. ඔහාසයිත්වා පඨවිං සදෙවකං
අතිරොචයි වක්ඛිමසුරියා විය
සිරියා ච වග්ගොත යසෙන තෙජසා
බුහවා ච දෙවෙ තිදසෙ සඉඤ්ඤෙ.¹
298. පුච්ඡාමි තං උපලමාලධාරිණි
ආවෙළිති කඤ්චිතසන්තිහත්තවෙ
අලඛිකෙන උත්තමවස්ථාරිණි
කාතං සුභෙ දෙවතෙ වඤ්ඤෙ මමං.
299. කිං ජං පුරෙ කමමකාසි අත්තනා
මනුස්සභූතා පුරිමාය ජාතියා
දුතං සුචිණ්ණං අථ සිලසඤ්ඤමං
කෙත්තුපපන්නා සුගතිං යසසිති.
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකම්
කිස්ස කමමසයිදං ඵලතති.
300. ඉදති හතෙත ඉමමෙව ගාමං.²
පිණ්ඩාය අමකාක සරං උපාගමි
තතො තෙ උච්ඡස්ස අදයි ඛණ්ඩිකං
පසන්නවිත්තා අතුලාය පිතියා.
301. සසසු ච පච්ඡා අනුයුඤ්ඤතෙ මමං
කහන්තු³ උච්ඡං වට්ඨකෙ අවාකිරි⁴
නව්ඡඩ්ඪිතං න ච පන බාදිතං⁵ මයා
සත්තස්ස භික්ඛුස්ස සයං අද්දසහං.

1. සභිඤ්ඤෙ - මජ්ඣං.

2. ගාමෙ - සයං.

3. කහං මෙ - PTS

4. අවාකරි - සයං.

5. නො පන බාදිතං - මජ්ඣං.

294. ඒ දුකින් මිදුණු මම කය බිඳීමෙන් එයින් ව්‍යුහ වූවා තවතිසා දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

295. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

296. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතියා වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

උළාරවිමාන යි.

2. 3

297. (තෝ) සද හිරු මෙන් අහස සහිත පොළොව එකලු කොට අතිශයින් බබළති. ශෝභාවෙන් ද ශරීර වර්ණයෙන් ද පරිවාරයෙන් ද ස්වකීය අනුභාවයෙන් ද ඉන්ද්‍රියා සහිත තවතිසා වැසි දෙවියන් ඉක්මවා බබළන බ්‍රහ්මයා මෙනි.

298 උපුල් මල්දම් දරන රුවන්වූවා මලින් නැගුණු රැළි ඇති රන්වන් සිව් ඇති උතුම් වත් දරන සැරසුණු සොදුරු දෙවදුව, මා වඳින තී කවර යි විචාරමි.

299. තෝ පෙර අත්බැව්හි මිනිස්දුවක් වූවා කිනම් කම්යක් කෙළෙහි ද? මැනවින් දන් දෙන ලද ද? නැතහොත් සිල් රක්තා ලද ද? කුමකින් යසස් ඇතිව සුගතියෙහි උපන්නී වෙහි ද? එමඟ දෙවදුව, විචාරන ලද්දී මේ විපාකය කවර කම්යක්හුගේ ද යි කියව.

300. වහන්ස, මෙකල්හි මෙගමහි ම (හික්ෂුනමක්) පිඩු පිණිස අප ගෙට එළඹීමේ ය. ඉක්බිති උන්වහන්සේට පහන් සිතැත්ති ඉමහත් ප්‍රියයෙන් උක් දඩු කඩක් පිදුවෙමි.

301. පසුව නැඳි තොමෝ, ලෙහෙලිය උක්දඩුකඩ කොහි දැවුවෙහි ද යි මා විචාළා ය. එය මා විසින් බැහැර නොදමන ලදී. නොද අනුභව කරන ලදී. මම සන්තුන් කෙලෙසුන් ඇති හික්ෂුනමක්හට පිදුවෙමි.

302. කුඤ්ඤං නිදං¹ ඉසසරියං අරො මම
ඉතිසසා සසසු පරිභාසතෙ මම,
පීඨං ගහෙත්වා පහාරං අදයි මෙ
තතො වුතා තාලකතාමහි දෙවතා.
303. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤි කමමං අනුභොමි අත්තනා,
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං
මොදගමං කාමගුණෙහි පඤ්ඤි.
304. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤි කමමං අනුභොමි අත්තනා
දෙවිඤ්ඤානා තිදසෙහි රක්ඛිතා
සමපපිතා කාමගුණෙහි පඤ්ඤි.
305. එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං
මහාච්ඡාකා මම උච්ඡිද්ධකිණං,
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං
මොදගමං කාමගුණෙහි පඤ්ඤි.
306. එතාදිසං පුඤ්ඤඵලං අනප්පකං
මහාච්ඡාකා මම උච්ඡිද්ධකිණං,
දෙවිඤ්ඤානා තිදසෙහි රක්ඛිතා
සහස්සනෙතොනා ඉව නාදනෙ වනො.
307. කුච්ඤ්ඤි භනෙන අනුකමපකං විද්ධං
උපෙච්ච වඤ්ඤි කුසලඤ්ඤි පුච්ඡිසං
තතො තෙ උච්ඡිසං අදයි ඛණ්ඩිකං
පහනනච්ඡාකා අතුලාය පිතියාති.

උච්ඡිද්ධකාච්ඡාකං.

3. 3

308. පලලඛිතසෙට්ඨෙ මණියොණණවිනෙත
පුඤ්ඤිකිණෙණ සයනෙ උළාරෙ
තත්ථවස්සි දෙවි මහානුභාවෙ
උච්චාවචා ඉද්ධි විකුඛ්ඛමානා.
309. ඉමා ව නෙ අව්ඡරායො සමනතතො
නච්චනති ගායනති පමොදයනති
දෙවිඤ්ඤානාසි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවා
විමණ්ණො ව නෙ සබ්බද්ධො පහාසකිති.

1. කුසල හු ඉධං - ගායා,

302. ගෙහි මේ අධිපතිභාවය තිගේ ද නැතහොත් මාගේ දැයි මෙසේ නැදී නොමෝ මට පරිභව කළා ය. නැවැත පුටුවක් ගෙන මට පහර දුනි. කලුරිය කළා වූ මම එයින් සැව දෙවිදුවක් වූවා වෙමි.

303. මා විසින් ඒ කුශල කම්ය පමණක් කරන ලදි. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශල කම්ය කරණ කොට ගෙන (මේ) සැප විඳිමි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

304. මා විසින් ඒ කුශල කම්ය පමණක් කරනලදි. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශල කම්ය කරණ කොට ගෙන (මේ) සැප විඳිමි. සක් දෙවිදු විසින් ගොපිත වූ තවතිසා වැසි දෙවියන් විසින් රක්තාලද මම පස්කම් ගුණයෙන් යුක්ත වූවා වෙමි.

305. මාගේ උක්දඩු පූජාව මහත් වීපාක ඇත. එයින් මෙබදු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයෙක් වෙයි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

306. ඒ මාගේ උක්දඩු පූජාව මහත් අනුභාව ඇත. මෙබදු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයෙක් වෙයි. සක් දෙවිදුන් විසින් ගොපිත වූ තවතිසා වැසි දෙවියන් විසින් රක්තාලද මම නදුන් වෙනෙහි සක්දෙවරජු මෙන් (ප්‍රීත වෙමි)

307. වහන්ස මම කාරුණික වූ නුවණැත්තා වූ ඒ ඔබ වෙත පැමිණ වැන්දෙමි. නිරොග බව ද විචාළෙමි. ඉක්බිති පහන්සින් ඇති මම ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් ඔබ වහන්සේට උක්දඩුකඩක් පූජා කෙළෙමි යි.

උච්ඡුදයිකා විමාන යි.

3. 3

308. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, මිණියෙන් හා රනින් විසිතුරු වූ මලින් ගැවසිගත් මහත් යහනක් වූ උතුම් පළඟෙහි කුඳුමහත් සෘද්ධි විකුර්වණය කරන්නී එහි සිටිනෙහි ය.

309. තිගේ මේ අප්පරාවෝ භාත්පස නටති, ගයති, සතුටු කරවත්. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, දිව්‍යාර්ධයට පැමිණියා වෙති. මිනිස් වූවා කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? කවර හේතුවකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්දධි ඇත්ති වෙති ද? තිගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

310. අභං මනුසසසසු මනුසසසුතා
අභංචි කුලෙ සුභිසා අභොසිං
අකෙකාධනා භතතුවසානුවත්ති
අභොසිං අපමකතා උපොසපෙ.
311. මනුසසසුතා දහරාස'පාපිකා
පසනකවිතතා පතිමාතිරාධයි.
දිවා ච රතෙනා ච මනාපචාරිණි
අභං පුරෙ සිලවති අභොසිං.
312. පාණාතිපාතා වීරතා අවොරිකා
සංසුඤ්ඤාසා සුචිත්තමචාරිණි
අමජ්ජා නො ච මුසා අභාණිං
සිකකාපදෙසු පරිසුරකාරිණි.
313. වාතුද්ධං පඤ්චද්ධං යා ච පකකස අට්ඨමි
පාටිභාරියපකකඤ්ඤා පසනනමනසා අභං
අට්ඨකුපෙතං අනුධම්මචාරිණි
උපොසපෙ පිතිමනා උපාවසිං.
314. ඉමඤ්ඤාරියට්ඨකවරෙහුපෙතං
සමාදිධිත්වා කුසලං සුමුද්ධං
පතිමිති කල්‍යාණි වසානුවත්ති
අභොසිං පුරෙඤ්ඤා සුගතසස සාවිකා
315. එතාදිසං කුසලං ජීවලොකෙ
කම්මං කරිත්වාන විසෙසභාගිති
කායසස හෙද අභිසම්පරායං
දෙව්ඤ්ඤාසසා සුගතිමිති ආගතා.
316. විමාන පාසාදවරෙ මනොරමෙ
පරිවාරිතා අවරාසඛනණෙන
සයංපභා දෙවගණා රමෙනති මං
දීසායුතිං දෙවවිමානමාගතත්ති.
පලලඛකවිමානං.

3. 4

317. ලතා ච සජ්ජා පචරා ච දෙවතා
අච්චිමුඛි රාජවරසස සිරිමනො
සුතා ච රඤ්ඤා චෙසසවණසස ධිතා
රාජිමති ධම්මභූණෙති සොහරෙ.
318. පඤ්ඤාසු නාරියො අගමංසු නභාසිකුං
සිතොදිකං උපාලිතිං සිවං නදිං
තා තස්ස නභාසිකු රමෙසු දෙවතා
නච්චිත්වා ගාසිත්වා සුතා ලතං මුඛි.

1. දහරා අපාපිකා - මජ්ඣං.

2. ඉමඤ්ඤා අරියං අට්ඨකුපෙතං - මජ්ඣං.

4. නච්චිත්වා - මජ්ඣං.

5. ගාසිත්වා - මජ්ඣං.

3. අච්චිමුඛි - මජ්ඣං.

අච්චිමුඛි-සා.

310 මිනිසුන් කෙරෙහි මිනිස්සුවක් වූ මම ආභාතකුලයෙක ලේලියක් වීමි. ක්‍රෝධ නො කරන සුදු ස්වාමියාගේ වසයෙහි පවත්නාසුදු මම පෙහෙවස්හි අප්‍රමත්ත වීමි.

311. මිනිස්සුවක් වූ තරුණ වූ මම පතිව්‍රතාවක් වීමි. පහන්සිත් ඇත්ති ස්වාමියා සතුටු කෙළෙමි. දවර දෙක්හි මනවධන්තියක් ව හැසුරුණු මම පෙර සිල් ඇත්ති වීමි.

312. (ඒ මම) සතුන් මැරීමෙන් වෙන් වීමි. සොරකම් නො කරන්නියක් වීමි. පිරිසිදු කායකම් ඇත්තියක් ද පිවිතුරු බඹසර ඇත්තියක් ද මත්පැන් නො බොන්නියක් ද වීමි. බොරු නො ද කීමි. ශික්ෂාපදයන් සම්පූර්ණ කරන්නියක් වීමි.

313. මෙසේ ආයාඨ ධර්මානුගත වූ ප්‍රීතිසිත් ඇති ඒ මම පක්ෂය පිළිබඳ වූ තුණුවක ද පසළොස්වක ද අටුවක ද ප්‍රාතිභායාඨ පක්ෂය ද (යන පොහෝ දිනයන්හි) පහන් සිත් ඇත්ති අටහින් යුත් පෙහෙවස් විසීමි.

314. මේ උතුම් ආයාඨ අෂ්ටාංගයෙන් යුක්ත වූ සැප විපාක ඇති කුශලය සමාදන්ව යහපත් තැනැත්තියක් වූවා ස්වාමියා අනුව පවත්නී පෙර බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවිකාවක් වීමි.

315. දිවා සම්පත්තියට හිමි වූ මම මිනිස් ලොවැ මෙබඳු කුශල කම්යක් කොට මරණින් මතු පරලොවිහි දිවාර්ධයට පැමිණියා සුගතියට ආයෙමි.

316. සිත්කලු වූ උතුම් වූ විමානශෙකැ අප්සරා සමූහයෙන් පිරිවරන ලද මම ස්වකීය ශරීරාලෝක ඇත්තියක් වීමි. දීර්ඝායුෂ ඇති දිවා විමානයට පැමිණි මා දිවා සමූහයෝ රමණය කෙරෙත්.

පල්ලඬිකවිමාන සි.

3. 4

317. සිරිමත් වූ සක්දෙව රජහුගේ (පිරිවර වූ ද) වෙසවුණු රජුගේ දුවරු වූ ද වෙසෙසින් බබළන සිරුරු ඇති ලතා-සප්පා-පවරා-අවච්චුඨි-සුතා යන දෙවභනෝ දැනුම් ගුණයෙන් බබළන්නාහු ය.

318. එම දිවාස්ත්‍රීහු පස්දෙන හිමවත් පෙදෙසෙහි සිහිල්දිය පිරුණු උපුල් මලින් ගැවසිගත් යහපත් ගහට දියනැමට ගියාහු ය. ඒ දෙවභනෝ එහි ස්නානය කොට සිත් අලවා නවා ගී ගයා ක්‍රීඩා කළහ. (ඔවුනතුරෙන්) සුතා දෙවිදුකොමෝ ලතා දෙවිදුවට මෙසේ කීවා ය.

319. පුච්ඡාමි තං උප්පලමාලධාරිණි
ආවෙළිනී කණ්ණිනසනනිහත්තවෙ
තිමිරතඬකඛි නභෙව සොහනෙ
දීසායුකී කෙන කතො යසො තව.
320. කෙනාසි හදෙදු පතීනො පියතරා
විසිට්ඨකල්‍යාණිකරසසු රූපතො
පදකඛිණා නව්වනගිතවාදිනෙ
ආවිකඛි නො කං නරනාරිපුච්ඡතා ති.
321. අහං මනුසෙසසු මනුසෙසගුතා
උළාරගොගෙ කුලෙ සුණ්සා අගොසි.
අසෙසාධනා හතතුවසානුවත්තනී
උපොසරෙ අප්පමත්තා අගොසි.
322. මනුසෙසගුතා දහරාස'පාපිකා
පසන්නචිත්තා පතිමාහිරාධයි.
සදෙවරං සසසසුරං සද්දසකං
අභිරාධයි තමි කතො යසො මම.
323. සාහං තෙන කුසලෙන කම්මිතා
චතුඛි යානෙහි විසෙසමජ්ඣිගා
ආයුඤ්ච චණ්ණඤ්ච සුඛං ඛලඤ්ච
බිඬධාරති. පච්චනුගොමනඤ්ඤං.
324. සුතං නු තං භාසති යං අයං ලතා
යං නො අපුච්ඡමි අකිත්තාසී නො
පතීනො කිරිමොකං විසිට්ඨනාරිතං
ගතී ච තාසං පවරා ච දෙවතා.
325. පතීසු ධම්මං පවරාම සබ්බා
පතිබ්බතා යඤ්ච හවන්තී ඉත්ථියො
පතීසු ධම්මං පවරිතා සබ්බා
ලච්ඡාමසෙ භාසති යං අයං ලතා.
326. සීහො යථා පබ්බතසානු ගොවරො
මභිඤ්ඤා පබ්බතමාවසිඤ්ඤා
පසංගා හනන්තා ඉතරෙ චතුසදෙ
වුදෙදු මිගෙ බාදති මංසගොජනො.
227. තරෙව සද්ධා ඉධ අරියසාවිකා
හත්තාරං නිසසාය පතී අනුබ්බතා
කොධං වධිත්වා අභිභුග්ගා මච්ඡරං
සග්ගමති සා මොදති ධම්මචාරිනිති.

ලතාවිමානං.

319. උපුල්මල්දම් දරන රුවන්මුඛා මලින් නැඟුණු රැළි ඇති රන්වන් සිව් ඇත්තිය, තී විවාරම්. මිදෙල්ල මලක රොන් වැනි තඹවන් රොදින් ගැටසිගත් ඇස් ඇති ශරදකාශය වැනි පිරිසිදු අභසහින් බබළන දීඝායු ඇති ලතාවෙනි, තීගේ මේ පරිවාර සම්පත්තිය හා කීර්තිය කවර පිනෙකින් උපතූ ද?

320. සොදුර, කවර පිනෙකින් සැමියාට අතිශයින් ප්‍රිය වූවා වෙහිද? රූපයෙන් උතුම් වූ ඉතා සොදුරු බැව් ඇත්තී වෙහිද? නැවුම් ගැයුම් වැයුමහි දක්ෂ වූවා වෙහිද? (දිවා) ස්ත්‍රී පුරුෂයන් විසින් විවාළ තී අපට කියව.

321. මිනිසුන් අතර මිනිස් දුටක් වූ මම මහත් සම්පත් ඇති කුලයෙකු ලේලියක් වීම්. ක්‍රොධ නො කරන සුලු ස්වාමියාගේ වශයෙහි එක්වන් පවත්නා සුලු මම පෙහෙවස්හි අප්‍රමන්ත වීම්.

322. මිනිස් දුටක් වූ තරුණ වූ මම පතිව්‍යාවක් වීම්. පහන්සික් ඇත්තී සුහුරුබඩු සහිත වූ නැදිමයිලන්ද දෑසි දසුන් ද සහිත වූ සැමියා සතුටු කෙළෙමි. එහි දී (ඒ කුලයෙහි හෝ කාලයෙහි හෝ) මා විසින් මේ පින කරන ලදී.

323. ඒ මම ඒ කුශලකම්යෙන් ආයුෂ-වර්ණ-සැප-බල යන කරුණු සතරින් විශිෂ්ටත්වය ලැබීමි. අපමණ කෙළිසුව ද විඳිමි.

324. මේ ලතා නොමෝ යමක් කියා ද එය (නොප විසින්) අසන ලද්දේ නො වේ ද, අපගේ යම් සැකයක් වේ ද, එය අපි ඇසුවෙමු. (ඔ නොමෝ) අපට එය ඇති සැටි ප්‍රකාශ කළා යැ. උතුම් ස්ත්‍රීන් වූ අපට ස්වාමි පුරුෂයන්ගේ පිහිට උතුම් ය. අපට (ඔහු) උතුම් දෙවියෝ ද වෙත්.

325. සිය සැමියන් කෙරෙහි යම් ඒ හැසිරීමක් නිසා සියලු ස්ත්‍රීහු පතිවත ඇත්තෝ වෙත් ද, අපි සියලු දෙනා ද එම පතිවත රකිමු. මේ ලතා නොමෝ යම් සැපතක් ලබා ය යි කියා ද, ඒ පතිව්‍යා ධර්මයෙහි හැසිර අපි සැපත ලබමු.

326. කඳු වනලැහැබ ඇසුරු කළ මාංසාභාර කොට ඇති සිංහයා (මහිඳර) පර්වතය ආශ්‍රය කොට වෙසෙමින් අන් සිවුපා සතුන් මැඩ නසා බල විසින් හීන වූ සතුන් යමසේ මරා කසි ද.

327. එසේ ම මේ ලෝකයෙහි ධර්මාරී වූ සැදැහැති යම් ආර්ය ශ්‍රාවිකාවක් වී ද, ඕනෑමෝ සිය සැමියා නිසා වසන්තී ඔහු අනුව පතිවත රකින්නී ක්‍රොධය මසුරුමල මැඩ ස්වර්ගයෙහි සතුටු වෙයි.

ලතාවිමාන යි.

3. 5

328. සත්තතභතීං සුමධුරං රාමණෙයාං අවාචයිං,
සො මං රභතභි අවෙනති සරණං මෙ භොගි කොසියාති.
329. අභං තෙ සරණං භොගී අභමාවරියපුජකො,
න තං ජයිසාති සිංහො සිංහමාවරිය ජෙසසයිති.
330. අභික්කන්තොන වණෙණො යා භං තිට්ඨයි දෙවතෙ,
මහාසෙතභී දිසා සඬ්ඛා ඔසයි විය තාරකා.
331. කෙන තෙ තාදිසො වණෙණො කෙන තෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
332. පුච්ඡාමි තං දෙවී මහානුභාවෙ,
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුණ්ණං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
333. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානොන පුච්ඡිතා,
පණං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසීදං එලං.
334. වස්ත්‍රික්කමදයිකා නාරී
පවරා භොගී නරෙසු නාරීසු
එවං පියරුපදයිකා මනාපං
දිබ්බං සා ලහතෙ උපෙච්චි යානං.
335. තස්සා මෙ පස්ස විමානං
අච්ඡරා කාමවණ්ණනිභමස්මී
අච්ඡරා සහස්සසංඝාතං¹
පවරා පස්ස පුණ්ණානං² විපාකං.
336. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණො තෙන මෙ ඉධමීජ්ඣති,
උපපජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
337. අසාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා සමකාසි පුණ්ණං
තෙනාමි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

1. අච්ඡරාසහස්සාතං පවරා - භා.

2. පුණ්ණානං - කප්ඵි.

3. 5

328. සක්දෙව රජතුමනි, සත්තකක් ඇති ඉතා මිහිරි වූ සිත්කලු වූ විණාචාදනය (මුසිලයාට) ඉගැන්වීම්. ඒ මුසිල තෙමේ රහමඩලෙහි තරඟ වශයෙන් මා කැඳවයි. මට පිහිට වනු මැනැවි.

329. ඇදුරුතුමනි, මම ඔබට පිහිට වෙමි. මම ඇදුරන් පුදන්නෙක්මි. ශිෂ්‍ය වූ මුසිල තෙමේ තොප නො දිනන්නේ ය. (තෙපි) සිසුහු දිනන්නහු ය.

330. (එම්බා) දෙව්දුව, යම්බදු වූ තෝ මනාරුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවමින්. දවහත් තරුව සේ සිටියෙහි.

331. කවර හේතුකින් තිට එබදු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම් කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

332. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව කා විවාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කළාද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්දධි ඇත්ති වෙහි ද?

333. මේ පුණාඵලය කවර කම්යක්හුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසිත් ඇත්ති මෙසේ පැවසූය.

334. උතුම් වස්ත්‍ර දෙන්නා වූ ස්ත්‍රී තොමෝ ස්ත්‍රීපුරුෂයන් අතුරෙහි උතුම් වෙයි. මෙසේ ප්‍රිය වස්තු දෙන්නා වූ ඕ තොමෝ දෙවලොවට පැමිණ මන වඩන්නා වූ දිව ඉසුරු ලබන්නී ය.

335. ඒ මාගේ විමානය බලනු මැනැවි. මම කැමැතියේ රු දරන්නා වූ අපසරාවක් වෙමි. මම අපසරාවන් දහසකට උතුම් වෙමි. පිනෙහි විපාකය බලනු මැනැවි.

336. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබදු වෙයි. එම පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

337. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස්දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්ති වෙමි මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

(යථා ච එත්ථ එවං උපරි සබ්බවිමානෙසු විජාරෙතබ්බං.)

- 338-341. අභික්ඛන්තොත්තන වණ්ණණ්ණන -පෙ-
වණ්ණණ්ණ ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.
342. පුපුට්ඨතමදාසිකා නාරි
පවරා භොති නරෙසු නාරිසු
එවං පියරුපදාසිකා මනාපං
දිබ්බං සා උභතෙ උපෙව්ව යානං.
343. තස්සා මෙ පස්ස විමානං
අවජරා කාමවණ්ණිනීභමස්ථි
අවජරා සහස්සස්සාහං
පවරා පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකං.
- 344-349. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණ්ණ -පෙ-
වණ්ණණ්ණ ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.
- 350-373. ගන්ධකමදාසිකා නාරි
පවරා භොති නරෙසු නාරිසු -පෙ-
එළුකමදාසිකා නාරි -පෙ-
රසුකමදාසිකා නාරි -පෙ-
- 374-381. ගජපඤ්ඤාදිකං අභමදාසිං
කස්සපස්ස හගවතො ථුපස්ථි¹ -පෙ-
තස්සා මම පස්ස විමානං -පෙ-
වණ්ණණ්ණ ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.
- 382-389. භික්ඛු වහං භික්ඛුනියො ව
අද්දසාසිං පත්ථපට්ඨනෙන
තෙසාහං ධම්මං සුත්තාන
එකුපොසථං උපවසිස්සං
තස්සා මෙ පස්ස විමානං -පෙ-
වණ්ණණ්ණ ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති
- 390-397. උදකෙ ධීකා උදකමදාසිං
භික්ඛුනො විතෙතන විපසනෙන
තස්සා මෙ පස්ස විමානං -පෙ-
වණ්ණණ්ණ ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති.
- 398-405. සංඤ්ඤාභං සසුරඤ්ඤා
වණ්ණිකෙ කොධනෙ ව එරුසෙ ව
අනුසුද්ධිකා සුපට්ඨාසිං
අපමානා සකෙන සිලෙන -පෙ-
- 406-413. පරකමුක්ඛි² ආසිං
අපෙත්තාතඤ්ඤා දුසි
අකෙකාධනා අනාතිමානී³
සංවිහාගිනී සකස්ස හාගස්ස -පෙ-

1. ථුපමථි - මජ්ඣං.

2. පරකමුක්ඛාරි - සිද්ධි, පරකමුක්ඛාරිති - ග්‍රන්ථ.

3. අනාතිමානීති - මජ්ඣං.

(මේ විමානයෙහි යම්සේ ද එසෙයින් මතුයෙහි හැම විමානයන්හි විස්තරකටයුතු.)

338-41. විශිෂ්ට වූ ශරීරප්‍රභායෙන් ... තොපගේ සිරුරුපැහැය ද, හැම දිගුන් බබුළුවයි.

342. (සමන්මල් ආදී) උක්කමපුෂ්පයක් දෙන ස්ත්‍රී තොමෝ නරනාරීන් කෙරෙහි උක්කම වෙයි. මෙසේ ප්‍රිය ස්වභාව ඇති වස්තු දෙන ඕ තොමෝ දිව්‍යවිමානාදී ස්ථානයට පැමිණ මනවඩන දැලබයි.

343. ඒ මාගේ විමානය බලව. මම කැමති සේ රූප ධරන අප්සරාවක් වෙමි. මම අප්සරාවන් දහසකට උතුම් වෙමි. පුණ්‍ය-විපාකය බලව.

344.-49. එයින් මට එබඳු සිරුරුපැහැ වෙයි. ... මාගේ සිරුරු පැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා යි.

350-73. (වඤ්ඤාදී) උක්කමගන්ධදාන කරන ස්ත්‍රී තොමෝ නරනාරීන් කෙරෙහි උක්කම වෙයි. ... උතුම් පලවැළ දෙන ස්ත්‍රී උතුම් රස දෙන ස්ත්‍රී ...

374-81. මම කසුප් බුදුන්ගේ දාහැබෙහි ගඳ පසඟුල් දුනිමු. ... ඒ මාගේ විමන බලව .. මාගේ සිරුරුපැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා.

382-89. මම මහට පිළිපත් හික්මුන් ද හික්මුණින් ද දුටුමු. මම උන්වහන්සේගේ දහම් අසා එක් දවසක් පෙහෙවස් වූසුමු. ඒ මාගේ විමන බලව. ... මාගේ සිරුරුපැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා.

390-97. මම දියෙහි සිටියා පහන් සිතින් මහණක්හට පැන් දුනිමු. ඒ මාගේ විමන බලව. ... මාගේ සිරුරුපැහැ ද හැම දිගුන් බබුළුවා.

398-405. මම වණ්ඩ වූ ක්‍රොධ කරන පරුෂ වූ නැන්දණියන්ට ද මයිලඡුචනට ද දොස් පහළ කිරීම් රහිත වැසි සිහි ඇති වැසි ස්වකීය ශීලයෙන් යුතු වැ මැනවින් උපසංඛාන කළමු ...

406-13. මම දසී වැ ක්‍රොධ නැති වැ අතිමාන නැති වැ ධන භේතුයෙන් නො මැලී වැ මෙරමාගේ බැළමෙහෙ කරන්නක් වූමු. තමා ලද කොටස අස්සී ඇතියනට බෙදාදෙන සැහැවී ඇතියක් වූමු ...

- 414-421. විරොදනං අභමදාසි.
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තසස
එවං කරිත්වා කම්මං.
සුගතිං උපපජ්ඣ මොදාමි -පෙ-
- 422-609. එංගිතං අභමදාසි. -පෙ-
උච්ඡුඛණ්ඩකං අභමදාසි. -පෙ-
තිම්බරුසකං අභමදාසි. -පෙ-
කසකාරිකං අභමදාසි. -පෙ-
එළාලුකං අභමදාසි. -පෙ-
වලලිඵලං අභමදාසි. -පෙ-
එරුභකං අභමදාසි. -පෙ-
හත්තප්පකං අභමදාසි. -පෙ-
සාකමුට්ඨිං අභමදාසි. -පෙ-
පුඤ්ඤමුට්ඨිං අභමදාසි. -පෙ-
මුලකං අභමදාසි. -පෙ-
නිබ්බමුට්ඨිං අභමදාසි. -පෙ-
අම්බකඤ්ජිකං අභමදාසි. -පෙ-
දෙණිතිවෙජ්ජනිං අභමදාසි. -පෙ-
කායබන්ධනං අභමදාසි. -පෙ-
අංසවට්ඨකං අභමදාසි. -පෙ-
ආයොගපට්ටං අභමදාසි. -පෙ-
විදුපනං අභමදාසි. -පෙ-
තාලවණ්ඩං අභමදාසි. -පෙ-
මොරහත්තං අභමදාසි. -පෙ-
ජත්තං අභමදාසි. -පෙ-
උපාහනං අභමදාසි. -පෙ-
පුච්චං අභමදාසි. -පෙ-
මොදකං අභමදාසි. -පෙ-
610. අභික්ඛානොන වණ්ණණන යා තිං. තිට්ඨසි දෙවනෙ,
ඔහාසෙත්ති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
611. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණන කෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
612. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණන ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.
613. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානොන පුච්ඡිතා
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
614. සකකලිං අභමදාසි.
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තසස
එවං කරිත්වා කම්මං.
සුගතිං උපපජ්ඣ මොදාමි.

414-21. මම පිඩු සිභා යන මහණක්හට කිරිබත් දුන්වු. මෙසේ පින්කම් කොට සුගතියට පැමිණ තුටු වෙමි ...

422-609. මම උක්සකුරු කඩක් දුන්වු ... මම උක්දඩු කඩක් දුන්වු ... මම තියඹරා එළයක් දුන්වු. ... මම සිහින් කැකිරි එළයක් දුන්වු ... මම මහකැකිරි එළයක් දුන්වු. ... මම වැල්එළයක් දුන්වු ... මම බොරඑළුණු එළයක් දුන්වු. ... මම ගිනිකබලක් දුන්වු. ... මම පළාමිටක් දුන්වු. ... මම මල්මිටක් දුන්වු ... මම මුලපළාමිටක් දුන්වු. ... මම කොසඹකොළ මිටක් දුන්වු. ... මම ඇඹුල්කැඳක් දුන්වු. ... මම තලමුරුවටක් දුන්වු .. මම කාබහනක් දුන්වු ... මම අංසකඩක් දුන්වු ... මම ආයොග-පට්ටයක් දුන්වු ... මම සියුරැස් විජිතිපතක් දුන්වු. මම තල්වටක් දුන්වු ... මම මොනරපිලින් කළ මකසවිජනියක් දුන්වු. ... මම ඡත්‍රයක් දුන්වු ... මම වහන්සහළක් දුන්වු. ... මම පුපයක් (කැවුමක්) දුන්වු ... මම අග්ගලාවක් දුන්වු. ..

610. (එමබා) දෙව්දුව, යම්බදු වූ තෝ මනා රුසිරින් සියලු දිගුත් බඩුවමින් දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි,

611. කවර හේතුවකින් තිට එබදු සිරුරුපැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මනවඩන්නා වූ යම්කිසි සමපත්තීහු වෙත් ද, ඒ සමපත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

612. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තී විචාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුවමයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

613. මේ පුණාඵලය කවර කර්මයක්හුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙව් දු තොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී (මෙසේ) පැවසූ ය.

614. පිඩු පිණිස හැසිරෙන්නා වූ භික්ෂුනමක්හට මම සකබලික නම් කැවිලි වෙසෙසක් දුනිමි. මෙබදු (තුශල) කර්මයක් කොට සුගතියට පැමිණ සතුටු වෙමි.

615. තස්සා මෙ පසස් විමානං
අච්ඡරා කාමවණ්ණිනිහමස්ථි
අච්ඡරා සහස්සස්සාහං
පචරා පසස් පුඤ්ඤානං විපාකං.
616. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෙන තෙන මෙ ඉධම්ඡුකිති,
උප්පජ්ජනති ව මෙ හොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
617. අකුඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතා යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙන ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
618. ස්වාගතං වත මෙ අජ්ජ සුඤ්ඤානං සුචුට්ඨිකං¹
යං අද්දසං² දෙවතායො අච්ඡරා කාමවණ්ණිකො
619. ඉමාහං³ ධම්මං සුඤ්ඤානං කාභාමි කුසලං ධම්මං
දුතෙන සමවරියායං සංඤ්ඤාමෙන දුතෙන ව
ස්වාහං තස්ථ ගම්භස්සාමි⁴ යත් ගණ්ඨා න යොවරෙති.

ඉතං විමානං පඤ්ඤමං.

3. 6

620. දද්දලලමානා වණ්ණෙන යසසා ව යසසිති,
සබ්බෙ දෙවෙ තාවතිංසෙ වණ්ණෙන අතිරොවසි.
621. දස්සනං නාභිජාතාමි ඉදං පට්ඨදස්සනං,
කසමා කායා නු ආගමි තාමෙන භාසසෙ මමනති.
622. අහං භද්දෙ සුභද්දසිං පුබ්බෙ මානුසකෙ හවෙ,
සහ හරියා ව තෙ ආසිං හගීති ව කණ්ඩසිකා.
623. සා අහං කායස්ස හෙද විප්පමුක්ඛා තතොවුතා,
නිමමානරකිනං දෙවානං උපපන්නා සහව්‍යතනති.
624. පසුතකතකල්‍යාණා තෙ දෙවෙ යනති පාණිතො,
යෙසං ඤාති කිත්තයිස්සසි සුභද්දෙ ජාතිමත්තතො.
625. කථං⁵ ඤාති කෙන වණ්ණෙන කෙන වා අනුසාසිතා,
කිදිසෙතෙව දුතෙන සුඛතෙන යසසිති.
626. යසං එතාදිසං පන්නා විසෙසං විපුලමණ්ඩලා,
දෙවතෙ පුට්ඨිකාචිකා කිසස්ස කම්මසිදං එලනති.

1. සුචුට්ඨිකං - මජ්ඣං.

2. අද්දසං - මජ්ඣං.

3. අද්දසං - මජ්ඣං.

4. කාභාමි - සා.

5. සුභාහ - සා.

6. තත්ථ ගම්භස්සාමි - කසම්භි.

7. අථ - මජ්ඣං.

615. ඒ මාගේ විමානය බලනු මැනවි. මම කැමති සේ රු දරන්නා වූ අප්පරාවක් වෙමි. මම අප්පරාවන් දහසකට උතුම් වෙමි. පිනෙහි විපාකය බලනු මැනවි.

616. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපක්කය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මනවඩන යම්කිසි සමපක්කිභූ වෙත් ද, ඒ සමපක්කිභූ මට පහළ වෙත්.

617. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතියා වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුඵලයි. (සකබලිකදයිකා) 36.

618. ආශ්වයාඨයෙකැ, මාගේ ඊම සුඤ්ජර යැ. අද මට මනා උදයෙකි. යහතින් නැඟීම ද යහපති. යම් භෙයෙකින් කැමැති රු දරන දෙවසරන් දුටුයෙමි ද එහෙයිනි.

619. මම මොවුන්ගේ දහම් අසා බොහෝ කුසල් කරන්නෙමි. ණන් දීමෙන් ද සමච භැයිටීමෙන් ද සිලසංවරයෙන් ද ඉඤ්ජය දමනයෙන් ද (අත්තයෝ) යම් තැනකට ගොස් ශෝක නො කෙරෙත් ද, ඒ මම ද එහි යන්නෙමි.

භුක්තිල විමාන යි.

3. 6

620. යසස් ඇති දෙවි දූව, රූප සමපක්කයෙන් ද පරිවාර සමපක්කයෙන් ද අතීශයින් බබළන තෝ තවකියා වැසි සියලු දෙවියන් ඒ වර්ණාදි සමපක්කයෙන් අබ්බවා බබළනෙහි.

621. (මම මින් පෙර කී) දුටු බවක් නො දනිමි. මෙය පළමු දුකීමය. කිනම් දිව්‍යනිකායෙකින් ව්‍යුහ ව අවුත් නමින් මා අමතනෙහි ද?

622. හද්‍රාවෙනි, මම පෙර මිනිසත් බවෙහි සුහද්‍රා නම් වීමි. තිගේ කනිටු බුහුන වූ මම (නොප සැමියාගේ) සම බිරියක් ද වීමි.

623. ඒ මම කාබුත් මරණින් මතු මිනිසත් බැවින් මිදුණි එයින් ව්‍යුහ ව නිමාණරතී නම් දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

624. මහ පින්කම් කළ ඒ සත්තියෝ යම් නිමාණරතී නම් දෙවියන් වෙත යෙත් ද. සුහද්‍රාවෙනි තෝ ද එම නිමාණරතී දෙවියන් මැද තම උපත ප්‍රකාශ කෙරෙහි.

625-626 යසස් ඇත්තිය, කවරක්භූ විසින් අනුශාසිත වූ තෝ කෙසේ කිනම් කරුණෙකින් කෙබඳු දනෙකින් කිනම් මනා ව්‍යුහයකින් මෙබඳු යසසකට පැමිණියා මහත් වූ වෙසෙසක් ලැබුයෙහි ද, (එමබා) දෙවි දූව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්යක්භූගේ ද යි කියව.

627. අට්ඨව පිණ්ඩපාකානි යං දුතං අදදං පුරෙ,
දකඛ්ඤායාසස්ස සබ්බස්ස පසන්නා යෙති පාණ්ඩි.
628. තෙන මෙ තාදිසො විඤ්ඤානෙ තෙන මෙ ඉධම්ඡකිනි,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
629. අකම්මි තෙ දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභවා
විඤ්ඤාන ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
630. අහං තයා ඛහුතරෙ භික්ඛු සංඤ්ඤිතෙ බ්‍රහ්මචාරිනෝ¹
කප්පෙසිං අත්තපානෙන පසන්නා සෙති පාණ්ඩි
තයා ඛහුතරං දඤ්ඤා භීතකායුපගා අහං²
631. කරං ඤං අප්පතරං දඤ්ඤා විසෙසං විපුලමඡ්ඡකිගා,
දෙවතෙ පුට්ඨිකාවික්ඛි යස්සකම්මස්සිදං ඵලනී.
632. මනොභාවතියො භික්ඛු සංඤ්ඤිතො මෙ පුරෙ අහු,
තාහං හතෙතන නිමනෙතස්සිං රෙවතං අත්තනට්ඨමං.
633. යො මෙ අත්ථපුරෙකකාරො අනුකම්පාය රෙවතො,
සබ්බෙ දෙව්ති මං අවොච්ඡ තස්සාහං වචනං කරං.
634. සා දකඛ්ඤා සබ්බගතා අප්පමෙයො පතිට්ඨිතා,
පුග්ගලෙසු තයා දික්ඛං න තං තව මහපථලනී.
635. ඉදුනෙවාහං ජානාමි සබ්බෙ දික්ඛං මහපථලං
සාහං ගතඤ්ඤා මනුස්සත්තං වදංඤ්ඤා විතමච්ඡරා
සබ්බෙ දුතානි දස්සාමි³ අප්පමත්තා පුනප්පුනනති.
636. කා එසා දෙවතා හද්දා තයා මනකයතෙ සහ,
සබ්බෙ දෙවෙ තාවතිංසෙ විඤ්ඤාන අතිරොචතිති.
637. මනුස්සභූතා දෙව්ඤ්ඤා පුබ්බෙ මානුසකෙ හවෙ
සහභරියා ච මෙ ආසි හගිනී ච කනිට්ඨිකා
සබ්බෙ දුතානි දකවාන කතපුඤ්ඤා විරොචතිති.

1. බ්‍රහ්මචාරියො - මජ්ඣිම.,

බ්‍රහ්මචාරියො - PTS.

2. අහු - කප්පථි.

3. මං-වොච - මජ්ඣිම.,

4. දුතං-දස්සාමිහං - සත්ථා,

627. (හද්‍රාවෙනි) යම් භෙයෙකින් පෙඳ අත්බැවිහි පහන් සිතැත්ති සියතින් දක්ෂිණාර්ථ සංකල්පයට පිටු පා අටක් දැන වශයෙන් දිනිම ද,

628. එම පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. එම පිනෙන් මාගේ සමපක්‍ෂිය මෙහි සමාදාන වෙයි. මනවධන්තා වූ යමකිසි සමපක්‍ෂිහු වෙත් ද, ඒ සමපක්‍ෂිහු මට පහළ වෙත්.

629. මහත් අනුභාව ඇති දෙව දූව, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇතියෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි.

630. (සුභද්‍රාවෙනි, එකල) පහන් සිතැති මම ද සන්තූන් ඉඳුරන් ඇති බ්‍රහ්මචාරී වූ බොහෝ භික්ෂූන් තිට වඩා සියතින්ම අහර පැනින් සැතැපවිමි. මම තිට වඩා ඉතා වැඩියක් දී පහත් දෙවලොවට (තවතිසාවට) පැමිණියෙමි වෙමි.

631. තෝ ඉතා සාද්‍රව්‍යයක් දී කෙසේ මහත් වූ වෙසෙසකට පැමිණියෙහිද? (එමබා) දෙව දූව විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්යක් හුගේ දැයි කියව.

632. පූර්ව කාලයෙහි (උදර ගුණ ඇති බැවින්) මනවධවන (රේවත නම්) භික්ෂුනමක් මා විසින් නිමනන ලද්දේ විය. මම ඒ රේවත තෙරුන් තමන් සහිත අට නමක් කොට බිතින් පැවරිමි.

633. ඒ රේවත තෙරණුවෝ මා භිතයෙහි පෙරවූවුවෝ අනුකම්පා පිණිස සභනට දෙවයි මට වදළහ. මම උන්වහන්සේගේ වචනය කෙළෙමි.

634. ඒ සංකගතදක්ෂිණා තොමෝ අපමණ ගුණ ඇති සභන කෙරෙහි පිහිටියාය. තී විසින් පුද්ගලයන් කෙරෙහි දෙන ලද ඒ දනය තිට මහත්ඵල නො වී.

635. සභුන් කෙරෙහි දුන් දනය මහත්ඵල යයි මම දන් දනිමි. ඒ මම මිනිසක් බවට ගොස් (ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ගේ) වදන් දන්නී පහ වූ මසුරුමල ඇත්ති අප්‍රමසන ව පුන පුනා සභනට දන් දෙන්නෙමි.

636. හද්‍රාවෙනි, (යම් දෙව දූවක්) තවතිසා වැසි සියලු දෙවියන් ශරීරවර්ණයෙන් ඉක්මවා බබළා ද තී සමග කරා කෙරේද මේ කවර දෙවදූවක් ද?

637. සක්දෙවරජුනි, පෙඳ මිනිසක් බැව් හි මිනිස් දූවක් වූ ඔහු තොමෝ මාගේ කනිටු බුහුන වූවා සැමියාගේ සම බේරිය වූවා ය. කළ පින් ඇත්ති සභනට දන් දී වෙසෙසින් බබළා යැයි.

638. ධම්මමන පුබ්බෙ හගිනී තයා හදෙඤ චිරොචනි,
යං සඛ්ඤ්ඤාං අප්පමෙයො පතිට්ඨාපෙසි දක්ඛිණං.
639. පුච්ඡිතො හි මයා බුද්ධො ගිජ්ඣකුට්ඨති පබ්බතෙ,
විපාකං සංවිභාගස්ස යත් දින්නං මහපථලං.
640. යජමානානං මනුස්සානං පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනං,
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං යත් දින්නං මහපථලං.
641. තං මෙ බුද්ධො විශාකාසි ජානං කලච්ඡලං සකං,
විපාකං සංවිභාගස්ස යත් දින්නං මහපථලං.
642. වත්තාරො ව පටිපන්නා වත්තාරො ව ඵලෙ ධීතා,
ඵස සඛෙකා උජ්ඣතො පඤ්ඤාසිලසමාභිතො.
643. යජමානානං මනුස්සානං පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනං,
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං සඛෙක දින්නං මහපථලං.
644. ඵසො හි සඛෙකා විපුලො මහග්ගතො
ඵසප්පමෙයො උද්ධිව සාගරො
ඵතෙති සෙට්ඨා නරවිරසාවකා
පහඬකරා ධම්මමුදිරයන්ති.
645. තෙසං සුදින්නං සුහුතං සුධිට්ඨං,
යෙ සඛ්ඤ්ඤාං දදන්ති දනං
සා දක්ඛිණං සඛ්ඤ්ඤාං පතිට්ඨිතා
මහපථලා ලොකවිදුහි වණ්ණිතා.
646. ඵතාදිසං ය ඤ්ඤමනුස්සරන්තා¹
යෙ චෙදජාතා විවරන්ති ලොකෙ
විනෙයා මචෙජරමලං සමුලං
අනිඤ්ඤා සග්ගමුපෙත්ති යානන්ති.

දඤ්ඤා විමානං.

3. 7

647. ඵලිකරජතභෙමජාලවර්තනං
විවිධවිභිත්තලමඤ්ඤං සුරමමං
ව්‍යමකං සුනිමමිතං තොරණුපපන්නං
රුවකුපකිණණමිදං සුභං විමානං.
648. භාති ව දසදිසා නභෙව සුරියො
සරඳෙ තමොනුදෙ සහස්සරංසි
තථා තපතිමිදං තව විමානං
ජලමිව ධුමසිංචො නියෙ නහග්ගො.

1. ධම්මකරං උදිරයන්ති - සා.

2. පුඤ්ඤමනුස්සරන්තා - සා.

638. හද්‍යාවෙනි (තීගේ) බුහුන පෙර අපමණ ගුණ ඇති සහන කෙරෙහි යම් දක්ෂිණාවක් පිහිටුවා දු ද, ඒ කාරණයෙන් කිට වඩා වෙසෙසින් බබළා යෑයි.

639. යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත්ඵල වේ නම් දුනායේ විපාකය මා විසින් ගිණුකුළු පව්වෙහි දී බුදුරජාණන් වහන්සේ විචාරන ලද්දේ (උන්වහන්සේගෙන් අසා දනගන්නා ලද්දේ) ය.

640. පින් කැමැති ව දන් දෙන්නා වූ මිනිස්සුව යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද, එබඳු ප්‍රතිසන්ධි - ප්‍රවෘත්ති විපාක දෙන පින් කෙරේවා.

641. යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද, සත්ත්වයන්ගේ සිය කම්පල දන්නා වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ දුනායෙහි ඒ විපාකය මට වළලු සේක.

642. මාර්ගස්ථයෝ සිවු දෙනෙක, ඵලස්ථයෝ සිවු දෙනෙකැයි මේ සඬා තෙමේ සෘජු වූයේ යැ. (ආයඬවු) ප්‍රභා ශීල සමාධි ඇත්තේ යැ.

643. පින්පල කැමැති ව දන් දෙන්නා වූ මිනිස්සුව යම් සහරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද (එබඳු) ප්‍රතිසන්ධි ප්‍රවෘත්ති විපාක දෙන පින් කෙරේවා.

644. මේ සඬා තෙමේ ගුණයෙන් මහත් බවට ගියේ ය. (ඵල-විපුලකියට හේතුභාවයෙන්) විපුල වූයේ ය. මේ සඬා තෙමේ උද්ධි නම් සාගරය සේ ගුණයෙන් පමණ නොකොට හැක්කේ ය. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ලොවට නැණලු කරන්නා වූ තෙල තරවිරශ්‍රාවකයෝ ම නිවන්මහ දක්වත්.

645. යම් කෙනෙක් සතුන් උදෙසා දන් දෙත් ද, ඔවුන් විසින් (ඵය) මැනැවින් දෙන ලද ය. ගෙනවුත් පුදන ලද ය. (මහදන් විසින්) යාග කරන ලද ය. සතුන් කෙරෙහි පිහිටියා වූ ඒ සඬාගත වූ දක්ෂිණා තොමෝ මහත්ඵල ඇතැයි බුදුරජුන් විසින් වර්ණනා කරන ලද.

646. මෙබඳු (සතුන් උදෙසා දුන්) දාන සිහිකරන්නා වූ හටගත් සොම්නස් ඇති යම් කෙනෙක් මුල් සහිත ව මසුරුමල දුරු කොට ලෝකයෙහි හැසිරෙද්දී, ඔහු නිත්‍ය නො කරන ලද්දෝ සගලොවට පැමිණෙත්.

දඬුවම් විමාන යි.

3. 7

647. පළිභූමිත්‍රව්‍යා බිහිත් හා රන්රිදී දැලින් හාත්පස වසන ලද නන්වැදෑරුම් විසිතුරු තල ඇති ඉතා රම්‍ය වූ තොරණින් සැදුම් ලත් රුවන් වැල්ලෙන් ගැවසුණු මිදුල් ඇති මැනැවින් බබළන මේ විමන දිවිමි.

648. අඳුරු දුරලන දහස් ගණන් රස් ඇති හිරු සරා කල්හි යම්යේ අහස දසදෙස බබළා ද, එසේම රැ ගිනිසිළු අහස් පෙදෙස යම්යේ බබළා ද, එමෙන්ම තී ගේ මේ විමන අතිශයින් බබළ යි.

649. මුසනිව නයනං සතෙරතාව¹
ආකාසෙ යපිතමිදං මනුඤ්ඤං
විණාමුරජසමෙතාලසුට්ඨං
ඉදං ඉඤ්ජුරං තථා තවෙදං.
650. පදුම කුමුද්දසල කුචලයං
යුධිකං ඛනවුකනොපකා ව සතති
සාලකුසුමික පුපථිතා අසොකා
විවිධ දුමග්ග සුගතං සෙවිතමිදං.
651. සළල ලවුර හුරකං සඤ්ඤතං²
කුසකසුච්ඡ්‍රිලිත ලතාවලමනිනිති
මණිජාල සද්දිසා යසසෙති
රමමා පොකකරණි උපට්ඨිතා තෙ.
652. උදකරුහා ව යෙතී පුපථිතා
ඵලජා යෙ ව සතති රුක්කරාතා
මානුසකාමානුසකා ව දිඛ්ඛා
සබ්බෙ කුසගං නිවෙසනමති ජාතා.
653. කිසස සංයමදමසයං³ විපාකො
කෙනාසි කමමඵලෙනිධුපපනතා
යථා ව තෙ අධිගතමිදං විමානං
තදනුපදං අවවාසු⁴ ළාරපවුමෙති.⁵
654. යථා ව මෙ අධිගතමිදං විමානං
කොඤ්චිමයුරවකොර සංඛාවරිතං
දිඛ්ඛපිලවහංසරාජවිණංණං
දවිජකාරණධිව කොකිලාභිනදිතං.
655. නානා සන්තානක පුපථරුක්කිවිවිධා
පාටලි ජමවු අසොක රුක්කවතතං
යථා ව මෙ අධිගතමිදං විමානං
තනොත පවදිසසාමි⁶ සුභොති හනොත.
656. මගධවරපුරස්මින
නාළකගාමො නාම අත්ති හනොත
තත් අභොසිං පුරෙ සුණ්දසා
සෙසවති⁷ තත් ජානිංසු මමං.

-
1. සතෙරිතා - සයා.
 2. ආකාසික - මිජසං.
 3. යොජිකා හණ්ඨිකා නොපකා - සයා
 4. පුපක - සි, සයා,
 5. සංයුතා - මිජසං.
 6. සමදමසයං - සිච්චි.
 7. අවවාසි ළාරපමෙතාති - මිජසං.
 8. පවෙදයාමි - මිජසං.
 9. සෙවිසති ඉති - මිජසං.

649. අභයෙහි තිබූ කීගේ මේ මනරම් විමන වීදියක් සේ ඇස මුසපත් කෙරේ. (එසේම) මේ විමන වෙණබෙර මිහිඟුබෙර අත්තල කස්තල නදින් සෝමිත වූ සුදසුන්පුරය සේ දෙවසැපතින් සමෘද්ධ ය.

650. (මෙහි) පියුම් හෙලපුල් රතුපුල් නිලුපුල් යන ජලජ පුෂ්පයෝ වෙති. සිනිද්දු බඳුවද අනොජ වෘක්ෂයෝ ද වෙති. පිපිමල් ඇති සල් හෝපලු වෘක්ෂයෝ ද වෙති. (කීගේ) මේ විමන මෙසේ නන්වැදැරුම් උතුම් ගස්වල සුවදින් සුවද කැවුණේ ය.

651. යසස් ඇති දෙව්දුව, ඉවුරෙහි පිහිටි හොර දෙල් බුජ්භ රුක්වලින් යුක්ත වූ තල් පොල් ඇ තෘණ ජාතීන්ගෙන් හා මනා සේ පිපි මල් ඇති එල්බෙන වැල්වලින් යුත් මිණිදැල් බඳු දිය ඇති මනරම් පොකුණු කිට පහළව ඇත.

652. දියෙහි භටගන්නා යම් (පද්මාදි) පුෂ්පජාතයෝ වෙත් ද, ගොඩ භටගන්නා යම් සිනිද්දු ආදි වෘක්ෂ ජාතයෝ වෙත් ද, (එයින් අන්‍යවූත්) යම්බඳු මල්රුක් පලරුක්හු වෙත් ද, මිනිසුන් අයත්වූත් නො මිනිසුන් අයත් වූත් දෙවියන් අයත් වූත් ඒ සියලු ම වෘක්ෂයෝ කීගේ විමන් සමීපයෙහි ඇත්තාහු මැ යි.

653. මනහර ඇස්පිය ඇත්තිය, මේ විපාකය කිනම් කායාදි සංයමයක්හුගේ ද? කිනම් ඉන්ද්‍රිය දමනාදි දමයක්හුගේ ද, (විපාක දෙන්නට ඇරැඹූ) කිනම් කම්බලයෙකින් මෙහි උපන්නී වෙහි ද? කී විසින් මේ විමන යම් සේ ලබන ලද ද, ඒ කර්මය (මට) අනුරූප පද විසින් කියව.

654. කොස්වැලිහිණි මොනර ඇටිකුකුළු සමූහයා හැසුරුණු දිව්‍යමය වූ දියකාවුන් හා හස්තරජුන් විසින් සෙවුනා ලද විලිකුළු කොවුල් ඇ විභූන් විසින් නිතර නද දෙන ලද මේ විමන මා විසින් යම්සේ ලබන ලද ද,

655. නන්වැදැරුම් අකුපතරින් ගැවසීගත් මල්රුක්වලින් විසිතුරු වූ පළොල් දඹ හෝපලු රුක් ඇති මේ විමන මා විසින් යම් සේ ලබන ලද ද, වහන්ස එය ඔබවහන්සේට කියන්නෙමි. අසනු මැනවි.

656. වහන්ස, මගධරට නැගෙනහිරදිග නාළක නම් ගමෙක් ඇත. මම පෙර ඒ නාළක ගමෙහි (එක් ගැහැවි කුලයෙකු) ලෙහෙළියක් වීමි. ඒ මා සෙසවනී යන නමින් අන්‍යයෝ දත්ත.

657. සාහං අපචිතස්සධම්මකුසලං
දෙවමනුසස්සපුරිතං මහත්තං
උපතිස්සං නිබ්බුතං අප්පමෙය්‍යං
මුද්දිතමනා කුසුමෙහි අබ්බොකිරිං¹.

658. පරමගතිගතඤ්ඤා පුරුස්සිතා
අකංඝමදෙහධරං ඉසිං උළාරං,
පභාය මානුසකං සමුස්සයං
තිදසගතා ඉධමාවසාමි යානතති.

සෙසවති විමානං.

3. 8

659. පිතවජ්ඣේ පිතධජේ පිතාලධ්‍යාරහුසිතේ,
පිතත්තරාහි වග්ගුහි අපිළුජ්ඣාව සොහසි.

660. කා කම්බුකෙයුරධරො² කඤ්ඤානාවෙළභුසිතේ,
භෙමජාලක පච්ඡන්තො³ නානාරතනමාලිනි.

661. සොවණ්ණණ්ණමයා ලොහිතධ්‍යාමයා වා⁴
මුත්තාමයා වෙඵරියමයා ව
මසාරගලලා සහ ලොහිතධ්‍යා
පාරාවතකච්ඡි⁵ මණ්ඩි විතතිතා.

662. කොච්ඡි කොච්ඡි එස්ස මයුරස්සස්සරො
හංසස්සරෙඤ්ඤා කරච්ඡිකස්සස්සරො
තෙසං සරො සුයති වග්ගුරුපො
පඤ්ඤාධරිකං තුරියමිවසවාදිතං.

663. රජො ව තෙ සුභො වග්ගු නානාරතනච්ඡන්තො⁶
නානාවණ්ණණ්ණා ධාතුහි සුචිහන්තො ව සොහති.

664. තස්මිං රජෙ කඤ්ඤානිඤ්ඤාවණ්ණ
යා සං ධිතා⁷ භාසසිමං පදෙසං
දෙවතෙ පුච්ඡතාවිකා කිස්ස කම්මස්සිදං ඵලනති.

1. අබ්බොකිරිං - මජ්ඣං.

2. කාකම්බුකායුරධරො - මජ්ඣං.

3. කාකම්බුකායුරධරො - සායං.

4. ලොහිතභාමයාව - මජ්ඣං.

5. පාරෙතකච්ඡි - මජ්ඣං.

6. පාරාවතකච්ඡි - අවධානපා.

7. නා නා රතන විතතො - සායං.

8. යන්ධිතා - සි.

657. ඒ (සෙසවතී නම වූ) මම සතුටුසිත් ඇත්තී ධර්මාස්සයන්හි දක්ෂ වූ බුදුරජුන් විසින් බුහුමන් කරන ලද දෙවිමිනිසුන් විසින් පුදන ලද ගුණයෙන් පමණ නොකට හැකි ශීලාදී ගුණයෙන් මහත් වූ පිරිනිව්වා වූ සැරියුත් තෙරණුවන් මලින් පිටුවෙමි.

658. (ඒ මම) නිරූපධියෙක නිර්වාණයට පැමිණි පැසුළු සිරුරු දරු උදර ගුණවත් (සැරියුත්) මහතෙරුන් වහන්සේ පුද මිනිස් සිරුර හැර තවත්සාවට පැමිණියෙමි මෙහි වෙසෙමි.

සෙසවතී විමාන යි.

3. 8

659. රන්වන් වත් ඇත්තිය, රන්වන් ධාජ ඇත්තිය, රන්වන් අබරණින් බබළන්නිය, තී සිත්කලු වූ මනරම් වූ රන්වන් උතුරුසළයෙන් නො සැරසුනී ම භොබනෙතිය.

660. රන්වන් වළලු දරන්නිය, රන්මුවා මුදුන්මල්කඩින් සැරසුනිය, රන්දූලින් වැසුණු සිරුරු ඇත්තිය, නන් රුවන් මල්දම් ඇත්තිය, තී කවරක් ද?

661. (තීගේ කෙස් කලඹෙහි හා අත්හි) රනින් කළ මල්මාලා පියුම්පා මිණියෙන් කළ මල්මාලා, මැසිරිගල් මිණියෙන් කළ මල්මාලා, රත්පැහැ මිණියෙන් කළ මල්මාලා, පරෙවි ඇස් වැනි මිණියෙන් විසිතුරු වූවාහු ද වෙන්.

662. මේ මල්දම්හි මොනරුන්ගේ නාදය මෙන් හස් රදුන්ගේ හඬ මෙන් කුරවි කෙවිල්ලන්ගේ කුජන මෙන් මනහර නද ඇසෙයි. ඔවුන්ගේ නාදය වැසූ පසහතුරුනද මෙනි.

663. නන් රුවනින් විසිතුරු කරන ලද තීගේ රථය ද යහපත් ය. මනහරය. නන්වැදෑරුම් රීය අවයවයෙන් මොනවට බෙදන ලද්දේ ම භොබනේ ය.

664. රන්බිඹුවන් රියෙක් හි සිටියා වූ යම්බඳු තී මේ පෙදෙස බබළවහිද, (ඵමබා) දෙව්දූව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

665. සොවණ්ණජාලං මණිසොණ්ණවිත්තං¹
 මුත්තාවිතං හෙමජාලෙන ජනනං²
 පරිතිබ්බුතෙ ගොතමෙ අප්පමෙය්‍ය
 පසන්නවිත්තං අභමාභිරොපයිං.
666. තාභං කමමං කරිකාන කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං,
 අපෙතසොකා සුඛිතා සමපමොදුමනාමයා'ති.

මලලිකා විමානං.

3. 9

667. කා නාම කං විසාලකම් රමෙම විත්තලතාවතෙ,
 සමන්තා අනුපරියාසි නාරිගණපුරකකිකා.³
668. යද්දෙවා තාවතිංසා පවිසග්ගි ඉමං වනං,
 සයොග්ගා සරථා සබ්බෙ විත්තා භොග්ගි ඉධාගතා.
669. තුග්ගඤ්ච ඉධ පත්තාය උය්‍යානෙ විවරනභියා,
 කායෙ න දීප්ඝ්ඤි විත්තං කෙතරුපං තවෙදිසං
 දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකම් කිස්ස කමමසයිදං ඵලනති.
670. යෙන කමෙමන දෙවිඤ්ඤ රුපං මග්ගං ගති ව මෙ,
 ඉඤ්ච ව අනුභාවො ව තං සුභොගි පුරිඤ්ඤ.
671. අභං රාජගහෙ රමෙම සුනාන්දනාමුපාසිකා,
 සඤ්ඤා සිලෙන සමපන්නා සංවිභාගරතා සද්.
672. අවජාදනඤ්ච භග්ගඤ්ච සෙනාසනං පදිපියං,
 අද්ධං උජුභුතෙසු විපසංකෙතන වෙතසා.
673. වාතුඤ්ඤං පඤ්ඤාද්ධං යාව පකඤ්ඤා අට්ඨමී,
 පාටිභාරිය පකඤ්ඤා අට්ඨබ්බසුසමාගතං.
674. උපපාසථං උපවසික්ඛං සද් සිලෙසු සංවුත්තා,
 සඤ්ඤාමා සංවිභාගා ව විමානං ආවසාමහං.
675. පාණාතිපාතා වීරතා මුසාවාද ව සඤ්ඤාතා,
 රෙය්‍යා ව අතිවාරා ව මජ්ඣපානා ව ආරකා.
676. පඤ්ඤාසිකාපදෙ රතා අරියසව්වාන කොවිද්,
 උපාසිකා චක්ඛුමතො ගොතමස්ස යසසසිනො.
677. තසසා මෙ ඤාතිකුලා ද්ධි⁴ සද් මාලාභිභාරති,
 තාභං භගවතො දුපෙ සබ්බමෙවාභිරොපයිං.

1. මණිසොණ්ණවිත්තං - සී, ස්‍යා.

2. හෙමජාලකසංකප්පනං - ස්‍යා.

3. පුරකකිකා - ස්‍යා.

4. ඤාතිකුලං ආසි - ස්‍යා.

665. මම පහන් සිත් ඇතියා රන්රුවනින් විසිතුරු කළ ඔබ්බන ලද මුතුපෙළ ඇති රන්මුවා කැලුම් රැසින් වැසුණු රන් දූලක්, පමණ නොකට හැකි ගුණ ඇති පිරිනිව් ගොයුම් බුදුරජුන් කෙරෙහි පිදුවෙමි.

666. මම බුදුරජුන් වර්ණනා කළ ඒ කුශලකර්මය කොට පහ වූ ශෝක ඇත්ති සැප ඇත්ති නිරෝගවූවා වෙසෙසින් සතුටු වෙමි.

මලලිකාවිමානය සි.

3. 9

667. මහත් ඇස් ඇති දෙවිදුව, තී (පෙර අත්බැව්හි) කවර නමැත්තියක් වූවා ද? දිවසරත් සමූහයෙන් පිරිවරන ලද්දී සිත්කලු සිතුලිය වෙනෙහි භාත්පස හැසිරෙහි.

668. යම් කලෙක තවතිසා වැසි දෙවියෝ මේ සිතුලිය වනයට පිවිසෙත් ද, (එකල) මෙහි පැමිණියා වූ යාන සහිත වූ රිය සහිත වූ ඒ සියල්ලෝ ම විසිතුරු අයුරු ඇත්තෝ වෙත්.

669. මෙහි පැමිණි මේ උයනෙහි හැසිරෙන තිගේ සිරුරෙහි (පුෂ්පාදීන්) අමුතු විසිතුරෙක් නොපෙනේ. තිගේ රූපය මෙබඳු (පැහැපත්) වූයේ කවර පිනෙකින්ද? (එමබා) දෙවිදුව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කවර පුණ්‍යකර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

670. දෙවිදුනි, යම් පිනෙකින් මාගේ මේ රූපයත් දිව්‍යගතියත් දිව්‍යර්ථයත් දිව්‍යානුභාවයත් වී ද, යක්දෙවිදුනි, එය අසනු මැනවි.

671. මම පෙර මනරම් වූ රජගහනුවර ග්‍රහ්‍යායෙන් හා ශීලයෙන් යුක්ත වූ සියලු කල්හි දන්දීමෙහි ඇඳුනු සුභාඤ්ඤා නම් උපාසිකාවක් වීමි.

672. (එකල මම) වස්ත්‍ර ද ආහාර ද යෙනසුන් ද පහන් ද යාප්පුණ ඇත්තවුන් කෙරෙහි වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

673-74. මම පක්‍ෂය පිළිබඳ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායා පක්‍ෂය ද යන පොහෝ දිනයන්හි අටහින් යුත් පෙහෙවස් වීසිමි. සියලු කල්හි නිති සිල්ලි ද පිහිටියෙමි. කසින් හා වචනයෙන් සංවෘත වූවා ඉඤ්ඤා සංවරයෙන් යුක්ත වූවා බෙද දෙන්නී ගෙහි වීසිමි.

675. (එකල්හි මම) පණ්ඩායෙන් දුරුවීමි, මුසවායෙන් සංයතවීමි. අධිනාදනින් ද මිසභසරින් ද රහමෙර පිමෙන් ද දුරුවීමි.

676. පස් සිකපද රැක්මෙහි ඇලුණු චතුරායාසකායෙහි දඤ්චු මම යසස් ඇති පසැස් ඇති ගෞතම බුදුරජුන්ගේ උපාසිකාවක් වීමි.

677. ඒ මට දිනපතා නැ කලයෙන් දස්සක් මල්මාලා ගෙන එයි. මම ඒ සියල්ලම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධාතුච්චේතකයට පූජා කෙළෙමි.

678. උපොසථෙථ චහං ගතඤ්චා මාලාගතච්චිලෙපනං,
දුපසමී අභිරොපෙසිං පසන්නා සෙහි පාණිති.
679. තෙන නෙතෙවන දෙවිඤ්ච රූපං මය්හං ගතී ච මෙ,
ඉද්ධි ච අනුභාවො ච යං මාලං අභිරොපෙසිං.
680. යඤ්චා සිලවතී ආසිං න තං තාව චිපවචනී,
ආසා ච පන මෙ දෙවිඤ්ච සකදගාමිනී සියනතී.

විසාලකඬි විමානං.

3. 10

681. පාරිච්ඡත්තකෙ කොච්ඡාරෙ රමණියෙ මනොරමෙ,
දීඛං මාලං ගතමානා ගායනති සමපමොදසී.
682. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛයමඬෙගහි සබ්බසො,
දීඛං සද්දා නිව්ඡරනති සවණියා මනොරමා.
683. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛයමඬෙගහි සබ්බසො,
දීඛං ගතං පවායනති සුචිගතා මනොරමා.
684. විචිත්තමානා කායෙන යා වෙණිසු පිළුඤ්ඤා,
තෙසං සුයති නිශ්ශොභො තුරියෙ පඤ්චධිගිකෙ යථා.
685. විටංසකා වාතධුතා වාතෙන සමපකම්පිතා,
තෙසං සුයති නිශ්ශොභො තුරියෙ පඤ්චධිගිකෙ යථා.
686. යාපි තෙ සිරසමී මාලා සුචිගතා මනොරමා,
වාතී ගතෙතා දීපා සබ්බා රුකෙතා මහජ්ඣමකො¹ යථා.
687. සායසෙ තං සුචිං ගතං රූපං පසසසි අමානුසං,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකා කිසක කලමසිදං ඵලනතී.
688. පහස්සරං අච්චිමනතං වණ්ණභූතකෙන සංඤ්ඤනං²,
අසොකපුපථමාලාහං බුද්ධස්ස උපනාමසිං.
689. තාහං කමමං කරිනාන කුසලං බුද්ධවණ්ණිකං,
අපෙතසොකා සුඛිතා සමපමොදමනාමයාති.

පාරිච්ඡත්තක විමානං.

පාරිච්ඡත්තකවග්ගො තතියො.

කසසුද්දනා:-

උළාරං³ උච්ඡ්වලලංකං⁴ ලතා ච ගුහනිලෙන ව
දද්දල සෙසවතී මලද්වි⁵ විසාලකඬි පාරිච්ඡත්තකො
වග්ගො තෙන පවුච්චතීති.

1. මහජ්ඣමකො - මජ්ඣං.

2. සංඤ්ඤනං - මජ්ඣං.

3. උළාරො - මජ්ඣං.

4. උච්ඡ්වලලංකො - මජ්ඣං.

5. සෙසමලද්විකා - මජ්ඣං.

678. පොහෝ දිනයෙහි ගොස් මම පහන් සිත් ඇත්තී සියතින් ම මල් ගඳ විලවුන් සැයට පිදුවෙමි.

679. දෙවිදුනි, යම් මාලාවක් පූජා කෙළෙමි ද, ඒ (කුශලකම්යෙන්) මාගේ රූපයත් දිව්‍යගතියත් දිව්‍යර්සියත් දිව්‍යානුභාවයත් විය.

680. යම් භෙයකින් මම සිල්වත් වීම ද ඒ ශීලය මෙනෙක් විපාක නොදෙයි. දෙවිදුනි, කෙසේ නම් මම සෙදගැමිනියක් වන්නෙමි දැයි මාගේ පැතුමෙක් ද වන්නේ යි.

විසාලකබ් විමාන යි.

3. 10

681. (එමබා දෙව්දූව) තී රමණිය වූ සිත්කලු වූ පරසතු නම් කොබෝලීල මල් රැගෙන දිවකුසුම් දම් ගොතන්නී ගයන්නී මැනැවින් සතුටු වෙති.

682. නටන්නා වූ ඒ තිගේ අභපසභිත් කන්කලු වූ මනරම් දිව්‍ය ශබ්දයෝ සර්වප්‍රකාරයෙන් නික්මෙති.

683. නටන්නාවූ ඒ තිගේ අභපසභිත් පිරිසිදු සුවඳැති මනරම් වූ දිව්‍යගන්ධයෝ සර්වප්‍රකාරයෙන් හමත්.

684. (තිගේ) ශරීරය සැලෙන කල්හි කෙස් වෙණියෙහි යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසභතුරු නද සේ ඇසේ.

685. මද සුළඟින් සැලෙන සුළඟින් වෙසෙසින් සැලෙන මුදුන් මල්කඩඟු වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසභතුරු නද සේ ඇසේ.

686. තිගේ හිසෙහි පිවිතුරු සුවඳැති මනරම් වූ යම් මල්දමක් වෙ ද, එහි සුවඳ (සුපිපි) මඤ්ඤාසාක වෘක්කය සේ සියලු දිගුත් පැතිර හමයි.

687. ඒ පිවිතුරු සුවඳ ආසාණය කෙරෙහි. ඒ දිව්‍යමය වූ රූපය දකිති. (එමබා) දෙව්දූව, (මා විසින්) විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්යක්භූගේ දැ යි කියව.

688. මම පබසර කැලුම් ඇති පැහැයෙන් හා සුවදින් යුක්ත වූ හෝපලු මල්දමක් බුදුරජුන්ට පිදුවෙමි.

689. මම බුදුරජුන් විසින් පසස්නා ලද ඒ කුශල කර්මය කොට පහ වූ ශෝක ඇතියා සුව ඇතියා නිරෝග වූවා වෙසෙසින් සතුටු වෙමි.

පාරිවෘත්තක විමාන යි.

තෙවෙනි පාරිවෘත්තක වර්ගය නිමි.

එහි උද්‍යනය:-

උළාර යැ, උවුරුදිකා යැ, පලලබ්බ යැ, ගුත්තල ය සමග ලතා යැ, දඤ්ඤමානා යැ, සෙසවතී යැ, මලලිකා යැ, විසාලකබ් යැ, පාරිවෘත්තකයැ යි එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

4. 1

690. මඤ්ජරියාකේ¹ විමානසම්. සොණණ වාලුක සන්තෙ,
පඤ්ඤානිකෙන තුරියෙන රමසි සුප්පවාදිතෙ.
691. තඤ්ඤා විමානා ඔරුයා නිමේතා රතනාමයා,
ඔගාහසි සාලවනං පුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං.
692. යසස යසෙසව සාලසස මුලෙ තිට්ඨසි දෙවතෙ,
සො සො මුඤ්ඤාති පුප්ඵානි ඔනමිතා දුමුත්තමො.
693. වාතෙරිතං සාලවනං ආයුතං දිප්පෙවිතං,
වාති ගජෙකා දිසා සබ්බා රුකෙකා මඤ්ජරියකො යථා.
694. සායසෙ තං සුඵං ගතං රූපං පසස්සි අමානුසං,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකං කිසස්ස කම්මසසිදං ඵලනති.
695. අහං මනුසෙසසු මනුසෙසභූතා දසි අසිරකුලෙ අහුං,
බුද්ධං නිසින්නං දිස්වාන සාලපුප්ඵති ඔකිරි.
696. වටංසකං ව සුක්කතං සාලපුප්ඵමයං අහං,
බුද්ධස්ස උපනාමෙසිං පසන්නා සෙති පාණිති.
697. තාහං කම්මං කරිතාන කුසලං බුද්ධවණ්ණිතං,
අපෙතසොකා සුචිතා සම්පමොදමනාමයාති.

මඤ්ජරියාක විමානං.

4. 2

698. පහසසර වරවණ්ණනිතෙ
සුරක්කවත්ත නිවාසනෙ²
මහිද්ධිකෙ චිත්තරූපිරගතෙ
කා තිං සුභෙ දෙවතෙ චිත්තෙ මම.
699. පලලඬෙකා ව තෙ මහසො
නානාරතනවිත්තො රූචිරො
යත්තං නිසින්නා විරොචසි
දෙවරාජාරිථ³ නන්දනෙ වතෙ.
700. කිං තිං පුරෙ සුවරිතමාවරි හඤ්ඤා
කිසස්ස කම්මසසි විපාකං අනුභොසි දෙවලොකසම්.
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකං කිසස්සකම්මසසිදං ඵලනති.

1. මඤ්ජරියාක - මජ්ඣ.

2. සුරක්කවත්ත - මජ්ඣ.

3. දෙවරාජාරි - සී.

4. 1

690. රන් වැලි අතුළ රතුපළිඟුමිණිවුවා විමන්ති මැනැවින් වැසූ පසඟතුරු රැවින් ඇලෙහි.

691. (පෙර පිනෙන්) නිර්මිත රුවන්වුවා ඒ විමනින් බැස සියලු කලට සුදුසු සැප ඇති හැම කල්හි පිපි සිටි සල්වනයට පිවිසෙහි.

692. (එමබා) දෙවියුව, (තෝ) යම් යම් සල් රුකක්මුලැ සිටිති ද, ඒ ඒ උතුම් රුක නැම් මල් මුදලයි.

693. සුළඟින් සැලෙන මද සුළඟින් සෙමෙන් කම්පා කරන ලද සල්වනය (මොනර කොවුල් ආදී) විහඟන් විසින් සෙවුනේ වෙයි. (එහි) සුගන්ධය මඤ්ඤාසක රුක සේ සියලු දිගුන් පැතිර හමයි.

694. ඒ පිවිතුරු සුවද ආශ්‍රාණය කෙරෙහි. ඒ දිව්‍යමය රූපය දකිති. (එමබා) දෙවියුව, මා විසින් විවාරනලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්පයක්හු ගේ ද යි කියව.

695. මම පෙර මිනිසුන් කෙරෙහි මිනිස් දූවක් වුවා සැමි කුලයෙහි දස්සක් වීමි. (ඒ මම) වැඩහුන් බුදුරජුන් දක සල්මලින් විසිඳවීමි.

696. මම පහන් සිත් ඇත්තී මැනැවින් කළ සල්මල් බහුල කොට ඇති මුදුන්මල්කඩක් බුදුරජුන්ට සියතින් පිදීමි.

697. මම බුදුරජුන් විසින් පසස්නාලද ඒ කුලකම්පය කොට පහවූ ශෝක ඇතියා සුව ඇතියා නිරෝගවුවා වෙසෙසින් සතුටු වෙමි.

මඤ්ඤාසක විමාන යි.

4. 2

698. ප්‍රභාසාර වූ උතුම් වූ වණයෙන් බබළන අතිරක්ත වූ වස්ත්‍ර හැඳි මහත් ඉඳුහ ඇති සඳුන් අලෙවි කළාක් වැනි මනරම් සිරිමි අවයව ඇති (එමබා) භොබනා දෙවියුව, මා වදනෙහි. කී කවරක් ද?

699. නඳුනුයනෙහි සක්දෙව් රජු සේ කී යම් අස්නෙකැ හුන්නී බබළන්නෙහි ද, කීගේ (මේ) පලහ මහඟු ය, නන් රුවනින් විසිතුරු කරන ලද්දේ මනහර ය.

700. සොදුර, පෙර කී කිනම් සුවරිතයක් කෙළෙහි ද? දෙවිලොවැ කිනම් කම්පයක්හුගේ විපාකය (මෙසේ) අනුභව කෙරෙහි ද? (එමබා) දෙවියුව, විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කම්පයක්හුගේ ද යි කියව.

701. පිණ්ඩාය තෙ වරනතසස
මාලං ඵාණිකඤ්ච අදදං හතොත
තසස කමමසසිදං විපාකං
අනුභොමී දෙවලොකසමී
702. හොති ච මෙ අනුතාපො
අපරාධං¹ දුක්ඛතඤ්ච මෙ හතොත
සාහං ධම්මං නාසෙසාසිං
සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන
703. තං තං වද්දමි හදුනෙත
යසස මෙ අනුකම්පියො
කොථි ධම්මෙසු තං සමාදපෙථ²
සුදෙසිතං ධම්මරාජෙන
704. යෙසං අත්ථි සද්ධා ධුද්ධං ධම්මෙ ච සංඝරතනෙ ච,
තං³ තෙ මං අභිවිරොචනති ආයුතා යසසා සිරියා
705. පතාපෙන වණ්ණණික උත්තරිතරා
අභෙඤ්ඤ මහිද්ධිකතරා මයා දෙව්වාති

පහසසර විමානං.

4. 3

706. අලඛකා මණිකඤ්චනාවිතං
සුචණ්ණජාල විහතං⁴ මහනතං
අභිරුක්ඛා ගජවරං සුකපටිතං
ඉධාගමා වෙහාසයං⁵ අනාඤ්ඤකම්
707. නාගසස දන්තසු දුචෙසු නිම්මිතා
අවෙණාදිකා පද්මනිකා සුදුලලා
පද්මෙසු ච තුරියගණා පභිජ්ජරෙ
ඉමා ච නවවතති මනොහරායො
708. දෙවිද්ධිපකාසි මහානුභාවෙ
මනුසසහුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණිකා ච තෙ සංඛදිසා පහාසතිති

1. අපරාධං - සායං.

2. සමාදපෙථ - ගතං.

3. තං ඉතිපදං මරණපට්ඨසංඛිතිවිධිවතෙ න දිසසතෙ.

4. සොචණ්ණජාලවිතං - මජ්ඣං.

5. වෙහාසයං - මජ්ඣං.

701. වහන්ස, පිඬු පිණිස හැසිරෙන ඔබවහන්සේට දැසමන් මල්දමක් ද උක්හකුරුපැනක් ද දුනිමි. (මම) ඒ කම්පෙහි මේ විපාකය දෙවිලොවැ විඳිමි.

702. වහන්ස, මට වීපිළිසරෙක් ද වෙයි. මට ම වැරැදිණි. නපුරෙක් ද කරන ලදි. ඒ මම ධම්මාජන් වූ බුදුරජුන් විසින් මැනවින් දෙසූ ධම්මය නො ඇසිමි.

703. වහන්ස, එහෙයින් එය ඔබට කියමි. යම් කිසිවෙක් මට අනුකම්පා කරන්නේවෙ ද (හෙතෙම) ඒ මා ධම්මාජයන් වහන්සේ විසින් මනාකොට දෙසනලද (සීලාදි) ධම්මයන්හි සමාදන් කරවනු මැනවි.

704. බුදුරුවන්හි ද දමුරුවන්හි ද සභුරුවන්හි ද යම් දෙව කෙනෙකුන්ගේ සැදහැ ඇත්තේ නම් ඒ දෙවියෝ ආයුෂයෙන්, යසයින් හා සිරියෙන් ඒ මා ඉක්මවා බබළත්.

705. අනාය දෙවියෝ අනුභාවයෙන් වණියෙන් මට වඩා උක්තරිතරයහ. මහත් ඉදුහ ඇතියහ.

පහසසර විමාන යි.

4. 3

706. සියලු අබරණින් සැරසුණු තෙපි මිණි කසුනෙන් කරන ලද රුවන් දැලින් ගැවසිගත් මහත් වූ (ගමන සන්තාහයෙන්) සන්තාඛ වූ අභස්ගත උතුම් ඇතකු මත නැගී අභසින් මෙහි පැමිණියහ.

707. ඇත් රජුගේ දෙදළෙහි, පැහැදි දිය ඇති සුපිපි පිඬුම ඇති පොකුණු දෙකෙක් පහළ විය. පිඬුම මත පසහකුරු සමූහයෝ ප්‍රභේදයට යෙන් (වාදනය වෙන්). මේ මනඟර දෙවහනෝ ද නටත්.

708. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදූව, (නී) දිව්‍යර්ධියට පැමිණියා වෙහි. මිනිස් දූවක් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ සිරිපි පැහැයද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

709. බාරාණසියං උපසඛතමීඤ්ඤා
 බුද්ධස්සාභං වජ්ජග්ගං අද්ධං
 පාදනී වජ්ජනී ඡමා නිසීදිං
 විහතා වහං අඤ්ඤාලිකං අකාසිං.
710. බුද්ධො ව මෙ කඤ්ඤානසන්නිභතතො වො
 අදෙසයි සමුදයදුක්ඛනිවර්තං
 අසඛිතං දුක්ඛනිරොධසස්සතං
 මග්ගං අදෙසෙයි¹ යතො විජානියං.
711. අපසායුකී කාලකතා තතො වුතා
 උපපන්නා තිදසගණං යසස්සිති
 සකකස්සාභං² අඤ්ඤාතරා පජාපතී
 යසුක්කරා නාම දියාසු විසුත්තා'ති

නාග විමානං.

4. 4

712. අභිකකන්තොන වණ්ණණ්ණ යා තං තිට්ඨයි දෙවතෙ,
 ඔභාසෙතති දිසා සබ්බා ඔසයි විය තාරකා
713. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණ්ණ කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
 උපපජ්ජතති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
714. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
 මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
 කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
 වණ්ණණ්ණ ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතී'ති
715. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතා,
 පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං ඵල'නති
716. අහං ව බාරාණසියං බුද්ධස්සාදිවචන්ද්‍රතො,
 අද්ධං සුඤ්ඤාකුමාරං පසන්නා සෙහි³ පාණිති
717. සුඤ්ඤාය අලොභිකාය ව පස්ස ඵලං කුමාරාසපිණ්ඩියා,
 අලොමං සුඛිතං දිසවා කො පුඤ්ඤං න කට්ඨස්සති

1. අදෙසයි - මජ්ඣ.

2. සකකස්සාභං - මජ්ඣ.

3. සෙහි - PTS.

709. මම බරණැසට එළඹ බුදුරජුන්ට වස්ත්‍ර යුග්මයක් දුනිමි. පා වැද බිම හිඳගනිමි. තුටු වූ මම ඇඳිලි ද කෙළෙමි.

710. යම් ධර්මදේශනාවකින් (මම) සිවුසය දහම් පිළිවිදියෙමි ද, කසුන්වත් සිව් ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේ සමුදය දූඛ සත්‍යයන්ගේ අනිත්‍යතාව මට දේශනා කළසේක. තවද, අසංස්කෘත වූ ශාශ්වත දූඛ නිරොධය වූ නිව්‍යාණය ද කෙළෙස් නසන ආයාමාර්ගය ද දේශනා කළසේක.

711. මද ආයු ඇති ඒ මම කලුරිය කළා එයින් ව්‍යුත වූවා දෙවියන් අතර. උපන්ති යසස් ඇත්තී වීමි. සක්දෙව රජහුගේ එක්තරා භාය්‍යාවක් වූ මම (දෙදෙව්ලොව) දිගුන්හි පතලා වූ යසුතතරා නම් වෙමි.

නාගවිමාන යි.

4. 4

712. (එමබා) දෙව්දූව, යම්බදු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්හි දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

713. කවර හේතුවකින් කිට එබදු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුචරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?

714. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබදු දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

715. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දු නොමෝ තුටුසිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්සුගේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

716. මම ද බරණැස දී සුයාබන්ධු වූ බුදුරජුන්ට පහන් වූවා සියතින් වියළි කොමු පිඬුවක් දුනිමි.

717. වියළි ලුණු නැති කොමුපිඬු දහයෙහි විපාකය ද බලනු මැනවි. (වියළි කොමුපිඬු පමණක් දී) සුඛිත වූ අලොමාව දක කවරෙක් පින් නො කරන්නේ ද?

718. තෙනන මෙ තාදිසො වග්ගොන තෙනන මෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
719. අකමාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනනම් එවං ජලිතානුභාවා
වග්ගොන ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති¹ති

අලොමා විමානං¹.

4. 5

720. අභික්කන්තොන වග්ගොන යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔහාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසසී විය තාරකා
721. තෙනන තෙ තාදිසො වග්ගොන තෙනන තෙ ඉධම්ඡකිති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
722. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වග්ගොන ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති²ති
723. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලලානෙන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසයිදං එලං
724. අහං අත්ඨකච්ඡකම්. බුද්ධස්සාදිවචන්ද්‍රනො,
අද්ධං කොලසමපාකං කඤ්ඤිකං³ තෙලධුපිතං
725. පිපඵලා ලසුනෙන ච මිසං ලාමඤ්ඤකෙන ච,
අද්ධං උජ්ඣුතසම්³ වීජපසංගොන වෙතසා
726. යා මහෙසිත්තං කාරොයා වක්කවත්තිස්ස රාජිනො
නාරි සබ්බබ්ගකල්‍යාණි භත්තුවානොමදසසිකා
එතස්ස කඤ්ඤිකදාසස්ස කලං නාගස්සති සොළසිං
727. සතං නිසබ්බ සතං අස්සා සතං අස්සතරි රථා
සතං කඤ්ඤසහස්සානි ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා
එතස්ස කඤ්ඤිකදාසස්ස කලං නාගස්සති සොළසිං

1. අලොම විමානං - මජ්ඣ.

2. කඤ්ඤං - කප්ථි

3. උජ්ඣුතසු - කප්ථි

718. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

719. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථ ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

අලොමාවිමාන යි.

4. 5

720. (එමබා) දෙවියුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

721. කවර භේකුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධ වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) තිට පහළවෙත් ද?

722. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි, කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථ ඇත්තී වෙහි ද?

723. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දෙවියු තොමෝ භූමිසිත් ඇත්තී මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

724. මම අනුකම්පිත රටදී සුර්යබන්ධු වූ බුදුරජුන්ට තෙලින් දුහන් කරනලද කොලසම්පාක නම් බෙහෙත් කැඳක් දුනිමි.

725. තිප්පිලි සුදුසුනු සුවද භොවිත් මිශ්‍ර වූ බෙහෙත් කැඳක් සෘජු වූ බුදුරජුන් වෙත වෙසෙසින් පහන් සිතින් දුනිමි.

726. සියලු අහපසභිත් භොධනා වූ සැමියාහට නො ලබු දකුම ඇති යම් ස්ත්‍රියක් තොමෝ සක්විති රජකුට අගමෙහෙසි බව කරන්නී ද, එය මේ හඹුදනෙහි සොළොස්වන කලාවෙන් කලාවටත් නො අඟී.

727. සියක් දහසක් රත්නික ද සියක් දහසක් අස්සු ද සියක් දහසක් අස් වෙළෙඹුන් යෙදූ රිය ද පැළැඳි මිණි කොඩොල් ඇති සියක් දහසක් කන්‍යාවෝ ද මේ කැඳ දුන් ඵලයෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුදු නො අඟිත්.

728. සතං හෙමවතා නාගා ඊසා දනානා උරුනවා
සුවණ්ණකවණා මාතඛානා හෙමකපන වාසසා¹
එතස්ස කඤ්ඤදාසස්ස කලං නාගසනති සොළසිං.
729. වතුනමපි² දිපානං ඉසසරං යොධ කාරයෙ,
එතස්ස කඤ්ඤදාසස්ස කලං නාගසනති සොළසිං³ නති.

කඤ්ඤදාසස්ස විමානං.

4. 6

730. අභිකකනොන වණ්ණණන යා තං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති¹ දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
731. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛමචෙතති සබ්බසො,
දිබ්බා සද්දා නිවජරන්ති සවණියා මනොරමා
732. තස්සා තෙ නවවමානාය අඛමචෙතති සබ්බසො,
දිබ්බා ගන්ධා පවායනති සුවිගන්ධා මනොරමා
733. විවිතතමානා කායෙන යා වෙණිසු පිළුන්ධා,
තෙසං සුයති නිගෙසාසො තුරියෙ පඤ්ඤාසිංහෙ යථා
734. වටංසකා වාතබ්බා වාතෙන සමපකමිති,
තෙසං සුයති නිගෙසාසො තුරියෙ පඤ්ඤාසිංහෙ යථා
735. යාපි තෙ සිරසමි මාලා සුවිගන්ධා මනොරමා,
වාති ගන්ධා දිසා සබ්බා රුකෙඛා මඤ්ඤසකො යථා
736. ඝායසෙ තං සුවිං ගන්ධං රූපං පස්සසි අමානුසං,
දෙවතෙ සුවිසිදාචිකඛ කිස්ස කමමසසිදං එල'නති
737. සාවතීයං මය්හං සධි හදනො
සඛ්ඝස්ස කාරෙසි මහාවිහාරං
තත්පසසනනා අභමනුමොදිං
දිස්වා අගාරඤ්ඤ පියඤ්ඤ මෙන.
738. තායෙව මෙ සුඤ්ඤාමොදනාය
ලඤ්ඤා විමානං අබ්බතං දස්සනොයාං
සමනනනො සොළස යොජනානි
වෙහාසයං ගවජති ඉදධියා මම
739. කුටාගාරා නිවෙසා මෙ විහතා හාගසො මිදා,
දද්දලලමානා ආහනති සමනනා සතයොජනං

1. හෙමකපන නිවසසා - PTS
2. වතුනමපි ව - කප්ථි.
3. ඔභාසෙනති - කප්ථි.

728. ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රියතිස් වැනි දළ ඇති ධාමස්ව පරාක්‍රමයෙන් වැඩෙන රුවන් මුවා ගෙල බරණින් සැරසූ රන්ඵබු ඇත් අබරණින් භොධනා සියයක් හෙවන ඇත්හු මේ කැඳනුන් ඵලයෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුණු නො අගිත්.

729. මෙලොව යමෙක් සිවුමහදිවයිනට අධිපති සක්විතිරජබව කෙරේද, එය මේ කැඳ නුන් ඵලයෙහි සොළොස්වැනි කලාවෙන් කලාවකුණු නො අගී.

කඤ්ඤාදිකා විමාන යි.

4. 6

730. (එමබා) දෙවිඳුව, යම්බඳුවූ තෙස් මනා රුසිරෙන් සියලු දස දිගුන් බබුළුවන්නී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

731. නටන්නා වූ ඒ තීගේ අභපසහින් කන්කලු වූ මනරම් දිවා ශබ්දයෝ සචිත්‍රකාරයෙන් නික්මෙති.

732. නටන්නාවූ ඒ තීගේ අභ පසහින් පිරිසුදු සුවඳැති මනරම් වූ දිවසුවද සචිත්‍රකාරයෙන් හමයි.

733. තීගේ ශරීරය සැලෙන කල්හි කෙස් වෙණියෙහි යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

734. මද සුළඟින් සැලෙන සුළඟින් වෙසෙසින් සැලෙන මුදුන් මල්කඩහු වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

735. තීගේ හිසෙහි 'පිච්ඡුරු සුවඳැති මනරම් වූ යම් මල්දමෙක් වෙද, එහි සුවද (සුපිපි) මඤ්ඤාසක වෘක්ෂය සේ සියලු දිගුන් පැතිර හමයි.

736. ඒ පිච්ඡුරු සුවද ආසාදනය කෙරෙහි, ඒ දිවාමය වූ රූපය දකිති. (එමබා) දෙවිඳුව, මා විසින් විවාරන ලද්දී මේ විසාකය කිනම් කර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

737. වහන්ස, මාගේ යෙහෙළි (වූ විසාබා) තොමෝ සැවැත්නුවර සඞ්ඝයා උදෙසා මහවෙහෙරක් කරවූ ය. එහි පහන් වූ මම ඒ මහත් වූ ප්‍රාසාදය ද මව ප්‍රිය වූ බුද්ධප්‍රමුඛ සඞ්ඝයා උදෙසා කළ එබඳු මහාධනපරිත්‍යාගය ද දැක පින් අනුමෝදන් වීමි.

738. ඒ මාගේ පිරිසුදු අනුමොදනායෙන් දකුම්කලු අසිරිමත් මේ විමන ලබන ලදි. මාගේ පුණාර්ථයෙන් (ඒ විමන) අභසෙහි භාත්පස සොළොස් යොදුන් තැන් පැතිර පවතී.

739. කොටස් විසින් බෙදූ ප්‍රමාණවත් කරන ලද කුච්ඡෙවල් ඇති බබළන මාගේ නිවෙස්හු භාත්පස සියක් යොදුන් තැන් බබළත්.

740. පොකුණරඤ්ඤා ව මෙ එත් පුටුලොමනියෙව්නා,
අවෙණාදිකා විපසනනා යොණ්ණවාලුකසත්තා
741. නානාපද්‍රමසඤ්ඤානා පුණ්ඩරිකසමොතනා,
සුරභි සමපවායනභි මනුඤ්ඤා මාඵතෙරිතා
742. ජමබ්‍රයො පනසා තාලා නාළිකෙරවනානි ව,
අනොගා නිවෙසනෙ ජාතා නානා රුක්ඛා අරොපිමා
743. නානා තුරියසඛසුට්ඨං අවජරාගණසොසිතං,
යො'පි මං සුපිනෙ පසෙස සො'පි විනො සියා නරො
744. එතාදිසං අඛුතං දස්සනීයං¹ විමානං සබ්බතො පභං,
මම කමෙමිති නිබ්බතං අලං පුඤ්ඤානි කාතවෙනි
745. තායෙව නෙ සුඤ්ඤාමොදනාය
ලභං විමානං අඛුතං දස්සනීයං
යා වෙව සා දනමද්ධි නාරි
තස්සා ගතං බුභි කුභි උපපන්නා සා ති
746. යා සා අහු මඟ්ගං සඛි හදනෙත
සඛ්ඛස්ස කාරෙසි මහාවිහාරං
විඤ්ඤානධම්මා සා අද්ධි දනං
උපපන්නා² නිම්මාණරතීසු දෙවෙසු
647. පජාපති තස්ස සුනිමිතස්ස
අවිනතියො කමමවිපාකො තස්සා
යමෙතං පුට්ඨසි කුභි උපපන්නා සා'ති
තං නෙ වියාකාසි අනඤ්ඤාථා අභං
748. තෙතනි අඤ්ඤාපි³ සමාදපෙර
සඛ්ඛස්ස දුනානි දදුර ව්තතා
ධම්මඤ්ඤා සුණාථ පසන්නමානසා
සුදුලලොභා ලද්දා මනුස්සලාභො
749. යං මඟ්ගං මග්ගාධිපත්තාදෙසයි⁴
බ්‍රහ්මස්සරො කඤ්ඤාන සනතිහත්තවො
සඛ්ඛස්ස දුනානි දදුර ව්තතා
මහපථලා යත්ත හවතති දක්ඛිණා

1. අඛුත දස්සනෙයං - මජ්ඣං.

2. උපපන්නා - සිද්ධි

3. තෙතහඤ්ඤාපි - මජ්ඣං.

4. මග්ගාධිපති අදෙසයි - මජ්ඣං.

740. මෙහි මට දිවමසුන් විසින් සෙවුනා නො කැළඹුණු පිරිසුදු දිය ඇති රන්වන් වැලි ඇතුරු පොකුණ ද වෙති.

741. නොයෙක් පියුමෙන් වැසුණු හෙල පියුමෙන් භාත්පස පැතුරුණු මනරම් වූ පවතින් කම්පිත වූ පිරිසුදු සුවඳ හමයි.

742. දඹ කොස් තල් පොල් වනයෝ ද රොපණය නොකළාවූ ම නොයෙක් වෘක්ෂයෝ ද නිවෙස් තුළ හටගත්තාහ.

743. නන්තුරු රැවින් භඬ නැඟුණු දෙවභනන් විසින් සෝමිත වූ මා යමෙක් සිහිනෙන් දකින්නේ ද, ඒ මිනිස් තෙමේ ද ප්‍රීත වන්නේය.

744. මෙබඳු අසිරිමත් දකුම්කලු වූ සියලු ලෙසින් පැහැපත් වූ විමානය මාගේ කුශලකර්මයෙන් උපන්නේ ය. එහෙයින් පින් කිරීම සිදුසු ය.

745. කීමේ ඒ පිරිසිදු අනුමෝදනාවෙන් ලක් විමන අසිරිමත් ය. දකුම්කලු ය. යම් ඒ ස්ත්‍රියක් තොමෝ දන් දුන්නී ද, ඔ තොමෝ කොහි උපන්නී දැයි ඇගේ ගතිය කියව.

746. වහන්ස, ඒ මාගේ යම් යෙහෙළියක් තොමෝ සඬායා උදෙසා මහවෙහෙරක් කරවූ ද, පිළිවිදි සිවුසස් දහම් ඇත්තී දන් දුන්නී ද, ඔ තොමෝ නිමාණුරතී නම් දෙවියන් අතර උපන්නී ය.

747. (ඕතොමෝ) ඒ සුනිමිත දෙවිඳුන්ගේ බිරිඳ වූවා ය. ඇයගේ කර්මවිපාකය නො සිතිය හැකි ය. ඕතොමෝ කොහි උපන්නී දැ යි මේ යමක් විචාරහි ද, එය තොපට මම ඇති සැටියෙන් පැවැසිමි.

748. එ කරුණෙන් සෙස්සන් ද කුසල් දහමිහි සමාදන් කරවූ : සතුටු වූවාහු සඬායාට දන්දෙවු. පැහැදුණු සිතැත්තෝ දහම් ද අසවු. අතිශයින් දුර්ලභ වූ මනුෂ්‍යාභිය ලද්දේ (ද එහෙයින්).

794. බ්‍රහ්මඤ්ච ඇති රන්වන්සිව් ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේ යම් සුගතිගාමී මාර්ගයක් ශ්‍රේෂ්ඨ යයි වදාළසේක් ද, යමකු විෂයෙහි දක්ෂිණා තොමෝ මහත්ඵල වන්නී ද (භෙපි) සතුටු වූවාහු ඒ සහනට දන් දෙවු.

750. යෙ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසන්ථා
වික්ඛාරි එතානි යුගානි භොතති
තෙ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා
එතෙසු දින්නානි මහපුලානි
751. වික්ඛාරො ව පටිපන්නා වික්ඛාරො ව එලෙ ධීතා,
එස සංඛේසා උපුභුතො පඤ්ඤාපිලසමාහිතො
752. යජමානානං මනුස්සානං පුඤ්ඤපෙක්ඛාන පාණිනං,
කරොතං ඔපධිකං පුඤ්ඤං සංඛේස දින්නං මහපථලං
753. එසො හි සංඛේසා විපුලො මහග්ගතො
එසපපමෙය්‍යා උද්ධිව සාගරො
එතෙහි සෙට්ඨා නරචීරසාවකා
පහලිකරා ධම්මමුදිරයන්ති
754. තෙසං සුදින්නං සුගුතං සුධිට්ඨං
යෙ සංඛේසා දින්නං දින්නං
සා දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතො පතිට්ඨිතා
මහපථලා ලොකවිදුත වණ්ණිකා
755. එතාදිසං යඤ්ඤමනුස්සරන්තා
යෙ වෙදජාතා විචරන්ති ලොකෙ
විනෙය්‍යා මචෙජරමලං සමුලං
අනිජ්ඣා සංගමුපෙන්නි යානන්ති

විහාරවිමානං.

භාණ්ඩාරං දික්ඛියං.

4. 7

756. අභික්ඛන්තොන වණ්ණෙණ යා තං කිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔහාසෙත්ති දියා සංඛා ඔසධි විය තාරකා
757. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණෙණ කෙන තෙඉධම්පකාති,
උපපජ්ජන්ති ව තෙ භොගා යෙ කෙථි මනසො පියා
758. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණෙණ ව තෙ සංඛේසා පහාසති'ති

750. බුද්ධාදි සත්පුරුෂයන් විසින් පසස්නාලද යම් ආයාසී පුද්ගලයෝ වෙත් ද, ඔහු අවදෙනෙකි. තෙල යුගයෝ සතර දෙනෙකි. බුදුරදුන්ගේ ශ්‍රාවක වූ ඒ ආයාසී පුද්ගලයෝ දක්ෂිණාවට නිස්සහ. මුත්තවහන්සේ කෙරෙහි දෙනලද දනයෝ මහත්ඵල වෙත්.

751. මාර්ගසථයෝ සිවුදෙනෙක, ඵලසථයෝ සිවු දෙනෙක, මේ සඛ්‍ය තෙමේ සෘජු වූයේ යැ. (ආයාසී වූ) ප්‍රඥාශීලසමාධි ඇත්තේ යැ.

752. යම් සභරුවනක් කෙරෙහි දුන් දෙය පින්පල කැමැති ව දන් දෙන්නා වූ මිනිසුන්ට මහත්ඵල වේ ද, (එබඳු) ප්‍රතිසන්ධි ප්‍රවෘත්ති විපාක දෙන පින් කෙරේවා.

753. මේ සඛ්‍ය තෙමේ ගුණයෙන් මහත්ඛට්ට ගියේ ය. (ඵලවිපුල-කියට හෙතුභාවයෙන්) විපුල වූයේ ය. මේ සඛ්‍ය තෙමේ උද්ධි නම් සාගරය සේ ගුණයෙන් පමණ නොකටහැක්කේ ය. ලොවට නැණලු කරන්නා වූ තෙල ශ්‍රේෂ්ඨ වූ නරවීරශ්‍රාවකයෝ ම නිවන්මහ දක්වත්.

754. යම් කෙනෙක් සඟුන් උදෙසා දන් දෙත් ද, ඔවුන් විසින් (එය) මැනැවින් දෙනලද ය. ගෙනවුත් පුදනලද ය. මහදන් විසින් යාග කරනලද ය. සඟුන් කෙරෙහි පිහිටියා වූ ඒ සඛ්‍යගත වූ දක්ෂිණා තොමෝ මහත්ඵල ඇතැ යි බුදුරජුන් විසින් වර්ණනා කරන ලදී.

755. හටගත් සොම්නස් ඇති යම් කෙනෙක් මුල් සහිත ව මසුරු මල දුරු කොට ලෝකයෙහි හැසිරෙත් ද, ඔහු නින්ද නො කරන ලද්දෝ සගලොවට පැමිණෙත්.

විහාරවිමාන යි.

දෙවන බණවර යි.

4. 7

756. (එමබා) දෙව්දූව, යම්බඳු වූ තී මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවන්හී දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

757. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යමකිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත්ද?

758. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී විහාරම් මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තී වෙහි ද.

759. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානොන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා විශාකාසි යසස කම්මසිද්ධං ඵලානි
760. ඉන්ද්‍රිවරානං භස්සකං අභමද්ධං
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරනාසස
ඵසිකානං උත්තතසම්මං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම
761. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
762. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං,
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති (ඉන්ද්‍රිවරද්ධිකා)
763. අභික්ඛතොත්තන වණ්ණණං යා තං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙහනි දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
764. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණං කෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
765. පුට්ඨාමී තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති
766. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලානොන පුච්ඡිතා,
පඤ්ඤා පුට්ඨා විශාකාසි යසස කම්මසිද්ධං ඵලානි
767. නීලුප්පලභස්සකං අභමද්ධං
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරනාසස
ඵසිකානං උත්තතසම්මං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම
768. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
769. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති (නීලුප්පලද්ධිකා)
770. අභික්ඛතොත්තන වණ්ණණං යා තං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
මහාසෙහනි දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා

759. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවියු තොමෝ තුටුසින් ඇත්ති මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි (මෙසේ) පැවසූ ය.

760. මම එසිකාරා උස්බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් පණ්ණකත නම් නුවර පිටු පිණිස හැසිරෙන භික්ෂුනම්හට ඇයළු මල් කලඹක් දුනිමි.

761. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

762. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද? (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථ ඇත්ති වෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. (ඉන්දිරදයිකා)

763. (එම්බා) දෙවිදුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවන්නී දවහන් කරුව සේ සිටිනෙහි.

764. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවර්තඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු(කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත් ද?

765. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිදුව, තී විචාරමි. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තිගේ සිරුරු පැහැය ද සියලුදිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථ ඇත්ති වෙහි ද?

766. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවියු තොමෝ තුටුසින් ඇත්ති මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි (මෙසේ) පැවසූ ය.

767. මම එසිකාරා උස් බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් පණ්ණකත නම් නුවර පිටු පිණිස හැසිරෙන භික්ෂු නම්හට නිලසුල් කලඹක් දුනිමි.

768. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

769. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන්වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථ ඇත්ති වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. (නිලසුල්දයිකා)

770. (එම්බා) දෙවිදුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවන්නී දවහන් කරුව සේ සිටිනෙහි?

771. කෙන නෙ තාදියො වග්ගෙණ කෙන නෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජනති ච නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
772. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා,
වග්ගෙණ ච නෙ සබ්බදියා පහාසති'ති
773. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොත්තන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසස්සදං එල'නති
774. ඔදනමුලකං හරිතපතං
උදකසමිං සරෙ ජාතං අභමදයි.
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස
එසිකානං උත්තතසමිං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම
775. තෙන මෙ තාදියො වග්ගෙණ තෙන මෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
776. අසමාමි නෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සගුතා යමහං අකාසි.
තෙනමි එවං ජලිතානුභාවා
වග්ගෙණ ච මෙ සබ්බදියා පහාසති'ති (ඔදනමුලදයිකා)
777. අභික්ඛනෙන්තන වග්ගෙණන යා තං තිට්ඨයි දෙවතෙ.
මහාසෙසානි දියා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා
778. කෙන නෙ තාදියො වග්ගෙණ කෙන නෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජනති ච නෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
779. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වග්ගෙණ ච නෙ සබ්බදියා පහාසති'ති
780. සා දෙවතා අත්තමනා මොග්ගලොත්තන පුට්ඨිතා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කම්මසස්සදං එල'නති
781. අහං සුමනා සුමනස්ස සුමනමකුළාති
දන්තවග්ගෙණති අභමදයි.
භික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස
එසිකානං උත්තතසමිං
නගරවරෙ පණ්ණකතෙ රමෙම

771. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධිවේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද ඒ සම්පත්තිහු කවර පිනෙකින් තිට පහළ වෙන් ද?

772. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහිද? තීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

773. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවියු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

774. මම එසිකා රට උස්බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් වූ පණ්ණකක නම් නුවරැ පිඩු පිණිස හැසිරෙන භික්ෂුනමක්හට විල්දියෙහි හටගත් පලාවන් මිණිපත් ඇති සුදුමුල් ඇති පිඬුම් කළඹක් දුනිමි.

775. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි, ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද; ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

776. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද. (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. (ඔදනමුලදයිකා)

777. (එම්බා) දෙවියුව, යම්බඳු වූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්නී දවහන් තරුව සේ සිටිනෙහි.

778. කවර හේතුවකින් තිට එබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනෙකින් තීගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු කවර පිනෙකින් තිට පහළ වෙන් ද?

779. මහත් අනුභාව ඇති දෙවියුව, තී විචාරම්. මිනිස් වූවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?

780. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවියු නොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසූ ය.

781. සුමනා නම් වූ මම එසිකා රට උස්බිම් පෙදෙසක පිහිටි මනරම් වූ උතුම් පණ්ණකක නම් නුවරැ පිඩු පිණිස හැසිරෙන මනා සිතැති භික්ෂුනමක්හට ලියු ඇත්දළ පැහැඇති දාසමන් මල්කැකුළු දුනිමි.

782. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
783. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති (සුමනමකුළදයිකා)

වතුරිත්තිවිමානං.

4. 8

784. දිබ්බංතෙ අමුවනං රමමං පාසාදෙත්ථ මහලලකො,
නානා තුරියසධ්ද්වදෙධා අවජරාගණං සොසිතො
785. පදිපො වෙත්ථ ජලති නිච්චං සොවණෙණමයො මහා,
දුස්සඵලෙහි රුකෙකහි යමනාං පරිවාරිතො
786. තෙන තෙ තාදිසො වණෙණං තෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
787. පුවජාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණෙණං ච තෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති
788. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලානෙන පුඤ්ඤා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වීයාකාසි යසස්ස කම්මසංදං එල'න්ති
789. අහං මනුස්සෙසු මනුස්සභූතා
පුරිමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ
විහාරං සබ්බස්ස කාරෙසිං අමෙකහි පරිවාරිතං
790. පරියොසිතෙ වීහාරෙ කාරෙතෙ නිට්ඨිතෙ මහෙ,
අමෙක අවජාදර්ශිතාන¹ කතා දුස්සමයෙ එලෙ
791. පදිපං තත්ථ ජාලෙතා භොජයිතා ගණ්ඨකමං,
නියාදෙසිං තං සබ්බස්ස පසන්තා සෙති පාණිති
792. තෙන මෙ අමුවනං රමමං පාසාදෙත්ථ මහලලකො,
නානාතුරිය සධ්ද්වදෙධා අවජරාගණං සොසිතො

1. අමෙකහි ජද්ධිතාන - මජ්ඣං.

782. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙන්ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

783. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දූවක් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමිද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබළුවයි. (සුමනමකුළඳිකා)

චතුර්ත්විමාන යි.

4. 8

784. (එමබා දෙව්දූව) තිගේ දිව්‍යමය වූ අභිවනය සිත්කල ය. මෙහි නොයෙක් තුරු රැවින් සොහින වූ අප්පරා සමූහයා විසින් හඬ නැගුණු මහත් වූ පහයෙක් වෙයි.

785. මෙහි රන්මුවා මහපහනෙක් නිතර දිලෙයි. හාත්පස වස්ත්‍රමය එලඳැති වක්ෂයන්ගෙන් පිරිවරන ලද්දේ ය.

786. කවර හෙතුවකින් තිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වීද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේද? මන වඩන්නාවූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙන්ද, ඒ සම්පත්තිය (කවර පිනෙකින්) තිට පහළ වෙත්ද?

787. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තී. විචාරමි. මිනිස් දූව්‍ය කවර පිනක් කෙළෙහිද? තිගේ මේ සිරුරු පැහැයද සියලු දිගුන් බබළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහිද?

788. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙව්දු තොමෝ තුටුසින් ඇත්තී මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවැසූ ය.

789. මම පෙර අත්බැව්හි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් දූවක් වූවා අඹරුක්වලින් පිරිවැරුණු විහාරයක් සඟුන්ලදෙසා කරවිමි.

790. විහාරය නිමි කල්හි පූජාව නිමි කල්හි වස්ත්‍රමයඵල කොට අඹරුක් සරසා,

791. එහි පහනක් දල්වා උතුම්වූ සඤ්ඤා වළඳවා පහන් වූවා සියතින් එය සඤ්ඤාව පිළිගැන්විමි.

792. (වහන්ස) එයින් මාගේ අභිවනය සිත්කල ය. මෙහි නොයෙක් තුරු රැවින් හඬ නැගුණු දිව්‍යප්පරා සමූහයෙන් සෝහින වූ මහත් පහයෙක් වෙයි.

793. පදිපො වෙසු ජලති තිවං සොවණ්ණමයො මහා,
දුස්සඵලෙහි රුකෙති සමනතා පරිවාරිතො
794. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධම්ජකිති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
795. අකකම් තෙ හිකු මහානුභාව
මනුස්සභූතා යමහං අකාසිං.
තෙනමහි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසති¹ති

අමෙවිමානා:

4. 9

796. පිතවසො පිතධපෙ පිතාලඛකාරභූසිතෙ,
පිතවජ්ජනලිතතඛෙ පිතඋපලමාලිති¹
797. පිතපාසාදසයනෙ පිතාසනෙ පිතභාජනෙ,
පිතජනෙ පිතරපෙ පිතසෙස පිතච්ඡනෙ.
798. කිං කමමකරි හදෙ පුබ්බෙ මානුසකෙ හවෙ,
දෙවනෙ පුච්ඡිතාවිකිති කිසං කමෙසසිදං ඵල²භති.
799. කොසාතකි නාම උතථි හනෙත කිත්තතා අනභිජ්ඣිතා,³
තසිසා වතාරි පුප්ඵාති ධූපං අභිභරිං අභං.
800. සජ්ඣි සරිරවුද්දිසිං විපසනෙතන වෙනසා,
නාසිං මග්ගං අවෙකඛිසිං තදග්ගමනසා⁴ සති.
801. තතො මං අවධි ගාවි ධූපං අප්පත්තමානසං,
තඤ්ඤාහං අභිසංඝෙඤ්ඤාසං භියො නුත ඉතො සියා.
802. තෙන කමෙතන දෙවිඤ්ඤා මසවා දෙවකුඤ්ඤාර,
පභාය මානුසං දෙහං තච සභවාතමාගතාති⁴
803. ඉදං සුඤ්ඤා තිදසාධිපති මසවා දෙවකුඤ්ඤාරො,
තාවතිංසෙ පසාදෙතො මාතලිං ඵතදබ්බිති.

1. පිතාලමාලිති, - සා,
පිතාලමාලිති - PTS.
2. කිත්තතා අනභිජ්ඣිතා - මජ්ඣ.
3. තතොමනසා - ම ජ සං.
තදග්ගමනසා - සා,
4. සභවාමාගතාති - මජ්ඣ.

793. මෙහි රන්මුවා මහ පහනෙක් නිතර දිලෙයි. භාත්පස වස්ත්‍රමය එල ඇති වෘක්ෂයන්ගෙන් පිරිවැරුණේ ය.

794. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

795. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුටු මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බවුළුවයි.

අභිවිමාන යි.

4. 9

796. රන්වත් වත් ඇති රන්වත් දද ඇති රන්වත් අබරණින් සැරසුණු රන්සඳුන් අලෙවිසුන් සිරුරු ඇති රන්උපුල්මල් පැලඳි,

797. රන් පහයෙන් භා රනින් පිරිකෙව කළ යහනින් හෙබි රන් ආසන ඇති රන්වත්බඳුන් ඇති රන්සත් ඇති රන්රිය ඇති රන්අසුන් ඇති රන් වල් වීද්‍යා ඇති.

798. සොදුර, තී පෙර මිනිස්ලොවැ කිනම් කුශලකර්මයක් කෙළෙහි ද? (එමබා) දෙව්දුව, විචාරනලද්දී මේ කිනම් කර්මයක්හුගේ විපාකයක් ද යි කියව.

799. සක්රජතුමනි, කෝසාතකී (වැටකොළ) යි ප්‍රසිද්ධ වැලක් ඇත්තේ ය. බලාපොරොත්තු රහිත වූ මම ඒ වැලේ මල් සතරක් බුදුරදුන්ගේ ධාතු චෛත්‍යය කරා ගෙන ගියෙමි.

800. ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ධාතුශරීරය උදෙසා වෙසෙසින් පහන් සිකින් ඒ සැය කෙරෙහි ගිය සිත් ඇත්තී ඒ දෙන ආ මහ නො දැක්කෙමි.

801. එහෙයින් (ඒ) දෙන සැය වෙත නො ගියසිත් ඇති (අසම්පූර්ණවූ පුජාර්මය මනාදෙළ ඇති) මා මැරී ය. ඉදින් මම ඒ පින් රැස් කෙළෙමි නම් මෙයට වඩා උතුම් සැපතක් වන්නේ යයි සිතමි.

802. දෙවෙන්ද්‍රය, මසවත්තම් දෙවොත්තමය, ඒ කර්මයෙන් මිනිස් සිරුර හැරැපියා ඔබගේ සහභාවයට පැමිණියා වෙමි.

803. කිදස් පුරට අධිපති වූ මසවත්තම් දෙවග්‍රෙකු තෙමේ මෙබස් තවතිසා වැසියන් පහදවනුයේ මාතලී දෙවපුත්තට මෙය කියේ ය.

804. පසස මාතලි අවෙර. විතං කමමඵලං ඉදං,
අපසකම්පි කතං දෙයාං පුඤ්ඤං භොති මහථලං.
805. නාථී විමෙක පසතනම් අපිකානාම දකඤ්ඤා,
තථාගතෙ වා සම්මුද්ධං අථවා තසස සාවකෙ.
806. එහි මාතලි අමෙකපි භියෙයා භියෙයා මහෙමසෙ,
තථාගතස්ස ධාතුයො සුඛො පුඤ්ඤාමුච්චියො.
807. තිද්ධංගො තිද්ධතෙ වාපි සමෙ විමෙක සමං ඵලං,
වෙනොපඤ්ඤිගෙතුහි සත්තා ගච්ඡන්ති සුගතතිං.
808. ඛණ්ණතං¹ වත අත්ථාය උපපජ්ජන්ති තථාගතා,
යත් කාරං කරිස්වාන සග්ගං ගච්ඡන්ති දයකා,ති.

පිත විමානං.

4. 10

809. ඔහාසයිස්වා පඨවීං සදෙවකං
අතිරොචසි වජ්ජමසුරියා විය
සිරියා ව වංශිණින යසෙන තෙජසා
මුහුර්ථා ව දෙවෙ තිද්ධෙ සඉඤ්ඤෙ.
810. පුච්ඡාමි තං උපපලමාලධාරිණි
ආවෙළිණි කඤ්ඤා සත්ත්ථගතෙව
අලඬකතෙ උත්තමවත්ථධාරිණි
කා ත්වං සුභෙ දෙවතෙ වජ්ජසෙ මම.
811. කිං ත්වං පුරෙ කමමකාසි අත්තනා
මනුසසගුතා පුරිමාය ජාතියා
දනං සුචිණ්ණං අථ සිලසඤ්ඤමං.
කෙතුපපත්තා සුගතිං යසසිනි,
දෙවතෙ පුච්ඡිතාවිකං කිසස කමමසිදං ඵල'නති.
812. ඉදන්ති හතොත ඉමමෙව ගාමං
පිණ්ඩාය අකොක සරං උපාගමී
තතො තෙ උච්ඡස්ස අද්ධං බණ්ඩිකං
පසන්නාවිත්තා අතුලාය පිතියා.

1. අසත්තං - මජ්ඣ.

2. ඛණ්ණං - මජ්ඣ.

804. මාතලී, අසිරිමත් වූ විසිතුරු වූ මේ කර්මඵලය බලව, දියයුත්ත ස්වල්ප විසින් නමුත් දෙනලද්දේ ද (එහි) පින මහත්ඵල ඇත්තේ වේ.

805. තථාගත සම්බුද්ධන් කෙරෙහි හෝ උන්වහන්සේගේ සවිවන් කෙරෙහි හෝ සිත පහන් කළේහි දෙන දක්ෂිණා කොමෝ ස්වල්ප වූවා නම් නො වේ.

806. මාතලී, එව අපිදු තථාගතයන් වහන්සේගේ ධාතුන් වඩ වඩාත් පුදමු. පින් රැස්කිරීම සැප වේ.

807. ධර්මාන බුද්ධරුත් කෙරෙහිද පිරිනිව් බුද්ධරුත් කෙරෙහිද සමසින් ඇති කල්හි සම විපාක වේ. ඒ එසේ මැයි, වික්කප්පණිය සේතුකොටගෙන සත්තයෝ සුගතියට යෙත්.

808. යමකු කෙරෙහි පූජා සත්කාර කොට දයකයෝ සුගතියට යෙත් ද, (ඒ) තථාගතවරයෝ ඒකාන්තයෙන් ම බොහෝදෙනාට වැඩ පිණිස උපදිත්.

පිතච්චාන යි.

4. 10

809. (එම්බා දෙව්දූව තෝ) සඳ හිරු මෙන් අභය පොළොව එකලු කොට අතිශයින් බබළති. ශෝභාවෙන් ද ශරීර වණියෙන් ද පරිවාරයෙන් ද ස්වකීය අනුභාවයෙන් ද ඉන්ද්‍රියා සහිත තවතිසා වැසි දෙවියන් ඉක්මවා බබළන බ්‍රහ්මයා මෙනි.

810. උපුල්මල් දරන රුවන්මුවා මලින් නැගුණු රැළි ඇති රත්වන් සිව් ඇති උතුම් වත් දරන සැරසුණු සොදුරු දෙව්දූව, මා වදනෙහි. (ඒ) තෝ කවරැයි විචාරමි.

811. තෝ පෙර අත්බැව්හි මිනිස්සුවක් වූවා කිනම් කර්මයක් කෙළෙහි ද? මැනවින් දන් දෙනලද්ද? නැතහොත් සිල් රක්තා ලද්ද? කුමකින් යසස් ඇතිව සුගතියෙහි උපන්නී වෙහි ද? (එම්බා) දෙව්දූව, විචාරනලද්දී මේ විපාකය කවර කර්මයක්හුගේ දැයි කියව.

812. වහන්ස, මෙකල්හි (හික්ෂුතමක්) පිඩු පිණිස මේ ගමෙහි අප ගෙට එළඹියේ ය. ඉක්බිති උන්වහන්සේට පහන් සිතැත්ති ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් උක්දඩුකඩක් පිදුවෙමි.

813. සංස්සු ව පච්ඡා අනුසුඤ්ජනෙ මම.
කතං නු උච්ඡු වට්ඨකෙ අවාකිරි
නච්ඡධ්දිතං තො පන බාදිතං මයා
සනඤ්ඤා භික්ඛුසුස සයං අදසහං.
814. කුඤ්ඤානච්ඡිදං ඉසිසරියං අපො මම
ඉතිස්සා¹ සංස්සු පරිභාසනෙ මම.
ලෙඩ්ධිං ගහෙතො පහාරං අද්ධි මෙ
තතො වුතා කාලකතාමිති දෙවතා.
815. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤා කමමං අනුභොමි අත්තනා
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං
මොදගහං කාමගුණෙහි පඤ්ඤිති.
816. තදෙව කමමං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤා කමමං අනුභොමි අත්තනා
දෙව්ඤ්ඤා ගුණා නිදසෙහි රක්ඛිතා
සමපපිතා කාමගුණෙහි පඤ්ඤිති.
817. එතාදියං පුඤ්ඤඵලං අනපපකං
මහාවිපාකා මම උච්ඡුද්ධකිණා
දෙවෙහි සද්ධිං පරිවාරයාමහං
මොදගහං කාමගුණෙහි පඤ්ඤිති.
818. එතාදියං පුඤ්ඤඵලං අනපපකං
මහාජුඤ්ඤා මම උච්ඡුද්ධකිණා
දෙව්ඤ්ඤා ගුණා නිදසෙහි රක්ඛිතා
සහසසනෙනෙතොරිව² නඤ්ජනෙ වනෙ.
819. කුච්ඤා භනොත අනුකමපකං වීදං
උපෙච්ච වඤ්ඤං කුසලඤ්ඤා පුච්ඡිසං.
තතො තෙ උච්ඡුසං අද්ධිං බණ්ඩකං
පසන්නවිතො අකුලාය පිනියාති.

උච්ඡු විමානං.

4. 11

820. අභිසංකප්පොතන වණ්ණණා යා තං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔහාසෙනති දිසා සඤ්ඤා ඔසධි විය තාරකා.
821. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණා කෙන තෙ ඉධම්ඤ්ඤාති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1. ඉතිස්සා - PTS

2. සහසසනෙනෙතොරිය - කප්පි

813. පසුව නැන්දණියෝ “යෙහෙළිය, උක්දඩුකඩ කොහි දමුවෙහි ද?” යි මා විචාළහ. එය මා විසින් බැහැර නො දමනලද. නො ද අනුභව කරන ලදී. මම සන්සුන් කෙලෙස් ඇති භික්ෂුනමක්හට පිදුවෙමි.

814. ගෙහි මේ අධිපතිභාවය තිගේ ද, නැතහොත් මාගේ ද යි මෙසේ නැන්දණියෝ මට පරිභව කළහ. නැවත කැටක් ගෙන මට පහර දුන්හ. කල්ලරියකළා වූ මම එයින් සැව දෙවිදුවක් වූවා වෙමි.

815. මා විසින් ඒ කුශලකර්මය පමණක් කරන ලදී. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශලකර්මය කරණ කොටගෙන ම (මේ) සැප විඳිමි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

816. මා විසින් ඒ කුශල කර්මය පමණක් කරන ලද. තමා විසින් (කරන ලද) ඒ කුශල කර්මය කරණ කොට ගෙන (මේ) සැප විඳිමි. සක් දෙවිඳුන් විසින් ගොපිත වූ තච්ඡිසා වැසි දෙවියන් විසින් රක්ෂා ලද මම පස්කම් ගුණයෙන් යුක්ත වූවා වෙමි.

817. මාගේ උක්දඩු පුජාව මහත් විපාක ඇත්තී ය. එයින් මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයෙක් වෙයි. මම දෙවියන් සමග හැසිරෙමි. මම පස්කම් ගුණයෙන් සතුටු වෙමි.

818. ඒ මාගේ උක්දඩුපුජාව මහත් අනුභාව ඇත්තී ය. මෙබඳු අනල්ප වූ පුණ්‍යඵලයෙක් වෙයි. සක්දෙවිඳුන් විසින් ගොපිත වූ තච්ඡිසාවැසි දෙවියන් විසින් රක්ෂා ලද මම නඳුන් වෙනෙහි සක්දෙවරජු මෙන් (ප්‍රීත වෙමි.)

819. වහන්ස, මම කාරුණික වූ නුවණැත්තා වූ ඒ ඔබ වෙත පැමිණ වැන්දෙමි. නිරෝග බව ද විචාළෙමි. ඉක්බිති පහන්සින් ඇති මම ඉමහත් ප්‍රීතියෙන් ඔබ වහන්සේට උක්දඩුකඩක් පුජා කෙළෙමි.

උච්ඡුච්චාන යි.

4. 11

820. (එම්බා) දෙවිදුව, යම්බඳුවූ තෝ මනා රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවන්හි දවහත් තරුව සේ සිටිනෙහි.

821. කවර භේකුවකින් කිට මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තිගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමාදා වේ ද? මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන්ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) කිට පහළ වෙත් ද?.

822. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ,
මනුසසගුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති.
823. සා දෙවතා අක්කමනා මොග්ගලානෙන පුට්ඨිකා,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසසි කම්මසසිදං එලං.
824. අහං මනුසෙසසු මනුසසගුතා
දිස්වාන සමණෙ සීලවනෙන
පාදනි වන්දිත මනං පසාදයි.
වික්කාමහං අඤ්ඤාලිකං අකාසිං.
825. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
826. අකමාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසගුතා යමහං අකාසිං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ව මෙ සබ්බදිසා පභාසති'ති.

වඤ්ඤා විමානං.

4. 12

827. අභික්කානෙතන වණ්ණණෙන යා තං තීට්ඨසි දෙවතෙ,
හතෙව පාදෙ ව¹ වීග්ගඤ්ඤා නව්වසි සුපචාදිතෙ.
828. තස්සා තෙ නව්වමානාය අඛගමබ්බෙහි සබ්බසො,
දිබ්බා සඤ්ඤා නිවජරහති සවතීයා මනොරමා.
829. තස්සා තෙ නව්වමානාය අඛගමබ්බෙහි සබ්බසො,
දිබ්බා ගන්ධා පවායන්තී සුචිගන්ධා මනොරමා.
830. විවක්කමානා කායෙන යා චෙණිසු පිළුඤ්ඤා,
තෙසං සුයති නිග්ගොසො තුරියෙ පඤ්ඤාබ්බිකෙ යථා.
831. වටංසකා වාතධුතා වාතෙන සමකම්පිතා,
තෙසං සුයති නිග්ගොසො තුරියෙ පඤ්ඤාබ්බිකෙ යථා.
832. යාපි තෙ සිරසමිං මාලා සුචිගන්ධා මනොරමා,
වාති ගන්ධො දිසා සබ්බා රුකෙඛා මඤ්ඤාසකො යථා.
833. සායසෙ තං සුචිගන්ධං රූපං පසස්සි අමානුසං,
දෙවතෙ පුට්ඨිකාවික්කා කිසසි කම්මසසිදං එලනති.

1. හතපාදෙ ව - මජ්ඣ.

822. මහත් අනුභාව ඇති දෙවිද්‍ය, තී විවාරම්. මිනිස් වුවා කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තීගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙහි ද?.

823. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවිද්‍යතොමෝ තුටු සිත් ඇත්තී මේ පුණාර්ථය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද යි (මෙසේ) පැවසුවා ය.

824. (වහන්ස) මම පෙර මිනිසුන් අතර මිනිස් දුවක් වුවා සිල්වත් මහණුන් දක පා වැද සිත පැහැදවිමි. තුටුසිත් ඇති මම ඇදිලි ද කෙළෙමි.

825. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

826. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් දුවක් වූ මම යම්කිසි පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තී වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

වඤ්ඤා විමාන යි.

4. 12

827. (එමබා) දෙවිද්‍ය යම්බඳු වූනෝ මනා රුසිරෙන් යුක්තව මනහර වැසුම් පවත්නා කල්හි අත් පා විවිධාකාරයෙන් ගෙන නටන්නෙහි.

828. නටන්නා වූ ඒ තීගේ අභපසහිත් හැම ලෙසින් කන්කලු මනරම් දිව්‍යමය ශබ්දයෝ නික්මෙත්.

829. නටන්නා වූ ඒ තීගේ අභපසහිත් පිරිසුදු සුවදැකි මනරම් වූ දිව්‍යමය ශබ්දයෝ හැම ලෙසින් හමත්.

830. (තීගේ) ශරීරය සැලෙන කල්හි කෙස් වෙණියෙහි යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

831. මද සුළඟින් සැලෙන සුළඟින් වෙසෙසින් සැලෙන මුදුන් මල්කඩහු වෙත් ද, ඔවුන්ගේ ශබ්දය පසහතුරුනද සේ ඇසේ.

832. තීගේ හිසෙහි පිවිතුරු සුවදැකි මනරම් වූ යම් මල්දමෙක් වෙ ද එහි සුවද (සුපිපි) මඤ්ජුසංක වෘක්ෂය සේ සියලු දිගුත් පැතිර හමයි.

833. ඒ පිවිතුරු සුවද ආශ්‍රාණය කෙරෙහි, ඒ දිව්‍යමය වූ රූපය දකිති. (එමබා) දෙවිද්‍ය, මා විසින් විවාරන ලද්දී මේ විපාකය කිනම් කර්මයක්හුගේ ද යි කියව.

834. දුඨි අභං පුරෙ ආසිං ගයායං බ්‍රාහ්මණස්සභං,
අපපපුඤ්ඤා අලකඛිකා රජ්ජමාලාති මං විදුං¹.
835. අකකාසානං වධානං ච තජ්ජනාය ච උකකතා,²
කුටං ගහෙකා නිකම්මෙ ගවිජ්ඣං³ උදකභාරියා.
836. විපපෙ කුටං නිකම්මිකා වනසංඝං උපාගමිං,
ඉධෙවාහං මරිස්සාමි කො අකො⁴ ජීවිතෙන මෙ.
837. දළ්භං පාසං කරිකාන ආසුමිතිකාන⁵ පාදපෙ,
තතො දිසා විලොකෙසිං කො නු ඛො වනමස්සිතො.
838. තඤ්ඤාසාසිං සමුද්ධං සබ්බලොකතිතං මුනිං,
නිසින්නං රුක්ඛමුලසමිං ක්කායනමකුතොහයං.
839. තස්සා මෙ අහු සංවෙගො අබ්බුතො ලොමහංසනො,
කො නු ඛො වනමස්සිතො මනුස්සො උදුහු දෙවතා.
840. පාසාදිකං පසාදනීයං වනා නිබ්බානමාගතං,
දිසා මනො මෙ පසිදි නායං යාදිස කිදිසො.
841. ගුහකිඤ්ඤො ක්කානරතො අබ්බිග්ගතමානසො,
තිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස බුද්ධො සො⁶යං භවිස්සති.
842. භයභෙරවො දුරාසදෙ සිහොව ගුහමස්සිතො,
දුලලභායං දස්සනාය පුපථං ඔදුමබරං යථා.
843. සො මං මුදුති වාචාති ආලපිකා තථාගතො,
රජ්ජමාලෙති මං අවොච⁷ සරණං ගව්ජ තථාගතං.
844. තාහං ගිරං සුඤ්ඤාන නෙලං අඤ්ඤාතිං පුච්ඡං,
සණ්ඨං මුදුං ච වග්ගං ච සබ්බසාකා පනුදනං.
845. කලලවිකං ච මං ඤාතා පසන්නං සුඛමානසං,
තිතො සබ්බස්ස ලොකස්ස අනුසාසි තථාගතො.
846. ඉදං දුක්ඛතාති මං අවොච අයං දුක්ඛස්ස සමහවො,
අයං නිරොධො⁸ මග්ගො ච අඤ්ඤාසො අමනොගධො.
847. අනුකම්පකස්ස කුසලස්ස ඔවාදමි අභං ඨිතා,
අජ්ඣාතා අමතං සන්තිං නිබ්බානං පදමච්ඡිතං.

1. මං විදු - ස්වා, PTS

2. උකකතා - මජ්ඣං.

3. ගවිජ්ඣං - මජ්ඣං.

4. අගවිජ්ඣං - ස්වා,

5. කිවිසොසි - ස්වා.

6. ආලමිතිකා - මජ්ඣං.

6. බුද්ධො අයං - මජ්ඣං.

7. මං අවොච - මජ්ඣං.

8. දුක්ඛනිරොධො - මජ්ඣං,
දුක්ඛනිරොධො ච, - ස්වා.

9. නිබ්බානං - මජ්ඣං.

834. මම පෙර ගයාවෙහි එක්තරා බමුණකුගේ දසියක් වීම්. ඒ මා පින්තැති කාලකණ්ණි රජුමාලා යැයි (අන්‍යයෝ) දත්හ.

835. ආත්‍රොශයන්ගේද වධයන්ගේද තර්ජනයෙන් උපන් දෙමනසින් කළය ගෙන දිය ගෙනෙන්නියක මෙන් නික්ම ගියෙමි.

836. මම මෙහි ම මැරෙන්නෙමි. මාගේ ජීවිතයෙන් කම් කීමැයි මගින් බැහැර කළය තබා වන ලැහැබකට පිවිසියෙමි.

837. මළපුඩුව දැඩි කොට ගසෙක එල්වා තබා ඉක්බිති වනය ඇසුරු කළ කවරෙක් ඇත් දැයි දිගුත් බැලීම්.

838. එහි රුක්මුල වැඩහුන් ධාන්‍ය කරනසුලු නිර්භය වූ සියලු ලොවට හිතැති මුනින්ද්‍ර වූ සම්බුදුරජුන් දුටුයෙමි.

839. ඒ මට ලොවුදහගන්වන අදහුව වූ සංවේගයෙක් හටගත්තේය. වනය ඇසුරු කළේ කවරෙක් ද, මිනිසෙක් හෝ දෙවියෙක් හෝ වෙ දැයි.

840. පැහැදීම එළවන පැහැදියසුතු (කෙලෙස්) වනයෙන් නික්ම නිවනට පැමිණි උන්වහන්සේ දක මේ තෙමේ එසේ මෙසේ වූවෙක් නො වෙයි මාගේ සිත පහන් වී.

841. ඒ මේ තෙමේ දැමුණු ඉසුරන් ඇති දහැත්ති ඇලුණු නිවනෙහි බැසගත් සිත් ඇති මුළුලොවට හිත වූ බුද්ධ නම් වන්නේය.

842. මේ තෙමේ ගුහාව ඇසුරු කළ සිංහයකු සේ බිය දනවන සුලු ය. ළංචිය නොහැකි ය. දිඹුල්මල් මෙන් දැකීමට දුර්ලභ ය.

843. ඒ තරාගත තෙමේ මුද්‍රවදනින් රජුමාලා යි මා අමතා තරාගතයන් සරණ යවයි මට වදලේ ය.

844. මම නිදෙස් වූ අර්ථවත් පිරිසුදු නො රළු මොළොක් මිහිරි සියලු ශොක දුරු කරන ඒ වචනය අසා,

845. භාවනාකර්මයට යෝග්‍ය වූ සිත් ඇති (එහෙයින් ම) පහන් වූ පිරිසුදු සිත් ඇති මා දැන සියලු ලෝකයට හිත වූ තරාගත තෙමේ (මට) අනුශාසනා කෙළේ යි.

846. මේ දූඛ යයි ද, මේ දූඛසමුදය යි ද මේ දූඛනිරෝධ යයි ද මේ අත්තථොය වර්ජිත වූ නිර්වාණගාමිනී ප්‍රතිපද්‍යඛිඛාත මාර්ග යයි ද මට වදලේ යි.

847. මම දක්ෂ වූ කාරුණික වූ බුදුරජුන්ගේ අවවාදයෙහි පිහිටියෙමි නිත්‍ය වූ සියලු දුක් සන්සිඳීම වූ චූෂිති රහිත වූ නිර්වාණපදය අවබෝධ කෙළෙමි.

848. සාහං අවට්ඨිතා පෙමා දසසනෙ අවිකම්පිනී,
මූලජාතාය සඤ්ඤාය ධිතා බුද්ධස්ස ඔරසා.
849. සාහං රමාමි කීළාමි මොදමි අකුතොභයා,
දිඤ්ඤා මාලං ධාරයාමි පිවාමි මධුමඥවං.
850. සට්ඨිං කුරියසහස්සානි¹ පටිබොධං කරොහති මෙ,
ආළුලොකා ගගාරො භිමො සාධුවාදී ව සංසයො.
851. පොකකරො ව සුඵලස්සාව විණා මොකකාව නාරියො,
නානු වෙව සුනානු ව සොණදින්නා සුවිමිකතා.
852. අළුලුසා මිසසකෙසි ව පුණ්ණරිකාතිවාරුණි,²
ඵණ්ණාස්සා සුඵලස්සා ව සුභද්දං මුදුවාදිනී.
853. ඵතා වඤ්ඤා ව සෙය්‍යසා අවජරානං පබොධිකා,
තා මං කාලෙත්‍රපාගනාදා අභිභාසනති දෙවතා.
854. හන්ද නව්වාම ගායාම හන්ද නං රමයාමසෙ
නායිදං අකතපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානමෙවිදං
අසොකං නන්දනං රමමං තිදසානං මහාවනං.
855. සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නත්ති පරස්ථ ව,
සුඛං ව කතපුඤ්ඤානං ඉධ වෙව පරස්ථ ව.
856. තෙසං සහව්‍යකාමානං කතකම්මං කුසලං බහුං,
කතපුඤ්ඤා භි මොදනති සග්ගෙ භොගසම්ඛිනො.
857. බහුනතං වත අක්ඛාය උපපජ්ජන්ති තරාගතා
දකම්මෙය්‍යා මත්‍රස්සානං පුඤ්ඤකෙබ්බන්තානාමාකරා
යස්ස කාරං කරිත්වාන සග්ගෙ මොදනති දයකාති.

රජස්මාලා විමානං.

මඤ්ඤාධික වග්ගො චතුසො.

තස්සද්දනං:-

මඤ්ඤාධික පහස්සරා නාගා අලොමා කඤ්ඤිකද්ධිකා
විහාරචතුරිත්ථො පිතුච්ඡු වන්දනරජස්මාලා
වග්ගො තෙන පවුච්ඡති.

ඉත්තිවිමානං සමතං.

1. සට්ඨිකුරියසහස්සානි - මජ්ඣ.
2. පුණ්ණරිකාතිවාරුණි - මජ්ඣ.,
3. සමසාද්ද - සා. PTS.
4. සෙය්‍යාසෙ - සි.

848. ඒ මම සමාග්දර්ශනයෙහි නො සැලෙන සුදු වූ නො සෙල්විය හැකි දැඩි පෙම් ඇති හටගත් මුල් ඇති සැදුහැටෙත් යුක්ත වැ බුදුරජුන්ගේ ඔරස පුත්‍රියක් වීමි.

849. ඒ මම දැන් නො බිය වූයෙම මාර්ගඵලරක්කියෙන් රමණය කරමි. කාමශුණයෙන් ක්‍රීඩා කරමි. ඵදෙකින් සතුටු වෙමි. දිවමල් දරමි. මධුමඤ්ච නම් ගහපැන් බොමි.

850. සැටදහසක් තුය්භයෝ මා පුබුදුවකි. එසේ ම ආලම්බ යැ ගහර යැ හීම් යැ සාධුවාදී යැ සංසය යැ.

851. පොකුර යැ සුඵසස යැ යන දිවාපුත්‍රයෝ ද, වීණා යැ මොකඩා යැ යන දිවාස්ත්‍රීහු ද, නන්ද යැ සුනන්ද යැ සොණදින්නා යැ සුවිණිකා යැ යන.

852. අළුමුසා යැ මිසසකෙසී යැ පුණ්ඩරිකා යැ අතිවාරුණී යැ එණිඵසසා යැ සුඵසසා යැ සුහද්ද යැ මුද්‍රවාදිනී යැ යන

853. තෙල අප්සරාවෝ ද, අප්සරාවන් අතුරෙහි සංගීතයෙහි අතිශයින් පැසසියයුතු වූ පුබුදු කරවන අන්‍ය වූ අප්සරාවෝ ද සුදුසු කල්හි මා වෙත පැමිණ මෙසේ කියත්.

954. හොඳයි නටමු, ගයමු, තී සතුටු කරවමු, මේ දෙව්විමන පින් නො කළවුනට නො ලැබේ. තව්තිසා වැසි දෙවියන්ගේ ශෝක දුරු කරන මනරම් වූ නන්දන මහාවනය පින් කළවුනට ම ලැබේ.

855. පින් නො කළවුනට මෙ ලොව හා පරලොව සැපයෙක් නැත. පින් කළවුනට ම මෙලොව හා පරලොව සැප ලැබේ.

856. ඒ තව්තිසාවැසි දෙවියන් හා සහභාවයට යනු කැමැත්තන් විසින් බොහෝ කුසල් කළයුතු වේ. කළ පිනැත්තෝ ම ස්වර්ගයෙහි පස්කම් සැපතින් යුක්ත වූවාහු සතුටු වෙත්.

857. යමකු කෙරෙහි පූජා සත්කාර කොට දයකයෝ සුගතියට යෙත් ද, මිනිසුන්ගේ දක්ෂිණාවට සුදුසු පින්කෙත් වූ ආයාභයන්ට ආකර වූ (ඒ) තථාගතවරයෝ එකැතින් ම බොහෝ දෙනාට වැඩ පිණිස උපදිත්.

රජ්ජමාලාවිමාන යි.

සිවුවන මඤ්ජුපට්ඨක වර්ග යි.

එහි නාමාවලිය:-

මඤ්ජුපට්ඨ ය, පහසසර ය, නාග ය, අලොමා ය, කඤ්චිකදයිකා ය, විහාර ය, වතුරිකී ය, අලෙ ය, පිත ය, උචුස් ය, වන්දන ය, රජ්ජමාලා යි එයින් වර්ගය කියනු ලැබේ.

ස්ත්‍රී විමාන නිමි.

5. 1

858. කො මෙ වඤ්ඤා පාදනී ඉද්ධියා යසසා ජලං,
අභිකකනෙනන වණ්ණෙන සබ්බා ඔහාසයං දිසාති.
859. මණ්ඩුකොහං පුරෙ ආසිං උදකෙ වාරිගොවරො,
තථ ධම්මං සුභනතස්ස අවධි වච්ඡපාලකො.
860. මුහුතං වික්කපපසාදස්ස ඉද්ධිං පස්ස යසඤ්ඤා මෙ,
අනුභාවං ච මෙ පස්ස වණ්ණං පස්ස ජුතිඤ්ඤා මෙ.
861. යෙ ච තෙ දීපමඤ්ඤා ධම්මං අසෙසාසුං ගොතම,
පක්ඛා තෙ අවලංඛානං යස්ස ගන්තවා න සොවරෙති.

මණ්ඩුකදෙවපුත්තවිමානං.

5. 2

862. චිරපථවාසිං පුරිසං දුරතො සොක්ඛිමාගතං,
ඤ්ඤාමිත්තො සුභජා ච අභිනාදානති ආගතං.
863. තරෙව කතපුඤ්ඤාමපි අස්මා ලොකා පරං ගතං,
පුඤ්ඤානි පතිගණනති පියං ඤ්ඤානි ව¹ ආගතනති.
864. උට්ඨෙති රෙවතෙ සුපාපධම්මෙ
අපාරුතං ද්වාරං² අදනසිලෙ
නෙසසාම තං යස්ස චුනනති දුග්ගතා
සමජ්ජනා³ තෙරසිකා දුබ්බත.
865. ඉට්ඨෙව⁴ වක්ඛාන යමස්ස දුතා
තෙ දෙච යසබ්බා ලොභිතස්සා බ්‍රහ්මඤ්ඤා
පට්ඨෙවකබ්බාසු ගහෙක්ඛාන රෙවතං
පක්ඛාමස්ස දෙවගණස්ස සනතිකෙති.
866. ආදිච්චවණ්ණං රුචිරං පහස්සරං
ව්‍යාභං සුභං කඤ්ඤානාලජ්ජනං
කසෙසනමාකිණ්ණජනං විමානං
සුරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.
867. නාරිගණා වඤ්ඤාසාරලික්ඛනං⁵
උභතො විමානං උපසොභයනති
තං දිස්සති සුරියසමානවණ්ණං
කො මොදති සග්ගප්පතො විමානෙති.

1. ඤාතීව - මජ්ඣ.

2. අපාරුත ද්වාරෙ - මජ්ඣ.
අපාරුත ද්වාරං - PTS

3. සමජ්ජනං - සි.

4. ඉට්ඨෙව - සා.

5. වඤ්ඤාසාරානුලික්ඛනං - සා.

5. 1

858. දිව ඉඳුහයෙන් හා යසසින් හා බබළමින් මනහර රුසිරෙන් සියලු දිගුන් බබුළුවමින් කවරෙක් මාගේ පා වදි ද?

859. මම පෙර අත්බැවිති දියෙහි උපන්නෙමි දියෙහි හැසිරෙන මැඩියෙක් වූයෙමි. ඔබ වහන්සේගේ ධර්ම අසද්දී ගොපල්ලෙක් (මා) මැරීය.

860. මොහොතක් සිත පැහැදුණු මාගේ සෘද්ධිය ද යසස ද බලනු මැනැවි. මාගේ අනුභාවය ද බලනු මැනැවි. මාගේ ශරීර වර්ණය හා පැතිරෙන ප්‍රභාව ද බලනු මැනැවි.

861. ගෞතමයන් වහන්ස, යම් කෙනෙක් ඔබවහන්සේගේ ධර්ම දිගු කලක් ඇසුවාහු ද ඔහු යම් තැනෙක ගොස් ගොක නොකරත් ද, ඒ අවලසරානායට පැමිණියාහු ය.

මණ්ඩක දෙවපුතක විමාන සි.

5. 2

862. බොහෝ කලක් නොරට විසූ දුර සිට සැපසේ පැමිණි පුරුෂයකු දැක නැ මිතුරු සුභදයෝ ඒ පැමිණියහු (යමෙක්) සතුවත් පිළිගනිත් ද,

863. එසේම කළ පිනැති මෙලොවින් පරලොව ගිය පුභුලා ද පැමිණි ප්‍රිය නෑයකු මෙන් පුණ්‍යයෝ කුමු පිළිගනිත්.

864. සුපට්ඨ දහම් ඇති නො දෙනසුලුවු රේවතිය, නැගී සිටුව දෙර නො වසන ලදී. දුගතියට ගියා වූ නිරාදායින් යුක්ත වූ නෙරසිකයෝ යම් තැනක (පව නො ගෙවෙන තුරු දැඩි දුක් විඳිමින්) තනනත් ද, එහි තී පමුණු වන්නෙමු.

865. යමඳුත වූ ලේවන් ඇස් ඇති මහත් වූ ඒ යක්කයෝ මෙසේ කියා වෙන වෙන ම දැනින් රේවතිය අල්වාගෙන (තවතිසා වැසි) දෙවගණයා වෙත පැමිණ වූහ.

866. හිරු රැස් බඳු පැහැ ඇති මනහර වූ පැහැසර වූ යහපත් වූ කසුන් දැලින් ගැවසුණු ජනයාගෙන් පිරුණු හිරුරැස් මෙන් බබළන විසිමට රිසි මේ විමානය කවරක්හුගේ ද?

867. සඳුන්හර සුවදින් අලෙවිදුන් සිරුරු ඇති දිව්‍ය සූත්‍ර-සමූහයෝ විමන් (ඇතුළත පිටත) දෙපස භොබවත්. හිරුට සමාන පැහැ ඇති ඒ විමන පෙරේ. දෙවලොව පැමිණි කවරෙක් (මේ) විමනෙහි සතුටු වේ ද?

868. බාරාණසියං නන්දියො නාමාසි උපාසකො
අමච්ඡරි දූතපතී වදානෙ
තස්සෙතමාකිණ්ණජනං විමානං
සුරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.
869. නාරිගණා වක්‍රනසාරලිතා
උභතො විමානං උපසොභයනති
තං දිස්සති සුරියසමානවණ්ණං
යො මොදති සග්ගප්පකො විමානෙති.
870. නන්දියස්සාභං භරියා
අගාරිනී සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා
භතකුචිමානෙ රම්සස්සාමි දූතභං
න පඤ්ඤෙ නිරයං දස්සනායාති.
871. එසො තෙ නිරයො සුපාපධමේච්ච
පුණ්ණං තයා අකතං ජීවලොකෙ
න හි මච්ඡරි රොසකො පාපධමේච්ච
සග්ගප්පානං ලභති සභවාතනති.
872. කිත්තු ගුරුඤ්ච මුත්තඤ්ච අසුචි¹ පතිදිස්සති,
දුග්ගඤ්ච කිම්දං මිළුභං කිමෙතං උපවායතිති.
873. එස සංසවකො නාම ගම්භීරො සතපොරිසො,
යඤ්ච වස්සසභස්සානි තුචං පච්චසි රෙවතෙති.
874. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛතං කතං.
කෙන සංසවකො ලද්ධා ගම්භීරො සතපොරිසොති.
875. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙවාපි අක්කෙඤ්චාපි වණ්ණබ්බකෙ,
මුසාවාදෙන වකේඤ්චි තං පාපං පකතං තයා.
876. තෙන සංසවකො ලද්ධා ගම්භීරො සතපොරිසො,
තඤ්ච වස්සසභස්සානි තුචං පච්චසි රෙවතෙති.
877. භස්සෙපි ජීරුනති අරොපි පාදෙ
කණ්ණෙපි ජීරුනති අරොපි නාසං
අරොපි කාකොළගණා සමෙච්ච
සබ්බමම බාදනති විජ්ජමානනති.
878. සාධු බො මං පටිනෙථ කාහාමි කුසලං බ්‍රහ්මං
දුතෙන සමච්චරියාය සඤ්ඤිමෙන දමෙන ව
යං කඤ්චා සුඛිකා භොගානි න ව පච්ඡාත්තප්පරෙති.

1. අසුචිං - ඔලු.

868. බරණැසැ නො මසුරු දනපති වූ වචන දන්තා වූ නන්දිය නම් උපාසකයෙක් විය. ගැවසුණු ජනයා ඇති හිරු රැස් මෙන් බබළන මේ විමන ඔහුගේ ය.

869. සපුන්හර සුවදින් අලෙවිදුන් සිරුරු ඇති (දිව්‍යසත්‍රියවූහයෝ) විමන් (ඇතුළත පිටත) දෙපස හොබවත්. හිරුට සමාන පැහැ ඇති ඒ විමන පෙනේ. දෙවලොව පැමිණි හෙතෙමේ මේ විමනෙහි සතුටුවේ.

870. ගෘහිණී වූ සියලු කුලයට ඉසුරුවූ (මම ඒ නන්දියගේ බිරිය වෙමි. එහෙයින් හිමි විමනෙහි දන්) මම සිත් අලවමි. නිරය දක්මට නො පතමි.

871. සුපව්වූ දහම් ඇත්තිය. තෙල තිගේ නිරය ය. තී විසින් මනුලොව දී පිනක් නො කරන ලද. මසුරුවූ අනුන් කුපිත කරවන්නාවූ පව්වූ දහම් ඇත්තේ දෙවියන්ගේ සහභාවය නො ලබයි.

872. කීමෙක් ද? මල වූහු හා අසුවී දක්නා ලැබෙයි. මේ දුගඳ කුමක්ද? මේ කිනම් අසුවී ගඳෙක් හමාද?

873. රේවතිය, තී දහසක් හවුරුදු යම් තැනෙක පැසෙහි ද, මේ ශතපුරුෂප්‍රමාණ ගැඹුරු වූ සංඝවක නම් නිරයයි.

874. කිම කයින් වචනයෙන් සිතීන් නපුරක් කරන ලද ද? කවර හෙයකින් ශතපුරුෂප්‍රමාණ ගැඹුරු වූ සංඝවක නම් නිරය ලබන ලද ද?

875. මහණුන් ද බමුණන් ද සෙසු යාවකයන් ද මුසාවාදයෙන් වඤ්ඤා කෙළෙහිය. තී විසින් ඒ පාපය කරන ලදී.

876. රේවතිය, එහෙයින් ශතපුරුෂප්‍රමාණ ගැඹුරු වූ සංඝවක නිරය ලබන ලද. තී එහි දහසක් හවුරුදු පැසෙහි.

877. අත් ද සිඳිති. යළි පා ද සිඳිති. කන් ද සිඳිති. යළි නැහැය ද සිඳිති. යළි වනකවුඩුවුළු එකට එක්රැස්ව සලමින් මස් (විදගෙන) කත්.

878. යම් කුශලයක් කොට සුවපත් වෙත් ද, නො ද පසුතැවෙත් ද, දනයෙන් ද යහපත් පැවැත්මෙන් ද ශීලසංයමයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද, බොහෝ පින් කරන්නෙමි. (එහෙයින්) මා පෙරළා මනුලොවට ගෙන යනු මැනවි.

879. පුරෙ තුවං පමජ්ඣිකා ඉදනි පරිදෙවසි,
සයං කතානං කම්මානං විපාකං අනුභොසසිකි.
880. කො දෙවලොකතො මනුසසලොකං,
ගතඤ්ඤාන පුට්ඨං මෙ එවං වදෙයා
නිකම්මකදණ්ණෙසු දදං දනං
අවජාදනං සයනාමථනාපානං
න හි මච්ඡරි රොසකො පාපධර්මො
සග්ගපගානං ලහති සහව්‍යතං.
881. සාහං නුත ඉතො ගතඤ්ඤා යොනිං ලභ්ඛාන මානුසිං.
වද්දාසු ධීලසම්පන්නා කාභාමි කුසලං බහුං
දනෙන සම්මරියාය සඤ්ඤාමෙන දමෙන ව.
882. ආරාමානි ව රොපිසසං දුග්ගෙ සංකාමනානි ව,
පපඤ්ඤා උද්පානඤ්ඤා විප්පසන්නෙන වෙතසා.
883. වාතුද්දසිං පඤ්ඤාදසිං යා ව පකඛ්ඤා අට්ඨමි,
පාටිභාරියපකඛඤ්ඤා අට්ඨධගස්සමාගතං.
884. උපපාසථං උපවසිසසං සද ධීලෙසු සංවුතා,
න ව දනෙ පමජ්ඣිකං සාමං දිට්ඨමිදං මයාති.
885. ඉච්චෙවං විප්පලපකඛිං එකමානං තතො තතො,
බ්බිංසු නිරයෙ සොරෙ උභිපාදං අවංසිරහති.
886. අහං පුරෙ මච්ඡරිනි අහොසිං
පරිභාසිකා සමණබ්‍රාහ්මණානං
විතරෙත ව සාමිකං වඤ්ඤාසිකා
පච්චාමහං නිරයෙ සොරරූපෙනි.

රෙවනිවිමානං.

5. 3

887. යො වදනං පවරො මනුජෙසු
සකාමුනි හගවා කතකිච්චො
පාරගතො ඛලවිරියසමඬ්ඪි
තං සුගතං සරණස්මුපෙති.
888. රාගවිරාගමනෙජමසොකං
ධම්මමසභිකතමපටිකුලං
මධුරමිමං පඤ්ඤං සුචිත්තං
ධම්මමිමං සරණස්මුපෙති

879. තෝ පෙඨ පමා වී දන් විලාප කියමින් හඬනෙහි තමා කළ කම්යට අනුරූප විපාක විඳින්නෙහිය.

880. දෙවි ලොවින් මිනිස් ලොවට ගොස් මව්සින් විවාරන ලද කවරෙක් මසුරු වූ කිපෙනසුළු වූ පව්වු දහම් ඇත්තේ දෙවියන්ගේ සහභාවය නො ලබයි, බහා තබන ලද දඩු ඇත්තවුන් කෙරෙහි දන් දෙව වත් දෙව සෙනසුන් දෙව අහර පැන් දෙවයි මෙසේ මට කියන්නේ ද,

881. ඒ මම ඒකාන්තයෙන් ම මෙලොවින් සැව මිනිසත් බව ලබා වචන දන්ති ශීලයෙන් යුක්ත වූවා දනයෙන් ද සම පැවැත්මෙන් ද ශීලසංයමයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද බොහෝ පින් කරන්නෙමි.

882. වෙසෙසින් පහත් සිතින් දුර්ගමසානයන්හි හේදබු ද, පැන් හල් ද, ළිං ද, අරම් වතු වැව්ම ද කරන්නෙමි.

883. මම පක්‍ෂය පිළිබඳ තුදුස්වක ද පසළොස්වක ද ප්‍රාතිභායම් පක්‍ෂය ද යන දිනයන්හි අටහින් යුතු,

884. පෙහෙවස් වසන්නෙමි. හැමකල්හි සිල්හි සංවෘත වූ මම දනයෙහි පමා නො වන්නෙමි. මෙය මා විසින් තමා ම දක්නා ලදී.

885. මෙසේ නන් දෙඩවන ඔබ මොබ සැලෙන රේවතිය ගෙන පා උඩුකුරු කොට හිස යටිකුරු කොට සොර වූ සංසවක නිරයෙහි හෙලූහ.

886. මම පෙඨ මහණබමුණන්ට බැණවදින සුලුවූ මසුරුලියක් වීම්. මුසවායෙන් සැමියා ද රවටා මේ ගොරබිරම් සැහැවී ඇති (සංසවක) නිරයෙහි පැසෙමි.

රේවතී විමාන යි.

5. 3

887. මිනිසුන් අතර වාදින්නෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ ශාක්‍යමුනින්ද වූ භාග්‍යවත් වූ කළ කිසි ඇති නිවනට පැමිණි කායබල ඤාණ බලයෙන් හා ප්‍රධන් වීර්යයෙන් යුක්ත වූ යමෙක් වෙද, ඒ සුගතයන් වහන්සේ වෙත පිහිට පිණිස එළඹෙව්.

888. රාගය දුරුකරන්නා වූ තෘෂ්ණා රහිත වූ ශෝක රහිත වූ අප්‍රතිකුල වූ මේ මාරිචල නිව්‍යාණධර්මය ද (සියලු කල්හි) මිනිරිවූ ප්‍රගුණ වූ මැනැවින් බෙදූ මේ පයඛාප්ත ධර්මය ද පිහිට පිණිස එළඹෙව්.

889. යඤ්ච දික්ඛමහස්ථලමාසු
චතුසු සුචිසු පුරිසසුගෙසු
අට්ඨ ච පුග්ගල ධර්මදසා නෙ
සඬ්ඤ්චිමං සරණස්ථුපෙහිති.
890. න තථා තපති නහසම්¹ සුරියො
චඤ්ච ච න භාසති න චුසේසා
යථා අතුලමිදං මහපභාසං
කො නු නිං තිදිවා මහිං උපගා.
891. ජිකුති වා රංසි පහඬ්ඤාරසස
සාධිකං² විසති යොජනානි ආහා
රත්තමපි ච යථා දිවං කරොති
පරිසුද්ධං විමලං සුභං විමානං.
892. බහු පදුම විවික්ඛ පුණ්ණරිකං
චොකිණ්ණං කුසුමෙහි නෙකචිත්තං
අරජවිරජගෙමජාලච්ඡන්තං
ආකාශෙ තපති යථාපි සුරියො.
893. රත්තබ්බරපිතවාසසාහි
අගරුපියධ්වවඤ්ඤාසසද්ධි
කඤ්ඤිතනනුසන්තිහත්තවාහි
පරිසුරං ගගනංච තාරකාහි
894. නරනාරියො බහුකෙසුනෙකචණ්ණං
කුසුමචිභුසිතා හරණස්ථ සුමනා
අනිලපමුඤ්චිකා පචනති සුරහිං
තපතිසවිතතා සුවණ්ණච්ඡදනා⁴.
895. කිසස සමදමසස්⁵ අයං විපාකො
කෙතාසි කම්මඵලෙතිධුපපනෙතා
යථා ච නෙ අධිගතමිදං විලානං
තදනුපදං අවවාසි ඉඬ්ඤ පුට්ඨොති
896. යමිධපථෙ⁶ සමෙව ච මාණවෙන
සඤ්ඤාසාසි අනුකම්පමානො
තච රත්තවිරසස ධර්මං සුඤ්ඤා
කරිස්සාමිති ච බුච්ඡිස්ථ ජනෙතා.

1. නගෙ - මජ්ඣ.

2. ජිකුති - මජ්ඣ.

3. සාධික - මජ්ඣ.

4. සුවණ්ණච්ඡන්තා - මජ්ඣ.

5. සංයමසා - මජ්ඣ.

6. යමිධපථෙ - මජ්ඣ.

889. යම් ආයඤ්ඤාසංකප්පයක් කෙරෙහි දෙන ලද්ද මහත් ඵලායි කීහු ද? පිරිසිදු පුරුෂයුග සතරෙකැති වූ සිවුසස් හා නිවන් ප්‍රත්‍යක්ෂ විසින් දක්නා වූ ඒ පුද්ගලයෝ අවදෙනෙකි, මේ සංඛ්‍යා පිහිට පිණිස ඵලබ්‍ධි.

890. මහත්සේ ප්‍රාභාසාර වූ නිරූපම වූ මේ විමන යමයේ අභසෙහි බබළා ද හිරු ද එසේ නොද බබළයි. සඳුද නොද බබළයි, ඵ්‍රිය නැතැත් තරුව ද නොද බබළයි. දෙවළොවින් මිහිබට තෝ කවරෙහි?

891. (ඒ විමනෙහි) රඹේය අයිරා විසි යොදුනක් පැතිර හිරු ඵලිය පවා සිදලයි. පිරිසිදු විමල් යහපත් (ඒ) විමන රැය ද දහවල මෙන් කෙරෙයි.

892. බොහෝ හෙලපියුම් හා විසිතුරු රත්පියුම් ඇති නන් වැදෑරුම් මලින් ගැවසුණු නන්වැදෑරුම් මල්කම් හා ලිය කමින් විසිතුරු වූ පිරිසිදු නිදේස් කසුන් දැලින් වැසුණු (විමානය) අභසෙහි හිරුමෙන් බබළයි.

893. රතුවත් කහවත් ඇති අලෙවිදුන් අභිල් පුවඟ සදුන් ඇති කසුන් වැනි සියුම් සිව් ඇති දිවා සත්‍රින්ගෙන් පිරුණු මේ විමානය තාරකාවන්ගෙන් පිරුණු අභස මෙනි.

894. මේ විමන්හි නන්වන්වූ දිව කුසුමින් සැරසූ දිව අබරණ ඇති සතුටු සිත් ඇති රත්කෙඳිවලින් ගැවසූ කෙශරවන්ත ඇති රත් අබරණ පැළඳි දිවා පුරුෂ ස්ත්‍රීහු බොහෝ වෙත්. මෙහි මද සුළඟින් සැලෙන සංඝමය පූජපයෝ සුවද විහිදුවත්.

895. මේ විපාකය තෙමේ කිනම් (කායාදී) සංයමයක්හුගේ කිනම් (ඉන්ද්‍රිය දමනාදී) දමයක්හුගේ කිනම් කම්යක්හුගේ ඵල විසින් මෙහි උපන්නේ ද? තා විසින් මේ විමන යමයේ ලබන ලද ද? විවාරන ලද තෝ මා ඇසූ කරුණට සුදුසු කොට කියව.

896. මේ මහමහ බමුණු කුමරකු හමුවී ශාස්තෘන් වහන්සේ යමකුට අනුග්‍රහ කරනුවෝ අනුශාසනා කළසේක්ද, ඒ උතුම් රත්න වූ ඔබවහන්සේගේ ධර්ම අසා පිළිපදින්නෙමි ජත්තමාණවක තෙමේ කියේය.

897. ජිනවරපවරං¹ උපෙහි² සරණං
ධම්මඤ්ඤාපි තරෙව හික්ඛුසඛිතං
නොති පයමං අවොවාහං³ හතෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
898. මා ව පාණවධං විවිධං වරඤ්ඤ අසුචිං
න හි පාණෙසු අසඤ්ඤතං අවණ්ණදිංසු සප්පඤ්ඤා
නොති පයමං අවොවාහං හතෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
899. මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතමපි
ආදනබ්බමමඤ්ඤිත්⁴ අදීනතං
නොති පයමං අවොවාහං හතෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
900. මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතායො
පරහරියා අගමා අනරියමෙන
නොති පයමං අවොවාහං හතෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
901. මා ව විතරං අඤ්ඤථා අභාණි
නහි මුසාවාදං අවණ්ණදිංසු සප්පඤ්ඤා
නොති පයමං අවොවාහං හතෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
902. යෙන ව පුරිසස්ස අපෙති සඤ්ඤා
තං මජ්ඣං පරිච්ඡයසසු සබ්බං
නො ව පයමං අවොවාහං හතෙන
පච්ඡා තෙ වචනං තරෙවකාසිං.
903. සාහං ඉධ පඤ්ඤාසිංහං කරිත්වා
පටිපජ්ඣත්වා තරාගතස්ස ධම්මෙ
ඤ්ඤිපථමගමාසිං වොරමජ්ඣති
තෙ මං තත්ථ වදිංසු භොගභෙතු.
904. ඵත්තකමීදං අනුසාරාමී කුසලං
තතො පරං න මෙ විජජති අඤ්ඤං
තෙන සුචරිතෙන කම්මිනාහං
උපපන්නො⁵ තිදිවෙසු කාමකාමී.
905. පසං බණ්ඩුත්තං සඤ්ඤාමසං
අනුධම්මපටිපත්තියා විපාකං
ජලමීව යසීයා සමෙකකිමානා
බහුකා මං පිහයන්ති ගීනකමො.

1. ජින පවරං - සත්‍ය,

2. උපෙහි - බිහුසු.

3. අවොවාහං - මරණය.

4. ආදනබ්බමමඤ්ඤිත් - මරණය.

5. උපපන්නො - බිහුසු.

897. වහන්ස, (සරණාගමනය දැනිති දැයි ඇසුවිට) මම පළමු කොට නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි. අතපුත්තම වූ බුදුරුවන් ද එසේම ධර්මය ද සංකයා ද පිහිට කොට යමි.

898. අපච්ඡ නා නා විධ ප්‍රාණවධය ද නො කරව. පණ්ඩිතයෝ ප්‍රාණින් කෙරෙහි අසංයමය නො ම වැණුහ. වහන්ස, මම පළමු කොට (පන්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

899. මෙරමා විසින් රක්තා ලද නුදුන් දෙය ගතයුතු යයි නො සිතව. වහන්ස, මම පළමු කොට (පන්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

900. මෙරමා විසින් රක්තා ලද පරමුවන් කරා නොයව මෙය අනායාසය. වහන්ස, මම පළමුකොට (පන්සිල් දැනිති දැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

901. අසත්‍යය අසත්‍ය යයි හඟිමින් බොරු නො කියව. පණ්ඩිතයෝ බොරු බස නො වැණුහ. මම පළමු කොට (පන්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේම කෙළෙමි.

902. යම් සුරා පානයකින් පුරුෂයාගේ සංඥාව පහවේ ද, ඒ සියලු රහමෙර දුරුකරව. වහන්ස, මම පළමු කොට (පන්සිල් දැනිතිදැයි ඇසුවිට) නො දැනිමි කියෙමි. පසුව තුඹවහන්සේගේ වචනය එසේ ම කෙළෙමි.

903. ඒ මම මෙහි පන්සිල් ඉටා තපාගතයන් වහන්සේගේ ධර්මයෙහි පිළිපැද සොරුන්ගේ මධ්‍යයෙහි දෙමංසන්ධියකට පැමිණියෙමි. එහිදී භොග භෙතුවෙන් සොරු මා මැරූහ.

904. මම පමණක් වූ මේ කුශලය සිහි කරමි, එයින් මත්තෙහි අත් පිනෙක් මට නැත්තේ ය. මම ඒ පින්කමින් දෙවලොවෙහි පිසි කම්සුව ඇතිවෙමි (මේ) දෙවලොවෙහි උපන්නි.

905. ඇසිල්ලක් රැකි ශීලයෙහි ද අහම් අනුව පිළිපැදීමෙහි ද විපාකය බැලුව මැනවි. යසසින් දිලියෙන්නකු බඳු වූ මා දක්නා මට වඩා හීන සම්පත් ඇති බොහෝ දෙනා (අපිත් කෙසේ නම් මොහු බඳු වන්නාමෝ දැයි) පතත්.

906. පසස කතිපයාය දෙසනාය
සුගතිං චිකිතී ගතො සුඛෙඤ්ච පතො
යෙ ච තෙ සතතං සුභංගාභි ධම්මං
මධෙඤ්ඤි තෙ අමතං ප්‍රියංගාභි ධම්මං.
907. අපසමප්පි¹ කතං මහාවිපාකං
විපුලං භොති තථාගතස්ස ධම්මෙ
පසස කතපුඤ්ඤිකාය ජතො
ඔභාසෙති පඨවිං යථාපි සුරියො
908. කිම්ඤං කුසලං කිමාවරෙම
ඉටෙවකෙති යථෙඤ්ච මනායතති
තෙ මයං පුනරෙව ලභ්ඛමානුසතං.
පථිපතො විහරෙමු සිලවතො.
909. බහුකාරො මනුකමසකො ච සත්ථා
ඉති මෙ යති අගමා දිවාදිවස්ස
සවාහං උපගතොමිති සවිවනාමි.
අනුකමසස්ස පුනපි සුභොමි² ධම්මං.
910. යෙ විධි³ පසහන්ති කාමරාගං
භවිරාගානුසයං පහාය මොහං
න ච තෙ පුන උපෙත්ති⁴ ගබ්භසෙයාං
පරිනිබ්බානාගතා හි සිතිභුතාති.

ජතනමාණවකවිමානං.

5. 4

911. උච්චමීදං මණ්දපුණං විමානං
සමනාතො ආදාය යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙථරියසම්මා රුවකසුත්තා⁵ සුභා.
912. තසුච්ඡසි පිච්ඡි බාදසි ච
දිබ්බා ච වීණා පවදන්ති වගගුං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙසු පසඤ්ච
නාරියො ච නව්වන්ති සුචණ්ණජනා.
913. කෙන තෙ තාදිසො විභෙණ්ණ කෙන තෙ ඉධම්මිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1. අපසකමපි - කප්ථි.
2. සුභංගාමු - මජ්ඣං.
3. යෙධ - සු. සා. PTS
4. පුනාමුපෙත්ති - මජ්ඣං.
5. රුවිරසත්තා - සා. රුවිකසත්තා, PTS

906. ස්වල්ප වූ දේශනාවෙකින් සුගතියට ද ගියෙමි. සැපයට ද පැමිණියෙමි වෙමි. බැලුව මැනවි, යම් කෙනෙක් දිනපතා ඔබ-වහන්සේගේ දහම් අසන් නම් ඔහු හැම උවදුරින් මිදුණු අමාමහ නිවන පහසත් යයි සිතමි.

907. බුදු රජුන්ගේ අවවාදයෙහි (පිහිටා) කළ මද පිනද මහත් විපාක ඇත්තේ මහත් ඵල වේ. බැලුව මැනවි. කළ පිනැති බැවින් ඡත්තමාණවක තෙමේ හිරු පොළොව මෙන් දෙවලොව බබුළුවයි.

908. කුසල් නම් වූ මේ දෑ කෙබඳු ද? කෙසේ හෝ කරමු ද? ඒ අපි නැවත මිනිසත් බව ලබා සිල්වත්ව දහම් පිළිපත්තමෝ වසන්තෙමුයි මෙසේ ඇතැම් දෙව් කෙනෙක් එක්රැස්ව සාකච්ඡා කෙරෙත්.

909. මට ශාස්තෘන් වහන්සේ බොහෝ උපකාර ඇතිසේක. අනුකම්පා කරන සේක. මා ඇතිකල්හි ඉතා දහවල්හි මෙසේ වැඩි සේක. ඒ මම සත්‍ය නම් ඇත්තහු කරා පැමිණියෙමි වෙමි. අනුකම්පා කළ මැනවි. නැවත ද බණ අසමහයි කියේ ය.

910. මේ සස්තෙහි යම කෙනෙක් කාමරාගාත්‍රසය දුරලද්ද, මොහය ප්‍රභිණ කිරීමෙන් හවරාගාත්‍රසයයත් දුරලද්ද, පිරිනිවන් පෑ එහෙයින් ම නිව් සැනහුණු ඒ රහත්හු තුමු නැවත ගැබ හෝනාබවට නො පැමිණෙත්.

ඡත්ත මාණවක විමාන යි.

5. 4

911. ඉතා උස් වූ පිඤ්චරා මිණිඇයෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළ මිණියෙන් කළ වැම් ඇති රුවන් පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළු ගෙවල් සත් සියයෙක් වෙයි.

912. එහි තෝ සිටිනෙහි ය. පානය කරන්නෙහි ය. අනුභව කරන්නෙහි ය. දිව්‍ය විණාවෝ ද මිනිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

913. කවර හෙතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමාදා වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත්ද?

914. පුට්ඨාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ව තෙ සබ්බද්දිසා පභාසතිති.
915. සො දෙවපුත්තො අක්කමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං එලං.
916. සතිං සමුප්පාදකරො¹ ආරෙ කක්කටකො ධීතො,
නිට්ඨිතො ජාතරූපස්ස සොහති දසපාදකො.
917. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
918. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ව මෙ සබ්බද්දිසා පභාසතිති.

කක්කටකරසදයකවිමානං.

5. 5

919. උච්චමීදං මණිපුෂ්පං විමානං
සමන්තතො ආදය යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසනා උළාරා
වෙථරියක්මනා රුවකක්කා යුහා.
920. ඤාච්ඡයි පිට්ඨි බාදයි ව
දිඛ්ඛා ව චිණං පවදනති වග්ගං.
දිඛ්ඛා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ඤා
නාරියො ව නච්චනතී සුවණ්ණජන්තා.
921. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණං කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
922. පුට්ඨාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ව තෙ සබ්බද්දිසා පභාසතිති.
923. සො දෙවපුත්තො අක්කමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං එලං.

1. සති සමුප්පාදකරො - ඉපයං.

914. මහත් අනුභාව ඇති දිවාපුත්‍රය තා විචාරම්. මිනිස් වූයේ කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇති වෙහි ද?

915. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තා ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණා ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය.

916. රකින් තිමවනලද (දෙපසින්) දස පයක් ඇති මෙනම් කුශලයෙන් මේ සම්පත් ලද්දී සිහි උපදවන්නා වූ රන් කකුළුවෙක් දෙරවුවෙහි (ඵලබ) සිටියේ බබළයි.

917. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මනවඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

918. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස මිනිස්වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (ඵය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

කකුළුවකරය දයක විමාන යි.

5. 5

919. ඉතා උස් වූ පිපුමරා මිණිඇයෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ වැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

920. එහි ඔබ සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිවා විණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙත්. මෙහි දිවාමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිඤ්ඤ ද රහ දක්වත්.

921. කවර හේතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නාවූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත්ද?

922. මහත් අනුභාව ඇති දිවාපුත්‍රය, තා විචාරම්. මිනිස් වූයේ කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

923. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තා ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණා ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසීය.

924. දිබ්බං මමං වස්සසහසසමායු
ව්‍යාචාතිගීතං මනසා පවහතිතං
එතතාවතා යස්සති පුඤ්ඤකමෙව්‍යා
දිබ්බෙති කාමෙහි සමබ්බිභුතො.
925. කෙන මෙ තාදිසො වශේණා තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
926. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො
වශේණා ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.

ආරපාලකවිමානං.

5. 6

927. උච්චමිදං මණිපුණං විමානං
සමනතතො ආදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙළුරියකුමහා රුවකකුතා සුභා.
928. තකුච්ඡසි පිච්ඡි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණං පවදනති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙකුප්පකා
නාරියො ච නළචනති සුවණණජත්තා.
929. කෙන තෙ තාදිසො වශේණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
930. පුච්ඡාමී තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වශේණා ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.
931. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්සකමෙසයිදං එලං.
932. කරණියානි පුඤ්ඤානි පණ්ඩිතෙන විජානතා,
භම්මග්ගතෙසු බුද්ධෙසු යකු දිත්තං මහපථලං.

924. මාගේ ආයුෂ්‍ය දිව්‍යමය වූ වර්ෂ සහස්‍රයෙකි. වචනයෙන් පිළිසඳර කරන ලදී. සිතින් පැහැදීම පවත්වන ලදී. මේ පමණකින් කළ පින් ඇත්තේ දිව්‍ය වූ කාමයන්ගෙන් යුක්තවූ යේ වාසය කරන්නන් යි.

925. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරිති පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

926. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුවෙයි යි.

ආරපාලක විමාන යි.

5. 6

927. ඉතා උස් වූ පියුමරාමිණි ඇයෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ වැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

928. එහි ඔබ සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍ය විණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙත්. ස්වණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

929. කවර හේතුවකින් තව මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තව පහළ වෙත් ද?

930. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය, තා විවාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුවෙයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථයි ඇත්තෙහි ද?

931. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසිත් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය:

932. (තමහට හිතාහිත) දන්නා වූ ප්‍රාඥයා විසින් යම් තැනෙක සුන් දෙය මහත් ඵල වේ ද, ඒ මනාව පිළිපත් බුදුවරුන් කෙරෙහි පින් කළ යුතු ය.

933. අත්ථාය වත මෙ ධුද්ධා අරඤ්ඤා ගාමමාගතො,
තත්ථ විතතං පසාදෙත්වා තාවතීංසුපගො අහං¹
934. තෙන මෙ තාදිසො විශේණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
935. අක්කමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමි ඵලං ජලිතානුභාවො
විශේණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

කරණියවිමානං.

5. 7

936. උච්චමිදං මණිදුණං විමානං
සමන්තතො දවාදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙථරියත්ථො රුවකත්තා සුභා.
937. තත්ථව්සසි පිවසි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණා පවදන්ති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමඉණෙත්ථ පඤ්ඤා
නාරියො ච නව්වන්ති සුවණ්ණජන්තා.
938. තෙන තෙ තාදිසො විශේණං තෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
939. පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො
විශේණං ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
940. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුට්ඨකො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො චියාකාසි යසස්සකම්මස්සිදං ඵලං.
941. කරණියානි පුඤ්ඤානි පඤ්ඤානෙ විජානතා,
සම්මග්ගතෙසු භික්ඛුසු යත් දිත්තං මහපථලං.

1. අහං - මම.

933. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒකාන්තයෙන් මට වැඩ පිණිස වනයෙන් (දෙවරම් වෙහෙරින්) ගමට වැඩිසේක. උන් වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා තවතිසා දෙවලොවට (උත්පත්ති විසින්) එළඹියෙමි වෙමි.

934. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මනවඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙන්.

935. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද, සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

කරණියවිමාන යි.

5. 7

936. ඉතා උස් වූ පියුම් රා මිණිඇයෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ වැම් ඇති රත්පෝරු ඇතුරු බිම්ඇති උදුර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

937. එහි ඔබ සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍ය විණාටෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

938. කවර හේතුවකින් තම මෙබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මනවඩන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනකින්) තම පහළ වෙන් ද?

939. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය තා විවාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇතිවෙහි ද?

940. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තා ලද දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ කුඩුසින් ඇත්තේ මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසීය.

941. (තමහට හිතාහිත) දන්තාවූ ප්‍රාඥයා විසින් යම් තැනෙක දුන් දෙය මහත්ඵල වේද, ඒ මනාව පිළිපත් හික්මුන් කෙරෙහි පින් කළ යුතු ය.

942. අක්ඛාය වත මෙ භික්ඛු අරඤ්ඤා ගාමමාගතො,
තස්ස චිත්තං පසාදෙත්වා නාවතිංසොපගො අහං.
943. තෙන මෙ තාදිසො වණේණා තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
944. අක්ඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනාමි ඵලං ජලිතානුභාවො
වණේණා ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

දුතියකරණියවිමානං.

5. 8

945. උච්චිදං මණ්ඩුණං විමානං
සමනතතො දොදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙථරියස්මිනා රුවකස්තා සුභා.
946. තස්සවජ්ඣ පිච්ඡි බාදසි ච
දිබ්බා ච වීණා පවදනති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණේස්ස පඤ්ඤා
තාරියො ච නව්චනති සුවණේණ ජනනා.
947. තෙන තෙ තාදිසො වණේණා
තෙන තෙ ඉධම්ජ්ඣති
උපපජ්ඣති ච තෙ භොගා
යෙ කෙවි මනසො පියා.
948. පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො
වණේණා ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
949. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨං විශාකාසි යහං කම්මසස්සිදං ඵලං.
950. යං දදති න තං භොති
යඤ්ඤා ධර්මා තඤ්ඤා භෙසයො
සුචි දිත්තා සුචිමෙව භෙසයො.

942. හික්ෂුන් වහන්සේ ඒකාන්තයෙන් මට වැඩ පිණිස වනයෙන් ගමට වැඩිසේක. උන්වහන්සේ කෙරෙහි සිත පහදවා තවතිසා දෙව්ලොවට (උත්පත්ති විසින්) එළඹියෙමි වෙමි.

943. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි, ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

944. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුවෙයි.

ද්විතීය කරණිය විමාන යි.

5. 8

945. ඉතා උස් වූ පිඬුමරා මිණිඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුම ගෙවල්හු සත් සියයක් වෙත්.

946. එහි ඔබ සිටිනෙහිය. පානය කරන්නෙහිය. අනුභව කරන්නෙහිය. දිවා විෂාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිවාමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙත්. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

947. කවර හේතුවකින් තට මෙබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිණකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මනවඩන්නාවූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත් ද?

948. මහත් අනුභාව ඇති දිවාපුත්‍රය, තා විචාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුවෙයි. කවර පිනකින් දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇති වෙහි ද?

949. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්සා ලද ඒ දිවාපුත්‍ර කෙමේ තුටුසිත් ඇත්තේ මේ පුණාර්ඵලය යම්කිසි කර්මයක්හුගේ දැයි පැන විචාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසිය.

950. යම්බඳු දෑක් දේ නම් එයට එබඳු වූ ම ඵලය නො ලැබෙයි. (විද්‍යාමාන වූ) යම් කිසිවක් ම දේ නම් ඒ (නිවැරදි දෑ) දීම ම උතුම් වෙයි. ම විසින් (විවරකර්මය පිණිස) හිදියෙක් දෙනලදි. ඒ දනය ම (මට) උතුම් විය.

951. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධම්ජකිති,
උප්පජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා.
952. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසකිති.

සුච්චිමානා.

5. 9

953. උච්චිදං මණ්ඩුණං විමානං
සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි
කුට්ටාගාරා සත්තසතා උළාරා
චෙළරියක්ඛමහා රුවක්ඛතා සුභා.
954. තක්ඛව්ඤ්ඤි පිච්ඤි බාද්ධි ච
දිබ්බා ච විණා පචදනති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙසු පඤ්ඤා
නාරියො ච නව්වතති සුච්චිණ්ණ ඡත්තා.
955. තෙන තෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන තෙ ඉධම්ජකිති,
උප්පජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙව් මනසො පියා.
956. පුච්ඡාමී තං දෙව මහානුභාව
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසකිති.
957. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන සුච්චිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මසයිදං එලනති.
958. අහං මනුසොසු මනුස්සහුතො
පුට්ඨමාය ජාතියා මනුස්සලොකෙ.
959. අඤ්ඤං විරජං භික්ඛුං විප්පසන්නමනාවිලං,
තස්ස අද්දහං සුචිං පසන්නො සෙති පාණිහි.

951. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන්ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

952. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

සුවිවිමාන යි.

5. 9

953. ඉතා උස්වූ පියුමරා මිණිඇයෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පස දෙළොස් යොදුනක් තැන වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රත්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

954. එහි (තෝ) සිටිනෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍ය විණාවෝ ද මිහිරිසේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ පස්කම් ගුණයෝ වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රඟ දක්වත්.

955. කවර හේතුවකින් තම එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද? ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනකින්) තම පහළ වෙන් ද?

956. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය, තා විවාරමි. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ථි ඇත්ති මෙහි ද?

957. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසික් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්කුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය.

958. මම පෙර අත්බැවිහි මිනිස්ලොවැ මිනිසුන් අතර මිනිස් වූයෙමි.

959. පහ වූ රාහාදි රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ නො කැළඹුණු සිත් ඇති භික්ෂු නමක් දිටිමි. උන්වහන්සේට පහන් වූයෙමි සියකින් හිදියක් පිදුවෙමි.

960. තෙන මෙ තාදිසො චණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපාජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
961. අකංඛි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවො
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

දුතියස්සවිවිමානං.

5. 10

962. සුසුක්කංඛං අභිරුක්ඛා නාගං
අකාවිතං දනතිං බලිං මහාජවං
අභිරුක්ඛා ගජවරං¹ සුකප්පිතං
ඉධාගමා වෙහාසයමනාදිසෙකි.
963. නාගස්ස දන්තොසු දුට්ඨො නිමිතො
අවෙජාදිකා² පද්මිනියො සුචුලලා
පද්මෙසු ච තුරියගණා පච්ජරෙ
ඉමා ච නව්වනති මනොහරායො.
964. දෙව්ද්විපකොසාසි මහානුභාවො
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
චණ්ණො ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
965. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොගගලොතෙන පුට්ඨිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මසයිදං එලං.
966. අට්ඨෙව මුක්ඛපුප්ඵාති කස්සපස්ස මහෙසිනො³
දූපස්මි අභිරොපෙසිං පසනෙතා සෙභි පාණිති.
967. තෙන මෙ තාදිසො චණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපාජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
968. අකංඛි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවො
චණ්ණො ච මෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.

නාගවිමානං.

1. ගජ-වරං - සැත.
2. අවෙජාදිකා - මිශ්‍රය.
3. හගවතො - සැත.

960. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

961. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණාර්ථය ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි.

දවිතිය සුවවිමාන යි.

5. 10

962. (දිව්‍ය පුත්‍රය) ඉතා සුදු කඳක් ඇති මහත් දළ ඇති නිදෙස් වූ බල ඇති මහාජව ඇති මොහවට සැරසු නාග යාමට සුදුසු වූ උතුම් ඇතකු පිට නැගී අහසින් මෙහි පැමිණියෙහි.

963. ඇත්රජුගේ දෙදළෙහි පැහැදි දිය ඇති සුපිපි පිසුම් ඇති දෙපොකුණක් මැවීණ. පිසුම් මත පසහතුරු මුළු වූ වෑයෙහි. මේ මනහර දෙවඟනෝ ද නටත්.

964. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය (තෝ) දිව්‍යාර්ථයට පැමිණියෙහි මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි. කවර පිනකින් මෙසේ දිළියෙන පුණාර්ථය ඇති වෙහි ද?

965. මුගලන් තෙරුන් වසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසිත් ඇත්තේ මේ පුණාර්ථය යම් කවර කම්යක්කුගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

966. පහන් සිත් ඇති මම නටුයෙන් ගිලිහුණු මල් අටක් සියතින් කාශ්‍යප බුදුරජුගේ සැයෙහි පිදුවෙමි.

967. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මනවඛන්තා වූ යම්කිසි සම්පත්තිය වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිය මට පහළ වෙත්.

968. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිළියෙන පුණාර්ථය ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බවුළුවයි.

නාගවිමාන යි.

5. 11

969. මහනතං නාගං අභිරුයහ සබ්බසෙනං ගජ්ඣතමං
වනාවනං අනුපරියාසි නාරිණණපුරකඛතො
ඔහාසෙනොනා දියා සබ්බා ඔසයි විය ආරකා.
970. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණ කෙන තෙ ඉධ මිජ්ඣති,
උප්පජ්ඣති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
971. පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව
මනුසිසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණ ච මෙ සබ්බදියා පහාසතිති.
972. සො දෙවපුතො අත්තමනො වඩ්ඪිසෙනෙව පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨා වියාකාසි යසස කම්මසසිදං එලං.
973. අහං මනුසෙසස්ස මනුසිසභුතො
උපාසකො චක්ඛුමතො අහොසිං.
පාණාතිපාතා විරතො අහොසිං.
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිසසං.
974. අමජ්ජපො නො ච මුසා අභාණිං
සකෙන දුරෙන ච තුට්ඨා අහොසිං.
අත්තං ච පාතං ච පසන්නවිතො
සක්කවච දුතං විපුලං අද්ධිං.
975. තෙන මෙ තාදියො වණ්ණණ තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති,
උප්පජ්ඣති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
976. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසිසභුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණ ච මෙ සබ්බදියා පහාසතිති.

දුතියතාගවිමානං.

5. 12

977. කොනු දිට්ඨිත යානෙන සබ්බසෙනෙන භජිතා,
තුරියතාලිත නිගෙසාසො අත්තලිකෙඛ මභීයති.
978. දෙවකානුසි ගජධම්මො ආදු¹ සකෙකා පුරිඤ්ඤො,
අජානනා තං පුච්ඡාම කථං ජානෙමු තං මයනති.

1. අදු - මජ්ඣ.

5. 11

969. සියල්ල සුදු වූ ඇතුනට උතුම් වූ මහත් ඇතකු පිට නැගී ස්ත්‍රී සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දේ දවහත් කරුව මෙන් සියලු දිගුත් බබුළුවමින් වනයෙන් වනයට යෙහි.

970. කවර හේතුවකින් තට එබඳු සිරුරු පැහැයෙන් වී ද? කවර පිනකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමාඥ වේ ද? මනවධන්‍යා වූ යම්කිසි සමපත්තීහු වෙත් ද? ඒ සමපත්තීහු (කවර පිනකින්) තට පහළ වෙත් ද?

971. මහත් අනුභාව ඇති දිව්‍යපුත්‍රය කා විවාරම්. මිනිස් වූයෙහි කවර පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ මේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙහි වෙහි ද?

972. වඩ්ඪිය තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණාර්ඵලය යම් කවර කම්යක්තූගේ දැයි පැන විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවැසිය.

973. මම මිනිසුන් අතර මිනිස් වූයෙම් පසැස් ඇති බුදුරදුන්ගේ උපාසකයෙක් වීමි. පණ්ඩායෙන් දුරුවූයෙම් වෙමි. ලෝකයෙහි නුදුන් දෙය හැම ලෙසින් දුරුකෙළෙමි.

974. මත්පැන් නො බීමි. බොරු නො කීමි. සිය බිරිය සමගම සතුටුවූයෙම් වෙමි. පහන් සිත් ඇත්තෙම් අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහදන් දුනිමි.

975. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපත්තිය මෙහි සමාඥ වෙයි. මන වඩන්තා වූ යම්කිසි සමපත්තීහු වෙත් ද, ඒ සමපත්තීහු මට පහළ වෙත්.

976. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙම් වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

ආර්ය නාගවිමාන යි.

5. 12

977. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) සර්වධවල වූ දිව්‍යමය වූ හස්ති-වාහනයෙකින් පැමිණියා වූ කවරෙක් අහසෙහි තුය්‍යවාදනසොභා ඇති ව පුදනු ලැබේ ද?

978. දෙවියෙක් වෙහි ද? ගඤ්චියෙක් වෙහි ද? නැතහොත් පුරිඤ්ඤ නම් ශක්‍රයා වෙහි ද? එය නො දන්නමෝ කා විවාරමු. අපි එය කෙසේ දනිමු ද?

979. නමිති දෙවො න ගතබ්බො නාපි සංකතා පුරිඤ්ඤෙ,
සුධම්මා නාම යෙ දෙවා තෙසං අඤ්ඤානරො අහනාති.
980. පුච්ඡාම දෙවං සුධම්මං¹ පුත්තං කතාන අඤ්ඤාපි,
කිං කතා මාත්තසෙ කම්මං සුධම්මං උපපජ්ජතිති.
981. උච්ඡාගාරං කිණ්ඤාගාරං විජ්ඣාගාරඤ්ඤි යො දදෙ,
කිණ්ඤාමඤ්ඤානරං දදා සුධම්මං උපපජ්ජතිති.

කතියනාගවිමානං.

5. 13

982. දළභධම්මා නිසාරස්ස ධනුං ඔලුඛා තිට්ඨසි,
ඛක්ඛියො නු සි රාජඤ්ඤෙ ආදු ලුදෙද වනෙ වරොති.²
983. අස්සකාධිපස්සාහං භනෙත පුතො වනෙ වරො,
නාමං මෙ භික්ඛු තෙ බ්‍රුමී සුජාතො ඉති මං විද්දං.³
984. මීගෙ ගවෙසමානොහං ඔගාභනෙතා බ්‍රහ්මාවනං,
මීගං තඤ්ඤෙවි⁴ නාදුක්ඛිං තඤ්ඤි දිස්වා ධිතො අහනති.
985. ස්වාගතං තෙ මහාපුඤ්ඤි අරො තෙ අදුරාගතං,
එතො උදකමාදය පාදෙ පසාලයසසු තෙ.
986. ඉදම්පි පානියං සිතං ආහතං ගිරිගඬුරා,
රාජපුත්ත තො පිත්වා සාථතස්මිං උපාවිසාති.
987. කල්‍යාණි වත තෙ වාචා සවණියා මහාමුති,
නෙලා වත්ථවති⁵ වග්ගු මනනා⁶ අත්ථා භාසසෙ⁷
988. කා තෙ රති වනෙ විහරතො
ඉසිනියහ වදෙහි පුට්ඨා
තව වචනපථං නිසාමයිත්වා
අත්ථධම්මපදං සමාවරෙමසෙති.

1. දෙවසුධම්මං - සතා.

2. වතාවරොති, - සතා,

3. විද්දං - මජ්ඣං.

4. මීගංගනෙවි - සතා,

5. නෙලා අත්ථවති, - මජ්ඣං.

6. මනනා, - සතා ඉ, ක.

7. භාසසි - මජ්ඣං.

979. දෙව් නො වෙමි. ගඤ්ච නො වෙමි. පුරිඤ්ඤ නම්
ශක්‍ර ද නො වෙමි. සුධම් නම් යම් දෙව් කෙනෙක් වෙත් ද,
මම ඔවුන් අතර එක්තරා එකෙක්මි.

980. (එම්බා දිව්‍යපුත්‍රය) සුධම් නම් දෙව් වූ තාහට සකසා
ඇදිලි බැඳ විවාරමි. මිනිස් ලොවැ කිනම් කම්යක් කොට සුධම්
නම් දිව්‍ය නිකායයෙහි උපදී ද?

981. යමෙක් උක්ඟෙයක් තණගෙයක් පිළිගෙයක් දෙන්නේ ද,
හෙතෙමේ මේ තුන් ගෙයින් එක්තරාවක් දී සුධම් නම් දිව්‍ය
නිකායයෙහි උපදී.

තෘතීය නාගවිමාන යි.

5. 13

982. මනා රුක්භරයෙන් කළ දැඩි දුන්නක් ගත්තෙහි? එහි (එක්
කෙළවරක්) ඔබා ගෙන සිටිනෙහි, ඒ තෝ කැත්රජකුමරෙක් වෙති ද?
නැතහොත් වෙනෙහි හැසිරෙන වැද්දෙක් වෙති ද?

983. වහන්ස වෙනෙහි හැසිරෙන මම අසසකරට රජුගේ
පුත්‍රයෙමි. මහණ ඔබට මාගේ නම කියමි. සුජාත යැයි මා
දනිත්.

984. මම මුවන් සොයන්නෙමි මහවලැ වැදුනෙමි මුවකු නො
දිටිමි. මම ඔබ ම දැක සිටියෙමි වෙමි.

985. මහ පිනැත්ත තාගේ මේ පැමිණීම මනා පැමිණීමෙකි.
තව ද තාගේ පැමිණීම නො මනා පැමිණීමෙක් නො වෙයි. මෙතැනින්
දිය ගෙන තාගේ පා දෙවා ගනුව.

986. ගිරිලෙනෙන් ගෙනෙන ලද මේ පැන් ද ඉතා සිහිල් ය.
රාජපුත්‍රය එයින් පැන් බී (මේ) ඇතිරියෙහි හිඳුව.

987. මහර්ෂින් වහන්ස ඒකාන්තයෙන් ම ඔබ වහන්සේගේ
වචනය යහපත් ය. ඇඟිය යුතු ය. හිඳෙස් ය. අරුත් සහිත ය.
මිහිරි ය. අරුත් දැන කියන්නෙහි ය.

988. සාම් ශ්‍රේෂ්ඨය වෙනෙහි වසන ඔබ වහන්සේට කිනම්
ඇල්මෙක් ද යි පුළුවියනා ලද්දේ කියනු මැනවි. ඔබ වහන්සේගේ
වදන් මග අසා අතී ධර්ම පද සභිකාක ධීලාදී ධර්මකොට්ඨාසයෙහි
(අපිද) පිළිපදිමහ.

989. අභිංසා සබ්බපාණිනං කුමාරමහාක රුවච්ඡි.
ථෙය්‍යා ච අතිවාරාව මජ්ඣපානා ච ආරති.
990. ආරති සමචරියා ච බාහුසච්චං කතඤ්ඤතා,
දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා ධම්මා එතෙ පසංසියාති.
991. සන්තිකෙ මරණං තුඤ්ඤං ඔරං මාසෙහි පඤ්ඤිති,
රාජපුත්ත විජානාති අත්තානං පරිමොචයාති.
992. කතමං සවාහං ජනපදං ගන්තවා කිං කම්මං කිංඤ්ඤි පොරියං,
කාය චා පන විජ්ජාය භවෙය්‍යං අපරාමරොති.
993. න විජ්ජතෙ සො පදෙසො කම්මං විජ්ජාව පොරියං,
යඤ්ඤ ගන්තවා භවෙ මචෙවා රාජපුත්තාජරාමරො.
994. මහඤ්ඤා මහාභොගා රථධ්වනෙතාපි ඛන්තියා,
පහුතධනධඤ්ඤාසෙ න තෙපි අපරාමරා.¹
995. යදි තෙ සුත්තා අකුසලා වෙණුසුත්තා,²
සුරා වීරා වික්කාමා පාහාරිතො.
තෙපි ආයුක්ඛියං පතතා
විඤ්ඤා සංසාරිසමා.
996. ඛන්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙසසා සුද්ද චණ්ඩාලපුක්කකුසා,
යෙ කෙවඤ්ඤෙ ච ජාතියා තෙපිතො අපරාමරා.
997. යෙ මන්තං පරිවතෙත්තති ජලධං බ්‍රහ්මචිත්තං,
එතෙ චඤ්ඤෙ ච විජ්ජාය තෙපි තො අපරාමරා.
998. ඉසයො වාපි යෙ සත්තා සඤ්ඤත්තො තපසසිතො,
යරිරං තෙපි කාලෙත විජහති තපසසිතො.
999. භාවිතත්තාපි අරහත්තො කතකිච්චා අනාසවා,
තික්ඛිපතති ඉමං දෙවං පුඤ්ඤපාපපරික්ඛයාති.
1000. සුභාසිතා අඤ්ඤාති ගාරායො තෙ මහාමුති,
තිජ්ජනෙත්තමිති³ සුභදෙධන කුසලි මෙ සරණං භවාති.

1. තෙපි තො අපරාමරා - මජ්ඣ.

2. වෙණු සුත්තා - මජ්ඣ.
අඤ්ඤාපටිඤ්ඤා සුත්තා - සායා,

3. තිජ්ජනෙත්තමිති - මජ්ඣ.

989. (පින්වත්) කුමාරය සියලු සතුන්ට හිංසා නොකිරීම සොරකමින් මිසභයටින් රහමෙරින් වැළකීම අපට රුස්නේ වෙයි.

990. (මෙකී පටිකමින්) වැළකීම ද (කාය සමතාදීන්ගේ වශයෙන්) සමච භැසිරීම ද ඇසු පිරු තැන් ඇති බව ද කළඟුණ දන්නා බව ද යන පැසසිය යුතු මේ දහම් මෙලොව ම (නුවණැත්තන් විසින්) පැසසිය යුතු වේ.

991. රාජපුත්‍රය පස්මසකින් මොබ නුදුරෙහි තාගේ මරණය දනුව. (එහෙයින්) තමා (අපාය දුකින්) මුදව.

992. ඒ මම කවර දනව්වකට ගොස් කිනම් කර්මයක් කිනම් පුරුෂකායායක් කොට කවර නම් හෝ විද්‍යාවකින් ජරාමරණ නැත්තෙමි වන්නෙමි ද යි.

993. රාජපුත්‍රය සඬ තෙමේ යම් තැනකට ගොස් ජරාමරණ නැත්තේ වේ ද, එබඳු ප්‍රදේශයෙක් එබඳු කර්මයෙක් එබඳු විද්‍යාවෙක් එබඳු පුරුෂකායායෙක් විද්‍යාමාන නො වේ.

994. මහත් ධන ඇති මහත් භොග ඇති රාෂ්ට්‍රාධිපති වූ බොහෝ ධනධාන්‍ය ඇති ඤාත්‍රියයෝ වෙත් ද, ඔහු ද ජරාමරණ නැතියෝ නො වෙත්.

995. ඉදින් සුර වූ චිර වූ චිත්‍රමයෙන් සතුරන්ට පහර දෙන සුලු අක්ක වෙණ්හු පුත්‍රයයි ප්‍රසිද්ධ වූ (කුල පරපුරෙන්) වන්ද්‍රසුයාදීන් බඳු වූ ඒ ඔහු ද ආයුක්කයට පැමිණියාහු නටහ.

996. යම් ඤාත්‍රිය කෙනෙක් ආභූත කෙනෙක් ජෛර්‍ය කෙනෙක් ශුද්‍ර කෙනෙක් චණ්ඩාල කෙනෙක් පුකකුස කෙනෙක් වෙත් ද ඔහු ද අන්හු ද වෙත් නම් ඒ හැමදෙන ද ජාතියෙන් ජරා මරණ නැතියෝ නො වෙත්.

997. යම් කෙනෙක් අට්ටකාදී සෘෂින් විසින් නුවණැසින් දුටු (කල්පව්‍යාකරණාදී) අඛා සයෙන් යුක්ත වූ වෙදය පිරිවහන් ද, මොහු ද අන්හු ද වෙත් නම් ඒ හැමදෙන ද විද්‍යාවෙන් ජරාමරණ නැතියෝ නො වෙත්.

998. ශාන්ත කායවාග්කර්ම ඇති සංයත වූ සිත් ඇති තපස් ඇසුරු කළ යම් සෘෂි කෙනෙකුත් වෙත් ද, ඒ තපස්වීහු ද සුදුසු කල්හි ශරීරය හැර දමත්.

999. වැඩු සිත් ඇති සිටි මගින් කළ කිස ඇති ආපුට රහිත වූ රහත්හු ද පින් පටි ගෙවාලීමෙන් මේ සිරුර බහා තබත්.

1000. මහා මුනිවරය ඔබ විසින් මොනවට දෙසන ලද ගාථාවෝ අඤ්ඤා සහිතයහ. (ඒ) මනා දෙසුමෙන් ධර්මසංඥාවට පැමිණියෙමි වෙමි. ඔබ වහන්සේ ද මට පිහිටවන සේක්වා.

1001. මා මං තං සරණං ගච්ඡ තමෙව සරණං වජ,
සක්කාපුත්තං මහාචීරං යමහං සරණං ගතොති.
1002. කතඤ්ථිං සො ජනපදෙ සක්ඛා තුමිහාක මාරිස,
අහඤ්ච දට්ඨං ගච්ඡිස්සං ජිනං අසච්ඡිග්ගලකති.
1003. පුරුජීමසීං ජනපදෙ ඔක්කාකකුලසමගවො.
තස්සාධි පුරිසාරසෙක්ඛං සො ව ඛො පරිනිබ්බුතොති.
1004. සචෙ හි බුද්ධො තිට්ඨෙය්‍ය සක්ඛා තුමිහාක මාරිස,
යොජනාති සහස්සාති ගච්ඡෙය්‍යං¹ පඨිරුපාසිතුං.
1005. යතො ව ඛො² පරිනිබ්බුතො සක්ඛා තුමිහාක මාරිස,
තිබ්බුතඤ්ථ³ මහාචීරං ගච්ඡාමී සරණං අහං.
1006. උපෙමී සරණං බුද්ධං ධම්මස්සොපි අනුක්‍රාන්තං,
සමිහස්සො නරදෙවස්ස ගච්ඡාමී සරණං අහං.
1007. පාණාතිපාතා වීරමාමී ඛිපං
ලොකෙ අදික්ඛං පරිවජ්ජාමී
අමජ්ජපො නොව මුසා හණාමී
සකෙත දුරෙන ව හොමී තුට්ඨෙය්‍යාති
1008. සහස්සරංසිව යථා මහපඨො
දිසං යථාහාති නගෙ අනුක්කමං
තථාසකාරො⁴ තවයං⁵ මහාරථො
සමන්තතො යොජනස්සත්තමායතො.
1009. සුවණ්ණස්සට්ඨෙහි සමන්තමොක්ඛට්ඨො
උරස්ස මුක්ඛාති මණ්ඩි වික්ඛිතො
ලොඛා සුවණ්ණස්ස ව රුපියස්ස ව
සොහෙතති චෙථරියමයා සුනිමිතො.
1010. සිසඤ්චීදං චෙථරියස්ස නිමිතං
සුගඤ්චීදං ලොභිතකාය විතතිතං
සුක්ඛා සුවණ්ණස්ස ව රුපියස්ස ව
සොහෙතති අස්සා ව පිමෙ මනොජවා⁶.

-
1. ගච්ඡ - සයා, ඉ,
ගච්චෙය්‍යා - මජ්ඣං.
 2. යතො ඛො - PTS
 3. පරිනිබ්බුතං - සයා.
 4. තථාසකාරො - මජ්ඣං.
 5. තවයං - මජ්ඣං.
 6. අස්සා ව ඉමෙ මනොජවා - මජ්ඣං.

1001. (එමඛා කුමාරය) තෝ මා නහමක් සරණ යව. මම ශාක්‍යපුත්‍ර වූ යම් මහාවීරයක්හු සරණ කොට ගියෙමි ද, උන් වහන්සේ ම සරණ කොට යව.

1002. නිදුකාණෙනි ඔබ වහන්සේගේ ඒ ශාස්තෘ තෙමේ කවර දනව්වෙකු වේ ද, මම ද අප්‍රතිප්‍රද්ගල වූ (ඒ) බුදුරදුන් දකින්නට යන්නෙමි.

1003. (පින්වත) ඔක්කාකකුලයෙහි උපන් ඒ පුරුෂ ශ්‍රේෂ්ඨ තෙමේ එහි පෙරදිග දනව්වෙහි විය. හෙ තෙමෙන් පිරිනිව්වේ වෙයි.

1004. නිදුකාණෙනි ඉදින් ඔබගේ ශාස්තෘ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටින සේක් නම් ඇසුරු කිරීම පිණිස යොදුන් දහසක් වුව ද යන්නෙමි.

1005. නිදුකාණෙනි යම් හෙයකින් වනාහි ඔබගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ පිරිනිව්ව් සේක් ද, මම ඒ පිරිනිව්ව්‍යා වූ ද මහාවීරයන් වහන්සේ සරණ කොට යෙමි.

1006. මම බුදුන් සරණ කොට යෙමි. නරදෙවයන් වහන්සේගේ අනුක්‍රම වූ ධර්මය ද සම්මයා ද සරණ කොට යෙමි.

1007. (ඒ මම) පණිවාසෙන් වහා දුරුවෙමි. ලොවැ නුදුන් දෙය ගැන්ම දුරලමි. මත්පැන් නො බොන්නෙමි වෙමි. මුසවා නො කියමි. සිය බිරියගෙන් ම තුටු වෙමි.

1008. යම් සේ මහත් කැලුම් ඇති හිරු අහසෙහි රිසි රිසි දිගට යන්නේ බබළා ද, භාත්පයින් සත් යොදුනක් වටවූ තාගේ මේ මහාරථය එබඳු වේ.

1009. (හේ) භාත්පයින් රත්පටින් වැසුණේ වෙයි. එහි වියගහ මුල මුතු මැණික් වලින් වීසිතුරු කරන ලද්දේ වෙයි. රත්රිදි පටයන්හි මොනවට කළ වෙරළමිණිමුවා මල්කම් ලියකම් ඇ රේඛාවෝ රිය හොබවත්.

1010. මේ රියහිස වෙරළමිණියෙන් කරනලදී, මේ වියගහ රතු මැණිකෙන් වීසිතුරු කරනලදී. සිතට රිසි ගමන් ඇති මේ අස්වයෝ ද රනින් හා රිදියෙන් හා කළ රැහැනින් බැඳුණාහු හොබිත්.

1011. සො කිට්ඨසි හෙමරථෙ අධිට්ඨිතො
දෙව්නම්බෙදුට්ඨි සහස්සවාහනො
පුළුඡාමි තාහං යසවන්ත කොච්ඡං
කථං තයා ලද්ධො අයං උළාරොති.
1012. සුඡාතො නාමිහං හතොත රාජපුතො පුරෙ අහුං,
තිස්සං මං අනුකම්පාය සංකප්පමසම් නිවෙසයි.
1013. ඛිණ්ණායුකකුට්ඨි මං ඤාතො සරිරං පාදසි සතපුතො,
ඉමං සුඡාත පුරෙහි නං තෙ අත්ථාය හෙතිති.
1014. තාහං ගතෙති මාලෙහි පුර්විකා සමුය්‍යතො,
පහාය මානුසං දෙහං උපපන්නොති නිකුතං.
1015. නිකුතොපවතො¹ රථෙම නානාදිප්පණායුතෙ,
රමාමි නවවර්ගෙහි අවජරාති පුරස්කතොති.

වුළුරථවිමානං.

5. 14

1016. සහස්සයුතං හයවාහනං සුභං
ආරුහි මං සන්තං නෙකවිතං
උය්‍යානභූමිං අභිතො අනුක්කමං
පුරිඤ්ඤෙ භූතපතිව වාසවො
1017. සොච්ඡන්ද්‍රියො තෙ රථකුබ්බො උභො
ථලෙහි² අංසෙහි අතිව සංගතො³
සුඡාතගුමො නරචිර නිට්ඨිතො
විරොචති පණ්ණරසෙව වජ්‍රෙ
1018. සුවිඤ්ඤාජාලාවතතො⁴ රථො අයං
බහුහි නා නා රතතෙහි වික්කිතො
සුනාඤ්ඤොසො ව සුභස්සරො ව
විරොචති වාමරහස් බාහුහි
1019. ඉමා ච නාහො⁵ මනසාහිනිමිතා
රථස්ස පාදනතර මජ්ඣිභූමිතා
ඉමා ච නාහො⁵ සතරාථි වික්කිතා
සතෙරතා විජජුරිවසාහාසරෙ

1. නිකුතෙ ව වතො, - මජ්ඣං.

නිකුතො පවතො, - සා.

2. ථලෙහි - මජ්ඣං, PTS

3. සංගතො - සිඤ්ඤ.

4. සුවිඤ්ඤාජාලා විතො - කතථි.

5. නාහො - PTS

1011. දහසක් අසුන් යෙදූ විජයොත් රිය අරා සිටි සක්දෙව්දු මෙන් ඒ තෝ ද රන්රියෙහි සිටිනෙහි, යසස් ඇත්ත නා විසින් මේ මහත් යසස කෙසේ ලබන ලද දැයි මම දක්ෂ වූ නා විචාරමි.

1012. වහන්ස මම පෙර සුජාත නම් රාජසුත්‍රයෙක් වීමි. ඔබ වහන්සේත් අනුකම්පාවෙන් කුශල ධර්ම සම්බාහන සංයමයෙහි මා පිහිටුවූ සේක.

1013. මා පිරිහිණිය ආශු ඇතියෙකැයි දන සුජාත මෙය පුදව, එය නා හට වැඩ පිණිස වන්නේයයි ශාස්තෘන් වහන්සේගේ සාරිරික ධාතු දුන්සේක.

1014. මම මැනවින් යෙදුණෙමි. ඒ ධාතූන් ගඳින් මලින් පුද මිනිස් සිරුර හැරපියා නසුන් වෙනෙහි උපන්මි.

1015. නන්වැදෑරුම් පක්ෂි සමූහයාගෙන් යුත් මනරම් වූ නළුත්‍රය-නෙහි නාත්‍යාභිතයෙන් හා දිව්‍යජසරාවන්ගෙන් හා පෙරටු කරන ලද්දේම සිත් අලවා වෙසෙමි.

වූළරථ විමාන යි.

5. 14

1016. දහසක් අසුන් යෙදූ යොදුරුවූ නන් අයුරින් විසිතුරු කරණ ලද මේ රියට නැග උයන්බිම සමීපයට යන්නා වූ (තෝ) භූත පති වූ පුරිඤ්ඤ නම් සක්දෙව්දු මෙන් (බබළෙහි.)

1017. තාගේ රන්මය රිය දෙපස වේදිකාවෝ පිල්කඩ තෙලෙහි පිහිටි යට දෙකොන් පෙදෙසින් මොනවට හැනී සිටියහ. මොනොවට පිහිටුවන ලද වැම් සමූහයෝ සිප් ඇදුරන් විසින් නිමවන ලද්දවුන් වැනියහ. (මෙබඳු පිල්කඩ ඇති බැවින් තාගේ මේ රථය) පුණ්‍යධර්ම සඳමෙන් බබළා.

1018. මේ රිය රන් දලින් වසන ලද්දේ ය. බොහෝ වූ නන් රුවනින් විසිතුරු කරන ලද්දේ ය. කන්කලු හඬ ඇත්තේ ය. මොනොවට බබළන සුලු ය. සෙමර ගත් අත් ඇති දෙවියන් කරණ කොට ගෙන අතිශයින් බබළයි.

1019. මේ රිය සක්නැබඳු ද සිතින් මවන ලද්දවුන් වැනියහ. රියසක් පිළිබඳ අතකයෙහි වූ නිම් වළලුයෙන් ද අරයන් පිළිබඳ නන් රුවනින් බබළන අකුරින් ද සරයන ලද නන්වත් නොයෙක් සියගණන් රොදින් විසිතුරු බවට පැමිණි මේ නැබඳු ද සතෙරන සම්බාහන විද්‍යුල්ලතා මෙන් බබළත්.

1020. අනෙකච්ඡාචනතො රථො අයං
පුට්ඨ ව නෙමී ව සහස්සරංසිකො
තෙසං සරො සුයති¹ වග්ගරූපො
පඤ්චගීකං තුරියමිවසවාදිකං
1021. සිරසමිං විතං මණ්ඩකපටිතං
සද ව්‍යුහං රූපිරං පහස්සරං
සුවණ්ණරාජිති අතිව සංගතං
වෙළුරියරාජිව අතිව සොහති
1022. ඉමෙ ව වාළි මණ්ඩකපටිතා
ආරොහකමුඛෙ සුචවා ඛණ්ඩමා
මුඛා මහනා ඛලිතො මහාචවා
මනො තවඤ්ඤය තරෙව සිංසරෙ
1023. ඉමෙ ව සබ්බෙ සහිතා වතුක්කමා
මනො තවඤ්ඤය තරෙව සිංසරෙ
සමං වහනති මුද්‍රකා අනුරාධකා
ආමොදමානා තුරගානමුක්කමා
1024. ධුනනති වග්ගනති පනනති² වබ්බෙර
අඛණ්ඩධුනනා සුකතෙ පිළුඤ්ඤා
තෙසං සරො සුයති වග්ගරූපො
පඤ්චගීකං තුරියමිවසවාදිකං
- 1025 රථස්ස සොසො අපිළුඤ්ඤානා ව³
මුරස්ස නාදෙ අභිභිංසනාය⁴ ව
සොසො සුවග්ග සමිත්ස්ස සුයති
ගන්ධබ්බතුරියානි විචිත්‍රසංවනෝ⁵
1026. රථෙ ධීතා කා මිගමඤ්ඤොවනා
ආලාරපමිතා හසිතා පියංවද
වෙළුරියජාලාවනතා තනුවජවා
සදෙව ගන්ධබ්බ සුරග්ගපුජිතා
1027. තා රත්තරත්තබ්බර පිතවාසසා
විසාලනෙත්තා අභිරත්තලොවනා
කුලෙ සුජාතා සුතනු සුවිමිතිතා
රථෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා

1. සුයාති - මජ්ඣං.

2. පවත්නනති - PTS.

3. අපිළුඤ්ඤානිව - සිඤ්ඤා

4. අභිසංසනංමිව - PTS.
අභිග්ගසනායව - කතථි.

5. ගන්ධබ්බතුරියාන ව චිත්‍රසංවන - කතථි

1020. මේ රිය නත්වැදුරුම් ලියකම් ඇ විසිතුරුවලින් ගැවසී ගත්තේ ය. මහත් වූ නිම් වල්ල ද නොයෙක් රැස් ද ඇත්තේ ය. එල්ලෙන කිංකිණි දෑල් ඇති ඒ මනහර වූ නාදය වැසූ පසහතුරු නේමිත්තේ නද සේ ඇසේ.

1021. මෙහි රියහිස විසිතුරු ය. සදමඬල වැනි මැණික් ඔබ්බන ලද්දේ ය. හැම කල්හි පිරිසිදු ය. සිත්කලු ය. පැහැසර ය. සුවර්ණ රෙබාවන්ගෙන් යුක්ත ය. වෙරළමිණි රොදක් සේ අතිශයින් හොබේ.

1022. මිණිමුවා සදැස් ලකුණින් ඔව්දුනාලද ආරොහ පරිණාහයෙන් යුක්ත වූ සොහන ගමන් ඇති තම පමණට වඩා අධික ව පෙනෙන්නා වූ වැඩුණු සියලු අහපසහ ඇති මහත් ඉහුහ ඇත්තා වූ බලවත් වූ ශීඝ්‍ර ගමන් වෙග ඇති මේ අශ්වයෝත් ඔබ්බේ සිත දැන සිතට අනුකූල ව ම පවතිත්.

1023. මේ සියලු අශ්වයෝ ද සමාන ජව ඇත්තාහු සකර පයින් යන්නාහු තාගේ සිත දැන එසේ ම පවතිත්. මොළොක් සැහැවී ඇති නො කැලඹීලී ඇති සතුට පවසන උතුම් අස්තු සමච්ච රිය උසුලත්.

1024. මොනවට කළ (කුඳක සණ්ඨාදි) අශ්වලඬකාරයන් අධික ව සලන අස්තු (කිසි විටෙකැ සෙමෙර බර ද කෙසුරු බර ද වලග ද) වෙසෙසින් සලත්. (කිසි විටෙකැ පියෙන් පිය තබා) යෙත්. (කිසි විටෙකැ) අහස්හි පැන යෙත්. ඔවුන්ගේ මනොඥ වූ ස්වරය වයන ලද පසහතුරු නද සේ ඇසේ.

1025. රිය හඬ ද පළඳනා හඬ ද කුර ගැටෙන හඬ ද (වරින් වර අසුන් පැවැත් වූ) හෙසාරවය ද ප්‍රමුදිත වූ දෙවියන්ගේ සොහය ද චිත්‍රලතා වනයෙහි ගඬ්ච්චිව්‍යාප්තයන්ගේ පඤ්චාභිහික තුය්‍යානාදය මෙන් ඉමිහිරි ව ඇසේ.

1026. රියෙහි සිටි මේ දෙවහනෝ මුවපොල්ලන්ට බඳු මුදු සිතිදු ඇස් ඇතියාහු සන වූ ඇස්පිහාටු ඇතියාහු සිතා මුහුණු ඇතියාහු ප්‍රිය වදන් ඇතියාහු වෙරළමිණි දෑලින් වැසූ සිරුරු ඇතියාහු සියුම්සිවි ඇතියාහු සියලු කල්හි ම ගදඹ දෙවියන්ගෙන් හා සෙසු අගදෙවියන්ගෙන් හා ලද පිදුම් ඇතියාහු වෙත්.

1027. ඇලුම් දනවන සැහැවී ඇති රතු රන්වන් සළ දරන විසල් තෙත් ඇති වෙසෙසින් රන්වන් රොදින් හොබනා නුවන් ඇති උසස් දෙවනිකායෙහි උපන් සොදුරු සිරුරු ඇති මනා ලිඳහස පහළ කරන රියෙහි සිටි ඔහු බඳදිලි ඇති වැ එළඹ සිටියාහු ය.

1028. තා කමබුකෙසුරධරා සුවාසසා
සුමජ්ඣිමා උරුරුත්තපපත්තා
වච්චධ්‍යුලියො සුමුඛා සුදස්සනා
රජෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා
1029. අඤ්ඤා සුචෙතී සුසු මිසසකෙසියො
සමං විහත්තාහි පහස්සරාහි ව
අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා
රජෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා
1030. ආචෙළිනියො පදුමුපලව්ඤ
අලඬකතා වජ්‍රනසාරවාසිනා¹
අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා
රජෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා
1031. තා මාලිනියො පදුමුපලව්ඤ
අලඬකතා වජ්‍රනසාරවාසිනා
අනුබ්බතා තා තව මානසෙ රතා
රජෙ ධීතා පඤ්ඤලිකා උපට්ඨිතා
1032. කණ්ණෙසු තෙ යාති පිළක්කනාති
හතෙසු පාදෙසු තරෙව සීසෙ
ඔභාසයනති දස සබ්බසො දිසා
අබ්‍යුද්දයං සාරදිකොව භානුමා
1033. වාතස්ස චෙගෙන ව සමපකම්පිතා
භුජෙසු මාලා අපිළක්කනාති ව
මුඤ්ඤානති සොසං රුචිරං සුචං සුභං
සබ්බෙහි විඤ්ඤාහි සුතබ්බරූපං
1034. උය්‍යානභුමිතා ව දුච්ඡධතො² ධීතා
රජා ව නාගා කුරියාති වස්සරො
තමෙව දෙවිඤ්ඤ පමොදයනති
විණා යජා පොකකිරපත්තබ්‍රහ්මි
1035. ඉමාසු විණාසු බහුසු වග්ගසු
මනුඤ්ඤාරූපාසු හදයෙරිතං පති³
පච්ඡමානාසු අතීව අච්ඡරා
හමනති කඤ්ඤා පදුමෙසු සික්ඛිතා

1. වජ්‍රනසාරවාසිනා - සඟ්ගා පූජිත.

2. දුච්ඡධතො - පූජිත.

3. පති - පති.

හදයෙරිතං-පිතං - සඟ්ගා

1028. රත්මුවා අභූපළඳනා දරන මනාසථ හැඳි සිහිනිහ ඇති පිරිපුන් වටොර හා පියයුරු ඇති කෙමෙන් දිගු වට ඇතිලි ඇති සොදුරු මුව ඇති මනා දකුම් ඇති රියෙහි සිටි ඔහු බඳදිලි ඇති ව එළඹ සිටියාහු ය.

1029. සොදුරු වෙණි ඇති සමයේ බෙදීගිය පැහැයර රත් කෙදියෙන් මුසු කෙහෙ ඇති අනුගත පැවැතුම් ඇති ඔබගේ සිත්හි ඇලීගිය තරුණ වූ ඒ ඇතැම් සුරහනෝ රියෙහි සිටියෝ බඳදිලි ඇති ව එළඹ සිටියාහු ය.

1030. පියුමුපුලින් සැදුම් ලත් රැළි දිම් ඇති දිවසදුනෙන් අලෙවි දුන් අලඬාන වූ අනුගත පැවැතුම් ඇති ඔබගේ සිත්හි ඇලීගිය රියෙහි සිටි ඔහු බඳදිලි ඇති ව එළඹ සිටියාහු ය.

1031. පියුමුපුලින් සැදුම්ලත් දිව සදුනෙන් අලෙවි දුන් පුෂ්පමාලා ඇති අලඬාන වූ අනුගත පැවැතුම් ඇති ඔබගේ සිත්හි ඇලීගිය රියෙහි සිටි ඔහු බඳදිලි ඇති ව එළඹ සිටියාහු ය.

1032. ඔබගේ ගෙලෙහි දු අත්හි දු පාහි දු එයේ ම හිසෙහි දු යම් පළඳනාවෝ වෙත් ද. ඔහු උද වූ සරාහිරු මෙන් හාත්පසින් දසදිගින් බබුළුවත්.

1033. වායු වේගයෙන් ද ප්‍රකෘෂිත වූ බාහුයෙහි මල්දම් ද පළඳනාවෝ ද සියලු ගඳෙව් සිස් දන්තවුන් විසින් ඇසිය යුතු වූ රූචිර වූ අමිශ්‍ර වූ මනෝභූ වූ නාදය විහිදුවත්.

1034. දිවාපුත්‍රය උයන්බිම දෙපස සිටියා වූ රියහඬ ගජහඬ තුරුහඬහු සුශික්ෂිත බැවින් ඉතා මනහර වූ විණා වාදකයාගේ අතින් වාදනය කරන ලද විණාව මෙන් තා ම ප්‍රමොදයට පමුණුවත්.

1035. කන්කලු වූ මනහර වූ බොහෝ වූ මේ විණාවන් හෘදයබසම කොට ප්‍රීතියෙන් වයනු ලබන කල්හි මොනවට හික්මුණු දිවා කන්‍යාවෝ පියුම්වල (රහපාමින්) හැසිරෙත්.

1036. යද ව ගීතානි ව වාදිතානි ව
නව්වානි වෙමානි¹ සමෙතති එකතො
අපේඤ්ඤා නිවර්තනී අපේඤ්ඤා අවජරා
ඕභාසයතති උභතො වරිඤ්ඤො
1037. සො මොදසි තුරියගණපභවනො
මහීයමානො වජිරාච්ඡිදොරිව²
ඉමාසු වීණාසු බහුසු වග්ගසු
මනු ඤාඤාචාරාසු හදයෙරිතං පති
1038. කිං ත්වං පුරෙ කමමකාසි අක්කතා
මනුසසභානො පුරිමාය ජාතියා
උපොසථං කං³වා තුවං උපාවසි
කං ධම්මවරියං වතමාහිරොවසි⁴
1039. නාසිදං අපසංසං⁵ කතස්ස කමමුතො
පුබ්බෙ සුචිණ්ණස්ස උපොසථස්ස වා
ඉද්ධානුභාවො විපුලො අයං තව
යං දෙවසඬං අභිරොවසෙ භසං
1040. දනස්ස තෙ ඉදං ඵලං අපො සීලස්ස වා පන,
අපො අඤ්ජලිකමචස්ස තං මෙ අසඬාති පුච්ඡිතොති
1041. සො දෙවපුත්තො අක්කමනො මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨං විශාකාසි යස්ස කමමසසිදං ඵලං
1042. ජිනිඤ්ඤාසං බුද්ධමනොමනි සකමං
නරුකමං කසසපමග්ගපුග්ගලං
අවාපුරං තං අමතස්ස ආරං
දෙවනිදෙවං සතපු ඤාඤාලකචණං
1043. තමද්දසං කුඤ්ජරමොසතිණ්ණං
සුචිණ්ණසිඬහීනදබ්බසාදිසං
දිස්වාන තං විපමත්තං සුචිමනො
තමෙව දිස්වාන සුභාසිතඤ්ජං
1044. නමනනපානං⁶ අථවාපි විවරං
සුචිං පණ්ණං රයසා උපෙතං
පුප්ඵාහිකිණ්ණණ්ණෙති සකෙ නිවෙසනෙ
පතිට්ඨපෙසිං ස අසඬාමානසො

1. නව්වානි වීමානි - මජ්ඣ.
2. වජිරාච්ඡිදොරිව - සීල.
3. කිංව - සයං.
4. අභිරොවසි - කතවි.
5. නාසිදමපසංසං - මජ්ඣ.
6. නමනනපානං - මජ්ඣ.

1036. යම් විටෙකු මේ ගීතයෝ ද වාදිතයෝ ද නාත්‍යයෝ ද එකට එකතු වෙත් ද, එකල්හි තෙල රියෙහි ඇතැම් අපසරා කෙනෙක් නටති. යළි තෙල රියෙහි දෙපස සිටි උතුම් දිවාස්ත්‍රීහු (වස්ත්‍රාභරණාදියෙන් දිගුන්) බබුළුවත්.

1037. කන්කලු වූ මනහර වූ බොහෝ වූ මේ විණාවන් හෘදයඛනම කොට ප්‍රීතියෙන් (වයනු ලබන කල්හි) ඒ තෝ දිවාතුයා සමූහයෙන් කළ තුටු පිබිදීම් ඇති පුදනු ලබන්නා වූ ශක්‍රයා මෙන් සතුටු වෙති.

1038. තෝ පෙර මිනිස් වූයෙහි පෙර අත්බැවිහි කිනම් කර්මයක් කෙළෙහි ද? තෝ කවර පෙහෙවසක් හෝ විසුයෙහි ද? කවර ධර්මවයභාවක් කවර මුත්තක් රුවි කෙළෙහි ද?

1039. යම් හෙයෙකින් දේව සමූහයා අතිශයින් මැඩගෙන බබළුති ද? මේ තාගේ මහත් වූ සෘණාත්මකත්වයෙකි. මේ විපාකය පෙර කරනලද අල්ප කර්මයක්හුගේ හෝ පෙර පුරුදු කළ අල්ප වූ උපෝසථයක්හුගේ හෝ නො වේ.

1040. තාගේ මේ විපාකය දනයක්හුගේ හෝ නොහොත් ශීලයක්හුගේ හෝ නොහොත් අඤ්ඤා කර්මයක්හුගේ හෝ වේ ද? මා විසින් විචාරන ලද්දෙහි එය මට කියව.

1041. මේ විපාකය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවියනා ලද සතුටු සිත් ඇති ඒ දෙව්පුත් තෙමේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1042 - 1043. දිනන ලද ඉදුරන් ඇති පරිපූරණ වියා ඇති නර ශ්‍රේෂ්ඨ වූ අග්‍ර පුද්ගල වූ දෙවියන්ට දෙවි වූ සියපින් ලකුණෙන් යුත් නිවනට දෙර විවෘත කරන්නා වූ; භස්තිරාජයක්හු හා සමාන වූ චතුරොසය තරණය කළා වූ සිඬගීසුවරුන් ජාලොතදසුවරුන් රූපයක් බඳු වූ ඒ කාශ්‍යප බුදුරජාණන් වහන්සේ දුටුයෙමි. දැක වහා පිරිසිදු සිත් ඇත්තෙමි වීමි. ධර්මධර වූ ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේ දැක,

1044. නො ලැගුණු සිත් ඇති ඒ මම මලින් ගැවැසුණු සිය නිවසෙහි උන්වහන්සේ විෂයෙහි පවිත්‍ර වූ ප්‍රණීත වූ රසයෙන් යුක්ත වූ ආහාරපාන ද යළි සිවුරු ද පිළිගැන්වීමි.

1045. තමනපානෙන ච විවරෙන ච
 ඛජ්ජන භොජ්ජන ච සායනෙන ච
 සත්තප්පධිත්වා ද්විපදනමුත්තමං
 සො සග්ගසො දෙවපුරෙ රමාමහං
1046. එතෙත්‍රපායෙන ඉමං නිරග්ගළං
 යඤ්ඤං යථිත්වා තිව්ධං විසුද්ධං
 පහායහං මාත්‍රසක්කං සමුත්තසයං
 ඉත්‍රපමො¹ දෙවපුරෙ රමාමහං
1047. ආසුඤ්ඤා චණ්ණඤ්ඤා සුඛං බලඤ්ඤා
 පණ්ණරූපං අභිකම්බනා මුත්ති
 අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා ඛණ්ඩං සුසම්බතං
 පතිට්ඨපෙතඛම්බමසම්බමානසෙ
1048. නයිමසමීං ලොකෙ පරසමීං² වා පන
 බුද්ධෙන සෙට්ඨොව සමොච විජ්ජති
 ආහුතෙය්‍යතං පරමාහුතිං ගතො
 පුඤ්ඤාසීකානං විපුලඵලෙ ධීතකති

මහාරථවිමානං.

මහාරථවග්ගො පඤ්චමො.

කසුද්දානං:-

මණ්ඩුකො රෙවතී ජනෙන කක්කටො ආරපාලකො
 දො කරණියා දො සුචි තයො නාගා ච දො රථා
 පුරිසානං පඨමො වග්ගො පවුළුති ති.

හාණවාරො තතියො.

1. ඉත්‍රපමො - සතා,

2. නයිමසමීං වා ලොකෙ පරසමීං - කප්ඵි

1045. ඒ ද්විපදෙකම වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ආහාරපානයෙන් ද විවරයෙන් ද බාද්‍යයෙන් ද භෝජනයෙන් ද රස විඳින්නා දැයිත් ද සකස්වා ඒ මම සවර්ගයක් පාසා දෙවපුරසඞ්ඛාන සුදර්ශන මහා නගරයෙහි සිත් අලවා වෙසෙමි.

1046. මේ නයිත් විශුද්ධ වූ ත්‍රිවිධ වූ නිරවුල් වූ මේ මහදත් දී මම ඒ මිනිස් සිරුර පියා දෙව්ලොව ශක්‍රයා මෙන් සිත් අලවා වෙසෙමි.

1047. මුනිවරය, ප්‍රණීත වූ ආයුෂ්‍ය වර්ණය සුඛය බලය යන මේ කැමැත්තහු විසින් බොහෝ වූ මනාව පිළියෙළ කරනලද අහර ද පැන් ද නො ඇලුණු සිත් ඇති බුදුන් විෂයෙහි පිළිගැන්විය යුතු යි.

1048. මෙලොවැ හෝ පරලොවැ හෝ පිනෙන් ප්‍රයෝජන ඇති මහත් වූ පින්පල කැමතියනට ආභවනීයයන් අතුරෙහි පරම ආභවනීය භාවයට පැමිණි බුදුරජ තෙමේ ම ශ්‍රේෂ්ඨ වේ. බුදුන් හා සමයෙකුදු විද්‍යාමාන නො වේ.

මහාරථවිමාන යි.

පස්වන මහාරථවර්ග යි.

එහි උද්දනය මෙසේ යි:-

මණ්ඩුක යැ රෙවතී යැ ජනන (මාණවක) යැ කකකටරසද්‍යන යැ දාරපාලක යැ කරණිය දෙක යැ සුවිදෙක යැ නාග තුන යැ රථදෙක යැ යි පුරුෂ විමානයන් පිළිබඳ ප්‍රථම වර්ගය කියනු ලැබේ.

තෙවැනි බණවර නිමි.

6. පායාසි ව්‍යෙහා

6. 1

1049. යථා වනං වීක්‍යලනං පභාසති
උය්‍යානසෙට්ඨං තිදස්සානමුක්ඛමං
තදුපමං තුග්ගමිදං වීමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලිංකෙ
1050. දෙවිද්ධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුග්ගො
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
විශේශණං ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති
1051. සො දෙවපුකෙතා අන්තමනො මොග්ගලලානොන සුවිච්ඡිනො,
පඤ්ඤා පුට්ඨො වියාකාසි යසස්ස කම්මසංසිද්ධංඵලනති
1052. අභංගො හරියා ව මනුස්සලොකෙ
ඔපානභූතා සරමාවසිමහ
අන්තංගො පානංගො පසන්නවිත්තා
සකකච්ච දුතං වීපුලං අදලහ
1053. තෙන මෙ තාදිසො විශේශණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1054. අසබ්බං තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතො යමකාසි පුග්ගො
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
විශේශණං ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති

අගාරියවීමානං.

6. 2

1055. යථා වනං වීක්‍යලනං පභාසති
උය්‍යානසෙට්ඨං තිදස්සානමුක්ඛමං
තදුපමං තුග්ගමිදං වීමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අන්තලිංකෙ
1056. දෙවිද්ධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුග්ගො
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
විශේශණං ව තෙ සබ්බදිසා පභාසති

6. පාසාසි වර්ගය

6. 1

1049. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ චිත්‍රලතාවනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභසෙහි බබළමින් සිටී.

1050. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1051. මේ පුණාර්ථලය කවර කම්යක්භූතේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුල්වනාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසි ය.

1052. (වහන්ස) මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස්ලොවැ පැත් පොතුණක් බඳුව ගිහිගෙයි විසුමහ. (සඬකයා විෂයෙහි) පහන් සිත් ඇති ව අභර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් පිදුමහ.

1053. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපත්තිභූ වෙන් ද, ඒ සමපත්තිභූ මට පහළ වෙත්.

1054. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

අභාරියවිමාන යි.

6. 2

1055. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙහි ශ්‍රේෂ්ඨ වූ චිත්‍රලතා වනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභසෙහි බබළමින් සිටී.

1056. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1057. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨං වියාකාසි යසං කම්මසසිදං ඵලනාති
1058. අභඤ්ඤා භරියා ච මනුසංලොකෙ
ඔපානාභූතා සරමාවසිම්භ
අනාඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසන්නාචිත්තා
සක්කච්ච දනං විපුලං අදම්භ
1059. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණා තෙන මෙ ඉධම්ඡකිති
උපාජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1060. අසකාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසංගුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

දුතියඅගාරියවිමානං.

6. 3

1061. උච්චිදං මණ්ඩප්පං විමානං
සමනතතො සොළස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
චෙථරියක්ඛනා රුවකක්ඛනා සුභා
1062. තක්ඛස්ස පිට්ඨි බාදස්ස ච
දිබ්බා ච විණා පවදනති වග්ගං
අට්ඨවට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරූපා
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා
නව්විනති ගායනති පමොදයනති
1063. දෙවිද්ධිපතොසි මහානුභාවො
මනුසංගුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි ඵවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණා ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
1064. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨං වියාකාසි යසං කම්මසසිදං ඵලනාති
1065. ඵලදස්සි ඵලං විපුලං ලභති
දදමුප්පගතෙසු¹ පසන්නමානසො
සො හි මොදති² සග්ගගතො කිදිවෙ
අනුභොති ච පුඤ්ඤඵලං විපුලං
තථෙවාහං³ මහාමුනි අදස්සි වතුරො ඵලෙ

1. දදමුප්පගතෙසු - මජ්ඣං.

2. පමොදති - මජ්ඣං.

3. තථෙවාහං - මජ්ඣං.

1057. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ ද ධි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුප්ඵස්නාලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැයි ය.

1058. (වහන්ස) මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස්ලොවැ පැන් පොකුණක් බඳුව ගිහිගෙයි විසුමහ. (සඬකයා විෂයෙහි) පහන් සිත් ඇති ව අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් පිදුමහ.

1059. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපක්‍ෂිය මෙහි සමාභාව වෙයි. මන වඩන යමකිසි සමපක්‍ෂීහු වෙන් ද, ඒ සමපක්‍ෂීහු මට පහළ වෙන්.

1060. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

දුතිය අභාරියවිමාන යි

6. 3

1061. ඉතා උස්වූ පියුමිරාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇතිමේ විමානය භාත්පසින් සොළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන් පෝරු අතුළු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙන්.

1062. එහි (තෝ) සිටිනෙහිය, පානය කරනෙහිය, අනුභව කරනෙහිය, දිවාච්ඡාවෝ ද මිනිරි සේ වාදනය වෙති. සුසැටක් පමණ වූ පුහුණුවූ සොදුරු සැහැවි ඇති දෙවිලොව සුවසේ භාසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිවා-කන්‍යාවෝ ද නටති ගයති ප්‍රමෝද වෙන්.

1063. (තෝ) දෙවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද, නාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙති ද?

1064. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්භූතේ ද ධි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුප්ඵස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැයි ය.

1065. (වහන්ස) පහන්සිත් ඇති සාප්පාර්ගයට පැමිණියා වූ ආයා පුද්ගලයන් විෂයෙහි පලතුරු දන්දෙන පුද්ගල තෙමේ මහත් පුණ්‍යඵලය ලබයි. හෙතෙමේ (උත්පත්ති විසින්) දෙවිලොව ගියේ තවතිසා හවනෙහි සතුටු වෙයි. එහි දී (මා මෙන්) මහත් පින්පල ද අනුභව කරයි. මහා මුනිවරයෙහි එසේම මම ද එල සතරක් දුනිමි.

1066. තස්මාහි එලං අලලෙව දතුං
නිව්වං මනුසස්සන සුඛස්සිකෙන
දිබ්බානි වා පසස්සතා සුඛානි
මනුසස්සසොහග්ගන්තම් වජ්ජා වා
1067. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණො තෙන මෙ ඉධම් ජ්ඣාති,
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1068. අසංඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසස්සගුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති

එලදයකවිමානං.

6. 4

1069. වග්ගෙ යථා විගතවලාභකෙ නගෙ
ඔභාසයං ගවජති අනතලිකෙ
තප්පමං තුයගම්දං විමානං
ඔභාසයං කිට්ඨති අනතලිකෙ
1070. දෙවිද්ධිපග්ගොසි මහානුභාවො
මනුසස්සගුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති
1071. සො දෙවපුග්ගො අත්තමනො මොග්ගලොනෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කමමස්සිදං එලනති
1072. අහඤ්ඤ භට්ඨො ච මනුසස්සලොකෙ
උපසස්සයං අරහතො අදම්ම
අත්තඤ්ඤ පානඤ්ඤ පසන්තවිත්තා
සකකවව දනං විපුලං අදම්ම
1073. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙණො
තෙන මෙ ඉධම් ජ්ඣාති
උපපජ්ජති ච මෙ භොගා
යෙ කෙවි මනසො පියා
1074. අසංඛම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසස්සගුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති

පට්ඨමඋපසස්සයදයකවිමානං.

1066. එහෙයින් ම දිවසෑපත් පනන්නා වූ හෝ මිනිස් සැපත් කැමැත්තා වූ හෝ සැප කැමැති මිනිසා විසින් නිතර එල දනය කරන්නට සිදුසු ම ය.

1067. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි, ඒ පිනෙන් මාගේ සමපතිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපතනීහු වෙත් ද ඒ සමපතනීහු මට පහළ වෙත්.

1068. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

එලදයකවිමාන යි.

6. 4

1069. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) පහවූ වලාකුළු ඇති නුබකුසැ වන්ද්‍රයා යම්සේ අහසේ බබළමින් යේ ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අහසෙහි බබළමින් සිටී.

1070. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1071. මේ පුණාර්ථලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දෙවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් අත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1072. මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස් ලොවැ (එක්තරා) රහත් නමකට සෙනසුනක් පිදුම්හ. පැහැදුණු සිත් ඇත්තමෝ අහර ද පැන් ද සකසා මහත් දනයක් පිදුම්හ.

1373. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපතිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපතනීහු වෙත් ද ඒ සමපතනීහු මට පහළ වෙත්.

1074. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

පදම උපසංයදයකවිමාන යි.

6. 5

1075. සුරියො යථා විගතවලාභකෙ නගෙ
ඔභාසයං ගවජනි අනතළිකෙකි
තද්ධපමං තුග්ගමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අනතළිකෙකි
1076. දෙවිඤ්චකෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙග්ගො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති
1077. යො දෙවපුතෙතො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කම්මසයිදං එලනති
1078. අහඤ්ඤා හරියා ව මනුසසලානෙ
උපසංසයං අරහතො අදම්භ
අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසත්තවිත්තා
ස කකචච දනං වීජුලං අදම්භ
1079. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගෙග්ගො තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජනති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1080. අකම්මා මෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසභුතො යම්කාසි පුඤ්ඤං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙග්ගො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති

දුතිය උපසංසයදයකවිමානං.

6. 6

1081. උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං
සමනතතො දොදස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා සුභා
චෙචරියස්මිතා රුවකස්මතා සුභා
1082. දෙවිඤ්චකෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසභුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙග්ගො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති
1083. යො දෙවපුතෙතො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කම්මසයිදං එලනති

6. 5

1075. (එමබා දිවාපුත්‍රය) පහවූ වලාකුළු ඇති නුබකුසල අනන්තරික්ඛයෙහි හිරු යම්සේ බබළමින් යේ ද. එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභයෙහි බබළමින් සිටී.

1076. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1077. මුගලන් තෙරුන් විසින් මේ පුණාර්ථලය කවර කම්යක්-හුගේ දැයි පුළුවන්තාලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ කුටුසිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1078. (වහන්ස) මම ද (මාගේ) බිරිය ද මිනිස්ලොවැ (එක්තරා) රහත් නමකට යෙනසුනක් පිදුම්හ. (එමෙන් ම) පහත් සිතැත්තාහු අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දායක් පිදුම්හ.

1079. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1080. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලුදිගුන් බබුළුවයි.

දුතිය උපසායදායකවිමාන යි.

6. 6

1081. ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ වැම් ඇති මේ විමානය භාත්පයින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ වැම් ඇති රුවන් පෝරු අතුළු බිම් ඇති උදරවූ යහපත්වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1082. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1083. මුගලන් තෙරුන් විසින් මේ පුණාර්ථලය යම් කවර කම්යක්හුගේ දැයි විචාරන ලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ කුටුසිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1084. අභං මනුසෙසසු මනුසසහුතො
දිසවාන භික්ඛුං තසිතං කිලනතං
එකාභං භික්ඛං පටිපාදගිසං
සමඬිහගෙනන තද අකාසිං
1085. තෙන මෙ තාදිසො විශේණො තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣකිති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1086. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසසහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනාහි එවං ජලිතානුභාවො
විශේණො ච මෙ සබ්බදිසා පභාසකීති

භික්ඛාදයකවිමානං.

6. 7

1087. උච්චමිදං මණ්ඩප්පණං විමානං
සමනතතො සොළස යොජනාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
චෙළරියසුමහා රුවකසුතා සුභා
1088. තසුච්ඡපි පිච්ඡපි බාදපි ච
දිබ්බා ච වීණා පවදනති වග්ගං
අට්ඨච්ඡකා සිත්ථිතා සාධුරූපා
දිබ්බා ච කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා
නවචනති ගායනති පමොදයනති
1089. දෙවිඤ්චපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුසසහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
විශේණො ච තෙ සබ්බදිසා පභාසකීති
1090. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලලානෙන පුට්ඨිකො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වීයාකාසි යසස කම්මසුසිදං එලං
1091. අභං මනුසෙසසු මනුසසහුතො
අභොසිං යවපාලකො
අද්දසං වීරජං භික්ඛුං
විපසනනමනාවිලං
1092. තසස අද්දසභං භාගං පසනෙතො සෙති පාණිති,
කුමමාසපිණ්ඩං දඬාන මොදුමි නඤ්ජෙන වනෙ

1084. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතර මිනිසෙක් වූයෙමි හටගත් පවස් ඇති ක්ලාන්ත වූ එක් මහණකු දැක (මා සඳහා පිළියෙළ වූ) එක බතක් පිදීමි. එකල්හි (ඔහු) බිත්තිය යුතු වූවකු කෙළෙමි.

1085. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සමපතනිය මෙහි සමාදා වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සමපතනීහු වෙත් ද, ඒ සමපතනීහු මට පහළ වෙත්.

1086. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

භික්ඛාදයක විමානයි.

6. 7

1087. ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් යොළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1088. එහි (තෝ) සිටිනෙහි ය. පානය කරනෙහි ය, අනුභව කරනෙහි ය, දිව්‍ය විණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති, සු සැටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවි ඇති දෙවලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද නටති ගයති ප්‍රමොද වෙත්.

1089. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මුත්‍රණ වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ථයි ඇත්තෙහි ද?

1090. මේ පුණාවලය යම් කවර කම්යක්හු ගේ දැ යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසි ය.

1091. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතුරෙහි මිනිසෙක් වූයෙමි යව පල්ලෙක් වීමි. (එකල්හි) පහවූ රාගාදි රජස් ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ කෙලෙස් කිලුටෙන් නො කැළඹුණු සිත් ඇති පැවිද්දකු යුටිමි.

1092. මම පහන් වූයෙමි කොමුපිටු කොටසක් උන්වහන්සේට සියතින් පිදීමි. (ඒ කොමුපිටු) පිදීමෙන් නදුන්වෙනෙහි සතුටු වෙමි.

1093. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෙණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1094. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණෙණ ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

යවපාලකවිමානං.

6. 8

1095. අලඬකතො මලාධරො සුවතො
සුකුණ්ඩලී කප්පිතකෙසමසු
ආමුක්කහත්ථාරණො යසසි
දිබ්බෙ විමානමිති යථාසි¹ වන්දිමා
1096. දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගං
අට්ඨට්ඨකා සික්ඛිතා සාධුරුපා
දිබ්බා ව කඤ්ඤ තිදසවරා උළාරා
නාවචනති ගායකති පමොදයනති
1097. දෙව්දධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණෙණ ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
1098. සො දෙවපුකෙතා අත්තමතො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසසි කම්මසසිදං එලකති
1099. අහං මනුසොසු මනුස්සහුතො
දිස්වාන සමණෙ සීලවනෙන
සමපනනවිජ්ජාවරණෙ යසසි
බහුසසුතෙ තණ්හාකම්ප්පපතෙන
අත්තාඤ්ඤි පානාඤ්ඤි පසන්නවිතො
සකකච්ච දනං විපුලං අදසිං
1100. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණෙණ තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1101. අකඛාමී තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමිති එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණෙණ ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

පයමකුණ්ඩලීවිමානං.

1. යථාසි - මජ්ඣං,

1093. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1094. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

යවපාලකවිමාන යි.

6. 8

1095. (එම්බා දිවාපුත්‍රය) අලංකාර වූ දිවමලින් බරවූ මනාවස්ත්‍ර ඇති ශෝභන කුණ්ඩලාභරණ ඇති අන්දම් තබන ලද කෙස්සවුළු ඇති පැළඳි අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇති (තෝ) දිව විමන්ති සද මෙන් බබුළන්නෙහි.

1096. (එහි) දිවාවිණාවෝ මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සුසාටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවි ඇති දෙවිලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිවා කන්‍යාවෝ ද නටති ගයති ප්‍රමෝද වෙත්.

1097. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1098. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්කුගේ ද යි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර කෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1099. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි සිල්වත් විද්‍යා හා වරණ ධර්මයන්ගෙන් යුත් පිරිවර ඇති බහුශ්‍රැත වූ තෘෂ්ණාක්ෂය කළ ශ්‍රමණයන් දැක පහන් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

1100. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙත්.

1101. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

පයමකුණඩලීවිමාන යි.

6. 9

1102. අලංකතො මලාධරො සුවසො
සුකුණ්ඩලී කප්පිතකෙසමස්ස
ආමුත්තහස්ථාහරණො යසසී
දිබ්බ විමානග්ගි යථාසි වජ්ජිමා
1103. දිබ්බා ව විණා පවදන් වග්ගං
අට්ඨට්ඨකා සිකතිතා සාධුරුපා
දිබ්බා ව කඤ්ඤ තිදසවරා උළාරා
නව්වන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති
1104. දෙව්දම්පතොසි මහානුභාවො
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කොනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගො ව ගෙ සබ්බදිසා පභාසතීති
1105. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලොනෙන පුට්ඨිනො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යසස කමෙසසිදං එලන්ති
1106. අහං මනුස්සෙසු මනුස්සහුතො
දිස්වාන සමණෙ සාධුරුපෙ
සමපත්තවිජ්ජාවරණෙ යසසී
බහුසුතෙ සීලවතුපපතො¹
අනාගඤ්ච පානඤ්ච පසන්තවිතො
සකකවච දනං විපුලං අදසිං
1107. තෙන මෙ තාදිසො වග්ගො තෙන මෙ ඉධම්ජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1108. අකංඛාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමග්ගි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

දුතියකුණ්ඩලීවිමානං.

1. සීලවතෙක පසතෙක - සිඬු
තණ්හකට්ඨපසතෙක - සායා

6. 9

1102. (එමබා දිව්‍යපුත්‍රය) අලංකාර වූ දිවමලින් බර වූ මනාවස්ත්‍ර ඇති ශෝභන කුණ්ඩලාභරණ ඇති අන්දම තබනලද කෙස් රැවුළු ඇති පැළඳී අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇත්තා වූ (තෝ) දිව්‍යමත්ති සද මෙන් බබළන්නෙහි.

1103. (එහි) දිව්‍ය විණාවෝ මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සුසාරක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවී ඇති දෙවලොව සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද නටති, ගයති, ප්‍රමෝද වෙත්.

1104. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1105. මුගලන් තෙරුන් විසින් මේ පුණාර්ථලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1106. (වහන්ස) මම මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි මනා පියෙව් ඇති විද්‍යා හා චරණධර්මයන්ගෙන් යුක්ත වූ පිරිවර ඇති බහුශ්‍රැත වූ ශීලවුත සමන්වාගත වූ ශ්‍රමණයන් දක, පහත් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

1107. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරුපැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1108. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

6. 10

1109. යා දෙවිරාජස්ස සභා සුධම්මා
යඤ්චන්ති දෙවසංඝො සමග්ගො
තථුපමං කුණ්ණමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අත්තලිකෙඛ
1110. දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුද්දං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.
1111. සො දෙවපුත්තො අත්තමතො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කමමසස්සිදං ඵලතභි
1112. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සහුතො
රඤ්ඤො පායාසිස්ස අහොසිං මාණවො
ලඤ්ඤා ධනං සංවිහාගං අකාසිං
පියා ව මෙ සීලවනො අහෙසුං
අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසන්නවිත්තො
සකකච්ච දුතං විපුලං අද්ධං
1113. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණො තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජතභි ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1114. අකාමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සහුතො යමකාසි පුද්දං
තෙනමහි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති.

උත්තරවිමානං¹.

පායාසි වග්ගො ඡට්ඨො.

කසප්පද්දනං:-

දො අභාරිතො ඵලද්ධි දො උපසංයද්ධි භික්ඛායද්ධි
යවපාලකො වෙව දො කුණ්ණලිතො පායාසිති
පුරිසානං දුතියො වග්ගො පවුච්ඡතීති.

1. පායාස විමානං - ඡෙසං.

6. 10

1109. (එමබා දේවපුත්‍රය) යම් තැනෙක දිව්‍යසමුහයා එක්ව හිඳී ද, ඒ සක්දෙව් රජුගේ යම් පුබර්මා නම් සභාවක් වෙයි ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අහසෙහි බබළමින් සිටී.

1110. (තෝ) දේවරියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තෙහි ද?

1111. මේ පුණර්ඵලය යම් කවර කර්මයක්කුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුස්සාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවැසී ය.

1112. මම මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි. පායාසි රජුගේ මාණවකයෙක් වීමි. (එකල) ධනය ලබා සංවිහාග කෙළෙමි. මට සිල්වත්තූ ද ප්‍රියවූහ. (උත්වහන්සේට) පහත් සිතැත්තෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහත් දනයක් දුනිමි.

1113. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තීහු මට පහළ වෙන්.

1114. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

උතරවිමාන යි.

සවන පායාසිවර්ග යි.

එහි උද්දනය:-

අගාරිය දෙකයා එලදයක යැ උපක්‍ෂය දෙක යැ භික්‍ෂාදයක යැ යවපාලක යැ කුණ්ඩලී දෙක යැ (උතර) පායාසි යැ යි මෙසේ පුරුෂවිමාන පිළිබඳ දෙවෙනි වර්ගය කියනු ලැබේ.

7. සුනිකබ්බතවග්ගො

7. 1

1115. යථා වනං වික්ඛලතං පභාසති
උය්‍යානසෙධං තිදස්සානමුත්තමං
තථුපමං තුඤ්ඤමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අනතළිකෙබ්බ
1116. දෙවිදධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ව තෙ සබ්බදිස්සා පභාසතිති
1117. සො දෙවපුකෙතා අත්තමතො මොග්ගලලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකාසි යස්ස කම්මසසිදං එලං.
1118. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සභූතො
දළිද්දො අතාණො කපණො කම්මකරො අභොසිං
ජිණ්ණං ව මාතාපිතරො අහරිං.¹
පියා ව මෙ සීලවතො අහෙස්සං
අනතඤ්ඤා පානඤ්ඤා පසන්හවිතො
සකකච්ච දුතං විපුලං අද්ධං
1119. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධම්ඡකති,
උප්පජ්ජාති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
1120. අසබ්බමි තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතො යමකාසි පුඤ්ඤං
තෙනමති එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ව මෙ සබ්බදිස්සා පභාසතිති.

විතතලතාවිමානං.

7. 2

1121. යථා වනං නඤ්ඤතං වික්ඛලතං² පභාසති
උය්‍යානසෙධං තිදස්සානමුත්තමං
තථුපමං තුඤ්ඤමිදං විමානං
ඔභාසයං තිට්ඨති අනතළිකෙබ්බ
1122. දෙවිදධිපකෙතාසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤං
කෙතාසි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ව තෙ සබ්බදිස්සා පභාසතිති

1. අහරිං - ඔපසං.

2. නඤ්ඤතං - ඔපසං.

7. සුභිකම්මතවර්ගය

7. 1

1115. (එම්බා දේවපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ චිත්‍රලතා වනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභයෙහි බබළමින් සිටී.

1116. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1117. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1118. මම (පෙර) මිනිසුන් අතර මිනිසෙක් වූයෙමි. දිළිඳු වූ අසරණ වූ බැහැපත් වූ කම්කරුවෙක් වීමි. (ඒ මම) ජරාවෙන් දුර්වල වූ මාගේ මවුපියන් පෝෂණය කෙළෙමි. සිල්වත්තු ද මට ප්‍රියවූහ. පහන් සිතැතියෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහාදනයක් දුනිමි.

1119. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධ වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1120. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

චිත්‍රලතාවිමාන යි.

7. 2

1121. (එම්බා දේවපුත්‍රය) තවතිසා දෙවියනට උතුම් වූ උයන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ වූ නන්දනවනය හා චිත්‍රලතාවනය යම්සේ බබළා ද, එබඳු වූ තාගේ මේ විමානය අභයෙහි බබළමින් සිටී.

1122. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1123. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො
පඤ්ඤාං පුට්ඨො විශාකාසි යසසි කම්මසිද්ධං ඵලං.
1124. අහං මනුසසසු මනුසසහුතො
දළිඤ්ඤා අතාණො කපණො කම්මකරො අහොසිං.
ඵණෙණ ව මාතාපිතරො අහරිං.
පියා ව මෙ සිලවතො අහෙසුං.
අත්තඤ්ඤා පාතඤ්ඤා පසත්තවිතො
සකකථා ව දනං විපුලං අද්ධං.
1125. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණා තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
1126. අසකිමි තෙ හික්ඛු මහානුභාව
මනුසසහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනමහි ඵවං ජලිතානුභාවො
වණෙණා ව මෙ සබ්බද්ධා පභාසතිති.

නඤ්ඤාවිමානා.

7. 3

1127. උච්චිද්ධං මණ්ඩුණං විමානං
සමනතතො ආදාය යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙච්චියසුමනා රුවකස්තා සුභා
1128. තස්ථවස්සි පිවසි බාදසි ව
දිබ්බා ව විණා පවදන්ති වග්ගො
දිබ්බා රසා කාමගුණෙසු පඤ්ඤා
තාරියො ව නවවන්ති සුචණ්ණ ජනනා
1129. කෙන තෙ තාදිසො වණෙණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1130. දෙවිද්ධිපතොසි මහානුභාවො
මනුසසහුතො කිමකාසි පුඤ්ඤං.
කෙනාසි ඵවං ජලිතානුභාවො
වණෙණා ව තෙ සබ්බද්ධා පභාසතිති.
1131. සො දෙවපුතො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤාං පුට්ඨො විශාකාසි යසසි කම්මසිද්ධං ඵලං.

1123. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1124. මම (පෙර) මිනිසුන් අතුරෙහි මිනිස් වූයෙමි දිළිඳු වූ අසරණ වූ බැහැපත් වූ කම්කරුවෙක් වීමි. (ඒ මම) ජරාවෙන් දුර්වල වූ මාගේ මවුපියන් පොෂණය කෙළෙමි. සිල්වත්හු ද මට ප්‍රියවූහ. පහත් සිතැතියෙමි අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහාදනයක් දුනිමි.

1125. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1126. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි.

නන්දනවිමාන යි.

7. 3

1127. (එම්බාදිව්‍යපුත්‍රය) ඉතා උස්වූ පියුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති රුවන්පෝරු ඇතුරු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත් සියයෙක් වෙත්.

1128. එහි (තෝ) සිටින්නෙහි ය, පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය, දිව්‍යවිණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙත්. මෙහි දිව්‍යමය වූ රසයෝ ද පස්කම් ගුණයෝ ද වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රඟ දක්වත්.

1129. කවර හේතුවකින් තට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වී ද? කවර පිනෙකින් තාගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු (කවර පිනෙකින්) තට පහළ වෙත් ද,

1130. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කවර පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1131. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1132. අහං මනුසොසු මනුසොසුහුතො
විවනෙ පථෙ වඩාමනං¹ අකාසි.
ආරාමරුකකානි ව රොපයිසං.
පියා ව මෙ සිලවනොහා අහෙසු.
අකං ව පානං ව පසන්නවිගොහා
සකකථව දනං විපුලං අදසි.
1133. තෙන මෙ තාදිසො වණෙණා
තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති
උපපජ්ජන්ති ව මෙ භොගා
යෙ කෙවි මනසො පියා
1134. අසකාමී නෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුසොසුහුතො යමකාසි පුඤ්ඤං.
තෙනාමෙ එවං ජලිනානුභාවො
වණෙණො ව මෙ සබ්බදිසා පභාසතීති

මණිපුණවිමානං.

7. 4

1135. සොවණෙණමයෙ පබ්බතසමීං විමානං සබ්බතො පහං
හෙමජාලකපච්ඡන්තං² කිංකිණිජාලංකපපිතං.
1136. අට්ඨංසා සුකතා ඵමහා සබ්බෙ වෙථරියාමයා
ඵකමෙකාය අංසියා රතනා සත්ත නිමමතා
1137. වෙථරියසුවණෙණසං ඵළිකා රුපියසං ව
මසාරගලලමුත්තාහි ලොභිතච්ඡාමණිහි ව
1138. විත්‍රා මනොරමා භූමි න තක්ඛාධංසති රජො
ගොපාණසීගණා පිතා කුටං ධාරෙනති නිමමතා
1139. සොපානානි ව චත්තාරි නිමමතා චතුරො දිසා
නානා රතනගබ්භෙහි ආදිවෙවාච විරොචති
1140. වෙදියා⁴ චතසොසා තත්ථ විහත්තා භාගසො මිත්තා,
දද්දලලමානා ආහන්ති සමන්තා චතුරො දිසා
1141. තසමීං විමානෙ පවරෙ දෙවපුත්තො මහජාහො
අතිරොචති වණෙණෙන උදයනොනාව භානුමා⁵

1. සංකමනං - මජ්ඣං.

2. හෙමජාල පච්ඡන්තං - මජ්ඣං.

3. කිංකිණිජාල - P.T.S.

කිංකිණිජාලං - සඤා.

4. වෙදියා - P.T.S.

5. භානුමා - මජ්ඣං, සීග්‍ර.

1132. (වහන්ස) මම (පෙර) මිනිසුන් අතුරෙහි මනුෂ්‍ය වූයෙමි වන මගෙකැ සක්මනක් කෙළෙමි. එහි ආරාමයක් කොට ගස් ද රොපණය කෙළෙමි. සිල්වත්හු ද මට ප්‍රියවූහ. පහන් සිතැත්තෙම අහර ද පැන් ද සකස් කොට මහා දනයක් දුනිමි.

1133. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය ද එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිහු මෙහි සමෘද්ධ වෙති. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙන් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1134. මහත් අනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මිනිස් වූ මම යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. එයින් මෙසේ දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබළුවයි.

මහිපුණ්ණවිමාන යි.

7. 4

1135. (එමඛා දේවපුත්‍රය) රුවන්දූලින් සැරසූ කිකිණිදල් ඇති භාත්පසින් බබළන (මේ) විමානය රත්පවුවෙකැ පිහිටියේ වෙයි.

1136. අටැස් වූ සුදුපැහැති සියලු ටැම්හු වෙරළමිණියෙන් මොනවට කරන ලදහ. (ඒ ටැම්හි) එක් එක් කොටස සත් රුවනින් නිමවන ලදී.

1137-1138. වෙරළමිණියෙන් හා රනින් ද පළිඟුයෙන් හා රිදියෙන් ද මැසිරිගලින් හා මුතුයෙන් ද රතුමිණියෙන් ද විසිතුරු වූ සිත්කලු භූමිය වෙයි. එහි වූලි නො නගියි. නිර්මිත වූ රන්වන් වූ ගොනැස් සමූහයෝ (සත්රුවන් මුවා) කැණිමඩල දරත්.

1139. සිවු දිගුහි හිණි සතරෙක් මවන ලදී. නොයෙක් රුවනින් කළ ගබඩාවන් කරණකොට ගෙන (මේ විමන) හිරුමෙන් බබළයි.

1140. එහි සිවු දිගුහි අවට අතිශයින් දීප්තිමත් වූ කොටස් වශයෙන් පමණට බෙදූ සිවු වේදිකාවෝ බබළත්.

1141. ඒ උතුම් විමන්හි සිටින උදවන හිරුමෙන් මහත් කැලුම් ඇති දෙවිසුන් වූ (නෝ) සිරුරු පැහැයෙන් අතිශයින් බබළති.

1142. දනස්ස තෙ ඉදං ඵලං අරො සීලස්ස වා පන
අරො අඤ්ජලි කම්මස්ස නං මෙ අකාමි පුච්ඡිතො ති.
1143. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො
පඤ්ඤං පුට්ඨො විශාකාසි යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං
1144. අහං අතිකච්ඡාසමිං බුද්ධස්සාදිව්වඛනධුතො
විහාරං සත්ථු කාරෙසිං පසන්නො සෙති පාණිති
1145. තස් ගතිඤ්ච මාලඤ්ච පච්චග්ගඤ්ච¹ විලෙපනං
විහාරං සත්ථුතො දුස්සිං² විප්පසන්නෙන වෙතසා
1146. තෙන මග්ගමිදං ලභං වසං වත්තමි නතුතෙ
නතුතෙ පවතෙ³ රමෙව නානාදිපගණයුතෙ
රමාමි නව්වගිතෙති අවජරාති පුරකඛතොති.

සුචණ්ණවිමානං.

7. 5

1147. උච්චමිදං මණ්ඩුණං විමානං
සමනතතො ආදස යොජ්ජාති
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙළුරියත්තො රුචකත්තා සුභා
1148. තත්ථවජසි පිවසි බාදසි ව
දිබ්බා ව විණා පවදතති වග්ගං
දිබ්බා රසා කාමගුණෙත්ථ පඤ්ඤා
නාරියො ව නව්වතති සුචණ්ණජනනා
1149. තෙන තෙ තාදිසො විණෙණො තෙන තෙ ඉධ මිජ්ජාති,
උප්පජ්ජතති ව තෙ හොගා යෙ කෙවි මනසො පියා
1150. දෙවිදධිපකොසි මහානුභාවො
මනුස්සාහුතො කිම්කාසි පුඤ්ඤං
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවො
විණෙණො ව තෙ සබ්බදිසා පහාසතීති.
1151. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො විශාකාසි යස්ස කම්මස්සිදං ඵලං

1. පච්චග්ගඤ්ච - සිඞ්. ප.
2. සත්ථු අදුස්සිං - මජ්. ස.
3. නතුතෙ ව වතෙ - මජ්. ස.

1142. (එම්බා දිවාපුත්‍රය) තාගේ මේ පුණ්‍යඵලය දනයක්හුගේ ද, නැතහොත් සීලයක්හුගේ ද, නැතහොත් අක්‍රමිකර්මයක්හුගේ ද සි මා විසින් විවාරන ලද්දෙහි එය මට කියව.

1143. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිවාපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1144. (වහන්ස) මම (පෙර) අක්කවිඤ්ඤා නම් රටෙහි සුයඨබන්ධු වූ ශාස්තෘ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට පහන් සිතැතියෙමි සියතින් (ඒ ඒ කිසි කරමින්) විහාරයක් කරවූයෙමි.

1145. ඒ අක්කවිඤ්ඤා රටෙහි (මම) වෙසෙසින් පහන් සිතින් ශාස්තෘන් වහන්සේට අභිනව සුවද ද මල් ද විලෙවුන් ද විහාරය ද පූජා කෙළෙමි.

1146. ඒ පිනෙන් මා විසින් මේ විපාකය ලබනලදී. නදුන් වෙනෙහි අනුන් අභිභවා වෙසෙමි. දිවාපසරාවන් විසින් පිරිවරනලද මම නොයෙක් පක්ෂි සමූහයාගෙන් යුක්ත වූ සිත්කලු වූ නදුන් වෙනෙහි ගී නැටුම්වලින් සිත් අලවා වෙසෙමි.

සුවණ්ණවිමාන සි.

7. 5

1147. (එම්බා දිවාපුත්‍රය) ඉතා උස්වූ පිසුමිරාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළමිණියෙන් කළ ටැම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළුගෙවල් සත්සියයෙක් වෙත්.

1148. (තෝ) එහි සිටීන්නෙහි ය. පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය. දිවාච්ඡාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති. මෙහි දිවාමය වූ රසයෝ ද පස්කම් ගුණයෝ ද වෙති. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිභූ ද රඟ දක්වත්.

1149. කවර හේතුවකින් තොපට එබඳු සිරුරු පැහැයෙක් වීද? කවර පිනෙකින් තොපගේ සුවරිතඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තොපට පහළ වෙත් ද.

1150. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි, මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයේ කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබළවයි. කවර පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යර්ධි ඇත්තේ වෙහි ද?

1151. මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1152. ගිමකානං පච්ඡිමේ මාසෙ පතපතො¹ දිවාකරො²
පරෙසං භතකො පොසො අමොරාමමසිඤ්ඤිති³
1153. අථ තෙනාගමා හික්ඛු සාරිපුත්තොති විසුඤ්ඤා
කිලනාරුපො කායෙන අකිලනොති වේතසා
1154. තඤ්ච දිස්වාන ආයතනං අවොචං අමොසිඤ්ඤිකො⁴
සාධු තං භතොන නභාපෙය්‍යං යං මමස්ස සුඛාවභං
1155. තස්ස මෙ අනුකමයාය නිකඛිපි පත්තචීවරං
නිසීදි රුක්ඛමුලස්මිං ඡායාය එකචීවරො
1156. තඤ්ච අවෙජන වාරිනා පසන්නමානසො නරො
නභාපයී රුක්ඛමුලස්මිං ඡායාය එකචීවරං
1157. අමොච ව සිත්තො සමණො ව නභාපිතො
මයා ව පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පකං
ඉති සො පිනියා කායං යබ්බං ඵරති අත්තනො
1158. තදෙව එත්තකං කලුමං අකාසිං තාය ඡාතියා
පභාය මානුසං දෙහං උපපතොගමිකි නන්දනං
1159. නන්දනෙ පවතෙ රමම නානාදිජගණායුතෙ
රමාමි නචමගීතෙහි අච්ඡරාහි පුරස්කමනොති.

අමොවිමානං.

7. 6

1160. දිස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡ හික්ඛු
උචෙව විමානමිති විරට්ඨිතිකෙ
ආමුක්ඛභස්සාභරණං යසස්සි⁴
දිඤ්ඤ විමානමිති යථාපි වන්දිමා.
1161. අලඛිකානො මාලහාරී⁵ සුවජො
සුකුණ්ඩලී කපටිතකෙසමස්ස
ආමුක්ඛභස්සාභරණො යසස්සි
දිඤ්ඤ විමානමිති යථාපි වන්දිමා.

1. පතාපතක - සා.,
2. දිවාකර - මජ්ඣ., සා.,
3. අසිඤ්ඤිතං - පු.,
4. ආමුක්ඛභස්සාභරණං යසස්සි - සා.,
5. මලාධර - මජ්ඣ.,

1152. ගීමන් කලා පැසුළුමස්ති හෙවත් ඇසලුමසැ හිරු අතියයින් දිලෙන කල්හි අනුනට බැලුමෙහෙ කොට ජීවත්වන්නා වූ පුරුෂයෙක් අභිව්‍යාසයට දිය ඉසි.

1153. එකල්හි ඒ දිශායෙන් කයින් කලාන්ත වූ සිතින් කලාන්ත නොවූ ශාරිපුත්‍ර යැයි ප්‍රසිද්ධවූ මහරහතුන් වහන්සේ වැඩමකළසේක.

1154. අභිව්‍යාසට දිය ඉසින්නා වූ (ඒ මම) එන්නා වූ උන් වහන්සේ දැක, “වහන්ස, යම් හෙයකින් ඔබ වහන්සේ සනඟවන්නෙමි නම් යෙහෙක. එය මට සැප එළවන්නේ ය”යි කීවෙමි.

1155. (එසඳ උන් වහන්සේ) ඒ මට අනුකම්පා පිණිස පාසිවුරු බහා තැබූහ. එක් සිවුරෙන් යුක්ත ව රුක්මුල සෙවණෙහි වැඩහුන් සේක.

1156. පහන් සිතැති මම රුක්මුල සෙවණෙහි වැඩහුන් එක් සිවුරෙන් යුත් උන් වහන්සේ පිරිසිදු දියෙන් නැහැවීමි.

1157. මා විසින් අභිග්‍රහ ද දියෙන් ඉසින ලදි. ශ්‍රමණයන් වහන්සේ ද සනඟවන ලදහ. ස්වල්ප නොවූ පින් ද රැස්කරනලද්දී යි හෙතෙමේ තමාගේ මුළුසිරුර ප්‍රීතියෙන් පැතිරවී.

1158. (මම) ඒ ජාතියෙහි එපමණක් ම වූ පින්කම් කෙළෙමි. (ඒ පින්කම්න්) මිනිස් සිරුර හැර (මේ) නදුනුයනට පැමිණියෙමි වෙමි.

1159. දිව්‍යාස්සරාවන් විසින් පිරිවරන ලද (ඒ මම) නොයෙක් පක්ෂිපමුහයන්ගෙන් යුක්ත වූ සිත්කලු වූ නදුන්වෙනෙහි ගී නැටුම් වලින් සිත් අලවා වෙසෙමි.

අමබවිමාන යි.

7. 6

1160. (සිය) දෙව්විමන්හි සඳදෙව්පුත් යම්සේ බබළා ද, එසේ (බබළන) උස් වූ බොහෝකල් පවත්නා වූ විමානයෙහි පැළඳි අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇති දෙවියකු දැක මොද්ගලායන මහාස්ථවිරයන් වහන්සේ (මෙසේ) විවාළ සේක.

1161. (එමබා දේවපුත්‍රය,) අලංකාර වූ මල්මාලා දරන්නා වූ මනාවත් ඇති මනා කොඩොල් ඇති සැරඟු කෙස්සරුවා ඇති පැළඳි අත් අබරණ ඇති පිරිවර ඇත්තා වූ (තෝ) මේ දෙව්විමන්හි වන්ද්‍යා මෙන් (බබළති.)

1162. දිබ්බා ව චිණං පවදහති වග්ගං.
අට්ඨට්ඨකා සිකබ්බා සාධුරූපා
දිබ්බා ව කඤ්ඤා තිදසවරා උළාරා
නළවතති ගායනා පමොදයනති
1163. දෙවිද්ධිපතොයි මහානුභාවො
මනුස්සහුතො කිමකායි පුඤ්ඤං
කොනායි එවං ජලිතානුභාවො
වග්ගො ව තෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.
1164. සො දෙවපුතො අත්තමතො මොග්ගඌතොන පුට්ඨිතො
පඤ්ඤං පුට්ඨො වියාකායි යසා කම්මසිද්ධං එලං
1165. අහං මනුස්සස්ස මනුස්සහුතො
සඤ්ඤා රක්ඛස්සං පරෙසං ධෙනුයො
තතො ව ආගා සමඤ්ඤා මමන්තකෙ
ගාවො ව මාසෙ අගමංස්ස ඛාදිතුං
1166. අඛයජ්ජ කිවං උභයඤ්ඤා කාරියං
ඉච්චෙවහං භනොත තද වීචිතයිං
තතො ව සඤ්ඤං පටිලඤ්ඤා යොනියො
දදමි භනොතති ඛිපිං අනන්තකං
1167. සො මාසමෙත්තං තුරිතො අවාසරී
පුරා අයං භඤ්ජති¹ යසිද්ධං ධනං
තතො ව කඤ්ඤා උරගො මහාවිසො
අදංසි පාදෙ තුරිතස්ස මෙ සතො
1168. සවාහං අට්ඨොමඤ්ඤා දුක්ඛන පිළිතො
තික්ඛු ව තං සාමං මුඤ්චිතො නන්තකං²
අභාසි කුමමාසං මමානුකම්පයා³
තතො පුතො කාලකතොමඤ්ඤා දෙවතා
1169. තදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා
සුඛඤ්ඤා කම්මං අනුභොමි අත්තනා
තයා හි භනොත අනුකම්පිතො භුසං
කතඤ්ඤාය අභිවාදයාමි තං

1. භඤ්ජති - පිඹු.

2. මුඤ්චිතො අනන්තකං - සායා.

3. මමානුකම්පයා - ඉත.

මමානුකම්පයා - සායා.

1162. (එහි) දිව්‍යවිණාවෝ මිහිරි සේ වාදනය වෙති. සු සැටක් පමණ වූ පුහුණු වූ සොදුරු සැහැවි ඇති දෙවලොවැ සුවසේ හැසිරෙන්නා වූ උදර වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද නටති, ගයති, ප්‍රමොද වෙත්.

1163. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බබුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිලියෙන පුණාර්ධි ඇත්තෙහි වෙහි ද?

1164. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්තාලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ භූමිසිත් ඇත්තේ මේ පුණාර්ථය යම් කවර කර්මයක්හුගේ දැයි (මෙසේ) පැවැසී ය.

1165. (වහන්ස) මම (පෙර) මිනිසුන් අතර මනුෂ්‍ය වූයෙමි අනුන්ගේ දෙනුන් එක්රැස් කොට රැක්කෙමි. එකල්හි මහණෙක් මා වෙතට පැමිණියේ ය. ගවයෝ ද මෑතෙක කන්නට ගියහ.

1166. වහන්ස, එකල්හි මම (මා විසින්) කළයුතු වූ කිසි දෙකක් ඇතැ යි සිතීමි. වහන්ස, ඉක්බිති නුවණින් ධර්මසංඥාව පිළිලැබ (කොමුපිඩු) දෙමි යි රෙදිකඩ බැහැර කෙළෙමි.

1167. මේ ගවසමූහය තෙමේ යමක්හුගේ මේ මාෂශයාය මඩනේ ද, ඒ (මම) එයට පෙර යුහුසුලු වූයෙමි මෑතෙතට පැමිණියෙමි. එහි වෙගයෙන් ගිය මාගේ පය මහාවිෂ ඇති කෘෂ්ණසර්පයෙක් දෂ්ට කෙළේ ය.

1168. ඒ මම සර්පවිෂයෙන් උපද්‍රැව වූයෙමි මරණදූකින් පෙළුණෙමි වෙමි. මහණ ද මට අනුකම්පා පිණිස තෙමේ ම ඒ රෙදිකඩ මුදු කොමුපිඩු වැළඳී ය. (මම) කලුරිය කෙළෙමි ඒ මිනිසන් බවෙන් වුත ව දෙවියෙක් වෙමි.

1169. මා විසින් ඒ කුශලකර්මය ම කරන ලදි. වහන්ස, ඔබ-විසින් බොහෝසේ අනුකම්පා කරනු ලැබූ මම ඒ කම්යෙන් සැප ද විඳිමි. කළඟුණ දන්නා බැවින් ඔබ වහන්සේ විඳිමි.

1170. සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ ව
අශේඤ්ඤා මුනී නත්ති තයානුකම්පකො
තයා හි භතොන අනුකම්පිතො භුසං
කතඤ්ඤතාය අභිවාදයාමී තං
1171. ඉමසමිං ලොකෙ පරසමිං වා පන
අශේඤ්ඤා මුනී නත්ති තයානුකම්පකො
තයා හි භතොන අනුකම්පිතො භුසං
කතඤ්ඤතාය අභිවාදයාමී තනනි.

ගොසාල විමානං.

7. 7

1172. පුණ්ණමාසෙ යථා වන්ඤා නකඛිත්තපරිවාරිතො,
සමනානා අනුපරියානී තාරකාධිපතී සසී.
1173. තථුපමං ඉදං ව්‍යමනං දිඛං දෙවපුරමක ව,
අතිරොචනී වණ්ණණන උදයතොනාච රංසිමා.
1174. වෙචරියසුවණ්ණසංස්ථා ඵලිකා රුපියසංස්ථා ව,
මසාරගලලමුක්තාහි ලොහිතඛකමණිහි ව.
1175. විත්‍රා මනොරමා භූමි වෙචරියසංස්ථා සක්කා,
කුටාගාරා සුභා රමිමා පාසාදෙ තෙ සුමාපිතො.
1176. රමො ව තෙ පොඤ්ඤානි පුපුලොමනිසෙවිතා,
අවේෂාදිකා විසසනානා යොණ්ණණවාලුකසක්කා.
1177. නානාපද්‍යම සඤ්ජනානා පුණ්ණවිකසමොනතා¹
සුරහිං සමපවායනානි මනුඤ්ඤා මාචතෙරිතා.
1178. තසංසා තෙ උභතො පසෙස ව්‍යග්ගමා සුමාපිතා,
උපෙතා පුප්ඵරුකෙඛි ඵලරුකෙඛි වුභයං.
1179. යොවණ්ණපාදෙ පලලඬෙක මුදුකෙ වොලසක්කතෙ,²
නිසික්කං දෙවරාජං උපනිට්ඨන්ති අවජරා.
1180. සබ්බාහරණසඤ්ජනානා නානාමාලා විභුසිතා,
රමනානි තං මහිද්ධිකං වසවතීව මොදයි.
1181. හෙරිසඛිබ්බුද්ධිනාහි විණාහි පණවෙහි ව,
රමසි රතිසම්පදොනා නවවගිතෙ සුවාදිතෙ.

1. පුණ්ණවික සමොනතා - සා,
2. ගොණකසංතෙ, -- මෙසං.

1170. දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ ලෝකයෙහි ඔබ වහන්සේ හා සම වූ අනුකම්පා ඇති අන්‍ය වූ මුනිවරයෙක් නැත. වහන්ස, ඔබ වහන්සේ විසින් අනිශ්චිත අනුකම්පා කරනු ලැබූ (මම) කළඟුන් දන්නා බැවින් ඔබ වදිමි.

1171. මෙලොව ද පරලොව ද ඔබ වහන්සේ හා සම වූ අනුකම්පා ඇති අන්‍ය වූ මුනිවරයෙක් නැත. වහන්ස, ඔබ වහන්සේ විසින් අනිශ්චිත අනුකම්පා කරනු ලැබූ මම කළඟුන් දන්නා බැවින් ඔබ වදිමි.

ගෝපාලවිමාන යි.

7. 7

1172. තාරකාවන්ට අධිපති වූ සස ලකුණු ඇත්තා වූ තාරකාවන් විසින් පිරිවරන ලද පුරපසළොස්වක් හි චන්ද්‍රයා යමසේ භාත්පස වටා ඇවිදී ද,

1173. එබඳු වූ මේ දිව්‍යවිමානය ද උද්භිරුමෙන් දෙවලොවැ පැහැයෙන් අනිශ්චිත බබළයි.

1174-1175. වෙරළමිණියෙන් හා රනින් ද පළිඟුයෙන් හා රිදි යෙන් ද මැසිරිගලින් හා මුතුයෙන් ද රතුමිණියෙන් ද විසිතුරු වූ සිත්කලු භූමිය වෙයි. වෙරළමිණියෙන් අතුරන ලද වෙයි. සිත්කලු වූ යහපත් වූ කුළු ගෙවල් ද වෙයි. මෙසෙයින් තාගේ පහය මැනවින් මැවුණේ වේ.

1176-77. දිවමසුන් විසින් සෙවුනා ලද නිර්මල ජලය ඇති වෙසෙසින් පහන් වූ රුවන්වැලි ඇතුරු නොයෙක් පියුමෙන් ගැවැසිගත් හෙළ පියුමෙන් භාත්පස පැතුරුණු පවතින් කම්පිත වූ මනරම් වූ තාගේ පොකුණු මනා සුවඳ වහනය කෙරේ.

1178. තාගේ ඒ පොකුණු දෙපස මල්රුකින් හා පලරුකින් යුක්තවූ වනලැහැබිහු මවනලදහ.

1179. රන්වන් පා ඇති දිවසළ අතුළු මොළොක් වූ පලහෙහි සක්දෙව් රජු මෙන් හුන්නා වූ තා වෙත දිව්‍යාජසරාවෝ එළඹ සිටිත්.

1180. සියලු අබරණින් වැසුණු නන්වන් මලින් සැරඳුණු ඒ දිව්‍යාජසරාවෝ මහත් සෘද්ධි ඇති තා සතුටු කරවත්. (ඒ තෝ) වසවන් දෙවරප්පු මෙන් සතුටු වෙහි.

1181. දේවරතියෙන් යුක්ත වූ (තෝ) බෙර සක් මිනිඟුයෙන් ද විණායෙන් හා පණාබෙරින් ද නැටුම් ගැයුම් මැනවින් පවත්නා කල්හි සිත් අලවා වෙසෙහි.

1182. දිබ්බා තෙ විවිධා රූපා දිබ්බා සඳ්ඳ අරො රසා,
ගන්ධා ච තෙ අධිප්පතා ඵොට්ඨබ්බා ච මනොරමා.
1183. තස්මිං විමානෙ පචරෙ දෙවපුත්ත මහප්පභො,
අතිරොවසි වණ්ණණ්ණන උදයනෙතාව භානුමා.
1184. දනස්ස තෙ ඉදං ඵලං අරො සීලස්ස වා පත,
අරො අඤ්ඤාලිකමචස්ස තං මෙ අක්කාහි පුච්ඡිකොති.
1185. සො දෙවපුත්තො අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤා පුට්ඨා වියාකාසි යස්ස කමමයසිදං ඵලං.
1186. අහං කපිලවත්ථසම් සාකියානං පුරුත්තමෙ,
සුදොධාදනස්ස පුත්තස්ස කත්තො සහජො අහං.
1187. යද්ද සො අඛරිතනායං බොධාය මහිනිකම්මි,
සො මං මුද්දහි පාණිහි ජාලනබ්බතබ්බො¹ ව.
1188. සත්ථිං ආකොට්ඨිකාන වහ සම්මානි ව බ්‍රවී,
අහං ලොකං තාරසිස්සං පතො සමෙබ්බධිමුත්තමං.
1189. තං මෙ ගිරං සුණ්ණතස්ස භාසො මෙ විපුලො අහු,
උදග්ගචිත්තො සුමනො අහිසිංසිං² තද්ද අහං.
1190. අභිරුළුතඤ්ඤි මං ඤාතො සකාපුත්තං මහායසං,
උදග්ගචිත්තො මුදිතො වහිස්සං පුරිසුත්තමං.
1191. පරෙසං විජිතං ගතං උග්ගතස්මිං දිවාකරෙ,
මම ඡන්තඤ්ඤි ඔහාය අනපෙක්කො සො අපකකම්.
1192. තස්ස තබ්බතබ්බො පාදෙ ජිව්හාය පරිලෙහිසං,
ගච්ඡන්තඤ්ඤි මහාවීරං රුද්ධානො උදිකම්සං.
1193. අදස්සනෙතහං තස්ස සකාපුත්තස්ස සිරිමනො,
අලස්මිං ගරුකාබාධං බිප්පං මෙ මරණං අහු.
1194. තස්සෙව අනුභාවෙන විමානං ආවසාමීදං,
සබ්බකාමගුණොපෙතං දිබ්බං දෙවපුරමස් ච
1195. යඤ්ඤි මෙ අහුවා භාසො සඳ්දං සුඛාන බොධියා,
තෙනෙව කුසලමුලෙන ඵුසිස්සං ආසවස්සං.

1. ජාලිතබ්බතබ්බො - මජ්ඣං.

2. අහිසිසිං - මජ්ඣං.

1182. තා විසින් කැමතිවන ලද මනරම් වූ නන්වැදෑරුම් වූ දිව්‍යමය රූපයෝ ද දිව්‍යමය ශබ්දයෝ ද නැවැත දිව්‍යමය රසයෝ ද දිව්‍යමය සුගන්ධයෝ ද දිව්‍යමය ස්ප්‍ර්ෂ්ටව්‍යයෝ ද තට ඇත්තාහ.

1183. (එම්බා) දේව පුත්‍රය, (තෝ) ඒ උතුම් දෙව්විමනෙහි උද්ගිරු මෙන් මහත් ප්‍රභා ඇති වැ පැහැයෙන් අතිශයින් බබළන්නෙහි.

1184. (එම්බා දෙවපුත්‍රය,) තාගේ මේ පුණ්‍යඵලය දනයක්හුගේ ද? නැතහොත් සිලයක්හුගේ ද නැතහොත් අක්‍රමිකර්මයක්හුගේ ද සි මා විසින් විචාරන ලද්දෙහි එය මට කියව.

1185. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නාලද ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ කුටු සිත් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කර්මයක්හුගේ ද සි (මෙසේ) පැවැසී ය.

1186. (වහන්ස) මම (පෙර) ශාක්‍යයන්ගේ උතුම් වූ පුරය වූ කපිල වාස්තුයෙහි සුද්ධොදන රජුගේ පුත්‍රයාගේ සහජ වූ කක්ක අශ්වයා වීම්.

1187-88. යම් කලෙක ඒ සිද්ධාර්ථකුමාර තෙමේ බුදුබව ලැබීම පිණිස මැදියම නික්මුණේ ද එකල්හි හෙතෙමේ ජාලහත් ලකුණෙන් යුත් තඹවන් නිය ඇති මොළොක් අත් කලවෙහි සන් කොට යහළුව මම උතුම් බුදුබවට පැමිණියෙමි ලෝකයා (සසරින්) එතෙර කරන්නෙමි. එහෙයින් මා උසුලාගෙන යව සි කී ය.

1189. මා ඒ වචනය අසත් ම මට මහත් වූ සතුටක් විය. එකල්හි ඔදවැඩිසිත් ඇත්තා වූ එසේ ම සතුටුසිත් ඇත්තා වූ මම එය ආදරයෙන් පිළිගනිමි.

1190. මහායසස් ඇති ශාක්‍යපුත්‍ර වූ ඒ සිද්ධාර්ථ කුමාරයන් මා පිට නැඟී හුන්නහු දැන ඔදවැඩි සිතැති වැ සොම්නස් වැ ඒ පුරුෂොත්තමයා උසුලාගෙන ගියෙමි.

1191. ඒ සිද්ධාර්ථ කුමාර තෙමේ අන්‍ය රජුන්ගේ දේශයකට ගොස් හිරු උද වූ කල්හි මා ද ජක්ක (අසරුවා) ද හැර බලාපොරොත්තු රහිත ව බැහැර ගියේ ය.

1192. (මම) ඒ සිද්ධාර්ථ කුමාරයන්ගේ තඹවන් නිය ඇති පායුවල දිවින් ලෙවීමි. යන්නා වූ ඒ මහාවීරයන් දෙස හඬමින් බලා සිටියෙමි.

1193. ශ්‍රීමත් වූ ඒ ශාක්‍යපුත්‍රයන්ගේ නොදක්මෙන් (මම) මාරණාන්තික රොගයකට පැමිණියෙමි. එයින් වහා මාගේ මරණය විය.

1194. ඒ පුණ්‍යකර්මයාගේ අනුභාවයෙන් (මම) තව්තිසා භවනයෙහි සියලු කම් සැපතින් යුක්ත වූ මේ විමානයෙහි වසමි.

1195. බුදුවීම පිළිබඳ යම් ශබ්දයක් අසා මට හර්ෂයෙක් වී ද, ඒ කුසලමූලයෙන් ම නිවනට ද පැමිණෙන්නෙමි.

1196. සථෙ හි හනෙන ගච්ඡයාසි සතථු බුද්ධස්ස සතත්තෙ,
මමා පි නං වචනෙන සිරසා වජ්ජාසි වජ්ජනං.
1197. අභඤ්ඤා දච්ඡා ගච්ඡස්ස ජිනං අසංවිප්පගාලං,
දුලලහං දස්සනං හොති ලොකනාථාන තාදිනතති.
1198. සො කතඤ්ඤා කතවෙදී සඤ්ඤා උපසංඝාමී,
සුඤ්ඤා ගිරං වහ්නමනො ධම්මවක්ඛං විසොධයි.
1199. විසොධෙඤා දිව්සිගතං විචිකිච්ඡං වතානි ව
වජ්ජිඤා සත්ථුනො පාදෙ තස්සෙවනතරධායථාති.

කතපක විමානං.

7. 8

1200. අනෙකවශ්ණං දරසොනනාසනං
විමානමාරුඤ්ඤා අනෙකවිතං
පරිවාරිතො අච්ඡරාසංගණන
සුනිමෙතො භූතපතීව මොදයි.
1201. සමස්සමො නත්ති කුතොපනුක්ඛණො,
යසෙන පුරුෂොන ව ඉද්ධියා ව.
1202. සබ්බෙ ව දෙවා තිදසගණා සමෙව
තං තං නමස්සන්ති සසිංච දෙවා
ඉමා ව නෙ අච්ඡරාසො සමනතතො
තච්චන්ති ගායන්ති පමොදයන්ති.
1203. දෙවිද්ධිපක්කොසි මහානුභාවො
මනුස්සභූතො කිමකාසි පුරුෂං
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවො
වශ්ණො ව නෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
1204. සො දෙවපුක්කො අක්කමනො මොග්ගලානෙන පුට්ඨො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො විශාකාසි යස්ස කම්මසිද්ධං ඵලං.
1205. අහං හදනෙහ අහුවාසිං¹ පුබ්බ
සුමෙධනාමස්ස ජිනස්ස සාවතො
පුට්ඨජනො අනවබොධොභමසම්²
සො සත්තවස්සානි පරිබ්බජිස්සහං.³

1. අහුවාසි - මජ්ඣං.
2. අනානුබොධො භමංසී, - මජ්ඣං.
3. සබ්බජිස්සං - සා,
සබ්බජිස්සං PTS

1196. වහන්ස, ඉදින් ශාස්තෘ වූ බුදුන් වෙත යන්නහු නම් උන්වහන්සේට මාගේ වචනයෙන් ද මස්තකයෙන් මාගේ වැදීම සැලකරනු මැනවි.

1197. සමාන පුද්ගලයෙක් නැත්තා වූ පස්මරුන් දිනු බුදුරජාණන් වහන්සේ දැකීමට මම ද යන්නෙමි. තාදී ගුණ ඇති ලොවට පිහිට වූ බුදුවරුන්ගේ දැකීම දුර්ලභ වෙයි.

1198. කළ ගුණදන්නා වූ ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ බුදුන් වෙත එළඹීමේ ය. හෙ තෙමේ පැනැස් ඇති බුදුන්ගේ ධර්මය අසා දහම් ඇස (සොවාන් මග) පිරිසිදු කෙළේ ය.

1199. ඒ දිව්‍යපුත්‍ර තෙමේ සක්කායදිට්ඨි විවිකිච්ඡා සිලබ්බතපරාමාස-යන් (ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන්) නසා බුදුරජුන්ගේ සිරිපා වැද එහි ම අතුරු දහන් වී ය.

කතථක විමාන යි.

7. 8

1200. නොයෙක් පැහැ ඇති පරිදහයන් හා ශෝක නයන්නා වූ නොයෙක් ලෙසින් විසිතුරු වූ විමානයට නැඟී දිව්‍යාජසරා සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දේ සුනිර්මිත දිව්‍යරාජයා මෙන් සතුටු වෙහි.

1201. යසසින් පිනෙන් හා ඉදහයෙන් ඔබ හා සමාන වූවෙක් නැත. ඔබට ශ්‍රේෂ්ඨ වූයෙක් කොසින් ද?

1202. සියලු කිදස් වැසි දේවසමූහයෝ එක් ව දෙවි මිනිසුන් වන්ද්‍යාට මෙන් ඒ ඔබට වදිත්. තාගේ මේ දිව්‍යාජසරාවෝ ද භාත්පසින් නටති, ගයති, ප්‍රමුදිත වෙත්.

1203. (තෝ) දේවර්ධියට පැමිණියෙහි. මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි, කිනම් පිනෙකින් මෙසේ දිළියෙන පුණාර්ද්ධි ඇත්තෙහි ද?

1204. මුගලන් තෙරුන් විසින් පුළුවස්නා ලද ඒ දේවපුත්‍ර තෙමේ තුටු සිත් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්භූතයේ දැ යි (මෙසේ) පැවැසී ය.

1205. වහන්ස, මම පෙර සුමෙධ නම් වූ ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෙක් වූයෙමි. මම අධිගම රහිත වූ පෘථජ්ජනයෙක් වූයෙමි. ඒ මම සත් වසක් පැවිදි ගුණ මාත්‍රයෙන් හැසුරුණෙමි.

1206. සවාහං සුමෙධස්ස ජිනස්ස සත්ත්වො
පරිනික්ඛන්ධස්සොසනිශ්ශස්ස තාදිනො
රක්ඛව්වයං හෙමජාලෙන ජනනං
විඤ්ඤා දුපසම් මනං පසාදයිං.
1207. න මාසි දනං න ව මජ්ඣි දතං
පරෙ ව බො තත් සමාදපෙසිං
පුපෙථ නං පුප්ඵියස්ස ධාතං
ඵවං කිර සග්ගම්නො ගම්ඤ්ජ.
1208. නදෙව කම්මං කුසලං කතං මයා
සුබ්බෙ දිබ්බං අනුභොමී අත්තනා
මොදමහං තිදසගණස්ස මජ්ඣෙ
න තස්ස පුඤ්ඤස්ස බයමි අජ්ඣගන්ති.¹

අනෙක වණ්ණ විමානං.

7. 9

1209. අලංකාරො මට්ටකුණ්ඩලි
මාලාධාරී හරිවන්දුස්සදෙ
බාහාපග්ගො කන්දසි
චිතමජ්ඣෙ කිං දුක්ඛිනො කුට්ඨති.
1210. සොවණ්ණමයො පහස්සරො
උප්පන්නො රථපඤ්ඤරො මම
තස්ස වක්කයුගං න විඤ්ඤි
තෙන දුසෙඛන ජහිස්සං²ථිවිතති.
1211. සොවණ්ණමයං මණිමයං
ලොභිතඤ්ඤමයං³ අථ රුපියමයං
ආවික්ඛ මෙ හද්ද මාණව
වක්කයුගං පටිලාභයාමි⁴ තෙති.
1212. සො මාණවො තස්ස පාවදි
වන්දසුරියා උභයෙත්ථ දිස්සරෙ
සොවණ්ණමයො රථො මම
තෙන වක්කයුගෙන සොහතිති.

1. අජ්ඣගන්ති, - මජ්ඣං.
අජ්ඣගාති, - PTS.
2. ජහාමි - මජ්ඣං.
ජහිස්සාමි - සායා-PTS.
3. ලොභිතඤ්ඤමයං - මජ්ඣං.
ලොභිතඤ්ඤමයං - සායා.
ලොභමයං - කපුරි.
4. පටිලාභයාමි - මජ්ඣං.

1206. ඒ මම පිරිනිව්වා වූ වතුරොසය තරණය කළා වූ තාදී ගුණ ඇති පස්මරුන් දිනූ පුමෙධ නම් ශාස්තෘන් වහන්සේගේ භාත්පසින් කසුන් දැලින් වැසි රුවනින් කළ ධාතුචෛත්‍යයට වැඳ එහි සිත පැහැදවිමි.

1207. මා විසින් දෙනලද දනයෙක් නම් නො වී ය. දෙන්තට මට දෙයාවස්තුචෙකුදු නැත. පිදියසුත්තහුගේ ධාතුන් පුදවූ. මෙසේ මෙලොවින් චුත්ත ව ස්වර්ගයට යන්නහු යයි එහි අනුන් සමාදන් කරවූයෙමි.

1208. මාවිසින් ඒ කුසල කර්මය කරන ලදී. (එහි විපාක විසින්) මම දිව සැපත් අනුභව කරමි. තිදස් වැසි දෙවගණයා මැද මම සතුටු වෙමි. ඒ පුණ්‍යයාගේ ඤායට ද නො පැමිණියෙමි.

අනේකවණුණ විමාන යි.

7. 9

1209. අලංකාර වූයෙහි මටකොඩොල් ඇතියෙහි මල්බර ඇතියෙහි රත්වත් සඳුන් ඇතියෙහි වනමැද දෙ අත් බැඳගෙන හඬනෙහි. තෝ කුමක් හෙයින් දුකට පැමිණියෙහි ද?

1210. රන්මුවා වූ පැහැ විහිදෙන රිය මැදිරියෙක් මට උපත. එයට සක් යුවළක් නො ලබමි. ඒ දුකින් දිවි හරින්නෙමි.

1211. සොළුරු මාණවකය, මට කියව. රන්මුවා වූ හෝ මිණිමුවා වූ හෝ රන්මිණිමුවා වූ හෝ වැළි රිදිමුවා වූ හෝ සක් යුවළක් තට ලබාදෙමි.

1212. ඒ මාණවක තෙමේ ඔහුට මෙසේ කී ය. මෙහි සඳ හිරු දෙදෙන පැනෙත්, මාගේ රන්මුවා රිය ඒ සක් යුවළින් හොබේ.

1213. බාලො බො කමසි මාණව
යො කිං පඤ්ඤාසෙ අපඤ්ඤාසං
මඤ්ඤාමි කුචං මරිසසසි
නභි කිං ලව්ඤ්ඤා වක්ඤ්ඤාසෙති.
1214. ගමනාගමනාමුද්දිසසති
විශ්ඤානාදාකු උභයස්ථ වීරියා
පෙතො පන කාලකතො න දිසසති
කොනිධි කඤ්ඤා බාලානරොති.
1215. සච්චං බො වදෙසි මාණව
අභමෙව කඤ්ඤා බාලානරො
චක්ඤා විය දරකො රුද්ධං
පෙතං කාලකතාභිපඤ්ඤාසෙති.
1216. ආදින්නං වන මං සන්තං සන්තික්ඛං ව පාවකං,
වාරිනා විය ඔසිඤ්ඤා සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
1217. අබ්බංගි වන මෙ සලලං සොකං හදයනිසිත්තං,
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පුත්තසොකං අපානුදි.
1218. ස්වාහං අබ්බුළහ සලලාසම් සිතිහුතොසම් භිබ්බුතො,
න සොවාමි න රොදමි තව සුචාන මාණවාති.
1219. දෙවනානුසි ගක්ඛබ්බො ආදු සකෙසා පුරිකුදෙ,
කො වා කිං කස්ස වා පුත්තො කථං ජානෙමු තං මයනති.
1220. යඤ්ඤා කඤ්ඤා යඤ්ඤා රොදසි
පුත්තං ආලාභනෙ සයං දභිත්වා
ස්වාහං කුසලං කරිත්වා කම්මං
කිද්දසානං සභවානං පනෙතාති.²
1221. අපපං වා බහුං වා නාදුසාම
දනං දදන්තස්ස සකෙ අගාරෙ
උපොසථකම්මං වා නාදිසං
කෙන කම්මෙත ගතොසි දෙවලොකනති.
1222. ආබාධිකොහං දුක්ඛිකො ගිලානො
ආකුරුරුපොඤ්ඤා සකෙ නිවේසනෙ
බුද්ධං විගතරජං විනිශ්ඤ්ඤාකබ්බං
අද්දකම්මං සුගතං අනොමපඤ්ඤා.

1. අබ්බුළා - හා,

2. ගෙනාති - මෙය.

1213. මාණවකය, යම්බඳු වූ තෝ නො පැතියපුත්තක් පතනෙහි ද? ඒ තෝ බාලයෙක් ම වෙහි. තෝ මැරෙන්නෙහි යයි හභිමි. තෝ සඳ හිරු දෙදෙනා නො මැ ලබන්නෙහි ය.

1214. මේ අභයෙහි යාම ඊම් පෙනෙයි. පැහැ සටහන් ද පෙනෙයි. උභය විචිත්‍ර ද පෙනෙත්. කල්ලිය කළ පරලොව ගිය පුද්ගලයා නො පෙනෙයි. මෙහි වලස්නවුන් අතුරෙන් කවරෙක් නම් ඉතා අඤාන වෙයි ද?

1215. මාණවකය, සැබවක් ම කියහි. සඳ ඉල්ලා හඬන දරුවකු මෙන් කල්ලිය කළ පරලොව ගිය තැනැත්තෙකු පතන මම ම වලස්නවුන් අතුරෙන් ඉතා අඤාන වෙමි.

1216. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් ඇවිලගත්තකු වූ ම මා දියෙන් ඉසින්නක්හු මෙන් හැම කාය චිත්ත දර්ශන ඵකැතින් නිවුයෙහි ය.

1217. යමෙක් සොචින් මඬනා ලද මාගේ පුත්‍රශෝකය දුරු කෙළේ ද හෙතෙම මාගේ භාදය ඇසුරු කළ ශෝක නැමති හුල උපුළේ ය.

1218. මාණවකය, ඒ මම නාගේ අනුසපුන් අසා ඉදුරු හුල් ඇතියෙම වෙමි, සිහිල් වූයෙම වෙමි, නිව්යෙම වෙමි, ශෝක නො කරමි, නො හඬමි.

1219. දෙවියෙක් හෝ වෙහි ද? ගඳඹෙක් හෝ වෙහි ද? නොහොත් පුරිඤ්ඤ නම් වූ සක්දෙවරද වෙහි ද තෝ කවරෙක් හෝ වෙහි ද කවරකුගේ පුතෙක් හෝ වෙහි ද? අපි ඵ කරුණ කෙසේ දනුමෝ ද?

1220. තෙමේ පුතා සොහොනෙහි දවා යමකු සඳහා හඬනෙහි ද? යමකු සඳහා වලස්නෙහි ද? (තා පුත්) ඒ මම කුසල් කම් කොට දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

1221. සියගෙයි දී ස්වල්ප වූ හෝ බොහෝ වූ හෝ දනක් දෙනු නො දුටුමහ. එබඳු පෙහෙවස් විසීමක් හෝ අන් පින් කමක් හෝ නො දුටුමහ. කිනම් කර්මයෙකින් දෙවිලොවට ගියෙහි ද?

1222. මම සිය නිවෙස්හි උපන්රොග ඇතියෙම දුකට පැමිණියෙමි දැඩිගිලන්තැව ඇතියෙමි ආතුරස්වභාව ඇතියෙමි වෙමි. (එකල්හි) සිවුසස් දූතගත් පහවූ කෙලෙස් ඇති දුරු කළ සැක ඇති. අලාමක නුවණ ඇති සුගතයන් වහන්සේ දුටුවෙමි.

1223. සවාහං මුදිතමනො පසන්නවිනෙකා
අඤ්ජලිං අකරිං තථාගතස්ස
තාහං කුසලං කරිඤාන කලමං
නිදසානං සහව්‍යතං පනෙතාති.
1224. අවජරියං චත අබ්බතං
අඤ්ජලිකමමස්ස අයමීදිසො විපාකො
අහමි. මුදිතමනො පසන්නවිනෙකා
අපෙජව බුද්ධං සරණං වජාමිති.
1225. අපෙජව බුද්ධං සරණං වජාති
ධම්මඤ්ඤා සඤ්ඤා පසන්නවිනෙකා
තථෙව සික්ඛාය පදනි පඤ්ඤා
අබ්බිඤ්චුලාති සමාදියස්සු.
1226. පාණාතිපාතා විරමස්සු ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු
අමජ්ජපො මා ච මුසා භණාති
සකෙන දුරෙන ච හොති තුට්ඨාති.
1227. අක්කාමොසි මෙ යකං නිත්තාමොසි දෙවතෙ,
කරොමි තුඤ්ඤං චචනං තිංසි ආචරියො මමාති.
1228. උපෙමි සරණං බුද්ධං ධම්මඤ්ඤාසි අනුක්කරං,
සඤ්ඤා නරදෙවස්ස ගචජාමි සරණං අහං.
1229. පාණාතිපාතා විරමාමි ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි
අමජ්ජපො නො ච මුසා භණාමි
සකෙන දුරෙන ච හොමි තුට්ඨාති.

මට්ටකුණ්ඩලී විමානං.

7. 10

1230. සුඤ්ඤාරං යකංස්ස ච වාණිජාන ච
සමාගමො යඤ්ඤා තද අහොසි
යථා කරං ඉතරිතරෙන වාපි
සුභාසිතං තඤ්ඤා සුඤ්ඤාරං සමඤ්ඤා.
1231. යො යො අහු රාජා පායාසි නාමො¹
භුමිමානං සහව්‍යගතො යසස්සි
යො මොදමානොව සකෙ විමානෙ
අමානුසො මානුසෙ අජ්ඣාසාසිති.

1. පායාසි නාම - මජ්ඣ.

1223. ඒ මම සතුටු සිත් ඇතියෙමි පහන් සිත් ඇතියෙමි තථාගතයන්ට ඇදිලි කෙළෙමි. මම එ කුශලකර්මය කොට දෙවියන්ගේ සහබවට පැමිණියෙමි.

1224. අඤ්ඤාකර්මයාගේ මෙබඳු මේ විපාකය එකාන්තයෙන් ආශ්වාසයෙකි. එකාන්තයෙන් විස්මයෙකි. මමත් සතුටුසිත් ඇතියෙමි පහන්සිත් ඇතියෙමි අද ම බුදුන් සරණ යෙමි.

1225. අද ම පහන් සිත් ඇතියෙහි බුදුන් ද ධර්මය ද සඤ්ඤා ද සරණ කොට යව. එසේ ම සිකපද පස ද නො කඩ කොට නො පලුදු කොට සමාදන් වෙව.

1226. පණ්ඩායෙන් වහා වෙන් වෙව. ලොවැ (භිමියන්) නුදුන් දෙය දුරු කරව. රහමෙර නො බොන්නෙක් වෙව. බොරු නො කියව. සිය අඹු සමග තුටු වෙව.

1227. යක්‍ෂය, තෝ මට වැඩ කැමැති වෙහි. දෙවිය, සුව කැමති වෙහි. තෝ මට ඇදුරු වෙහි. මම තාගේ වචනය කරමි.

1228. මම අනුක්‍රම වූ බුදුන් සරණ කොට යෙමි. නරදෙවිහුගේ දහම ද සතුන් ද සරණ කොට යෙමි.

1229. පණ්ඩායෙන් වහා වෙන් වෙමි. ලොවැ නුදුන් දෙය දුරු කරමි. රහමෙර නො බොහුයෙමි වෙමි. බොරු ද නො කියමි. සිය අඹුව සමග තුටු වෙමි.

මටකුණ්ඩලි විමාන සි.

7. 10

1230. (සෙරිසසක නම්) දේවපුත්‍රයාගේ ද වෙළඳුන්ගේ ද ඒ ගමන කාලයෙහි යම් වැලිකතරක දී එක්වීමක් වී ද, එය අසවු. එකල්හි ඔවුනොවුන් විසින් කරන ලද සුභාෂිත වචනය යම් සේ වේ ද, තෙහි හැම දෙනා එය ද අසවු.

1231. (සේතවාන නුවර) පායාසි නම් යම් ඒ රජෙක් වී ද, බුමාවු දෙවියන් ගේ සහභාවයට පැමිණි පිරිවර ඇති ඒ දේවපුත්ත තෙමේ සිය විමන්හි සතුටු වෙමින් මිනිසුන්ට (මෙසේ) කියේ ය.

1232. වඩ්ඪ අරභෙදාදි අමනුසංවිධානෙ
කතනාරෙ අපොදකෙ අපභවෙකි
සුදුගතමෙ වණ්ණපරිසං මජ්ඣේ
වඩ්ඪං හයං නට්ඨමනා මනුසං.
1233. නයිධි ඵලා මූලමයා ව සනති
උපාදනං නස්සි කුතො ඉධ හතෙකි
අඤ්ඤාසංසුති ව වාලුකාති ව
නතතාති උණ්ණාති ව දුරුණාති ව.
1234. උජ්ජබ්බලං තතතථිවං කපාලං
අනායසං පරලොකෙන තුල්යං
ලුද්දනමාවාසමිදං පුරාණං
භූමිපතදෙසො අභිසත්තරුපො.
1235. අප් තුමෙහි තෙනා වණ්ණෙණ
කිමාසමානා ඉමං පදෙසං හි
අනුප්පට්ඨා සහසා සමෙච්ච
ලොභා හයා අප්චා සමපමුළුහාති.
1236. මගධෙසු අබ්බසු ව සත්ථවාහා
ආරොපයිත්වා පණ්ණං පුට්ඨතං
තෙ යාමසෙ සිතධුසොච්චිභූමිං
ධනස්සිකා උද්දයං පත්ථයානා.
1237. දිවා පිපාසං නධිවාසයනා
යොග්ගානුකම්පඤ්ඤා සමෙකකම්මානා
ඵතෙන වෙගෙන ආයාම සබ්බෙ
රත්තිං මග්ගං පටිපන්නා විකාලෙ.
1238. තෙ දුප්පයාතා අපරභුමග්ගා
අප්ඨාකුලා විප්පනට්ඨා අරභෙදාදි
සුදුගතමෙ වණ්ණපරිසං මජ්ඣේ
දිසං න ජානාම පමුළුහවිත්තං.
1239. ඉදං දිස්වාන අදිට්ඨපුබ්බං
විමානසෙට්ඨඤ්ඤා තවඤ්ඤා යකි
තතුත්තරිං පිට්ඨමාසමානා
දිස්වා පතීතා සුමනා උදග්ගාති.

1. කරාති - මජ්ඣං.
2. තෙහු - හයා.
3. ආරොපයිත්වා - භිමු.

1232. අමනුෂ්‍යයන්ට වාසස්ථාන වූ සැක සහිත වූ වනයෙහි නිරුද්ධ වූ අහර නැති දුකයේ යායුතු වූ මේ වනාන්තරයෙහි වැලිකතර මැද සැකයෙන් බියට පත් ව මංමුළා වූ මිනිසුනි,

1233. මේ වැලිකතරෙහි එල ද අල ද නැත්තේය. හිනි එලවන දර ද නැත. රළු වූ තැටුණා වූ උණුවැලි හා පස් හැර අහරෙක් නම් මෙහි කොසින් ලැබේ ද,

1234. රළු වූ තද පස් ඇති රත් කබලක් වැනි සැපතක් නැති නරකය බඳු වූ බොහෝ කල් පටන් පිශාව (දුර්ග්‍රන්ථ) යන්ට වාසස්ථාන වූ මේ ප්‍රදේශය සෑමින් විසින් භෞතකරන ලද්දක් බඳු වූයේ ය.

1235. තවද, තෙපි කුමක් නිසා කවරක් බලාපොරොත්තුවෙන් නොවීමයා එකතු ව මේ පෙදෙසට පිවිසියාහු ද? ලොහයෙන් පැමිණියාහු ද? නොහොත් බියෙකින් පැමිණියාහු ද? නැතහොත් මං මුළාවූවාහු ද?

1236. (එම්බා දේවපුත්‍රය,) අඟු මගද දෙරට සාක්ඛිවාහක වූ ඒ අපි ගැල්හි බොහෝ විකිණියයුතු බවු පුරාගෙන ලාභාපෙක්ෂා ඇති ව වැඩි ධනාශා ඇති ව සිත්ද්‍රව්‍යොවීර දේශයට යමහ.

1237. දවල් පවස නො ඉවසිය හැකි ව ගොනුන්ට හා මිනිසුන්ට එසු බලන්නමෝ මේ වේගයෙන් පැමිණියමහ. ඒ අපි සියලු දෙන රැ නොකල්හි මාර්ගයට පිළිපන්නමෝ වෙමු.

1238. නො මග පැමිණියා වූ වැරදි හීය මහ ඇත්තා වූ අතියන් මෙන් ආකූල වූ නැසුණා වූ වනයෙහි අතිශයින් මුළා වූ සිත් ඇති ඒ අපි මේ දුර්ගම වූ වැලිකතර මැද යායුතු දිශාව නො දනුමහ.

1239. (එම්බා) දේවපුත්‍රය, පෙර නො දුටු විරු මේ උතුම් විමන ද තා ද දක මෙතැන් පටන් දිවි ලබමහයි සිතා ප්‍රීති වුවමෝ සොමනස් සිතැත්තමෝ බද වැඩි සිතැත්තමෝ වෙමු.

1240. පාරං සමුද්දස්ස ඉදංඤා වණ්ණං¹
 වෙණ්ණාවරං² සබ්බපථඤා මග්ගං
 නදියො පන පබ්බතානඤා දුග්ගා
 පුට්ඨඤ්ඤා ගච්ඡට්ඨං හොගහෙතු.
1241. පසංකද්දියාන වීරිතං පරෙසං
 වෙරජ්ජකෙ මානුසෙ පෙසංඛමානා
 යං වො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං
 අවෙජ්ජරතං තං වො සුඤ්ඤාම තාතාති.
1242. ඉතොපි අවෙජ්ජරතරං කුමාර
 න නො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං
 අතීතමානුසංකමෙව සබ්බං
 දිස්වා න තප්පාම අනොමචණ්ණං
1243. වෙහාසයං පොසංඛරඤ්ඤා භවනති
 පහුතමාලා³ ඛහු පුණ්ඩරිකා
 දුමා වීමෙ⁴ නිච්චඵලුපපක්ඛා
 අතිව ගජධා සුරභිං පවායනති.
1244. වෙචරියකම්මො සකම්මසිතාසෙ
 සිලාපවාළස්ස ව ආයතංසා
 මසාරගලා සහලොභිතඛ්ඛා
 ථමො වීමෙ⁵ ජොතිරසාමයාසෙ.
1245. සහසකකම්මං අතුලානුභාවං
 තෙසුපරි සාධුමීදං විමානං
 රතනානාරං කඤ්ඤානවෙදිමිසං
 තපනීයපට්ටෙහි ව සාධු ජනනං.
1246. ජමෙඛානදුක්ඛතෙමිදං සුමට්ටෙඨා
 පාසාදසොපාන ඵලුපපතො
 දළො ව වගගු සුමුඛො සුසංගතො⁶
 අතිව නිජ්ඣානමමො මනුඤ්ඤා.
1247. රතනානාරසම්මං ඛහු අක්ඛපානං
 පරිවාරිතො අච්ඡරාසංගණෙන
 මුරජ්ජ⁷ ආළමඛර තුරියසුට්ඨා
 අභිවජ්ජිතොසි ථුතිවජ්ජනාය.

1. ඉමඤ්චණ්ණං - මජ්ඣං, සා.

2. වෙණ්ණං - වරං - සා.

3. පහුතමාලා - සා.

4. දුමා වීමෙ - සා.

5. ථමො ඉමෙ - මජ්ඣං.

6. දළො ව වගගු ව සුසංගතො - මජ්ඣං.

7. මුරජ්ජ - මජ්ඣං.

1240. (එම්බා පින්වත්නි,) මුහුදෙන් එතෙර ද මෙබඳු වැලිකකරෙහි ද වේවැල් බැඳ යායුතු මාර්ගවල ද කණු සිටුවා යායුතු මාර්ගවල ද නදී පර්වතාදී දුර්ගම ප්‍රදේශවල ද වස්තු හේතුවෙන් තෙපි නොයෙක් දිගට යන්නහු ය.

1241. අන් රජවරුන්ගේ විජිතයන්ට පැමිණ නොයෙක් රටවල මිනිසුන් දකිමින් තොප විසින් යමක් අසන ලද්දේ ද, තවද යමක් දක්නා ලද ද දරුවෙනි, ඒ ආශ්‍රිතය නොප වෙතින් අසමහ.

1242. (එම්බා) දේවතුමාරය, මානුෂික වූ සියලු ඉසුරු සමපත් ඉක්ම ගිය මේ සැපතට වඩා අතිශය ආශ්‍රිත වූවක් අප විසින් දක්නා ලද හෝ අසන ලද හෝ නොවෙයි. තවද, ඒ අලාමක වර්ණය දැක තෘප්තියට නොපැමිණියමහ.

1243. බොහෝ වූ හෙළ පියුම් ඇ මලින් ගැවසීගත් පොකුණු අහසෙහි ගලාබසිත්. එලයෙන් ගැවසීගත් අතිශය සුවඳවත් වූ මේ වෘක්ෂයෝ ද සුවඳ වහනය කෙරෙත්.

1244. සියක් රියන් පමණ උස් වූ දීර්ඝාසු ඇති වෙරළමිණියෙන් පබළයෙන් කළ සාමන්යයෝ ද මැසිරිගලින් හා රතුමිණියෙන් කළ සාමන්යයෝ ද යන මොහු ජ්‍යාතිෂ්මත් වූවාහු ය.

1245. දහස් ගණන් වැම් ඇති අතුලා වූ අනුභාව ඇති රනින් ගැවසුණු කසුන්වුවා වේදිකාවෙන් යුත් රන්පටින් මනාව වසන ලද තාගේ මේ සුඤ්ඤ විමානය ඒ සාමන්යසාමන්යයෙහි පිහිටියේ වෙයි.

1246. මේ විමන අතිශයින් ඔප් නැගූ දඹරනින් බබළන්නේ ය. එහි සුමට වූ ප්‍රාසාද සොපාන එලකයෙන් යුත් සරීර වූ මනොභද්‍ර වූ මනාව සංගත වූ ප්‍රාසාද අවයව තෙමේ ඉතා දැකුම්කලු වූයේ මනරම් වේ.

1247. මේ රුවන් විමන ඇතුළත බොහෝ ආභාරපාන ඇත්තේ ය. දිව්‍යාස්පරා සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දෙහි. මිහිඟු බෙර පනාබෙර තුය්‍යනාදයෙන් නීති පැවති සොෂ ඇත්තෙහි. ස්තූතිගීතිකායෙන් අභිවාදන කරන ලද්දෙහි.

1248. සො මොදසි නාරිගණපාබොධකො
විමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ
අවිහනියො සබ්බගුණපපතෙතා
රාජා යථා වෙසසවණො නලිනායා
1249. දෙවො නු ආසි උදවාසි යකෙකා
උදුහු දෙවිනෙදු මනුසසගුතො
පුච්ඡනති තං වාණිජා සඤ්චාහා
ආවිසකි කො නාම කුචංසි යකකාති.
1250. සෙරිසසකො¹ නාම අහවසී යකෙකා
කන්තාරියො විඤ්ඤපථමි ගුතො
ඉමං පදෙසං අභිපාලයාමී
වාචබ්බරො² වෙසසවණසස රඤ්ඤකාති.
1251. අධිච්ච ලඞ්ඛං පරිණාමජං තෙ
සයං කතං උදුහු දෙවෙහි දින්නං
පුච්ඡනති තං වාණිජා සඤ්චාහා
කථං තයා ලඞ්ඛිදං මනුඤ්ඤකාති,
1252. නාධිච්චලඞ්ඛං න පරිණාමජං මෙ
න සයං කතං න හි දෙවෙහි දින්නං
සකෙහි කමෙමහි අපාපකෙහි
පුඤ්ඤකාති මෙ ලඞ්ඛිදං මනුඤ්ඤකාති.
4253. කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං
කිසස පුට්ඨණ්ණසස අයං විපාකො
පුච්ඡනති තං වාණිජා සඤ්චාහා
කථං තයා ලඞ්ඛිදං විමානකති.
1254. මම³ පායාසිති අහු සමඤ්ඤ
රජ්ජං යද් කාරසීං කොසලානං
නාඤ්ඤිදිසී කදරියො පාපධමෙමා
උචෙද්දවාදී ව තද් අහොසිං.
1255. සමණො ව බො ආසි කුමාරකසසපො
බ්‍රහ්මසුතො විතතපී උළාරො
සො මෙ තද් ධම්මකථං අකාසි⁴
දිට්ඨිවිසුකානි විනොදසී මෙ.

1. සෙරිසකො - මජ්ඣ.

2. වචනකරො - මජ්ඣ.

3. මම - මජ්ඣ.

4. අකාසි - මජ්ඣ.

1248. ඒ වෙසවුණු රජ තෙමේ නලිනී නම් ක්‍රීඩාසානසෙති යම්සේ ද, එසේ ඒ තෝ ද නාරිගණයා විසින් ප්‍රබෝධිත වූයෙහි. නො සිතිය හැකි අනුභාව ඇතියෙහි, සියලු ගුණයෙන් යුක්ත වූයෙහි. මනරම් වූ ඒ උතුම් විමන් පහයෙහි සතුටු වෙහි.

1249. තෝ දෙවියෙක් වෙහි ද? නොහොත් යසසෙයක් වෙහි ද? නොහොත් සක්දෙවිඳු වෙහි ද? චීනිස් දෑ ඇතියෙහි ද? (එමබා) දේවසුත්‍රය, තෝ කිනම් වෙහි දෑ යි මේ සාක්ෂිවාහක වෙළෙන්දෝ විචාරති. කියනු මැනැවි.

1250. (එමබා වෙළඳුනි,) කතරෙහි නියුක්ත වූ වැලි කතරෙහි ආරක්‍ෂක වූ මම සෙරිසසක නම් යසසයා වෙමි. වෙසවුණු රජුගේ චචනය කරන්නෙමි මේ ප්‍රදේශය පාලනය කරමි.

1251. (එමබා දිවාපුත්‍රය,) තාගේ සමපතනිය අහෙතුක ව ලද ද? කාල පරිණාමයෙන් ලද ද? තමා විසින් ම නිපදවූවක් ද? නොහොත් දෙවියන් විසින් හෝ දෙන ලද්දක් ද, මනොඥ වූ මේ සැපත තා විසින් කෙසේ ලද ද යි සාක්ෂිවාහක වෙළෙන්දෝ තා විචාරත්. එය කියනු මැනැවි.

1252. (වෙළඳුනි,) මාගේ මේ සැපත අහේතුක ව ලද්දක් නො වේ. කාල පරිණාමයෙන් ලද්දක් නො වේ. තමා විසින් නිපදවන ලද්දක් හෝ නො වෙයි. දෙවියන් විසින් දෙන ලද්දක් නො වේ මැ යි. අලාමක සභකිය පුණ්‍යකම් කරණ කොටගෙන මා විසින් මේ මනොඥ සැපත ලබන ලදී.

1253. (එමබා දේවපුත්‍රය,) (ඒ) තාගේ චුත සමාදනය කුමක් ද? (තාගේ) උතුම් හැසිරීම කුමක් ද? මේ විපාකය කවර නම් කුශල කම්මක්හු ගේ ද? මේ විමන තා විසින් කෙසේ ලබන ලද ද යි සත්වා වෙළෙන්දෝ ඔහු විචාරති.

1254. යම් කලෙක කොසොල් රට රජය කරවීම ද, (ඒ) මම පායාසිරොජඤ්ඤ යි නමෙක් විය. එකල්හි මම නායකදාෂට් ඇති තද මසුරු වූ ලමු සැහැවී ඇති උවෙස්දවාදියෙමි වීමි.

1255. එකල්හි බහුශ්‍රැත වූ චිත්‍රකරීක වූ උයර වූ කුමාරකසාස නම් ශ්‍රමණ කෙනෙක් වූහ. උන් වහන්සේ මට බණ වදළු සේක. මාගේ දෘෂ්ටිහු ද දුරු කළ සේක.

1256. තාහං තස්ස ධම්මකරං සුඤ්ඤා
උපාසකත්තං පටිච්චෙදයිස්සං.
පාණාතිපාතා වීරතො අහොසිං.
ලොකෙ අදික්කං පරිවජ්ජයිස්සං.
අමජ්ජපො නො ව මුසා අභාණං.
සකෙන දුරෙත ව අහොසිං¹ තුට්ඨො.
1257. තං මෙ වතං තං පත ටුභ්බවරියං.
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො
තෙහෙව කම්මෙති අපාපකෙති
පුඤ්ඤෙති මෙ ලොමීදං විමානකති.
1258. සඤ්ඤං කිරාහංසු නරා සපඤ්ඤා
අනඤ්ඤාරා වචනං පණ්ඩිතානං
යතිං යතිං ගච්ඡති පුඤ්ඤකම්මො
තතිං තතිං මොදති කාමකාමී.
1259. යතිං යතිං සොකපරිඤ්ඤො ව
වධො ව බ්බෙධො ව පරිකතිලෙසො
තතිං තතිං ගච්ඡති පාපකම්මො
න මුච්චති දුග්ගතියා කදවීති.
1260. සම්මුළුභරුපොව ජනො අහොසි
අසමීං මුහුතෙත කලලිකතොව
ජනසසිමස්ස තුය්‍යාඤ්ඤි කුමාර
අපච්චයො කෙන නු ඛො අහොසිති.
1261. ඉමෙ සිරිසුපවතා ව² තාතා
දිබ්බා³ ගන්ධා සුරභිං⁴ සමපවතති
තෙ සමපවායනති ඉමං විමානං.
දිවා ව රතොතා ව තමං නිහන්ති.
1262. ඉමෙසං ව ඛො ව්‍යසසතවට්ඨයෙන
සිපාවිකා ඵලති ඵකමෙකා
මානුසස්සකං ව්‍යසසතං අතීතං.
යදග්ගෙ කාසමිති ඉධුපපතොතො.
1263. දිඨ්ඨානහං වසසසතානි පඤ්ඤා
අසමීං විමානෙ යථාන තාතා
ආයුකඛයා පුඤ්ඤඛයා වවිස්සං.
තෙනෙව සොකෙන පමුඤ්ඤිතොසීති⁵.

1. අහොසි - මජ්ඣ.

2. ඉමෙ ව සිරිසවතා - මජ්ඣ.
ඉමෙති සිරිසවතා ව - PTS

3. දිබ්බා ව - PTS

4. සුරභි - මජ්ඣ.

5. සමුඤ්ඤිතොසීති - PTS

1256. මම උන්වහන්සේ ගේ ඒ ධර්මකර්ම අසා උපාසකකර්ම ගිවිස්සෙමි. පණ්ඩායෙන් දුරු වූයෙමි වීමි. ලොවැ නුදුන් දෙය දුරු කෙළෙමි. රහමෙර නො බොනුයෙමි වීමි. බොරු නො ද කීමි. සිය අඹුව හා තුටු වීමි.

1257. ඒ මාගේ චුත්තසමාදායයි. ඒ (මාගේ) උතුම් හැසිරීමයි. මේ ඒ කුශලකම්යාගේ විපාකයි. ඒ අලාමක වූ කුශලකර්මයන් කරණකොට ගෙන මා විසින් මේ විමානය ලබන ලදී.

1258. කළ පින් ඇති පුද්ගලයා යම් යම් තැනක යේ නම් ඒ ඒ තත්ති කැමැති සමපත් ඇති ව සතුටු වේ යයි. නුවණැති මනුෂ්‍යයෝ සැබවක් ම කීවාහු ය. පණ්ඩිතයන්ගේ වචනය වෙනස් නො වේ.

1259. අකුසල් කළ පුද්ගල තෙමේ යම් යම් තැනෙක (ඉපදීම වශයෙන්) යේ ද, (හෙ තෙමේ) ඒ ඒ තත්ති සෝ වැලැපුම් ඇතියේ වද විදුම් ඇතියේ අවැඩ දැනවීම ඇතියේ කිසිකලෙකත් දුගතියෙන් නො මිඳෙයි.

1260. දිව්‍යජන තෙමේ මේ මොහොතෙහි කැළඹුණකු මෙන් ද හැමතින් මුළා වූ සැහැවි ඇතියකු මෙන් ද විය. කුමාරය, මේ පිරිවර ජනයාගේ ද තාගේ ද මේ දෙමනය කුමක් නිසා වී ද?

1261. දරුවෙකි, මහරිරුක් වනයෙන් මේ දිවගඳු හමකි. ඒ දිවගඳු දව රෑ අඳුර නසා මේ විමානයට හමත්.

1262. මේ මහරිරුක්හි එක් එක් මල් පෙති හවුරු සියයක්හුගේ ඇවෑමෙන් පැසි වැටෙයි. යම් දිනක පටන් මේ දිව්‍ය ආත්මයෙහි උපන්නෙම වෙම ද? (එතැන් පටන්) මිනිස් සියවසරක් ඉක්මිණි.

1263. දරුවෙකි, මේ විමන්හි මම පන්සිය වසරක් සිට ආයු හා පින් පිරිහීමෙන් ව්‍යුත වන්නෙමි යි දැක ඒ ශෝකයෙන් ම අතිශයින් මුසපත් වීමි.

1264. කරං නු සොවෙය්‍ය තථාවිථො සො
උඤ්ඤා විමානං අතුලං විරාය
යෙ වාපි ඛො ඉක්කරමුපපන්නා
තෙ නුන සොවෙය්‍යං පරික්ඛප්පඤ්ඤාති.
1265. අනුච්ඡවිං ඔවදියඤ්ඤා මෙ තං
යං මං තුමෙහ පෙය්‍යවාචං වදෙථ
තුමෙහ ව ඛො තානා මයානුගුත්තා
යෙනිච්ඡකං තෙන පලෙථ සොඤ්ඤාති.
1266. ගන්තවා මයං සිත්ථු සොචිරභුමිං
ධනඤ්ඤා උඤ්ඤං පඤ්ඤානා
යථා පයොගා පරිපුණ්ණවාගා
කාභාම සෙරිස්සමහං උළාරනාති.
1267. මා වෙච සෙරිස්සමහං අකඤ්ඤා
සබ්බඤ්ඤා වො භවිස්සති යං වදෙථ
පාපානි කම්මානි විච්ඡයාථ
ධම්මානුයොගඤ්ඤා අධිට්ඨභාථාති.
1268. උපාසකො අඤ්ඤා ඉමමිඤ්ඤා සබ්බෙ
බ්බසුත්තො සිලවතුපපන්නො
සඤ්ඤා ව වාගී ව සුපෙසලො ව
විච්ඤාණො සනතුසිත්තො මුනිමා.
1269. සඤ්ඤානමානො න මුසා භණෙය්‍ය
පරුපසාතාය න චෙතසෙය්‍ය
වෙහුනිකං පෙසුනං නො කරෙය්‍ය
සණ්ඨාඤ්ඤා වාචං සබ්බං භණෙය්‍ය.
1270. සභාරවො සප්පතිස්සො විනිතො
අපාපකො අධිසිලෙ විසුඤ්ඤා
සො මාතරං පිතරං වාපි ජනතු
ධම්මෙන පොසෙති අරියවුත්ත.
1271. මඤ්ඤා සො මාතාපිතුත්තං කාරණං
භොගානි පරියෙසති න අත්තභෙතු
මාතාපිතුත්තඤ්ඤා යො අවචයෙන
නෙකඛම්මපොණො වරිස්සති බුහම්චරියං.
1272. උජ්ඣ අවචෙය්‍යා අසමායො අමායො
න ලෙසකප්පෙන ව වොහරෙය්‍ය
සො තාදිසො සුත්තකම්මකාරී
ධම්මෙ ධීතො කිත්ති ලභෙථ දුක්ඛං.

1264. (එමබා දේවපුත්‍රය,) විරාජ්‍යක වූ අතුලාස වූ මේ විමානය ලැබූ එබඳු වූ තෝ කෙසේ නම් ගොත කරන්නෙහි ද? මඳ ආයු ඇති ව උපන් මඳ පිතූනි යම් කෙනෙක් වෙත් නම් ඔහු ඒකාන්තයෙන් ගෝක කරන්නාහු ය.

1265. (එමබා) දරුවෙහි, මා පිළිබඳි ඒ සුදුසු ප්‍රිය වූ අවවාද වචනයක් යම් හෙයකින් මට කියනු ද? ඒ තෙපි ද මා විසින් රක්ෂිත වූවාහු ඔම ඒ කැමැති තැනකට සැපයේ යවු.

1266. ධනය බලාපොරොත්තු වූ එහි වැඩිම ප්‍රාර්ථනා කරන්නා වූ අපි සිත්වූ සෝචීර භූමිප්‍රදේශයට ගොස් ප්‍රතිඥා පරිදි වූවාහු පිරිපුන් න්‍යාය ඇත්තාහු උදර වූ සෙරිසංක පූජාවක් කරන්නෙමු.

1267. සෙරිසංකපූජා නො කරවු. යමක් තෙපි කියවු ද? (ඒ) සියල්ල එසේ ම වන්නේ ය. පව්කම් හරිවු. දහම් අනුව හැසිරීම ඉටා ගනිවු. (මේ සෙරිසංක පූජා යි.)

1268. මේ සත්ත්ව සමූහයා අතුරෙහි බහුශ්‍රැත වූ ශීලව්‍රතයෙන් යුක්ත වූ සැදහැනි න්‍යාගවත් සුපෙසල වූ විවක්‍ෂණ වූ ප්‍රීතිමත් වූ කම්පල දැනීමේ නුවණ ඇති උපාසකයෙක් ඇත.

1269. දූත දූත බොරු නො කියන්නේ ය. පරපණ නැසීම පිණිස නො සිතන්නේ ය. සමගි වුවත් වෙන් කරන පිසුනු බස් නො කියන්නේ ය. සියුම් මෙළෙක් බස් කියන්නේ ය.

1270. ගෞරව සහිත වූ කීකරු සැහැවි ඇති භික්ෂුණු පව නොකරන්නා වූ (උපාසකයන් විසින් රැකියයුතු) අධිශීලයෙහි පිරිසිදු වූ නිදෙස් පැවතුම් ඇති ඒ සත්ත්ව තෙමේ මව ද පියා ද දැනුමෙන් පොෂණය කරයි.

1271. නිවනට නැමුණු යමෙක් මවු පියන්ගේ ඇවෑමෙන් ශාසන බ්‍රහ්මවයාභියෙහි හැසිරෙන්නේ ද, හෙතෙමේ මවුපියන් නිසා හොඟ සොයයි. තමා පිණිස නො සොයති සිතමි.

1272. සෘජු වූ අවංක වූ අසය වූ අමායාවී වූ හෙතෙමේ කෘතිය ලෙස-යෙන් (මායා සායෙයා විසින්) වචන නො කියන්නේ ය. එබඳු යහපත් කම් කරන ධර්මයෙහි පිහිටි පුද්ගල තෙමේ කෙසේ නම් දූකක් ලබන්නේ ද?

1273. තං කාරණං පාතුකතොමහි අත්තනා
 තස්මා ධම්මං පස්සථ වාණිජාසෙ
 අඤ්ඤානු තෙනිහ හස්මි¹ හවෙථ
 අක්කාකුලා විප්පනට්ඨා අරඤ්ඤා
 තං ඛිප්පමානෙන ලුහුං පරෙන
 සුඛො හවෙ සප්පරියෙන සංඛගමොති.
1274. කිං නාම සො කිඤ්ඤි කරොති කම්මං
 කිං නාමධෙය්‍යං කිං පන තස්ස ගොතනං
 මයමපි නං දට්ඨකාමමෙක යක්ඛ
 යස්සානුකම්පාය ඉධාගතොසි
 ලාභා හි තස්ස යස්ස කුචං පිහෙසිති.
1275. යො කප්පකො සමිහව නාමධෙය්‍යො
 උපාසකො කොච්ඡථලුපථීවී²
 ජානාරි නං කුමානං පෙසියො සො
 මා බො නං හිළිඤ් සුපෙසලො සොති.
1276. ජානාමසෙ යං තුං වදෙයි යක්ඛ
 න බො නං ජානාම ස ඊදිසොති
 මයමපි තං පුජයිස්සාම යක්ඛ
 සුඤ්ඤා³ කුඤ්ඤා වටනං උළාරකති.
1277. යෙ කෙවිමසමී සකෙඨ මනුස්සා
 දහරා මහනනා අථවාපි මජ්ඣමා
 සබ්බෙව තෙ ආලම්බනතු විමානං
 පස්සනතු පුඤ්ඤාන ඵලං කදරියාති.
1278. තෙ තත්ථ සබ්බෙව අහං පුරෙති
 තං කප්පකං තත්ථ පුරකඛිපිඤ්ඤා⁴
 සබ්බෙව තෙ ආලම්බිංසු විමානං
 මසක්කසාරං විය වාසවස්ස.
1279. තෙ තත්ථ සබ්බෙව අහං පුරෙති
 උපාසකතං පටිවෙදයිංසු
 පාණාතිපාතා වීරතා අහෙසුං
 ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිංසු.
1280. අමජ්ජපා නො ව මුයා හණිංසු
 සකෙන දරෙන ව අහෙසුං කුට්ඨා
 තෙ තත්ථ සබ්බෙව අහං පුරෙති
 උපාසකතං පටිවෙදයිඤ්ඤා
 පක්කාමී සකෙඨ අනුමොදමානො
 යක්ඛද්ධියා අනුමනො සුනප්පනං.

1. හස්මි - සා.

2. කොච්ඡඤ්ඤාපථී - 8.

3. සුඤ්ඤා - මජ්.

4. පුරකඛිපි - මජ්.

1273. ඒ උපාසකයා හේතුකොට (නොප ඉදිරියෙහි) මම තෙමේ ම පහළ වූයෙමි. එහෙයින් වෙළෙඳුනි, ධර්මය දකිවු. ඒ උපාසකයා හැර මෙහි (ආවාහු නම්) තෙපි අන්‍යයා විසින් පිඩා කිරීම කරණ කොට මේ මරු කතරු අකියන් මෙන් ආකූල වූවාහු විනාශයට පත් වූවාහු වහා අළු වන්නාහු ය. එකාන්තයෙන් සත්පුරුෂ සංකමය සැප වේ.

1274. (එම්බා) දේව පුත්‍රය, හෙතෙමේ කිනම් ඇත්තේ ද? කිනම් කම් කරයි ද? (මවුපියන් විසින් ඔහුට) තැබූ නම කුමක් ද? ඔහුගේ ගොත්‍රය කුමක් ද? අපි දු ඔහු දක්නා කැමතිසමඟ. ඒ එසේමැ යි. තෝ යමකුට අනුකම්පාවෙන් මෙහි පැමිණියෙහි ද, යමෙකුට ප්‍රිය කෙරෙහි ද? ඔහුගේ (පැමිණීම) ලාභයෙක් මැ යි.

1275. කොස්සෙන් හා පනාවෙන් ජීවත්වනසුලු වූ තොපගේ ඒ සේවක වූ සුපෙසල උපාසක වූ ප්‍රසිද්ධ වූ සංඛව නම් කරනැවැතියෙක් වේ ද, ඔහු දකිවු. ඔහු පහත් කොට නො සිතවු.

1276. (එම්බා) දේව පුත්‍රය, යමකු සඳහා තෙපි කියවු ද, අපි ඔහු දනුමහ. හෙතෙමේ ගුණවශයෙන් මෙබඳු යයි ඔහු නො දනුමහ, දේවපුත්‍රය තාගේ උදර වූ වචනය අසා අපි දු ඔහු පුදන්නෙමු.

1277. මේ වෙළඳවුළෙහි හෙවත් තවලමෙහි තරුණ වූ මහලු වූ තවද මැදුම් වූ යම්කිසි මසුරු මිනිස්සු වෙත් ද, ඒ සියල්ලෝ ම මේ විමනට නගිත්වා. පිත්පල බලත්වා.

1278. එහි ඒ සියලු දෙන ම 'මම පෙරටු වෙමි, මම පෙරටු වෙමි' යි එහි ඒ කරනැවැතියා පෙරටු කොට (උත්සාහවත් වූහ.) ඒ සියල්ලෝ ම තවතිසා භවනයට මෙන් ඒ විමනයට නැගාහු ය.

1279. එහි ඒ සියලු දෙන ම 'මම පෙරටු වෙමි, මම පෙරටු වෙමි' යි උත්සුක වෙමින් උවසු බව ගිවිස්සාහු ය. පණිවායෙන් දුරු වූහ. ලොව නුදුන් දැ ගැන්ම දුරු කළාහු ය.

1280. මත්පැන් නො පූහ. බොරු නො බිණූහ. සිය අඹුව හා තුටු වූහ. එහි සියලු දෙන ම 'මම පෙරටු වෙමි, මම පෙරටු වෙමි' යි උත්සුක ව උවසු බව ගිවිස්වා ඒ වෙළඳවුළු ඒ දෙවපුත් විසින් අනුමත වූයේ දිව්‍යරාජියෙන් නැවත නැවතත් අනුමෝදන් වනුයේ කැමැති තැනට ගියේ ය.

1281. ගතඛාන නෙ සිත්ථුසොච්චරහුමිං
ධනස්සිකා උද්දං¹ පඤ්ඤානා
යරා පයොගා පරිපුණ්ණලාභා
පච්චාගමුං පාටලිපුක්කමක්කතං.
1282. ගතඛාන නෙ සඤ්ඤාං යොජ්ඣිවනො
පුක්කෙහි දුරෙහි සමඛගිහුතා
ආනන්දී විතා² සුමනා පතීතා
අකංසු සෙරිස්සමහං උළාරං.
1283. සෙරිස්සකා නෙ පරිවෙණං මාපයිංසු
ඵතාදියා සපුරිසාන සෙවනා
මහස්සිකා ධම්මගුණාන සෙවනා
ඵක්ඛන් අඤ්ඤා උපාසකස්ස
සංකෙඛව සභතා සුමිතා³ අගෙසුනති.

සෙරිස්සකවිමානං.

7. 11

1284. උච්චිදං මණ්දපුණං විමානං
සමනතතො ද්වාදස යොජනානි
කුටාගාරා සත්තසතා උළාරා
වෙථරියඤ්ඤා රුචකඤ්ඤා සුභා
1285. තඤ්ඤාසි පිච්චි බාදසි ච
දිබ්බා ච විණා පවදන්ති වග්ගො
දිබ්බා රසා කාමගුණෙඤ්ඤා පඤ්ඤා
නාරියො ච නච්චන්ති සුචණ්ණප්පකා.
1286. කෙත නෙ තාදියො වග්ගෙණ
කෙත නෙ ඉධම්මස්සිකි
උප්පජ්ජන්ති ච නෙ හොගා
යෙ කෙවි මනසො පියා
1287. පුච්ඡාමි නං දෙව මහානුභාව
මනුස්සහුතො කිමකාසි පුණ්ණං
කෙතාසි ඵලං ජලිතානුභාවො
වග්ගෙණ ච නෙ සබ්බදියා පභාසතීති.

1. උද්දං - PTS

2. ආනන්දචිත්තං - සභා,

3. සුමිතො - PTS

1281. ධනාර්ථීච්ඡ අධික ලාභාශා ඇත්තා වූ ඔවුහු සිතටු සෝචීර භූමියට ගොස් සිතැති පරිදි වෙළඳම් කොට පිරිපුන් ලාභ ඇත්තෝ යළි තිරුප්පුත වැ පැළඳුප් නුවරට ආවාහු ය.

1282. ඔවුහු නිර්භය වූවාහු සිය ගෙවලට ගොස් අඹුදරුවන් හා එක් වූවාහු මුදිත වූවාහු තුටු වූවාහු සොම්නස් වූවාහු අධික සොම්නස් ඇත්තාහු උදර වූ සේරියසක නම් උනයට පූජාවක් කළහ.

1283. ඔවුහු සේරියසක නම් පිරිවෙනක් ද තැනූහ. එක ම උපාසකයකු නිසා සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වූවාහු ය. සත්පුරුෂයන්ගේ සේවනය මෙබඳු ය. ධර්මය ගුණවතුන්ගේ සේවනය මෙබඳු මහත් වැඩ ඇත්තේ යි.

සේරියසක විමාන යි.

7 - 11

1284. (එම්බා දේවපුත්‍රය) ඉතා උස් වූ පිසුම්රාමිණි ආදියෙන් කළ ටැම් ඇති මේ විමානය භාත්පසින් දෙළොස් යොදුනෙකි. වෙරළ මිණියෙන් කළ ටැම් ඇති රත්පෝරු අතුළු බිම් ඇති උදර වූ යහපත් වූ කුළු ගෙවල් සත් සියයක් වෙයි.

1285. එහි තෝ සිටිනෙහි ය. පානය කරන්නෙහි ය, අනුභව කරන්නෙහි ය. දිව්‍යවිණාවෝ ද මිහිරි සේ වාදනය වෙති. මෙහි දිව්‍යමය වූ රසයෝ ද පස්කම් ගුණයෝ ද වෙත්. ස්වර්ණාභරණයෙන් විභූෂිත වූ නාරිහු ද රහ දක්වත්.

1286. කවර හේතුවකින් තාගේ එබඳු සිරුරු පැහැයක් වී ද? කවර පිනෙකින් තාගේ සුවරිත ඵලය මෙහි සමෘද්ධි වේ ද? මන වඩන්නා වූ යම්කිසි සම්පත්තීහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තීහු (කවර පිනෙකින්) තට පහළ වෙත් ද?

1287. මහත් අනුභාව ඇති දේවපුත්‍රය, තා විචාරම්. මනුෂ්‍ය වූයෙහි කිනම් පිනක් කෙළෙහි ද? තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුළුවයි. කිනම් පිනෙකින් මෙබඳු දිලියෙන පුණර්ධි ඇත්තෙහි.

1288. සො දෙවපුරෙකා අත්තමනො මොග්ගලානෙන පුච්ඡිතො,
පඤ්ඤං පුට්ඨො වීයාකාසි යස්ස කමමස්සිදං එලං.

1289. දුනතිකඛිතං මාලං සුනිකඛිපිත්වා
පතිට්ඨපෙත්වා සුගතස්ස ථූපෙ
මහිද්ධිකො චමති මහානුභාවො
දිබ්බෙහි කාමෙහි සමධගිභූතො.

1290. තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං තෙන මෙ ඉධමිජ්ඣති,
උපපජ්ජන්ති ච මෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1291. අක්කම් තෙ භික්ඛු මහානුභාව
මනුස්සභූතො යමහං අකාසි.
තෙනමෙහි එවං ජලිතානුභාවො
වණ්ණණං ච මෙ සබ්බදිසා පභාසතිති.

සුනිකඛිතවිමානං.

සුනිකඛිතවග්ගො සත්තමො.

කඤ්ඤානං :-

දෙව දළිද්ද දෙව විහාරා¹ භතකො ගොපාලකන්ධකා²
අනෙකවණ්ණං මට්ටකුණ්ඩලී සෙරිස්සකො සුනිකඛිතං.
පුරියානං තතියො වග්ගොති.³

භාණවාරං වතුසං.

විමානවක්‍රී නිට්ඨිතං

1. වන විහාරා - මජ්ඣං.

2. ගොපාලකන්ධකො - මජ්ඣං.

3. තතියො වග්ගො පවුට්ඨිති - මජ්ඣං.

1288. මුගලන් තෙරුන් විසින් ප්‍රථවුස්නාලද ඒ දේවදුත්‍ර තෙමේ කුටුසින් ඇත්තේ මේ පුණ්‍යඵලය යම් කවර කම්යක්ත්‍රයේ දැයි විවාරන ලද්දේ (මෙසේ) පැවසී ය.

1289. (වහන්ස) මම කසුප් බුදුන්ගේ ධාතුචේතනයෙහි මැනැවින් නොතබන ලද මල් සකසා දැකුම්කලු කොට නබා බුදුගුණ සිත්හි පිහිටුවීමෙන් මහත් සෘද්ධි ඇත්තෙමි මහත් ආනුභාව ඇත්තෙමි දිව්‍යමය වූ කාමගුණයෙන් යුක්ත වූයෙමි වෙමි.

1290. ඒ පිනෙන් මාගේ සිරුරු පැහැය එබඳු වෙයි. ඒ පිනෙන් මාගේ සම්පත්තිය මෙහි සමෘද්ධි වෙයි. මන වඩන යම්කිසි සම්පත්තිහු වෙත් ද, ඒ සම්පත්තිහු මට පහළ වෙත්.

1291. මහත් ආනුභාව ඇති ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මම මනුෂ්‍ය වූයෙමි යම් පිනක් කෙළෙමි ද, (එය) ඔබට කියමි. ඒ පිනෙන් මෙබඳු දිලියෙන පුණ්‍යරැසි ඇත්තෙමි වෙමි. මාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි.

සුනිකඛිතවිමාන යි.

සත්වන සුනිකඛිතන වර්ග යි.

එහි උදනය:-

දළිඳු (වික්කලතා යැ-නැඳුන යි) දෙක යැ, විහාර (මණ්ටුණ යැ සුවණ්ණයැ යි) දෙක යැ හතක (අඹවිමාන) ගොපල යැ කන්ධක යැ අනෙක වණ්ණ යැ මට්ටකුණ්ඩලී යැ සෙරිසාක යැ සුනිකඛිත යැ යි පුරුෂ විමාන පිළිබඳ තුන්වැනි වර්ග යි.

සතරවෙනි බණවර යි.

විමාන වස්තු නිමියේ යි.

විමානවක්‍රීයපාලි

ගාථාදිපාද සූචි

අ	ගාථාදිපාද
අකණ්ඩකො අග්ගණො	162
අකකාසානං වධානං ව	835
අකකාමී තෙ දෙවි මහානුභාවෙ	629
අකකාමී තෙ භික්‍ෂු මහානුභාව	
	7, 14, 22, 30, 52,
	84, 92, 100, 107,
	115, 123, 135, 182,
	201, 227, 239, 256,
	268, 275, 282, 296,
	337, 619, 719, 762,
	769, 783, 795, 826,
	926, 935, 944, 952,
	961, 968, 976, 1054,
	1060, 1068, 1074,
	1080, 1086, 1094,
	1101, 1108, 1114,
	1120, 1134, 1291
අච්ඡරානං සතසහස්සං	201
අච්ඡරියං වත අබ්‍රහ්මං	1224
අච්ඡාදනඤ්ඤා භක්තඤ්ඤා	208, 221,
	233, 262, 672
අජෙව බුද්ධං සරණං වජාමි	1225
අඤ්ඤා සුචෙණි සුසු මිසස	
	කෙසියො 1029
අට්ඨධර්මකං අපරිමිතං	
	සුඛාවහං 214
අට්ඨංසා සුකතා ව්‍යාමනා	1136
අට්ඨංසා පිණ්ඩපාතානි	627
අට්ඨංසා මුත්තාපුප්පානි	966
අකුකාමොසි මෙ යකඛ	1227
අකුසල වත මෙ බුද්ධො	933, 942
අථ තුමෙක කෙන	
	වණ්ණණ්ණ 1235
අථ තෙනාගමා භික්‍ෂු	1153
අදස්සනෙනාහං තස්ස	1193
අද්දසං වීරජං භික්‍ෂුං	20, 28, 959
අධිච්ච ලඞ්ඨං පරිණාමජං තෙ	1251
අනුකම්පකස්ස කුසලස්ස	847
අනුච්ඡවිං ඔවදියඤ්ඤා මෙ තං	1265
අනෙකච්ඡතාවතනො	
	රථො අයං 1020

අ	ගාථාදිපාද
අනෙකච්ඡණ්ණං	
	දරසොකනාසනං 1200
අනතඤ්ඤා පානඤ්ඤා	
	සසඤ්ඤා 1109, 1116,
	1130, 1139
අපි සකෙකාව දෙවිනෙදු	156
අප්පමි කතං මහාවිජාකං	907
අප්පමි කමෙසස ඵලං මමෙදං	19,
	27
අප්පං වා බහුං වා නාදුසාමි	1221
අප්පාසුකී කාලකතා තතො චුතා	
	711
අබ්බභි වත මෙ සලලං	1217
අභිකම්මෙනන වණ්ණණ්ණ 75, 85,	
	108, 116, 124, 171,
	215, 228, 245, 269,
	276, 330, 338, 610,
	712, 720, 730, 756,
	763, 770, 820, 827
අභිකම්මං නන්දනං සුඤ්ඤා	240
අභිසංසාදෙහි මනං	194
අභිරුද්ධඤ්ඤා මං ඤානං	1190
අමජ්ජපා නො ව මුසා අභාණි	105,
	974, 1280
අමොච ව සිතො සමණො ව	
	නභාපිතො 1157
අලච්ඡතො මට්ඨකුණ්ඩලී	1209
අලච්ඡතා මණ්ඩකඤ්ඤානාචිතං	706
අලච්ඡතො මලාධරො	
	සුච්ඡො 1095, 1102
අලච්ඡතො මාලහාරී	
	සුච්ඡො 1161
අස්සකාධිපස්සාහං	983
අහඤ්ඤා හරියාව මනුස්සලොකෙ	
	1052, 1058, 1072, 1078
අහංසි දඬුං ගම්මස්සං	1197
අහං අකිකච්ඡකම්	724, 1144
අහං කපිලවක්‍රීයම්	1186
අහං ව බාරාණසියං	716
අහං තයා බහුතරෙ භික්‍ෂු	630
අහං තෙ සරණං ගොමි	329

අ	ගාථාදිපාද
අභං පුරෙ මච්ඡරිති අහොසිං	886
අභං හදනොන අනුචාසිං	
පුට්ඨං	1205
අභං හදනොන චණ්ඩාලී	199
අභං හදෙදු සුභඝ්ඝිං	622
අභං මනුසොසසු මනුසොසගුතා	5,
	12, 47, 57, 68, 80,
	89, 97, 104, 112,
	120, 160, 273, 280,
	310, 321, 695, 789,
	824, 1084, 1091,
	1106, 1112, 1118,
	1124, 1165
අභං රාජගහෙ රමෙම	671
අභං සුමනා සුමනස්ස සුමන	
මකුලානි	781
අහො දනං වරාකියා	188
අළුමබ්බසා මිසසකෙසි ව	852
අංසවට්ඨකං අභමදසිං	422, 609

ආ

ආදිච්චවණ්ණං රුචිරං	
පහසසරං	866
ආදිත්තං චත මං සන්තං	1216
ආබාධිකොත්තං දුක්ඛකො බාළුහ-	
ගිලානො	1222
ආමනනනිකා රසෙසුසුමහි	163
ආයුඤ්චි වණ්ණඤ්චි සුඛං	
බලඤ්චි	1047
ආයොගපට්ටං අභමදසිං	422, -609
ආරති සමවරියා ව	990
ආරාමානි ව රොපිස්සං	882
ආලමෙබ්බා ගහනරො හිමො	164
ආවෙළිනියො පදුමුපාලච්ඡද	1030
ආසජ්ජ දනං අදසිං	90

ඉ

ඉච්චෙව චිත්තාන යමස්ස දුතා	865
ඉච්චෙවං විපාලපකතීං	885
ඉති සා සසු පරිභාසි	292
ඉතොපි අච්ඡරතරං කුමාර	1242
ඉදඤ්චි දිස්වාන අදිට්ඨ පුඤ්ඤං	1239
ඉදමි පානීයං සීතං	986
ඉදං දුක්ඛානි මං අවොච	846
ඉදං චිත්තාන චණ්ඩාලී	203
ඉදං විමානං රුචිරං පහසසරං	149

ඉ

ගාථාදිපාද

ඉදං සුඛා කිදසාධිපති	803
ඉදති හනොන ඉමමෙව නාමං	300
	812
ඉදනොවාහං ජානාමි	635
ඉන්ද්‍රිවරානං හස්සං අභමදසිං	760
ඉමඤ්ච දිස්වාන	
අදිට්ඨපුඤ්ඤං	1239
ඉමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං	
වා පන	1171
ඉමඤ්චාරියට්ඨබ්බවරෙහුපෙතං	314
ඉමා ව තෙ අච්ඡරායො	
සමනතතො	309
ඉමා ව නාහො	
මනසාභිතිමමිතා	1019
ඉමාසු විණාසු බහුසු වග්ගසු	1035
ඉමාහං ධමමං සුඛා	619
ඉමෙ ව වාළිමණ්ඩවඤ්ඤාජිතා	1022
ඉමෙ ව සමෙබ්බ සතිතා	
චතුක්කමා	1023
ඉමෙසං ව බො වස්ස	
සතව්වයෙන	1212
ඉමෙ සිරිසුපවනා ව තාතා	1261
ඉසයො වාසි තෙ සත්තා	998
ඉස්සා ව මච්ඡරමචො	
පලායො	128

උ

උච්චිමිදං මණිඤ්ඤං විමානං	911,
	919, 927, 936, 945,
	953, 1061, 1081, 1087,
	1127, 1147, 1284
උච්ඡාගාරං තිණාගාරං	981
උච්ඡුමණ්ඩකං අභමදසිං	422, 609
උජ්ඣ අවමෙයා අසයො	
අමායො	1272
උජ්ඣකලං තත්තමිවං	
කපාලං	1234
උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධමෙම	864
උදකරුහා ව යෙසේ පුපථජාතා	652
උදකෙ ධීතා උදකමදසිං	390, 397
උපධිපදුමාලාහං	39
උපාසකො අසී ඉමමි	
සමෙක	1268
උපාහනං අභමදසිං	422, 609
උපෙමි සරණං බුද්ධං	1006, 1228

උ භාට්ඨකා
උපොසථං උපවසිසසං 130, 178,
210, 223, 235, 252,
264, 674, 884

උපොසථානි මං අඤ්ඤිංසු 232

උපොසථෙ වහං ගණනා 678

උය්‍යානභූමියා ව දුට්ඨකො
ධීතා 1034

උළාරො තෙ යසො වණ්ණණා 283

ඵ

ඵණ්ණිසං සුථසා ව 166

ඵත්තකම්ඤං අනුසාරාමී කුසලං 904

ඵතා වඤ්ඤා ව සෙය්‍යසා 853

ඵතාදිසං අබ්භතං දසසනීයං 744

ඵතාදිසං කුසලං ජීවලොකෙ 315

ඵතාදිසං පුඤ්ඤඵලං

අනප්පකං 305, 306, 818

ඵතාදිසං යඤ්ඤා

මනුසසරනොතා 646, 755

ඵතෙත්තපායෙන ඉමං

නිරිග්ගලං 1046

ඵවං අහං අමකදසමඤ්ඤි දෙවතා 146

ඵස සංසවකො නාම 873

ඵසො සො නිරයො

සුපාපධම්මෙ 871

ඵසො හි සමෙකා විපුලො

මහග්ගතො 644, 753

ඵහි මාතලි අමෙහපි 806

ඵළාලුකං අභමදසිං 422, 609

ඹ

ඹදනං කුම්මාසං සාකං 176

ඹභාසයිනිා පඨවිං සදෙවකං 297,
809

ක

කකකාරිකං අභමදසිං 422, 609

කණ්ණෙය්‍යු තෙ යානි

පිළිනිනානි 1032

කතමං ස්වාහං ජනපදං 992

කතරස්මිං සො ජනපදෙ 1002

කථං කිං අප්පතරං දනා 631

කථනත්ත සොවෙය්‍ය තථාවිධො

සො 1264

කථං කිං කෙන වණ්ණණා 625

කරණියානි පුඤ්ඤානි 932, 941

කලලවිතං ව මං ඤාතො 845

කල්‍යාණි වත තෙ වාචා 987

කා

භාට්ඨකා

කා කම්බුකෙයුරධරෙ 660

කා තෙ රතී වතෙ විහරතො 988

කා නාම කිං විසාලකම් 667

කාමග්ගපණ්ණානං

යමානුත්තරං 138

කාමං කාලෙත්තපාගණනා 167

කාමං හීරජකුයං කායො 161

කායබන්ධනං අභමදසිං 422, 609

කා සා ඵසා භද්දං 636

කි

කිසස සමදමසස අයං

විපාකො 895

කිසස සංයමදමසසයං

විපාකො 653

කිනත්ත කායෙන වාචාය 874

කිනත්ත ගුරුඤ්ඤා මුත්තඤ්ඤා 872

කිමිදං කුසලං කිමාවරෙම 908

කිං කම්මමකරී භද්දං 798

කිං තෙ වතං කිං ජන

බුහව්වරියං 1253

කිං කිං පුරෙ කම්මමකාසි

අත්තනා 299, 811, 1038

කිං කිං පුරෙ සුවරිතමාවරී

භද්දං 139

කිං නාම සො කිඤ්ඤා කරොති

කම්මං 1274

කි

කිවි වීරං විමානස්මිං 242

කු

කුඤ්ඤරො තෙ වරාරොහො 31

කුතො නු ආගම්ම අතොම

දසුනො 152

කු

කුටාගාරා නිවෙසා තෙ 64

කුටාගාරා නිවෙසා මෙ 72, 739

කෙ

කෙන කායං උප්පත්තො 206

කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණා 2, 9,

16, 24, 44, 54,

65, 76, 86, 109,

117, 125, 157, 172,

කෙ ගාරාධිකා
216, 229, 246, 258,
277, 286, 331, 611,
713, 721, 757, 771,
821, 918, 921, 929,
938, 947, 955, 970,
1129, 1286

කෙන නිං විමලොභ සා 77, 217
කෙවලව දාරා නිකම 175

කො

කොව් කොව් එක මසුර
සුසසරො 662
කොණ්ඩා මසුරා ව දිවියා ව
හංසා 93
කො දෙවලොකතො මනුසුර
ලොකං 880
කොනු දිවෙබ්බන යානෙන 977
කො මෙ වන්ති පාදනි 858
කොසානකි නාම ලතනී
හනෙන 799

ක

කන්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙසසා 996

කි

කිණුසුණි මං සුභා 1013
කිණසවං විගතරජං අනෙජං 197
කිරොදකං අහමදයිං 414, 421

ක

ගන්ධාන තෙ සඛරං සොත්ථි-
නොනා 1282
ගන්ධා තෙ හිතබු
සොචිරහුමි. 1288
ගන්ධා මයං සිතබු
සොචිරහුමි. 1266, 1281
ගන්ධපණ්ණාසිහුලිකං අහමදයිං 374,
381
ගන්ධතමදයිකා නාරි 350
ගමනාගමනමි දිසසනි 1214

කි

ගිමොනං පච්ඡිමෙ මාසෙ 1152

ක

ගුහකිඤ්ඤා කොනරතො 841

ස

ගාරාධිකා

සාසයෙ නං සුචිගන්ධං 833
සාසයෙ නං සුචිං ගන්ධං 687, 694,
736

ව

වණ්ණාලී වන්දු පාදනි 193
වතුනමි ව දිපානං 192, 729
වක්කාරො ව පටිපක්කා 642
වන්දු යථා විගතවළාහකෙ
නහෙ 1069

වා

වාතුද්ධං පණ්ණද්ධං 129, 177, 209,
251, 313, 673, 883

වි

විත්‍රා මනොරමා හුමි 1138, 1175
විරපාචාසිං පුරිසං 862

වො

වොදිතා භාවිතනෙන 195

ජ

ජක්කං අහමදයිං 422, 609

ජ

ජලබ්‍රෙයො පනසා කාලා 742
ජලෙබ්බානුක්කනකම්භදං
සුමටෙඨා 1246

ජා

ජානාමසෙ යං නිං වදෙයි
යක්ක 1276

ජි

ජිකිඤ්ඤා බුද්ධමනොම
නික්කමං, 1942
ජිනවරපවරං උපෙභි සරණං 897

ක

කඤ්ඤානං විරජපදං
අසඛිකං 144

ක

කණ්ණි අවෙජන වාරිතා 1156
කණ්ණි දිසවාන ආයනං 1154
කතො මං අවධි ගාවි 801

ක	ගාරාදිපාද
තනො මෙ සසු කුපිතා	293
තත් ගතිකා මාලකා	1145
තත් වජ්ජි දෙවි මහානුභාවෙ	94
තත් වජ්ජි පිට්ඨි බාද්ධි ව	912, 920, 928, 937, 946, 954, 1062, 1088, 1128, 1148, 1285
තත්ඥසාසි සමුද්ධිං	838
තත්ථප්පනා පුරිමව්ජරා ඉමා	150
තත්ථපමං ඉදං වාමනං	1173
තපෙව කතප්පඤ්ඤා	863
තපෙව සද්ධා ඉධ	
ආරියසාවිකා	327
තද්ගං සසු යාචිසං	291
තදෙව ඵත්තකං කමමං	1158
තදෙව කමමං කුසලං කතං	
මයා	303, 304, 815, 816, 1169, 1208
තත්තානාභිනාදුමසෙ සාගතකා	
තෙ	155
තමඥසං කුඤ්ඤරං	
මොසති ඡන්දං	1043
තමත්තපානෙන ව	
චීවරෙන ව	1045
තමෙනමවධි ගාවි	196
තමාපගා අනුපරියන්තිසබ්බද්	49, 59, 70
තමත්තපානං අපවාපි	
චීවරං	1044
තසමා විමානා ඔරුග්ගා	691
තසමා හි අත්තකාමෙන	42
තසමා හි ඵලං අලමෙව දුතුං	1066
තසමං රජෙ කඤ්ඤා නිමම	
වජ්ජනං	664
තසමං විමානෙන පචරෙ	1141, 1183
තසසි අද්දසහං පුට්ඨං	113
තසසි අද්දසහං භාගං	1092
තසසි කමමසසි කුසලසසි	40
තසසි කමමනමෙ පාදෙ	1192
තසසි නාගසසි බන්ධනං	35
තසසි පසාදමානසසි	34
තසසි මෙ අනුකම්පාය	1155
තසසි තෙ උභතො පසෙසි	1178
තසසි මෙ නවවිමානාය	682, 683, 731, 732, 828, 829

ක	ගාරාදිපාද
තසසා මෙ අනු සංවෙගො	839
තසසා මෙ සුනිකුලා	677
තසසා මෙ පසසි විමානං	335, 343, 615
තසෙසව අනුභාවෙන	1194
තං කාරණං පාතුකරොමි	
අත්තනා	1273
තං තං වදමි හද්දනො	703
තං භුමිභාගෙහි උපෙනරුපං	60, 71
තං මෙ ගිරං සුඤ්ඤාසං	1189
තං මෙ බුද්ධො විශාකාසි	641, 643
තං මෙ වතං තං පන	
බ්‍රහ්මචරියං	1257
තා	
තා කමබුකෙසුරධරා	
සුවාසසා	1028
තා මාලිනියො	
පද්මසලව්ජ්ජ	1031
තායෙව තෙ	
සුඤ්ඤාමොදනාය	745
තායෙව මෙ සුඤ්ඤාමොදනාය	
	738
තා රත්තරත්තමධරපිතවාසසා	1027
තාලවණං අභමද්දසිං	422, 609
තාහං කමමං කර්තව්‍යාන	666, 689, 697
තාහං ගිරං සුඤ්ඤාන	844
තාහං තසසි ධම්මකරං	
සුඤ්ඤා	1256
ති	
තිට්ඨනොති තිබ්බතෙ වාපි	807
තිබ්බරුසකං අභමද්දසිං	422, 609
තු	
තුග්ගන්දං ඉසසරියං	
අරො මෙ	302, 814
තුග්ගං ව ඉධ පත්තාය	669
තුවකා භනොති අනුකම්පකං	
චිද්දං	307, 819
තුවං සි ඉසසරා තෙසං	285
තෙ	
තෙ තත් සබ්බෙව අභං	
පුරෙති	1278, 1279

තෙ	ගාථාදිපාද
තෙ දුප්පයාකා අපරදා	
මග්ගා	1238
තෙන කමෙවන දෙවිඤ්ඤා	679, 802
තෙන මග්ගාදිපාද	1146
තෙන මෙ තාදිපාද වර්ණනා	6,
	13, 21, 29, 51, 61,
	73, 82, 91, 99, 106,
	114, 122, 134, 181,
	226, 616, 718, 761,
	768, 782, 792, 794
	825, 917, 925, 951,
	960, 975, 1053,
	1059, 1067, 1073,
	1079, 1085, 1093,
	1100, 1107, 1113,
	1119, 1125, 1133,
	1290
තෙනමහි එවං ජලිකානුභාවා	74
තෙන සංසවකො උදෙසා	876
තෙන හි අකොසල සමාදපෙථ	748
තෙනාහං විමලොභාසා	83
තෙසං සහව්‍යකාමානං	170, 856
තෙසං සුදික්ඛං සුහුතං	
සුඤ්චං	645, 754
ද	
දද්දලමානවර්ණනා	620
දස්සනං නාභිජානාමි	621
දළුබමමා නිසාරස්ස	982
දළුතං පාසං කට්ඨිනා	837
ද	
දුනස්ස තෙ ඉදං ඵලං	36, 1040,
	1142, 1184
දුසි අහං පුරෙ ආසිං	834
දි	
දිඤ්ඤා තෙ අමෙවනං රමෙ	784
දිඤ්ඤා මමං වස්සසත්ඤ්ඤාමාසු	924,
	965
දිඤ්ඤා ව විණං පවදන්ති	
වග්ගං	1096, 1103,
	1162
දිඤ්ඤා තෙ විවිධා රූපා	1182
දිවා පිපාසං නාධිවාසයනා	1237
දිස්වාන ගුණසම්පන්නං	38
ස්වාන දෙවං පටිපුච්ඡි භික්ඛු	1160

දි	ගාථාදිපාද
දිස්වානහං වස්සසත්ඤා	
පඤ්ඤා	1263
දිස්වා මුනිං මුදිතමනස්ස	
පිණ්ඩං	148
දි	
දුනතික්ඛිතං මාලං	
සුනතික්ඛිතං	1289
දෙ	
දෙවතානුසි ගතධම්මා	1219
දෙවිද්ධිපත්තාසි මහානුභාවො	95,
	102, 718
දෙවිද්ධිපත්තාසි මහානුභාවො	
	964, 1050, 1056,
	1063, 1122, 1150,
	1163, 1203
දෙවෙහි තං පටිවුතා සක්කතා	
වසි	140
දෙවොනු වාසි උදවාසි	
යකො	1249
දෙ	
දෙණිනිමමජ්ජනිං අහමදසිං	402, 609
දව	
දවයජ්ජ කිවං උභයඤ්ඤා	
කාරියං	1166
ධ	
ධමෙවන පුඤ්ඤ හගිනි	638
ධු	
ධුනන්ති වග්ගන්ති පතන්ති	
වඤ්ඤෙ	1024
න	
න තථා තපනි නහස්මිං සුරියො	890
නත්ථි විකෙක පසන්නමිති	805
නන්දනෙ පවනෙ රමෙව	1159
නන්දනොපවනෙ රමෙව	1015
නන්ද වෙව සුනන්ද ව	165
නන්දියස්සාහං හරියා	870
නගනතරෙ නගරවරෙ	
සුමාසිතෙ	141
නමිති දෙවො න ගතධම්මා	979
න මාසි දුනං න ව මත්ථි දුනං	1207

න	ගාථාවකා
නයිදං අපසංස කතස්ස	
කම්මනො	1039
නයිධ ඵලා මූලමයා ච	
සන්ති	1233
නයිමසම්මං ලොකෙ පරස්මිං චා	
පන	1048
නරනාරියො බහුකෙසු	
නෙකවණ්ණං	894
නව්ණ්ණෙන සො පදෙසො	993
නා	
නාකාසි සන්ත්ථව්වනං	241
නාගස්ස දන්තසු දූවෙසු	
නිමිත්තා	707, 963
නාධිව්ව ලද්ධං න පරිණාමජං	
මෙ	1252
නානාතුරිය සංසුට්ඨං	743
නානාපදුමසංකර්ණා	741, 1177
නානාසන්තානක පුප්ඵරුකම්	
විවිධා	655
නාරිගණා චතුරසාරලික්ඛා	867
නාහං ගජෙති මාලෙති	1014
නාහං තස්ස ධම්මකරං	
සුඤ්ඤා	1256
නි	
නිමමාණරතිනො නාම	187
නි	
නිලා පිතා ච කාලා ච	204
නිලුප්පලහස්සං අභමදසිං	767
ප	
පක්ඛන්දියාන විජිතං පරෙසං	1241
පජාපතී තස්ස සුනිමිතස්ස	747
පඤ්ඤාසංකපදෙ රතා	132, 180,
	212, 225, 237,
	254, 266, 676
පඤ්ඤාසු නාරියො අගමංසු-	
නහාධිකං	313
පතාපෙන වණ්ණණන	
ලක්ඛරිතරා	705
පදීපං තස්ස ජාලෙකා	791
පදීපො වෙසු ජලති	785, 793
පදුමකුමුදුප්පලකුචලයං	650
පදුමානුසංථං මග්ගං	33

ප	ගාථාවකා
පදුමී පදුමපක්කකම්	32
පහස්සරං අව්චිමන්තං	688
පහස්සරවර වණ්ණණනිහො	698
පරකමකරී ආසිං	406
පරමගතිගතඤ්ඤා පුජයිකා	658
පරියොසිතෙ විහාරෙ	790
පරෙසං විජිතං ගග්ගා	1191
පලලකිකසෙට්ඨං මණ්ඩපාණ්ණං-	
විතෙත	308
පලලකිකා ච තෙ මහගෙසා	699
පස්ස කතිපයාය දෙසනාය	906
පස්ස බණ මුහුත්තං සංකප්පමස්ස	905
පස්ස මාතලි අවෙජරං	804
පහුතකතකල්යාණං	202, 624
පා	
පාණාතිපාතා විරතා	131, 179,
	211, 224, 236, 253,
	265, 675
පාණාතිපාතා විරමාමි ධිට්ඨං	1007,
	1229
පාණාතිපාතා විරමසු	
ධිට්ඨං	1226
පාරං සමුද්දස්ස ඉදංඤා	
වණ්ණං	1240
පාරිවජ්ඣනකෙ කොට්ඨාරෙ	681
පාසාදිකං පසාදනීයං	840
පි	
පිණ්ඩාය තෙ වරන්තස්ස	183
පිණ්ඩාය මෙ වරන්තස්ස	185
පිපඵලා ලසුනෙන ච	725
පි	
පිඨං තෙ වෙථරියමයං උළාරං	8,
	15, 23
පිතපාසාද සයනෙ	797
පිතවෙසු පිතධිජෙ	659, 786
පි	
පුච්ඡාමි තං උපපලමාලධාරිණි	298,
	320, 810
පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව	914,
	930, 939, 948, 956,
	971, 1287

පු	ගාථාදිපාද
පුටුපාඨ නං දෙව මහානුභාවෙ 3, 10, 17, 25, 45, 55, 66, 78, 110, 118, 126, 158, 173, 218, 230, 247, 259, 270, 278, 287, 322, 612, 714, 722, 758, 765 772 779, 787, 822	
පුටුපාඨ හි මයා බුද්ධා	639
පුණ්ණමාසෙ යථා වරු	1172
පුප්පුටුසිං අභමදසිං	422, 609
පුප්පුකමදසිකා නාරි	392
පුරුකමසිං ජනපදෙ	1003
පුරෙ තුවං පමජ්ඣා	879

පු	ගාථාදිපාද
පුටං අභමදසිං	422, 609

පො	ගාථාදිපාද
පොකකිරෙකුසු ව මෙ එක	740
පොකකිරො ව සුඵසෙසා ව	851

එ	ගාථාදිපාද
එලදසි එලං විපුලං ලහති	1065
එලික රජතභෙමජාලවජ්ඣනං	647

එ	ගාථාදිපාද
එඤ්ඤා අභමදසිං	422
එරුසකං අභමදසිං	422, 609

බ	ගාථාදිපාද
බහුකාරො මනුකමපකො ව සජා	909
බහුතනං වත අජාය	808, 857
බහු පද්මවිචිතපුණ්ණිකං	892

බා	ගාථාදිපාද
බාරාණසියං උපසංකම්භා	709
බාලො බො කමසි මාණව	1213

බු	ගාථාදිපාද
බුද්ධා ව ධම්මෙ ව පසන්න	
මානසා	154
බුද්ධා ව මෙ ඉසිතිසභො	
විනායකො	142
බුද්ධාව මෙ කසුන්ද	
සකතිහත්තවො	710

හ	ගාථාදිපාද
හද්දිකිකි මං අඤ්ඤිංසු	207
හයහෙරවො දුරාසදෙ	842

හා	ගාථාදිපාද
හාති ව දසදිසා නභෙව	
සුරියො	648
හාවිතකොපි අරහකො	999

හි	ගාථාදිපාද
හිකඛු වහං පරම	
හිතානුකම්පකෙ	213
හිකඛු වහං හිකඛුනියො ව	382

හෙ	ගාථාදිපාද
හෙරිසබ්බමුද්ධානති	1181

ම	ගාථාදිපාද
මගධවරපුරුකම්මෙත	656
මගධෙසු අබ්බසු ව	
සකුටාහා	1236
මඤ්ඤාධිකො විමානසම්	690
මඤ්ඤා සො මාතාපිතුකං	
කාරණං	1271
මඤ්ඤාකොභං පුරෙ ආසිං	860
මනුසසභුතා දහරා සපාපිකා	311,
	322
මනුසසභුතා දෙවිකු	637
මනොභාවනියො හිකඛු	633
මජ්ඣරානං පුප්පානං	295
මම පායාසිති අහු සමඤ්ඤා	1254
මහඤ්ඤා මහාභොගා	994
මහනං නාගං අභිරුහ්න	969

මා	ගාථාදිපාද
මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතමි	899
මා ව පරජනස්ස රක්ඛිතායො	900
මා ව පාණඩං විවිධං වරසු	
අසුචිං	898
මා ව විතථං අඤ්ඤා	
අභාණං	901

මා	ගාථාදිපාද
මා වෙව සෙරිසසමහං	
අකකු	1267
මා කං උපොසපෙ භාගි	244
මා මං කිං සරණං ගච්ඡ	1001

මි	ගාථාදිපාද
මිගෙ ගවෙසමානාහං	984

මු ගාරාදිකා
මුසනිව නයනං සතෙරතාව 649

මු
මුලකං අභමදසිං 422,609

මො
මොදකං අභමදසිං 422,609
මොදනති පරිවාරෙන්නි 284
මොරහස් අභමදසිං 422,609

ය
යජමානානං මනුසසානං 640, 643,
752
යඤ්ඤි කඤ්ඤි යඤ්ඤි රොදසි 1220
යඤ්ඤි මෙ අනුචා භාසො 1195
යඤ්ඤි සීලවති ආසිං 680
යනො ව බො පරිනිබ්බුතො 1005
යත් ව දික්කමහස්සලමානු 889
යථා ව මෙ අධිගතමිදං විමානං 654

යථා වනං වික්කලනං
පභාසති 1049
යථා වනං නඤ්ඤා වික්කලනං

පභාසති 1121
යද ව ගීතානි ව වාදිතානි ව 1036
යද දෙවා නාවතියා 668
යද සො අධිභරතොයං 1187
යදි තෙ සුතා අභිකවෙණුහු

සුතො 995
යමිධ පථෙ සමෙව
මාණවෙන 896
යමෙතං සක්ක අනුපුච්ඡසෙ

මමං 153
යසං ඵතාදියං පතො 626
යසස් යසෙසව සාලසස් 692
යහිං යහිං සොකපරිද්දුවොව 1259
යං දදති න තං හොති 950
යං මග්ගං මග්ගාධිපතනස්ස

දෙසයි 749

යා
යා තෙ අදසි ආවාමං 184
යා දෙවරාජස්ස සභා සුධමමා 1109
යාපි තෙ සිරසම් මාලා 686, 735,
832
යා මහෙසිතං කාරෙයා 189,
726

යා ගාරාදිකා
යා මෙ අදසි ආවාමං 186
යා සා අනු මග්ගං සධි
හදනො 746

යු
යුක්තා ව තෙ පරම අලංකාරා
හයා 136

යෙ
යෙ කෙටිමසම් සපෙ
මනුසසා 1277

යෙ ව තෙ දීසමඤ්ඤානං 861
යෙ වීධ පජ්ඣනති කාමරාගං 910
යෙන කමෙමන දෙවිඤ්ඤා 670
යෙන ව පුරිසස්ස අපෙති

පඤ්ඤා 902
යෙ පුග්ගලා අවධසනං
පසස්සා 750
යෙ මනං පරිවතෙතනති 997
යෙසං අත්ථි සඤ්ඤා 704

යො
යො අභිකාරමති තිම්බිකායං 81
යො කප්පකො සමභව

නාමධෙයො 1275
යොමොදසි නාරිගණපප
බොධකො 1248

යොවදනං පවරො මනුජෙසු 887
යො වෙ කිලනාන
පිපාසිතානං 48, 58, 69

යො වෙ සමමා විමුක්තානං 41
යො සො අනු රාජා පායාසි
නමො 1231

ර
රත්තනාරාමසම් බහු
අත්තපානං 1247

රත්තමාර පිත වාසසානි 893
රථස්ස සොසො
අපිළකිනාන ව 1025

රථෙ සීතා තා මිගමඤ්ඤා
ලොචනා 1026
රථො ව තෙ සුභො වග්ග 663
රමො ව තෙ පොකුරුණි 1176

රා
රාගවිරාගමනෙජමසොකං 888

ල	ගාරාධිකා
ලකා ව සජ්ජා පවරා ව	
දෙවනා	317
ලඤානහං අමතවරං	
විසෙසනං	145
ව	
වචෙන අරඤ්ඤ	
අමනුසසට්ඨානෙ	1232
වටංසකං ව සුකතං	696
වටංසකා වාතධුතා	685, 734, 831
වක්ඛකමද්ධිකා නාරි	334
වලලිඵලං අහමද්ධිං	422, 609

වා	
වාතසස වෙගෙන ව	
සමපකමපිතා	1033
වාතෙරිතං සාලවනං	693

වි	
විදුපනං අහමද්ධිං	422, 609
විපරේ කුටං නිකඛිපිකා	836
විමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ	316
විවක්කමානා කායෙන	684, 733, 830
විසොධෙකා දිට්ඨිගතං	1199

වෙ	
වෙදියා වතසෙසා තත්ථ	1140
වෙහාසයං පොකඛරඤ්ඤ	
හවතති	1243
වෙඵරියත්ථමිතං රුචිරං	
පහස්සරං	101
වෙඵරියත්ථමහා	
සතමුසසිතාපෙ	1244
වෙඵරියසුචණ්ණාසක	1137, 1174

ස	
සකකලිං අහමද්ධිං	614
සගාරවො සප්පතිසෙසා	
විනිතො	1270
සවෙ හි හතොතගච්ඡයාසි	1196
සවෙ හි සො ඩුඤ්ඤ	
තිවෙධයා	1004
සච්චං කිරාහංසු නරා	
සපඤ්ඤ	1258

ස	ගාරාධිකා
සච්චං බො වදෙසි මාණව	1215
සච්චං ධිතා මොසවජ්ජං	
පභාය	98
ස ඤ්ජානමානො න මුසා	
හණෙයා	1269
සට්ඨි වසසසහසකානි	243
සට්ඨිං තුරිය සහසකානි	850
සනං නිඛබ්බ සනං අසසා	190, 727
සනං හෙමවනා නාගා	191, 728
සතිං සමුප්පාදකරො	916
සත්තනනාතිං සුමධුරං	328
සත්ථිං ආකොට්ඨිකාන	1188
සත්ථිසරිරමුද්ධිසක	800
සදෙවකෙ ලොකෙ	

සමාරකෙ ව	1170
සඤ්ඤාති මං අඤ්ඤංසු	249, 290
සතතිකෙ මරණං තුය්ගං	991
සබ්බාහරණසඤ්ජනාන	1180
සබ්බෙව දෙවා තිදසගණා	
සමෙච්ච	1202
සමණො බ්‍රාහ්මණො වාපි	875
සමණොව බො ආසි කුමාර-	
කසසිපො	1255

සමස්සමො නත්ථි	
කුතොපනුත්තරො	1201
සමමුළුභරුපොව ජනො	
අහොසි	1260
සසි අධිග්ගහග යථා	
විරොවසි	151
සසසු ව පවජා අනුයුඤ්ජනෙ	
මමං	301, 813
සසසුඤ්ජාහං සසුරඤ්ඤ	398
සහස්සත්ථමං අතුලානුභාවං	1245
සහස්සයුත්තං හයවාහනං	
සුභං	1016

සහස්සරංසිව යථා	
මහපපභො	1008
සළලලචුජ්ඣ භුජක සඤ්ඤානා	651

සා	
සා අහං කායසස හෙද	294, 623
සාකමුලිං අහමද්ධිං	422, 609
සා තිට්ඨති රථවරෙ අලඬකතා	137
සා දකඛිණා සබ්බගතා	634

සා	ගාරාදිපාද
සා දෙවනා අනමනා 4, 11, 18, 26,	
37, 46, 56, 67,	
79, 88, 96, 103,	
111, 119, 127,	
159, 174, 219,	
231, 271 279,	
333, 613, 715,	
723, 759, 766,	
773, 780, 788.	
823	
සාධු වො නං පටිනෙථ	878
සාවස්ථියං මඤ්ඤාං සථි	
භද්දනෙත 737	
සා වජ්ඣං අනාධිවරං.	
උපාගමි. 147	
සාහං අවට්ඨිතා පෙමා	848
සාහං අපච්ඡිත්තාධම්මකුසලං	657
සාහං ඉධ පඤ්ඤාසිකා කරිත්වා	903
සාහං තෙන කුසලෙන	
කමමුතා 323	
සාහං නුන ඉතො ගතත්වා	881
සාහං රමාමි කිළාමි	849
සාහං වජ්ඣං පාදනි	200
සාහං සකෙන සිලෙන	133
සි	
සිරසමිං විතං මණ්ඩපකු	
කප්පිතං 1021	
සි	
සිසඤ්ඤිදං වෙථරියසස	
නිමමිතං 1010	
සිහො යථා පබ්බතසානු	
ගොවරො 326	
සු	
සුකම්මාය අලොභිකාය ව	717
සුඛං අකාපුඤ්ඤානං	169, 855
සුජාතො නාමහං භතොත	1012
සුභාථ යකඛසස ව	
වාණිජාන ව 1230	
සුතං නු නං භාසති යං අයං	
උතා 324	
සුත්වානහං අමතපදං අසඛිතං	143
සුතානුති මං අඤ්ඤිදංසු	261
සුභාසිතා අත්ථනි	1000

සු	ගාරාදිපාද
සුරියො යථා විගතවලාභකෙ	
නභෙ 1075	
සුවණ්ණච්ඡදනං නාවං	43, 63
සුවණ්ණජාලාවතනො රථො	
අයං 1018	
සුවණ්ණපට්ටභි සමනත	
මොක්ඛො 1009	
සුවණ්ණවණ්ණාපලිතා	
මහායසා 198	
සුසුකක ධන්වං අභිරුක්ඛ	
නාගං 962	
සෙ	
සෙරිසසකා තෙ පරිවෙණං	
මාපධංසු 1283	
සෙරිසසකො නාම අභමුඛ	
යකෙකා 1250	
සො	
සො කතඤ්ඤා කතවෙදී	1198
සොකපාකො සමභව	
නාමධෙය්‍යා 1275	
සොණදින්නාති මං අඤ්ඤිදංසු	220
සො කිට්ඨති හෙමරථෙ	
අධිට්ඨිතො 1011	
සො දෙවපුත්තො අනමනො	915,
931, 940, 949, 957, 965,	
972, 1051, 1057, 1064,	
1071, 1077, 1083, 1090,	
1098, 1105, 1111, 1117,	
1123, 1131, 1143, 1151,	
1164, 1185, 1204, 1288	
සොපානානි ව වක්කාරී	1139
සො මං මුද්ගි වාචාති	843
සො මාණවො තසස පාවදී	1212
සො මාසධෙත්තං තුරිතො	
අවාසරි 1167	
සො මෙ අත්ථපුරෙකාරො	633
සො මොදති නාරිගණං	
පථොධොකො 1248	
සො මොදසි තුරියගණ	
පථොදොතො 1037	
සොවණ්ණජාලං මණ්ඩොණ්ණං	
විත්තිතං 665	
සොවණ්ණපාදෙ පලලධෙක 1179	
සොවණ්ණමයා රථකුබ්බරා	
උභො 1017	

පෙළ	ගාථානිකා
සොට්ඨන්තමයා	
ලොභිකඛ්ඛමයා	661
සොට්ඨන්තමයා මණ්ඩමයා	1211
සොට්ඨන්තමයා පබ්බතසමි	1135
සොට්ඨන්තමයා පහසසරො	1210

සට්ඨ	
සට්ඨාගතං මෙ මහාපුරුෂාදු	985
සට්ඨාගතං චක මෙ අජ්ජ	618
සට්ඨාහං අපෙට්ඨාමහි දුසෙකින	
පිළිනො	1168
සට්ඨාහං අබ්බුළහ සලලොසම්	1218

සට්ඨ	ගාථානිකා
සට්ඨාහං මුද්දිතමනොපසන්න	
විකෙතො	1223
සට්ඨාහං සුමෙධස්ස ජිනස්ස	
සත්ථුනො	1206
හ	
හතෙපි ජිතුකති අරොපි	
පාදෙ	877
හත්ථපතාපකං අහමදසිං	422, 609
හතු නච්චාම ගායාම	854
හො	
හොති ච මෙ අනුකාපො	702

වි මානවත්වපාලි

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

අ	පිටප්පිකා	වි	පිටප්පිකා
අබ්බ	204	වික්කලකා (වනං)	180
අච්චුච්චි	66		
අනිවාරුණි	36, 120	ඡ	
අනිකච්ඡද	186	ඡත්ත (මාණවක)	128, 132
අලමුසා	36, 120	ඡත්ත	194
ආ			
ආලම	36, 120	ක	
		තාවතිංස	62
උ			
උත්තරා (උපාසිකා)	28	න	
උපොසරා	50	නඤ්ඤා (වනං)	26, 50
		නඤ්ඤා	36, 120
ඵ		නඤ්ඤා (උපාසක)	124
ඵණ්ඩසා	36, 120	නාලඤ්ඤා	48
ක		ප	
කන්ධක	194	පවරා	66
කපිලවත්ථු	194	පාටලිපුත්ත	216
කසප (ථෙර)	40	පායාසි	202, 208
		පුණ්ඩරිකා	36, 120
කි		පොකකරො	36, 120
කිංචිලා	44	බ	
කු		බාරාණසි	32, 124
කුමාරකසප	208	භ	
කො			
කොසල	208	භද්දිකී	44
		භිමො	26, 120
ග		ම	
ගග්ගර	36, 120	මසකසාර	214
ගයා	118	මගධ	204
ගි		මඤ්ඤාප්පකො (රුකකො)	116
ගිජ්ඣකුට	80	මි	
ගො			
ගොතම	50, 52, 54	මිසසකසි	36, 120
		මුද්දාදිනී	36, 120

මො	පිට්ඨ වාස	ස	පිට්ඨ වාස
මොණ්ණලොක	18, 20, 22 24, 26 36, 38, 46, 48, 70, 74, 116, 134, 136, 138, 140, 142, 144, 160, 162, 164, 166, 168, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 182, 186	සජ්ජා සද්ධා සමභව සාකිය සාකෙත සාධුවාදී සාරිපුත්ත	66 52 214 194 50 36, 120 188
ර		සි	
රජ්ජුමාලා	118	සිතධු සිරිමා	204, 212, 216 30
රාජගහ	30, 54, 52	සු	
රෙවත	78	සුච්ඡේතා	36, 120
රෙවතී	122	සුජාත	154
ල		සුතා	66
ලඞ්ඞිමා	40	සුධම්මා (සභා)	178
ලකා	66, 68	සුතානු	36, 54, 120
ච		සුනිමේත	196
චංගිස	146	සුඵසස (දෙවපුත්ත)	36, 120
චාසව	214	සුඵසසා (දෙවධිතා)	36, 120
චිණ්ණ	30, 120	සුභඥ	36, 76, 120
චෙසසවණ	208	සුමේධ	196, 198
ස		සෙ	
සංසය	36, 120	සෙරිසසක	208
සංසවක (නිරය)	124	සොචිර	204, 212, 216
		සො	
		සොභදිත්තා	36, 48, 120

විමානවක්‍රීයපාලි

විසයසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	අ	පිට්ඨකයා
අකාමා	20	අනොමපකෂ්ණං	42
අපෙක්‍ෂාධනා	72	අනොමච ණණං	206
අඛණ්ඩච්ඡලලානි	202	අපචිතා	10
අගාරෙ	200	අපඤ්චයං	200
අසසිගමා	28	අපරඤ්චග්ගා	204
අච්ඡරායො	20, 64	අපාපකෙහි	208
අච්ඡරාසඛිකං	8	අපාධි	16
අච්ඡරාසංගණන	196, 206	අපාරුතං	122
අච්ඡරියං	202	අපිළිඤ්ඤානානං	156
අච්ඡාදනං	50, 52, 54	අපිළිඤ්ඤානී	158
අච්ඡරකං	206	අසුචං	60
අච්ඡරතර	206	අපට්ඨග්ගලං	196
අච්ඡාදිකං	144, 192	අපභගකෙහි	204
අඤ්ඤාලිකමුසස	194, 202	අපොඤ්ඤා	204
අඤ්ඤයං	30	අබ්බුද්ධසංලොභා	200
අට්ඨකප්පසමාගතං	50, 52, 54	අබ්බකුටං	4, 6
අට්ඨකිකං (උපොසථං)	46	අබ්බගත	2. 4
අට්ඨකයා 166, 172, 174, 176, 190		අබ්බතං	202
අට්ඨමි	28, 38, 44, 48	අබ්බගාකිරිසසං	8
අභිච්ඡිකායං	194	අභිකතමනනන	54, 56, 58
අභිචාරා 28, 40, 46, 48, 50, 52, 54		අභිකකණං	50
අභිතමානුසංයකං	206	අභිකකිකා	10
අභුලානුභාවං	206	අභිජාතා	60
අභුලාය	62	අභිසන්තරුපො	204
අභිකවෙණුප්පනනා	150	අභිසංසිං	194
අභිකාකුලා	204	අමජ්ජපො	202
අනතිමානී	72	අමනුසංසංයාන	204
අනධිවරං	28, 30, 32	අමානුසො	202
අනවමොධො	186	අමබ්බකඤ්ඤිකං	74
අනාමය	32, 34	අමබ්බකඤ්ඤිකො	188
අනායසං	204	අමබ්බ	10, 12, 16
අනාවිලං	56, 58	අලකඛිකා	118
අනුග්ගානී	8	අවට්ඨිතා	120
අනුග්ගාරො	196	අවසංයතා	40
අනුධම්මවාරිණී	66	අවාපුරං	160
අනුපරියන්තී	10, 12, 16	අසඤ්ඤා	30
අනුසුද්ධිකා	72	අසසකාධිප	148
අනෙකච්ඡිතං	196	අසසතරී	42
අනෙකච්ඡණ්ණං	196	අසච්චට්ඨකං	74

ආ	පිටියක	උ	පිටියක
ආවාම	40	උචේදවාදී	208
ආතුරරූපො	200	උජුහුනෙසු	50, 52, 54
ආදිවචනටුනො	50	උජ්ජකලං	204
ආදිකං	200	උජුගනෙසු	166
ආපගා	10, 12, 16	උතමවිසාධාරිණි	62
ආබාධිකො	200	උදගනවිකො	194
ආහනනී	14, 16	උදයනා	204
ආමනනනිකා	36	උදපානං	126
ආමුහතමණිකුණ්ඩලා	42	උදිකකිසං	194
ආමුකනාහරණො	174, 176	උද්දයං	204, 212, 216
ආමුහතනාහරණො	188	උද්දලකා	10, 12, 16
ආයතංසා	206	උපධිපද්මමාලා	8
ආයොගපට්ටං	74	උපවිසිසං	50, 52, 54
ආරකා	50, 52, 54	උපාදනං	204
ආවේළිනියො	158	උපාහනං	74
ආවේළිනි	62, 68	උපෙතරූපං	12, 14, 16
ආසජ්ජ	20	උපොසථං	28, 38, 44, 48
ආසනකං	2, 4	උපලලාලධාරිණි	62, 68
ආසමානා	204	උපලිනි	66
ආසවකකියං	194	උය්‍යානභුමියා	158
ආසුමිතිනා	118	උරුලුභවා	42
ආහුනෙය්‍යතං	162	උළාරහොගෙ	68
ආළාරපමිතා	156	උළාරො	60, 208
ආළාහනෙ	200		
ඉ		උඞ්	
ඉඛක	128	උඞ්(උ)පපකා	158
ඉතරිතරෙන	202		
ඉඤ්චිකුඛමානා	64	උ	
ඉසිනිසහ	148	උළාලුකං	74
ඉසිනිසහො	30		
ඉසිසනතමො	42	ඔ	
ඉසිසරියං	64	ඔකකාකකුලසමහවො	152
ඉසිසා	28	ඔගාහසි	10, 12, 14
ඊ		ඔසනිණ්ණසං	198
ඊසාදනනා	42	ඔදනං	38
		ඔද්දොරං (පුපථං)	118
		ඔපධිකං (පුඤ්ඤං)	80
උ		ඔසානභුතා	162, 164
උච්චාවචා	22, 64	ඔහාසෙනනී	16
උච්චාවචානං	44	ඔරසා	120
උච්චාගාරං	148	ඔවදියං	212
උච්චුඛණ්ඩකං	74	ඔසධි 116, 18, 24, 26, 36, 38, 46,	
උච්චුදකනිණා	64, 114	48, 52, 54, 56, 74, 74, 114, 146	
උච්චුසං	62	ඔසිඤ්ඤං	20

ක		කො	
ක ක්‍ෂාරිකං	74	කොකිලා	20
ක ක්‍ෂාන්තජාලජනං	122	කොවජ්ඣුපට්ඨි	214
ක ක්‍ෂාන්තවේදිමිසසං	206	කොක්ඛා	20
ක ක්‍ෂාන්තස නරිහතනවෙ	62	කොසිය	70
කතකුසු	44		
කතවේදිනී	44	බ	
කදරියෙසු	60	බණ්ඩිකං	62
කදරියො	208		
කනාතාරියො	208	බ්	
කනාතාර	204	බ්බිඛාරතිං	30, 68
කකුතං	200		
කපණං	46	බ්	
කප්පක	214	බ්චරොදකං	74
කප්පිතකෙසමසසු	174, 176, 188		
කපාලං	204	ග	
කමුක්කෙයුරධරා	158	ගන්ධපක්ඛිභිගුලිකං	72
		ගන්ධබතුරියානී	156
කා		ගන්ධබ්බා	146, 148
කාකොළගණා	124	ගරුකාබාධං	194
කාමගුණෙහි	64		
කාමවිණණිනී	30, 70, 72, 76	ග්	
කායබන්ධනං	74	ගිරිගබ්බාරා	148
කාලකතාභිපක්‍යං	200		
කි		ගු	
කිඬිකිණිජාලකපිතං	184	ගුහනො	208
කිකුප්පකපරිවාරිතා	44	ගුහමසසිනො	118
කිලනතං	12		
කිලනෙන	10, 14	ච	
කු		චක්කයුගං	198
කු කුප්පරො	8	චක්කුමනො	50, 52, 196
කුම්බාසං	38	චණ්ඩාලී	42
කුම්බාසපිණ්ඩං	26, 172	චතුක්කමා	156
කුසලං (අරොගං)	114	චතුප්පාරලික්ඛං	122
		චතුමසුරියා	26
කු		චා	
කුටං	60	චාතුද්දසිං	28, 38, 44, 48, 50, 52, 54
කුටාගාරා	14, 16	ච්	
		චිත්තකට්ඨි	208
කෙ		චො	
කෙසකාරිකා	32	චොරහක්‍යං	74
කෙවච්චද්දාර	38	චොලසක්ඛනෙ	192

ඡ	පිට්ඨකයා	තු	පිට්ඨකයා
ඡඩ්ඪිතං	62	තුරියතාලිත	146
ඡතනං	74		
ඡළඛයං	150	ථ	
ඡ		ථමහා	206
		ථාමවා	8
ඡමුඛයො	10, 12, 16		
ඡමොනද්වන්තනං	206	ප්‍ර	
ඡලිතානුභාවා	2, 4, 6, 8, 10, 12, 50, 52	ප්‍රතිවඤ්ඤාය	206
	54, 56, 58, 60, 62, 64, 196		
ඡා		ථෙ	
ඡාලතමනවෙහි	194	ථෙය්‍යා	28, 40, 46, 48, 50, 52, 54
ඡී		ද	
ඡීතවරපවරං	130	දඤ්ඤමානා	14, 16, 32
		දරං	200
ඡො		දරසොකනාසනං	196
ඡොතිපාවතො	28	දළභධමො	148
ඡොතිරසාමයාසෙ	206	දළිද්ද	40
ඤ		ද	
ඤායං	8	දරුණාහි	204
		දසී	36
ත		දි	
තත්තාහි	204	දිඤ්ඤතං	196
තපනීයපට්ටහි	206	දිඤ්ඤිවිසුකානි	208
තමනවෙ	194	දිවාකරෙ	194
තසිතං	12, 172	දිවාදිවස්ස	182
තසිතෙ	10, 14		
තා		දි	
තාදිනං	196	දිසායුකිං	66
තාදිනො	36, 198		
තාරකාධිපති	192		
තාලවණං	74	දි	
ති		දි	
තිණාගාරං	148	දුග්ගා	206
තිදසගණා	196	දුප්පයාකා	204
තිදසා	32	දුමා	206
තිදසානං	200, 202	දුට්ඨතො	158
තිදසෙ	62	දුස්සසංචිතං	8
තිමබරුසකං	74	දෙ	
තිමිරත මකකඛි	68	දෙවපුරමහි	194
තිමිසිකා	18	දෙවිද්ධි	196
තිලකා	10, 12, 16	දෙවිද්ධිපක්කා	64
තිලදකඛිණං	20	දෙවිඤ්ඤානා	64

දෙ	පිට්ඨකයා	ප	පිට්ඨකයා
දෙණිනිලමණිනි	74	පඤ්ඤපිං	28, 38, 44, 48 50 52, 54
ධ		පඤ්ඤ පිකකා	130
ධනස්සීකා	204	පඤ්ඤ පිකකාපද	28, 40
ධමමව්‍යඤ්ඤ	196	පණ්ණාසක	192
ධමමරාජිනො	32	පණ්ණාසක	204
ධු		පතිබ්බකා	20, 68
ධුමසිංගො	80	පතිනා	204
න		පසාදානා	204, 212, 216
නකබ්බකරාජා	32	පදකම්මණා	68
නළභිග්ගවාදිනෙ	68	පදිපියං	44, 48, 50, 52, 54
නට්ඨමනා	204	පදුමචූෂණභිකූණ්ණකො	8
නස්සිකදිට්ඨි	208	පදුමපත්තකම්ම	8
නඤ්ඤා (වනං)	38	පදුමානුසං	8
නඤ්ඤා	64	පදුමිනියො	144
නභගො	80	පදුමි	8
නරදෙවස්ස	202	පදුමිපපල වජ්‍ය	158
නරවරදමසාරථි	32	පසං	126
නලිනා	208	පබොධිකා	36
නා		පබ්බතසානු	68
නානාරතනකප්පනො	8	පභසංරො	198
නාභොයා	154	පමුලුහචිත්තා	204
නාමධෙය්‍යං	214	පරපෙසස්සියා	36
නාරිගණප්පබොධනො	208	පරිණාමජං	208
නි		පරිනිබ්බුතස්ස	198
නිසබ්බො	36	පරිලෙභියං	194
නිකකා	82	පරිවෙණං	216
නිගෙසාසො	8	පලලබ්භසෙට්ඨ	64
නිවච්චුපපත්තා	206	පවනෙ	184
නිජකිත්තො	150	පහුතමාලාං	18
නිජකානබ්බො	206	පහුතමාලාං	10, 12, 206
නිමොණ්ණර්ථි	40	පළායො	28
නිරග්ගලං	162	පා	
නිවෙසා	14, 16	පාටලියො	10, 12, 16
නිසෙ	80	පාටිභාරියපකකං	28, 38, 44, 48, 50, 52, 54
ප		පාපධමෙමා	208
පත්තමමානස්ස	8	පාවකං	200
පකකිද්දියාන	206	පාසං	118
පවග්ගසං	186	පාසාද සොපාන ඵලුපපත්තො	206
පච්චිකකාභාසු	122	පු	
පච්ඡානුනාපිනි	28, 38, 44, 48, 50	පුණ්ඩරික	18, 192
		පුට්ඨකං	204

පු	පිට්ඨකයා	හ	පිට්ඨකයා
පුටුද්දියා	206	හාගඛභාගං	24
පුපථාහිකිණ්ණං	8, 20	හානුමා	194
පුපථාහිකිණ්ණං	64	හාවිතකෙතන	42
පුරාණං	204		
පුරිකුදෙ	154, 200	භූ	
		භූමමානං	202
පුචං	60, 74	භූසංසාහමානං	12, 14, 16
		භූ	
පෙය්‍යවාවං	212	භූතපති	154, 196
පෙසියො	214		
		භෙ	
පො		භෙරියඛබ්බුදිඛාහි	192
පොකඛරඤ්ඤ	206		
පොකඛරපනබාහුති	158	ම	
පොරියං	150	මච්ඡරං	28
		මට්ඨකුණ්ඩලී	198
ඵ		මණ්දුණං	132, 134, 136, 138, 140, 166, 170, 172, 182, 186, 216
ඵපුප්ඵි	214	මණ්ඩය	198
ඵණ්ණං	74	මණ්ඩොණ්ණවිනෙත	64
ඵාරුසකං	74	මධුමද්දවං	120
ඵුලා	10, 12, 16	මනාපවාරිණි	66
		මනුඤ්ඤ	206
ඛ		මනොපචිං	2, 4, 6
ඛහුපුණ්ඩරිකා	10, 12, 14, 206	මනොපචා	152
ඛහුසසුතො	208	මනොභාවතියො	78
ඛා		මනාං	150
ඛාලාතරො	200	මජ්ඣරවානං	44
ඛාහා	198	මයුරා	20
		මලාධරො	174, 176
ම		මසාරගලල	184
මුහණා	122	මසාරගලලං	206
මුහා	156	මහණා	60
මුහාවනං	148	මහනාං	10
මුහමවරියං	208	මහසාහො	194
මුහමවාරිණි	66	මහාජුතිකා	64
මුහමං	32	මහාවීරං	194
මුහම විකතිනං	150	මහිකරං	68
මුහමා	62		
හ		මා	
හකෙඛා	204	මාතඛා	42
හතකො	188	මානුසෙ	202
හදනො	196	මාරිය	152

මා	රා	පිටුවක	
මාලහාරී	188	රාජිමනී	66
මාලාධාරී	198		
මාලාධරෙ	2, 4, 6	රු	
		රුවකසුකා	132, 134, 136, 138, 140, 166, 170, 172, 182, 186, 216
මි		රුවකපකිණණ	80
මිගමන්දලොවනා	156	රුදං	200
මිකං	8	රුදමානො	194
මිකා	14, 16		
මිසසකෙසියො	158		
		රු	
මිලහං	124	රුපියාමය	198
		ලු	
මු		ලුද්දනං	204
මුක්ඛ පුජානී	144	ලුද්ද	148
මුදිකමනො	202		
මුරුජ්ඣ ආලමබරතුරිය සුටෙධා	206		
මුලකං	74	ලෙ	
මුසලෙන	60	ලෙඬු	114
		ලො	
මුලමයා	204	ලොකනාථානං	196
මො		ලොණ සොචිරකං	38
මොකකා	36, 120	ලොමහංසනො	118
මොදකං	74	ලොහිතධ්මාමණි	184
මොසවජ්ජං	20	ලොහිතධ්මමය	198
		ව	
ය		ව්‍යමනං	80, 122
යසකි	202	ව්‍යාකතා	50
යජමානානං	80	වගගු	8, 118
යකුකු	80, 162	වගගුරුපො	156
යථිදං	36	වගගුසාරා	20
යදගෙන	210	වචෙන	204
යවපාලනො	172	වච්ඡයි	50
යසසකිනී	62	වජිරාට්ඨමො	160
යොග්‍යානුකම්පං	204	වටංසකා	116
		වණණ්ඩාතු	200
ර		වණණු	206
රඬගමනි	70	වණණුපථමනි	208
රතනතතරං	208	වණණුපථසීස	204
රතනතතරසමිං	206	වසාගාරං	148
රතනුවචයං	198	වතානි	196
රතිසසරා	8	වට්ඨකෙ	62, 114
රථකුඛ්ඛරා	154	වට්ඨ	60
රථපඤ්ඤරො	198		

ව	පිටියකො	ස	පිටියකො
වනමසසිතො	118	සවාගතං	76
වරාකියා	40	සගුරුකා	32
වරාරොහො	8	සගුරුකෙ	62
වලලිඵලං	74	සගෙයා	36
		සකාපුතනසස	194
වා		සකඩලිං	74
වාචකරො	208	සබ්ලං	42
වාචාභිහිතං	136	සබ්බපථං	206
වාණිජාසෙ	214	සබ්බසා	50, 52, 54
වාලුකසන්තා	10, 12, 16	සබ්බසා	50, 52, 54
වාසවො	154	සභ්නං	212
වාළි	156	සතමුසස්තාසෙ	206
		සතස්සකං	200
වි		සතං	8
විගතරජං	200	සතෙරතා	154
විවිකි වජං	196	සත්ථාහා	204, 208
විචිත්‍රසංවනෙ	156	සත්ථිං	194
විනිශ්ශක ඔබ්බං	200	සත්ථං	36
විද්ධසතා	150	සබ්බකාමගුණොපෙතං	194
විද්ධපනං	74	සබ්බකාමසමීදධිනී	60
විනායකො	30	සබ්බගතෙතභි	16
විපපනට්ඨා	204	සමසාදා	208
විපසන්නං	56, 58	සමණසමාගමං	32
විමලොභාසා	16	සමදමස්ස	128
විමානපාසාදවරෙ	208	සමච්ඡිනා	64
විරජං	6	සමස්සමො	196
විවනෙ	184	සමිහති	8
වි		සමුසුතො	154
විණාහි	192	සමෙසකමානා	204
		සමපමුලහා	204
වෙ		සමමාවිමුක්තානං	10
වෙණිසු	116	සරිරනතිමධාරිතං	10
වෙත්තාවරං	206	සලලං	200
වෙදජානා	80	සසී	32
වෙදියා	184	සසස්තිසමා	50
වෙභුනිකං	212	සසු	62, 64
වෙරජුකෙ	206	සසුයා	60
වෙහාසයං	206	සසුරසස	24, 26
වෙචරියසමා	22, 32, 132, 134, 136, 138, 140, 146, 170, 172, 182, 186, 206	සහලොභිතකියා	206
		සහව්‍යකාමානං	38
වෙචරියමයං	2, 6	සහව්‍යගතො	202
		සහව්‍යතං	200, 202
වො		සහසස්සකං	206
වොකිණ්ණ	128	සහසස්සනෙතො	64, 114
		සහසස්සවාහනො	154

සා	පිට්ඨකයා	සු	
සාකං	38	සුවඤ්ඤා	2, 4, 6,
සාගතං	34	සුවෙණි	158
සාලා	10, 12, 16	සුසංගතො	206
		සුසුකකඛන්ධං	144
		සුභජ්ජා	122
		සුහුතං	80
සිසාවිකා	210		
සිරිසුපවනා	210		
සිලාපවාලසස	206		
		සෙ	
		සෙය්‍යසා	36, 120
		සෙරිසසමහං	212, 216
සිතිභූතො	200		
සිතොදිකං	66		
සිලසඤ්ඤාමං	62		
		සො	
		සොකපරෙතසස	200
		සොණණකංසා	8
		සොණණපොකකිරමාලවා	8
		සොවණණානි	60
		සොවණණමය	2, 4,
		සොවණණමයො	198
		සොවන්දිකො	36
		සොලසිං	40, 42
		සං	
		සංයමදමසස	82
		සංචිභාගරතා	50, 52, 60
		සංචිභාගා	50, 52, 54
		හ	
		හංසා	20
		හත්ථපතාපතං	74
		හයා	28
		හරිවන්දනුස්සදෙ	198
		හාසො	194
		භී	
		භීතකායුපගා	78
		හෙ	
		හෙමකපනවාසසා	42
		හෙමජාලකපච්ඡන්ධං	184
		හෙමජාලෙන	198
		හෙමවතා	42
සුකජිතං	144		
සුකුණබුලි	188		
සුබුද්ධං	66		
සුචිණ්ණං	62		
සුචිණ්ණසස	208		
සුචිමණිතා	156		
සුචිවත්ථා	8		
සුජාතගුණො	154		
සුණිසා	24, 26, 60, 66		
සුද්ගතමෙ	204		
සුධම්මා	148		
සුනාන්දිසොසො	154		
සුප්පහාතං	74		
සුභසසරො	154		
සුභාසිතඤ්ඤා	160		
සුමසකධිමා	158		
සුමටෙය්‍යා	206		
සුමුඛො	206		
සුමෙධසෙ	44		
සුධිට්ඨං	80		
සුරභිං	206		
සුවණ්ණකච්ඡා	42		
සුවණ්ණච්ඡදනං	10, 12, 14		
සුවණ්ණජ්ජනා	132		
සුවණ්ණසිඤ්ඤිනදබ්බිමසාදිසං	160		

සුභානනපිටකේ
බුද්ධකනිකායෝ
පෙනවණ්ඩුපාලී

සුත්තානනපිටකයෙහි
බුද්ධකනිකායානනගීත
පෙනවණ්ඩුපාලී
(සිංහලානුවාදය)

**“තථාගතපපචෙදිතො භික්ඛවෙ ධම්මචිනයො විවටො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධර්මය හා චිනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අභිතුනතරනිකාය, තිකතිපාත - හරණ්ඩවග්ග, 9 සූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

පිටු

1. සංස්කාරක නිවේදනය ...	...	...	v
2. සංඥාපනය ...	...	...	vii-xi
3. සංකේත නිරූපණය ...	...	...	—
5. පෙතවිසුම් විසය සූචි ...	...	...	xiii
6. පෙතවිසුම් පෙළ හා සිංහල අනුවාදය		...	1-161
7. ශාර්ථදිපාද අනුක්‍රමණිකා	...	...	163-172
8. සංඥානාමානුක්‍රමණිකා	...	...	173-174
9. විශේෂපදනුක්‍රමණිකා ...	..	...	175-179

සංස්කාරක නිවේදනය

පෙනවනු පාළිය බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි සන්විසිවන (27) ග්‍රන්ථය වශයෙන් සලකන ලද්දේය. කුදුගත් සතියෙහි ලා සඩ්භීත වූ පෙනවනු පාළිය ඒ සතියෙහි සත්වැනි ග්‍රන්ථය වශයෙන් සඩ්භීත වූ ඇත.

සම්බුද්ධ මඬල (බුද්ධජයන්ති) උත්සවය නිමිති කොටගෙන ත්‍රිපිටක පාළිය සියබසට නඟාලීමේ සත් ක්‍රියාව සපුරාලීම සඳහා ‘පෙනවනු පාළිය’ රාජකීය පණ්ඩිත කොටගම වාචිසාර සථවිරයන් වහන්සේට පවරාදෙන ලද්දේ විය. එහෙත් උන් වහන්සේ අතින් එ මැ පරිවර්තනය යථාකාලයෙහි නිසි පරිදි ඉටු නො වූයෙන් ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි ශාස්ත්‍රාගමධර මහතෙරවරුන් විසින් පාඨශොධන පුච්ඡා වූ නවතායෙන් සිංහල අනුවාදය සපුරා ලියන ලද්දේය. ‘පෙනවනු පාළිය’ ගෙන විමසූ පුච්ඡා වූ පරිපූර්ණ සංඥාපනය ද, ව්‍යාකෘත ලෙඛකයාණ කෙනකුත් වන හිඟුල මාකඩවර රෙවක පරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත කරභමි-පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ විසින් ලියන ලද්දේය.

ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශනයෙහි අනුග්‍රාහක වූ අතීගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් හා ගරු අග්‍රාමාත්‍ය තැන්පත් ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමාණන් හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. ඩී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් හා එම අමාත්‍යාංශයෙහි සියලු මහතුන් ද විශේෂයෙන් මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථාවලිය ඉක්මනින් මුද්‍රණයට පමුණුවා අවසාන කළ යුතු යැ යි කතකුමාත්‍යා ජනප්‍රිය උපද්‍රව ක්‍රියා කරන අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ද කෘතඥතායෙන් සඳහන් කරමිහ.

තවද ත්‍රිපිටක ධර්ම ප්‍රවර්තක වූ සත්ත්‍රියා මාර්ගයෙහි ආරම්භක ලංකා බෞද්ධ මණ්ඩලයෙහි සියලු මැ සත්පුරුෂයන් ද සිහිපත් කෙරෙමින් මුද්‍රණ කායාභයෙහි නියුක්ත කිසිදු මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් ඇතුළු මේ සඳහා සහාය දක්වන හැම කෙනකුන්ට මැ ශාසනායුධර්මක කුශල හෙතෙයෙන් ලොවී ලොවුතුරු සුව අත්වේවා’යි ආශංසනය කරමිහ.

මෙවගට, ශාසනාශාසනොදයකාරී,
ලබුගම ලබ්‍යානන්ද
මහානායකසථවිර
ත්‍රිපිටකමණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක.

1982 පෙබරවාරි 4 වැනි දින
(ජාතික නිදහස අනුස්මරණ දින)
ත්‍රිපිටක කාර්යාලයේ දී යැ.
115, විජේරාම මාවත
කොළඹ 7.

မိမိတို့အား

සුභ්‍යාචාරවිධායකයෙහි බුද්ධකතීකාය පයඨාපනන වූ 'පෙතවස්ත්‍ර' නවාඩගොස්තාශාසනයෙහි ගාරාඩගෙහි සඩ්ධානීත වෙයි. ප්‍රෙත-ප්‍රෙතීන් විසින් පුළුවන්මයෙහි කරනලද ප්‍රත්‍යාභාවයට හෙතුහුන වූ කම් 'පෙතවස්ත්‍ර' නම් වෙයි. පාළියෙහි 'පෙත' ශබ්දය එනම් සත්ත්ව-නීකායයෙහි දු මිය පරලොව ගිය සත්ත්වයන් කෙරෙහි දු වැටෙයි. මෙහි ඒ දෙඅරුත් මැ යෙදෙයි. 'වස්ත්‍ර' ශබ්දය කාරණපයඨාය යි. තත්ප්‍රකාශක පයඨාපනිධම්මය මෙහි 'පෙතවස්ත්‍ර' යි කියනු ලැබේ. ඒ ඒ ප්‍රෙතවස්ත්‍ර අකොත්පත්ති විසිනැ පාව්‍යාවිසර්ජන විසිනැ' යි ද්විවිධ වෙයි. අකොත්පත්ති වස්ත්‍ර භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මැ විසින් ඒ ඒ කරුණෙහි ලා දෙශිත යැ. පාව්‍යාවිසර්ජන වස්ත්‍ර නම්: නාරද ආදී තෙරවරුන් විසින් පුළුවුන්තාලදු වැ ඒ ඒ ප්‍රෙත-ප්‍රෙතීන් විසින් කරනලද ආත්මභාවප්‍රකාශන යි. ඒ මැ තෙරවරුන් විසින් ආරොචිත වැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සත්ත්වයන්ගේ කම්ඵල ප්‍රත්‍යක්ෂ කරවන පිණිස සිව්පිරිස් මැද දෙසන ලද වන බැවින් ඒ දෙවැදෑරුම් කරා මැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ආභාව දෙසනා මැ වේ.

‘පෙතවික්‍රි’ ප්‍රමාණ වීසින් සතර බණවරෙක් පමණ වෙයි. වර්ග වීසින් උරග වර්ග යැ උබබේ වර්ග යැ චූළවර්ග යැ මහාවර්ග යැ යි වර්ග සතරෙකින් පරිමිත යැ. එහි ප්‍රථම වර්ගයෙහි වස්තු දෙළොසෙකැ ද්විතීයවර්ගයෙහි තෙළෙසෙකැ තෘතීයවර්ගයෙහි දසයෙකැ චතුර්ථ වර්ගයෙහි සොළොසෙකැ යි එක්පනස් වස්තූයෙකින් සමන්විත වේ.

‘විමානවක්ත්‍ර’ හෙයින් මැ ‘පෙනවක්ත්‍ර’ ද මිනිසුන් පවකමින් මුදු පින්කමට යොමු කරවන ජනකාර්ත කථාසම්ප්‍රභයෙකි. එහෙයින් මැ ධරමාන බුදුන් දවස පටන් මෙතෙක් ජනජීවිතයෙන් වෙන් නොකළ හැකි සේ. දැඩි ලෙස බැඳීසිටුවනේ යි. මිනිසු මහරහතුන් වහන්සේ මේ දිවයිනට වැඩ දෙවනපියනිස් රජහෙති දී අනුලාදෙවී ආදි පන්සියයක් ඇතොවුරන් ප්‍රමුඛ පිරිසට දෙසූ ප්‍රථමදෙශනා ‘විමානවක්ත්‍ර’ ‘පෙනවක්ත්‍ර’ දෙයනා බව මහාවංසයෙහි සඳහන් වෙයි.

මානව සමාජයෙහි සුලභ වූ දක්තාලැබෙන ප්‍රාණඝාත, අදහ්‍යාදාන, පරදරයෙවන, මෘතුවාද, පිසුනාවචන, පරුෂවචන ආදී පවකමිහි ආදීනව එබඳු පවකමින් දුක්විද්‍යනවුන්ගේ මුඛින් මැ ප්‍රකාශ වීම ශ්‍රාවකයන් දුෂිතීන් බැහැරවීමට ඉවහල් වෙයි. ගෘහජීවිතයෙහි සුලභ වූ ප්‍රියවිප්‍රයෝග-දුඛය ජීවිතය පිළිබඳ තත්ත්වවලොධය උදකර සන්තිද්‍රව්‍යාලන භාදයකම වූ ආදශිකරා රාශියක් මෙහි ඇත. මසුරුමලෙහි ආදීනව ද ත්‍යාගයෙහි ආනිසංස ද ප්‍රකාශිත වූ, මිනිසුන් යහමගට යොමු කරවන කර්ම මෙහි සුලභ යි.

බුද්ධිකාලීන භාරතසමාජයෙහි නැඟුණු කරා මෙන් ම ශාන්ත
අතීතය හා සම්බන්ධ කරා ද සම්බුද්ධිපරිනිර්වාණයෙන් පසු බිහි වූ
කරා ද ප්‍රේතවස්තුවෙහි දක්නා ලැබෙයි. බුදුන් පිරිනිවි නොබෝකල්හි

නැති උත්තරමාතු පෙතවස්තු (2. 10) දෙවැනි සඛ්‍යායනා අවසරායෙහි සඬ්භිතියට නඟන ලද්දේ යැ. ධාතුච්ඡේදපෙතවස්තු (3. 10) ද්විතීය සඬ්භිතියෙහි සංග්‍රහ වී. නන්දකපෙතවස්තු (4. 3) තෘතීයසඬ්භිතියෙහි සඬ්භාහිත යි. බුද්ධකාලිතකරා සමකාලිත භාරතීයසමාජ තතු විමසනුවනට බෙහෙවින් අගනේ යැ. ප්‍රෙතනිකායෙහි උපන්නෝ ද වෛමානික ප්‍රෙත වැ ඉපැද සුවස්ක් මුසු වැ විදින්නෝ ද දෙවි වැ උපන්නෝ ද මිනිස් වැ උපන්නෝ ද ප්‍රෙතවස්තුයෙහි වෙති. එ මතු නොවැ ප්‍රෙතවර්ත නොසඳහන් ප්‍රෙතවස්තු ද ඇත. ඔවුනතුරෙන් කිහිපයක් සැකෙවින් දක්වාලමහ:

ගොණපෙතවස්තු (2. 8)

“සැවැත්තුවර කෙළෙඹියෙක් පියා මළ සොවින් උමතු වැ හැසිරෙමින් දුටුදුටුවන් අතින් ‘තම පියා දක්නාලද දැ’යි විචාරයි. සෝවන් වනුවට පින් ඇති ඒ කෙළෙඹි අලුයමැ ලොව බලන බුදුන්ගේ නුවණැස්ති පෙනෙයි, බුදුහු ඔහුගේ ගෙදරට වැඩියහ. හෙ ‘බුදුන් වැඩියහ’යි අසා අසුන් පනවා වඩාහිඳුවා එකත්පස් වැ හිඳ ස්වාමීනි, මාගේ පියා ගිය තැන් දන්නාසේක් දැ’යි ඇසී. එබසට බුදුහු ‘මේ අත්බැවිහි පියා ද, අතිත පියා ද,’යි පුළුවන්හ. ‘මට පියවරු බොහෝ ලැ’ යි ගොක සන්තිඳුවාගත් කෙළෙඹි බණ අසා සෝවන් වී.”

මේ කරායෙහි පියා මළ පුවත මිස ඔහුගේ ප්‍රත්‍යාවර්තය නැත. ‘ගොණපෙතවස්තුව’ මේ නිමිත්තෙන් දම්සභායෙහි වදළ අතීත සිද්ධියකි. එහි දු ප්‍රත්‍යාවර්තයෙක් නො කියැවෙයි. ඒ මෙසේ යි.

“අතීතයෙහි බරණැස්තුවර ගැහැවියෙක් පියා මළ සොවින් දවස් පතර සොහොනට ගොස් විතකය ප්‍රදක්මණා කරමින් ලෙහි අත් පැහැර වැලපෙයි. ගොක සන්තිඳුවන උපායක් සිතු ඔහු පුත් ‘සුජාත. මාණවක පිටිතුවර මළ ගොනතු දක තෘණ හා පැන් ගෙන එතැනට පැමිණැ ‘දිවත් ගොනතුට’ මෙන් ‘කව බොව’ යි කියමින් රැදී සිටී. මිනිස්සු එපවත් පියාට දන්වුහ. හෙ වහා දිව ගොස් ‘කිම පුත උමතුයෙහි ද? මළ ගොනුට කුමට තණ පැන් දේ දැ’යි පිළිවිත. ඒ ඇසූ ‘සුජාත’ මොහුගේ හිස, කඳ, පා, වලග ඇත. මොහු නැඟිසිටිනු ඇතැ යි කී. ‘මළ ගොනු නඟාලීමට වෙහෙසෙන තෙපි මුළුයෙකැ’යි ගැහැවි කී. ‘හිස, කඳ, පා, වලග තුබූ සෙයින් මැ ඇති ගොනු නඟාසිටුවීමට වෙහෙසෙන මම මුළුයෙමි නම් මියගිය නොපෙනෙන මුත්තණුවන් නිසා වෙහෙසෙන තෙපි මුළු නො වවු ද යි පුතුගේ ප්‍රශ්නයෙන් පියාගේ ගොක සන්තින.”

මේ කරාව ගොනු මිය පරලොව යෑම පමණක් ගෙන ‘ගොණ-පෙතවස්තු’යි නම් කරයි. ප්‍රෙතවර්තයක් නැත ද මරණය පිළිබඳ යථාවබෝධයෙන් ප්‍රියච්ඡයොගයෙන් තැවෙනුවන් සනහන්නට අගනා කරායෙකි.

උරගපෙතවස්තු (1-12)

මේ කරාව ද එකදෙගයෙකින් ‘ගොණපෙතවස්තුව’ හා සමාන වෙයි. එහි පුතු මළ සොවින් තැවෙන පියකුට බුදුහු අතීත කරාවක් වදරති. ප්‍රෙතයා දෙවියෙකි. කරාව සැකෙවින් මෙසේ යැ:

එක් මැ කුලයෙහි මව්, පිය, දු, පුත්, ලෙහෙළි යන හැම දෙන මරණසක් වඩති. දිනක් පියා පුතු හා සමග කෙතට යයි. පියා කුඹුර සාද්දී පුතා වනාන් ගිනිලයි. රුක්බිලයක හුන් කළුනෙක් ගින්නෙන් තැවී කුපිත වූ පැන පුතු දෂට කරයි. විෂවේගයෙන් පුතා මැරී දෙව් වූ උපදි. පියා මිහියකු අත කියායවා ගෙහි සියලු දෙනා කැඳවාගෙනා නිශ්ශාක වූ පුතු ආදහන කරයි. එතැනට වෙස්වළා පැමිණි දෙව්පුත් ඔවුන් ප්‍රියවිප්‍රයෝගයෙන් ශෝක නොවන කාරණා වෙන් වෙන් වූ විමසයි. ඔවුන්ගේ පිළිතුරු ප්‍රියවිප්‍රයෝග දුකින් වැලැපෙනවුන්ගේ දුක්ගිනි නිවන සිහිල් දියඇලි බඳු වේ.

කණ්ණ පෙතවක්‍ර (2. 6)

මේ වූකලී වෙනස් ස්වරූපයෙකින් සිටුනා යට කී ගණයෙහි මැ කරායෙකි. මළ පුතු ගැන සොවින පියකු සනහනු පිණිස බුදුන් වදළ අතින් සිද්ධියක් කණ්ණපෙතවක්‍රයෙහි දක්වෙයි. 'සැවැත්නුවර උවසුවෙක් පුතු මළ සොවින් තැවී ආහාරපාන නොගෙන කම්පන ගැන නොතකා බුද්ධාපසාදයට ද නොගොස් ගෙහි මැ සිටියි. බුදුහු එහි වැඩූ කරුණු විමසා පැරැණි නුවණැතියෝ නුවණැතියන්ගේ බස් අසා මළ පුතු ගැන ශෝක නො කළහ'යි අතින් කරාවක් වදාරති. ඒ යැ කණ්ණපෙතවක්‍ර.

'කණ්ණ' යනු වාසුදෙව්ගේ ගොත්‍රනාමය වෙයි. ටෙව්දිකසාහිත්‍යයෙහි ශ්‍රී කෘෂ්ණ යැ. වාසුදෙව් උත්තරභාරතයෙහි ද්වාරවතී නගරයෙහි දසබෑ රජුන්ගේ දෙටුසොහොයුරු වෙයි. හෙ පුතු මළ සොවින් තැවෙයි. කනිටුබෑ සතපණ්ඩිත ඔහුට ඉතා ප්‍රියමනාප යැ. පුත්‍ර ශෝකයෙන් වැලැපෙන දෙටුබෑයා සනහන උපායක් සිතු සතපණ්ඩිත උමතු වෙසක් ගෙනා හඳහවා ඉල්ලා හබයි. වාසුදෙව් ඔහු කරා ගොස් 'තෙපි නොපැතියයුත්තක් පතව, හඳහවා නොලැබියහෙන්නෙකැ'යි කියයි. එය එසේ මැ දනිටු නම් මළ පුතු නිසා කුමට හබ්බු දැ?යි සතපණ්ඩිත අසයි. කරුණු වැටහුණු ඔහුගේ ශෝක සන්තින. මෙහි වතීමාන කරායෙහි හෝ අතින් කරායෙහි හෝ ප්‍රෙතවර්තයක් සඳහන් නො වේ. ශෝකාකුල කුලපත උවසුවන්ගේ සෝදුක් සන්තිඳුවාලන්නට බුදුරදුන් අනාරාධිත වූ සෙවිච්ඡාවෙන් වැඩී අයුරු මේ කරා කිහිපයෙහි සැලකියැයුතු කරුණෙකි.

මෙහි අතින්කරායෙහි සඳහන් දසබෑරජහු නම් වාසුදෙව් යැ බලදෙව් යැ වන්ද්‍රදෙව් යැ සුයම්දෙව් යැ අග්නිදෙව් යැ වරුණදෙව් යැ අප්සුත යැ පප්සුත යැ සතපණ්ඩිත යැ අඛකුර යැ යන මොහු යි. අඛකුරපෙතවක්‍රයෙහි ඔවුන් පිළිබඳ නවද විස්තර දක්නා ලැබේ. උත්තරමධුරාපුර 'මහාසාගර' රජ ඔවුන්ගේ මුත්තණුවෝ යැ. ඔහු පුත් 'උපසාගර' පියරජ යැ. උත්තරාපරායෙහි කසභොගයෙහි 'අසිතඤ්ජන' නුවර 'මහාකංස' රජුගේ දුහිතෘ 'දෙව්ගඤ්ජන' මවුබිසෝ යැ. 'අඤ්ජනදෙව්' දෙටුසොහොයුරි යැ. ටෙව්දික දෙව්වරුන් විමසිනෙයෙහි ලා 'කණ්ණ-පෙතවක්‍ර' ද 'අඛකුරපෙතවක්‍ර' ද අගනා කරා දෙකෙකි.

අඛකුරපෙතවක්‍ර (2. 9)

මේ කරාව කිහිප අයුරෙකින් අගය කළ හැකි වෙයි. නමින් 'අඛකුරපෙතවක්‍ර' වුව ද 'අඛකුර' ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. මේ වස්තුවෙහි ප්‍රධාන පුද්ගලයා සන්නාලියෙකි. 'අඛකුර' මේ කරාව හා සම්බන්ධ

වනුයේ ඉතා දුරිතී. හෙ ආරවනියෙහි දසබැ රජුන් කෙරෙහි හැමට බාල වෙයි. පියරජුගේ ඇවැමෙන් දසබැයෝ එක් වැ රාජ්‍යය බෙදා ගනිති. ඔවුනට දෙටුබුහුන ‘අඤ්ඤාදේවී’ විසමාන වෙයි. ‘අඤ්ඤා’ නමා සතු භාගය ඇයට දී තෙමේ වෙළඳාමට බසී. ඔහුට හිතවැඩ පසස්තා භාණ්ඩාගාරදසයෙක් ඇත. උහු කෙරෙහි පසන් අඤ්ඤා කුලද්වක් ගෙනවුත් ආවාහ කොට දින. ඇය ගැබ්නී අවසානයෙහි දසයා මළේ යැ. පුතු උපන් කලා පියාගේ බන්ධුවුප් ඔහට දින. වියපත් කල්හි උහුගේ ‘දස’ ‘අදස’ භාවය ගැන රජකුලෙහි විවාදයෙක් වී. ‘මව නිදස් බැවින් පුතු ද නිදස් වෙයි.’ යනු තීරණ විය. එහෙත් එයින් ලජ්ජාවට පත් හෙ පලාගොස් හෙරුව නුවර සන්නාලිකමින් යැපුනේ යැ. එනුවර ‘අසයන’ නම් සිටුවරයෙක් දුගීමයීයාවකයනට දන්වැටක් තැබී. සන්නාලි තෙම එතැනට පැමිණියවුනට දන්හලට යන මහ පෙත්වා එ පිනින් උකතරාපරයෙහි වැලිකතරෙක්හි රුක්වීමනෙකැ සිතුවැතු සමපත් ලබන අනුභා ඇති රුක්දෙව් වැ උපත. අසයන සිටුවුගේ දනයෙහි අනාදරයෙන් කටයුතු කළ සෙවකයෙක් ද ඒ අසල මැ ප්‍රෙතයොනියෙහි උපත. දිනක් ගැල් පන්සියයක් ගෙනැ වෙළඳාමෙහි යන ‘අඤ්ඤා’ මංමුළා වැ රුක්සෙවණට ආයේ යැ. රුක්දෙව් ඔහු හැඳිනගෙනැ සිතුවැතු සමපතින් ගැල්සාත්තුවෙහි හැමට උවටන් කළේ ය. එහි වූ ආත්මාර්ථකාමී බමුණෙක් රුක්දෙවියන්ගේ අනුභාවය දැකැ මන්ත්‍රබලයෙන් ඔහු බැඳගෙන නගරයට ගෙනගොස් රිසිසේ සමපත් ලබමින් අඤ්ඤාගට කී යැ. ‘සෙවණ දුන් රුක්හි අත්තක් බිඳීම පවා මිත්‍රද්‍රෝහී පවිකමෙකැ’යි කියා අඤ්ඤා ඔහුගේ අදහස ප්‍රතික්ෂේප කෙළේ යැ. ‘වැඩෙක් වේ නම් සෙවණ දුන් රුක්හි අතු පමණක් නො වැ කඳ ද සිඳුව, මුලිනුදු උපුරව’යි බමුණු උවදෙස් දින. මෙබස් අසාසිටි රුක්දෙව් බමුණාට දඩුවම් කෙළේ යැ. පසු වැ අඤ්ඤාගේ අයැදුමින් ඔහු මුදලී. අඤ්ඤාගේ ගෙහි සමපත් පුරා දන් දීමට මෙහෙයැවී.

මව්පියන්ගේ ධනයට කලහ කරන දරුවන් ඇති ලොවෙකැ අඤ්ඤා නමා සතු රජය දෙටුසොභොයුරියට දී වෙළඳාමට බස්තා සැටී, නමාට සෙවා කළ වහලකුට සමානාත්මතායෙන් සභිග්‍රහ කරන අයුරු, ඔහු නිසා උපන් පුතු සකාරණ වැ වහල් බැවින් මුදලන අයුරු, සතුටු සිනින් දන්හලට මහපෙත්වීම පමණින් ලද සැපත්, අනාදරසෙවාවෙහි ආදීනව, කළඟු සැලකීමේ අගය, මිත්‍රද්‍රෝහී වීමේ ආදීනව ආදී මේ කථායෙහි මතු වී පෙනෙන චරිතාඛණ මිනිසුන් යහමහට යොමු කරවීමෙහි ලා අනිශ්චයාපකාරී වේ.

කුමාරපෙතවකල් (3. 5)

මේ වූකලී මිනිසත්බැවින් ව්‍යුත වැ මිනිසත්බැවිහි මැ උපන් එකතු පිළිබඳ කථායෙකි. සැවැත්නුවර දහැමි උවසු පිරිසක් එක් වැ නුවර මැද අලඬුයාර මණ්ඩපයක් කරවා බුදුපාමොක් මහසඟුන් පවරා මහදනක් පැවැත්වූහ. එක් මසුරු මිනිසෙක් එය නොඉවසනුයේ ‘මේ මුඩුමහණුන්ට කුමට දෙත් ද? කසළගොඩෙහි ලුව මෙයට වඩා මැනැවැ’යි නොසතුටෙන් කී. එයින් සංවේගයට පැමිණි උවසුවෝ එපවත් ඔහුගේ මවට දන්වා බුදුන් සඟුන් සමා කරවයි කීහ. ඔයින් පුතු සමග වෙහෙරට ගොස් කළවරද කියා සමාව ගෙන බුදුපාමොක් මහසඟන පවරා ගෙට වඩා සන්දර්ශක් යාගුදනයක් පැවැත්වූ යැ.

නොබෝකල්හි මියගිය පින් නුවර ගණිකාවකගේ කුස පිළිසිඳ ගත. ගණිකා නොමෝ ඔහු උපන් කෙණෙහි ම මියන්නට අවුසොහොනෙහි දෑමවූ. අලුයමැ ලොව බලන බුදුහු ඔහු පින් ඇති සේ දකැ හිරු උදවන වෙලෙහි සොහොනට වැඩියහ. බුදුන් වඩනේ කරුණක් ඇතැ'යි භික්ෂුණියා ද එහි රැස්වූහ. බුදුහු රැස්වූ පිරිසට කුමරු පෙන්වා මෙ කුමර අලාමක පුරුෂයෙකැ, භොගභෙකුයෙන් මෙනුවර අග්‍රකුල ඇති වන්නේ යැ යි වදළහ. එනුවර අසුකෙළක් ධන ඇති සිවුවරයෙක් කුමරු ගෙනගොස් පුත්‍රයානායෙහි ලා වැඩුයේ යැ. සිවුහුගේ අයාමෙන් සියලු සැපත් කුමරු සතු වී.

මෙසේ නානා සවරූපයෙන් සිටුනා ආදර්ශවත් කරායෙන් සැරසිගත් පෙතවත්තූ මිනිසුන් දුසිරිතින් මිදී සුසිරිතට යොමු වීමට හෙතුහුත වෙමින් ජනජීවිත හා දැඩි ලෙස බැඳී ජනකාන්තා ධර්මකරාසධිග්‍රහයක් වශයෙන් පවතී.

සබ්බ සත්තා හවන්තු සුඛිත්තතා.

කරහම්පිට්ඨොධි සුමනසාර සථවිර

රෙවත පිරිවෙන
මාකඩවර,
හිතුල
1982. 2. 4 දින.

බුද්ධ කතීකාසෙ

පෙතවත්තපාලි - විසයසූචි

1. උරගවග්ගො 2-21

1. ධෙතතුපම පෙතවත්ත	..	..	2 - 3
2. සුකරමුඛ	..	..	2 - 3
3. පුතිමුඛ	..	..	4 - 5
4. පිටස්සිතලික	..	..	4 - 5
5. තිරොකුඛ්ඛ	..	..	6 - 7
6. පඤ්චපුක්කඛාදක	..	..	8 - 9
7. සත්තපුක්කඛාදක	..	..	8 - 11
8. ගොණ	..	..	10 - 13
9. මහාපෙසකාර	..	..	12 - 13
10. බලොච්ඡ	..	..	14 - 17
11. නාග	..	..	16 - 19
12. උරග	..	..	18 - 21

2. උඛ්ඛිට්ඨවග්ගො 22-75

1. සංසාරමොචක පෙතවත්ත	..	..	22 - 25
2. සාරිපුක්කඤ්ඤා මාතු	..	..	26 - 29
3. මනනා පෙතවත්ත	..	..	28 - 35
4. නන්ද	..	..	36 - 39
5. මට්ඨකුණ්ඩලී	..	..	38 - 43
6. කණ්ඨ	..	..	42 - 47
7. ධනපාල	..	..	46 - 51
8. වුලලපෙට්ඨි	..	..	50 - 53
9. අංකුර	..	..	52 - 65
10. උක්කරමාතු	..	..	66 - 67
11. සුක්ක	..	..	66 - 69
12. කණ්ඨමුණ්ඩ	..	..	68 - 73
13. උඛ්ඛි	..	..	72 - 75

විසය සූචි

3. චූළවග්ගො 76-99

1.	අභිජාමාන පෙතවිඤ්ච	..	..	76 - 79
2.	සානුවාසී	..	..	78 - 85
3.	රථකාර	..	..	84 - 87
4.	භුස	..	..	86 - 87
5.	කුමාර	..	..	88 - 91
6.	සෙරණී	..	..	90 - 93
7.	මිගලුද්දක	..	..	92 - 95
8.	දුතියමිගලුද්දක	..	..	94 - 97
9.	කුට්ඨිනිච්ඡයික	..	..	96 - 99
10.	ධාතුච්ඡින්නක	..	..	98 - 99

4. මහාවග්ගො 100-161

1.	අමබසකධර පෙතවිඤ්ච	..	..	100 - 121
2.	සෙරිසසක	..	..	120 - 133
3.	නඤ්ඤක	..	..	134 - 143
4.	රෙවතී	..	..	142 - 147
5.	උඛුජු	..	..	146 - 149
6.	කුමාර	..	..	148 - 151
7.	රාජපුත්ත	..	..	150 - 153
8.	ගුර්වාදක	..	..	152 - 153
9.	ගුර්වාදකපෙතී	..	..	154 - 155
10.	ගණ	..	..	154 - 157
11.	පාටලිපුත්ත	..	..	156 - 157
12.	පොක්කරණී	..	..	158 - 159
13.	අමබරුක්ක	..	..	158 - 159
14.	භොගසංභරණ	..	..	158 - 159
15.	සෙට්ඨිපුත්ත	..	..	158 - 161
16.	සට්ඨිකුටසහසස	..	..	160 - 161

සුභනන්දවතෙ
පෙනවනුපාලී

සුභතනාපිටකේ පෙනවනුපාලී

නමෝ තසා භගවතෝ අරහතෝ සමමා සම්බුද්ධසස.

උරගචගෙහා පඨමෝ

1. 1

1. ඛෙතතුපමා අරහතො දයකා කසසකුපමා,
බිජුපමං දෙයාධම්මං එතො නිබ්බතතෙ එලං.
2. එතං ඛිජං කසි ඛෙතං පෙනානං දයකසස ව,
තං පෙනා පරිභුඤ්ජති දතා පුඤ්ඤාන වඩ්ඪති.
3. ඉධෙව කුසලං කතාං පෙනෙ ව පටිපුජිය
සග්ගඤ්චි කම්මිට්ඨානං කම්මං කතාන හද්දක'නති.

ඛෙතතුපමපෙතවත්ථි පඨමං.

1. 2

4. කායො තෙ සබ්බසොචණ්ණො සබ්බා ඔභාසතෙ දිසා,
මුඛං තෙ සුකරසෙසව කිං කම්මමකරි පුරෙති.
5. කායෙන ස ඤ්ඤිතො ආසිං වාචායාසිමස ඤ්ඤිතො,¹
තෙන මෙ තාදිසො වණ්ණණං යථා පසාසි නාරද.
6. තං තභාහං² නාරද මුලී සාමං දිට්ඨමිදං තයා,
මාකාසි මුඛසා පාපං මා බො සුකරමුඛො අහු'ති.

සුකරමුඛපෙතවත්ථි දුතියං.

1. වාචායාසිං අසඤ්ඤිතො - ඔමි ii සහ.

2. තභං - භ.

සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි ප්‍රේතවස්තුපාලි

ඒ භාග්‍යවත් අභිත් සමමා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා.

1. උරගවර්ගය

1. 1

1. රහත්හු කෙත වැනියහ. දයකයෝ ගොවියන් වැන්නාහ. දෙයධර්මය (දනවස්තුව) බිජුවට වැනි ය. මේ කරුණු තුන හේතු කොට ගෙන කුසල ඵලය උපදියි.

2. (යථෝක්ත දේයධර්ම සභ්බාහත) බිජය ද, (එහි වැපිරීම් නැමැති) ගොවිකම ද රහත් නමැති කෙත ද, යන මේ කරුණු තුන පරලොව ගියවුන්ට ද, දයකයන්ට ද උපකාර පිණිස වේ. පරලොව ගිය අය දන් දීමෙන් ලද ඒ විපාකය විඳිත්. දයකයා පිනිත් වැඩෙයි.

3. (හෙ) මෙලොවැ මැ කුසල් කොට ප්‍රේතයන් ද පුද (ප්‍රාප්තිදන වශයෙන්) යහපත් කුසල් කොට දෙවිලොවට පැමිණේ.

බෙනතුපම ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 2

(නාරද තෙරණුවෝ මෙසේ පිළිවිසිනි:)

4. කාගේ මුළුසිරුර රන්වන් ය. සියලු දික් බඩුවෙයි. කාගේ මුව හුරුමුව වැන්න. තෝ පෙර කිනම් පවකමක් කෙළෙහි ද?

(ප්‍රේතයා මෙසේ පිළිතුරු දෙයි)

5. මම කයින් සංවර වූයෙමි. වචනයෙන් අසංවර වූයෙමි. නාරදයෙනි, ඔබ දක්නා පරිදි ශරීරවර්ණයක් මට වූයේ එහෙයිනි.

6. නාරදයෙනි, ඔබ විසින් ම මේ සිරුර දක්නාලද, එහෙයින් මම ඔබට මෙය (අවවාද වශයෙන්) කියමි: මුළින් පවක් නො කරව. හුරුමුව ඇත්තෙක් නො වව.

සුකරමුඛ ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 3

7. දිබ්බං සුභං ධාරෙසි වණ්ණධාතුං
වෙහාසයං තිට්ඨසි අනතලිකෙඛ,
මුඛඤ්ඤා තෙ කිමයො සුතීගතං
බාදතති කිං කම්මමකාසි පුබ්බෙති?
8. සමඤ්ඤා අභං පාපො¹ දුට්ඨවාචො
තපස්සිරූපො මුඛසා අසඤ්ඤානො,
ලඤ්ඤා ච මෙ තපසා වණ්ණධාතු
මුඛඤ්ඤා මෙ පෙසුනියෙන සුතී.
9. තස්සිදං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං
අනුකම්පකා යෙ කුසලා විදේයසුං,
මා පෙසුනං මා ච මුසා අභාණි
යඤ්ඤා තුටං භොගිසි කාමකාමී'ති.

සුතීමුඛපෙතවිකුණු තතියං.

1. 4

10. යං කිඤ්චාරම්මණං කතවා දජ්ජා දුතං අමච්ඡරී,
පුබ්බපෙතෙ ච ආරබ්භ අථවා වක්ඛු දෙවතා.
11. වත්තාරො ච මහාරාජෙ ලොකපාලෙ යසස්සිනො,
කුචෙරං ධතරට්ඨං ච වීරූපසඤ්ඤා වීරූළහකං,
තෙ චෙට්ඨ පුජිතා භොගති දයකා ච අනිපථලා.
12. න හි රුණ්ණං ච යොකො වා යා වඤ්ඤා පරිදෙවනා,
න තං පෙතස්ස අත්ථාය ඵලං තිට්ඨන්ති ඤාතයො.
13. අයඤ්ඤා ඛො දකඛ්ඤා දින්නා සබ්බමි සුප්පතිට්ඨිතා,
දීඝරත්තං භික්ඛාසස්ස යානසො උපකප්පති'ති.

පිට්ඨධිතලිකපෙතවිකුණු වතුසං.

1. පාපොති - මරණ.

1. 3

(නාරද තෙරණුවෝ මෙසේ විචාරති:)

7. තෝ දෙවසිරුරට බදු යහපත් සිරුරුපැහැ ඇත්තෙහි, අහසෙහි සිටින්නෙහි, එහෙත් පණුවෝ දුගඳ හමන තාගේ මුඛය සිදුරු කොට කකි. පෙරදූයෙහි (තෝ) කවර කර්මයක් කෙළෙහි ද?

(ප්‍රේතයා මෙසේ පිළිතුරු දෙයි)

8. මම පෙර දුෂ්ටවචනයෙන් යුත් වාග්ද්වාරයෙන් අසංවර වූ ශ්‍රමණවේශධාරී පවිටුමහණෙක් වීමි. බබ්බර බෙලෙන් මාගේ ශරීර වර්ණය ලද. පිසුනුබසින් මා මුව දුගඳ විය.

9. නාරදයෙනි, ඔබ නමත් වීසින් ම මා සිරුර දක්නා ලද. කාරුණික නිපුණ වූ බුද්ධාදී උත්තමයෝ යමක් ප්‍රකාශ කළාහු නම් මම එය ම ඔබට කියමි. පිසුනුබස් නො කියන්න. මුසවා ද නො බණින්න. එකල්හි ඔබ කැමති සැප විඳින දෙව් වන්නහු යි.

සුඛිමුඛ ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 4

10. නොමසුරු තැනැත්තේ යම්කිසිවක් අරමුණු කොට දන් දෙන්නේ ය. පෙර කලුරිය කළවුන් හෝ නැතහොත් ගෙවතු ආදියට අරක් ගත් දෙවියන් ඇරැබූ හෝ දන් දෙන්නේ ය.

11. වෛශ්‍රවණ ය, ධ්‍රැතරාෂ්ට්‍ර ය, වීරූපාක්ෂ ය, වීරූඨය යන යශස්වී ලෝකපාලක සිවුවරම් දෙවියන් අරබයා හෝ දන් දෙයි. ඔවුහු ද පුදන ලද්දෝ වෙත්. දයකයෝ ද නිෂ්ඵල නො වන්නෝ වෙත්.

12. මළවුන් සඳහා හැඩීමක් ශෝකයක් හෝ එයින් අන්‍ය වූ විලාප කීමක් හෝ නො කළයුතු ය. කලුරිය කළවුන්ට ඒ ඇඬීම් ආදිය ප්‍රයෝජනය පිණිස නො වෙයි. එහෙත් එසේ කරන මද නුවණැති නැයෝ ද සිටිත්.

13. දයකයා වීසින් දුන් මේ දනය සංඝයා කෙරෙහි මනාව පිහිටියේ ය. මේ ප්‍රේතයාහට බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි තිබ පිණිස (දනවිපාකය) එකෙණෙහි ම පෑමිණේ.

පිට්ඨකලික ප්‍රේතවස්තු යි.

1. 5

14. තිරොකුඳෙඬිසු තිට්ඨනති සන්ධිසිඛ්ඛාටකෙසු ව,
ඳ්ඛාරබාහාසු තිට්ඨනති ආගන්ථාන සකං සරං.
15. පහුතෙ අක්ඛපානමි ඛජ්ජභොජේ උපට්ඨිතෙ,
න තෙසං කොච්චි සරති සත්තානං කම්මපච්චියා.
16. එවං දදන්ති ඤාතීනං යෙ භොක්ඛා අනුකම්පකා,
සුචිං පණීතං කාලෙන කප්පියං පානභොජනං.
ඉදං ථෙව ඤාතීනං භොකු සුචිතා භොනකු ඤාතයො,
17. තෙ ව තත්ථ සමාගන්ථා ඤාතිපෙතා සමාගතා.
පහුතෙ අක්ඛපානමි සක්කච්චිං අනුමොදරෙ,
18. වීරං ජීවනකු නො ඤාති යෙසං භෙකු ලභාමසෙ.
අමිත්තකඤ්චි කතා පුජා දයකා ච අතිපථලා,
19. න හි තත්ථ කසි අත්ථි ගොරකෙක්ඛත්ථ න විජ්ජති.
වණ්ණජා තාදිසි නත්ථි තිරකෙඤ්ඤන කයාක්කයං,
ඉතො දිනෙනන යාපෙභ්ඤි පෙතා කාලකතා තභිං.
20. උනතමෙ උදකං වට්ඨං¹ යථා නිත්තං පවිත්තති,
එවමෙව ඉතො දිත්තං පෙතානං උපකප්පති.
21. යථා වාරිවහා පුරා පරිපූරෙත්ති සාගරං,
එවමෙව ඉතො දිත්තං පෙතානං උපකප්පති.
22. අද්ධි මෙ අකාසි මෙ ඤාතිමිත්තා සඛා ව මෙ,
පෙතානං දක්ඛිණං දජ්ජා පුඤ්ඤ කතමනුසාරං.
23. න හි රුණ්ණං ව සොකො වා යා වඤ්ඤා පරිදෙවනා,
න තං පෙතානමක්ඛාය එවං තිට්ඨනති ඤාතයො.
24. අයඤ්චි ඛො දකඛිණා දිනනා සඛ්ඤමිති සුඤ්ඤිවසීතා,
දිසරත්තං භිත්තයස්ස යානසො උපකප්පති.
25. සො ඤාතිධම්මො ව අයං නිදසෙමො.
පෙතාන පුජා ව කතා උළාරා,
බලඤ්චි භික්ඛුනමනුසාරදිත්තං
තුමෙහති පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක'නති.

තිරොකුඳෙඬිපෙතවිත්ති පඤ්චමං.

1. 5

14. (ප්‍රේතයෝ) සිය මුල් ගෙවලට පැමිණ ගෘහප්‍රාකාර භික්ෂිණීන්හි පිටත ද තුන්මං සතරමං සන්ධිවල ද ගෘහවල දෙරබායෙහි ද සිටිති.

15. බොහෝ ආභාරපානවර්ග හා කෑ යුතු බිදියයුතු දේ දනය සඳහා පිළියෙළ කළ ද ඒ ප්‍රේතයන්ගේ අකුලල කම් හේතුවෙන් කිසිවෙක් ඔවුන් සිහි නො කරයි.

16. නැයන් අතුරෙන් ඒ ප්‍රේතයන්ට අනුකම්පා කරන දුපුන් ආදී යම් නෑ කෙනෙක් වෙද්ද, ඔවුහු පිරිසිදු ව ප්‍රණීත වූ කැප වූ පැන් සහ බොහුන් සුදුසු කලා පිරිනමත්. “මේ පිත ඥාතිප්‍රේතයන්ට පැමිණේවා. ඒ ඥාති ප්‍රේතයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින් දෙත්.

17. ඒ ඥාතිප්‍රේතයෝ ද ඒ ඒ තැන් වලින් අවුත් රැස් වුවාහු වෙති. බොහෝ වූ ආභාරපාන දනවිෂයෙහි පිදු කල්හි එහි පින් මෙසේ සකසා අනුමෝදන් වෙත්.

18. “යම් නැයන් නිසා අපි මේ සම්පත් ලබමෝ නම් ඒ නැයෝ බොහෝ කල් ජීවත් වෙත්වා.” අපට ද පූජා පවත්වන ලද. දයකයෝ ද යහපත් විපාක ඇත්තෝ වෙත්.

19. ඒ ප්‍රේතලෝකයෙහි ගොවිකමක් නැත. ගවයන් රැකීමක් ද නැත. (ඔවුන්ට සම්පත් ලැබෙන) එවැනි වෙළඳාමක් ද නැත. ගැනීම විකිණීම සම්බන්ධතා මුදලින් කෙරෙන ගනු දෙනුවෙක් ද නැත. කලුරිය කළ ප්‍රේතයෝ මෙලොවින් දුන් පිනින් එහි යැපෙති.

20. උස්තැන වැටුණු වැසිදිය යම්සේ පහත් තැන කරා පැමිණේ ද එමෙන් ම මේ මිනිස්ලොවින් දුන් පිත ඒ ප්‍රේතයන්ට පැමිණේ.

21. යම්සේ පිරුණු මහානදීහු සාගරය පුරවත් ද, එසේ ම මෙයින් දෙනලද පිත ප්‍රේතයන්ට පැමිණේ.

22. “මට මේ දෙය දුන්නේ ය, මාගේ මෙනම් කටයුත්ත කෙළේ ය, අසවල් අය මාගේ නැයෝ ය, මිතුරෝ ය, යහළුවෝ”යි පෙර කළ උපකාරය සිහි කරමින් ප්‍රේතයන්ට පින් දෙන්නේ ය.

23. හැඩීම හෝ ශෝක කිරීම හෝ යම් අනික් විලාප කීමක් හෝ වෙ ද, ඒ හැඩීම ආදිය ප්‍රේතයන්ට හිත පිණිස නො වේ. (එහෙත්) එබඳු අවිඤ්චා නැයෝ ද සිටිත්.

24. සම්බයා විෂයෙහි දෙන ලද මේ දක්ෂිණාව මැනවින් පිහිටියා ය. බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි ඒ ප්‍රේතයන්ට හිත පිණිස එකෙකෙහි ම එය පැමිණේ.

25. මේ දක්වන ලද්දේ නැයන් විසින් ඉටු කළයුතු ඒ ඥාතිධර්මය යි. ප්‍රේතයන්ට මහත් වූ පූජාවක් ද කරන ලද ඒ භික්ෂුන්ට බලය ද දෙන ලද නොප විසිතුයු මහත් පිතක් රැස් කරන ලදී.

තිරොකුඩඩ ප්‍රේතවස්තූ යි.

1. 6

26. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි දුග්ගන්ධා පුත්ති වායසි,
මකඛිකා පරිකිණ්ණොව කා නු තිං ඉධ තිට්ඨසි' ති.
27. අභං හදනොන පෙනීම්හි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිත්තාන පෙනලොකම්මො ගතා.
28. කාලෙන පඤ්ඤා පුත්තානි සායං පඤ්ඤා පුත්තාපරෙ,
විජායිත්තාන ඛාදම් තෙපි නා භොතති මෙ අලං.
29. පරිච්ඡානති ධුමායති චුදයා¹ හදයං මම,
පානීයං න ලභෙ පාතුං පස්ස මං බාසනං ගත'නති.
30. කිත්තා කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කමමවිපාකෙන පුත්තමංසානි ඛාදසි'ති.
31. සපත්ති මෙ ගබ්භිනී ආසි තස්සා පාපං අවෙනසිං,
සාභං පදුට්ඨමනසා අකරිං ගබ්භපාතනං.
32. තස්සා දොමාසිකො ගබ්භො ලොභිතඤ්ඤාව පග්ගරි,
තදස්සා මාතා කුපිතා මග්ගං ඤාති සමානසි.
33. සපථඤ්ඤා මං කාරෙසි පරිභාසාපසි ව මං,
සාභං ඤාතඤ්ඤා සපථං මුසාවාදං අභාසිසං:
පුත්තමංසානි ඛාදම් සවෙ තං පකතං මයා.
34. තස්ස කමමස්ස විපාකෙන මුසාවාදස්ස චුතයං,
පුත්තමංසානි ඛාදම් පුබ්බලොභිතමකඛිතා'ති.

පඤ්ඤාපුත්තඛාදකපෙතවිසුළු ජට්ඨමං.

1. 7

35. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි දුග්ගන්ධා පුත්ති වායසි,
මකඛිකාපරිකිණ්ණොව කා නු තිං ඉධ තිට්ඨසි'ති.

1. 6

(සහ තෙරහු පුළුවස්නි:)

26. තෝ නග්න යැ. විරූප වූ පිළිකුල්කටයුතු රූපයෙන් යුක්ත යැ. කිගේ දුගඳ සිරුරෙන් කුණු ගඳ හමයි. භාත්පස මැස්සන් ගෙන් ගැවසී-ගත් සිරුරු ඇතියා ව, මෙහි සිටින තෝ කවරහු ද?

(ප්‍රේක්ෂා පිළිතුරු දෙයි.)

27. වහන්ස, දුකට පැමිණියා වූ මම යමලොකයෙහි උපන් ප්‍රේක්ෂකයෙක් මි. පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

28. උදයකාලයෙහි පුතුන් පස් දෙනකුන් ද නැවත සවස අනෙක් පස් දෙනකුන් ද වදා කමි. ඒ දසදරුවෝ පවා මට බඩසායට නො සැහෙත්.

29. මා හද සයින් දූවෙයි, දුමයි. බොන්නට පැත් නො ලැබේ. විපකට පැමිණි මා බලව.

(තෙරහු යළි විචාරකි.)

30. කයින් ද වචනයෙන් ද සිතින් ද කවර පවක් කරන ලද ද? කවර කර්මයක විපාකයෙන් දරුමස් කන්නහු ද?

(ප්‍රේක්ෂා පිළිතුරු දෙයි.)

31. මාගේ සපන්නී (සැමියාගේ අනෙක් බිරිඳ) ගර්භනී වූවා ය. ඇය කෙරෙහි මම පාපකර්මයක් කිරීමට සිතුවමු. ඒ මම දුෂිත වූ සිතින් ඇයගේ ගැබ හෙළමු.

32. ඇයගේ දෙමස් වූ ගැබ ලෙස ම වී වැඟුරුණේ ය. එකල ඇගේ මව මට කිසි නැයන් රැස් කරවූ.

33. ඕ මා ලවා සපර් කරවූ ය. මා බියෙන් තැති ගැන්වූවා ය. ඒ මම ඉඳින් මා ඒ ගර්භපාතනය කළා නම් මම පුත්‍රමාංස කන එකියක් මැ'යි දරුණු සපර් කොට බොරුබස් කිමි.

34. ඒ කම්ය සහ මුසාවාදය යන දෙකේ ම විපාකයෙන් පුයාවෙන් සහ ලෙයින් වැකුණු සිරුරු ඇතිව දරුමස් කමි.

පඤ්චපුත්තාදක ප්‍රභවස්තූ යි.

1. 7

(සහතෙරහු මෙසේ විචාරකි:)

35. නග්න වෙහි පිළිකුල් කටයුතු රූපයෙන් යුක්ත වෙහි. කිගේ දුගඳ සිරුරින් කුණුගඳ හමයි. මැස්සන්ගෙන් ගැවසුණු සිරුරු ඇත්තව. මෙහි සිටින තෝ කවර?

36. අභං හදනො පෙනිලි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකමිතො ගතා.
37. කාලෙන සත්ත පුත්තානි සායං සත්ත පුත්තාපරෙ,
විජායිත්වාන බාදමි තෙපි නා භොතති මෙ අලං.
38. පරිධය්හති ධුමායති ධුදය හදයං මම,
නිබ්බුතිං නාධිගච්ඡාමි අභිඤ්ඤාධිව ආනපෙ'ති.
39. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසසු කම්මවිපාකෙන පුත්තමංසානි බාදමි?ති.
40. අහු මය්හං දුට්ඨෙ පුත්තා උභො සම්පන්නයොඛනා,
සාහං පුත්තබලපෙතා සාමිකං අනිමඤ්ඤිසං.
41. තතො මෙ සාමිකො කුදෙධා සපතතිං අඤ්ඤාමානයි,
සා ච ගබ්භං අලභිත්ව තස්සා පාපං අවෙනයිං.
42. සාහං පදුට්ඨමනසා අකරිං ගබ්භපාතනං,
තස්සා තෙමාසිකො ගබ්භා පුත්ලොභිතකො පති.
43. තදස්සා මාතා කුපිතා මය්හං ඤාතී සමානයි,
සපර්ඤ්ඤා මං කාරෙයි පරිභාසාපයි ච මං.
44. සාහං සොරඤ්ඤා සපරං මුසාවාදං අභාසිසං,
පුත්තමංසානි බාදමි සථෙ තං පකතං මයා.
45. තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන මුසාවාදස්ස ධුගයං,
පුත්තමංසානි බාදමි පුබ්බලොභිතමකමිත්වා'ති.

සත්තපුත්තබාදකපෙතවඤ්චා සත්තමං.

1. 8

46. කිත්තු උම්මනෙරුපොච ලායිත්වා හරිතං කිණං,
බාද බාදති ලපයි ගතසත්තං ජරණවං.
47. න භි අනෙතන පානෙන මනො ගොණො සමුට්ඨහෙ,
තිංසි බාලො ච දුමෙමධො යථා තඤ්ඤා ච දුමමිති ති.

(ප්‍රේමිය පිළිතුරු දෙයි.)

36. වහන්ස, දුකට පත් මම යමලොව උපන් ප්‍රේමියක්මු. පරිකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලෝකයට ගියමු.

37. උදයෙහි පුතුන් සන්දෙනතුන් ද නැවත සවස අනෙක් සන්දෙනතුන් ද වද කම්. ඔවුහු ද මට නො සැහෙත්.

38. මා හද සයින් දූවෙයි, දුමයි. අවිවෙහි ගින්නෙන් දූවෙන්නක මෙන් නිවීමක් නො ලබමි.

39. (තෙරහු:) කය - වචනය - සිත යන තිදෙරින් තී කළ දුෂ්ට කම්ය කුමක් ද? කිනම් කම්යක විපාකයෙන් පුත්‍රමාංශ කන්නවු ද?

40. (ප්‍රේමිය:) පෙර මට පුත්‍රයෝ දෙදෙනෙක් වූහ. දෙදෙන ම පිරිපුන් යොවුන් වයස් ඇති වූහ. පුත්‍රබලයෙන් යුත් මම සැමියා අභිභවා (යටත් කොට) සිතුවමු.

41. එහෙයින් සැමියා මට කිපී අත් සපත්තියක (දෙවන ඩීරිදක) ගෙනාවේ ය. ඕ ද දරුගැබක් ලැබුවා. මම ඇයට පාපකර්මයක් (කිරීමට) සිතුවමු.

42. ඒ මම දුෂ්ට සිතින් ඇගේ ගැබ හෙළමු. ඇගේ තෙමස් වූ ගැබ කුණුලෙයක් ව වැටිණි.

43. එකල ඇගේ මව මට කිපියා නැයන් රැස්කරවූ ය. මා ලවා දිවරීම ද කරවූ ය. මා බියෙන් තැති ගැන්වූ ය.

44. ඒ මම “මා එය කළා නම් මම පුත්‍රමාංශ කනු වෙමවා”යි මෙසේ දරුණු සපර් කොට මුසවා කිමු.

45. ඒ පාපකම්යාගේ ද මුසාවාදයේ ද විපාකයෙන් පුයාවෙන් සහ ලෙයින් තැවරුණු සිරුරු ඇත්තී මෙසේ දරුමස් කම්.

සත්ථපුත්තාදක ප්‍රකවස්තු යි.

1. 8

(මළ ගොනා වෙනුවෙන් හඬන පුතුව පියා මෙසේ කියයි.)

46. කිම උමතු ගති ඇත්තකු මෙන් නිල් තණ කසා ගෙනවුත් පණ ගිය මහලු ගොනකුට “කව කව”යි කියන්නෙහි ද?

47. මළ ගොනා ආහාරපානයෙන් නො ම නැඟිටින්නේ ය. යම්සේ අත් මෝඩයෙක් පුලාප කියයි ද එසේම තෝ ද නුවණ නැති මෝඩයෙක් වෙහි.

48. ඉමෙ පාද ඉදං සිසං අයං කායො සවාලුඨි.
නෙතො තපෙව තිට්ඨන්ති අයං ගොතො සමුට්ඨහෙ.
49. නායාකස්ස හත්ථපාද කායො සිසංඤ්චි දිස්සති,
රුදං මතතිකල්පස්මිං න භු ඤාණෙඤ්ච දුමමතී'ති.
50. ආදිත්තං වත මං සත්තං සහසිත්තංව පාවකං,
වාරිනා විය ඔසිංඤ්ච සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
51. අබ්බුළුහං වත මෙ සලලං සොකං හදයතිසසිතං,
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පිතුසොකං අපානුදි.
52. ස්වාහං අබ්බුළුසලලාසමී සීතිභූතොසමී නිබ්බුතො,
න සොවාමී න රොදමී තව සුඤ්ඤාන මාණව.
53. එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤා යෙ භොනති අනුකම්පකා,
චිත්තිවත්තයන්ති සොකමො සුජාතො පිතරං යථා'ති.

ಗೋಳುಪೆಣವಿಚ್ಛಿ ಅರವಿಮಂ.

1.9

54. ගුරුඤ්චි මුත්තං රුහිරඤ්චි පුබ්බං
පරිභුඤ්ජන්ති කිසසා³ අයං චිපාකො,
අයනනු කිං කමමකාසි නාරි
යා සබ්බද ලොභිතපුබ්බහත්තං.
55. නවානි චක්ඛානි පුභානි චෙව
මුදුනි පුද්ධානි ච ලොමසානි,
දිනානානි මිසසා කිත්තකා හවනති
අයනනු කිං කමමකාසි නාරි⁴ කි.
56. හරියා මමෙසා අහු හදනො
අදයිකා මච්චරිණි කදරියා,
සා මං දදනං සමණවුත්ථිණානං
අකොසාසනී පරිභාසනී ච.
57. ගුරුඤ්චි මුත්තං රුහිරඤ්චි පුබ්බං
පරිභුඤ්ජන්ති අසුචිං සබ්බකාලං,
එතඤ්ච තෙ පරලොකසමිං හොතු
චක්ඛා ච තෙ කිත්තසමා හවනතු
එතාදියං දුච්චරිතං චරිත්වා
ඉධාගතා චිරරත්නාය බාදති⁵ කි.

මහාපෙයකාරපෙනවිජ්ඣා නවමං.

(පුතා මෙසේ කියයි:)

48. මේ පාදයෝ යැ, මේ හිස යැ, මේ වලග සහිත කය යැ, මේ නෙත්‍රයෝ යැ. (මේ සියලු ආගයෝ) පෙර මෙන් එසේ ම පවතින්. (එහෙයින්) මේ ගොතා නැගිටින්නේ ය.

49. මුත්තණුවන්ගේ අත්පා ද කය ද හිස ද නොපෙනේ. (උන්ගේ ඇට බහා) මැටියෙන් කළ සැයට හඹන තෙපි ම මෝඩ නොවන්නහු ද?

(එවිට පියා මෙසේ කියයි)

50. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් සෝගින්නෙන් ඇවිලෙන්නා වූ ම මාගේ සියලු චිත්තදහය දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවන්නේ ය.

51. යම් කුමරෙක් සොවින් පෙළුණු මාගේ පිතෘශෝකය පහ කෙළේ ද, ඔහු විසින් මා හද ඇසුරු කළ සෝ හුල ඒකාන්තයෙන් උදුරන ලද.

52. ඒ මම උදුරා දමූ සෝක නැමැති හුල් ඇත්තෙමි වෙමි. සිහිල් වූයෙමි වෙමි. නිවුණෙමි වෙමි. තරුණය, තොපගේ වචන අසා මම ශොක නො කරමි, නො හඹමි.

53. යම්සේ සුජාතකුමරා පියා සොවින් මුදුලුයේ ද එසේ ම නැණවත් අනුකම්පාකාරී යම් කෙනෙක් වෙත් නම් ඔවුහු ද මෙසේ කරත්, සොවින් මුදත්.

ශෝණප්‍රකටස්තුව යි.

1. 9

(ප්‍රේතිය දුටු මහණ දෙවියාගෙන් මෙසේ පුළුවයි)

54. මේ ස්ත්‍රිය අඟුටි සහ මුත්‍ර ද ලේ සහ සැරව ද අනුභව කරයි. මේ කිනම් කම්පයක විපාකයක් ද යම් ප්‍රේතියක් හැම කල්හි ලේ හා සැරව අනුභව කරන්නී ද මේ ස්ත්‍රිය පෙර කිනම් කම්පයක් කළා ද?

55. මැයට දුන් යහපත් වූ ද මොළොක් වූ ද පිරිසිදු වූ ද සුවපහස් ඇත්තා වූ ද අහිනව වස්ත්‍ර ලොභවස්ත්‍ර සමාන ය, මේ ස්ත්‍රිය පෙර කවර කම්පයක් කළා ද?

(දෙවියා පිළිතුරු දෙයි)

56. වහන්ස, මෝ මාගේ බිරිඳ වූ ය, ඕ නො දෙනසුලු ය, මසුරු ය. තද මසුරු වූ ය. මහණ බමුණනට දන්දෙන මට ඕ මෙසේ අනුශාසන කළා ය, පරිභව ද කළා ය.

57. මේ දනය තොපට පරලොව දී අඟුටි ද, මුත්‍ර ද, රුධිර ද, සුයා ද වේවා, මේ වස්ත්‍ර තොපට ලොභවස්ත්‍ර වේවා, තෙපි සැමද ම අඟුටි අනුභව කරව, මෙබඳු වූ වාග්දස්වරිත කොට මේ ප්‍රේතලොකයට පැමිණ අඟුටි ආදිය කයි.

මහාපෙසකාර ප්‍රකටස්තුව යි.

1. 10

58. කා නු අනොථිමානසීං තිට්ඨනති නුපනිකම්මි,
උපනිකම්මසසු හදෙදු ත්වං පසසාම තං මහිද්ධික'නති.
59. අට්ඨියාමි හරායාමි නග්ගා නිකම්මිතුං ඛති,
කෙසෙහමහි පටිච්ඡන්තා පුද්ධං මෙ අපකං කත'නති.
60. හත්ථුත්තරියං දදමි තෙ ඉමං දුස්සං නිවාසය
ඉමං දුස්සං නිවාසෙත්වා ඛති නිකම්ම සොහතො:
උපනිකම්මසසු හදෙදු ත්වං පසසාම තං ඛතිට්ඨිත'නති.
61. හතෙත්ත හතෙත්ත තෙ දිත්තං න මග්ගං උපකප්පති,
එසෙත්ථිපාසකො සදෙධා සමිමා සමබ්බසාවතො.
62. එතං අවජාද්ධිත්තා මම දකම්මං මාදිය,
අපාහං සුඛිතා භෙසසං සබ්බකාමසම්මද්ධිනී'ති.
63. තං ච තෙ තහාපධිත්තා විලිඛෙත්තානා¹ වාණිජා,
චිත්තෙහවජාද්ධිත්තා තසසා දකම්මං මාදියං.
64. සමනනතරා නුඤ්ඤෙට්ඨි විපාකො උදපජ්ජං,
භොජනවජාදනපානියං දකම්මං මාදියං ඉදං එලං.
65. තතො සුඤ්ඤා සුච්චසනා කාසිකුත්තමධාරිණි,
හසනති විමානා නිකම්මි දකම්මං මාදියං ඉදං එලනති'.
66. සුචිත්තරූපං රූපිරං විමානං තෙ පහාසති,
දෙවතෙ පුළුඡිකාවිකම්ම කිසස කම්මසසිදං එල'නති.
67. භික්ඛුනො වරමානස්ස දෙණ්ඩිමමජ්ජනං අහං,
අද්ධං උජ්ඣුත්තස්ස විපසංගොග්ගා වෙතසා
68. තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස විපාකං දීසමනතරං,
අනුභොමි විමානසමිං තඤ්ඤාද්ධි පටිත්තකං.
69. උඤ්ඤං චතුහි මාසෙහි කාලකිරියා හවිස්සති,
එකනතං කට්ඨකං සොරං නිරයං පපතිස්සහං.

1. විලිඛෙත්තා - මෙය.

1. 10

(ප්‍රධාන වෙළෙඳා ප්‍රතිශයෙන් මෙසේ විවාරයි.)

58. විමන තුළ සිටින්නී කවර ස්ත්‍රියක් ද, කවර ස්ත්‍රියක් විමනින් නො නික්මෙයි ද, සොඳුර තෝ එළියට එව, මහත් සෘද්ධි ඇති තී දැකියැවියමහ.

(ප්‍රතිශය:)

59. නග්න ව පිටතට එන්ට දුක් වෙමි. ලජ්ජිත වෙමි. හිසකෙස් වලින් වැසුණු සිරුරු ඇති වෙමි. මා විසින් සුළු පිනක් කරන ලද.

(වෙළෙඳා)

60. මනා යැ, එසේ නම් තිට මගේ උතුරු සඵව දෙමි. මේ සඵව හැඳ ගනුව, සොඳුර මේ සඵව හැඳගෙන පිටතට එව, සොඳුර, පිටත සිටී තී දැකිනු කැමැති වෙමි. එහෙයින් තෝ පිටතට නික්මෙව.

61. (ඔබ) අතින් (මා) අතට දුන් දෙය මට පරිභෝගයට නුසුදුසු ය. සමමා සම්බුද්ධශ්‍රාවක වූ මේ සැදුහැවත් උපාසක තෙමේ මෙහි ඇත.

62. (මට දෙන වස්ත්‍රයෙන්) මේ උපාසකයා හඳවා (එයින් ලද) පින මට දෙව. එකල මම හැම සැපතීන් සමෘද්ධ ව සුවපත් වෙමි.

63. ඒ වෙළෙඳෝ ඒ උවසුවා නහවා සුවඳ ගල්වා වස්ත්‍ර යුගලයෙකින් හඳවා ඒ ප්‍රේතියට එහි පින් (දක්ෂිණාව) දුන්න.

64. ඇයට පින් දෙනු අනතුරු ව ම එහි විපාකය උපත. දිව්‍යමය ආභාරපාන වස්ත්‍ර ද උපත මේ දනවල වෙයි.

65. ඉක්බිති පිරිසිදු සිරුරු ඇති, හැඳගත් පවිත්‍ර වස්ත්‍ර ඇති, කසියළු වලටත් වඩා උතුම් වස්ත්‍ර දරමින් (ඔ) සිනාසෙමින් විමනින් නික්මුණු. මේ දනවල යි.

(ඇය දුටු වෙළෙඳෝ මෙසේ පුළුවන්හ).

66. තොපගේ විමානය සිතුවම් කළ රූ ඇතියේ සිත්කළු වූයේ බබළයි. දේවිය, අප විසින් විවාරන ලද තෙපි කියව, මේ කවර කම්පක විපාකයෙක් ද?

67. (ඔ මෙසේ කියයි) පිඩු පිණිස හැසිරෙන සෘජුගුණයුත් මහණක්හට මම පහන් සිතීන් තෙල් මුසු මුරුවටක් දුනිමි.

68. මේ විමනෙහි දී ඒ කුශල කම්පයෙහි විපාකය දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි විදිමි. ඒ පිනෙහි විපාකය ද දැන් අල්පාවශිෂ්ට ව ඇත.

69. සිවුමයෙකින් මතුයෙහි මාගේ කාලක්‍රියා වෙයි. අනතුරුව මම එකාන්ත කටුක වූ දරුණු වූ අවිච්ඡාතිරයෙහි වැටෙන්නෙමි.

70. චතුක්කණ්ණං චතුඤ්ඤාං චිහණං භාගසො මීතං,
අයොපාකාරපරියනතං අයසා පටිකුජ්ඣතං.
71. තස්ස අයොමයා භූමි ජලිතා තෙජසා යුතා,
සමනතා යොජනසතං එරිඤා තිට්ඨති සබ්බද.
72. තස්සාහං දීඝමඤ්ඤානං දුක්ඛං වෙදිස්සං වෙදනං,
එලඤ්ඤි පාපකමමස්ස තස්මා සොවාමහං භුස්නති.

බලලාවියපෙතවඤ්ච දසමං.

1. 11

73. පුරතොව සෙතෙන පලෙති භස්මිනා
මජ්ඣෙක පන අස්සතරීරථෙන,
පච්ඡා ව කඤ්ඤා සිව්කාය නියාති
ඔහාසයනති දස සබ්බසො¹ දිසා.
74. තුමෙක පන මුග්ගරහස්පාණිනො
රුද්ධමුඛා භික්ඛපභික්ඛගතො,
මනුස්සභූතා කිමකස්ස පාපං
යෙනාඤ්ඤ මඤ්ඤස්ස පිටාරි ලොභිත'නති.
75. පුරතොව යො ගච්ඡති කුඤ්ඤරෙන
සෙතෙන නාගෙන චතුක්කමෙන,
අමොක පුතො අහු ජෙට්ඨකො සො²
දනාති දඤාන සුඛි පමොදති.
76. යො සො මජ්ඣෙක අස්සතරී රථෙන
චතුඛති යුතෙන සුචග්ගිතෙන,
අමොක පුතො අහු මජ්ඣිමො සො
අවෙජ්ඣරී දනපති වීරොචති.
77. යා සා ව පච්ඡා සිව්කාය නියාති
නාරි සපඤ්ඤා මිගමඤ්ඤොවනා,
අමොක ධිතා අහු සා කතිට්ඨා
භාගධස්සාගෙන සුඛි පමොදති.
78. එතෙ ව දනාති අදංසු පුබ්බ
පසන්නචිත්තා සමණචුත්ථානං,
මයමපන මච්ඡරිනො අහුමො
පරිභාසකා සමණචුත්ථානං.
එතෙ පදස්සා පරිවාරයනති
මයඤ්ඤි සුස්සාම නලොව ඛිතො'ති.

1. සබ්බසො - මජ්ඣං.

2. අහුජෙට්ඨකො - මජ්ඣං.

70. එහි කොන් සතරකි. දෙර සතරෙකි. ඒ කොටස් වශයෙන් මොනොවට බෙදන ලද ය. පමණ කරන ලද ය. අයොමය පවුරෙකින් වට කරන ලද ය. යයි යෙනකින් වසන ලදී.

71. ඒ අවිචිතියෙහි ජවලිත වූ තෙජසින් යුක්ත වූ අයොමයභූමිය හැම කල්හි භාත්පස සියක් යොදුන් පැතිරැ පිටියි.

72. මම ඒ මහානිරයෙහි දිගුකලක් දුක්ඛෙදනා විඳිමි. පච්ඡේදන ඵල ද විඳිමි. එහෙයින් මම බෙහෙවින් ශොක කරමි යි.

බල්ලාවිය ප්‍රත්‍යවස්තු යි.

1. 11

(තෙරණුවෝ ප්‍රත්‍යයන් ගෙන් මෙසේ පිළිවිසිනි.)

73. පෙරටුව සුදු ඇත්වාහනයෙන් එක් දෙවපුතෙක් යයි. යළි මධ්‍යයෙහි වෙළඹුන් යෙදු රියෙන් අන් දෙවියෙක් යයි. පසුපස දිව්‍ය කන්‍යාවක් භාත්පස දසදිගුන් බබළුවමින් සිටිකාවකින් ගෙන යනු ලබයි.

74. තෙජ වනාහි මුගුරුගත් අන් ඇති ව, හඬන මුහුණ ඇති ව, බිඳුණු වෙසෙයින් බිඳුණු සිරුරු ඇති ව යන්නවු ය. යම් පච්ඡේදනකින් උතුන් ගේ ලේ බොන්නවු නම් (තෙජ) මිනිස් වූවාහු කවර පච්ඡේදන කළහු ද?

(ප්‍රත්‍යයෝ පිළිතුරු දෙති.)

75. යමෙක් ඉදිරියෙහි ම සිටුවා ඇති සුදු ඇත්වාහනයකින් යේ ද, හේ අපගේ දෙටු පුතා විය. දන් දී සුවපත් වැ සතුටු වෙයි.

76. යම් දෙවියෙක් මධ්‍යයෙහි සොදුරු ගමන් ඇති වෙළඹුන් සිවුදෙනකුන් යෙදු අස්ථියෙකින් ගමන් කෙරේ ද, හේ අපගේ මැදුම් පුතා විය. නොමසුරු දනපතියෙක් වූ හේ දන් බබළයි.

77. මුවැත්තියක මෙන් මදලස බැලුම් ඇති පැතවත් වූ යම් දෙවභනක් හැමට ම පසු වැ සිටී ගෙයෙකින් ගෙනයනු ලබා ද, ඔ අපගේ කනිටු දියැණි වූ. තමා ලද කොටසින් අඩක් දී සුඛිත ව සතුටු වෙයි.

78. කුලුහු පෙර පහන්සින් ඇති වැ මහණ බමුණනට දන් දුන්න. අපි වනාහි මහණබමුණනට පිරිහෙළා කථාකරන මසුරෝ වූමහ. කුලුහු දන් දී දිවසිරිත් ඉඳුරන් පිණවත්. අපි වැලිත් ආතපයෙහි ලු බවගසක් මෙන් (සයින්) වියළෙමහ.

79. කිං තුමිකාකං භොජනං කිං සයනං
කථංසු¹ යාපෙථ සුපාපධම්මිනො,
පඤ්ඤාභොගෙසු අනපකෙසු
සුඛං විරාධාය² දුඛස්ස පතතා'ති.
80. අඤ්ඤාමඤ්ඤං වධිත්වාන පිචාම පුබ්බලොභිතං
බහුං පීත්වා න ධාතා භොම නච්ඡාදිමෙසෙ මයං.
81. ඉවෙච්ච මච්චා පරිදෙවයනති
අදයකා පෙච්ච යමස්ස යාධිනො,
යෙ තෙ විදිත්වා³ අධිගමො භොගෙ
න භුඤ්ජෙරෙ නාපි කරොනති පුඤ්ඤං.
82. තෙ බුපපිපාසුපගතා පරස්ස
පෙනා වීරං කුමායරෙ ධය්‍යමානා,
කමමාති කත්වාන දුබ්බද්‍රයාති
අනුභොගානි දුක්ඛං කට්ඨකපථලාති.
83. ඉත්තරං හි ධනං ධඤ්ඤං ඉත්තරං ඉධ පීවීතං,
ඉත්තරං ඉත්තරතො ඤාත්වා දීපං කඨිරාථ පඤ්ඤිතො.
84. යෙ තෙ එවං පජානන්ති නරා ධම්මස්ස කොවිද
තෙ දුතො නප්පමජ්ජන්ති සුත්වා අරහතං වචො'ති.

නාගපෙතවකුණු එකාදසමං.

1. 12

85. උරගොව තචං පීණණං හිත්වා ගච්ඡති සංතනුං,
එවං සරිරෙ නිබ්බොගෙ පෙනෙ කාලකතෙ සති.
86. ධය්‍යමානො න ජානාති ඤාතීතං පරිදෙවීතං,
තස්මා එතං න රොදමි⁴ ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
87. අනච්චිතො⁵ තතො ආග නානුඤ්ඤාතො ඉතො ගතො,
ඤ්ඤාතො තථාගතො කා තස්ස පරිදෙවිතා.

1. කථංසු - මඡසං.

2. විරාධාය - සායං.

3. විදිව - මඡසං.

4. එවං න පොචාමි - මඡසං.

5. අනච්චිතො - මඡසං.

79. නොපගේ ආහාරය කුමක් ද? නොපගේ ශයනය කෙබඳු ද? අතියය පාපධම් ඇති තෙපි කෙසේ යැපෙහු ද? අනල්ප වූ මහත් හෝග ඇති කල්හි සැප වරදවා ගෙන අද දුකට පැමිණියහු ය.

(ප්‍රේතයෝ පිළිතුරු දෙති:)

80. අපි ඔවුනොවුනට භිංසා කොටගෙන ලෙහෙ සැරව පානය කරමිහ. බොහෝ පානය කොටත් තෘප්ත නො වමිහ. නොරුස්තමෝ වමිහ.

81. මෙපරිද්දෙන් ම නොදෙනසුලු මනුෂ්‍යයෝ පරලොව ප්‍රේතලොකයෙහි සිටින්නාහ, වැලපෙත්. යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් “හෝගයෙන් මතු සැපත් සැලසෙති”යි දූත හෝගයන් ලැබ අප මෙන් ම නොවළඳා සිටිත්, නො ද පින් කෙරෙත්.

82. ඒ ප්‍රේතයෝ දුක් එළවන කවුකඵල ඇති පච්ඡාසි කොට පරලොවහි සාපිපාසායෙන් මධ්‍යා ලද්දහු (දුකින්) දූවෙමින් බොහෝ කලක් තැවෙත්. දුක් අනුභව කෙරෙත්.

83. ධන, ධාන්‍ය ක්ෂණික ය. මෙලොව ජීවිතය ද ක්ෂණික ය. වැඩිකල් නොපවතින දේ ක්ෂණික යි නුවණින් දැනත් නුවණැත්තෝ තමහට ප්‍රතිෂ්ඨාව කරන්නෝ ය.

84. ධර්මයෙහි දක්ෂ වූ යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් මේ මෙසේ දනිත් ද, ඔහු රහතුන්ගේ වචන අසා දන් දීමෙහි නො පමා වෙත්.

නාග ප්‍රකවස්සව යි.

1. 12

(බමුණා මළපුතු වෙනුවෙන් ශෝක නො කිරීමේ හේතු දක්වයි:)

85. යම්සේ සර්පයා දිරු සැව සියසිරුරින් හැර පියා යේ ද, එසේ ම ශරීරය නිෂ්ප්‍රයෝජන ව ආයුෂාදිය පහ වූ කල්ලිය කළ කල්හි සත්ත්වයා සිය සිරුර හැරපියා යෙයි.

86. දවනු ලබන සිරුර නැයන්ගේ හැඩිම නො දනී. එහෙයින් මළ පුතු නිමිති කොට නො හඬමි. ඔහුගේ යම් ගමනෙක් වී ද, හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(බැමිණි ද මළපුතු වෙනුවෙන් නො හඬන කරුණ කියයි:)

87. හේ නො කැඳවන ලද්දේ පරලොවින් මෙහි ආයේ යැ. නො අනුදන්නා ලද්දේ මෙලොවින් ගියේ ය. යම්සේ ආයේ ද එසේ ගියේ ය. එහි ලා කවර හැඩිමෙක් ද?

88. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවීතං,
තස්මා එතං න රොදතී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
89. සචෙ රොදෙ කියා අස්සං තත්ථ මෙ කිං එලං සියා,
ඤාතිත්තිත්තසුභජානං භියොයා නො අරතී සියා.
90. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවීතං,
තස්මා එතං න රොදතී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
91. යථාපි දුරකො වතුං ගව්ඡන්තමනුරොදති,
එවං සම්පදමෙවෙනං යො පෙනමනුසොවති.
92. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවීතං,
තස්මා එතං න රොදතී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.
93. යථාපි බ්‍රහ්ම උදකුමේහා භිනෙකා අපච්ඡන්ධියො,
එවං සම්පදමෙවෙනං යො පෙනමනුසොවති.
94. ඩඤ්ඤාමානො න ජානාති ඤාතීනං පරිදෙවීතං,
තස්මා එතං න රොදතී ගතො සො තස්ස යා ගතී'ති.

උරගපෙතවත්තු ආදාසමං.

උරගවග්ගො පටමො නිට්ඨිතො.

තස්සද්දනං:

බෙහෙකඤ්ඤා සුකරං පුත්ති පිට්ඨකඤ්ඤාපි තිරොකුඩ්ධං,
පඤ්ඤාපි සත්තපුත්තකඤ්ඤා ගොණකඤ්ඤා පෙසකාරකං,
තථා බලප්‍රාටීයං නාගං උරගකඤ්ඤා ආදාසාති.

88. දූවෙන මළසිරුර නැයන්ගේ විලාපය නො දනී. එහෙයින් තෙල පුතු ගැන නො හඬවී. ඔහුට කම්පානුරූප යම් ගතියක් වී ද, හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(මළහුගේ නැගෙනියෝ ද මෙසේ කියති:)

89. ඉදින් මම හඬනෙමි නම් කෘශ වෙමි. ඒ හැඩ්මෙහි මට කවර එළයක් වේ ද, අපගේ ඥාති මිත්‍රසුභාදයනට බෙහෙවින් නො ඇල්ම වන්නේ ය.

90. දූවෙන සිරුර නැයන්ගේ හැඩ්ම නො දනී. එහෙයින් මම මොහු ගැන නො හඬවී. ඔහුගේ කම්පා පරිදි යම් ගතියක් වී නම් හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(ඔහුගේ බිරිඳ ද මෙසේ කියයි:)

91. යම්සේ බාල දරුවෙක් අහස්හි ගමන් කරන සඳට අඩා ද යමෙක් මළහු සඳහා ශෝක කෙරේ නම් ඒ කරුණ මෙබඳු ම ය.

92. දූවෙන්නේ නැයන්ගේ හැඩ්ම නො දනී. එහෙයින් මම මොහුට නො හඬවී. ඔහුට කම් වූ පරිදි යම් ගතියක් වී නම් හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

(දසිය ද මෙසේ කියයි:)

93. පින්වත් බමුණ, යම්සේ බිඳුණු දිය කළය නැවත සන්ධි කළ නො හැකි වේ ද, යමෙක් මළහු සඳහා ශෝක කෙරේ නම් ඒ කරුණක් මෙබඳු ම යැ.

94. දූවෙන්නේ නැයන්ගේ විලාපය නො දනී. එහෙයින් මම මොහුට නො හඬවී. ඔහුට කම් වූ පරිදි යම් ගතියක් වී නම් හේ ඒ ගමන ගියේ ය.

උරග ප්‍රේතවස්තු යි.

උරගචර්ගය නිමි.

එහි උද්දනය:

බෙන්තුපම ප්‍රේතවස්තු යැ. සුකරමුඛ ප්‍රේතවස්තු යැ, සුතිමුඛ ප්‍රේතවස්තු යැ, පිට්ඨකලික ප්‍රේතවස්තු යැ, තිරොකුඩ්ඛ ප්‍රේතවස්තු යැ, පඤ්චපුත්තබාදක ප්‍රේතවස්තු යැ, සත්තපුත්තබාදක ප්‍රේතවස්තු යැ, ගොණ ප්‍රේතවස්තු යැ, මහාපෙසකාර ප්‍රේතවස්තු යැ, බල්ලාවිය ප්‍රේතවස්තු යැ, තාග ප්‍රේතවස්තු යැ, උරග ප්‍රේතවස්තු යැ යි උරගචර්ගයෙහි ප්‍රේතවස්තු දෙළසෙකි.

2. උබ්බරිවග්ගො

2. 1

95. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධමනිසඤ්ඤා,
උප්පාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නුඤ්ඤා ඉධ තිට්ඨාසි'ති.
96. අභං භද්දෙන පෙතීමිනි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිඤ්ඤා පෙතලොකමිතො ගතා'ති.
97. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා පුක්කටං කතං,
කිසස කමමවිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතා'ති.
98. අනුකමපකා මග්ගං නාභෙසුං භතෙන
පිතා ව මාතා අර්වාපි ඤානකා,
යෙ මං නියොජෙය්‍යං දද්ධි දනං
පසන්නවිත්තා සමණබ්‍රාහ්මණානං.
99. ඉතො අභං වසස සතානි පඤ්ඤා
යං ඵවරූපා විචරාමි නග්ගා,
බුද්ධ නණ්ඩාය ව ධජ්ජමානා
පාපසස කමමසස ඵලං මමෙදං.
100. වජ්ජමි තං අය්‍ය පසන්නවිත්තා
අනුකමප මං ධීරා මහානුභාව,
දඤ්ඤා ව මෙ ආදිසස යං හි කිඤ්ඤා
මොවෙහි මං දුග්ගතියා භද්දෙනති.
101. සාධුති සො පටිසසුඤ්ඤා සාරිපුත්තොනුකමපකො,
හිත්තුනං ආලොපං දඤ්ඤා පාණිමත්තඤ්ඤා වෙලකං;
ථාලකසස ව පානියං තසසා දකඤ්ඤාමාදිසි.
102. සමනනාරානුද්ධො විපාකො උදපජ්ජරං,¹
භොජනවිජාදනපානියං දකඤ්ඤාය ඉදං ඵලං.
103. තතො සුඤ්ඤා සුච්චසනා කාසිකුක්කමාරිණි,
විචික්කවජාහරණා සාරිපුත්තමුපසධකමි'ති.
104. අභික්කනෙනන වග්ගෙන යා ඤා තිට්ඨාසි දෙවනෙ,
භගායෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.

1. චිර - මජ්ඣ.

2. උපපජ්ජර - සිමු ii.

2. උඛ්ඛරි වර්ගය

2. 1

(සැරියුත් තෙරහු සංසාර මෝචක ප්‍රේතියගෙන් මෙසේ පුළුවස්ති:)

95. තෝ නග්න වෙති, දුර්වර්ණ වූ, කෘශ වූ, ඉල්පුණු නහරින් යුත් සිරුරු ඇත්තෙහි යැ. ඉල්පුණු ඉළ ඇවිත් සහ සිහින් සිරුරින් යුතු ව මෙහි සිටින තෝ කවරක් වෙති?

(ප්‍රේතිය මෙසේ කියයි:)

96. ස්වාමීනි මම දුකට පත්, යමලොව උපන් ප්‍රේතියක්මු. පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගියා වෙමි.

(තෙරහු විචාරති:)

97. කය, වචන, සිත යන තිදෙරින් තී විසින් කුමන පවක් කරන ලද ද? කිනම් කම්යක විපාකයෙන් හෝ මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගියා වෙති ද?

(ප්‍රේතිය පිළිතුරු දෙයි:)

98. ස්වාමීනි යම් කෙනෙක් පහන්සිතින් යුතු ව මහණබමුණනට “දන් දෙව”යි කියා මා මෙහෙයවත් නම් එබඳු වූ මට හිතැති පියෙක් හෝ මවක් හෝ අනෙක් නෑ කෙනෙක් හෝ මට නො වූහ.

99. එසේ පින් නො කළ හෙයින් මෙබඳු වූ ප්‍රේතියක් වූ එතැන් පටන් නග්න වූ සාපිපාසායෙන් පෙළෙමින් අවුරුදු පන්සියයක් හැසිරෙමි. මාගේ පාපකම්යෙහි මේ විපාකය වෙයි.

100. ආයථයන් වහන්ස, මම පහන්සිත් ඇති වූ ඔබ වඳිමි. මහත් අනුභාව ඇති ධීරයන් වහන්ස, මට අනුකම්පා කරන සේක්වා. යම් කිසිවක් දන් දී එහි පින් මට දෙන සේක්වා, වහන්ස, මා මේ දුහතියෙන් මුද්‍රා සේක්වා.

101. කාරුණික වූ ඒ සැරියුත් තෙරහු ‘මැනවැ’යි කියා ඇයට පිළිවදන් දී බන්ධිමක් ද රියනක පමණ පිළිකඩක් ද, එක පැන්තලියක් ද මහණක්හට දන්දී ඇයට ප්‍රාප්තිදනය කළහ.

102. ඒ පින්දීමට අනතුරු ව ම ඒ දනයෙහි විපාක උපන. එනම්: පිණ්ඩොජුන් ද මනහරපිළි ද නන්වැදැරුම් පානවර්ග ද ලැබිණි. මේ ප්‍රාප්තිදනයෙහි විපාක යි.

103. ඉක්බිති ස්නානයෙන් පිරිසිදු සිරුරු ඇති හත් සුදුපිළි ඇති කසිසඵලට ද වඩා උතුම් වස්ත්‍ර ධරන විසිතුරු වස්ත්‍රාහරණ ඇති ඕ තොමෝ සැරියුත්තෙරුන් කරා එළැඹියා ය.

104. දෙවිදුව, යම්බඳු තෝ මනහර වූ ශරීරවර්ණයෙන් දවහත් කරුව මෙන් දසදිගුන් බබුළුවමින් මෙහි සිටිති ද?

105. කෙන තෙ තාදියො වග්ගො කෙන තෙ ඉධම්ඤ්ඤි,
උප්පජ්ජන්ති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා?.
106. පුට්ඨාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුණ්ණං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වග්ගො ච තෙ සබ්බදියා පභාසන්ති?ති
107. උප්පඤ්ඤිකිං කිසං ඡාතං නග්ගං ආපතිතව්ඡවිං¹
මුනි කාරුණිකො ලොකෙ තං මමද්දකම් දුක්ඛිතං.
108. භික්ඛූතං ආලොපං දක්වා පාණිමත්තඤ්ඤි වොලකං,
ථාලකස්ස ච පානීයං මම දක්ඛිණමාදිසි.
109. ආලොපස්ස එලං පස්ස හත්තං වස්සසත්තං දස,
භුඤ්ජාමි කාමකාමිනී අනෙකරසබ්බඤ්ජනං
110. පාණිමත්තස්ස වොලස්ස විපාකං පස්ස යාදිසං,
යාවතා නාඤ්ජාස්ස විජිතස්මිං පට්ඨස්ස.
111. තතො බහුතරා හතොත වජ්ජානව්ජාදනානි මෙ,
කොසෙය්‍යකම්බලියානි බොමකප්පාසිකානි ච,
112. විපුලා ච මහග්ගා ච තෙපාකාසෙව ලම්බරෙ,
සාහං තං පරිද්භාමි යං යං හි මනසො පියා.
113. ථාලකස්ස ච පානීයං විපාකං පස්ස යාදිසං,
ගමිතරා චතුරස්සා ච පොකබරඤ්ඤා සුනිමිතා.
114. සාතොදකා² සුප්පතිත්වා සිතා අප්පට්ඨගධියා,
පදුමුප්පලසඤ්ජනා වාරිකිඤ්ජකපුරිතා.
115. සාහං රමාමි කිළාමි මොදුමි අකුතොහයා,
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ හතොත වජ්ජිමාගතා'ති.

සංසාරමොචකපෙතවික්ෂු පයමං.

1. සම්පතිතව්ඡවි - මු.෧.

2. සෙතොදකා - පි.මු.

105. කවර හේතුවකින් තිගේ එවැනි වර්ණයෙක් වී ද? කිනම් හේතුවකින් තිගේ මෙහි සුවරිත එල සමෘද්ධියක් වී ද? මනාවඩන යම්කිසි භෝග කෙනෙක් තිට උපදිත් නම් ඒ කුමන හේතුවකින් ද?

106. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුව, ති විචාරම්. මිනිස් වූ (කල) තෝ කිනම් පිනක් කළවු ද? කවර පිනක හේතුවෙන් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇත්තී වෙහි ද? තිගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුඑවයි.

(ශී මෙසේ පිළිතුරු දෙයි)

107. ලොවැ කුළුණුගුණයුත් සැරියුත්තෙරහු පඩුවන් වූ කෘශ වූ බඩසයින් පෙළුණු, නග්න වූ, සුන්බුන්සිරුරුසිවි ඇති, දුගතියැ උපන් මා දුටහ.

108. පිඬක් පමණ අහර ද, රියනක් පමණ පිළි ද, තලියක් පමණ පැන් ද මහණුන්ට දන් දී (ඒ තෙරහු) එහි පින මට දුන්හ.

109. බත්පිඬුයෙහි විපාකය බලව, අනුන් විසින් පවා කැමති විය යුතු වූ කම්සැපකින් යුතු වැ දහසක් හවුරුදු මුළුල්ලෙහි නොයෙක් රසමසවුළෙන් යුත් බත් වළඳමි.

110. රියනක් පමණ පිළියෙහි යම්බඳු විපාකයෙක් වී නම් එ ද බලනු මැන. නන්දරජුගේ විජිතයෙහි යම් පමණ පිළි වේ නම්,

111. වහන්ස, මට කොසෙයාවස්ත්‍ර හා කම්බිලි ද, කොමුපිළි හා කපුපිළි ද යන හඳනා පොරෝනා පිළි එයට වඩා බොහෝ අධික ය.

112. මහත් වූ ද මාහැඬි වූ ද ඒ පිළි අහසෙහි ම එල්ලෙයි. ඒ මම යම් යම් පිළි මගේ සිතට ප්‍රිය නම් එය ම හැඳ පෙරෙවැ ගනිමි.

113. පැන්තලියෙහි යම්බඳු විපාකයෙක් වී නම් එ ද බලව. ගැඹුරු සතරැස් පොකුණු (එනිසා) මැවිණි.

114. එය පහන්දියෙන් හා වැල්ලෙන් ගැවසිගත්තේ ය. යහපත් නොවින් හා සිහිල්දියෙන් යුක්ත යැ. සුවඳැති රත්පියුමින් හා හෙළ පියුමින් ගැවසි පවතී. මල් රේණුයෙන් යුත් දියෙන් පිරුණේය.

115. ශී මම කිසිවකිනුත් බිය නැත්තී රමණය කරමි, ක්‍රීඩා කරමි, සතුටු වෙමි. ලොවැ කුළුණැති මුනිවරයකු වූ ඔබ වැදීමට මෙහි ආමි.

සංසාරමොචක ප්‍රෙතවස්තු යි.

2. 2.

116. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධම්මසඤ්ඤා,
උප්පාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නු කං ඉධ තිට්ඨසි'ති.
117. අභං තෙ සකියා මාතා පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිසු,
උප්පතතා පෙතතිවිසයං බුද්ධිපාසසම්පතිනා.
118. ඡඩ්ඛිතං බිපිතං බෙලං සිඤ්ඤාණිකං සිලෙසුමං,
වසඤ්ඤා ධර්මමානාතං විජානානඤ්ඤා ලොභිතං.
119. වණ්ණනානඤ්ඤා යං සානසීසවණ්ණිකාන ලොභිතං
බුද්ධපරෙතා භුඤ්ජාමි ඉත්ථිපුරිසනිසිති.
120. පුබ්බලොභිතභක්ඛාසු¹ පසුතං මානුසාන ව,
අලෙනා අනගාරා ව නිලමඤ්ඤා පරායනා.
121. දෙති පුත්තක මෙ දුතං දන්තාන උග්ගිසාති² මෙ,
අප්පෙව නාම මුඛඤ්ඤාසං පුබ්බලොභිතභොජනා.
122. මාතුයා වචනං සුඤ්ඤා උපතිසංඝානුකම්පකො,
ආමනතසී මොග්ගලොභං අනුරුඤ්ඤා කප්පිතං.
123. වතපෙසා කුටියො කඤ්ඤා සඤ්ඤා මාතුග්ගිසෙ අද,
කුටියො අනුපාතඤ්ඤා මාතු දක්ඛණ්ණමාදිසි.
124. සමනන්තරානුග්ගිවෙධි විපාකො උදපජ්ජට,
භොජනං පානියං වත්තං දක්ඛණ්ණය ඉදං ඵලං.
125. තතො සුද්ධා සුච්චසනා කාසිකුත්තමධාරිණි,
විචිත්තවත්තාහරණා කොලිතං උපසඤ්ඤාමි.
126. අභිකකන්තොන වණ්ණණ්ණාන යා කං තිට්ඨසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙතති දියා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
127. කෙන තෙ තාදියො වණ්ණණ්ණා කෙන තෙ ඉධමිජ්ඣති,
උප්පජ්ජතති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.

1. පුබ්බලොභිතං භක්ඛාසු - මජ්ඣ.

2. අනුග්ගිසාති - මජ්ඣ.

2. 2

(සැරිසුන් තෙරඟු ප්‍රේමියගෙන් මෙසේ විචාරනි:)

116. තෝ නග්න යැ. දුර්වර්ණ වූ, කෘශ වූ, ඉල්පුණු නහරින් යුත් සිරුරු ඇතියාව, ඉල්පුණු ඉළ ඇවිත් හා සිරුරින් යුතු ව මෙහි සිටින තෝ කවරක් වෙහි ද?

(ප්‍රේමිය පිළිතුරු දෙයි:)

117-119. මම මින් පෙර ජාතිවල (අනෙක් පස්වන ජාතියෙහි) ඔබගේ (ස්වකීය) වැදූ මව වීමි. ප්‍රේතලෝකයෙහි උපන් මම බඩසයින් පෙළුණා වෙමි. වමනයෙන් හා කිවිසීමෙන් හටගත් මල ද, කෙළ - සොටු හා සෙම ද, දවන මළසිරුරුවල වුරුණුතෙල හා වැදූස්ත්‍රීන්ගේ ලේ ද, වණ ඇත්තවුන්ගේ, නාසය ... හිස කැපුවන්ගේ යම් ලෙසක් වේ නම් එය ද ස්ත්‍රී ... පුරුෂ ශරීර ආශ්‍රිත දේ ද, සාගින්නෙන් මඩනා ලද මම අනුභව කරමි.

120. සිවුපාවුන්ගේ ද මිනිසුන්ගේ ද පුයා හා ලේ අනුභව කරන්නී පිහිටක් නැති ව වාසස්ථානයක් නැති ව සොහොන්යහන ම පිහිට කොට වෙසෙමි.

121. පුතණුවනි, මා සඳහා දනක් දුන මැනවි, දන් දී මට පින් දුන මැනවි. ලේ සැරව බිඳීමෙන් මිදෙන්නෙමි නම් ඉතා යෙහෙක.

122. කාරුණික වූ උපතිස් තෙරඟු මවගේ වචන අසා මොග්ගල්ලාන අනුරුද්ධ ... කප්පිත යන තෙරවරුන් ඇමතුහ. (නිමන්ත්‍රණය කළහ)

123. සිවුකිළියක් කොට සිවුදිගින් වඩනා සහනට ඒ කිළි ද ආහාර පාන ද දුන්හ. මවට දක්ෂිණාව (පින්) දුන්හ.

124. පින්දීමට අනතුරු ව මැ එහි විපාකය උපත. දිව්‍යමය ආහාරපාන හා වස්ත්‍ර පහළ විය. මේ දක්ෂිණායෙහි ඵලය යි.

125. ඉක්බිති ඔ විසිතුරු සුදුපිළි ඇති වැ උතුම් කසිසඵ දරමින් විචිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණ ඇත්තී කොලිත තෙරුන් වෙත එළැඹියා ය.

(මුගලන් තෙරඟු මෙසේ විචාරනි:)

126. දෙවිද්‍රව, යම්බඳු තෝ ඉතා මනහර ශරීරවර්ණයෙන් දවහත් තරුව මෙන් සියලු දසදිගත් බබුළුවමින් සිටිති.

127. කවර හේතුවකින් තිගේ එවැනි ශරීරවර්ණයක් වී ද? කිනම් හේතුවකින් තිගේ මෙහි සුවරිතඵල සමෘද්ධියක් වී ද? මනවඩන යම්කිසි භෞත කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ භෞතයෝ තිට උපදිත්.

128. පුට්ඨාමි නං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුසසාහුතා කිමකාසි පුණ්ණං;
කෙනාසි එවං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණං ව නෙ සබ්බද්දිසා පහාසති.
129. සාරිපුත්තස්සහං මාතා පුබ්බෙ අඤ්ඤාසු ජාතිස්ස,
උප්පන්නා පෙතතිවිසයං බ්‍රහ්මපාසසමපජිතා.
130. ඡධ්ධිතං ඛිපිතං බෙලං සිඛ්ඛාණිකං සිලෙස්සමං,
වසඤ්ඤා ධංගමානානං විජාතානඤ්ඤා ලොභිතං.
131. වණිතානඤ්ඤා යං සානසීසවජ්ජනාන ලොභිතං,
බුද්ධපරෙතා භුඤ්ජාමි ඉත්ථිපුරිසතිසසිතං.
132. පුබ්බලොභිතභක්ඛාසම් පසුතං මානුසාන ව,
අලෙතා අනගාරා ව නීලමඤ්ඤා පරායනා.
133. සාරිපුත්තස්ස දුනෙන මොදුම් අකුතොභයා,
මුනිං කාරුණිකං ලොකෙ භනෙත වඤ්ඤාමාගතා'ති.

සාරිපුත්තතෙජරසා මාතුපෙතවික්‍රු දුතියං.

2. 3

134. නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි කිසා ධම්මි සඤ්ඤා,
උප්පාසුලිකෙ කිසිකෙ කා නු ඤාං තිට්ඨති?.
135. අහං මතතා තුවං තිස්සා සපතති නෙ පුරෙ අභුං,
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකමිත්තො ගතාති.
136. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසිස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමිත්තො ගතාති?.
137. වණ්ඨි ව එරුසා වාසිං ඉසස්සකි මච්ඡරී සයා,¹
තාහං දුරුත්තං විත්වාන පෙතලොකමිත්තො ගතා.

1. සයි - සිඤ්ඤා ii.

128. මහත් අනුභාව ඇති දෙවදුරු, තිගෙන් විවාරම්. මිනිස් වූ (කල) තෝ කිනම් පිනක් කළහු ද? කවර පිනක හෙතුවෙන් මෙසේ දිලිසෙන අනුභාව ඇත්තී වෙහි ද? තිගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුත් බඩුවයි.

129. මම මින් පෙර අනෙක් පස්වන ජාතියෙහි සැරියුත් තෙරුන්ගේ මව වීමි. ප්‍රේතලොකයෙහි උපන් මම බඩසයින් පෙළුණි වෙමි.

130. වමනයෙන් හා කිවිසීමෙන් හටගත් මල ද, කෙළ - සොටු හා හා සෙම ද. දවන මළසිරුරුවල වුරුණුතෙල හා වැදු ස්ත්‍රීන්ගේ ලෙය ද

131. වණ ඇත්තවුන්ගේ, කැපු නාස හා හිස් ඇත්තවුන්ගේ යම් ලෙයෙක් වී නම් එය ද, ස්ත්‍රී පුරුෂ ශරීර ආශ්‍රිත දෙය ද, සාහිත්තෙන් මධනා ලද මම අනුභව කරමි.

132. සිවුපාවුන්ගේ ද, මිනිසුන්ගේ ද පුයා හා ලේ අනුභව කරන්නී පිළිසරණක් නැති වූ වාසස්ථානයක් නැති වූ සොහොන් යහන ම පිහිට කොට වෙසෙමි.

133. සැරියුත් තෙරුන්ගේ දනය නිසා සතුටු වෙමි. ස්වාමීනී කෙලෙසිනුත් බිය නැති මම ලෝකයෙහි කාරුණික වූ ඔබ වැදීමට මෙහි පැමිණියා වෙමි.

ශාරිපුත්‍රස්ථවිරමානාප්‍රේත වස්තු යි.

2. 3

(ප්‍රේතිය දුටු තිස්සාවෝ විවාරති:)

134. තෝ නග්න යැ, විවරණ රූ ඇත්තිය, කෘශ ය, නහර ඉල්පුණු සිරුරු ඇත්තී ය. ඉල්පුණු ඉළ ඇටින් හා සිහින් සිරුරින් යුතු වූ මෙහි සිටින තෝ කවර යැ?

(ප්‍රේතිය පිළිවදන් දෙයි:)

135. මම මත්තා ය, ඔබ තිස්සා යැ, පෙර මම ඔබ හා එක ම හිමියකු ඇති ව (සපත්තී ව) සිටියමු. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියමු.

(තිස්සාවෝ පුළුවස්නී:)

136. කා විසි මුනි තිදෙරින් කී කළ පව කුමක් ද? කිනම් පවක විසාකයෙන් මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියවු ද?

(ප්‍රේතිය:)

137. මම ක්‍රෝධ කරන, පරුෂ බස් තෙපලන, ඊෂ්ඨා කරන, මසුරු සිත් ඇති, ජනෙරාටික ගති ඇත්තියක් වුමි. මම ඒ නපුරු වචන කථා කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියමු.

138. සබ්බං¹ අභමි ජානාමි යථා තං ච ඤීකා අහු,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුට්ඨාමි කෙතායි පංසුකුණ්ඩිතා².
139. සීසං නභාතා තං ආයි සුච්චිකා අලංකාරා,
අභාඤ්ඤා ඛො තං අධිමනං සමලංකිතතරා තයා.
140. තස්සා මෙ පෙක්ඛමානාය සාමිකෙන සමනායි,
තතො මෙ ඉස්සා විපුලා කොඛො මෙ සමජායථ.
141. තතො පංසුං ගහෙත්වාන පංසුතා තං හි ඔකිරිං,
තස්ස කම්මවිපාකෙන තෙනමහි පංසුකුණ්ඩිතා.
142. සබ්බං අභමි ජානාමි පංසුතා මං තමොකිරි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුට්ඨාමි කෙන ඛජ්ජයි කච්ඡයා.
143. හෙසජ්ජහාරි උභයො වනන්තං අගමිඝසෙ,
තඤ්ඤා භෙසජ්ජමාහරි අභාඤ්ඤා කපිකච්ඡනො.
144. තස්සා න්‍යාජානමානාය සෙය්‍යං න්‍යාහං සමොකිරිං,
තස්ස කම්මවිපාකෙන තෙන ඛජ්ජාමි කච්ඡයා.
145. සබ්බං අභමි ජානාමි සෙය්‍යං මෙ තං සමොකිරි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුට්ඨාමි කෙතායි නඤ්ඤා තුචං.
146. සභායානං සමයො ආයි ඤාතීනං සමිති අහු,
තඤ්ඤා ආමනතිතා ආයි සසාමිති නො ච ඛො අහං.
147. තස්සා න්‍යාජානමානාය දුස්සන්තාහං අපානුදිං,
තස්ස කම්මවිපාකෙන තෙනමහි නඤ්ඤා අහං.

1. සච්චං - මජ්ඣං.

2. කුට්ඨිකා - ඔහු.

(නිස්සාවෝ:)

138. යම්සේ තෝ කිපෙන්නයක් වූ ද, ඒ සියල්ල මම දනිමි. නිගෙන් අත් කරුණක් විවාරමි. කවර පවකමෙකින් පසින් ගැවසුණු සිරුරු ඇති වූ ද?

(ප්‍රෙතිය:)

139. තෝ තිස් සෝද නා පිරිසිදු වස්ත්‍ර හැඳ සැරසුණි යැ. මම ද තිට වඩා ඉතා වැඩියෙන් සැරසුණුමු.

140. ඒ මා බලා සිටිය දී ම තෝ ස්වාමියා සමඟ කරා කළහු යැ. ඒ හේතුවෙන් මාගේ ඊෂ්ඨාව මහත් විය. මට ත්‍රෝධ උපත.

141. එහෙයින් මම පස් ගෙන එයින් තිට දමාගැසුමු. ඒ පව-කම්භි විපාකය නිසා පසින් ගැවසුණු සිරුරු ඇති වූමු.

(නිස්සාවෝ:)

142. තෝ මට පසින් දමාගැසූ යැ. ඒ සියල්ල මම ද දනිමි. මම අනිකක් ද නිගෙන් විවාරමි. කුමක් නිසා කැසීම රොගයකින් පෙළෙවූ ද?

(ප්‍රෙතිය:)

143. අපි දෙදෙන ම බෙහෙත් ගෙනෙන්නමෝ වනයට ගියමහ. තෝ බෙහෙත් ගෙන ආවහු යැ. මම වනාහි කසඹිලියා ගෙඩි ගෙන ආමු.

144. ඒ තී නො දන්නා කල මැ තිගේ ඇදෙහි මම කසඹිලියා ගෙඩි විසුරුවා හළමු. ඒ පවකම්භි විපාකයෙන් කැසීම රොගයෙන් පීඩිත වූමු.

(නිස්සාවෝ:)

145. තෝ මගේ ඇදෙහි එය විසුළු නම් ඒ සියල්ල මම දනිමි. අනික් කරුණක් ද නිගෙන් විවාරමි. කවර කරුණෙකින් තෝ නග්න වූවහු ද?

(ප්‍රෙතිය:)

146. (එකල) මිත්‍රයන්ගේ සමාගමයෙක් විය. නැයන්ගේ රැස්වීමක් විය. සැමියා සහිත වූ තෝ ද කැඳවන ලදහු යැ. මම වනාහි නො කැඳවන ලදුමු.

147. ඒ තී නො දන්නා කල ම (නො දැනුවත්ව ම) තිගේ වස්ත්‍රයක් මම සොරා ගනුමු. ඒ අකුල කම් විපාකයෙන් මම නග්න වූමු.

148. සබ්බං¹ අහමි ජානාමි දුස්සං මෙ ඤං අපානුදි,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුච්ඡාමි කෙනාසි ගුරගන්ධිති.
149. තව ගන්ධාඤ්ඤා මාලාඤ්ඤා පච්චග්ගාඤ්ඤා විලෙපනං.
ගුරුකුපෙ අතාරෙසිං තං පාපං පකතං මයා;
තස්ස කම්මවිපාකෙන තෙනමහි ගුරගන්ධිති.
150. සබ්බං අහමි ජානාමි තං පාපං පකතං තයා,
අඤ්ඤාඤ්ඤා ඛො තං පුච්ඡාමි කෙනාසි දුග්ගතා භූවං.
151. උභින්නං සමකං ආසි යං ගෙහෙ විජ්ජතෙ ධනං,
සනෙතසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකාසිමක්කතො,
තස්ස කම්මවිපාකෙන තෙනමහි දුග්ගතා අහං.
152. තදෙව මං ඤං අවච පාපකම්මං ත්වයෙවසි
ත හි පාපෙහි කම්මෙහි සුලභා භොති සුග්ගති.
153. වාමනො ඤං මං පච්චෙසි අරොපි මං උසුයාසි
පස්ස පාපානං කම්මානං විපාකො භොති යාදිසො.
154. තෙ සරද්ධියො ආසුං තානෙවාහරණානි මෙ,
තෙ වඤ්ඤා පරිවාරෙකානි න භොගා භොතානි සස්සතා.
155. ඉදන්ති භූතස්ස පිතා ආපණා ගෙහමෙහිති,
අපොච තෙ දදෙ කිඤ්චි මා සු තාව ඉතො අගා.
156. නග්ගා දුඛණණරූපාමිති කිසා ධමනිසඤ්ඤා,
කොපිතමෙතං ඉත්තිනං මා මං භූතපිතාදාස,
157. හන්ද කිං තාහං දමිති කිං වා ව තෙ කරොමාහං,
යෙන ඤං සුචිතා අස්ස සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිති.

1. සච්චං - මජ්ඣ.

(නිස්සාවෝ:)

148. තෝ මාගේ වස්ත්‍රයක් සොරාගනු නම් ඒ සියල්ල මම ද දනිමි. අනිකක් ද කීගෙන් විචාරමි. කුමක් හෙයින් (තෝ) අසුචි ගඳ ඇතියහු ද?

(ප්‍රෙතිය:)

149. කීගේ සුවඳවර්ග ද, මල්මාලාවක් ද, මාහැඟි විලෙවුන් ද අසුචිවළෙක දමුමු. මා විසින් ඒ පව කරන ලද. ඒ පවුකමිහි විපාකයෙන් අසුචි ගඳැති සිරුරු ඇති වෙමි.

(නිස්සාවෝ:)

150. කී විසින් කරන ලද ඒ සියලු පාපය මම ද දනිමි. අනිකක් ද කීගෙන් අසමි. කුමන කම්යෙකින් තෝ දුගී වූහු ද?

(ප්‍රෙතිය:)

151. ගෙහි යම් ධනයක් වේ ද, එය අප දෙදෙනාට සමාන විය. මෙසේ දනවස්තු ඇති කල්හිත්, තමහට පිහිට වූ පිනක් නො කළමු. ඒ කම්විපාකයෙන් මම දුගී වූමු.

152. ඒ කාලයෙහි ම තෝ මට මෙසේ කීහු. තෝ පව්කම් ම කරහි. පව්කමින් සුගතිය සුලභ නො වේ ම ය.

(නිස්සා:)

153. තෝ මා විරුද්ධකාරියක වශයෙන් සැලකුහු. වැළිත් තෝ මට ඊර්ෂ්‍යා කළහු. පව්කම්වල යම්බඳු විපාකයක් වේ නම් එය බලව.

154. කීගේ ගෙයි දසියෝ ද ඒ ආහරණයෝ ද වූහ. (කී විසින් පෙර පරිභෝග කරන ලද) ඔවුන් (දැන්) අන්‍යයෝ පරිභෝග කෙරෙත්. සම්පත් වූකලී ශාශ්වත නො ම වෙත්.

155. දැන් භූත නම් වූ මපුතූගේ පියා (මා සැමියා) සල්පිළින් ගෙදර එයි. තිට කිසිවක් දෙන්නේ නම් මැනැව්. ඒ තාක් මෙතැනින් නො යව.

(ප්‍රෙතිය:)

156. මම නග්න වූ, දුර්වර්ණ වූ කෘශ වූ ඉල්පුණු නහර ඇති වෙමි. මෙය ස්ත්‍රීනට ලජ්ජාවට කරුණෙකි. භූතගේ පියා මා නො දකිවා.

(නිස්සා:)

157. එසේ වී නම් යමෙකින් තෝ සියලු කම්සැපතින් සමෘද්ධ වැ සුවපත් වෙහි ද එබඳු කුමක් මම තිට දෙමි ද? මම තිට කිනම් උපකාරයක් කරමි ද?

158. වත්තාරො හික්ඛු සඤ්ඤා වත්තාරො පුන පුග්ගලා,
අට්ඨ හික්ඛු භොජයිතො මම දක්ඛණ්ණමාදිස,
තදහං සුඛිතා භෙසසං සබ්බකාමසම්මදිති.
159. සාධුති සා පටිස්සුතො භොජයිතොට්ඨ හික්ඛවො,
වජ්ජෙහව්ඡාදයිතාන තස්සා දක්ඛණ්ණමාදිසි.
160. සමනනාරාත්රඤ්ඤිට්ඨ වීපාකො උදපජ්ජථ,
භොජනව්ඡාදනපානීයං දක්ඛණ්ණං ඉදං ඵලං.
161. තතො සුඤ්ඤා සුච්චසනා කාසිකුක්ඛමධාරිණී,
විචිත්තවත්තාහරණා සපත්තං උපසඤ්ඤාමි.
162. අභිසංගතොන වණ්ණණා යා තං තිට්ඨයි දෙවතෙ,
ඔභාසෙනති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
163. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණා කෙන තෙ ඉධම්මිජ්ඣති
උප්පජ්ජන්ති ව තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
164. පුච්ඡාමි තං දෙවී මහානුභාවෙ
මනුසසභුතා කිමකාසි පුඤ්ඤං,
කෙනාසි ඵලං ජලිතානුභාවා
වණ්ණණා ව තෙ සබ්බදිසා පහාසති?ති.
165. අහං මහතා තුවං තිස්සා සපත්තී තෙ පුරෙ අහුං,
පාපකම්මං කරිත්වාන පෙතලොකම්මො ගතා.
166. තව දනෙන දිනෙන මොදම් අකුතො හයා,
චිරං ජීවාහි හගිති සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි.
167. අසොකං චිරජං යානං ආවාසං වසවක්කනං,
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන දනං දත්වාන සොහනෙ.
විනෙය්‍ය මච්ඡරමලං සමුලං,
අතිඤ්ඤා සහග්ගුපෙහි යානන්ති.

මත්තපෙතවත්ත තතිසං.

(ප්‍රේමය:)

158. භික්ෂු සංඝයා කෙරෙන් සංඝ වශයෙන් සිවුනමක් ද නැවත පුද්ගල වශයෙන් භික්ෂුහු සතරනමක් ද යි මෙසේ භික්ෂුන් අටනමක් වළඳවා මට පින් දෙව. එකල මම සියලු කැමති සැපතින් සමෘද්ධ වූ සුච්ඡන් වෙමි.

159. ඔ (නිස්සා) තොපෝ යහපතැයි පිළිවදන් දී භික්ෂුන් අට නමක් වළඳවා වස්ත්‍රවලින් හඳවා (පූජාකොට) ඇට පින් දුන.

160. පින්පෙන් දීමෙන් අනතුරු ව ම (එහි) විපාකය උපත. දිව බොජුන් පිළි සහ පැන් ද උපත. මේ දක්ෂිණාවේ (පින්දීමේ) එලයි.

161. ඉක්බිති ඔ විසිතුරු සුදු පිළි ඇති ව උතුම් කසි සඵ දරමින් විවිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණ ඇත්තී සපත්තිය වූ නිස්සාවන් වෙත එළැඹුණු.

(නිස්සා:)

162. දෙව්දුව, යම්බඳු තෙපි ඉතා මනහර ශරීරවර්ණයෙන් දවහන් තරුව මෙන් සියලු දසදිගින් බබළුවමින් සිටුහු.

163. කවර හේතුවකින් තොපගේ එවැනි ශරීරවර්ණයෙන් වී ද? කිනම් හේතුවකින් මෙහි තොපගේ සුවරිතඵල සමෘද්ධිය වී ද? මනවධන යම්කිසි හෝග කෙනෙක් තොපට උපදිත් නම් ඒ කුමන හේතුවකින් ද?

164. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දුව, තොප විචාරමි. මිනිස් වූ (කල) තෙපි කිනම් පිනක් කළහු ද? කවර පිනක හේතුවෙන් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇතියවූ ද? තොපගේ සිරුරුපැහැය ද සියලු දිගින් බබළුවා දැයි.

(දෙව්දුව:)

165. මම මත්තා නමු. තෙපි නිස්සා නම් වූවහු. පෙර මම තොපගේ සපත්තී වූමු. පවිකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේත ලොකයට ගියා වෙමි.

166. තොප දුන් දනයෙන් කිසිවකිනුත් බිය නැති වූ සතුටු වෙමි. නැගණියනි, සියලු නැයන් සමග බොහෝ කලක් ජීවත්වෙව.

167. ශෝභන තැනැත්තියෙනි, මුල් සහිත මසුරු මල දුරුකොට මෙලොව දී ධර්මයෙහි හැසිර දන් දී ශෝක රහිත රජස් නැති දිව්‍යස්ථානය වූ තමා වසයෙහි පවත්නවුනට නිවාස වූ දෙවිලොවට අගරහිත වූවා පැමිණෙව.

කුන්වැනි මත්තා ප්‍රේත වස්තුව යි.

2. 4

168. කාළි දුබ්බ ඡණ්ණරූපාසි ඵරුසා භීරුදස්සනා,
පිබ්බලාසි කළාරාසි න තං මඤ්ඤුමි මාත්‍රසිනහි.
169. අභං නන්ද නන්දසෙන¹ හරියා තෙ පුරෙ අභුං,
පාපකමමං කරිකාන පෙතලොකමිතො ගතාති.
170. කිනත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසු කමමවිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතා.
171. වණ්ඨි ඵරුසවාචා ව තඨි වාසිං අභාරවා,²
තාභං දුරුත්තං වකාන පෙතලොකමිතො ගතා.
172. හත්‍රුක්ඛරියං දදමි තෙ ඉමං දුස්සං නිවාසය,
ඉමං දුස්සං නිවාසෙකවා එහි නෙස්සාමි තං සරං.
173. වක්ඛෙ අනුපානඤ්ච ලච්ඡි කිං සරං ගතා,
පුත්තෙ ව තෙ පසසිස්සසි සුතිසායො ව දකඛසි.
174. හප්පන හප්ප තෙ දිත්තං න මග්ගං උපකප්පති,
භික්ඛු ව සීලසමපන්නෙ චිත්තරාගෙ බහුස්සුතෙ.
175. තප්පෙහි අනුපානෙන මම දකඛිණමාදිය,
තද්භං සුචිතා හෙස්සං සබ්බකාමසමිද්ධිති.
176. සාධුති සො පටිස්සුකවා දනං විපුලමාකරි,
අනුං පානං බාදනියං වක්ඛෙත්තාසනාති ව.
177. ජත්තං ගතිඤ්ච මාලඤ්ච විවිධා ව උපාගතා,
භික්ඛු ව සීලසමපන්නෙ චිත්තරාගෙ බහුස්සුතෙ;
තප්පෙකවා අනුපානෙන තස්සා දකඛිණමාදියි.
178. සමනනකරාත්‍රද්දිට්ඨෙ විපාකො උදපජ්ජට්ඨ,
භොජනච්ඡාදනපානීයං දකඛිණාය ඉදං ඵලං.
179. තතො සුද්ධා සුචිට්ඨනා කාසිකුක්ඛමධාරිණි,
විචිත්තවක්ඛාභරණා සාමිකං උපසංඛාමි.

1. නන්දසෙන - මජ්ඣ.

2. වණ්ඨි ව ඵරුසා වාසිං තඨි වාසි අභාරවා - මජ්ඣ.

2. 4

(නන්දසේන උපාසක මෙසේ විචාරයි:)

168. කළු වූ දුර්වර්ණ සිරුරු පැහැති කැකුළු සිරුරැති (තෙපි) බියකරු පෙනීම් ඇතියාව, පිහුවන් ඇස් ඇතියාව, කළුදත් ඇතියාව, තොප මනුෂ්‍ය ස්ත්‍රියකැ යි නො හඟිමි.

(ප්‍රේතිය:)

169. නන්දසේන, මම පෙර ඔබගේ නන්ද නමැති බිරිඳ වීම. පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

(නන්දසේන:)

170. කා විසි මුනි තිදෙරින් කිනම් පවක්තොප කරන ලද ද? කිනම් කම්යක විපාකයෙන් තෙපි මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියහු ද?

(ප්‍රේතිය:)

171. මම වණ්ඩ වැ පරුෂවචන ඇති වූමු. ඔබ කෙරෙහි ද ගරු සරු නො වූමු. ඒ මම නපුරු බස් බැණ මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා වෙමි.

(නන්දසේන:)

172 එසේ නම් තොපට උතුරුසඵව දෙමි. මේ සඵව හැඳ ගනුව. මෙය හැඳ ගෙන ඵව. මම තොප ගෙදරට පමුණුවමි.

173. ගෙට ගිය තෙපි වස්ත්‍ර ද ආභාරපාන ද ලබන්නාව. තෙපි කිසි පුත්‍රයන් ද බලන්නාව. යෙහෙළිණියන් ද දක්නාව.

(ප්‍රේතිය:)

174-175. යුෂ්මත්තූගේ අතින් මා අතට දෙන ලද්ද මට නො පැමිණෙයි. සිල්වත් වූ චිත්තය වූ බහුශ්‍රැත වූ භික්ෂූන් ආභාරපානයෙන් තර්ජණය කරව. (ඵහි) පින මට දෙව. එකල මම සියලු කම්සැපතින් සමෘද්ධ වූවා සුවපත් වෙමි.

176-177. හේ මැනවැයි පිළිතුරු දී මහාදනයක් පැවැත් වී. ආභාර ද පානවර්ග ද කැ යුතු දෑ ද වස්ත්‍රසෙනාසන ද ඡත්‍ර ද සුවඳ ද මල් ද විවිධ උපාහන ද පුද සිල්වත් චිත්තය බහුශ්‍රැත භික්ෂූන් ආභාරපානයෙන් සතප්වා (ඵහි) පින ඇට දුන්නේ ය.

178. පින් දීමට අනතුරුව (ඵහි) විපාකය ඇයට පහළ විය. භෞජන ද වස්ත්‍ර හා පියයුතු දෑ ද (උපත) දක්ෂිණායෙහි මේ එලයි.

179. ඉක්බිති ඔ වසිතුරු සුදුපිළි ඇති වැ උතුම් කසියඵ දරමින් විවිත්‍ර වස්ත්‍රාභරණ ඇත්ති හිමියා වෙත එළැඹියා ය.

180. අභික්ඛානොනා වණ්ණණ්ණා යා කං තිට්ඨාසි දෙවතෙ,
ඔභාසෙතති දිසා සබ්බා ඔසධි විය තාරකා.
181. කෙන තෙ තාදිසො වණ්ණණ්ණා කෙන තෙ ඉධම්ඡකති,
උපපජ්ජති ච තෙ භොගා යෙ කෙවි මනසො පියා.
182. පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ
මනුස්සභූතා කිමකාසි පුණ්ණං,
කෙනාසි එවං ජලිතානුභවා
වණ්ණණ්ණා ච තෙ සබ්බදිසා පහාසතිති.
183. අහං නඤ්ඤ නඤ්ඤෙතා¹ හරියා තෙ පුරෙ අභුං,
පාපකමං කරිත්තාන පෙතලොකමිතො ගතා.
184. තව දිනෙනන දුනෙන මොදුමි අකුතො භයා,
විඨං ජීවාහි² ගහපති සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි.
185. අසොකං වීරජං යානං ආවාසං වසවක්ඛනං,
ඉධ ධම්මං වරිත්තාන දුතං දත්තාන ගහපති.
විනෙය්‍ය මච්චෙරමලං සමුලං,
අනිඤ්ඤො සග්ගමුපෙහි යාන'නති

නඤ්ඤපෙතවසුචු වතුසං.

2. 5

186. අලඛකතො මට්ඨකුණ්ඩලි
මාලාධාරී³ හරිවඤ්චුස්සදෙ,
බාහා පග්ගය්‍යා කඤ්ඤි
වනමපෙජ්ඣ කිං දුක්ඛිතො තුවනති?
187. සොවණ්ණණ්ණමයො පහස්සරො
උපපනෙතා රථපඤ්ජරො මම,
තස්ස වක්ඛායුගං න විඤ්ඤි
තෙන දුක්ඛෙන ජහිස්සං⁴ ජීවිතනති.
188. සොවණ්ණණ්ණමයං මණ්ඩමයං
ලොහිතඛ්‍යාමයං අථ රුපියාමයං,
ආවික්ඛාමෙ භග්ගමාණව
වක්ඛායුගං පටිලාභයාමි තෙති.

1. නඤ්ඤෙතා - මජ්ඣ.

2. ජීව - ඔහු, මජ්ඣ.

3. මාලාධාරී - මජ්ඣ.

4. ජහාමි - ධ, අ, මජ්ඣ.

(නන්දසේන:)

180. දෙව්දූව, යම්බඳු තෙපි ඉතා මනහර ශරීරවර්ණයෙන් දවහත් තරුව මෙන් සියලු දසදිගින් බබළුවමින් සිටුහු.

181. කුමකින් තොපගේ මෙවැනි සිරුරුපැහැයෙක් වී ද? කුමකින් තොපගේ මෙහි සමෘද්ධියක් වී ද? මනවඛන යමකිසි භෞග කෙනෙක් වෙත් නම් ඒ භෞගයෝ තොපට උපදිත්.

182. මහත් අනුභාව ඇති දෙව්දූව, තොප විචාරම්. මිනිස් වූ (කල) තෙපි කිනම් පිනක් කළවු ද? කවර පිනක හේතුවෙන් මෙසේ දිලියෙන අනුභාව ඇතියවු ද? තොපගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගින් බබළුවයි.

(දෙව් දු:)

183. නන්දසේන මම නන්ද වෙමි. පෙර ජාතියෙහි හටත්නුගේ බිරිඳ වූමු. පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේත ලොකයට ගියමු.

184. හටත්නු විසින් දෙන ලද දනයෙන් කිසිවකිනුත් බිය නැති ව සතුටු වෙමි. ගෘහපතිය, (හටත්) සියලු නැයන් සමග දිගු කලක් ජීවත් වව.

185. ගෘහපතියෙනි, ලෝබ දෝස මුල් සහිත මසුරුමල දුරු කොට මෙලොව දී දහමිහි හැසිර දන් දී ශොක රහිත රජස් නැති දිව්‍යස්ථානය වූ සියවසයෙහි පවත්වනුවනට නිවාස වූ දෙව්ලොවට අගර්භිත වූයේ පැමිණෙව.

නන්ද ප්‍රේමවස්තුව යි.

2. 5

(අදින්නපුබ්බක:)

186. අබරණින් සැරසුණු මට වූ කොඩොල් ඇති මල්දම් දරන රත්සලනෙන් අලෙවු දුන් සිරුරැති තෙපි දෙඅත් හිස බැඳගෙන හඬවූ මේ වනමැද කුමක් හෙයින් තෝ දු:ඛිත වවු ද?

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

187. රත්මුඛා පැහැසර රියමැදිරියක් මට උපන. ඒ රියමැදිරියට සක්ශුවලක් නො ලබමි. ඒ දුකින් මම දිවි හරනෙමි.

(අදින්නපුබ්බක:)

188. සොදුරු තරුණය, මට කියව, මම තට රත්මුඛා වූ හෝ මිණිමුඛා වූ හෝ ලොභිතඛිකමාණිකාමය වූ හෝ වැළිත් රිදිමුඛා වූ හෝ සක්ශුවලක් ලබා දෙමි.

189. සො මාණවො තස්ස පාවදි
විකුසුරියා උභයෙකු දිස්සරෙ,
සොවණ්ණමයො රථො මම
තෙන වසක්ඛගෙන සොහතිති.
190. බාලො බො කුමසි මාණව
යො කිං පක්ඛයෙ අපකීයං,
මඤ්ඤාමි තුවං මරිස්සසි
න හි කිං උච්ඡසි වකුසුරියෙති.
191. ගමනාගමනමිදි දිස්සති
වණ්ණධාතු උභයෙකු වීරියො,
පෙනො පන කාලකතො න දිස්සති
කොනිධ කඤ්ඤං බාලාතරොති.
192. සච්ඡං බො වදෙසි මාණව
අභමෙව කඤ්ඤං බාලාතරො
වඤ්ඤං විය දුරකො රුදං
පෙතං කාලකතාභිපක්ඛයං.
193. ආදිත්තං වත මං සත්තං සතසිත්තං පාවකං,
වාරිතා විය භිසිඤ්ඤං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දුරං.
194. අබ්බතී වත මෙ සලලං සොකං හදයනිසීතං,
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පුත්තසොකං අපානුදි.
195. ස්වාභං අබ්බුලාසලෙලාසමි සිතිභුතොසමි නිබ්බුතො,
න සොවාමි න රොදමි තව සුඤ්ඤා මාණව.
196. දෙවතානුසි ගතධම්මො ආදු සකෙකා පුරිඤ්ඤො,
කො වා කිං කස්ස වා පුත්තො කථං ජානෙමි තං මයං.
197. යඤ්ච කඤ්ඤා යඤ්ච රොදසි
පුත්තං ආලාභනෙ සයං දභිතවා,
ස්වාභං කුසලං කරිකා කම්මං
තිදසානං සභවාතං පනෙතො.
198. අප්පං වා බහුං වා නාදුසාම¹
දුතං දදන්තස්ස සකෙ අගාරෙ,
උපොසථකම්මං වා තාදිසං
කෙන කම්මෙන ගතොසි දෙවලොකනති.

189. ඒ තරුණයා ඔහුට මෙසේ කී: මේ අභය්හි සඳහිරු දෙදෙන පෙනෙති. මගේ රන්මුවා රිය ඒ සක්යුවළින් හොබනේ වෙයි.

(අදින්න ප්‍රබ්බක:)

190. තරුණය, යම්බඳු තෙපි නො පැතිය යුත්තක් පතනහු ද, ඒ තෝ බාලයෙක් ම වඩු තොප මැරෙති යි සිතමි. තෙපි සඳහිරු දෙදෙන නො ම ලබනහු.

(මට්ටතුණ්ඩලී:)

191. (බමුණ, මේ සඳහිරු දෙදෙනාගේ) ගමනාගමනය ද පැහැ සටහන් හා ගමනවීරී දෙක ද පෙනේ. කඳුරිය කළ පරලොව ගිය තැනැත්තේ වූ කලී නො පෙනේ. මෙ තැන හඬන අප දෙදෙනා අතුරෙන් කවරෙක් බාලතර වේ ද?

(අදින්න ප්‍රබ්බක:)

192. තරුණය, තෙපි සැබවක් ම කියවූ සඳට අඬන දරුවකු මෙන් මියු පරලොව ගියහු පතමින් අඬන මම මැ, හඬන අප දෙදෙනා අතුරෙන් වඩා බාල බැව් ඇත්තෙමි.

193. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් මා හද ඇවිල ගත් සියලු සෝ ගින්න තෙපි දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවූවහු ය.

194. යමෙක් සොවින් මැඩුණු මාගේ පුත්‍ර ශොකය දුරු කෙළේ ද, ඒ තෙපි මා හද ඇසුරු කළ සෝ හුල උදුළහු.

195. ඒ මම උදුළ සෝහුල් ඇතියෙමි, සිහිල් වූයෙමි, නිවුණෙමි වෙමි. තරුණය, තොප බස් අසා මම ශෝක නො කරමි, නො හඬමි.

196. තෙපි දෙවියෙක් වහු ද, ගඳබෙක් වහු ද? නැතහොත් පුරින්දද නම් වූ සක්දෙව් වහු ද? තෙපි කවරහු ද? කාගේ හෝ පුතෙක් වහු ද?

(මට්ටතුණ්ඩලී:)

197. තෙපි පුතු සොහොනෙහි දවා යම් පුතකු ඇරබ තෙමේ ම සොවිහුද, යමකු ඇරබ හඬවූ ද, ඒ මම කුසල කම්යක් ශකාට දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

(අදින්නප්‍රබ්බක:)

198. සිය ගෙහිදී (දන්) දෙන (තොපගේ) ස්වල්ප වූ හෝ බොහෝ වූ හෝ දනක් හෝ එබඳු පොහෝකමක් හෝ මම නො දිවිමි. කවර කර්මයෙකින් තෙපි දෙවිලොව ගියහු ද?

199. ආබාධිකොභං දුක්ඛිනො බාළහගිලානො,
ආතුරරූපොමිති සකෙ නිවෙසනෙ,
බුද්ධං විගතරජං විනිශ්ඡංකධං
අද්දකඛං සුගතං අනාමපඤ්ඤං.
200. සවාහං මුදිතමනො පසන්නවිතො,
අඤ්ජලිං අකරිං තරාගතස්ස,
කාහං කුසලං කරිඤ්ඤා කම්මං
කිද්දසානං සහව්‍යතං පනො.
201. අච්ඡරියං චත අබ්භූතං
අඤ්ජලිකම්මස්ස අයමිදිසො විපාකො,
අහමපි මුදිතමනො පසන්නවිතො
අජෙඡව බුද්ධං සරණං වජාමි.
202. අජෙඡව බුද්ධං සරණං වජාමි
ධම්මඤ්ච සඛකඤ්ච පසන්නවිතො,
තරෙව සික්ඛාය පදනි පඤ්ච
අබ්භිඤ්චලානි සමාදියස්ස.
203. පාණාතිපාතා විරමස්සු ඛිපාං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු,
අමජ්ජපො මා ච මුසා හණාමි
සකෙත දරෙන ච හොමි තුට්ඨො.
204. අත්ථකාමොසි මෙ යකඛ භික්ඛකාමොසි ඉදවතෙ,
කරොමි තුයහං වචනං කංසි ආචරියො මම.
205. උපෙමි සරණං බුද්ධං ධම්මඤ්චාපි අනුත්තරං,
සඛකඤ්ච නරඳෙවස්ස ගච්ඡාමි සරණං අහං.
206. පාණාතිපාතා විරමාමි ඛිපාං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි
අමජ්ජපො නො ච මුසා හණාමි
සකෙත දරෙන ච හොමි තුට්ඨොති.

මට්ඨකුණධලිපෙතවික්‍රම පඤ්චමං.

2. 6

207. උට්ඨෙති කණ්ණ කිං පෙසි කො අත්ථො සුපනෙන තෙ,
යො ච තුඤ්ඤා සකො භාතා හදයං චන්ඩුඤ්ච දක්ඛිණං,
තස්ස වාතා බලියනති සසං ජපති කෙසව,

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

199. (බමුණ:) මම සිය නිවෙස්හි පෙළිම් ඇතියෙමි දුක්ඛිත වූ යෙමි දැඩිගිලන් ඇතියෙමි ආතුර ස්වභාව ඇතියෙමි වීම්. ඒ මම පහවූ රාගාදී රජස් ඇති දුරු කළ සැක ඇති, සොහොන ගමන් ඇති, අලාමක ක්‍රවණ ඇති බුදුන් දුටුයෙමි.

200. ඒ මම සතුටුසිත් ඇතියෙමි පහන් සිත් ඇතියෙමි තරාගතයන් වහන්සේට ඇඳිලි බැඳ වැන්දෙමි. මම ඒ පින්කම කොට දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණියෙමි.

(අදින්නපුබ්බක:)

201. ආශ්වයායෙකි, පුදුමයෙකි, එකැතියෙන් ම අඤ්ඤාලිකර්මයේ මෙ බදු විපාකයෙකැ. මමත් ප්‍රමුද්ධ සිතැති ව ප්‍රසන්න සිතැති ව අද ම බුදුන් සරණ යෙමි.

(මට්ටකුණ්ඩලී:)

202. පහන් සිතැති ව අද ම බුදුන් ද ධර්මය ද සඬ්ඝයා ද සරණ යව. එසේ ම ශික්ෂා පද පස ද නො කඩකොට සපුරා සමාදන් වෙව.

203. වහා පණ්ඩායෙන් වෙන් වෙව. ලොවැ නුදුන්දෙය (ගැන්ම) දුරු කරව. මත්පැන් නො බොව, බොරු නො කියව, සිය අඹුවගෙන් ම තුටු වෙව.

(අදින්නපුබ්බක)

204. යක්ෂය, තෙපි මට වැඩ කැමැත්තහු, දෙවිය, තෙපි මට හිත කැමැතියහු. මම කාගේ වචනය පිළිපදිමි. තෙපි මාගේ ඇදුරු වවු.

205. මම අනුක්තර වූ බුදුන් ද ධර්මය ද සරණයෙමි. මම නර දෙවිහුගේ සඬ්ඝයා ද සරණ යෙමි.

206. පණ්ඩායෙන් වහා වෙන් වෙමි. ලොවැ නුදුන්දෙය (ගැන්ම) දුරු කරමි. මද්‍යපයෙක් නො වෙමි. බොරු ද නො කියමි. සිය බිරියගෙන් ම තුටු වෙමි.

මට්ටකුණ්ඩලී ප්‍රත්‍යවස්තුව යි.

2. 6

(ඇමති:)

207. කෘෂ්ණ රජතුමනි, නැගිටින්න. කුමක් හෙයින් නිදවූ ද? කොපගේ නිදීමෙහි කවර අර්ත්ථයෙක් ද? කොපගේ හෘදය (වැනි) වූ ද, දකුණැස (වැනි) වූ ද සිය සොහොවුරු වූ යම් සතපණ්ඩිතයෙක් වී ද ඔහුගේ (උමතු) වාතයෝ බලවත් වූහ. කෙසෙව රජතුමනි, කොප සොහොවුරු "සාවකු දෙව"යි නන්දෙයි.

208. තංඤ්ඤාං වචනං සුඤ්ඤා රොහිණියාසංකප්පො
තරමානරුපො උට්ඨාසි භාතුසොකෙන අට්ටිකො.
209. කිත්තු උමමකරුපොව කෙවලං දවාරකං ඉමං,
සසො සසොති ලපසි කිදිසං සසම්චස්සි.
210. සොවණ්ණමයං මණ්ඩමයං ලොහමයං අථ රුපියමයං,¹
සඬ්ඛසිලාපචාලමයං කාරයිස්සාමි තෙ සසං.
211. සන්ති අශ්වෙස්ස සසකා අරණ්ණෙ වනගොවරා,²
තෙපි තෙ ආනයිස්සාම කිදිසං සසම්චස්සි.
212. නාහමෙනෙ සසෙ ඉට්ඨෙ යෙ සසා පඨවිතිසිතිතා³
විඤ්ඤො සසම්චස්සාමි තං මෙ ආහර කෙසව.
213. සො නුන මධුරං ඤාති ජීවිතං චිජ්ඣස්සසි,
අපඤ්ඤං පඤ්ඤාසි විඤ්ඤො සසම්චස්සි.
214. එවණ්ණෙ කණ්ණ ජානාසි යථාසංමනුසාසසි,
කසමා පුරෙ මතං පුත්තං අජජාපි අනුසොවසි.
215. යෙ න ලබ්භා මනුසස්සන අමනුසස්සන වා පන,
ජාතො මෙ මා මරී පුත්තො කුතො ලබ්භා අලබ්භියං,
216. න මන්තා මුලභෙසජ්ජා ඔසධෙහි ධනෙන වා,
ස සත්තා ආනයිතුං කණ්ණ යං පෙතමනුසොවසි.
217. මහදධනා මහාභොගා රට්ඨවනොපි ඛක්ඛියා,
පහුතධනධානෙස්ස යෙ තෙපි නො අජරාමරා.
218. ඛක්ඛියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා සුද්ද වණ්ණාලපුත්තකුසා,
එතෙ වණ්ණෙස්ස ච ජාතියා තෙපි නො අජරාමරා.
219. යෙ මන්තා පරිවනෙත්තති ඡළඛං බ්‍රහ්මචීනතිතං
එතෙ වණ්ණෙස්ස ච ජාතියා තෙපි නො අජරාමරා.

1. රුපියමයං - මිණි.

2. අරණ්ණවනගොවරා - මිණි.

3. පඨවිසිතිතා - පිළි.

208. කේසව රජ රොහිණියා ඇමතිගේ එබස් අසා සෝවුරු සොවින් පෙළුණේ වෙළෙඳි සැහැවි ඇතිසේ නැගිටිවේය.

209. කීමෙක් ද? උමතු ගති ඇතියකු සේ මේ මුළු ද්වාරවතී නුවර (ඇවිදීමින්) “සාවෙක්”, “සාවෙක්” යි කියමින් නන්දෙඩවු. තෙපි කෙබඳු සාවකු කැමැත්තහු ද?

210. රන්මුවා වූ ද, මිණිමුවා වූ ද, ලෝමුවා වූ ද, යළි රිදිමුවා වූ ද, සක්-සිලා-පබළුමුවා වූ ද සාවකු තොපට කරවන්නෙමි.

211. වනය ගොදුරුබිම් කොට වෙසෙන වෙනත් සාවෝ ද වළඟි ඇත්තාහ. තොපට ඔවුන්ගු ගෙනෙමි. තෙපි කෙබඳු සාවකු කැමැත්තහු ද?

(සතපණ්ඩිත:)

212. කේසව, පොළොව ඇසුරු කරන යම් සාවෝ වෙත් නම් මම ඒ සාවුන් නොකැමැත්තෙමි. සඳුමඩලින් සාවා කැමැත්තෙමි. මට ඒ සාවා ගෙන දෙව.

(කෙසව:)

213. මලඤ්චෙනි, ඒ තෙපි සඳින් සාවකු කැමැත්තහු නම් ඒකාන්තයෙන් නොපැතියයුත්තක් පතහු තෙපි මිහිරි දිවිය හරනහු ය.

(සතපණ්ඩිත:)

214. කෘෂ්ණය, තෙපි යම්සේ අන්‍යයක්හට අනුසාසනය කරවූ ද ඒ අනුසාසනය එසේ ම දැනිවු නම් කුමක් නිසා පෙර මළ පුතු වෙනුවෙන් අදත් ශෝක කරවූ ද?

215. මිනිසකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ යමක් නොලැබිය හැකි වේ නම්, මාගේ උපන් පුතා නොමැරේවා යන නොලැබිය හැකි වූ එය කෙසේ ලැබිය හැකි ද?

216. කෘෂ්ණය, පරලොව ගිය යම් පුතකු අනුව ශෝක කරවූ නම් ඒ පුතු ගෙන ඊමට මන්ත්‍රයෙකින් හෝ මුල් බෙහෙදෙකින් හෝ නන් වැදෑරුම් වූ ඔසුවලින් හෝ ධනයෙන් හෝ නොහැකි වේ.

217. මහත් ධන ඇති, මහත් සම්පත් ඇති, රට ඇති බොහෝ ධන ධාන්‍ය ඇති යම් රජවරු වෙත් නම් ඔහු ද අපරාමර නොවෙත්.

218. ක්ෂත්‍රීයයෝ ය බ්‍රාහ්මණයෝ ය වෛශ්‍යයෝ ය ශුද්‍රයෝ ය සැඩොල් පුප්පඩුවෝ ය යන මොහු ද මෙයින් අන්‍යයෝ වෙත් නම් ඔහු ද තම ජාතිය නිමිත්තෙන් අපරාමර නොවෙත්.

219. යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මයා විසින් (බමුණන්ට) කියන ලද සඟිතින් යුත් වෙදය පිරිවිහන් ද වෙදඥානයෙන් යුත් මොහු ද අන්‍යයෝ ද යන සියල්ලෝ ම අපරාමර නොවෙත්.

220. ඉසයො වාපි යෙ සන්තා සංඝඤ්ඤානන්තා තපස්සිනො,
සරිරං තෙපි කාලෙන විජ්ඣනති තපස්සිනො.
221. භාවිතන්තා අරහතො කතකිව්වා අනාසවා,
නිකඛිපන්තී ඉමං දෙහං පුඤ්ඤපාපපරික්කයා.
222. ආදිත්තං වත මං සන්තං සතස්සිත්තංව පාවකං,
වාරිනා වීය ඔසිඤ්ඤං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දුරං.
223. අබ්බුලහං වත මෙ සලලං සොකං හදයනිස්සිතං,
යො මෙ සොකපරෙතස්ස පුත්තසොකං අපානුදි.
224. ස්වාහං අබ්බුලහසලොක්ඛී සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො,
න සොවාමි න රොදමි තව සුඤ්ඤාන භානික¹.
225. එවං කරොතති සප්පඤ්ඤායෙ භොතති අනුකම්පකා;
විනිවත්ත යනති සොකම්භා සතො ජෙට්ඨංව භාතරං,
226. යත්ඤ ඵතාදිසා භොතති අම ව්වා පරිවාරකා,
සුභාසිතෙන අනෙවනති සතො ජෙට්ඨංව භාතරතති.

කණ්ණපෙතවිත්ති ජට්ඨං.

2. 7

227. නග්ගො දුඛණ්ණරූපොසි කිසො ධම්මි සත්තො,
උප්පාසුප්පිකො කිසිකො කො නු ඤාමසි මාරිස.
228. අහං හදනෙත ජෙතොමහි දුග්ගතො යමලොකිකො,
පාපකමලං කරිඤාන පෙතලොකමිතො ගතො
229. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං
කිසස්ස කමලවිපාකෙන පෙතලොකමිතො ගතො.

1. භාසිතං-භි.

220. කයවචන දෙකින් සන්සුන් වූ සංයතසිත් ඇති තපොගුණ සුන් යම් මුනිවරයෝ වෙත් ද රාගාදී පච්ඡාසන ඔහු ද සුසු කල්හි සිරුර හැර දමත්.

221. භාවිතසිත් ඇති කොට නිමවූ සිවුපග කිය ඇති ආසුව රහිත මහරහත්හු පින්පච්ඡාසන වෙමින් මෙ සිරුර බහා තබති.

(කෙසව:)

222. ගිතෙල් ඉසින ලද ගිත්තක් මෙන් මා හද ඇවිලගත් සියලු සෝ ගිත්ත තෙපි දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවූවහු ය.

223. සොචින් පෙළුණු මාගේ පුත්‍රශෝකය යමෙක් දුරුකෙළේ ද ඒ තෙපි මා හද ඇසුරු කළ සෝ හුල උදුළු ය.

224. ඒ මම උදුළු සෝහුල් ඇතියෙමි, සිහිල් වූයෙමි වෙමි, නිවුණෙමි වෙමි, සොහොවුර, තොපගේ වදන් අසා මම ශෝක නො කරමි, නො හඬමි.

225. සතපණ්ඩිත යමයේ දෙටුබැයා පුත්‍රශෝකයෙන් මුදු දුයේ ද, එයේ ම නැණවත් කුළුණැති යම් කෙනෙක් වෙත් නම් ඔහු ද මෙයේ කරත්.

226. සතපණ්ඩිත යමයේ දෙටුබැයා සුභාෂිතයෙන් ශෝක රහිත බවට පැමිණවූයේ ද එයේ යමෙකුට මෙබඳු නැණවත් ඇමතියෝ ද සේවකයෝ ද වෙත් නම් ඔහු ද මෙබඳු වෙත්.

කෘෂ්ණ ප්‍රකවස්කව සි.

2. 7

(වෙළෙඳෝ ධනපාල ප්‍රේතයා දෑක මෙයේ චිචාරති:)

227. නිදුකාණෙනි, තෙපි නග්නවු ය. විවර්ණ රු ඇතියහු ය, කෘශ ය, නහර ඉල්පුණු සිරුරු ඇතියහු ය. ඉල්පුණු ඉළ ඇති කෘශ වූ තෙපි කවරහු ද?

(ධනපාල ප්‍රේතයා:)

228. පින්වත්නි, මම ප්‍රේතලෝකයෙහි උපන් දුකට පත් ප්‍රේතයෙක්මි. පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේත ලෝකයට ගියෙමි වෙමි.

(වෙළෙඳෝ:)

229. කාවිසිමුනි තිදෙරින් තොප කිනම් පවක් කරන ලද ද? කවර කම්යක විපාකයෙන් (තෙපි) මෙලොවින් ප්‍රේත ලෝකයට ගියවු ද?

230. නගරං අත්ථි දසනනානං එරකච්ඡන්තිවිසුත්තං,
තස්ස පෙට්ඨි පුරෙ ආසිං ධනපාලොක්ඛි මං විදුං.
231. අසීති සකටවාහානං භිරංකුසස්ස අහොසි මෙ,
පසුතං මෙ ජාතරූපං මුත්තා වෙච්චියා ඛහු.
232. තාව මහඛන්තස්සාපි න මෙ දතුං පියං අහු,
පිදුහිත්වා දාරං භුංඤාමි මා මං යාවනකාදුසුං.
233. අස්සදෙධා මච්ඡරි වාසිං කදරියො පරිභාසකො,
දදන්තානං කරොන්තානං වාරගිස්සං ඛහුජ්ජනං.
234. විපාකො නත්ථි දනස්ස සංඤ්ජමස්ස කුතො ඵලං,
පොකකිරංඤ්ජුදපානා ආරාමානි ව රොපිතෙ.
235. පපායො ව විනායෙසිං දුග්ගෙ සංඛම්මනානි ව,
ස්වාහං අකතකල්යාණො කතපාපො තතො වුතො.
236. උපපන්නො පෙත්තිවිසයං ඩුත්තිපාසාසමපපිතො,
පඤ්ච පණ්ණාසවස්සානි යතො කාලකතො අහං.
237. නාභිජානාමි භුක්තං වා පීතං වා පන පානීයං,
යො සංයමො සො විනායො යො විනායො සො සංයමො.
238. පෙනා හි කිර ජානන්ති යො සංයමො සො විනායො,
අහං පුරෙ සංයමිස්සං නාදසිං ඛහුකෙ ධනෙ.
239. සන්තොසු දෙයාධම්මෙසු දීපං නාකාසිම්බකතො,
සොහං පච්ඡානුතස්සාමි අත්තකම්මඵලපගො.
240. උඤ්ඤං චතුති මාසෙහි කාලකිරියා හවිස්සති.
එකන්තං කටුකං සොරං නිරයං පපතිස්සහං.
241. චතුස්සක්කංඤ්ජං චතුදාරං විහන්තං භාගසො මිතං,
අයොපාකාරපරියන්තං අයසා පච්ඡුජ්ජිතං.
242. තස්ස අයොමයා භූමි ජලිතා තෙජසා යුතා.
සමන්තා යොජනසතං ඵරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදු.

(ධනපාල:)

230. දසන්න රටවැසියන්ගේ එරකවිජ යි ප්‍රසිද්ධ නුවරෙක් ඇත. මම ඉකුත් අත්බැවිහි එහි සිටුවරයෙක් වීමි. මිනිස්සු මා “ධනපාල සිටුව” යයි දත්ත.

231-232. මට අමුරන් පිරු ගැල්බර පසුවක් විය. එසේ ම මට රන් ද විය. මුතු ද වෙරළමණි ද බොහෝ විය. එපමණ මහත් ධනය ඇත්තාවූ ද මට දන්දීමට කැමැත්තක් නො විය. “යදියෝ මා නො දකිත්වා” යි දෙර වසා ගෙන අහර බුදීමි.

233. මම සැදැහැ නැති, මසුරුගති ඇති, තද මසුරෙක් ද මෙරමාහට පරිභව කරන්නෙක් ද වීමි. දන් දෙන්නවුන්, පින්කරන්නවුන් බොහෝ දෙන එයින් වළකාලීමි.

234-235. දීමේ විපාකයෙක් නැත. සිල්ලැකීමේ එළයක් කොයින් වේ ද යි කියෙමි. පැන් පොකුණු හා ලිං ද උයන්වතු ද පැන් හල් ද දුර්ගයන්හි කළ ඒ දඩු ද වනසාලීමි. ඒ මම නොකළ පින් ඇතියෙමි කළ පව ඇතියෙමි එතැනින් වසුත වූයෙමි.

236. ප්‍රේත ලොකයට පැමිණියෙමි සාපිපාසා දෙකින් මධනා ලද්දේ වෙමි. යම් දිනක මම කලුරිය කෙළෙමි ද (එදින පටන්) පස් පනස් වසක් මුළුල්ලෙහි, කෑ අහරක් ගැන හෝ පූ පැනක් ගැන නො දනිමි.

237. අදුන සංඛ්‍යාත යම් සංයමයක් වී ද, එය විනාශය යි. (ප්‍රේත යෝනියෙහි ඉපදවීම සංඛ්‍යාත) යම් විනාශයක් වී ද, එය (අදුන යයි කියනු ලබන) සංයමය යි.

238. (දෙයධර්මාපරිත්‍යාග සංඛ්‍යාත) “යම් සංයමයෙක් වේ ද එය විනාශ ය” යි ප්‍රේතයෝ ම දනිත්. මම පෙර ධනය ඇති කල්හිත් දීමෙන් වැළකී සිටියෙමි. දන් නො දිනිමි.

239. දනවස්තු ඇතිකලා ද තමහට පිහිටක් නො කෙළෙමි. ඒ මම තම පවකම් පලයට පැමිණියෙමි (දන්) පසුතැවිලි වෙමි.

240. සිවුමසෙකින් මතුයෙහි (මාගේ) කාලක්‍රියාව වන්නේ ය. (එකල) මම එකැතියෙන් කැකුළු වූ දරුණු වූ මහානිරයට වැටෙමි.

241. (එහි) කොන් සතරෙක, දෙරටු සතරෙක ප්‍රමාණ කරන ලදුව කොටස් වශයෙන් බෙදන ලද යපවුරෙකින් වට කරන ලද යපියනෙකින් වසන ලදී.

242. ඒ නිරයේ අයෝමයභූමිය ගින්නෙන් දිලියෙයි. මහගිනි දැලින් යුතු වෙයි. ඒ (ගින්න) භාත්පසා යොදුන් සියයක් තැන පැතිර හැම කල්හි සිටියි.

243. තස්සාහං දීඝමඤ්ඤානං දුසංඛං වෙදිසං වෙදනං,
එලං පාපසංසං කම්මසංසං තස්මා සොවාමහං භුසං.
244. තං වො වදුමි හද්දං වො යාවනොත්තස්ස සමාගතා,
මාකස්ස පාපකං කම්මං ආචි වා යදි වා රහො.
245. සවෙ තං පාපකං කම්මං කරිසංසථ කරොථ වා,
න වො දුසංඛං පමුණත්තස්ස උප්පට්ඨාපි පලායතං.
246. මනෙත්තය්‍යා හොථ පෙත්තෙත්තය්‍යා කුලෙ ජෙට්ඨාපවායකා,
සාමඤ්ඤා හොථ බ්‍රහ්මඤ්ඤා එවං සංඝං ගම්මසංඝා'කි.

ධනපාලපෙතවකල්ප සත්තමං.

2. 8

247. නග්ගො කියො පඤ්ඤාපිතොසි හනොත,
රත්තං කුභිං ගවජ්ඣි කිසංසං හෙතු¹,
ආචිකම්මෙ මෙ තං අපි සක්කංගොමු
සංඤ්ඤානං විතතං පටිපාදයෙ තුවං.
248. බාරාණසීනගරං දුරස්සුට්ඨං
තස්සාහං ගහපති අධිකංකො දීනො,
අදතා ගෙධිතමනො ආමිසස්මිං
දුස්සිලොත්තං යමච්ඡයමති පනොතා.
249. සො සුචිකාය කිලමිනො තෙහි
තෙනෙව ඤාතිස්ස යාමි ආමිසහෙතුං,
අදනසීලා න ව සද්දහන්ති
දනඵලං හොති පරමහි ලොකෙ.
250. ධීනා ව මඤ්ඤං ලපනෙ අභිකම්මං
දස්සාමි දනං පිතුනං පිතාමහානං,
උපසක්ඛං පරිච්ඡයන්ති බ්‍රාහ්මණ
යාමසහං අනුකම්මාදං හොත්තුං.
251. තමවොච රාජා අනුභවියාන තමු
එය්‍යාසි ඛිප්පං අහමපි කරිසංසං පූජං,
ආචිකම්මෙ මෙ තං යදි අත්ථි හෙතු
සද්ධායිතං හෙතුවොසි සුඤ්ඤාමි.

1. කිඤ්ඤානං හෙතු - කප්පථි.

243. මම ඒ නිරයෙහි දිගු කලක් දුක් විඳිමි. මේ පටිකමැ එලයි. එයින් මම වැඩියක් ශොක කරමි.

244. එහෙයින් මම තොපට කියමි. තොපට යහපතක් වේවා. මෙහි යම්පමණ දෙනෙක් රැස්වුහු ද ඒ තෙපි ප්‍රකට ව හෝ නොහොත් රහසැ හෝ පටිකමක් නො කරවු.

245. ඉදින් තෙපි ඒ පටිකම් මතු කරන්නවු නම් හෝ දන් කරවු නම් හෝ අහසට නැග පලායන්නා වූ ද ඒ තොපට දුකින් මිදීමෙක් නම් නැත.

246. මවට හිතවූවෝ පියාට හිතවූවෝ කුල දෙටුවන් පුදත්තෝ වවු. ශ්‍රමණයන් පුදත්තෝ බ්‍රාහ්මණයන් පුදත්තෝ වවු. මෙසේ කරන තෙපි සුගතියට යවයි.

ධනපාල ප්‍රේතට්ඨකව යි.

2. 8

(අජාසත් රජ ප්‍රෙතයා දැක:)

247. වහන්ස, තෙපි නග්න වූ කෘශ වූ පැවිද්දෙක් වවු. කුමක් සඳහා මේ රැ කොහි යවු ද? ඒ කරුණ මට කියවු. මට හැකි නම් තොපට හැමදෙයින් වස්තුව සපයමි.

(ප්‍රෙතයා:)

248. සියලුතන්හි පතළ බරණැස් නම් නුවරෙක් ඇත. එහි මම මහත් සම්පත් ඇති, පහත් සිත් ඇති, දන් නොදෙනසුලු කාමාමිෂයෙහි ගිජුසිත් ඇති ගැහැටියෙක් වීමි. දුසිල්බව නිසා ප්‍රේතලොකයට පැමිණියෙමි.

249. ඒ මම ඒ පටිකම් නිසා ඉදිකටුවලින් විදින්නාක් වැනි සාගින්නෙන් පෙළුණෙමි වෙමි. එහෙයින් ම අහරක් පතා නැයන් වෙත යමි. දන් නො දෙන සුලු අය (මා මෙන්) පරලොවැදී දනායෙහි විපාකයෙක් ඇතැ යි නො අදහත්.

250. මාගේ දියැණියෝ ද “මවුපියනට හා මුතුන් මිමුතුනට ද දන් දෙමි”යි නිතර කරා කරති. පිළියෙළ කරන ලද්ද බමුණන් වළඳවති. මම අනුභවයට අත්බකවින්දයට යමි.

251. රජ තෙමේ ඒ ප්‍රේතයාට මෙසේ කිය. ඒ අහර ද වළඳා වහා එව. මම ද සුචාවක් කරමි. ඉදින් යම් කරුණක් ඇත් නම්, ඇඳහිය යුතු වූ ඒ සහෙතුක වචනය මට කියව. මම එය අසමි.

252. තථාති වත්තා අගමාසි තත්ථ
භුංඤ්චිසු භත්තං න ච පන දඤ්ඤිණාරභා,
පච්චාගමී රාජගහං පුත්තාපරං
පාතුරභොසි පුරතො ජනාධිපස්ස
253. දිස්වාන පෙනං පුත්තරෙව ආගතං
රාජා අවොච අභමපි කිං දදමි,
ආචික්ඛ මෙ තං යදි අත්ථි හෙතු
යෙන තුවං චිරතරං පිණිතො සියාති.
254. බුද්ධඤ්ච සඛ්ඤං පරිච්ඡියාන රාජ
අනෙකන පානෙනපි වීවරෙන.
තං දඤ්ඤිණං ආදිස මෙ භිත්තාය
එවං අභං චිරතරං පිණිතො සියා.
255. තතො ච රාජා නිපතිත්ථ තාවදෙ
දනං සහස්සා අතුලං දදිත්වා සඛෙක්ඛ,
ආරොචයි පකතිං තථාගතස්ස
තස්ස ච පෙනස්ස දඤ්ඤිණං ආදිසිත්ථ.
256. යො පුජිතො අතිවිය සොභමානො
පාතුරභොසි පුරතො ජනාධිපස්ස,
යකෙක්ඛාහමස්මි පරමිද්ධිපකෙතො
න මඤ්ඤිමිසමසදිසා මත්‍රස්සා.¹
257. පස්සානුභාවං අපරිමිතං මමෙදං
තයානුද්ධං අතුලං දදිත්වා සඛෙක්ඛ,²
සන්තප්පිතො සත්තං සද්ධං බ්‍රහ්මි
යාමාහං සුඛිතො මත්‍රස්සදෙවා'ති.

වුලලසෙඤ්චිපෙතවත්ථ අට්ඨමං.

භාණ්ඩාරං පට්ඨමං.

2. 9

258. යස්ස අත්ථාය ගච්ඡාම කමෙඤ්ඤාපං ධනභාරකා,
අයං කාමදදෙ යකෙක්ඛා ඉමං යක්ඛං නයාමසෙ.
259. ඉමං යක්ඛං ගහෙකාන සාධුකෙන පසඤ්ඤා වා,
යානං ආරොපයිත්වාන ඛිප්පං ගච්ඡාම දචාරකන්ති.
260. යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙය්‍ය සයෙය්‍ය වා,
න තස්ස සාධං භණ්ණෙය්‍ය මිත්තද්දොභා හි පාපකො.

1. න මඤ්ඤිමි සමාසදිසා මාත්‍රස්සා - මිජසං.

2. තයානුසිට්ඨං අතුලං දදිත්වා සඛෙක්ඛ - මිජසං.

252. “එසේයැ” යි කියා (හේ) දන්දෙන තැනට ගියේය. බමුණෝ බත් වැළඳූහ. එය දක්ෂිණාර්ථයෙන් නො ම වැළඳූහ. නැවත හේ දෙවන වර රජගහ නුවරට පෙරළා පැමිණියේය. රජු ඉදිරියෙහි පහළ විය.

253. රජ තෙමේ නැවත පැමිණි ඒ ප්‍රේතයා දැක “යම් හේතුවකින් තෙපි ඉතා දිගුකලක් තෘප්ත වවු ද. ඉදින් එබඳු හේතුවක් ඇත් නම් එය මට කියවු මම ද කිසිවක් දෙමි” යි කී ය.

(ප්‍රේතයා:)

254. රජතුමනි, බුදුන් ද සභන ද ආභාරයෙන් හා පානයෙන් ද වළඳවා සිවුරින් පුද ඒ පිත මට හිත පිණිස දුන මැනවි. එසේ කළ කලා මම වීරකලක් තෘප්ත වෙමි.

255. එබසට අනතුරුව රජ තෙමේ එකෙණෙහි ම පහයෙන් නික්මු මහත් දතක් සියතින් සභනට දී ඒ සියලු පුවත බුදුන්ට කී ය. ඒ ප්‍රේතයාට ද පින් දුන්නේ ය.

256. මෙසේ පුදන ලද ඒ ප්‍රේතයා දෙවසිරිත් අතිශයින් වොරජමින් රජු ඉදිරියෙහි පහළ විය. (මෙසේද කී ය:) මම පරමිසුරට පත් දෙවියෙක්මි. මගේ ඉසුරට සම ඉසුරු ඇති මිනිස්සු නැත්තාහ.

257. මාගේ මේ අපරිමිත අනුභාවය බලන්න. තොප විසින් සභනට මහදන් දී මට පින් දෙන ලද. තරදේවය, හැම කල්හි බොහෝ දනවස්තුයෙන් නිතර තෘප්ත කරන ලද මම සුවපත් වූයෙමි යන්නෙමි.

වුල්ලසෙට්ඨි ප්‍රේතවස්තුව යි.

පළමුවන බණවර නිමි.

2. 9

(වෙළඳ බමුණා අංකුර වෙළෙඳහට මෙසේ කියයි:)

258. වෙළෙඳාමෙන් ධනය රැස්කරන අපි යමක් සඳහා කාමබෝජ රටට යන්නමෝ ද (ඒ කරුණ මෙහි දී ම සිදු වෙයි) මේ දෙවියා කැමති සම්පත් දෙන්නෙකි. (එහෙයින්) අපි මොහු ගෙන යමු.

259. කැමැත්තෙන් හෝ බලාත්කාරයෙන් හෝ මේ දෙවියා අල්වා යානයක නංවාගෙන වහා ද්වාරවතී නගරයට යමු.

(අංකුර)

260. යම් ගසක සෙවණෙහි (යමෙක්) හිඳින්නේ හෝ නිදින්නේ හෝ වෙද (හේ) ඒ ගසේ අත්තක් නො බිඳින්නේ ය. මිත්‍රද්‍රෝහය ලාමක ය.

261. යසස් රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙයා සයෙයා වා,
බන්ධුමි නස්ස ඡීදෙයා අජො වෙ තාදියො සියා'ති.
262. යසස් රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙයා සයෙයා වා,
න නස්ස පනං භීදෙයා මිත්තදුබ්බො හි පාපකො'ති.
263. යසස් රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසීදෙයා සයෙයා වා,
සමුලමි නං අබ්බුභෙයා අජො වෙ තාදියො සියා'ති.
264. යසෙස්කරතතිමි සරෙ වසෙයා
යත්තනපානං පුරියො ලභෙථ,
න නස්ස පාපං මනසාපි විනතයො
කතඤ්ඤො සපුරියෙහි වණ්ණිතො.
265. යසෙස්කරතතිමි සරෙ වසෙයා
අනෙතන පානෙන උපට්ඨිතො සියා,
න නස්ස පාපං මනසාපි විනතයො
අද්දබ්බපාණී දහතෙ මිත්තදුබ්බිං.
266. යො පුබ්බෙ කතකල්යාණො පච්ඡා පාපෙන භිංසති,
අට්ටපාණිහතො පොසො න යො හද්දාති පසස්ති'ති
267. යො අසුද්ධස්ස නරස්ස දුස්සති
සුද්ධස්ස පොසස්ස අනඛණ්ණස්ස,
තමෙව බාලං පට්ඨෙති පාපං
සුමුමො රජො පටිවාතංව බිහෙතො'ති.
268. නාහං දෙවෙන වා මනුසෙසෙන වා
ඉස්සරියෙන වාහං න පුප්පසංගො,
යකෙකාහමස්මි පරමිඤ්චිපකො
දුරඛයමො වණ්ණබලුපපකො'ති.
269. පාණි තෙ සබ්බසොවණේණ පඤ්චාධාරො මධුසංවො,
නානා රසා පඤ්ජරතභි මඤ්ඤාහං තං පුරිඤ්දනති.

(බමුණා:)

261. (යමෙක්) යම් ගස් සෙවණෙකු හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ ද, ඉදින් ඔහුට එබඳු වැඩෙක් වේ නම් හේ ඒ ගසේ කඳ ද සිඳින්නේය.

(අංකුර:)

262. (යමෙක්) යම් ගස් සෙවණෙකු හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ නම් හේ ඒ ගසේ කොළයකුදු නොබිඳින්නේය. මිත්‍රද්‍රෝහය ලාමකය.

(බමුණා:)

263. (යමෙක්) යම් ගස් සෙවණෙකු හිඳින්නේ හෝ නිදන්නේ හෝ වේ නම් ඉදින් ඔහුට එබඳු වැඩෙක් වේ නම් හේ ඒ ගස සහමුලින් ම උදුරන්නේය.

(අංකුර:)

264. (යමෙක්) යම් පුද්ගලයකුගේ ගෙයි එක් රැයක් හෝ වෙසේ ද, යමකු සමීපයෙහි යම් පුරුෂයෙක් ආහාරපාන හෝ (යම්කිසි බොදුනක් හෝ) ලබන්නේ ද ඒ පුද්ගලයාට නපුරක් සිතිනුදු නොසිතන්නේය. කෘතඥභාවය වනාහි බුද්ධාදී උතුමන් විසින් වර්ණිත ද එහෙයිනි.

265. (යමෙක්) එකරැයක් හෝ යමකුගේ ගෙහි වසන්නේ වේ ද, ආහාරයෙන් පානයෙන් උපස්ථාන හෝ කරන ලද වේ ද හේ ඔහුට සිතින් හෝ නපුරක් නොසිතන්නේය. අභිංසක අත් ඇත්තේ ඒ මිත්‍රද්‍රෝහී පුද්ගලයා වනසයි.

266. යමෙක් (යම් පුද්ගලයකු විසින්) පෙර කරන ලද උපකාර ඇත්තේ පසු කලෙක ඒ උපකාර කළු නපුරු ක්‍රියාවකින් පෙළා නම් (අල්ලපාණි) උපකාරකයා නසනලද ඒ පුරුෂ තෙමේ යහපත නොදකී.

267. යමෙක් තමාට දොෂ නොකරන ලද (රාගාදී) කෙලෙස් නැති පිරිසිදු සිත් ඇති මිනිසකුට දොෂ කරයි ද ඒ පාප කම්ය (තෙමේ) උඩු සුළඟට දමනලද සියුම් රජස් මෙන් ඒ නුවණ නැති ඔහු වෙත ම (විපාක වශයෙන්) ආපසු එයි.

(යක්ෂයා:)

268. මම දෙවියකු විසින් හෝ මිනිසකු විසින් හෝ නොමැඩලිය හෙමි. ආධිපත්‍යයෙකින් හෝ නොමැඩලිය හෙමි. මම උතුම් සෘද්ධියට පැමිණි වහා ඉතා දුරයනු සමත් රූපපුවෙන් ද, සිරුරු බෙලෙන් ද යුතු යක්ෂයෙමි වෙමි.

269. කොපගේ දකුණත හැමලෙසින් රන්වනැ. මිහිරි රස වැහෙන ධාරාපසක් ඇත්තේය. ඉන් නොයෙක් රස වැගිරෙයි. කොප සක් දෙව්දු යයි මම සිතමි.

270. නමි දෙවො න ගඤ්ඤො නපි සකෙතා පුරිඤ්ඤෙ
පෙතං මං අඤ්ඤා ජානාහි හෙරුවමො ඉධාගතන්ති.
271. කිංසිලො කිංසමාවාරො හෙරුවස්මිං පුරෙ තුවං,
කෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන පුඤ්ඤං පාණ්ඩිති ඉජ්ඣති'ති
272. තුක්ඛවායො පුරෙ ආසිං හෙරුවස්මිං තද අහං,
සුක්ඛවුත්ති කපණො න මෙ විජ්ජති දතවෙ.
273. ආවෙසනඤ්ඤා¹ මෙ ආසි අසඤ්ඤා උපනතිකෙ,
සද්ධස්ස දනපතීනො කතපුඤ්ඤස්ස ලස්සීනො.
274. තස්ස යාවනකා යනති නානාගොතො වණ්ණබ්බකා,
තෙ ව මං තස්ස පුච්ඡන්ති අසඤ්ඤා නිවෙසනං.
275. කස්ස ගච්ඡාම හද්දං වො කස්ස දනං පදීයතෙ,
තෙසාහං පුට්ඨො වක්ඛාමි අසඤ්ඤා නිවෙසනං.
276. පගගග්ග දක්ඛණං බාහුං එස්ස ගච්ඡාම හද්දං වො,
එස්ස දනං පදීයතෙ අසඤ්ඤා නිවෙසනෙ.
277. තෙන පාණි කාමදදෙ තෙන පාණි මධුස්සවො,
තෙන මෙ බ්‍රහ්මචරියෙන පුඤ්ඤං පාණ්ඩිති ඉජ්ඣති'ති.
278. න කිරි සං අද දනං සකපාණිති කස්සවි,
පරස්ස දනං අනුමොදමානො පාණිං පගගග්ග පාවදි.
279. තෙන පාණි කාමදදෙ තෙන පාණි මධුස්සවො,
තෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන පුඤ්ඤං පාණ්ඩිති ඉජ්ඣති.
280. යො සො දනමද හතො පසකො සකපාණිති,
සො හිසා මානුසං දෙහං කිත්තු සො දිසනං ගතො'ති

1. නිවෙසනඤ්ඤා - මජ්ඣං.

(දෙවිදු:)

270. මම ප්‍රසිද්ධ දෙවියෙක් ද නො වෙමි. ගඳබෙක් ද පුරපුරු නම් වූ සක්දෙවිදු ද නො වෙමි. පින්වත් අංකුරය. “හෙරුව නුවරින් මැරී අවුත් මෙහි උපන් ප්‍රේතයෙක්මි”යි මා දනුව.

(අංකුර:)

271. පෙර හෙරුව නුවර දී තෙපි කෙබඳු සිල් ඇති වූහු ද? කෙබඳු දනසිලාදී කුසල පැවතුම් ඇති වූහු ද? කෙබඳු ශ්‍රේෂ්ඨ වයඹාවකින් තොපගේ අත්හි පින්පලය නිපයේ ද?

(දෙවිදු:)

272. පෙර මම හෙරුව නුවර සන්තාලියෙක් වීමි. ඉතා දුකයේ දිවිපැවැතුම් ඇති බැගැපත් කෙනෙක් වීමි. දන්දීම සඳහා මට කිසිවක් නැති විය.

273. සැදහැනි දන්පතියකු වූ කළපින් ඇති පවට පිළිකුල් කරන අසය්හ සිටුහුගේ ගේ සම්පයෙහි මාගේ ගෙය ද විය.

274. නොයෙක් කුලවල උපන් සිහන්තෝ ද. ගුණ කියා ඉල්ලන්නෝ ද එතැනට පැමිණෙත්. ඔහු එහි දී අසය්හ සිටුහුගේ ගෙය මාගෙන් විවාරත්.

275. තොපට යහපතක් වේවා. කොතැන්හි දන් දෙනු ලැබේ ද? අපි දන් ලැබීමට කොහි යමු ද? මෙසේ (ඔවුන් විසින්) විවාරන ලද මම අසය්හ සිටුහුගේ ගෙය ඔවුන්ට කියමි.

276. “අසය්හ සිටුහුගේ මේ නිවසෙහි දන්දෙනු ලැබේ. මෙතැනට යවු, තොපට යහපතක් වේවා”යි මම දකුණ’න දිගුකොට කීවෙමි.

277. ඒ පුණ්‍ය කම් හේතුවෙන් මාගේ අත කැමැති සම්පත් දෙන්නේ වෙයි. ඒ හේතුවෙන් මාගේ අත ඉෂ්ටවස්තු වගුරුවන්නේ වෙයි. මාගේ ඒ උතුම් හැසිරීම් හේතුවෙන් මා අත්හි පින්පල පහළ වේ.

(අංකුර:)

278. තෙපි වූ කළි සිය අතින් කිසිවකුට දනක් නුදුන්නාව. අනෙකකුගේ දනය අනුමෝදන් වෙමින් අත දිගු කොට කීවහු වනැ.

279. ඒ හේතුවෙන් තොපගේ අත කැමැති සම්පත් දෙන්නේ වෙයි. ඒ හේතුවෙන් තොප අත ඉෂ්ටවස්තු ප්‍රසව කරන්නේ වෙයි. තොපගේ ඒ බ්‍රහ්මවයඹායෙන් අත්හි පුණ්‍ය ඵලය පහළ වෙයි.

280. පින්වත. යම් අසය්හ නම් සිටුවරයෙක් පහන් සිතැතිව සියතින් දන් දුන්නේ ද, හේ මිනිස් සිරුර හැර පියා කවර දෙසකට ගියේ වේ ද?

281. නාහං පජානාමි අසඤ්ජානිතො
අභිග්ගිඤ්ජානං ගතිං ආගතිං වා
සුත්තං මෙ වෙසසංවිඤ්ජානං සන්තිකං
සක්කස්ස සහව්‍යානං ගතො අසඤ්ජානි.
282. අලමෙව කාතුං කල්‍යාණං දුතං දුතුං යථාරහං,
පාණිං කාමදදං දිස්වා කො පුඤ්ඤං න කරිස්සති.
283. සො හි නුත ඉතො ගතො අනුපප්පානා දාරකං,
දුතං පට්ඨාපට්ඨස්සාමි යං මමස්ස සුඛාවහං.
284. දස්සාමනනං පානං වස්සෙත්තාසනානි ව,
පපං උදපානං දුග්ගෙ සංකමනානි ව.
285. කෙන තෙ අභිභුජි කුණ්ඩා මුඛං කුණ්ඩලිකතං,
අකංචිති ව පඤ්ඤානි කිං පාපං පකතං තයා'ති.
286. අභිග්ගිඤ්ජානං ගහපතිතො සද්ධස්ස සරමෙසිතො,
තස්සාහං දුතවිස්සංගෙ දුතො අධිකතො අහං.
287. තස්ස යාවනකෙ දිස්වා ආගතෙ භොජනස්මිකෙ,
එකමනං අපකමම අකාසිං කුණ්ඩලිමුඛං.
288. තෙන මෙ අභිභුජි කුණ්ඩා මුඛං කුණ්ඩලිකතං,
අකංචිති ව පඤ්ඤානි තං පාපං පකතං මයා'ති.
289. ධම්මෙන තෙ කාපුරිස මුඛං කුණ්ඩලිකතං,
අකංචිති ව පඤ්ඤානි,
යං ජං පරස්ස දුතස්ස අකාසිං කුණ්ඩලිමුඛෙනි.
290. කථං හි දුතං දදමානො කරෙය්‍ය පරපක්ඛං,
අතං පානං බාදනීයං වස්සෙත්තාසනානි වා'ති.
291. සො හි නුත ඉතො ගතො අනුපප්පානා දාරකං,
දුතං පට්ඨාපට්ඨස්සාමි යං මමස්ස සුඛාවහං.
292. දස්සාමනනං පානං වස්සෙත්තාසනානි ව,
පපං උදපානං දුග්ගෙ සංකමනානි වා'ති.

281. අන්‍යයන් විසින් ඉවසිය නොහැකි පරිත්‍යාගාදිය ඉවසන, සිරුරින් රැස් වීහිඳෙන අසයන සිටුහුගේ පරලොව ගමන හෝ යළි මෙලොවට ආගමනය මම නොදනිමි. වැළිත් අසයන සිටුකුමා ශක්‍රයාගේ සහභාවයට ගියේ යැයි මා විසින් වෙසවුණු සම්පයෙහි දී අසන ලද.

(අංකුර:)

282. කිසියම් පිනක් කරන්නට සුදුසු ම ය, ශක්ති පරිදි දනක් දෙන්නට සුදුසු ම ය. කැමති සම්පත් දෙන අත දැක (මා වැනි) කවරෙක් නම් පිනක් නො කරන්නේ ද?

283. ඒ මම මේ වැලිකතරින් ඉවත් වැ ගොස් ද්වාරවතී නුවරට පැමිණ යම් පිනක් මට සැප ඵලවනුයේ වේ නම් ඒ දනමය පින පවත්වන්නෙමි.

284. අහර හා පැන් ද පිළි සහ සෙනසුන් ද දෙමි. පැන්හල් හා ළිං ද දුර්ගයන්හි හේ දඩු ද පිහිටුවන්නෙමි.

(අංකුර වෙනත් ප්‍රේතයකු දැක මෙසේ විවාරයි:)

285. කුමක් නිසා තොපගේ ඇඟිලි කුණුව වකුටු වී ද? මුහුණ කොඩොලක් මෙන් විකාර වූයේ ද? ඇසින් කබ වැහෙන්නේ ද? තොප විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද?

286. සිරුරෙන් රැස් වීහිඳෙන, ගැහැවියෙක් වූ, සැදැහැති, ගිහිගෙයි වසන, ඒ අසයන සිටුහුගේ දන්දෙන තැන දන් දීමෙහි අධිකාරී වශයෙන් මම පත්කරන ලද වෙමි.

287. එහි අහර පිණිස පැමිණිය යදියන් දැක මම එකත් පසෙකට ඉවත් වැ මුහුණ හැකිළවූයෙමි.

288. එහෙයින් මගේ ඇඟිලි වකුටු විය. මුහුණ ද හැකුළුණේ විය. ඇසින් කළු වැගිරේ. ඒ පව මා විසින් කරන ලද.

(අංකුර:)

289. නින්දිත පුරුෂය, තොපි යම් භෙයෙකින් මෙරමා ගේ දනට මුව හැකිළවීම් කළහු ද, එහෙයින් ධර්මය අනුව තොපගේ මුහුණ හැකිළිණි. ඇස් ද කළු වගුරයි.

290. ආහාර පාන ද කැපුකු දැ ද පිළි හා සෙනසුන් ද දෙන පුරුෂ කෙසෙයින් මෙරමා ලවා සිදු කටයුත්තක් කරන්නේ ද.

291. ඒ මම මෙයින් ගොස් ද්වාරවතී නුවරට පැමිණ මෙලොව පරලොව සැප උපදවන මහදන් පවත්වන්නෙමි.

292. ආහාර පාන ද පිළි හා සෙනසුන් ද පැන්සල් සහ දිය පොකුණු ද දුර්ගමස්ථානයෙහි හේ දඩු පාලම් ද කරවා දෙන්නෙමි.

293. තනො හි සො කිවත්තො අනුප්පානො දොරකං,
දුතං පට්ඨාපයි අබ්බරො යං තුමස්ස සුඛාවහං.
294. අද අත්තඤ්ඤි පානඤ්ඤි විත්ථෙයනාසනානි ව,
පපඤ්ඤි උද්දානඤ්ඤි විප්පසංකොත වෙතසා.
295. කො ජානො කො ව තසිකො කො විත්ථං පරිවස්සති,
කස්ස සන්තානානි යොග්ගානි ඉතො යොජෙනතු වාහනං.
296. කො ජත්තව්ජති ගජධිඤ්ඤි කො මාලං කො උපාහනං,
ඉතිසසු තත්ථ සොසෙතති කප්පකා සුදමාගධා;
සද සායඤ්ඤි පානො ව අබ්බරස්ස නිවෙසනෝති.
297. සුඛං සුපති අබ්බරො ඉති ජානාති මං ජනො,
දුක්ඛං සුපාමි සිත්ථික යං න පස්සාමි යාවකෙ.
298. සුඛං සුපති අබ්බරො ඉති ජානාති මං ජනො,
දුක්ඛං සුපාමි සිත්ථික අප්පකෙසු වඤ්ඤකෙ.
299. සංකොතො වෙ තෙ වරං දජ්ජා තාවතිංසානම්ඝ්ඝරො,
කිස්ස සබ්බස්ස ලොකස්ස වරමානො වරං වරෝති.
300. සංකොතො වෙ මෙ වරං දජ්ජා තාවතිංසානම්ඝ්ඝරො,
කාලුට්ඨිතස්ස මෙ සනො සුරියසසුග්ගමනං පති.
දිබ්බා භස්සා පාතුභවෙය්ගුං සිලවනොතා ව යාවකා,
301. දදනො මෙ න ථීයෙථ දත්තා නානුකපෙය්ගහං,
දදං චිත්තං පසාදෙය්ගං එවං සක්කං¹ වරං වරෝති.
302. න සබ්බචිත්තානි පරෙ පච්චෙච්ඡ
දදෙය්ග දුතඤ්ඤි ධනඤ්ඤි රකෙඛ,
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙය්ගා
අතිප්පදනොත කුලා න භොතති.
303. අද්දාමතිදුතඤ්ඤි තප්පසංසතති පණ්ඩිතා
තස්මා හි දුතා ධනමෙව සෙය්ගා,
සමෙන වනෙය්ග සඨිරධම්මොති.

1. එතං සක්කං - මජ්ඣං.

293. ඒ අංකුර තෙමේ ඒ මරුකතරින් පෙරළා නික්ම ද්වාරවති නුවරට පැමිණ යම් දනක් තමන්ට සැප එළවා නම් ඒ මහඳන් පැවැත්වී ය.

294. පහන් සිතින් යුතු වූ අහර හා පැන් ද, පිළි සහ සෙනසුන් ද පැන්හල් සහ දියපොකුණු ද දුන්නේ ය.

295. කවරෙක් බඩසා ඇත්තේ ද කවරෙක් පවස් ඇත්තේ ද කවරෙක් පිළි වැළඳගන්නේ වේ ද කවරෙකු ගේ ඊයෙහි ගොන්නු විඩාවට පැමිණියාහු ද මේ වාහන සමූහයෙන් කැමැති වාහනයක් යොදා ගනින්නා.

296. කවරෙක් කුඩ කැමැත්තේ ද කවරෙක් ගඳ - මල් කැමැත්තේ ද කවරෙක් වහන් කැමැත්තේ ද යි මෙසේ කියමින් ඒ අඛණ්ඩගේ නිවසෙහි කපුටෝ ද අරක්කැමියෝ ද සුවඳ දෙන්නෝ ද හැම ද උදය-සවස සෝභා කෙරෙති.

(අඛණ්ඩ සිත්ධකට කියයි)

297. අඛණ්ඩ සැපසේ නිදහි යි මහජන තෙමේ මා (ගැන) දනියි. සිත්ධකය, යම් හෙයෙකින් මම යදියන් නො දක්නෙමි ද. එහෙයින් (මම) දුකසේ නිදමි.

298. අඛණ්ඩ සැපසේ නිදහි යි ජන තෙමේ මා දනියි. ගුණ කියමින් යදිනවුන් (දන්සැලෙහි) මද වූකල්හි සිත්ධකය මම දුකසේ නිදමි.

(සිත්ධක:)

299. තවතිසා වැසි දෙවියන්ට ද සියලු ලොකයාට ද ප්‍රධාන වූ ශක්‍ර තෙමේ තොපට වරයක් දෙන්නේ නම් වර කැමැති වූ තෙපි කිනම් වරයක් අයදිනු ද?

300-301. ඉදින් තවතිසා වැසියනට ඉසුරුවූ සක්දෙව්දු මට වරයක් දෙන්නේ නම් මෙබඳු වරයක් සක්දෙව්දුගෙන් පතමි. එනම්: අලුයම නැගී සිටි මට හිරු උදවන වෙලෙහි ම දිවාමය ආහාරයෝ පහළ වෙත්වා. යදියෝ සිල්වත් වෙත්වා. දන්දෙන මාගේ දනවස්තුව නොගෙවෙවා. දන් දී මම පසුතැවිලි නො වෙමිවා. දන්දෙමින් සිත පහදවමිවා යනු යි.

(නීති ශාස්ත්‍රයෙහි නිපුණ සොණක:)

302. සියලු වස්තූපකරණයෙන් අත්හට නො දෙන්නේ ය. දන් ද දෙන්නේ ය, ධනය ද රක්තේ ය. එහෙයින් දන් දීමට වඩා ධනය ම උතුම් වෙයි. අධික දනයෙන් කුලයෝ නො පවතිත්.

303. නුවණැත්තෝ අදනයක් අතිදනයක් නො පසසත්, එහෙයින් දනයට වඩා ධනය ම උතුම් වෙයි. දීම නො දීම දෙකෙහි සමලෙස පවත්නේ ය, එය වූ කලී නැණැතියන් ගිය මග යි.

304. අහො වතාරෙ අහමෙව දජ්ඣං
සනෙතා හි මං සපුරිසා හපෙය්‍යං,
මෙසොව නික්කානතිපුරයනොත්තං¹
සනතප්පයෙ සබ්බවණ්ණකානං.
305. යසස් යාවනකෙ දිස්වා මුඛවණ්ණො පසිද්ධි,
දත්වා අත්තමනො හොති තං සරං වසතො සුඛං.
306. යසස් යාවනකෙ දිස්වා මුඛවණ්ණො පසිද්ධි,
දත්වා අත්තමනො හොති එසා යඤ්ඤස්ස² සමපද.
307. පුබ්බෙව දනා සුමනො දදං වීතං පසාදයෙ,
දත්වා වත්තමනො හොති එසා යඤ්ඤස්ස සමපද³ති.
308. සට්ඨිවාහසහස්සානි අඬුරස්ස නිවෙසනෙ,
හොජනං දීයතෙ නිව්චං යඤ්ඤපෙක්ඛස්ස ජනතුනො.
309. තිසහස්සානි සුද්ධං හි ආමුක්ඛමණ්ඩලා,
අඬුරං උපජිවන්ති දුතෙ යඤ්ඤස්ස ව්‍යාවටා.
310. සට්ඨිපුරිසසහස්සානි ආමුක්ඛමණ්ඩලා,
අඬුරස්ස මහාදුතෙ කට්ඨං ඵාලෙනති මාණවා.
311. සොළසිත්ථිසහස්සානි සබ්බාලඬුරභුසිතා,
අඬුරස්ස මහාදුතෙ විධා පිණ්ණිකති නාරියො.
312. සොළසිත්ථිසහස්සානි සබ්බාලඬුරභුසිතා,
අඬුරස්ස මහාදුතෙ දඬිගාහා උපට්ඨිතා.
313. බහුං බහුණං පාදසි වීරං පාදසි බක්ඛයො,
සක්කච්චිඤ්ච සහස්වා ව චිත්තීකත්වා පුනපුනං.
314. බහු මාසෙ ව පකෙඛ ව උතුසංචිත්තරානි ව,
මහාදුතං පවිකෙතසි අඬුරො දීසමනාරං.
315. එවං දත්වා යජිත්වා ව අඬුරො දීසමනාරං,
සො හිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසුපගො අහු⁴ති.
316. කටච්ඡුතික්ඛං දත්වාන අනුරුද්ධස්ස ඉඤ්ඤො,
සො හිත්වා මානුසං දෙහං තාවතීංසුපගො අහු.
317. දසති යානෙති අඬුරං ඉඤ්ඤො අතිරොච්ඡි,
රූපෙ සංඥා රසෙ ගන්ධෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ව මනොරමෙ.
318. ආයුතා යසසා වෙව වණ්ණොන ව සුබ්බෙ ව,
ආධිප්පෙවන අඬුරං ඉඤ්ඤො අතිරොච්ඡිති.

1. නික්කං පටිපුරයනොත්තං - මජ්ඣ.

2. යඤ්ඤස්ස - සි. මු. ප.

304. (අංකුර:) හවත, සෝනකය, මම දන් දෙන්නෙමි ම යැ. සන්ත්තන් තිදෙර ඇති සන්පුරුෂයෝ මා ඇසුරු කෙරෙත්වා. පහත්බිම් මනා ලෙස පුරවමින් වසින මහාමෙඝයක් මෙන් සියලු යදිදන්නන්ගේ මත දෙළ සන්තර්පණය කෙරෙමවා.

305. යදියන් දක යමකුගේ මුඛවර්ණය පැහැපත් වේ ද, යමෙක් දන් දී සතුටු සිතැති වේ ද, ඒ ගෙය (ඵතී) වසන්තභූත සැප වේ.

306. යදියන් දක යමකුගේ මුඛවර්ණය පහදී ද, දන් දී යමෙක් තුටු සිත් ඇති වේ ද, මෝ දනය පිළිබඳ සම්පත්තියි.

307. දන් දීමෙන් පෙර ම සතුටු සිත් ඇත්තේ වේ ද, දන් දෙන විටත් සිත පහදවන්නේ වේ ද, දන් දී අවසන්හිත් සතුටු සිත් ඇත්තේ වේ ද, මෝ දනයාගේ සම්පත් වේ.

308. දන් දීමෙහි ම අදහස් ඇති අභිකුර රජුගේ නිවෙසෙහි ගැල් සැටදහසක අහර නිතර සත්ත්වවර්ගයාට දෙනුලැබේ.

309. මහායාග යැ යි නම් කරනු ලැබූ මේ දනයෙහි යෙදී සිටි නොයෙක් මිණිකොඩොල් පැළඳි කුන්දහසක් පමණ අරක්කැමියෝ අංකුර රජු නිසා ජීවත් වෙත්.

310. පළන් මිණි කොඩොල් ඇති සැට දහසක් තරුණ පුරුෂයෝ ඒ අංකුර රජුගේ මහාදනයෙහි දර පළන්.

311. අංකුර රජුගේ මහාදනයෙහි සවිලකරින් සැරසුණු සොළොස් දහසක් අහනෝ කුළුබඩු අඹරා පිඩු කරන්.

312. අභිකුර රජුගේ මහදනගැ සවිලකරින් සැරසුණු සොළොස් දහසක් අහනෝ හැඳිගත් අත් ඇතිව එළඹ සිටියෝ වෙත්.

313. එ රජු තන් දනහට බොහෝ කලක් බොහෝ දන් දුන්නේ ය. සකස් කොට ද සියතින් ද ගරුබුහුමන් පෙරදැරි කොට පුනපුනා දුන්නේ ය.

314. අංකුර තෙමේ බොහෝ මාසගණනක් මුළුල්ලෙහි ද බොහෝ පක්ෂ ගණනක් මුළුල්ලෙහි ද බොහෝ සෘතු මුළුල්ලෙහි ද බොහෝ අවුරුදු මුළුල්ලෙහි ද දිගුකලක් මහදන් දුන්නේ ය.

315. මෙසේ අභිකුර දිගුකලක් දන් දී මහායාග කොට මිනිස් සිරුර හැරපියා තවතිසා දෙවිලොවට ගියේ ය.

316. ඒ ඉන්දක තරුණයා අනුරුත් තෙරුන්හට සැන්දක් පමණ බත් දී මිනිසත් බව හැරපියා තවතිසා දෙවිලොවට ගියේ ය.

317-318. ඉන්දක දෙව්දු අභිකුර දෙව්පුතුව වඩා දස කරුණෙකින් අධික වැ බබළයි. මනහර වූ රූපයෙන් ද ශබ්දයෙන් ද රසයෙන් ද සුවි-
දින් ද පහසින් ද ආයුෂයෙන් ද පරිවාර සම්පත්තියෙන් ද සිරුරු පැහැ-
යෙන් ද සැපයෙන් ද ඉසුරෙන් ද ඉන්දක අභිකුර පසුබා බබළයි.

319. මහාදනං තයා දින්නං අඛතුරො දිසමනතරං,
අතිදුරෙ නිසින්නොසි ආගව්‍ය මම සනතිකෙ'ති.
320. තාවතීංසෙ යද්‍ය චුද්ධො සිලායං පණ්ඩුකඛලෙ,
පාරිච්ඡන්තකමුලමිච්චි විහාසි පුරිසුත්තමො.
321. දසසු ලොකධාතුසු සනතිපතීඛාන දෙවතා,
පසිරුපාසනති සමුද්ධං වසන්තං නගමුඛති,
322. න කොචි දෙවො වණ්ණණන සමුද්ධං අතිරොචති,
සබ්බෙ දෙවෙ අධිගග්ග සමුද්ධොව වීරොචති.
323. යොජනානි දස දෙව ව අඛතුරොයං තද්‍ය අහු,
අවිදුරෙව චුද්ධස්ස ඉන්ද්‍රකො අතිරොචති.
324. ඔලොකෙඛාන සමුද්ධො අඛතුරස්සොපි ඉන්ද්‍රකං,
දකඛිණෙය්‍යං පභාවෙනොතා ඉදං වචනමබුචි.
325. මහාදනං තයා දින්නං අඛතුරො දිසමනතරං,
අතිදුරෙ නිසින්නොසි ආගව්‍ය මම සනතිකෙ.
326. චොදිතො භාවිතතොන අඛතුරො ඉදමබුචි,
කිං මග්ගං තෙන දුතොන දකඛිණෙය්‍යොන සුඤ්ඤතං.
327. අයං සො ඉන්ද්‍රකො යකෙඛා දරුජා දුතං පරික්කං,
අතිරොචති අමෙහති වන්ද්‍ර කාරාගණෙ යථා.
328. උජ්ජඛගලෙ යථා බෙතො ධීජං බහුකමු¹ රොපිතං,
න විපුලං ඵලං හොති නපි තොසෙති කස්සකං.
329. තරෙව දුතං බහුකං දුසසීලෙසු පතිට්ඨිතං,
න විපුලං ඵලං හොති නපි තොසෙති දයකං.
330. යථාපි හදුකෙ බෙතො ධීජං අප්පමි රොපිතං,
සමො ධාරං පවෙච්ඡන්තෙ ඵලං තොසෙති කස්සකං.
331. තරෙව සීලවනොසු ගුණවනොසු තාදිසු,
අප්පකමු කතං කාරං පුඤ්ඤං හොති මහස්ථල'නති.
332. විවෙය්‍ය දුතං දුතඛිං යථා දින්නං මහස්ථලං,
විවෙය්‍ය දුතං දඛාන සග්ගං ගව්‍යතති දයකා.
333. විවෙය්‍ය දුතං සුගතප්පසාදං
යෙ දකඛිණෙය්‍යා ඉධ ථීවලොකෙ,
ඵනෙසු දින්නානි මහස්ථලානි
ධීජානි වුක්කානි යථා සුබෙතො'ති.

අඛතුරපෙතවක්‍රීය නවමං.

1. බහුසු - මජ්ඣ.,

2. සිමින්නාව මජ්ඣ.,

(බුදුහු:)

319. අභිකුරය, තොප විසින් දිගුකලක් මහදන් දෙන ලද. තෙපි දන් ඉතා දුර සිටිනහු, මා වෙත එව්.

320. යම් කලෙක පුරුෂොත්තම වූ බුදුහු තවතිසා දෙව්ලොවැ පරසතුරුක්මුලැ පඩු ඇඹුල් සලස්නෙහි වුසුහු ද,

321. දසදහසක් ලොධාහි දෙවියෝ රැස් වූ මෙර මුදුනෙහි වසන සම්බුදුන් ඇසුරු කෙරෙත්.

322. කිසි දෙව්කෙනෙක් සිරුරු පැහැයෙන් බුදුනට වඩා නො බබළති. බුදුහු ම සියලු දෙවියන් අබ්බවා බබළති.

323. මේ අංකුර එකලැ දෙළොස් යොදනක් පමණ දුර විය. ඉන්දක වූකලි බුදුන්හට නුදුරු තැන ම අධික වූ බබළයි.

324-325. බුදුහු අභිකුර ද ඉන්දක ද බලා දන් පිළිගැනීමට සුදුස්සා පැහැදිලි කෙරෙමින් මේ වචන කීහු: අභිකුරය, තොප විසින් දිගුකලක් මහදන් දෙන ලද. තෙපි ඉතා දුර සිටිනහු. මා වෙත එව්.

326. භාවිත සිත් ඇති බුදුන් විසින් මෙහෙයුම් ලද අභිකුර මේ වචනය කී ය: දක්ෂිණාර්භයන්ගෙන් හිස් වූ මාගේ දනයෙන් කවර ප්‍රයෝජන ද?

327. ඒ මේ ඉන්දක දෙවිපින් සුලු දනක් දී තරුගණ මැද සඳ මෙන් අප අබ්බවා බබළයි.

328. යම් සේ ඉතා තදබිම ඇති කෙනෙහි වසුළු බිජුවට බොහෝ වුව ද මහත්ඵල නො වේ ද, එය කස්සකයා නො ම සතුටු කෙරේ ද,

329. එසේ ම දුශ්ශීලයන් කෙරෙහි පිහිටුවන ලද මහාදනය මහභූ ඵල දෙන්නේ නො වේ. එය කස්සකයා නො ම සතුටු කෙරේ.

330. යම්සේ යහපත් කෙනෙකු වසුළු බිජුවට අල්ප වුව ද වැසි දහර මොනොවට පවත්නා කලැ ඵලය (අස්වැන්න) ගොවියා සතුටු කෙරේ ද?

331. එසේ ම ධ්‍යානාදි ගුණවත් තාදී (නොසෙල්වෙන) ලක්ෂණ-යෙන් යුත් සිල්වතුන් කෙරෙහි කරන ලද පුණ්‍යාපකාරය ස්වල්ප වුව ද මහත් ඵල ඇත්තේ වෙයි.

332. යමකු විෂයෙහි දෙන දන මහත්ඵල වේ නම් එබඳු පින්කෙත නුවණින් පිරික්සා දියයුතු ය. දයකයෝ නුවණින් පිරික්සා දන් දී සුගතියට යෙති.

333. මේ මිනිස් ලොවැ දන් පිළිගැනීමට සුදුසු යම් පුද්ගලයෝ වෙත් ද ඔවුන් නුවණින් පිරික්සා දන් දීම බුදුන් විසින් පසස්නා ලද. යහපත් කෙනෙහි වසුළු බිජුවට යම්සේ ද, එසේ ම මේ දක්ෂිණාර්භයන් විෂයෙහි දන් දන ද මහත්ඵල වේ.

2. 10

334. දිවාචිහාරගතං භික්ඛුං ගඛ්ඛාතීරෙ නිසික්ඛාකං,
තං පෙතී උපසංඛතමෙ දුඛ්ඛණ්ණං තීරුදස්සනා.
335. කෙසා වස්සා අතිදිසා යාව භූමාවලමිඛරෙ,
කෙසෙති යා පටිච්ඡන්තා සමණං එතද්වුට්.
336. පඤ්චපණ්ණසවස්සානි යතො කාලකතා අහං,
නාතිජානාමි භුක්තං වා පිතං වා පන පානීයං;
දෙති තුං පානීයං හනෙත තසිකා පානීයාය මෙ'ති.
337. අයං සිනොදිකා ගඛ්ඛා නිමවනතතො සඤ්ඤි,
පිට එතො ගහෙකාන කීං මං යාවසි පානීයං.
338. සවාහං හනෙත ගඛ්ඛාය සයං ගණ්ඤාමි පානීයං,
ලොභිතං මෙ පරිවත්තති තස්මා යාවාමි පානීයං.
339. කිත්ථු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛටං කතං,
කිස්ස කම්මට්ඨපාකෙන ගඛ්ඛා තෙ භොති ලොභිතභති.
340. පුත්තො මෙ උක්ඛරො නාම සද්දො ආසි උපාසකො,
සො මඤ්ඤං අකාමාය සමණානං පටෙව්ඡති.
341. චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා පට්ටයං සයනාසනං,
තමහං පරිභාසාමි මට්ඨෙරෙන උපද්දනා.
342. යං තුං මඤ්ඤං අකාමාය සමණානං පටෙව්ඡති,
චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා පට්ටයං සයනාසනං.
343. එතං තෙ පරලොකස්මිං ලොභිතං භොතු උක්ඛරං,
තස්ස කම්ම චිපාකෙන ගඛ්ඛා මෙ භොති ලොභිත'භති.

උක්ඛරමාතුපෙතවික්‍ර්ම දසමං.

2. 11

344. අහං පුරෙ පබ්බජිතස්ස භික්ඛුනො
සුක්ඛං අද්ධිං උපගමෙ යාවිතා,
තස්ස චිපාකො චිපුලඵලුපලධාති
බ්බු ව මෙ උපපජ්ජරෙ වත්තකොට්ඨො.

2 . 10

334. විවර්ණ වූ බියකරු දැකූම ඇති ප්‍රති දිවාවිහරණයේ යෙදී ගංතෙර හුන් ඒ භික්ෂුහු වෙත එළැඹියා.

335. ඇගේ කෙස් වැටිය ද ඉතා දිග ය. බීම දක්වා එල්බෙයි. කෙහෙයෙන් පිළිසන් වූ හි මහණහට මේ වචනය කීවා.

336. වහන්ස, මම යම්දවසක කලුරිය කළා වෙමි නම් එතැන් සිට පස්පනස් වසරක් මුළුල්ලෙහි අනුභව කළ අහරක් හෝ පූ පැනක් නො දනිමි. පවසින් පෙළුණෙමි. පැන් පිණිස (ඇවිදිනා) මට තෙපි පැනක් දෙවු.

(භික්ෂු:)

337. සිහිල් දිය ඇති මේ ගහ තිමවස් පව්වෙන් ගලා බසී. මේ ගහින් දිය ගෙන පානය කරව, කුමක් හෙයින් මා (ගෙන්) පැන් යදිහි ද?

(ප්‍රේමී:)

338. වහන්ස, ඉඳින් මම ගහෙහි පැන් තොමෝ ම ගන්නෙමි නම් එය මට ලෙයට පෙරළෙයි. එහෙයින් (තොප) පැන් යදිමි.

(භික්ෂු:)

339. කයින් වචනයෙන් සිතින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පවිකමක විපාකයෙන් ගහ (දිය) තිට ලේ වෙයි ද?

(ප්‍රේමී:)

340-341. මාගේ උත්තර නම් පුත් පැදහැවත් උපාසකයෙක් විය. හේ මාගේ නො කැමැත්තෙන් මහණුන්හට සිවුරු ද පිණ්ඩපාතය ද සෙනසුන් සහ ගිලන් පස ද දෙයි. මසුරුකමින් පෙළුණු මම ඔහුට මෙසේ පරිභව කෙරෙමි:

342. යම් හෙයකින් තෙපි මාගේ නො කැමැත්තෙන් මහණුන්හට සිවුරු පිණ්ඩපාත ප්‍රත්‍යය සෙනසුන් දෙවු ද?

343. “උත්තරය, මේ සියල්ල ම තොපට පරලොව දී ලේ වෙවා” යනුයි. ඒ පවිකමහි විපාකයෙන් ගහ දිය මට ලේ වෙයි.

උත්තරමාතෘ ප්‍රත්‍යවස්තුවයි.

2 . 11

344. පෙර මා වෙත අවුත් (නුල්) ඉල්ලූ පැවිදි වූ කෙලෙසුන් සුන් (එක් පසේ බුදුවරයකුට) මම නුල් දිනිමි. එ දන්හි මහත් එලය දන් ලැබේ. බොහෝ වූ වස්ත්‍ර යුගලයෝ මට උපදිති.

345. පුප්ඵාහික්ඛිණ්ණං රමිතං විමානං
අනෙකච්ඡිතං නරනාරිසෙවිතං,
සාහං භුඤ්ජාමි ච පාරුපාමි ච
පඤ්ඤාච්ඡිකා¹ න ච තාව ධියති.
346. කසෙසව කම්මස්ස විපාකමනවයා
සුඛස්සා සාතස්සා ඉධුපලබ්භති,
සාහං ගතොසා පුනරෙව මානුසං
කාහාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත මං.
347. සත්ත තුවං වසසසතා ඉධාගතා
ජිණ්ණං ච වුද්ධා ච තභිං භවිස්සසි,
සමෙබ්ව භෙ කාලකතා ච ඤාතතා
ක්ඛිං තත්ථ ගතොසාන ඉතො කරිස්සසි.
348. සතෙතව වසකානි ඉධාගතාය මෙ
දිබ්බස්සා සුඛස්සා සමප්පිතාය,
සාහං ගතොසා පුනරෙව මානුසං
කාහාමි පුඤ්ඤානි නයයාපුත්ත මනති.
349. සො තං ගතොසාන පසංගා බාහායං
පච්චානගිකාන රෙරිං සුද්ධමලං,
වදෙසි අඤ්ඤාමි ජනං ඉධාගතං
කරොප පුඤ්ඤානි සුඛපලබ්භති.
350. දිව්ඛා මයා අකතෙන සාධුතා
පෙතා විහංගානි තරෙව මානුසා,
කම්මස්සා කතා සුඛවෙදනීයං
දෙවා මනුස්සා වං සුඛෙ ධීතා² පජාති.

සුත්තපෙතවිද්‍යා ඵකාදසමං.

2. 12

351. සොචණ්ණං සොපානඵලකා සොචණ්ණං වාලුකසන්ධිතා
තත්ථ සොගතධියා වග්ගෙ සුචිගතො මනොරමා.
352. නානා රුකෙකිභි සඤ්ඤානා නානාගතධියමෙරිතා,
නානාප්‍රමසඤ්ඤානා පුණ්ඩරිකසමොතතා.³
353. සුරභි සමපවායනති මනුඤ්ඤා මාලුතෙරිතා,
භංසා කොඤ්ඤාභිරුද්ධා වකචාකාභිකුජිතා.
354. නානා දිජගණාකිණ්ණං නානාසරගණාසුතා,
නානාඵලධරා රුක්ඛා නානාපුප්ඵධරා වතා

1. පුඤ්ඤාච්ඡිකා - සි.

2. ධීතා - මජ්ඣං.

3. සුඛධිතා - පු.

4. සොණ්ණං - සිඳු.

5. සමොගතා - සිඳු ii ප.

345. මලින් ගැවසුණු මනහර, නොයෙක් විත්‍ර ඇති, නරනාරින් විසින් සෙවුනා ලද දෙව්විමන ඒ මම පරිභොග කරමි. කැමැති පිළියක් පොරොවාගනිමි. බොහෝ සමපත් ඇත්ති වෙමි. ඒ ධනය ද නො පිරිහෙයි.

346. ඒ සුත්‍රදාමය පිනෙහි හෙතුවෙන් සුඛ විපාක වූ මේ මිහිරි සුවය මේ විමනෙහි දී ලැබේ. නැවතත් මිනිස් ලොවට ගොස් ඒ මම පින් කරන්නෙමි. ස්වාමීපුත්‍රය, මා එහි පමුණුවන්න.

347. තෙපි සත්ඨියවයෙකින් මතුයෙහි මෙහි ආවවු ය. (කර්මානුභාවයෙන් තරුණ ලෙසින් මෙතෙක් කල් සිටි තොප මිනිස් ලොවට ගියහොත්) ජරායෙන් දුරු වැ එහි දී මහලු වන්නවු ය. තොපගේ සියලු ම නැයෝ ද කලුරිය කළහ. මෙතැනින් එහි ගොස් තෙපි කුමක් කරන්න වු ද?

348. ස්වාමීපුත්‍රය, මෙහි පැමිණි දෙව් සැපත් වැළඳු මට සත්වයක් ඉක්මයේ යයි හඟිමි. ඒ මම නැවතත් මිනිස් ලොවට ගොස් පින් කරන්නෙමි. මා (මිනිස් ලොවට) පමුණුවන්න.

349. ඒ විමාන ප්‍රේත තෙමේ මහලු වූ ඉතා දුබල වූ ඒ ස්ත්‍රිය අතින් අල්වා ගෙන බලාත්කාරයෙන් මෙන් ශමට පමුණුවා මෙසේ කී ය; "පින් කරවූ සුව ලැබේ"යි මෙතැන පැමිණි අනෙක් ජනයාට ද කියව.

350. රැස් නො කළ කුශලකම්යන් හෙතෙකොට ගෙන, ප්‍රේතයෝ ද එසේම මනුෂ්‍යයෝ ද වෙහෙසෙත්. සුව විපාක දෙන පින්කම් කොට සැපතෙහි පිහිටි දෙව් වූත් මනුෂ්‍ය වූත් ප්‍රජා තොමෝ මා විසින් දක්නා ලදි.

සුත්ත ප්‍රේත වස්තු යි.

2. 12

351. ඒ පොකුණෙහි රනින් කළ හිණිපෙති හා පෝරු ද ඇත්තේ ය. රන්මුවා වැල්ලෙන් යුක්ත ය. මනහර වූ සුවදැති සිත්කලු වූ හෙල්මැලි ඇත.

352. ඒ පොකුණ වටින් නොයෙක් රුක්වලින් ගැවසිගත්තේ ය. අවට නන්වදැරුම් සුවද සුළං හමන්නේ ය. නොයෙක් රතුසුල්වලින් වැසුණු දියතලා ඇත්තේ ය. හෙළපියුමින් ද මොනොවට වැසී පවතී.

353. මනහර සුළඟින් සෙලවුණු සුවද හමයි හංසයන් සහ කොස්ලිහිණියන් විසින් කරන ලද මනහර නාද ඇත්තේ ය. සත්වා ලිහිණියන් විසින් කරන ලද ශබ්ද ඇත්තේ ය.

354. නොයෙක් පක්ෂිසමූහයාගෙන් ගැවසිගත්තේ ය. නානාවිධ වූ පක්ෂිනාද සමූහයෙන් යුක්ත ය. නොයෙක් එල දරනගස් අවට ඇත්තේ ය. නොයෙක් සුවදින් යුත් මල්දරන වනයෝ ද ඇත.

355. න මනුසොසසු ඊදිසං නගරං යාදිසං ඉදං
පාසාද ඛහුකා තුග්ගං සොවණ්ණරුපියාමයා
356. දද්දලමානා ආහනනි¹ සමනතා චතුරො දිසා,
පඤ්ඤිසතා තුග්ගං යා තෙමා² පරිවාරිකා.
357. තා කල්ලුකෙයුරධරා³ කඤ්ඤිනාවෙළ⁴ හුසිතා,
පලලඛිතා ඛහුකා තුග්ගං සොවණ්ණරුපියාමයා.
358. කාදලිම්භසඤ්ජනා සජ්ජා ගොනකසජ්ජතා,
යජ්ජ නිං වාසුපගතා සබ්බකාමසම්ඤ්ජි
359. සම්පන්නායධර්මකතාය තතො උට්ඨාය ගච්ඡයි,
උය්‍යානභූමිං ගතඛාන පොකඛරඤ්ඤ සමනතතො.
360. තස්සා නීරෙ තුවං යායි හරිතෙ සද්දලෙ සුභෙ,
තතො තෙ කණ්ණමුණේවා සුනංඛො අඛගමඛානි බාදති.
361. යද ව බායිතා ආයි අට්ඨිසඛබ්බිකා කතා,
ඔගාහයි පොකඛරණිං හොති කායො යථා පුරෙ.
362. තතො නිං අඛගපච්චඛි සුවාරුපියදස්සනා,
චජෙන පාරුපිකාන ආයායි මම සනතිකං.
363. කිනත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කම්මවිපාකෙන කණ්ණමුණේවා ව සුනංඛො.
අඛගමඛානි බාදති
364. කිම්බේලායං ගහපති සද්ධො ආයි උපාසකො,
තස්සාහං හරියා ආයි දුස්සිලා අතිවාරිණි .
365. සො මං අතිවරමානාය සාමිකො එතදබ්බි,
තෙනං ඡන්තං නප්පතිරුපං යං නිං අතිවරායි මං.
366. සාහං සොරඤ්ඤි සපථං මුසාවාදමහාසිසං,
නාහන්තං අතිවරාමි කායෙන උද වෙතසා.
367. භවාහං තං අතිවරාමි කායෙන උද වෙතසා,
අයං කණ්ණමුණේවා⁵ සුනංඛො අඛගමඛානි බාදතු.

1. ආහනනි - සිමු. i, ප.

2. යාවෙමා - සිමු. ii

3. කාකල්ලුකෙයුරධරා - සිමු. ii, ප.

4. කඤ්ඤිනාවෙළ - සිමු. ii, ප.

5. කණ්ණමුණේවා - සිමු. i,

355-356-357-358 මේ නුවර යම්බඳු වී නම් මෙබඳු නුවරක් මිනිසුන් කෙරෙහි නැත. තිගේ රන්රිදීම්බා බොහෝ ප්‍රාසාදයෝ අවට සිවුදික්හි ඉතාම බබළමින් හොබවත්. තිට වත්පිළිවෙත් කරන යම් මේ පන් සියයක් දසියෝ වෙත් ද, ඔහු සක්වළලුවලින් හා අඟුපලඳනාවෙන් සැර පුණාහු ය. රන්මුඛා මුදුන්මල්කඩින් සැරසුණු කෙස් ඇත්තාහු ය. සියලු කම්සැපතින් සපිරුණු තෝ යම් යහනක විසීමට යවු නම් කෙසෙල්මුව යම් හා දික් ලොම් කොළපිළි අතුරා ශරසන ලද එබඳු වූ රන්රිදී මුඛා වූ අසුන් තිට බොහෝ වෙයි.

359-360. දඩ්ධය පැමිණිකල තෝ ඒ පලහින් නැගිට උයන් බිමට යවු, එසේ ගොස් භාත්පසැ නිල් වූ ප්‍රාතණ ඇති මනහර වූ ඒ පොකුණු තෙර තෙපි සිටිවු. එයට පසු කන් මුඩු බල්ලෙක් තිගේ අභපසහ කාදමයි.

361. යම් කලෙකැ සුනබයා විසින් කන ලද්දී ඇටසැකිල්ල පමණක් ඉතිරි කරන ලද්දී තෙපි පොකුණට බස්නවු. අසිරියෙකි! ශරීරය පෙර මෙන් ඇති වෙයි.

362. ඉන් පසු පිරිපුන් අභපසහ ඇති මනරම් පියකරුදකුම් ඇති තෙපි පිළියක් පෙරවගෙන මා ළඟට එන්නවු ය.

363. කයින් වචනයෙන් සිතින් කවර පාපයක් කරන ලද ද? කීනම් පවක විපාකයෙන් කන් මුඩු බල්ලෙක් තිගේ අභපසහ කා ද?

364. කිම්බිලා නුවර ගැහැවියෙක් සැදැහැවත් උවසුවෙක් විය. ඔහුට මම බිරිය වීමි. තිම්බා ඉක්මැ පවත්නී දුසිල් වීමි.

365. මෙසේ තිම්බා ඉක්මැ හැසිරෙන මට ඒ තිම් මෙබස් කී ය. යම් භෙයෙකින් තෝ මා ඉක්මැ හැසිරෙහි නම් එය යුතු නො වේ. සුදුසු නො වේ.

366. ඒ මම දරුණු ලෙස දිවුරා මෙසේ බොරු කීවෙමි. “මම කයින් හෝ සිතින් හෝ තොප ඉක්මවා නො හැසිරෙමි.”

367. ඉදින් මම කයින් හෝ සිතින් හෝ තොප ඉක්මවා හැසිරෙමි නම් කන් මුඩු මේ බල්ලා මා අභ පසහ කා දමාවා.

368. තස්ස කම්මස්ස විජාකං මුසාවාදස්ස වුහයං,
සත්තවස්සසතානි ව¹ අනුභූතං යතො හි මෙ,
කණ්ණමුණ්ණො ව සුනාමො අබ්ගමඛයානි බාදති.
369. ත්ඤා දෙව බහුකාරො අජාය මෙ ඉධාගතො,
සුමුත්තාහං කණ්ණමුණ්ණස්ස අසොකා අකුතොහයා.
370. තාහං දෙව නමස්සාමී යාවාමී පඤ්ඤිකතා,
භුඤ්ඤ අමානුසෙ කාමෙ රම දෙව මයා සහ.
371. භුජා අමානුසෙ කාමො² රමිතොලිහි තයා සහ,
තාහං සුභගෙ යාවාමී ඩීපං පටිනායාහි ම³ නාති.

කණ්ණමුණ්ණපෙතවික්‍රී දවාදසමං.

2. 13

372. අහු රාජා බ්‍රහ්මදක්කො පඤ්ඤාලානං රථෙසගො,
අභොරක්කානාම චේයා රාජා කාලඛාරී තද⁴.
373. තස්ස ආළාහනං ගණ්ඩා හරියා⁵ කඤ්ඤි උබ්බරි,
බ්‍රහ්මදක්කං අපස්සනති බ්‍රහ්මදක්කානි කඤ්ඤි.
374. ඉසී⁶ ව තස්ස ආගඤ්ඤි සමපක්කවරණො මුනි,
සො ව තස්ස අසුච්ඡිස්ස යෙ තස්ස සුසමාගතා.
375. කස්ස චීදං ආළාහනං නානාගණ්ඩසමෙරිතං,
කස්සායං කඤ්ඤි හරියා ඉතො දුරගතං පතිං.
376. බ්‍රහ්මදක්කං අපස්සනති බ්‍රහ්මදක්කානි කඤ්ඤි,
තෙ ව තස්ස වියාකංසු යෙ තස්ස සුසමාගතා.
377. බ්‍රහ්මදක්කස්ස හදුනෙත බ්‍රහ්මදක්කස්ස මාරිය,
තස්ස ඉදං ආළාහනං නානාගණ්ඩසමෙරිතං.
378. තස්සායං කඤ්ඤි හරියා ඉතො දුරගතං පතිං,
බ්‍රහ්මදක්කං අපස්සනති බ්‍රහ්මදක්කානි කඤ්ඤි.
379. ජළාසීති සහස්සානි බ්‍රහ්මදක්කසනාමකා,⁶
ඉමසමී ආළාහනෙ දඬා තෙසං කං අනුසොචයි.
380. යො රාජා වුළුනිපුක්කො පඤ්ඤාලානං රථෙසගො,
තං හනෙත අනුසොවාමී හක්කාරං සබ්බකාමදං.
381. සමෙබ්බවගෙසු රාජානො බ්‍රහ්මදක්කසනාමකා,
සමෙබ්බ වුළුනිපුක්කො පඤ්ඤාලානං රථෙසගා.

1. සතෙතව වස්සසතානි - සිමු. i

2. භුතො අමානුසා කාමා - සිමු. i

3. කාලමකුබ්බරි - මජ්. ස.

4. හරියා - සිමු. i

5. ඉසී - සිමු. i

6. බ්‍රහ්මදක්කස්ස නාමකා - සිමු. i, සිමු. ii, ස.

368. ඒ දරුණු දිවිමි කම්යාගේ ද මාණාවාද කම්යාගේ ද විසාකය අවුරුදු හත්සියයක් මුළුල්ලෙහි විඳින ලද. ඒ පවින් ම මගේ අභපසහ කන්සුන් බල්ලා කාදමයි.

369. රජතුමනි, තෙපි මට බොහෝ උපකාර වූවහු ය. මට හිත පිණිස මෙහි ආවහු ය. කන් මුඩු බලුගෙන් මම මිදුණි වෙමි. මම දන් ගොක නැත්තී බිය නැත්තී වෙමි.

370. දෙවයිනි, මම නොප වදිමි. බදාදිලි ව නොපගෙන් මෙසේ යදිමි. “රජතුමනි, නොමිනිස් වූ පස්කම් සැප විඳින්න. මා හා රමණය කරන්න.”

371. සොදුර, තී හා නොමිනිස් සැප විඳ රමණය කෙළෙමි වෙමි. දන් මා මගේ කුවරට ම වහා පමුණුවා ලවයි මම තිගෙන් යදිමි.

කර්ණමුණ්ඩ ප්‍රකවස්තුව යි.

2. 13

372. පඤ්චාල රට වැසියනට ඉසුරු වූ බඹදන් නම් රජෙක් විය. ඒ රජ තෙමේ බොහෝ කලක් ඇවෑමෙන් කලුරිය කෙළේ ය.

373. එකල ඒ රජුගේ උඩබරි නම් බියවූ රජු දවු තැනට ගො † හබ්බි. බඹදන් රජු නො දක්නා මී “බඹදන් කොහි ද”යි (කියමින්) හබ්බි.

374. සරණ දහමින් හෙබි මුනිවරයකු වූ තවුසෙක් එතැනට පැමිණියේ ය. එතැන යම් මිනිස්සු රැස්වූවාහු ද, ඔවුන්ගෙන් ඒ තවුසා එහි දී මෙසේ විවාළේ ය:

375-376 නොයෙක් සුවඳ වහනය වන මේ සොහොන කවරකු ගේ ද? මේ බිරිඳ කවරකුට හබා ද? (මිනිස්සු මෙසේ කියති:) මේ මිනිස් ලොවින් දුර වූ පරලොවට ගිය සිය හිමියා වන බඹදන් රජු නො දක්නී “බඹදන් බඹදන්”යි මෝ හබා යයි එහි රැස්වූ යම් කෙනෙක් වූහු නම් ඔවුහු එහි දී පැවසූහ.

377. නිදුකාණන් වහන්ස, බඹදන් රජුට යහපතක් ම වෙවා. මේ නොයෙක් සුවඳ හමන සොහොන ඒ බඹදන් රජුගේ වෙයි.

378. ඒ රජුගේ මේ බිරිඳ ඔහු ගැන හබ්බි. මේ මිනිස් ලොවින් දුර වූ පරලොවට ගිය සිය හිමි බඹදන් රජු නො දක්නී “බඹදන් බඹදන්”යි වැලපෙයි.

379. බඹදන් යන නම් ඇති සයාසුදහසක් දෙනා මේ සොහොනෙහි දවන ලදහ. ඔවුනතුරෙන් කවරකු සඳහා තෙපි හබ්බි ද?

380. වහන්ස, වූලනී රජුගේ පුත් වූ පඤ්චාල රටට ඉසුරු වූ යම් රජෙක් වී ද, සියලු කැමති දෑ දෙන ඒ හිමියා සඳහා මම සෝක කරමි.

381. සියලු ම රජවරු බඹදන් යන නම් ඇත්තෝ වූහ. සියල්ලෝ ම වූලනීපුත්‍රයෝ වූහ. සියල්ලෝ ම පඤ්චාල රටෙහි අධිපතියෝ වූහ.

382. සංඛෙසං අනුපුබ්බන මහෙසිත්තමකාරයි,
කසමා පුරිමකෙ භික්ඛා පච්ඡිමං අනුසොවයි.
383. ආතුමෙ ඉත්ථිභුතාය දිසරත්තාය මාරිස,
යසසා මෙ ඉත්ථිභුතාය සංසාරෙ බහු භාසයි.
384. අහු ඉත්ථි අහු පුරිසො පසුයොනිඛි ආගමා,
එවමෙතං අනිත්තානං පරියනොතා න දිසසති.
385. ආදිත්තං වත මං සන්තං සතසිත්තංව පාවකං,
වාරිතා විය ඔසිඤ්ඤං සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
386. අබ්බුළහං වත මෙ සලලං සොකං හදයනිසසිතං,
යො මෙ සොකපරෙතාය පතිසොකං අපානුදි.
387. සාහං අබ්බුළහසලලාසම් සීතිභුතාසම් නිබ්බුතා,
න සොවාම් න රොදම් තව සුක්ඛා මහාමුති.
388. තස්ස තං වචනං සුක්ඛා සමණස්ස සුභාසිතං,
පක්ඛව්වරමාදය පබ්බජි අනගාරියං.
389. සා ව පබ්බජිතා සන්තා අගාරස්මානගාරියං,
මෙතනං වීතනං අභාවෙයි බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා.
390. ගාමා ගාමං විචරන්ති නිගමෙ රාජධානියො,
උරුවෙලා නාම සො ගාමො යත්ත කාලමකුබ්බථ.
391. මෙත්තවිතනං ආභාවෙක්ඛා බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා,
ඉත්ථි වීතනං වීරාජෙක්ඛා බ්‍රහ්මලොකුපගා අහු'ති.

උබ්බරිපෙතවඤ්ඤා තෙරසමං.

උබ්බරිවග්ගො දුතියො.

තසුද්දානං :

පණ්ඩුමාතා ව පිතා ව නඤ්ඤා කුණ්ඩලිනෙසටො.
දෙව සෙට්ඨි කුණ්ණවායො ව:
විහාරස්සත්ත සොපාණ උබ්බරි'ති.

382. සියලු ම රජුන්ට තෙපි පිළිවෙළින් අගමෙහෙසි බව කළවු ය. කුමක් හෙයින් පළමු රජුන් හැර පසු ව ඇති වූ රජු සඳහා ශෝක කරවු ද?

383. නිද්‍යාණන් වහන්ස, තමා ස්ත්‍රියක වූ කල්හි දිගුකලක් මුළුල් ලෙහි ස්ත්‍රියක් ම වේ ද? යම්බඳු වූ ස්ත්‍රිභාවයට පැමිණීමට සසර බොහෝ ජාති වී යයි තෙපි කියන්නහු ද?

384. තෙපි ස්ත්‍රියක් ද වූවහු. පුරුෂයෙක් ද වූවහු. තිරිසන් අත් බවට ද පැමිණියහු. මෙසේ ඉකුත් අත්බව හි කෙළවරක් නො පෙනෙයි.

385. ගිතෙල් ඉසින ලද ගින්නක් මෙන් මා හද ඇවිළගත් සියලු සෝගින්න තෙපි දිය ඉසින්නකු මෙන් නිවූවහු ය.

386. යම් තවුසෙක් මා හද ඇසුරු කළ සෝහුල එකාන්තයෙන් උදුරා දැමී ද සොවින් පෙළුණු මාගේ හිමි පිළිබඳ සෝදුක පහ කෙළේ ද.

387. මහාමුනින් වහන්ස, ඒ මම උසුළ සෝහුල් ඇතියෙමි සිහිල් වූවා වෙමි, නිවුණා වෙමි. තොපගේ ඔවදන් අසා මම දැන් ශෝක නො කරමි, නො හබමි.

388. ඒ තවුසාගේ මැනැවින් දෙසු ඒ වදන් අසා ඔ පා සිවුරු ගෙන අනභාරික වූ සස්තෙහි පැවිදිවූවා ය.

389. ඔ මෙසේ ගිහිගෙන් නික්ම අනභාරිය සභ්බාත සස්තෙහි පැවිදි වූවා බබ්ලොව ඉපදීම පිණිස මෙන්සිත වැඩුවා ය.

390. ගමින් ගමට යෙමින් නියමගමක් පාසා ද රාජධානියක් පාසා ද සැරිසරන්නී උරුවෙල් නම් වූ ඒ ගම යම් තැනෙක් හි ද එහි දී කල්විය කළා ය.

391. ඔ බබ්ලොව ඉපදීම සඳහා මෙන්සිත් වඩා ස්ත්‍රිභාවයෙහි සිත දුරු කොට බබ්ලොවට පැමිණියා වූය.

උබ්බරි ප්‍රේතවස්තු යි.

දෙවැනි උබ්බරි වර්ග යි.

එහි උද්දාය:

පඩුවන් සංසාර මොවක ප්‍රේතියගේ වස්තුව ද, සැරියුත් තෙරුන්ගේ මාතෘ ප්‍රේත වස්තුව ද, භූතගේ පියා අයත් බිරිඳක වූ මත්තා නම් ප්‍රේතිය ගේ වස්තුව ද, නන්ද ප්‍රේතියගේ වස්තුව ද, මව්වතුණ්ඩලී ප්‍රේතවස්තුව ද, සතපණ්ඩිත පුවත ඇතුළත් කණ්හ ප්‍රේතවස්තුව ද, ධනපාල - වූලසෙව්වී දෙදෙනාගේ ප්‍රේතවස්තු දෙක ද, කලින් කුනාකම් කළ අංකුර ප්‍රේතවස්තුව ද, දිවාචිහාරගත හික්ෂුහට හමු වූ උත්තර මාතෘ ප්‍රේතියගේ වස්තුව ද, සුත්ත ප්‍රේතවස්තුව ද, මනා හිණිපෙති ඇති විල අසල හුන් කර්ණමුණ්ඩ ප්‍රේතියගේ වස්තුව හා උබ්බරි ප්‍රේතවස්තුව ද යන තෙළෙස උබ්බරිවර්ග යෙහි ඇතුළත් වේ.

3. 1

392. අභිජ්ජමානො වාරිමභි ගඛකාය ඉධ ගච්ඡයි,
නග්ගො පුබ්බආධිපෙතොව මාලාධාරී¹ අලංකිකතො.
කුභිං ගමිස්සයි පෙත කඤ්ච වාසො භවිස්සති² ති.
393. චූඤ්ඤීකං³ ගමිස්සාමි පෙතො සො ඉති භාසති
අභ්භරෙ වාසභගාමං බාරාණසියා⁴ ච සන්තිකෙ.
394. තඤ්ච දිස්වා මහාමනෙතා කොළියො ඉති වීසුසුතො,
සතතුං හත්තඤ්ච පෙතස්ස පීතකඤ්ච යුගං අදු.
395. නාවාය තිට්ඨමානාය කප්පකස්ස අදුපඨි,
කප්පකස්ස පදිනතමභි යානෙ පෙතස්සුදිස්සථ⁵.
396. තතො සුච්ඡත්ථසගො මාලාධාරී අලංකිකතො,
යානෙ ඨිතස්ස පෙතස්ස දකඛිණා උපකප්පථ,
තඤ්ච දජේථ පෙතානං අනුකම්පාය පුනපුනං.
397. සාතුනත වසනා එකෙ අඤ්ඤා කෙසනිවාසනා.
පෙතා හත්තාය ගච්ඡන්ති පක්කමනති දිසොදිසං.
398. දුරෙ එකෙ පධාවිතා අලංකා චිතිවක්කරෙ,
ජානා පමුච්ඡිතා හනතා භූමියං පටිසුමතිතා.
399. කෙච් තඤ්ච පපතිතා භූමියං පටිසුමතිතා,
පුබ්බෙ අකකල්ලාණා අඤ්ඤාදිඤ්ච ආතපෙ.
400. මයං පුබ්බෙ පාපධම්මා සරණි කුලමානරො,
සනෙතස්ස දෙයාධම්මෙසු දීපං නාකමෙ අත්තනො.
401. පහුතං අනතපානමපි අපිසසු අවකිරියති,
සම්මග්ගතෙ පබ්බජිතෙ න ච කිඤ්චි අදමහපෙ.
402. අකම්මකාමා අලසා සාදුකාමා මහග්ගසා,
ආලොපයිණ්ඩුතාරො පටිග්ගතෙ පරිභාසිග්ගසෙ.

1. මාලාධාරී මජ්ඣ. මාලාධාරී - කඤ්චි.

2. චූඤ්ඤීකං - කඤ්චි චූඤ්චිකං - මජ්ඣ.

3. බාරාණසියා - මජ්ඣ.

4. පෙතස්ස දිස්සථ - මජ්ඣ.

5. කෙසනිවාසනො - සනා.

6. කෙ ව - මජ්ඣ.

3. 1

(කොළිය මහාමාත්‍රා:)

392. ප්‍රත්‍යය, තෝ මෙහි ගබ්භානදියෙහි නො බිඳෙන ජලයෙහි යෙහි. නත්ත වූ තෝ ශරීරයෙහි පූර්වාර්ධයෙන් ප්‍රත්‍ය නො වන්නකු හෙවත් දෙවියකු මෙන් වෙහි. මල්මාලා දරමින් ලකළ හිස් ඇත්තෙහි. තෝ කොහි යෙහි ද? තාගේ වාසය කොහි ද?

393. ඒ ප්‍රත්‍යයා මෙසේ කියයි: වාසග ගමට ද බරණැසට ද අතරෙහි වූ බරණැස අසල චූන්දත්ථික නම් ගමට යන්නෙමි.

394. කොළිය ගි ප්‍රසිද්ධ ඒ මහාමාත්‍රයා ඔහු දැක අත්සුණු ද, බත් ද රන්වන් පිළිසහළක් ද ප්‍රත්‍යයා උදෙසා දුන්නේ ය.

395. නැව නවතා තිබෙන කල්හි නැහැව් උවසුවකුහට හේ ඒවා දුන්නේ ය. කරනැවැම්යාට දුන් කල්හි එකෙණෙහි ම ප්‍රත්‍ය ශරීරයෙහි ද හඳුනා පොරෝනා වස්ත්‍ර පහළ විය.

396. ඉක්බිති ඒ ප්‍රත්‍යයා මොනොවට හැඳගත් පිළි ඇතියේ මල්දම් දරනුයේ අලංකෘත විය. දක්ෂිණාර්ථ ස්ථානයෙහි සිටි මේ දක්ෂිණාව යම් හෙයෙකින් ඒ ප්‍රත්‍යයාට ලැබුණේ ද එහෙයින් ප්‍රත්‍යයන් කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් පුතා පුතා පින්පෙන් දියයුතු ය.

397. සමහර ප්‍රත්‍යයෝ සුන්බුන් වැරහැලි ඇඳ සිටියහ. සමහරු කෙස්වලින් වීළි වසා සිටියහ. ප්‍රත්‍යයෝ බත් සඳහා යති. එක් දිගෙකින් අනික් දිගකට යෙත්.

398. ඇතැම්හු අහර සඳහා දුටු ගොස් කිසි අහරක් හෝ පැනක් නො ලැබූ ම නවතින්. ඔහු බඩසා ඇතියාහු මුසපත් වූවාහු භ්‍රාන්ත වූ බිම වියළි වැද හෙති

399. සමහරු ඒ ගියහන්හි ප්‍රතිමුඛ කොට මෙහෙයන ලද්දවුන් මෙන් බිම වැටුණාහු වෙත්. ඔහු පෙර අත්බවති කුසල් නො කළාහු අවවෙහි වූ ගින්නෙන් දූවුණවුන් මෙන් බඩයයින් මහදුක් විඳිත්.

400. “අපි පෙර ඊෂ්ඨාදි ලාමක ස්වභාවය ඇති ගෘහිණියන් වැ කුලමවුටුරු වීම්. එසේ වූ අපි දෙයධර්මයන් ඇති කල්හි තමන්හට ප්‍රතිෂ්ඨාවක් නො කළමහ.

401. බොහෝ වූ ආභාරපාන ද සහවතු ලැබිය. සුපිළිපත් පැවිද්දන්ට ද කිසි දයක් නුදුනුමහ.

402. අපි කුසල් දහම් නො කටැට්ටන්නමෝ අලසවුවමෝ මිහිරිදස කැමැත්තමෝ බොහෝ අනුභව කරන්නමෝ බත් පිඩෙක් පමණ දෙන්නමෝ ප්‍රතිග්‍රාහකයනට අවමන් කෙළෙමු.

403. තෙ සරා තා ව දුසියො තානෙවාහරණානි නො,
තෙ අදෙඤ්ඤ පරිචාරෙතති මයං දුක්ඛස්ස භාගිනො.
404. වෙණි වා අවඤ්ඤ භොහති රථකාරී ව දුබ්බිකා,
වණ්ඛාලි කපණා භොහති තභාපිකා¹ ව පුතපපුතං.
405. යානි යානි නිභිනානි කුලානි කපණානි ව,
තෙසු තෙසෙව ව ජායනති එසා මච්ඡරිතො ගති.
406. පුබ්බෙව² කතකල්යාණා දයකා චිතමච්ඡරා,
සග්ගං තෙ පරිපුරෙහති ඕභාසෙනති ව නන්දනං.
407. වෙජයනෙත ව පාසාදෙ රමිඤා කාමකාමිතො.
උච්චාකුලෙසු ජායනති සභොගෙසු තතො වුතා.
408. කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ පලලබ්බෙත ගොණකස්සතෙ,
චිජිතඛයා³ මොරහස්සෙහි කුලෙ ජාතා යසසස්සිතො.
409. අඛයතො අඛයං ගච්ඡනති මාලාධාරී අලඛයතා,
ධාතියො උපතිට්ඨනති සායං පාතං සුමෙසිතො.
410. නගීදං අකතපුඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානමෙවිදං,
අසොකං නන්දනං රමමං තිදසානං මභාවනං.
411. සුඛං අකතපුඤ්ඤානං ඉධ නත්ථී පරස්ස ව,
සුඛඤ්ඤානං කතපුඤ්ඤානං ඉධ වෙව පරස්ස ව,
412. තෙසං සභවායකාමානං කතතඛං කුසලං ඛ්ඤා,
කතපුඤ්ඤානං මොදනති සග්ගෙ භොගසමඬ්ඛිතො⁴ති.

අභිජ්ජමානපෙතවත්ත පටමං.

3. 2

413. කුණ්ඩිනගරියො⁴ ථෙරො සානුවාසී නිවාසිතො,
පොට්ඨපාදෙති නාමෙන සමණො භාවිතින්ද්‍රියො.
414. තස්ස මාතා පිතා භාතා දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිතවාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

1. කපණා - මජ්ඣ.

2. පුබ්බෙ ව - මජ්ඣ.

3. චිජිතඛයා - මජ්ඣ.

4. කුණ්ඩිනගරියො - සීඝ්‍ර. i

403. අපගේ ඒ ගෙවල් ද ඒ දසිභූ ද ඒ ආභරණ ද දන් අපට නැත. ඒ ගෘහාදිය අන්ත්‍ර පරිභොග කෙරෙත්. අපි දුකට හිමි වූමහ.

404. නින්දනීය වූ නළකරු වැ හෝ සොම්මර වැ හෝ උපදිත්. මිත්‍රද්‍රෝහී හෝ වෙත්. වණ්ඩාල කුල ඇති වැ හෝ ඉතා දිළිඳු වැ උපදිත්. නැහැවි වැ හෝ යළි යළි උපදිත්.

405. ඉතා දිළිඳු යම් යම් පහත් කුලයෝ වෙත් නම් ඒ ඒ කුලයන්හි මැ උපදිත්. මේ මසුරුසිතැනියහුගේ ස්වභාවයි.

406. පූර්වයෙහි වූකලි කළ කුසල් ඇති දුරුකළ මසුරු මල ඇති දයකයෝ වෙත් නම් ඔහු ස්වර්ග ලෝකය පුරවති. නඳුනුයන ද බබුළුවත්.

407. විජයොත් පහයෙහි රමණය කොට කැමැති පරිදි කම් සැප විදින ඔහු ඉන් සැවැ මහසැපත් ඇති උසස් කුලයන්හි උපදිත්.

408. මෙසේ උසස් කුලයන්හි උපන්නාහු කුළුගෙහි ද, පහයෙහි ද දික්ලොම් ඇති කොඳු පලස් අතුළු පලභෙහි ද මොනරපිළින් යුත් වල්විදුනා වෙන් පවත් සලකුලබන සිරුරින් යුතු ව යසපිරිවරින් රමණය කරත්.

409. ඔහු මල්මාලා දරන්නාහු අලංකෘත වූවෝ ඇකයෙන් ඇකයට යත්. සැප පතන්නා වූ කිරිමවුවරු උදේ සවස ඔවුනට උවැටත් කරත්.

410. ශෝකරහිත වූ රමා වූ දෙවියන්ගේ මහවනය වූ මේ නඳුනුයන, පින් නො කළවුනට නො වේ. මෙය පින්කළවුනට ම ලැබිය හැකිය.

411. පින් නොකළවුන්ට මෙලොව ද පරලොව ද සැපයක් නැත. පින් කළවුන්ට මෙලොවත් පරලොවත් සැප ම ලැබේ.

412. ඒ දෙවියන් හා සහභාවය කැමැතියන් වීසින් බොහෝ කුසල් කළයුතුයි. කළ පින් ඇතියාහු කම්සැපතින් යුතු වැ ස්වර්ගයෙහි සතුටු වෙති.

අභිජප්මාන ප්‍රත්‍යවස්තූ යි.

3. 2

413. කුණ්ඩි නගරයෙහි උපන් සානුවාසී පරිවෙහි වෙසෙන නමින් පොට්ටසාද නම් වූ මහණ වැඩූ සද්ධාදී ඉන්ද්‍රිය ඇති (රහත්) ශ්‍රමණ කෙනෙකි.

414. උන්වහන්සේගේ මව ද පියා ද සොහොයුරා ද අගතියට ගියාහු යම්ලොව උපන්නාහු වෙත්. ඔහු පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේත ලෝකයට ගියාහු වෙත්.

415. තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ඨා කිලනතා නග්ගිනො කිසා,
උත්තසනතා මහාතාසා න දසෙසනති කුරුරිනො.
416. තසස්ස භාතා විතරිතා නග්ගො එකපථෙකකො,
චතුකු ණ්ඨිකො භවිතාන ථෙරස්ස දස්සයි තුමං.
417. ථෙරො වාමනයි කතා තුණ්හිභුතො අපකකම්,
සො ච විඤ්ඤපයි ථෙරං භාතා පෙතගතො අහං.
418. මාතා පිතා ච තෙ භනෙත දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකමමං කරිතාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.
419. තෙ දුග්ගතා සුචිකට්ඨා කිලනතා නග්ගිනො කිසා,
උත්තසනතා¹ මහාතාසා² න දසෙසනති කුරුරිනො.
420. අනුකමපසු කාරුණිකො දතා අනවාදිසාති නො,
තච දිනෙනන දනෙන යාපෙසසනති කුරුරිනො.
421. ථෙරො චරිතා පිණ්ඩාය භික්ඛු අඤ්ඤ ච ණ්ඩාදස,
එකජ්ඣං සනතිපතීංසු භනතවිසසග්ගකාරණා.
422. ථෙරො සබ්බෙව තෙ අහ යථා ලභං දදං මෙ,
සබ්බභනං කරිස්සාමි අනුකමපාය ඤාතිනං.
423. නියයාතයිංසු ථෙරස්ස ථෙරො සබ්බං නිමනනයි,
දතා අනවාදිසි ථෙරො මාතු පිතු ච භාතුනො.
424. ඉදං මෙ ඤාතිනං භොතු සුඛිතා භොනතු ඤාතයො,
සමනනතරානුද්දිට්ඨ භොජනං උදපජ්ජට.
425. සුචිං පණිතං සමපනං අනෙකරසබ්බාඤ්ජනං,
තකො උද්දිසයි භාතා ච ණ්ණෙවා බලවා සුඛි.
426. පසුතං භොජනං භනෙත පස්ස නග්ගාමිතසෙ මයං,
තථා භනෙත පරකකම යථා වසං ලභාමසෙ.

1. මහත්පරාක් - සායා,

2. මහත්තාසා - මුණ්ණ.

415. දුගතියට ගිය, හිදිකටුවැනි රළු වස්ත්‍රාදියෙන් පෙළුණු, ක්ලාන්ත වූ ගත හා සිතැති, නග්න වූ කෘශ සිරුරු ඇති බියෙන් තැති ගන්නා වූ හටගත් මහත් බිය ඇති, දරුණු පව් කළ ඒ ප්‍රෙතයෝ සිය සිරුරු නො දක්වත්.

416. උන්වහන්සේගේ සොහොයුරු තෙමේ බිය දුරු කොට නග්න වූ එකපදික මාර්ගයෙහි හුදෙකලා වූ වතුකුණ්ඩික වූ (දෙදණ දෙඅත යන සිවු අභිත් යන්නෙක් වූ) තෙරුන්ට තමා දක්වී.

417. තෙරහු ද ඒ නො මෙනෙහි කොට මෙන් තුෂ්ණිමතුක ව වැඩියහ. ඒ ප්‍රෙතයා ද “මම ඔබ වහන්සේගේ සොහොයුරා වෙමි”යි තෙරුන්ට තමා දන්වීය.

418. වහන්ස, ඔබ වහන්සේගේ මව ද පියා ද දුකට පත්වූවාහු යමලොවට ගියාහු ය. ඔහු පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගියාහු ය.

419. දුගතියට ගිය, හිදිකටු වැනි රළු වස්ත්‍රාදියෙන් පෙළුණු, ක්ලාන්ත වූ ගත හා සිතැති, නග්න වූ, කෘශ ශරීර ඇති බියෙන් තැතිගන්නා වූ හටගත් මහත් බිය ඇති, දරුණු පව් කළ ඒ ප්‍රෙතයෝ සිය සිරුරු නො දක්වත්.

420. කාරුණික වූ ඔබ වහන්සේ අනුකම්පා කරන සේක්වා. දන් දී අපට පින් පවුණුවන සේක්වා, ක්‍රූරකම් ඇති ඔහු ඔබ වහන්සේ දුන් දන්තින් යැපෙන්නාහු ය.

421. තෙරහු ද අනෙක් භික්ෂුහු දෙළොස් නමක් ද පිඩු පිණිස හැසිර බත්කිස සඳහා එක් තැනකට රැස්වූහ.

422. සානුවාසී තෙරහු අන් තෙරුන්ට මෙසේ කීහ: ඔබ වහන්සේ ලැබූ යම් දෑයක් වේ නම් එය මට දෙන්න. නැයනට අනුකම්පා පිණිස සහබතක් කරන්නෙමි.

423. (උන්වහන්සේ ද තමන් ලද දෑ) තෙරුන්ට පවරා දුන්හ. තෙරහු සංඝයා නිමන්ත්‍රණය කළහ. දන් දී මවට ද පියාට ද සොහො-
වුරාට ද මෙසේ පින්පත් දුන්හ.

424-425. “මේ පින් මාගේ නැයනට වේවා, (එ පිනෙන්) නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින් දීමට අනතුරුව ම නැයනට පිරිසිදු වූ, ප්‍රණීත වූ, මිහිරි වූ නොයෙක් රසමසවුලෙන් යුත් දිව බොජුන් පහළ විය. ඉක්බිති ඔබගේ සොහොවුරා වර්ණවත් වූ බලවත් වූ සුවපත් වූ තමා දක්වී ය.

426. “වහන්ස, බලන සේක්වා, බොහෝ දිවබොජුන් ලදුමහ. එහෙත් අපි නග්න වමහ. වහන්ස, අපි වස්ත්‍ර ලබමෝ නම් එබඳු උත්සාහයක් කරනසේක්වා.”

427. ථෙරො සංඝාරකුට්ඨො උච්චිතිකානනනිකො,
පිලොකිකං පටං කකා සංඝො වාතුද්දිසෙ අද.
428. දකා අනවාදිසි ථෙරො මාතු පිතු ව භාතුනො,
ඉදං මෙ ඤාතීනං හොතු සුඛිතා හොනතු ඤාතයො.
429. සමනන්තරානුද්දිට්ඨො වසානි උදපජ්ජි¹,
තතො සුචස්ථසනො ථෙරස්ස දස්සයිතු මං.
430. යාවතා නඤ්ජරාජස්ස විජිතස්මිං පටිවජ්ජ,
තතො ඛණ්ණතරා භනෙත වස්ථානවජාදනානි නො.
431. කොසෙයාකම්බලියානි බොමකප්පාසිකානි ව,
විපුලා ව මහස්සා ව තෙපාකාසෙව ලඛෙරො.
432. තෙ මයං පරිද්භාම යං යං හි මනසො පියං,
තථා භනෙත පරස්සම යථා ගෙහං² ලභාමසෙ.
433. ථෙරො පණ්ණකුට්ඨං කකා සංඝො වාතුද්දිසෙ අද,
දකා අනවාදිසි ථෙරො මාතු පිතු ව භාතුනො.
434. ඉදං මෙ ඤාතීනං හොතු සුඛිතා හොනතු ඤාතයො,
සමනන්තරානුද්දිට්ඨො සරානි උදපජ්ජි.
435. කුට්ඨාරනිවෙසනා විහන්තා භාගසො මිතා,
න මනුසස්ස ඊදිසා යාදිසා නො සරා ඉධ.
436. අපි දිඤ්ඤසු යාදිසා තාදිසා නො සරා ඉධ,
දද්දලලානා ආභතති සමන්තා චතුරො දිසා.
437. තථා භනෙත පරස්සම යථා පානං³ ලභාමසෙ,
ථෙරො කරකං පුරෙත්වා සංඝො වාතුද්දිසෙ අද.
438. දකා අනවාදිසි ථෙරො මාතු පිතු ව භාතුනො,
ඉදං මෙ ඤාතීනං හොතු සුඛිතා හොනතු ඤාතයො.
439. සමනන්තරානුද්දිට්ඨො පානියං උදපජ්ජරං,⁴
ගම්ථීරා චතුරස්සා ව පොකඛරෙඤ්ඤ සුනිමිතා.
440. සිතොදිකා සුපතිත්වා සිතා අප්පට්ඨනසියා,
පද්මපලසඤ්ජනනා වාරිකිඤ්ජනසුරිතා.

1. උදපජ්ජි - සිමු. i

3. උපජ්ජර - මෙස.

2. පානිය - මෙස.

427. තෙරහු කසළගොඩින් ඉවත දු රෙදි කැබලි අවුළාගෙන රෙදි කැබලිවලින් සිවරක් කොට සිවුදිගින් වැඩි සහනට දුන්හ.

428-429. එසේ දී තෙරහු එහි පිත මවට ද පියාට ද සොහොයුරාට ද මෙසේ අනුමෝදන් කළහ: “මේ පිත මාගේ නැයනට වේවා එයින් නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි. පින් දීමට අනතුරුව ම නැයනට වස්ත්‍ර උපත. ඉක්බිති පිරිසිදු වස්ත්‍රයෙන් සැරසුණු ප්‍රෙතයා තෙරුනට තමා දැක්වී ය.

430. වහන්ස, නන්දරජහුගේ රටෙහි යම්නාක් වස්ත්‍රයෝ වෙන් ද, අප හඳුනා පිළි එයටත් වඩා බොහෝ වේ.

431. කොසෙය්‍යවස්ත්‍ර හා කම්බිලි ද කොමුපිළි හා කපුපිළි ද යන මහත් වූ ද මාහැඟි වූ ද ඒ වස්ත්‍රයෝ අහසෙහි ම එල්බෙති.

432. යම් යම් වතක් (අපගේ) සිතට ප්‍රියවී නම් අපි ඒ වස්ත්‍ර ම හඳිමු. යම් හෙයකින් අපට ගෙයක් ලැබේ නම් එවැනි උත්සාහයක් කරන සේක්වා.

433. තෙරහු කොළ සෙවිලිකළ කුටියක් කොට සිවුදිගින් වැඩි සහනට දුන්හ. (එසේ) දන් දී (එහි පිත) තෙරහු මවුට ද පියාට ද සොහොයුරාට ද මෙසේ අනුමෝදන් කළහ.

434. “මාගේ මේ පිත නැයනට වේවා, නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින් දීමට අනතුරුව ම ඔවුනට නිවෙස් උපත.

435. මේ ප්‍රෙතලෝකයෙහි අපට යම්බඳු ආයත වතුරසාදීන් විභාග කරන ලද, කොටස් විසින් පිරිසිදුනා ලද, කුට්‍යාර වූ ද තදන්‍ය වූ ද නිවෙසන සංඛ්‍යාත ගෘහයෝ ඇද්ද මෙබඳු ගෘහයෝ මිනිස් ලොවෙහි නැත.

436. දෙව්ලෝහි යම්බඳු පහයෝ වෙන් නම්, මේ ප්‍රෙත ලෝකයෙහි අපගේ එබඳු ගෘහයෝ ඉතා දිලිසෙමින් අවට සිව්දිගින් බබළුවත්.

437. වහන්ස, යම්සේ අපට පැන් ලැබේ නම් එබඳු උත්සාහයක් කරන්න. තෙරහු ඩබරාව පුරවා පැන් ගෙන සිවුදිගින් වැඩි සහනට දුන්හ.

438. තෙරහු දන් දී එහි පින් මවුපියනට ද සොහොයුරාට ද, මෙසේ දුන්හ. “මේ පිත මාගේ නැයනට වේවා. නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි.

439. පින් දෙනු සමග ම (ප්‍රෙතයනට) පැන් උපත. ගම්හීර වූ, වතුරපු වූ පුෂ්කරාභිභූත ද මොනොවට මැවුණහ.

(කෙබඳු පොකුණු ද යත්:)

440. පහන් දිය ඇති, මනා තොට ඇති, සිහිල් වූ, සුවඳැති පිසුම්-පුලෙන් ගැවසීගත්, මල්රේණු යුත් දියෙන් පිරුණු පොකුණු ය.

441. තඤ්ඤානාභාසා පිච්ඤානා ච ථෙරසාස පටිදසසස්සං,
පහුතං පානියං භගෙනා පාද දුක්ඛං ඵලනානි නො.
442. ආභිඤ්ඤානා ඛඤ්ජාම සකකරෙ කුසකණ්ඩකෙ,
තථා භගෙනා පරකකම යථා යානං ලභාමසෙ.
443. ථොරො සිපාවිකං ලඤ්ඤා සකක වාතුඤ්ඤා අද,
දඤ්ඤා අනවාදිසි ථෙරො මාතු පිතු ච භාතුනො.
444. ඉදං මෙ ඤ්ඤානං භොතු සුඤ්ඤා භොනතු ඤාතයො,
සමනනාතරානුඤ්ඤාටෙඨ පෙතා රථෙතමාගමුං.
445. අනුකමපිතම භද්දෙනා භකකනච්ඡාදනෙන ච,
සරෙන පානදනෙන යානදනෙන වූභයං;
මුතීං කාරුණිකං ලොකෙ භගෙනා වජ්ඣමාගතා'ති.

සානුවාසී පෙතවස්ත්‍ර දුක්ඛං.

3. 3

446. වෙච්චියකමිහං රුචිරං පහසසරං
විමානමාරුඤ්ඤා අනෙකච්ඡිකං,
තඤ්ඤා ධෙවි මහානුභාවෙ
පට්ඨානි¹ පණ්ණරසෙව වජ්ඣමා²
447. වණ්ණණ්ණපි තෙ කනකසස සනතිභො
ලක්ඛනාරුපො භුසදසසනියො,
පලලඛ්ඛසෙට්ඨ අතුලෙ නිසින්නා
ඵකා තුචං නඤ්ඤා ච තුඤ්ඤා සාමිකො.
448. ඉමා ච තෙ පොකකරෙඤ්ඤා සමනනා
පහුතමාලා බහුපුණ්ණරිකා,
සුචණ්ණපුණ්ණරිකා සමනනමොක්ඛා
න තඤ්ඤා පඤ්ඤා පණ්ණො ච විජ්ජති.
449. භංසා විමෙ දසසනියා මනොරමා
ලදකසමි අනුපරියනති සබ්බද,
සමයා වග්ගපනදනති සබ්බෙ
බ්බසසරා දුක්ඛිනංව සොසො.
450. දද්දලමානා යසසා යසසිනි
නාවාය ච කං අවලමිති තිට්ඨසි,
ආලාරපමෙහ භසිතෙ පියං වදෙ
සබ්බඛගකලාණි භසං විරොවසි.

1. සමනකතො - සිඳු. 1

2. වදෙ - සිඳු. 1

441. එහි නභා පැන් බි තෙරුනට නමන් දැක්වුහ. (මෙසේ ද කීහ:) වහන්ස, බොහෝ වූ දිව පැන් ලැබිණ. අපගේ පාදයෝ දුකින් පැළෙත්.

442. වහන්ස, කුසකටු ඇති බොරළුකට පොළොවෙහි ඇවිදින අපි කොරගසමින් යමිහ. යම් සේ අපි යානයක් ලබමු නම් එබඳු උත්සාහයක් කරන්න.

443. තෙරහු එක්පටවහන් සහළක් ලැබ සිවුදිග සහනට දුන්න. එය දී එහි පින තෙරහු මවුට ද පියාට ද සොහොවුරාට ද මෙසේ අනුමෝදන් කළහ.

444. “මේ පින මගේ නැයනට වේවා, නැයෝ සුවපත් වෙත්වා”යි පින්දීම හා යමහ ම ප්‍රෙතයෝ රියෙන් පැමිණියහ.

445. වහන්ස, ඔබ වහන්සේට යහපතක් වේවා, බත් දීමෙන් හා පිළිදීමෙන් ද ගෙවල් දීමෙන් සහ පැන් දීමෙන් ද යාන දීමෙන් හා යටකි බත් ආදි සිවුපසය දීමෙන් ද (අපි) අනුකම්පා කරන ලද්දෙමිහ. වහන්ස, ලොවැ කුළුණැති භික්ෂුවරයකු වූ ඔබ වහන්සේ වදින්නට ආමිහ.

සානුවාසි ප්‍රෙතවස්තු යි.

3. 3

446. මහත් අනුභාව ඇති දේවිය, වෙරළමිණි මුවා වැම් ඇති මනරම් වූ පැහැ විහිදෙන, නොයෙක් සිතියම් ඇති විමනට නැඟී, ගුවන්තෙලෙහි පසළොස්වක්හි පුන් සඳ මෙන් ඒ විමනෙහි (තෝ) වෙසෙහි.

447. තිගේ සිරුරුපැහැය ද රන් බඳු වෙයි. උත්තර්ත ස්වර්ණයක් පෙයින් අතිශයින් දැකුම්කලු වෙයි. තෝ මහඟු පලහෙක හුදෙකලාව හිඳිනෙහි ය. තිට සැමියෙක් නැත්තේ ද වෙයි.

448. තිගේ මේ පොකුණු භාත්පස බොහෝ මල් ඇත්තේ ය. බොහෝ හෙළපියුම් ඇත්තේ ය. රන්වැල්ලෙන් භාත්පස ගැවසී ගත්තේය. එහි මඩ හෝ දියසෙවෙල් නො පෙනේ.

449. දැකුම්කලු මනරම් මේ භංයයෝ ද හැමකල්හි දියෙහි ඔබ මොබ හැසිරෙත්. සියල්ලෝ ම එක් ව බින්දු ස්වරයෙන් යුතු ව මිහිඟුබෙර හඬක් මෙන් මිහිරි කොට නාද කෙරෙහි.

450. යශස්වතිය, තෝ දිව්‍යර්ධියෙන් අතිශයින් දිලියෙමින් රුවන් නැවත එල්බ සිටිනෙහි. වෙළුණු නිල් වූ දික් වූ බැම ඇති සිනහ මුසු මුව ඇති ප්‍රියවචන කියන මනරම් සියලු අභපසහ ඇති දෙවහන, තෝ අතිශයින් බබලති.

451. ඉදං විමානං විරජං සමෙ ධීනං
උය්‍යානවන්තං රතීනඤ්චිධරීනං,
ඉච්ඡාමහං නාරි අනොමදස්සනෙ
තයා සහ නඤ්ජනෙ ඉධ මොදිතුං.
452. කරොහි කමමං ඉධ වෙදනීයං
වික්කඤ්ච තෙ ඉධ තිභිතං භවතු,
කඤ්චන කමමං ඉධ වෙදනීයං
එවං ලච්ඡසි කාමකාමීනිං,
453. සාධුති සො තස්සා පටිසසුඤ්ඤා
අකාසි කමමං තභිං වෙදනීයං,
කඤ්චන කමමං තභිං වෙදනීයං
උප්පජ්ඣ සො මාණවො තස්සා සහව්‍යත'නභි.

රජකාරපෙතවත්ත භාෂිතං.

භාණ්ඩාරං දුතියං.

3. 4

454. භුසානි එකො සාලිං පුනාපරො
අයඤ්ච නාරි සකමංසලොභිතං,
තුච්ඤ්ච ගුරං අසුචිං අකන්තිකං
පරිභුඤ්ජයි කිස්ස අයං විපාකො
455. අයං පුරෙ මාතරං හිංසෙයි¹ අයං පන කුටවාණිජො,
අයං මංසානි බාදිඤ්ච මුසාවාදෙන වඤ්ඤයි.²
456. අහං මනුසෙසසු මනුසසභුතා අගාරිණි සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා,
සනෙත්තසු පරිගුග්ගාමී මා ච කිඤ්චි ඉතො අදං
457. මුසාවාදෙන ජාදෙමි නඤ්චි එතං මම ගෙහෙ
සවෙ සන්තං නිගුග්ගාමී ගුරො මෙ හොතු හොජනං.
458. තස්ස කමමස්ස විපාකෙන මුසාවාදස්ස වුහයං,
සුගඤ්චසාලිනො හත්තං ගුරං මෙ පරිවත්තති.
459. අවඤ්ඤානි ච කමමානි න හි කමමං විනස්සති,
දුග්ගඤ්ච කිමිජං මිලහං භුඤ්ජාමි ච පිටාමි චා'ති.

භුසපෙතවත්ත චතුත්තරං.

1. හිංසති - සීග්‍ර. ii, ප.

2. වඤ්ඤති - සීග්‍ර. ii, ප.

451. මේ විමන ධූලි රහිත යැ, සමබ්බා පිහිටියේ යැ. ඇල්ම ද සතුට ද වඩන්නේ ය. ප්‍රියංකර උයනින් යුක්ත ය. අලාමක දෑකුම් ඇති ස්ත්‍රිය, තී සමඟ මේ විමනෙහි හෝ සතුටු උපදවන උයනෙහි අභිරමණය කරන්නට කැමැත්තෙමි.

452. මේ දෙව්විමනෙහි සැපවිපාක විදීමට සුදුසු වූ පින්කමක් කරව. නොපගේ සිත ද මෙහි ඵලවන ලද (නමනලද) වේවා. මෙසේ මෙහි සැපවිදීමට සුදුසු කුශලකම්යක් කොට “කම්සුව කැමැති මා ලබව”යි.

453. ඒ තරුණයා “මැනවැ”යි ඇයට පිළිවදන් දී එහි විපාක විදීමට සුදුසු පින්කම් කෙළේ ය. එහි සැපවිදීමට සුදුසු පින්කම් කොට හේ ඒ දෙවඟනගේ සහභාවයට පැමිණියේ යි.

රජකාර ප්‍රෙතවස්තු යි.

දෙවන බණවර යි.

3. 4

454. “එකෙක් (ගිනිගත්) හැල්වී බොල් නිස විසුරුවා ගනී. යළි අනෙකා මුගුරෙකින් සියනිස බිඳගනී. මේ ස්ත්‍රිය ද සිය මස් ලේ අනුභව කරයි. තෝ ද අපිරිසිදු වූ පිළිකුල් කටයුතු වූ අඟුටි අනුභව කරති. මේ කවර පවක විපාකයක් වේ දැ”යි.

455. මෙතෙම පෙර අත්බැවිහි දී මවට හිංසා කෙළේ ය. මේ (දෙවැන්නා) වූ කළී භොර වෙළෙඳෙකි. මෝ තොමෝ මස් කා මුසවායෙන් වඤ්චා කළාය.

456. “මම මිනිස්ලොවැ මනුෂ්‍යස්ත්‍රියක් වැ සියලු කුලයට අධිපති වූ ගෘහිණියක් වූවු. ඉල්වූදේ ඇති කල්හිත් සැඟවූවු. මෙයින් කිසිවකුත් නුදුන්වු.

457. ඒ මාගේ ගෙයි නැතැ යි බොරුවෙන් සැඟවූවු. “ඉදින් මම ගෙහි ඇති දේ නැතැ යි සැඟවූවු නම් මාගේ අහර අඟුටි වේවා”යි සපර කළවු.

458. ඒ කම්ය සහ මෘෂාවාදය යන දෙකෙහි ම විපාකයෙන් සුවඳහැල් සාලේ බත මට අඟුටි බවට පෙරළෙයි.

459. කම්යෝ වද නො වෙන් (විපාක දෙත්) ම ය. සහෙකුක වැ රැස්කළ කම්ය විපාක නො දී නො වැනසේ දුගඳ වූ පණුවන් හටගත් අඟුටි මම කමි. එසේ ම බොමි.

භූස ප්‍රෙතවස්තු යි.

3. 5

460. අවේරරුපං සුගතස්ස ඤාණං
සත්‍යා රො පුග්ගලං බ්‍යාකාසි.
උස්සන්තපුඤ්ඤපි හවන්ති භෙතෙ
පරිත්තපුඤ්ඤපි හවන්ති භෙතෙ.
461. අයං කුමාරො සිවථිකාය ඡඩ්ඪිතො
අභිඤ්ඤාදිසංගොගො යාපෙති රත්තං,
න යසංභුතා න සිරිංසපා¹ වා
විභෙදයෙය්‍යං කතපුඤ්ඤං කුමාරං.
462. සුනාමපිමස්ස පලිභිංසු පාදෙ
ධම්මා සිගාලා පරිවන්තයන්ති,
ගබ්භාසයං පක්ඛිගණා හරන්ති
කාකා පන අක්ඛිමලං හරන්ති.
463. න සිමස්ස රත්තං විද්භිංසු කෙවි
න ඔසධං සාසපඬුපනං වා,
නසංකතයොගමපි න අග්ගභෙසු.
න සබ්බධඤ්ඤානි ආකිරිංසු.
464. එතාදිසං උත්තමකිව්ජපත්තං
රත්තාහතං සිවථිකාය ඡඩ්ඪිතං,
නොනිතපිණ්ඩං ව පවෙධමානං
සසංසයං ජීවිතසාවසෙසං.
465. තමද්දසා දෙවමනුස්සපුජිතො
දිස්වා ව තං බ්‍යාකරි භූරිපඤ්ඤා,
අයං කුමාරො නගරසයිමස්ස
අග්ගකුලිතො හවිස්සති භොගතො² ව.
466. කිස්ස වතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො,
එතාදිසං ව්‍යසනං පාපුණ්ණිකා
තං තාදිසං පච්චත්තුභොස්සතිද්ධිං.
467. බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස³
පුජං අකාසි ජනතා උළාරං,
තත්‍රස්ස විත්තස්සත්‍ර⁴ අඤ්ඤරත්තං
වාචං අභාසි ඵරුසං අසබ්භං.
468. සො තං විතක්කං පටිවිතොදයිත්වා.⁵
පිතිං පසාදං පටිලද්ධා පච්ඡා,
තරාගතං ජෙතවනෙ වසන්තං
යාගුයා උපට්ඨාසි සත්තරත්තං.

1. සරිසපා - මජ්ඣ.

2. භොගවා - සිමු i

3. සංඝස්ස - මජ්ඣ.

4. විත්තස්ස - සිමු i

5. විතොදයිත්වා - මජ්ඣ.

පටිවිතොදයිත්වා - සිමු i

3. 5

460. “සමහර පුතුලෝ උත්සන්න කුසල ඇත්තෝ වෙත්. සමහරු සුළුපින් ඇත්තෝ වෙත්” යයි ශාස්තෘන් වහන්සේ යම්සේ පුද්ගලයකු ප්‍රකාශ කළ සේක් ද, සුගතයන් වහන්සේගේ ඒ නුවණ ආශ්වාසී ජනක ය.

461. සොහොනෙහි දැමූ මේ කුමරා ඇඟිල්ලෙන් වැඳුරුණු කිරෙන් රාත්‍රියෙහි යැපෙයි. කළ පින් ඇති (මේ) කුමරු යක්ෂයෝ හෝ සර්පයෝ නො පෙළන්නාහ.

462. සුනඛයෝ ද මොහුගේ දෙපා දිවින් ලෙවූහ. කවුඩෝ ද සිවල්ලු ද මොහු ඔබමොබ පෙරළත්. පක්ෂිගණයා ගැබ්මල ඉවත්කරති. කපුටෝ වනාහි ඇස්මල දුරු කෙරෙත්.

463. කිසි මිනිස් කෙනෙක් මෙ කුමරහට රැකවරණ නො කළහ. බෙහෙත් හෝ අබදුම් දීම හෝ නො කළහ. ඔහු උපන් නකත් යොග ද නො ගත්හ. (රකවරණය සඳහා) හැල් ආදී සියලු ධාන්‍ය ද නො විසුරුහ.

464-465. රාත්‍රියෙහි ගෙනයන ලද ව සොහොනෙහි දැමූ අතිශයින් දුකට පත් වූ වෙඩරු පිඬක් වැනි වූ වෙව්ලන, ජීවත්වෙ ද නො වෙ ද යි සැක කටයුතු වූ ජීවිතය පමණක් ඉතිරි වූ මෙබඳු වූ ඒ කුමරා දෙවිමිනිසුන් විසින් පුදන ලද මහත්ප්‍රඥා ඇති බුදුහු දුටහ. ඔහු දක ද “මේ කුමරා හොඟ සම්පත් වශයෙන් ද මෙකුටර උසස් කුලවතෙක් වන්නේ ය” යි පැවසූහ.

466. මේ කුමරුගේ ව්‍යාසමාදානය කුමක් ද? බ්‍රහ්මවර්යය හෝ කුමක් ද? මේ මොනොවට පුරුදු කළ කෙබඳු ව්‍යායක විපාකයක් ද? මෙබඳු වූ විපකකට පැමිණ පෙරකී එබඳු දිව්‍යසම්පත් කෙසේ වළඳන්නේ ද?

467. ජනසමූහයා බුදුසාමොක් මහසභනට මහත් පූජාවක් කළහ. එහි දී මොහුගේ සිතට විපිළිසරක් ඇති විය. මේ පුද්ගල බුදුසාමොක් සභනට නො සැබි රථවදන් කී ය.

468. පසුව හේ ඒ විකර්ක සිතිවිල්ල දුරු කොට ප්‍රීතිය හා ප්‍රසාදය උපදවාගෙන දෙවිරමැ වසන බුදුනට සන්දිනක් උවටැත් කෙළේ ය.

469. තස්ස වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො,
එතාදියං බ්‍රහ්මනං පාපුණ්ණිකා
තං තාදියං පච්චන්දනොස්සතිද්ධිං.

470. යඤ්ඤාන සො වස්සසතං ඉධෙව
සබ්බෙහි කාමෙහි සමඤ්ඤිතො,
කායස්ස හෙද අභිසම්පරායං
සහව්‍යතං ගච්ඡති වාසවස්සා'ති.

කුමාරපෙතවක්‍රම පඤ්චමං.

3. 6

471. නග්ගා දුඛඤ්ඤාඋපාසි කිසා ධම්මසඤ්ඤා,
උපචාසුලිකෙ කිසිකෙ කාන්තා ඤාති ඉධ තිව්ඤ්ඤි?

472. අභං හදනොත පෙතීඤ්ඤි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිඤ්ඤාන පෙතලොකම්මො ගතා.

473. කිත්තා කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසිස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකං ඉතො ගතා.

474. අනාවටෙසු තිස්සෙසු විචිතීං අභිමාසකං,
සනොතෙසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකාසිමත්තනො.

475. නදිං උපෙම් තසිතා රික්ඛකා පරිවත්තති,
ජායං උපෙම් උඤ්ඤාසු ආතපො පරිවත්තති.

476. අඤ්ඤාඤ්ඤා ව මෙ වානො දහනොතා උපවායති;
එතඤ්ඤා හනොත අරහම් අඤ්ඤාසු පාපකං තනො.

477. ගන්ධාන හත්තිපුරං වජ්ජෙසි මග්ග මාතරං,
ධිතා ව තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිකා.

478. පාපකම්මං කරිඤ්ඤාන පෙතලොකං ඉතො ගතා,
අඤ්ඤා ව මෙ එතා තික්ඛිතං අනන්ධානඤ්ඤා නං මයා.

469. ඒ වනාහි මොහුගේ වුන සමාදනය ද බ්‍රහ්මවිද්‍යා ද විය. මෙබඳු විපතකට පැමිණත් එබඳු වූ ඒ දිවසැපත් නැවත වළඳන්නේ ය යන මෙය මොනවට සිදු කරන ලද ඒ කර්මයාගේ විපාක යි.

470. ඒ කුමර මේ මනුලොව අවුරුදු සියයක් කල් සියලු කම් සැපතින් යුක්ත ව සිට කය බිඳීමෙන් හෙවත් චරණින් පසු පුනර්භවයෙහි දී සක් දෙවිඳුගේ (පුතකු වී) සහබවට යන්නේ ය.

කුමාර ප්‍රත්‍යවස්තුව යි.

3. 6

471. තෝ නග්න යැ. දුර්වර්ණ රූප ඇතියහු කෘශ වෙහි, ඉල්පුණු නහර ඇතියහු, උස් වැ මතු වූ ඉළ ඇති කෘශ වූ මෙහි සිටින තෝ කවරහු ද?

472. ස්වාමීනි, මම යමලොවැ උපන් දුකට පත් ප්‍රේතියක්මු. පව්කම් කොටැ මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලෝකයට ගියා වමු.

473. එම්බල ප්‍රේතිය, කය වචන සිත යන තිදෙරින් කී විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද, කිතුම් පව්කමක විවෘතයන් මෙලොවින් ප්‍රේත ලෝකයට ගියහු ද?

474. කිසිවකු විසින් අනාවෘත තීර්ත්ථයන්හි අඩමස්සක් පමණ සෙවිමි. (නොහොත්) කිසිවකු විසින් එළැඹීම නො වැළැක්වූ, පුණ්‍ය තීර්ථ බඳු මහණ බමුණන් ඇති කල්හි, ඔවුනට කිසිවක් නොදී, අඩමස්සක් රැස් කෙළෙමි. දන්දීමට දේ ඇති කල්හිත් තමහට පිහිට වූ පිනක් නො කෙළෙමි.

475. ඒ මම පවසින් යුතු ව ගහට එළැඹියෙමි නම් ගහ දියෙන් හිස් ව (වාලුකමාත්‍ර බවට) පෙරළේ. උෂ්ණ කාලයන්හි සෙවණකට එළැඹියෙමි නම් අව්ව පෙරළා එයි.

476. සුළඟ ද ගිනි සෙයින් ම මා සිරුර දවමින් හමයි. වහන්ස, තෙල පිපාසාදී දුකට ද එයට වඩා දරුණු අතික් දුකකට ද මම නිස්සෙමි.

477-478. හත්ථිනීපුරයට ගොස් මාගේ මවට මෙසේ කියව: “කිගේ දියැණියෝ පව්කම් කොට මෙලොවින් (වුන වැ) ප්‍රත්‍යලෝකයට ගියාහු දුක්පත් ව යමලොව වසන්නාහු මා විසින් දක්නා ලදහ. එහි මා විසින් සුරක්ෂිත කොට තබනලද වස්තුව ඇති. එය මා විසින් කිසිවකුට නො කියන ලද ද වෙයි.

479. වතතාරී සතසහස්සානි පලලඛකස්ස ච හෙට්ඨනො,
තතො මෙ දුතං දදතු¹ තස්සා ච භොතු ජීවිකා.
480. දුතං දදාන ච මෙ මාතා දකඛ්ණං අනුදිස්සතු,²
තදහං සුඛිතා භෙස්සං සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිති.
481. සාධුති සො පටිසුඤ්ඤා ගතඤ්ඤාන භජීතිං පුරං
අවොච තස්සා මාතරං,
ධිතා ච තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිකා.
482. පාපකම්මං කරිඤ්ඤාන පෙතලොකං ඉතො ගතා,
සා මං තස්ස සමාදපෙසි වජ්ජෙසි මග්ග මාතරං.
483. ධිතා ච තෙ මයා දිට්ඨා දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිඤ්ඤාන පෙතලොකං ඉතො ගතා.
484. අජී ව මෙ එත්ති නිකඤ්ඤානං අනාකංගසංඝා නං මයා,
වතතාරී සතසහස්සානි පලලඛකස්ස ච හෙට්ඨනො;
තතො මෙ දුතං දදතු තස්සා ච භොතු ජීවිකා.
485. දුතං දදාන මෙ මාතා දකඛ්ණං අනුදිස්සතු,³
තදහං සුඛිතා භෙස්සං සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිති.
486. තතො හි සා දුතමදු දදාන ච තස්සා දකඛ්ණමාදිසි,
පෙති ච සුඛිතා ආසි සරිරං වාරුදස්සන'නාති.

සෙරිණිපෙතවක්‍රම ඡට්ඨං.

3. 7

487. නරනාරීපුරස්මතො යුවා රජනියෙහි කාමගුණෙහි සොහසි,
දිවසං අනුභොසි කාරණං කිමකාසි පුරිමාය ජාතියා.
488. අහං රාජගහෙ රමෙම රමණියෙ ගිරිබ්බජෙ,
ඵගලුදෙද පුරෙ ආසිං ලොහිතපාණි දරුණො.
489. අවිරොධකරෙසු පාණිසු පුට්ඨසන්නෙසු පද්ධම්මානසො,
චිචරිං අතිදරුණො තද්⁴ පරභිංසාය රතො අසංකුණො.
490. තස්ස මෙ සභායො සුභද්දෙ⁵ සද්ධො ආසි උපාසකො,
සොසි මං අනුකම්පනො නිවාරෙසි පුනපුනං.

1. දදත් - සිමු ii

2. අනුදිස්සතු මෙ - සිමු ii

අනුදිස්සති - සිමු i

3. අනුදිව්සතු - මජ්ඣං. අනවාදිස්සතු - සාය

4. සදු - මජ්ඣං.

5. සුභද්දෙය - මජ්ඣං.

479. පලභ යට සාරලක්ෂයක් ධනය ඇත. ඒ වස්තුවෙන් මා උදෙසා දන් දේවා. මගේ මවගේ ද ජීවිකාව වේවා.

480. මගේ මව දන් දී එහි පින් මට පමුණුවාවා. එකල මම සියලු කම්සැපතින් සමෘද්ධ ව සුවපත් වන්නෙමි.

481. හේ “මැනවු”යි පිළිවදන් දී හත්ථිනීපුරයට ගොස් ඇයගේ මවට මෙසේ කී ය. යමලොව ඉපිද දුකට පත් වූ තොපගේ දු මා විසින් දක්නා ලදු.

482. පව් කම් කොට මෙලොවින් සැව ප්‍රේත ලොකයට ගියා වූ ඕ තොමෝ “මාගේ මවට කියව”යි, එකරුණෙහි මා සමාදන් කරවූ ය.

483. දුකට පත්වූ, යමලොව උපන්; තොපගේ දු මා විසින් දක්නා ලදු. ඕ (තොමෝ) පව්කම් කොට මෙලොවින් ප්‍රේතලොකයට ගියා ය.

484. “මා මෙහි තැන්පත් කළ ධනය ඇත. එය මව්පින් කිසිවකුට ද නො කියන ලද පලභ යට සාරලක්ෂයක් වස්තුව ඇත. එයින් මා උදෙසා දන් දේවා. මැණියන්ගේ ජීවිකාව ද වේවා.

485. මගේ මව දන් දී එහි පින් මට අනුමෝදන් කෙරේවා. එකල මම සියලු කම්සැපතින් දියුණු වූ සුවපත් වන්නෙමි.

486. ඉක්බිති ඇගේ මව දන් දුන්නා ය. දන් දී එහි පින් ඒ ප්‍රේතියට අනුමෝදන් කළා ය. ඒ ප්‍රේතිය ද සුවපත් වූවා ය. ඇගේ සිරුර දැකුම්කලු විය.

සෙරිණි ප්‍රත්‍යවස්තු යි.

3. 7

487. දෙවිසුන් දෙවිදුන් විසින් පිරිවරන ලද තරුණ වූ තෙපි සිත්කලු වූ පස්කම් සැපතින් යුතු වූ (රාත්‍රියෙහි) බබළන්නහු ය. එහෙත් දවල් කාලයෙහි නොයෙක් කම්කටොලු විඳින්නහු ය. තෙපි පෙරදැහි කිනම් පවක් කළහු ද?

488. මම අතීතජාතියෙහි රමා වූ සිත් පිනවන ගිරිවුරු නම් වූ රජගහ නුවර ලෙසින් තෙත් අත් ඇති දරුණු වූ මුවවැද්දෙක් වීමි.

489. එකල ඉතා දරුණු වූ පරහිංසාවෙහි ඇලුණු නො දැමුණු මම කිසිවකුට හිංසාවක් නැති ප්‍රාණිසංඛ්‍යාත වූ බොහෝ සාමුව ආදී සතුන් කෙරෙහි දුෂ්ට සිතින් යුක්ත වූ හැසුරුණෙමි.

490. ඒ මට යහපත් සිත් ඇති සැදහැවත් උවසුවෙක් යහළු ව සිටියේ ය. හේ මට අනුකම්පා කෙරෙමින් පුත පුතා මා පවින් වැළැක්වී ය.

491. මාකාසි පාපකං කම්මං මා තාත දුග්ගතිං අගා,
සථෙ ඉච්ඡයි පෙච්ච සුඛං වීරම පාණ්ඩා අසංයමා.
492. තස්සාහං වචනං සුඤ්ඤා සුඛකාමිස්ස භික්ෂානුකම්පිතො,
නාකාසිං සකලානුසාසනිං වීරපාපාභීරතො අබුද්ධිමා.
493. සො මං පුත භූරිසුමෙධසො අනුකම්පාය සංයමෙ නිවෙසයි,
සථෙ දිවා හනයි පාණිතො අරං තෙ රත්තං හවතු සඤ්ඤිමො.
494. ස්වාහං දිවා හනිත්වා පාණිතො වීරතො රත්තිමහොසිං සඤ්ඤතො,
රත්තාහං පරිවාරෙමි දිවා ඛජ්ජාමි දුග්ගතො.
495. තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස අනුභොමි රත්තං අමානුසිං,
දිවා පච්ඡිත්තාපි කුසලො උපධාවතී සමනා ඛාදිතුං.
496. යෙ ව තෙ සත්තානුයොගිතො ධූවං පසුක්කා සුගතස්ස සාසනො,
මඤ්ඤමි තෙ අමතමෙව කෙවලං අධිගච්ඡතී පදං අසච්ඡිත්තී.

මහලුද්දකපෙතවත්ති සත්තමං.

3. 8

497. කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ පලලබ්බි ගොණකත්තකෙ,
පඤ්ඤිතො තුරියෙන රමයි සුප්පවාදිතො,
498. තතො රත්තා ව්‍යවසානෙ සුරියසුග්ගමනමපතී,
අපච්ඡෙදා සුසානස්මිං බහුදුසං නිගච්ඡයි.
499. කිනතු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡයි.
500. අහං රාජගහෙ රමෙම රමණියෙ ගිරිබ්බජේ,
මහලුද්දෙ පුරෙ ආසිං ලුදෙ වාසිමසඤ්ඤිතො.
501. තස්ස මෙ සභායො සුභදෙ සද්ධො ආසි උපාසකො,
තස්ස කුලපගො භික්ඛු ආසි ගොතමසාවකො.
502. සොපි මං අනුකම්පනො නිවාරෙයි පුතස්සනං,
මාකාසි පාපකං කම්මං මා තාත දුග්ගතිං අගා.

491. දරුව, පව්කම් නො කරව, දුගතියට නො යව, පරලෙව්හි දී සුව කැමැත්තෙහි නම් දුශ්ශීලා වූ ප්‍රාණවධයෙන් වෙන් වෙව.

492. බොහෝ කල් පවෙහි ඇලුණු බුද්ධි නැති මම සුව කැමැති භික්ෂුකම්පා ඇති ඔහුගේ වචනය අසා ඒ සියලු අනුශාසනය නො කෙළෙමි.

493. පුළුල් කුවණ ඇති ඒ උවසු තෙම යළිත් අනුකම්පායෙන් මා සුවරිතයෙහි පිහිටුවිය. “ඉදින් තෙපි දහවල්හි සතුන් මරන්නහු නම් වැළි රාත්‍රියෙහි තොපගේ සංවරය වේ වා”යි.

494. ඒ මල දහවල්හි සතුන් නසා රැයෙහි පණ්ඩායෙන් වෙන් ව සංයත වීමි. එහෙයින් මම රැයෙහි දිවසෑප විදිමි. දහවල්හි දුකට පත් වැ දුකින් පෙළෙමි.

495. ඒ කුශලකම්යෙහි විපාකයෙන් රාත්‍රියෙහි දිවසෑප වළඳමි. දහවල්හි සුනඛයෝ බද්ධ වෙර ඇත්තවුන් මෙන් මා සපා කෑමට හාත්පසින් දිවැ එත්.

496. යම් පුරුෂ කෙනෙක් බුදු සස්තෙහි ස්ථිරවශයෙන් අධිශීලාදියෙහි යෙදී නිරතුරු භාවනාදියෙහි යුක්ත වෙන් ද, ඔහු හුදෙක් අසංස්කෘත පද නම් වූ නිවනට පැමිණෙති මම සිතමි.

මිගලද්දක ප්‍රත්‍යවස්තූ යි.

3. 8

497. දෙව්බ්‍රව්‍යා කුළුගෙහි හා පහයෙහි ද දික්ලොම් ඇති කොඳු පලස් අතුළු පලහෙහි පසහතුරුයෙන් මැනැවින් වැයෙද්දී තෝ රමණය කෙරෙහි.

498. ඉන්පසු රැය අවසන්හි හිරු උද වූ කල්හි සොහොනෙහි දමන ලදුව බොහෝ දුකට පැමිණෙහි.

499. කා විසි මුනි තිදෙරින් තා විසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පව්කම්ක විවායෙන් (තෝ) මේ දුකට පැමිණියෙහි ද?

500. මම පෙරදයෙහි රමා වූ සිත්කලු වූ ගිරිවුජ නම් වූ රජගහ නුවර දරුණු වූ අසංවර ඇති මුවවැද්දෙක් වීමි.

501. ඒ මට භිතවත් වූ සැදහැති උවසුවෙක් මිතුරු විය. ගෞතම ශ්‍රාවක වූ භික්ෂුනාමක් ඒ උවසුවාගේ කුලපගයෙක් විය.

502. ඒ භික්ෂුනාම ද මට අනුකම්පා කරන්නේ දරුව පව්කම් නො කරව, දුගතියට නො යවයි පුනපුනා මා පවින් වැළකී ය.

503. සචෙ ඉච්ඡයි පෙච්ච සුඛං චිරම පාණ්ඩො අසංයමා,
තස්සාභං වචනං සුඤ්ඤා සුඛකාමස්ස භිතානුකම්පිනො.
504. නාකාසිං සකලානුසාසනිං චිරපාපාභිරතො අබුද්ධිමා,
සො මං පුන හුරිසුමෙධසො අනුකම්පාය සංයමෙ නිවෙසයි.
505. සචෙ දිවා හනයි පාණිනො අථ තෙ රත්තං හවතු සංයමො.
සඬාභං දිවා හනිති පාණිනො චිරතො රත්තමහොසිං සංයතො.
506. රත්තාභං පරිවාරෙමි දිවා ඛජාමි දුග්ගතො,
තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස අනුභොමි රත්තං අමානුසිං;
දිවා පච්ඡිනාව කුකුලො උපධාවනති සමනා ඛාදිතුං.
507. යෙ ච තෙ සත්තානුයොගිනො ධූවසුත්තා සුගතස්ස සාසනො,
මඤ්ඤමි තෙ අමතමෙව කෙවලං අධිගච්ඡනති
පදං අසඛික'නති,

ඤ්ඤා මිග්ගඤ්ඤපෙතවිඳු අධ්වමං.

3. 9

508. මාළි කිරිචි කෙසුරි ගත්තා තෙ වඤ්ඤස්සද,
පසන්නමුඛවණ්ණොසි සුරියවණ්ණොසි සොහසි.
509. අමානුසා පාරිසජ්ජා යෙ තෙමෙ පරිවාරකා,
දසකඤ්ඤසහසානි යා තෙමා පරිවාරකා.
510. තා කම්බුකෙසුර ධරා කඤ්ඤානාවෙලභුසිතා,
මහානුභාවොසි තුචං ලොමහංසනරූපවා;
පිට්ඨිමංසානි අත්තනො සාමං උකකඛති ඛාදයි,
511. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිත්තු කම්මච්ඡාකෙන පිට්ඨිමංසානි අත්තනො සාමං
උකකඛති ඛාදයි.
512. අත්තනොභං අනස්සාය ජීවලොකෙ අචාරිසං,
පෙසුඤ්ඤමුසාවාදෙන නිකතිවිඤ්ඤාය ව.
513. තස්සාභං පරිසං ගන්තො සච්චකාලෙ උපට්ඨිතො
අස්සං ධම්මං නිරංකස්සා¹ අධම්මමනුචතතිසං.

503. “ඉදින් පරලොවැ සැප කැමැත්තෙහි නම් අසංයම වූ ප්‍රාණ වධයෙන් වෙන් වෙව්.” මාගේ සැපය කැමැති වූ මට හිතවත් වූ අනුකම්පා කරන ඒ භික්ෂුහුගේ වචනය අසා.

504. බොහෝ කලක් පව්කම්හි ඇලුණු අනුවණ වූ මම ඒ භික්ෂුහුගේ සියලු ම අනුශාසනය නො කෙළෙමි. පුළුල් නුවණ ඇති ඒ භික්ෂු මට අනුකම්පායෙන් යළිත් මා සංවරයෙහි පිහිටුවී ය.

505. “ඉදින් දහවල්හි සතුන් නසන්නෙහි නම් ඉක්බිති රාත්‍රියෙහි තාගේ සංවරය වේවා,” ඒ මම දහවල් සතුන් නසා රාත්‍රියෙහි පවින් වැළැකුණෙමි සංවර වීමි.

506. රූපෙහි මම දිවසැප විඳිමි. දහවල්හි දුකට පත් වූ ජරදුක් විඳිමි. ඒ කුශලකම්යාගේ විපාකය නිසා රූපෙහි දෙව සැප විඳිමි. දහවල්හි බද්ධවෙර ඇත්තවුන් මෙන් සුනඛයෝ මා කැමට භාත්පසින් දිවූ එත්.

507. යම් කෙනෙක් වනාහි බුදුසස්තෙහි අධිශීලාදියෙහි නිතර දැඩි සේ යෙදෙත් ද ඔහු හුදෙක් ලොව සැප හා මුසු නොවූ අසංස්කෘත පද නම් වූ නිවනට ම පැමිණෙත් යයි සිතමි.

දෙවැනි මිහලුද්දක ප්‍රත්‍යවස්තු යි.

3. 9

508. තෙපි දිවමල් දරන හිස්වෙළුමින් යුත්, අභූපළඳනා ඇතියහු ශරීරාවයවයෝ ගැල්වූ සඳුන් විලෙවුන් ඇත්තාහු ය. තෙපි ප්‍රසන්න වූ මුඛවර්ණ ඇතියවු. ලභීරු මෙන් පැහැයෙන් බබළන්නහු ය.

509. (නොපගේ) යම් මේ උපස්ථායක කෙනෙක් වෙත් ද, ඔවුහු දිව්‍යපර්ණද්වී වූවෝ වෙති. නොපගේ යම් මේ උපස්ථායකා කෙනෙක් වෙත් ද ඔවුහු දිව්‍ය කන්‍යාවෝ දසදහසෙකි.

510. ඔවුහු සක්වළලු හා අභූපළඳනා දරති. රන්මුවා මුදුන් මල් කඩින් සැරසුණෝ වෙත්. තෙපි ලොමුදහ ගන්වන පියවි ඇතියහු, මහත් අනුභාව ඇතියවු. ඒ තෙපි තමාගේ පිටුමස් තෙමේ ම කඩා කන්නහු ය.

511. “තා විසින් කයින් වචනයෙන් මනසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් පව්කමක විපාකයෙන් තමාගේ පිටුමස් තෙමේ ම කඩා ගෙන කන්නෙහි ද”යි.

512. මම, මිනිස් ලොවැ සිටිය දී කේලාමි කීමෙන් සහ බොරු කීමෙන් ද කපටිභාවයෙන් සහ වඤ්චාවෙන් ද අවැඩ පිණිස ම හැසුරුණෙමි.

513. එහි දී මම පිරිස්මැදට ගොස් ඇත්ත කියන්නට සුදුසු කාලය පැමිණි විට හිතකර කාරණය හැර දමා අධර්මය අනුව ගියෙමි.

514. එවං යො ඛාදතතානං යො හොති පිට්ඨිමංසිකො,
යථාහං අජ්ඣ ඛාදමි පිට්ඨිමංසාති අත්තතො,
515. තඤ්ඤං තයා නාරද සාමං දිට්ඨං.
අනුකම්පකා යෙ කුසලා වදෙය්‍යං,
මා පෙසුනං මා ච මුසා අභාණි
මා ඛොසි පිට්ඨිමංසිකො කුච්ඡති.

කුච්ඡිතිව්ඤ්ඤාපෙතවිද්‍යා නවමං.

3. 10

516. අනාත්මිකඛිංසමි. තිට්ඨනොනා දුග්ගතො පුත්ති වායසි,
මුඛඤ්ඤා තෙ කිමයො පුත්තිගතං ඛාදනති කිංකරම මකාසි පුඤ්ඤ
517. තතො සත්ථං ගහෙතොන ඔක්කානතනති පුනප්පනං.
බරෙත පරිපොසිතො ඔක්කානතනති පුනප්පනං.
518. කිත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කරමවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගව්ඤ්ඤිති.
519. අහං රාජගහෙ රලෙච්ඡ රමණියෙ ගිරිබ්බපෙ,
ඉසසරො ධනධානිකසස සුපහුතසස මාරිස.
520. තසසායං මෙ හරියා ච ධිතා ච සුඤ්ඤා ච මෙ,
තා මාලං උපපලඤ්ඤාපි පච්චර්ශ්‍යාඤ්ඤා විලෙපනං
දුපං හරන්තියො වාරෙසිං තං පාපං පකතං මයා.
521. ඡළාසිතිසහසානි මයං පච්චත්තවෙදනං,
දුපදුප්පං විච්ඡෙද්ධංසො පච්චාම නිරයෙ භුසං.
522. යෙ ච ඛො දුපදුප්පාය වත්තනොන අරහතො මහෙ.
ආදිනවං පකාසෙතති විවෙච්ඤ්ඤා නෙ තතො.
523. ඉමා ච පසස ආයතනියො මාලාධාරී අලච්ඡතා,
මාලාවිපාකං අනුභොගාති සමිද්ධා තා යසස්සිතියො.
524. තඤ්ඤා දිස්වාන අවෙජ්ජං අබ්බතං ලොමහංසනං,
නමො කරොන්ති සප්පඤ්ඤා වජ්ජන්ති තං මහාමුනී.
525. යො හි නුත ඉතො ගතො යොතිං ලභාන මානුසිං,
දුපදුප්පං කරිසාමි අපමනො පුනප්පනන්ති.

ධාතුවිච්ඤ්ඤාපෙතවිද්‍යා දසමං.

චූළවග්ගො තතියො.

තසසද්දනං :-

අභිජ්ජමානො කොණ්ඩඤ්ඤා රජකාරී භූසෙන ච,
කුමරො ගණිකා වෙච්ඡ දුර්ග්ග පිට්ඨප්පයො;
වග්ගො තෙන පච්චර්ඤ්ඤාති.

1. විවෙච්ඤ්ඤා - මජ්ඣ.

2. අනුභොගාති - මජ්ඣ.

514. යම්සේ අද මම මාගේ ම පිටුමස් කම් ද, එසේ ම යමෙක් අනුන් පිටුමස් කන්නේ හෙවත් අනභිමුඛයෙහි අනුනට නින්ද කරන්නේ වේ ද, හෝ මෙසේ ම තමා කයි.

515. නාරද භිමියෙනි, තොප විසින් මාගේ රූපය තමන් ම දක්නා ලද, කුළුණැති පරවැටෙහි සමත්, බුදු පසේ බුදු ආදි උතුමෝ යම් අවිවාදයක් වදළාහු නම් එය ම මම තොපට කියමි. පිසුනුබස් හෝ මුසවා නො කියන්න. එසේ කොට මා මෙන් පිටුමස් කන්නකු නො වන්න.

නවවැනි කූටචිතිර්ශ්‍යක ප්‍රත්‍යවස්තුව යි.

3. 10

516. අභයෙහි සිටින තෝ කුණු වූ දුගඳ හමහි. දුගඳැති තාගේ මුහුණ ද පණුවෝ කති. පෙර අත්බවහි තෝ කීනම් පවක් කෙළෙහි ද?

517. එයින් මතු මුවාත් ඇති අව් ගෙන (පවකමින් මෙහෙයවන ලද සත්ත්වයෝ) (තාගේ මුව) පුනපුනා කපත්. ක්ෂාර පලයෙන් ඉස ඉස නැවත නැවතත් කපත්.

518. කයින් වචනයෙන් මනසින් කීනම් පවක් කරන ලද ද? කීනම් පවකමක විපාකයෙන් මේ දුකට පැමිණියෙහි ද?

519. නිදුකාණන් වහන්ස, මම රමා වූ සිත්කල වූ ගිරිවුජ් නම් වූ රජගහ නුවර ඉතා බොහෝ වූ ධනධාන්‍යයට අධිපතියෙක් වීමි.

520. ඒ මාගේ (පෙර අත්බැවහි) මෝ බිරිඳ යැ මෝ දියැණි යැ මෝ මාගේ යෙහෙළි යැ. ඔවුන් මල් ද උපුල් ද අලුත් විලෙවුන් ද සැ පුදට ගෙන යනුවන් මම වැළැක්වීමි. මා විසින් ඒ පවකම් කරන ලද.

521 ගණනින් සයාසුදහසක් පමණ වූ අපි මෙසේ සැපුදෙහි නුගුණ කියා වෙන් වෙන් වැ විඳිනු ලබන මහත් දුක් ඇති වැ නිරය වැනි ප්‍රත්‍ය ලොකයෙහි දැඩි දුක් විඳිමු.

522. අර්භත් වූ සම්බුද්ධන්ගේ සැපුද පිළිබඳ උළෙල පවත්නා කල්හි යම් කෙනෙක් එහි දෙස් කියත් නම් ඔවුහු ඒ පිනෙන් බැහැර වෙන් යැ යි දැනගන්න.

523. දිවමල් දරමින්, මනා ලෙස සැරසුණු, මල් පිදීමේ විපාකය විඳිමින් අභයින් එන මේ දෙවඟනන් ද බලව්. පිරිවර ඇති ඔහු දෙව් සැපතින් සමෘද්ධයහ.

524. ආශ්වයා වූ අද්භූත වූ, ලොමුදහ ගන්වන ඒ මහත් විපාක විශෙෂය දක පැනවත්නු ඒ මහාමුනිවරයා නමස්කාර කරති, වඳිති.

525. ඒ මම මෙයින් වූක වැ ගොස් මිනිසත් බව ලැබ නො පමා වූයෙමි පුනපුනා සැපුද කරන්නෙමි.

ධාතුච්චිණ්ණක ප්‍රත්‍යවස්තුව යි.

තුන්වැනි සුඵවග යි.

එහි උද්දතය :

අභිජ්ජමාන ප්‍රත්‍යවස්තුව ද කුණ්ඩි නුවර විසූ සානුවාසී තෙරුන් දුටු ප්‍රත්‍යයන්ගේ වස්තුව ද රරකාර සහ භූස ප්‍රත්‍ය වස්තුව ද සෙරිණි නම් ගණිකා ප්‍රත්‍යයගේ වස්තුව ද මිගලුද්දක ප්‍රත්‍යවස්තුව දෙක ද පිටිමස් කන කූට චිතිර්ශ්‍යක ප්‍රත්‍යයාගේ සහ වෛකා පුජාවෙහි දෙස් කී ධාතුච්චිණ්ණක ප්‍රත්‍යයාගේ වස්තුව ද යන මෙයින් සමන්විත හෙයින් මෙය වූළච්ඡග යි කියනු ලැබේ.

4. 1

526. වෙසාලී නාම නගරස්ථි වජ්ජිනං
තස්ස අහු ලිච්ඡවි අමබසක්ඛරො,
දිස්වාන පෙතං නගරස්ස බාහිරං
තස්සෙව පුච්ඡස්ස තං කාරණස්සිකො.
527. සෙය්‍යා නිසස්සා නයිමස්ස අස්ථි
අභික්කමො නස්ථි පටික්කමො වා,¹
අසිතපිතබාධිතවස්සොගා
පරිවාරිකා සාපි² ඉමස්ස නස්ථි
528. යෙ ඤාතකා දිට්ඨසුතා සුභස්සා
අනුක්කමපකා යස්ස පුබ්බෙ අහෙසු³,
දට්ඨමිති තෙ දුනි න තං ලහකභී
විරාධිතකො⁴ හි ජනෙන තෙන.
529. න ඔග්ගතක්කස්ස හවනභී මිත්තා
ජහනභී මිත්තා වික්කලං විදිස්වා,
අස්සෙඤ්ඤි දිස්වා පරිවාරයනභී
බහු ව මිත්තා උග්ගතක්කස්ස භොගභී.
530. නිභීතකො සබ්බභොගෙහි කිට්ඨො
සම්මික්ඛිතො සම්පරිභින්න ගගො,
උස්සාවබ්බෙව පලිසමානෝ⁵
අජස්සුචෙ ජීවිතස්සුපරොධො.
531. එතාදිසං උත්තමකිච්ඡපත්තං
උත්තාසිතං පුට්ඨෙත්ඤ්ඤස්ස සුලෙ,
අථ තං කෙන වණ්ණණෙන වදෙසි යක්ඛ
ජීව භො ජීවිතමෙව සෙය්‍යොති.
532. සාලොභිතො එස අභොසි මග්ගං
අහං සරාමි පුරිමාය ජාතියා,
දිස්වා ව මෙ කාරුඤ්ඤමභොසි රාජ
මා පාපධමො නිරයං පතායං.
533. ඉතො වුතො ලිච්ඡවි එස පොසො
සක්කස්සදං නිරයං සොරරූපං,
උපපජ්ජති දුක්ඛතක්කමකාරී
මහාභිතාපං කට්ඨකං භයානකං

1. සට්ඨකමො ව - මිස්සං.

2. පරිවාරිකා - පු., පරිවාරණා - කෙටි.

3. අහෙසු - පුබ්බෙ - මිස්සං.

4. විරාජිතකො - මිස්සං.

5. පලිසමානො - මිස්සං.

4. 1

526. වැදූරජුන්ගේ විශාලා නම් නුවරෙක් ඇත. එහි “අම්බසක්ඛර” නම් ලිච්ඡවී රජෙක් විය. හේ නුවරින් පිටත ප්‍රෙතයකු දෑක කරුණු දැනගනු කැමැත්තේ එතැන දී ම ඒ ප්‍රෙතයාගෙන් මෙසේ ඇසී ය:

527. මොහුට ශයනය කිරීමක් ද හිඳීමක් ද නැත. ඉදිරිගමනක් හෝ ආපසු ගමනක් හෝ නැත. ආහාර පාන බාද්‍ය වස්ත්‍ර පරිභෝග යන යම් පරිහරණයක් වේ නම් එ ද මොහුට නැත.

528. මොහුට පෙර අනුකම්පා කළ යම් නැකෙනෙක් ද දුටුවා වූත් ඇසුවා වූත් යම් මිතුරු කෙනෙක් ද වූහු නම් ඔහු ද දන් මොහු දක්නටවත් නො ලබත්. ඒ සියලු ජනයා විසින් හැර දැමූ අත්බවක් ඇත්තේ ම ය.

529. ධනභීතයාට මිතුරෝ නැත. මිතුරෝ භෝගවිනාශ වූ පුරුෂයා ද අත්හැර යෙත්. මිතුරෝ ධනය දෑක ඒ ධනවතා පිරිවරා ගනිත්. ධන යෙන් උසස්වූවහුට මිතුරෝ බොහෝ වෙත්.

530. සියලු සැපතින් පිරිහුණු ආත්මභාවයක් ඇති, දුකට පැමිණි, ලෙයින් වැකුණු සිරුරින් යුත්, හුලිත් බිඳුණු ගතින් යුත්, (මොහුගේ) ජීවිතයාගේ නිරෝධය තණ අග රැඳුණු පිනි බිඳක් මෙන් අද හෝ හෙට වන්නේ ය.

531. එම්බල යක්ෂය, මෙබඳු දැඩිදුකට පත් වූ, කොසඹිනුලෙහි නාවන ලද්දහුට “පින්වත, ජීවත්වෙව, ජීවිතය ම තට ශ්‍රේෂ්ඨ යයි කුමක් නිසා තෝ කියති ද?

532. (පින්වත් රජකුමනි) මේ පුරුෂයා මාගේ සහලේනායෙක් විය. මම පෙරජාතිය සිහි කරමි. මොහු දෑක, “පවිගති ඇති මේ පුරුෂයා අපායෙහි නොවැටෙවා”යි මට කරුණාවක් උපත.

533. ලිච්ඡවී රජකුමනි, පව්කම් කළ මේ පුරුෂයා මෙලොවින් වූත වූ ගොස් පාපකාරී ජනයන්ගෙන් නොහොත් සත්වැදූරුම් වධබන්ධනයන්ගෙන් පිරුණු, දරුණු ස්වභාව ඇති, මහත් දුකින් යුත්, කටුක වූ, හයානක වූ මහානිරයෙහි උපදින්නේ ය.

534. අනෙකභාගෙන ගුණෙන සෙයො
අයමෙව සුලො නිරයෙන තෙන,
එකන්තදුඃඛං කට්ඨකං භයානකං
එකන්තතිපං නිරයං පතායං.
535. ඉදංඤ්ච සුඤ්චා වචනං මමෙසො
දුඃඤ්චපතීනො විජගෙයා පාණං,
තස්මා අභං සන්තීකෙ න භණාමි
මා මෙ කතො ජීවිතස්සුපරොධො.
536. අඤ්ඤතො එසො පුරිසස්ස අපො
අඤ්ඤමපි ඉච්ඡාමසෙ පුච්ඡිතුං තුචං,
ඕකාසකමං සචෙ නො කරොසි
පුච්ඡාමි තං න ච නො තුජ්ඣිතඛං.
537. අද්ධා පටිඤ්ඤ මෙ තද අනු
නාවිකඛනා අපසසනස්ස භොති,
අකාමා සද්දොයාවචොති කඤ්චා
පුච්ඡස්ස මං කාමං යථා වීසංගං.
538. යං කිංඤ්චාභං චන්ඛනා පසයිසසාමි
සඛබ්බමපි තාභං අභිසද්දගෙයාං,
දිඤ්චාන තං නොපි චෙ සද්දගෙයාං
කරෙය්‍යාසි මෙ යසං නියස්සකමං.
539. සච්චප්පටිඤ්ඤ තච මෙසා භොතු
සුඤ්චාන ධම්මං ලභස්සුපප්පාදං,
අඤ්ඤතීකො නො ච පද්ධම්මිකො
යං තෙ සුතං අසුතං වාපි ධම්මං
සඛං ආචිකඤ්ඤං යථා පජානං.
540. සෙතෙන අසෙසන අලංකිතෙන
උපයාසි සුලාචුතකස්ස සන්තීකෙ,
යානං ඉදං අබ්භුතං දස්සනෙයාං
කිසෙසනං කම්මස්ස අයං වීපාකො.
541. වෙසාලියා තස්ස නගරස්ස මජ්ඣෙ
විකබ්බමග්ගෙ නරකං අභොසි,
ගොසිසමෙකාභං පසන්තවිතො
සෙතං ගභෙඤ්චා නරකස්මි නිකම්පිං.

534. මෙනෙමේ එකාන්තයක් වූ කටුක වූ බිය උපදවන, නියත මහාදුක් ඇති මහානිරයෙහි වැටෙන්නේ ය. ඔහුට ඒ මහානිරයට වඩා නොයෙක් ගුණයෙන් මේ හුල ම උතුම් වෙයි.

535. මේ තෙමේ මාගේ මේ වදන් අසා දුකට පැමිණියේ ප්‍රාණය හරින්නේ ය. එහෙයින් මා විසින් මොහුගේ ජීවිත නිරෝධයක් නොකරන ලද්දේ වෙවයි සිතා එය මම මොහු ඉදිරියෙහි නො කියමි.

536. මේ පුරුෂයා පිළිබඳ ඒ කාරණය මා විසින් දනගන්නා ලද. ඉදින් තෝ අපට අවසර දෙන්නෙහි නම් අනෙක් ප්‍රශ්නයක් ද අසන්නට කැමැත්තෙමු. එය ද විචාරමි. (ඒ ගැන) අපට නො කිසිය යුතු යි.

537. එද (අපේ ප්‍රථම දර්ශනයෙහි) එකාන්තයෙන් මාගේ ප්‍රතිඥාවක් විය. (එනම්) අප්‍රයත්නයාහට නො කිය යුතුය යනු යි. දන් වූ කලී මම නොපගේ නො කැමැත්තෙන් ඇදහිය යුතු වචන ඇත්තෙක් වීමි. එහෙයින් තෙපි මාගෙන් කැමැති සේ විචාරව. මම එය හැකි පමණින් ඔබට කියන්නෙමි.

538. යක්ෂය, මම යම්කිසිවක් ඇසින් දක්නෙමි ද ඒ සියල්ල ම මම අදහන්නෙමි, ඉදින් ඇසින් දැක එය නො අදහන්නෙමි නම් මට නිග්‍රහ කම්ය කරව.

539. ඔබතුමාගේ මේ ප්‍රතිඥාව මට සැබෑ වේවා. දෑතගනු කැමැති ව ප්‍රදුෂ්‍ය වූ සිසින් තොර වැ මා කියන ධර්මය අසා ප්‍රසාදය ලබන්න. ඔබ තුමන් විසින් අසන ලද්ද වූ ද, නො අසන ලද්ද වූ ද යම් ධර්මයක් වේ ද, ඒ සියල්ල දන්නා සැටියෙන් කියන්නෙමි.

540. තෙපි ශ්වෙතවර්ණ අශ්වයානයෙකින් හුල උන්නහු සම්පයට පැමිණෙවු ය. මේ යානය අද්භූත ය. දැකුම්කලු ය. මේ කිනම් කර්මයක විපාකයක් ද?

541. විශාලා නම් ඒ නගරමධ්‍යයෙහි මධ්‍යස්ථික මාර්ගයෙහි නරාවළක් විය. මම පහන් සිතැතියෙමි සුදු වූ එක් ගවභිසක් ගෙන ඒ නරාවළෙහි බැහුයෙමි.

542. එතස්මිං පාදානි පතිට්ඨපෙත්වා
මයඤ්ච අපෙඤ්ඤා ව අතිකකම්මිතං.
යානං ඉදං අබ්භූතං දස්සනෙය්‍යං
තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො.
543. විමුක්ඛො ව නෙ සබ්බදිසා පභාසති
ගජො ව නෙ සබ්බදිසා පවායති,
යකඤ්ඤිපනෙතාසි මහානුභාවො
නග්ගො වාසි කිස්ස අයං විපාකො.
544. අකකාධනො නිවච්ඡසන්නවිතො
සණ්ඛාති වාටාති ජනං උපෙමි,¹
තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො
දිබ්බො මෙ විමුක්ඛො සත්තං පභාසති.
545. යසඤ්ච කිත්තිඤ්ච ධම්මෙ ධීතානං
දිස්වාන මනෙතාමි අසන්නවිතො,²
තස්සෙව කම්මස්ස අයං විපාකො
දිබ්බො මෙ ගජො සත්තං පවායති.
546. සභායානං තිත්ථසමිං නභායනානං³
ථලෙ ගහෙත්වා නිදහිස්ස දුස්සං,
බ්බිඛජිකො නො ව පදුට්ඨවිතො
තෙනමහි නග්ගො කසිරා ව වුත්ති.
547. යො කිළමානො පකරොති පාපං
තස්සිදිසං³ කම්මවිපාකමාහු
අකිළමානො පන යො කරොති
කිං තස්ස කම්මස්ස විපාකමාහු.
548. යෙ දුට්ඨසංකප්පමනා මනුස්සා
කායෙන වාචාය ව සංකිලිට්ඨා,
කායස්ස හෙද අභිසම්පරායං
අසංසයං තෙ නිරයං උපෙත්ති.
549. අපරෙ පන සුගතිං ආසමානා
දුනෙ රතා සංගතිකත්තභාවා,
කායස්ස හෙද අභිසම්පරායං
අසංසයං තෙ සුගතිං උපෙත්ති.

1. උපෙමි - මජ්ඣං.

2. නභායනානං - මජ්ඣං.

3. තස්සිදිසං - මජ්ඣං.

542. අපි දු පෙස්සෝ ද ඒ මතුයෙහි පා තබා ගමන් කෙළෙමු. මේ යානය අද්දුත යැ. දකුම්කලු යැ. ඒ කම්යාගේ මේ විපාක වෙයි.

543. යක්ෂය, තාගේ සිරුරු පැහැය ද සියලු දිගුන් බබුළුවයි. තාගේ ශරීර සුගන්ධය ද සියලු දිගුන් හමා යයි. දිව්‍ය සෘද්ධියට පැමිණි තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෙහි ය. යළි නිර්වස්ත්‍ර වෙති. මේ කවර කම්යක්ෂ්‍යගේ විපාක වේ ද?

544. (මම) ශ්‍රෝධ නොකරන්නෙමි නිති පහන්සිත් ඇතියෙමි සිලුටු බසින් ජනයාට කරා කෙරෙමි. ඒ පින්කමෙහි මේ විපාක වෙයි. දිව්‍යමය වූ මාගේ ශරීරවර්ණය නිතර බබළයි.

545. ධම්මයෙහි පිහිටියවුන්ගේ යශස ද කීර්තිය ද දක පහන් සිතැති-යෙමි එය ගුණවශයෙන් කියමි. ඒ කර්මයාගේ මේ විපාක වෙයි. මා සිරුරින් දිව්‍යමය ගන්ධය නිතර හමයි.

546. තොටෙහි නහන යහළුවන්ගේ වස්ත්‍ර ගොඩ සඟවා තැබුවෙමි. එය සිතා පිණිස ය. ප්‍රදුෂ්ට සිතින් (පැහැරගන්නා අදහසින්) නො වේ. ඒ පවින් නග්න වූයෙමි. මාගේ දිවිපැවැත්ම ද දුක් සහිත විය.

547. යමෙක් කෙළි අදහස් පෙරදැරි ව පවක් කෙරේ නම් ඔහුට මෙබඳු කර්මවිපාකයක් වේ ය යි පණ්ඩිතයෝ කියති. යමෙක් කෙළි අදහසක් නොමැති ව දුෂිත සිතින් පව කෙරේ නම් ඒ පාපකර්මයාගේ විපාකය කොපමණ කවුක වේ ද යි (පණ්ඩිතයෝ) කිහු ද?

548. දුෂිත වූ චිත්තසංකල්පනා ඇති යම් මනුෂ්‍ය කෙනෙක් (ප්‍රාණ ඝාතාදියෙන්) කයින් හා වචනයෙන් කිලුටු වූවෝ වෙත් ද, ඔහු මරණින් මතු නිසැක ව ම නරකයට පැමිණෙත්.

549. සුගතිය පතන්නා වූ අන්‍යයෝ වූකලී, දීමෙහි ඇලුණු, සංග්‍රහ කරන ලද ආත්මභාව ඇත්තෝ වෙත් ද, ඔහු කායගෙදයෙන් පරලෙවිහි නිසැකව ම සුගතියට පැමිණෙත්.

550. තං කිනතී ජානෙයාං අහං අවෙච්ච
කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො,
කිං වාහං දිස්වා අභිසද්දගෙයාං
කො වාපි මං සද්දහාපෙයා ඵතං.
551. දිස්වා ච සුඤ්චා වා¹ අභිසද්දගසසු
කල්‍යාණපාපෙ උභයෙ අසනොත
කල්‍යාණපාපස්ස අයං විපාකො,
සියා නු සන්නා සුගතා දුගතා වා.
552. නො වෙඤ්ඤා කම්මානි කරොයුං මඤ්චා
කල්‍යාණපාපානි මනුස්සලොකෙ,
නාහෙසුං සත්තා සුගතා දුගතා වා
භීතපප්ඤ්ඤා ච මනුස්සලොකෙ.
553. යසමා ච කම්මානි කරොතානි මච්චා
කල්‍යාණපාපානි මනුස්සලොකෙ,
තසමා හි සත්තා සුගතා දුගතා වා
භීතපප්ඤ්ඤා ච මනුස්සලොකෙ.
554. ද්වියජ්ජ කම්මානං විපාකමානු
සුඛස්ස දුක්ඛස්ස ච වෙදනීයං,
තා දෙවතායො පරිවාරයතති
පචෙච්චන්ති² බාලා ද්වියතං අපසසිනො.
555. නමස්සී කම්මානි සයං කතානි
දන්තාපි මෙ නස්සී සො ආදිපෙයා,
අවජාදනං සයනමථක්කපානං
තෙනමෙ නග්ගො කසිරා ච වුත්ති.
556. සියා නු ඛො කාරණං කිංඤ්ච යකං
අවජාදනං යෙන තුචං ලහෙරං,
ආචික්ඛ මෙ තං යදස්සී හෙතු
සද්ධාසිතං හෙතු වචො සුඤ්ඤාම.
557. කප්පිතකො³ නාම ඉධස්සී හිතඤ්ඤා
කොසි සුසිලො අරහා විමුක්තො.
ගුත්තිස්සො සංවුත්තපානිමොකෙකො
සිතීගුතො උත්තමදිට්ඨිපකො.
558. සබ්බෙලො වදඤ්ඤා සුචචො සුමුඛො
සවාගමො සුප්පට්ඨිත්තකො ච,
පුඤ්ඤස්ස ඛෙත්තං අරණවිහාරී
දෙවමනුස්සානඤ්ඤා දක්ඛණෙයො.

1. සුඤ්චා - සිමු 1.

2. පච්චන්ති - සිමු 1.

3. කප්පිතකො - මජ්ඣ.

550. තා විසින් පින්පව පිළිබඳ යම් විපාකයක් කියන ලද ද, එය මම කෙසේ දන අදහන්නෙමි ද? මම කිනම් නිදසුනක් දක එය ප්‍රතිඥා කරන්නෙමි ද? යළි, කවර පණ්ඩිතයෙක් එය මට විශ්වාස කරවන්නේ ද?

551. කුශලාකුශල කම්යාගේ විපාකය මේ යයි ප්‍රත්‍යක්ෂ වශයෙන් දක හෝ අසා එය අදහවු. පින්පව යන දෙවැදෑරුම් කම්යන් නොමැති කල සත්ත්වයෝ සුගතියට හෝ ගියෝ ය. දුගතියට හෝ ගියෝ ය යි මෙය කෙසේ වන්නේ ද?

552. මේ මිනිස්ලොවැ මිනිස්සු පින්පව නොකරන්නාහු නම්, සුගතියට හෝ දුගතියට ගිය සත්වයෝ නො වෙත්. මිනිස්ලොවැ උසස් පහත් අය ද නො වෙති.

553. යම් භෙයෙකින් මිනිස් ලොවැ මිනිස්සු පින්පව කරන්නාහු ද එහෙයින් සුගතියට සහ දුගතියට ගිය සත්වයෝ ද වෙත්. මිනිස් ලොවැ උස්පහත් අය ද වෙත්.

554. සැප - දුක් විඳීමට සුදුසු වූ කුශලාකුශල කම්යන්ගේ දෙවැදෑරුම් විපාකය දැන් කීහු. එනම්: පින්කළාහු දෙවියෝ වැ පසිඳුරන් පිණවත්. අඤානයෝ කුශලාකුශලයන්හි එල නො දක්නාහු පවකම් කොට නිරයෙහි පැසෙත්.

555. තමා විසින් පෙර කළ පින්කම් ද මට නැත. යළි, වස්ත්‍ර ද සෙනසුන් ද ආභාරපාන ද (යමෙක්) දන් දී ඒ පින මට පමුණුවන්නේ නම් එබන්දෙක් ද මට නැත. එහෙයින් මම තග්න ද දුක් සහිත පැවතුම් ඇත්තෙමි ද වෙමි.

556. ප්‍රභය යම් භෙයෙකින් තෝ වස්ත්‍ර ලබන්නෙහි නම් එබඳු වූ කිසි කාරණයක් වන්නේ ද, ඉදින් එබඳු හෙතුවක් ඇත් නම් විශ්වාස කළ හැකි වූ ඒ හෙතුව මට කියව. ඒ හෙතූ සහිත වචනය මම ශ්‍රවණය කරමි.

557. මේ සම්පයෙහි ධ්‍යාන කරන සුදු වූ සිල්වත් වූ කප්පිනක නම් රහත් භික්ෂුනාමක් ඇත. භෝ කෙලෙසුන්ගෙන් මිදුණේ ය. සංවෘත ඉන්ද්‍රිය ඇත්තේ ය. සුරක්ෂිත ප්‍රාතිමොක්ෂ ඇත්තේ ය. (ක්ලෙශ දරථාපගමයෙන්) සිහිල් ය. උතුම් සමාග්දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත ය.

558. මොළොක් ගුණ ඇති දන් දෙනසුලු මනා වචන ඇති නොහොත් කීකරු වූ යහපත් මුහුණක් ඇති මැනැවින් දන් ආගම ධර්මය ඇති පමණ දැන කථා කරන පින් කෙතක් වූ මෙමන්ත්‍රීවීරණ ඇති ඒ මහණ දෙව්මිනිසුන් ගේ දක්ෂිණාවට සුදුස්සෙකි.

559. සනෙතා විධුමො අනිසො නිරාසො
මුත්තො විසලෙලා අමමො අවබෙසා,
නිරුපධි සබ්බපපඤ්ඤා ධිමංකො
කිසෙසා විජ්ජා අනුපපනෙතා ජුක්ඛා.
560. අපපඤ්ඤානො දිස්වාපි න සුජානො
මුනිනි නං වජ්ජිසු වොහරන්ති,
ජානන්ති තං යක්ඛගුතා අනෙජං
කල්‍යාණධම්මං විවරන්ති¹ ලොකෙ.
561. තස්ස තුවං එකං යුගං දුවෙ වා
මමුඤ්ඤිකානානා සචෙ දදෙර,
පටිග්ගහිතානි ව තානි අසු
මමඤ්ඤා පසෙසාථ සත්තඤ්ඤාසං.
562. කසමිං පදෙසෙ සමණං වසන්තං
ගන්තානා පසෙසාමු මයං ඉදන්ති,
සමජ්ජ² කඤ්ඤා විවික්ඛිඤ්ඤා
දිට්ඨිවිසුකානි ව කො විනොදයෙ.³
563. එසො නිසිනෙතො කපිනච්ඡිකායං
පරිවාරිතො දෙවතාහි බහුති.
ධම්මං කරං භාසති සව්වනාමො
සකස්මිමාවේරකෙ අපපමනෙතො.
564. තථාහං කසසාමි ගන්තො ඉදන්ති
අච්ඡාදධිසංසං සමණං යුගෙන,
පටිග්ගහිතානි ව තානි අසු
තුවඤ්ඤා පසෙසාමු සත්තඤ්ඤාසං.
565. මා අක්කමණ පබ්බජිතං උපාගමි
සාධු වො ලිච්ඡවි නෙස ධම්මො,
තනො ව කාලෙ උපසංඛ්‍යාමිකා
තත්ථෙව පක්ඛාහි රහො නිසිනං.
566. තථානි වන්තා අගමාසි තත්ථ
පරිවාරිතො දසගමනෙ ලිච්ඡවි,
සො තං නගරං උපසංඛ්‍යාමිකා
වාසුපගච්ඡිත්ථ සකෙ නිවෙසනෙ.

1. විවරන්තං - බිමු |

2. යො මජ්ජ - මජ්ජං.

3. විනොදයො මෙ - මජ්ජං.

559 සන්ත්‍රන් කෙලෙස් ඇති, පහවු මිථ්‍යාවිතරක ධුම ඇති, නිදුක් වූ, ආශා රහිත, සියලු හවදුකින් මිදුණු, පහවු රාගාදිහුල් ඇති, මමන්වයෙන් තොර වූ, අවංක වූ, උපධි රහිත වූ, නැසු සියලු ප්‍රපඤ්ච ඇති, ත්‍රිවිද්‍යාවට පිළිවෙළින් පැමිණි, ඥාන දෘෂ්ඨියෙන් දීප්තිමත් වූ,

560. අප්‍රකට වූ, දැක ද “මමබ්‍ර කෙනෙකැ”යි සුවසේ නො දත හැකි හික්ෂුනමකි හේ. වැදූරජුන් අතර මුනිවරයෙකැ යි කියනු ලැබේ. ලොකයෙහි යක්ෂ භූතයෝ ද තෘෂ්ණා රහිත වූ ඥානී යහපත් ගුණැති ඒ හික්ෂු නම “රහත්” යයි දනිත්. ගුණ කියමින් හැසිරෙත්.

561. තෙපි ඒ කප්පිනක මහතෙරුන්හට එක් පිළි සහළක් හෝ දෙකක් හෝ මා උදෙසා දෙන්නේ නම් ඒ තෙරුන් විසින් ද ඒ පිළි පිළිගන්නා ලද්දේ නම් එවිට මනාව හැද පෙරවූ පිළි ඇති මා ද තෙපි දක්නාහු ය.

562. කිනම් පෙදෙසක වසන ඒ මහණහු වෙත දැන් අපි ගොස් දක්නෙමු ද, ඒ කවරෙක් අපගේ සැකය ද විවිකිත්සාව හා මිථ්‍යාදෘෂ්ටි නැමැති හුල් ද දුරු කරන්නේ ද?

563. කපිතච්චිනා නම් පෙදෙසෙහි වැඩහුන් සංඛ්‍යානාම ඇති ස්වකීය ආවායථි විනයෙහි නොපමා වූ ඒ කප්පිනක මහණ තෙමේ බොහෝ දෙවියන් විසින් පිරිවරන ලද්දේ දැහැමි කරා කියයි.

564. “මම එසේ කරන්නෙමි. දැන් ඒ මහණහු වෙත ගොස් උන්වහන්සේ පිළිසහළකින් හඳවන්නෙමි. ඒ පිළි ඒ මහණ විසින් පිළිගන්නා ලද නම් පිළියෙන් සැරසුණු තා ද දක්නෙමු.

565. පින්වත් ලිච්ඡවී රජතුමනි, නුසුදුසු කලා පැවිද්දහු වෙත නො එළඹෙන්නේ මැනැවි. නො කල්හි එලැඹීම රජුන් වූ තොපගේ ධර්මය නො වේ. එහෙයින් සුදුසුකල්හි එලඹූ එකන්හි මැ රහොගත වූ හුන් තෙරහු බලව.

566. ඒ ලිච්ඡවී රජතුමා “එසේය”යි කියා දහගණයා විසින් පිරිවරන ලදුවැ එහි ගියේ ය. ඒ නුවරට පැමිණ සිය නිවසෙහි විසීමට එළැඹියේ ය.

567. තතො ච කාලෙ ගීතිනිව්වානි කඤ්ඤා
නභාඤ්ඤා පිච්ඤා ච ඛණං ලභිතො,
විවෙය්‍යා පෙළාතො සුගාතී අට්ඨ
ගාභාපඨි දුසගණෙන ලිච්චි.
568. සො තං පදෙසං උපසඤ්ඤාමිතො
තමද්දසා සමණං සන්තප්පිතං,
පටික්ඛමනං ගොචරතො නිවිතං
සිනිභුතං රුක්ඛවුලෙ නිසිතං.
569. තමෙනං අවොච උපසඤ්ඤාමිතො
අප්පාඛාධං එඤ්ඤාමාරුඤ්ඤා පුච්ඡි,
වෙසාලියං ලිච්චිතං හදනෙන
ජානන්ති මං ලිච්චි අමබසකරො.
570. ඉමානි මෙ අට්ඨසුගා සුභානි
පතිගණා හනෙන පද්දම් තුග්ගං.
තෙනෙව අනෙක ඉධාගතොසම්
යථා අහං අක්ඛමනො හවෙය්‍යං.
571. දුරතොච සමණා බ්‍රාහ්මණා ච
නිවෙසනං තෙ පරිවජ්ජයන්ති,
පනානි භිජ්ජන්ති ච තෙ නිවෙසනෙ
සඤ්ඤාචරො වාසි විපාටයන්ති.¹
572. අරාපරෙ පාදකුරාරිකාභි
අවංසිරා සමණා පාතයන්ති,
එතාදිසං පබ්බජිතා විහෙසං
තයා කතං සමණා පාපුණන්ති.
573. තිණෙන තෙලඔසි න තං අද්ධි
මුළුභස්ස මග්ගඔසි න පාවද්ධි,
අක්ඛස්ස දණ්ඩං සයමාදියාසි
එතාදියො කදරියො අසංවුතො*
අරං තං තෙන විමුක්ඛාන නිමෙව දිස්සා
අමෙභගි සහ සංචිතාගං කරොසි,
574. පඤ්චමි හනෙත යං තං වදෙසි
විහෙසසිං සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ ච,
බ්බවිසිතො නො ච පද්ධවිතො
එතමි මෙ දුක්ඛවමෙව හනෙත.

1. විදුළයන්ති - මරණං.

2. අසංවුතො තුචං - මරණං.

567. ඉක්කිති ලිච්ඡවී රජ සුදුසු කාලයෙහි ගිහිකෘත්‍යයන් කොට දිය නා කා බී යහපත් මොහොතක් ලැබ පෙට්ටියෙන් පිළිසහළ අටක් තෝරා ගෙන දසගණයා ලවා ගන්වා ගෙන ගියේ ය.

568. එරජ ඒ පෙදෙසට එළඹ සන්ත්‍රන් සිතැති පිණ්ඩසාතයෙන් පෙරළා එන, ගොදුරුගමින් නැවතුණු, සිහිල්වූ, රුක්මුල්හි හුන් ඒ මහණු දිවි.

569. උත්චන්ද්‍රයේ වෙත එළඹ නිරෝගබව ද එාසුවිහරණය ද විචාළේ ය. "වහන්ස, මම විශාලා මහනුවර ලිච්ඡවී රජ වෙමි. අම්බසක්කර නම් වූ ලිච්ඡවී රජ යයි ජනයෝ මා දනිත්" යයි කී ය.

570. වහන්ස, මහතර වූ මේ අට පිළිසහළ පිළිගන්න. මම මෙය ඔබවහන්සේට දෙමි. යම්සේ මම සතුටු වෙමි ද ඒ කරුණෙන් ම මම මෙහි පැමිණියෙමි.

571. ශ්‍රමණයෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද තොපගේ නිවෙස දුරින් ම දුරු කරත්. තොපගේ ගේ සම්පයෙහි දී පාත්‍රයෝ බිඳෙත්, සහළ සිවුරු ද ඉරාදමත්.

572. යළි පා නැමැති කෙට්ටිවලින් සමහර මහණු හිස යටිතුරු කොට හෙළනු ලැබෙති. පැවිදි වූ මහණු තොප කළ මෙබඳු වෙහෙසට පැමිණෙත්.

573. තෙපි තණ අගින් තෙල් බිඳකුදු නුදුන්නහු ය. මංවුළා වුවකු හට මග දු නො කීවහු ය. අත්ධයාගේ සැරයටිය තුමු ම පැහැර ගත්තහු ය. මෙබඳු තදමසුරු වූ නො හික්මුණු තෙපි යළි කවර ගුණයකින් කුමක් දක අප සමග සංවිභාග කරනු ද?

574. වහන්ස, තෙපි යමක් කීවහු නම් මම එය පිළිගනිමි. ක්‍රීඩා-සිත් ඇතිව දුෂිත සිතින් තොර වූ මම මහණ බවුණතට වෙහෙස කෙළෙමි. වහන්ස, මෙ ද මා කළ නසුරෙකි.

575. බිඩ්ධාය යසෙඛා පසවිති පාපං.
වෙදෙති දුක්ඛං අසමන්තභොගී,
දහරො යුචා නග්ගනියසීස භාගී
කිංසු තතො දුක්ඛතරස්ස භොති.
576. තං දිස්වා සංවෙගමලස්සං හතෙන
තඤ්චවයා තාහං දදමි දනං,
පටිගණ්හ හතෙන වත්සුගානි අට්ඨ
යක්ඛසස්මා ගච්ඡන්තු දකඛ්ඤායො.
577. අද්ධා හි දනං බහුධා පසස්සං
දදතො ව තෙ අක්ඛයධම්මමන්ත්‍රු,
පටිගණ්හාමි තෙ වත්සුගානි අට්ඨ
යක්ඛසස්මා ගච්ඡන්තු දකඛ්ඤායො.
578. තතො ව යො ආවමයිති ලිච්ඡවි
ථෙරස්ස දත්වාන යුගානි අට්ඨ,
පටිග්ගනීතානි ව තානි වසසු
යක්ඛණ්ඳි පසෙසුර සන්තඤ්ඤායො.
579. තමඤ්ජා වන්දනසාරලික්ඛං
ආජන්තමාරුළුභමුළාරවණ්ණං,
අලංකතං සාධු නිවත්තදස්සං
පරිවාරිතං යක්ඛමහිද්ධිපතං.
580. යො තං දිස්වා අත්තමනො උදග්ගො
පහට්ඨවිතො ව සුභග්ගරූපො,
කම්මණ්ඳි දිස්වාන මහාවිපාකං
සන්දිට්ඨිකං වත්ඛුනා සච්ඡිකත්වා.
581. තමෙනං අවොච උපසංඝමිත්වා
දස්සාමි දනං සමණ්ඛාගමණානං,
න වාපි මෙ කිංඤ්චි අදෙය්‍යමස්මි
තුචං ව මෙ යක්ඛ බහුපකාරොති.
582. තුචං ව මෙ ලිච්ඡවි එකදෙසං
අද්ධි දනානි අමොසමෙතං,
සවාහං කරිස්සාමි තයා වා සකඛිං
අමානුසො මානුසකෙන සද්ධිනති.

575. කෙළිසිතින් පව රැස් කොට එක් ප්‍රත්‍යයෙක් අසම්පූර්ණ භෞග ඇත්තේ යෞවනයෙන් යුත් තරුණයෙක් වූ නත්තභාවයට හිමි වූ දුක් විඳී. එයට වඩා ඉතා දුඛිදුකක් මොහුට කෙසේ වේ ද?

576. වහන්ස, ඔහු දක සංවේගය ලද්දෙයි. එහෙයින් මම ඔබට මේ පිළි දන්දෙමි. වහන්ස, මේ පිළියහළ අට පිළිගනු මැනව. මේ පින් ප්‍රත්‍යයාට පැමිණේවා.

577. දන්දීම එකාන්තයෙන් (බුද්ධාදීන් විසින්) නන් අයුරින් පසස්නා ලදී. දන්දෙන තොපගේ ධනය නොගෙවෙන සැහැවි ඇති වේවා. තොපගේ පිළියහළ අට මම පිළිගනිමි. මේ පින් ප්‍රත්‍යයාට පැමිණේවා.

578. ඉක්බිති ඒ ලිච්චි රජ මුවසෝද ගෙන තෙරුන්ට ඒ පිළි සහළ අට පිරිනමා “මේ පිළි ගනුලැබේවා, පිළි හැඳගත් ප්‍රත්‍යයා ද දක්නට ලැබේවා”යි කී.

579. රජ සඳුන්සුණු තවරගත් සිරුරු ඇති ආජාතීය අසුපිට නැගී මනහර රූසපු ඇති මොනවට හැඳගත් වස්ත්‍රයෙන් සැරසුණු පිරිවර ජනයා විසින් පිරිවරන ලද මහත් දිව්‍යර්ථයට පැමිණ ඒ ප්‍රත්‍යයා දුටුවේ ය.

580. රජතෙම ඔහු දක සතුටුසිත් ඇති ව, ඔදවැඩුණු සිත් ඇති ව, තුටුපහටුසිත් ඇති වූ, අතිශයින් සුන්දර ස්වරූප ඇති ව සාන්දෘෂ්ටික කම්ය ද කර්ම විපාකය ද සියැසින් පසක් කොට දක,

581. ප්‍රත්‍යයා වෙත පැමිණ මෙසේ කී ය: “මම මහණ බමුණනට දන් දෙන්නෙමි. මාගේ නො දියයුතු කිසි වස්තුවක් නැත. ප්‍රත්‍යය තෝ ද මට බොහෝ උපකාර වූයෙහි”යි.

582. ලිච්චි රජතුමනි තෙපි ද මට සිටුවසයෙන් එක් කොටසක් වූ පිළි දන් දුන්නහු ය. ඒ දන හිස් නොවෙයි. ඒ අමනුෂ්‍ය වූ මම මනුෂ්‍ය වූ තොප හා සමග ම සාක්ෂ්‍ය කරන්නෙමි.

583. ගතී ව ඛන්ධු ව පරායණංඤා
මිඤ්ඤා මමාසි අථ දෙවතාසි,
යාචාමහං¹ පඤ්ඤාලිකො හවිත්වා
ඉච්ඡාමි තං යක්ඛ පුත්‍රාපි දරිච්ඡන්ති.
584. සථෙ තුවං අසසදො හවිසසසි
කදරියරූපො විපට්ඨකතවිඤ්ඤා,
තෙනෙව මං න ලච්ඡසි දසසනාය
දිසවා ව තං නොපි ව ආලපිසසං.
585. සථෙ² තුවං හවිසසසි ධම්මගාරවො
දුතො රතො සභගභිතක්ඛාගො,
ඔපානභූතො සමණව්‍යාභුණානං
එවං මමං ලච්ඡසි දසසනාය.
586. දිසවා ව තං ආලපිසසං හදනොත
ඉමංඤා සුලතො ලහුං පමුඤ්ඤා,
යතො නිදනං අකරිමහ සක්ඛං
මඤ්ඤාම සුලාචුතකසස කාරණං.
587. තෙ අඤ්ඤාම ඤ්ඤං අකරිමහ සක්ඛං
අයංඤා සුලාචුතො³ ලහුං පමුඤ්ඤා,
ස සඤ්ඤා ධම්මානි සමාවරතොතා
මුච්චෙය්‍ය සො නිරයා ව තඤ්ඤා.
588. කම්මං සියා අඤ්ඤානු වේදනියං
කපපිතකංඤා උපසඨකම්භා,
තෙනෙව සහ සංවිහරිත්වා කාලෙ
සයමමුච්චෙත්ථපතිසජ්ජ පුච්ඡ.
589. සො තෙ අක්ඛණිකානි එතමසං
තමෙව භික්ඛුං උපසඨකම්භා,
පුච්ඡස්ස අඤ්ඤාත්තො නො ව පද්ධට්ඨිකො
සො තෙ සුතං අසුතං වාපි ධම්මං,
සබ්බමි අක්ඛණිකානි යථා පජානං.
590. සො තස් රහස්සං සමුලලපිත්වා
සක්ඛං කරිත්වාන අමානුසෙන,
පසාසාමි සො ලිච්ඡවිතං සකාසං
අථ මුඛි පරිසං සන්තිසිත්තං.

1. යාචාමි තං - මජ්ඣ.

2. සථෙ පන - මජ්ඣ.

3. සුලතො - මජ්ඣ.

583. යක්ෂය තෙපි මට යා යුතු තැන ද, නැයා ද, පිහිට ද, මිත්‍රයා ද වවු. යළි මාගේ දේවතාවා ද වවු. මම බදාදිලි ව අයදිමි. මම යළිත් තොප දැකීමට කැමැත්තෙමි.

584. ඉදින් තෙපි සැදහැ නැති වන්නහු නම් තදමසුරුගති ඇත්තහු නම් විපිළිපත් සිත් ඇත්තහු නම් ඒ හෙතුවෙන් ම මා දැක්ම නොලබන්නහු ය. මම ද තෙපි දැකත් කරා නො කරන්නෙමි.

585. ඉදින් තෙපි කුශලධර්මයෙහි ගෞරව ඇති වන්නහු නම් දන්දීමෙහි ඇලුණහු සියදිවියෙහි යහපත සලසා ගන්නහු මහණ බමුණනට පැන්සැළක් මෙන් වන්නහු නම් එසේ වූ කල්හි තෙපි මා දක්නට ලබන්නහු ය.

586. වහන්ස, තොප දැක ද මම කරා කරන්නෙමි. තොපට යහපතක් වේවා, යමකු කරුණු කොට අපි සාක්ෂ්‍ය කෙළෙවු ද, ඒ (අනෙකකු නොව) හුල සිටි පුරුෂයා වෙත පැමිණීම නිසා ය යි සිතමහ. මේ පුරුෂයා ද වහා හුලින් මුදනු මැනව.

587. ඒ අපි දෙදෙන එකිනෙකා සාක්ෂ්‍ය කෙළෙවු. මේ පුරුෂයාත් වහා මිදුණේ සකසා කුසල්දම් කරමින් ඒ නිරයෙන් ද මිදෙන්නේ ය.

588. අන් තැනක වින්ද යුතු වූ අකුශලකර්මයක් ද ඔහුට වන්නේ ය. ඔහු සමග ම සුදුසු කලා කප්පිතක තෙරුන් කරා එළඹ සමීපයෙහි හිඳ දන් බෙද දී හමුවෙහි ම විවාරවු.

589. උන් වහන්සේ තොපට මේ කරුණ කියන්නාහ. ඒ මහණ වෙත ම එළඹ එය දනගනු කැමැති ව ප්‍රදූෂිත සිත් නැති ව විවාරවු. බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇති ඒ මහණ තොප විසින් පෙර අසන ලද්ද වූ ද නො අසන ලද්ද වූ ද සියලු කුසල දහම් තමා දත් පරිද්දෙන් කියන්නේ ය. (සුගතිගාමී වූ ධර්මය කියන්නේ ය)

590. ඒ රජතුමා එහි දී අමනුෂ්‍යයා සමඟ රහසින් කරා කොට සාක්ෂ්‍ය කොට ගෙන ලිව්වන්ගේ සමීපයට ගියේ ය. යළි හේ රැස් ව හුන් ලිව්වි පිරිසට මෙසේ කී ය.

591. සුඤ්ඤානං භොගොත්තං මම එකවාක්ඛං
වරං වරිස්සං උභිස්සාමි අත්ථං,
සුලාචුතො පුරිසො ලුඤ්ඤාමෙමා
පඤ්ඤාදර්ශනං අනුසන්තරුපො
592. එතතාවතා වීසති රත්තිමත්තා
යතො ආචුතො නෙව ජීවති න මත්තො,
තාභං මොව්ඨිස්සාමි දුනි
යථාමති අනුජානාතු සංඛ්ඛාති.
593. එතඤ්ඤා අඤ්ඤාං ව ලහුං පමුඤ්ඤා
කො තං වදෙථ තථා කරොන්තං,
යථා පජානාසි තථා කරොති
යථාමති අනුජානාති සංඛ්ඛාති.
594. සො තං පදෙසං උපසංඛිමිත්තො
සුලාචුතං මොව්ඨි ඛිප්පමෙව,
මා භාසි සම්මාති ව තං අචොච
තිකිච්ඡකානඤ්ඤා උපට්ඨපෙසි.
595. කප්පිනකඤ්ඤා උපසංඛිමිත්තො
තෙන සමං සංවිහරිත්තො කාලෙ,
සයම්මුච්චෙත්තපතිසජ්ජ ලිච්චි
තථෙව පුච්ඡන්තං කාරණස්සීකො.
596. සුලාචුතො පුරිසො ලුඤ්ඤාමෙමා
පඤ්ඤාදර්ශනං අනුසන්තරුපො,
එතතාවතා වීසතිරත්තිමත්තා
යතො ආචුතො නෙව ජීවති න මත්තො.
597. සො මොව්ඨො ගන්තො මයා ඉදුනි
එතස්ස යසංසස්ස වචො හි භගොත්තං,
සියා නු මො කාරණං කිඤ්ඤාදෙව
යෙන සො නිරයං නො වජ්ජයා
598. ආවික්ඛ භගොත්ත යදි අත්ථී හෙතු
සද්ධාසිතං හෙතු වචො සුඤ්ඤාමි,
න තෙසං කම්මානං විනාසමස්සී
අචෙද්ධිත්තො ඉධ බ්‍යානතිභාවො.

591. පින්වත්නි, මාගේ එක් බසක් අසන්නා. මම නොපහෙන් වරයක් ඉල්වන්නෙමි. ඉල්වන ඒ වරය ලබන්නෙමි. රුද්‍රාකම් ඇති කළ දඩුවම් ඇති හුලා හිඳුවනු ලැබූ පුරුෂ තෙමේ රජු කෙරෙහි ඇලුණු ස්වභාව ඇත්තෙකි.

592. හුළු හිඳුවූ ද පටන් මෙතෙක් විසිඳියක් පමණ ය. හේ නො ම ජීවත් වේ. මෙළේ ද නො ම වෙයි. මම දැන් කැමැති සේ ඔහු මුදන්නෙමි. සමූහයා අනුමත කෙරේවා.

593. මොහු ද රජඅණ ලද අනිකා ද වහා මුදන්න. එසේ කරන තොපට කවරෙක් නම් "එසේ නො කරව"යි කියන්නේ ද? යම් සේ තෙපි හඬ වූ නම් විසිපරිදි එසේ කරවු. (මහජන) සමූහයා (එය) අනුමත කෙරෙයි.

594. ඒ රජතෙමේ එ පෙදෙසට ගොස් හුලා හුන් පුරුෂයා වහාම මිදවී ය. "මිත්‍රය, බිය නොව"යි ද ඔහුට කී ය. වෙදුන් ද ඔහු ළඟට එවී ය.

595. එකරුණ දනගනු කැමති ලිව්ජවි රජ තෙමේ ඔහු සමඟ සුදුසු කාලයෙහි කප්පිනක තෙරුන් කරා එළඹ දන් බෙද දී ඉදිරිපිට හිඳ ඔබගෙන් එසේ ම විචාළේ ය.

596. හුලා හිඳුවන ලද කළ රුද්‍රාකම් ඇති විදින ලද සිරුරු දඩුවම් ඇති මිනිස් තෙමේ රජුකෙරෙහි ඇලුම්ගති ඇත්තෙක. යම් දිනක හේ හුලා හිඳුවන ලද නම් එද පටන් අද දක්වා විසිඳියක් පමණ ඉක්මැ ගියේ ය. හේ ජීවත් වන්නේත් මළේත් නො වේ.

597. වහන්ස, මා විසින් එහි ගොස් ඒ පුරුෂ තෙමේ දන් නිදහස් කරන ලද. ප්‍රත්‍යයාගේ කීම නිසා මෙසේ කෙළෙමි. යම් හෙයෙකින් හේ නිරයට නො යන්නේ නම්, එබඳු කිසියම් මැ කාරණයක් ඇත්තේ ද?

598. වහන්ස, ඉදින් එබඳු කරුණක් ඇත් නම් කියනු මැනවි. ඇදහිය හැකි සාකාරණ වචනය ම අසවු. මෙලොවැ කළ ඒ කර්මයන්ගේ විපාක නො වීද වැනසීමෙන් ගෙවීමක් නැත්තේ ද?

599. සවෙ ස ධම්මානි¹ සමාවරෙයා
සකකච්ච රක්ඛ්ඤිවමපමනෙතා
මුලෙච්චයා සො නිරයා ච තමහා
කමමං සියා අඤ්ඤත්‍ර වෙදනීයනති.
600. අඤ්ඤානො එසො පුරිසස්ස අපෙඨා
මමමෙදනි අනුකමප හනෙත,
අනුසාය මං ඔවද භූරිපඤ්ඤ
යථා අහං නො නිරයං වජෙයානති.
601. අපෙජව බුද්ධං සරණං උපෙඨි
ධම්මඤ්ඤ සඤ්ඤා පසන්නවිනෙතා,
තථෙව සික්ඛාය පදනි පඤ්ඤ
අබණ්ඩ ඵුට්ඨානි සමාදියංසු.
602. පාණාතිපාතා වීරමංසු ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු
අමජ්ජපො මා ව මුසා අභාණි
සකෙතා දරෙන ව භොති කුට්ඨො,
ඉමඤ්ඤ අරියං අට්ඨඛානවරෙත්තපෙනා
සමාදියාහි කුසලං සුබුද්ධං.
603. වීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤ පච්චයං සයනාසනං
අනතං පාතං බාදනීයං වස්සෙතාසනානි ව,
දද්ධි උජ්ඣුතෙසු විපසනෙතන වෙනසා.
604. හික්ඛු පි සීලසමපනෙත වීතරාගෙ බහුස්සුතෙ
තපෙහි අනතපානෙන සද පුඤ්ඤං පට්ඨති.
605. එවඤ්ඤ ධම්මානි සමාවරෙනො
සකකච්ච රක්ඛ්ඤිවමපමනෙතා,
මුලෙච්චයා සො තං නිරයා ච තමහා
කමමං සියා අඤ්ඤත්‍ර වෙදනීයනති.
606. අපෙජ ව බුද්ධං සරණං උපෙඨි
ධම්මඤ්ඤ සඤ්ඤා පසන්නවිනෙතා,
තථෙව සික්ඛාය පදනි පඤ්ඤ
අබණ්ඩ ඵුට්ඨානි සමාදියාමි.
607. පාණාතිපාතා වීරමාමි ඛිපං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි,
අමජ්ජපො නො ව මුසා භණාමි
සකෙතා දරෙන ව භොමි කුට්ඨො,
ඉමඤ්ඤ අරියං අට්ඨඛාන වරෙත්තපෙනං,
සමාදියාමි කුසලං සුබුද්ධං.

1. කමමාති - ප, සිමු ii

599. ඉදින් හේ දිවාඥ දෙක්ඛි නොපමා වැ (පෙර කළ පටිකම් මධ්‍යන්ත සමත්) කුසල්දහම් හි මොනොවට හැසිරෙන්නේ ද, හේ නිරාදූක්ඛි මිදෙන්නේ ය. අපරාපරියවේදනීය කර්මය අත් හවයෙක වින්ද යුතු වන්නේ ය.

600. වහන්ස, (ඒ) මිනිසාගේ මෙකරුණ දන්නා ලද ය. මා කෙරෙහි දු දුන් අනුක්‍රාමිකා කරන්න. මහනුවණැති උතුමාණෙනි, යම් හෙයකින් මම නිරයට නො යම් ද එසෙයින් මට අනුශාසනා කරන්න.

601. (තෝ) පහන්සිත් ඇත්තෙහි අද ම බුදුන් සරණ යව, ධම්ම ද සංඝයා ද සරණ යව, එසෙයින් ම සිකපද පස නො සිද නො කඩ කොට සමාදන් වෙව.

602. වහා පණ්ඩායෙන් වෙන් වෙව. ලෙව්හි නුදුන් දැ ගැන්ම දුරු කරව. රහමෙර පානය නො කර. මුසවා ද නො කිය. ස්වදුරසන්තොෂයෙන් සතුටු වෙව. මේ උතුම් අට්ඨන් යුත් සුඛවිපාක දෙන පිරිසුදු අනවදා ශීලය සමාදන් වෙව.

603. සිවුරු ය, පිණ්ඩපාත ය, ගීලන්තය, (ආවාසාදි) සෙනසුන් ය, ආහාරය, පානය, කැයුතු දය, වස්ත්‍ර හා මඤ්චපීඨාදි සෙනසුන් ය යන මෙය වෙසෙයින් පහන් සිතින් සෘජුප්‍රතිපත්ත සහනට දෙව.

604. විතරාගී බහුශ්‍රැත ශීලසම්පන්න භික්ෂූන් ද ආහාරපානයෙන් තර්පණය කරව. (මේ පිළිවෙත) හැම ද පින් වඩනේ ය.

605. මෙසෙයින් දිවාඥ නොපමා වැ කුසල්දහම්හි හැසිරෙන තෝ නිරාදූක්ඛි මිදෙන්නෙහි. පාපකර්මය (අපරාපරිය වශයෙන්) අත් තන්හි විදිය යුතු වන්නේ ය.

606. අද ම පහන්සිත් ඇතියෙම් බුදුන් සරණ කොට එළඹෙමි. ධම්ම ද සංඝයා ද (සරණ කොට එළඹෙමි.) එසෙයින් ම සිකපද පස නො කඩ කොට සපුරා සමාදන් වෙමි.

607. මෙලොවැ වහා පණ්ඩායෙන් වළකිමි, අධිනාදන දුරු කෙරෙමි. මත්පැන් නො බොන්නෙමි වෙමි. මුසවා නො ද බෙණෙමි, ස්වදුරසන්තොෂයෙන් සතුටු වෙමි. මේ ආයතී වූ උතුම් අට්ඨන් යුත් සුඛ විපාක දෙන නිරවදා වූ ශීලය සමාදන් වෙමි.

608. විවරං පිණ්ඩපාතකං පට්ඨයං සයනාසනං,
අන්තං පානං බාදනීයං චත්තසෙනාසනානි ව.
609. භික්ඛු පි සීලසම්පන්නෙ විතරාගෙ ඛුද්ධුතෙ,
දදුමි න විකම්පමි බුද්ධානං සාසනෙ රතො.
610. එතාදිසො ලිච්චි අමබසක්ඛරො
වෙසාලියං අඤ්ඤිතරො උපාසකො,
සද්ධො මුද්දකාරකරො ච භික්ඛු
සංඛාඤ්ඤා සක්කවච තද උපට්ඨති.
611. සුලාචුතො ච අරොගො හුස්සා
සෙරි සුඛි පබ්බජ්ජං උපාගමි,
භික්ඛුඤ්ඤා ආගමම කප්පිනකුත්තමං
උගොපි සාම ඤ්ඤාචරානි අරක්ඛගු.
612. එතාදිසා සද්දුරිසාන සෙවනා
මහපථලා ගොති සතං විජානතං,
සුලාචුතො අඤ්ඤාචරං අරක්ඛයි
ථලං කතිට්ඨං පන අමබසක්ඛරො'ති.

අමබසක්ඛරපෙතවික්‍රම පට්ඨමං.

4. 2

613. සුඤ්ඤාචරා¹ යක්ඛස්ස ච වාණිජාන ච
සමාගමො යස්ස තද අගොසි,
යථා කරං ඉතරිතරෙන වාපි
සුභාසිතං තඤ්ඤාචරා¹ සලෙඛ.
614. යො සො අහු රාජා පායාසි නාමො
භුමිමානං සහව්‍යගතො² යසස්සි,
සො මොදමානොව සකෙ විමානෙ
අමානුසො මානුසෙ අරක්ඛගාසිති.
615. වෙඩ්ධා අරඤ්ඤා අමනුස්සධ්මානො
කන්තාරෙ අප්පාදකෙ අප්පහකෙ,
සුද්දග්ගමෙ වණ්ණපථස්ස මජ්ඣෙ,
විධ්ධං භයා නට්ඨමනා මනුස්සා.

1. සුඤ්ඤාචර - සිද්ධි මත්තං.

2. සහව්‍ය - ඉත්තං.

608. සිවුරුද, පිණ්ඩසානය ද, සෙනසුන් ද, ආහාරසානද කැපුතුද ද වස්තු...(ආවාසාදි) සෙනසුන් ද,

609. බුදුසසුන්හි ඇලුණු මම සිල්වත් වූ බොහෝ ඇසු පිරුතැන් ඇති විතරාහී වූ හික්ෂුන්ට දන් දෙමි. ඒ සිවුපසදන් කඩ නො කරමි.

610. මෙවැනි ඒ අම්බසක්ඛර නම් ලිච්ඡවීරජ එකලා විසල්පුර සැදුහැවත් මොළොක් සිත් ඇති එක්තරා උවසුවෙක් වූ උපකාර කරන සුලු වූයේ බික්සහනට සකසා උවටැන් කෙළේ ය.

611. හුලා හිඳවූ මිනිසා ද නිරොග වූ සුව පත් වූ තමා කැමැති පරිදි හැසිරෙන්නේ උතුම් කප්පිනක තෙරුන් කරා එලඹූ පැවිදිවූයේ ය. මෙසේ ඒ දෙදෙනා ම ශ්‍රමණය එළයනට හෙවත් මගපලයනට පැමිණියහ.

612. සත්පුරුෂයන්ගේ මෙවැනි ආශ්‍රය කරුණු දන්නා සත්පුරුෂයනට මහත් එළ ඇති වෙයි. හුලා හුන් මිනිසා රහත්එළය ලබාගනී. අම්බසක්ඛර රජ වනාහි සොවාන් විය.

අම්බසක්ඛර ප්‍රෙතවස්තු යි.

4. 2

613. එකලා සෙරිස්සක දෙවිපුතුගේ ද වෙළෙඳුන්ගේ ද මරුකතර දී යම් එක්වීමෙක් වී ද එය අසවු. එතැන්හි දී ඔවුනොවුන් අතර ඇති වූ යම් කථාප්‍රවාක්තියක් ඇති වී නම් එ ද තෙපි සියල්ලෝ ම අසවු.

614. සෙනව්‍යා නුවර යම් ඒ පායාසි නම් රජෙක් වී ද, හේ මැරී බුමාවු දෙවියන්ගේ සහභාවයට ගියේ යසපිරිවර ඇති වූ උපතී. ඒ සෙරිස්සක නම් දෙවිපුත් පිරිවර දෙවියන් සමඟ සතුටු වෙමින් තෙමේ නොමිනිස් වූයේ ම සිය විමනෙහි සිට වෙළඳ මිනිසුන් දක මෙසේ කී ය.

615. සියදිවි ඇති වේ ද නැති වේ ද යි උපන් හය ඇති, නටුවා වූ සිත් ඇති (මංමුළා වූ) මිනිසුනි, ජීවිතය ගැන සැක උපදවන, වනයක මෙන් නිතර යක්බුපිසසුන් හැසිරෙන, (මිනිසුන්ට අගොවර වූ) සුවසේ යා නො හැකි, කනබොන දෑ කිසිත් නොමැති, අතිශයින් දුර්ගම වූ මේ මරුකතර මැද,

616. නයිධ ඵලා මුලමයා ච සන්ති
උපාදනං නත්ති කුතො ඉධ භද්දො,
අඤ්ඤානු පංසුභි ච වාලුකාභි ච
තන්තාභි උණ්හාභි ච දුරුණාභි ච.
- 617, උජ්ජඛනලං තත්තමිවං කපාලං
අනායසං පරලොකෙන කුලාං,
ලුද්දනමාවාසමිදං පුරාණං
භූමිපඨෙයො අභිසන්තරුපො.
618. අථ තුමෙත ඝෙකන විමණ්ණෙන
කිමාසමානා ඉමං පදෙසං හි,
අනුප්පට්ඨා සහසා සමෙව්ච
ලොභා භයා අථවා සමපමුලා.
619. මගධෙසු අඛෙසු ච සත්ථවාහා
ආරොපයිත්වා පණියං පුට්ඨතං,
තෙ යාමසෙ සිනඬුසොචිරභූමිං
ධනඤ්ඤා උද්දායං පඤ්ඤානා
620. දිවා පිපාසං'නධි වාසයන්තා¹
යොග්ගානුකම්පණී සමෙක්ඛමානා,
ඵතෙන වෙගෙන ආයාම සමබ්බ
රත්තං මග්ගං පටිපන්නා විකාලෙ.
621. තෙ දුප්පයානා අපරභිමග්ගා
අත්ථාකුලා විපතට්ඨා අරභෙ ඤ්ඤා,
සුදුග්ගමෙ විණ්ණුපරස්ස මජ්ඣකි
දිසං න ජානාම පමුලභවිත්තා.
622. ඉදංකේ දිස්වාන අදිට්ඨපුබ්බං
විමානසෙට්ඨකේ තුවංකේ යක්ඛ,
තදුත්තරිං ජීවිතමාසමානා
දිස්වා පතීතා සුමනා උදග්ගාති.
623. පාරං සමුද්දස්ස ඉදංකේ විණ්ණුං
වෙත්තාවරං සඬුපථකේ මග්ගං,
නදියො පන පබ්බතානකේ දුග්ගා
පුට්ඨේසා ගච්ඡති මොග්ගෙන.
624. පක්ඛන්දියාන විජිතං පරෙසං
වෙරජාතෙ මානුසෙ පෙක්ඛමානා,
යං වො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං
අච්ඡරකං තං වො සුමෙසාම තාතා.

616. මේ මරුකතරෙහි (අඹ දඹ තල් ආ) එල ජාතියකුදු නැත. මුල්ජාතියකුදු නැත. දර ද නැත. රත් වූ උණු වූ හා දරුණු වූ පස් ද වැලි ද හැර අහරක් කොයින් ලැබේ ද?

617. රඵ බොරඵ සහිත නිරුදක බිම්පෙදෙසක් වූ රත්වූ යකබලක් වැනි වූ කිසි සැපතක් නැති නරකයක් වැනි වූ දිගුකලක පටන් දරුණු වූ පියාවාදීන්ට ආවාසයක් වූ මේ භූමිප්‍රදේශය (පුරාණ කවුසන් විසින්) ශාප දුන් තැනක් මෙනි.

618. එහෙයින් තෙපි කුමන කරුණෙකින් මේ පෙදෙසට ආවහු ද? කිනම් වස්තුවක් සොයා ආවහු ද? යම්කිසි වස්තු ලොභයෙකින් හෝ සතුරු බියෙකින් මෙහි ලාභෙලා එක් වූ ආවහු ද? නො එසේ නම් මං මුළා වූවහු ද?

619. අපි අභූමගද දෙරටවැසි ගැල් සාක්කුවෝ වම්හ. බොහෝ වෙළඳ බඩු ගැල්හි පටවාගෙන වැඩිලාබ පතමින් සිත්බු සහ සෝවිර රටවලට වෙළඳාම පිණිස යන්නෙමු.

620. දිවාකල පවස නො ඉවසිය හැකි වූ අපි සියල්ලෝ ම රිය අදනා ගවයනට අනුකම්පා කරම්හ. දවල එක්තැනෙක ලැගුම් ගෙන මේ වෙගයෙන් ගමන් කරන්නමෝ රෑ නොකල්හි මහමහට පිළිපන්නමෝ වම්හ.

621. ඒ නොමග ගියාවූ වැරදුණු මං ඇති (පැනැස නැති හෙයින්) අත්බ වූ ඒ අපි (එහෙයින් ම) ආකුල වූවෝ වම්හ. අතිශයින් දුර්ගම වූ වනයෙහි මේ මරුකතර මැද මුළා සිත් ඇතියමෝ යායුතු දිශාව නො දනුම්හ.

622. යක්ෂය, (දිව්‍යපුත්‍රය) පෙර නුදුටුවීරු මේ උතුම් විමන ද ඔබ ද දක මින් මතුයෙහි ද අපි දිවි ලබනු කැමති වූ සිටුම්හ. ඔබ දක ප්‍රියයෙන් ඔදවැඩුණු සිත් ඇත්තෝ ද වම්හ.

623. තෙපි (වස්තු සොයන්නෝ) මහමුහුදින් එතර ද මෙ වැනි මරු කතරවල ද වෙවැල් අල්ලා යා යුතු මංවල ද කණු සිටුවා යා යුතු සංකූපඵ නම් මංවලද ගංගා - පර්වත නිසා විෂම වූ භූමිවල ද ඒ වස්තු හෙතුවෙන් නොයෙක් දිග ඇවිදින්නහු ය.

624. එසේ අත් රටවලට පැමිණ එරට වැසි මිනිසුන් දක්මින් යන්නහු ය. එබඳු වූ නොප විසින් දුටු හෝ ඇසූ යම් අසිරිමත් කරුණක් ඇත් නම් එය අපට කියවු. දරුවෙනි අපි එය අසමහ.

625. ඉතොපි අවේරතරං කුමාර
න තො සුතං වා අථවාපි දිට්ඨං,
අතීතමානුස්සකමෙව සබ්බං
දිස්වාන කප්පාම අනොමචණ්ණං.
626. වෙහාසයං පොකඛරණෙඤ්ඤා සවනඨි
පහුතමලාභා ඛහුපුණ්ණිරිකා,
දුමාවීමෙ නිවච්ඡප්පපන්නා
අතීව ගන්ධා සුරභිං පවායනති.
627. වෙථරියඤ්ඤා සතමුසස්සිතාසෙ
සිලාපචාළසස් ව ආයතංසා,
මසාරගලලා සහ ලොහිතඛිනා
ථමනා ඉමෙ ජොතිරසාමයාසෙ.
628. සහස්සඤ්ඤා අතුලානුභාවං
තෙසුපරි සාධුමිදං වීමානං,
රතනනතරං කඤ්චනාවේදිසස්සං
තපනීයපච්චෙහි ව සාධු ඡන්තං.
629. ජමොනාසුකකම්මිදං සුමට්ඨො
පාසාදසොපානච්ඡප්පනො,
දලො ව චග්ගු සුමුඛො සුසංගතො¹
අතීව නිජ්ඣානට්ඨො මනුඤ්ඤා.
630. රතනනතරස්මිං ඛහුඅනතපානං
පරිවාරිතො අවජරාසංගණෙන,
මුරජ්ඣ² ආලම්බරතුරියසුට්ඨො
අභිවඤ්ඤොසි ථුතිවන්දනාය.
631. සො මොද්ධි නාරිගණප්පමොධනො
වීමානපාසාදවරෙ මනොරමෙ,
අවිනතියො සබ්බතුණ්ණප්පනො
රාජා යථා වෙසස්වණො නළිත්තා.
632. දෙවො නු ආසි උද වාසි යසෙකො
උදුහු දෙව්වෙඤ්ඤ මනුසසභුතො,
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සඤ්චාහා
ආවිකඛ කො නාම තුවංසි යසකිංති.
633. සෙරිස්සකො නාම අහමි යසෙකො
කන්නාරියො වණ්ණපථමහි ගුණකා,
ඉමං පදෙසං අභිපාලයාමී
වාචඛ්ඤරො වෙසස්වණස්ස රණෙඤ්ඤා.

1. චග්ගු ව සුසංගතො ව - මජ්ඣං.

2. මුරජ් - ම.ජ.ස.

625. පින්වත් දෙව්කුමර, හැම අයුරින් මිනිස් ඉසුරු ඉක්මා ගිය ඔබගේ මේ ඉසුරට වඩා අප විසින් ඇසුරු හෝ දුටුවරු හෝ පුද්ගලයන් නොමැත. අපි ඔබගේ මේ උසස් වූ සිරුරු සැපත හා විමන්සැපත දැක පිණිසමහ.

626. බොහෝ වූ මලින් ගැවසුණු බොහෝ හෙළපියුම් ඇති පොකුණු අහසේ ගලා බසී. (විමන්වට) මේ රුක් ද නිතර පලබර වූ පවතී. ඉතා මනහර වූ සුවඳ ද හමන්නේ ය.

627. (මේ පහයෙහි) වෛද්‍යය මසාරගල්ල ලොහිතංක ශිලාප්‍ර-
වාලාදියෙන් අවැස් සොළසැස් දෙතිසැස් වූ ද සියගණන් වැම නැගුණාහු වෙති. මේ වැම රස්මියෙන් බබලයි.

628. ඒ වැම මතුයෙහි දහසක්වැම ඇති අසමාන වූ අනුභාවයෙන් යුත් මනහර වූ මේ විමන පිහිටා ඇත. මෙය සත් රුවනින් මනහර යැ. රත්මුවා වෙදිකායෙන් යුක්ත යැ. මත්තෙහි බබළන රත්පටින් මොනොවට වසන ලද්දේ යැ.

629. මේ (ඔබගේ) විමන ඔප්නැගූ දඹරනින් බබළන්නේ ය. (එහි ඒ ඒ පෙදෙස) මොනොවට මට කළ ප්‍රාසාදවලින් හා හිණිපෙළින් ද පුවරුයෙන් ද යුක්ත යැ. (මේ පහය) ස්ථිර යැ. මනහර යැ. මනාමුඛ (ද්වාර) ඇත්තේ යැ. එකිනෙකට ගැළපෙන අවයව ඇත්තේ යැ. අතිශයින් දර්ශනීය යැ. සිත්කලු යැ.

630. රුවන්මුවා මේ විමන තුළ ආහාරපාන බොහෝ වෙයි. අප්සරස් සමූහයා විසින් තෙපි පිරිවරන ලද්දහු යැ. නිතර වැයෙන මිහිතුබෙර ඇ පසහතුරු ගොසින් එකනින්නාද වෙයි. නොයෙක් දෙවියන් විසින් තුනිගි කියා නමස්කාර කරන ලදහු යැ.

631. යම්සේ වෙසවුණු රජ නළුනී නම් පොකුණෙහි රමණය කෙරේ ද, එසේ මැ ඒ තෙපි ද නන්දෙවභනන් විසින් පිරිවරන ලද වැ ඔවුන් විසින් පුබුදුවමින් මනහර වූ උතුම් වූ මේ පහයෙහි නො සිතිය හැකි සියලු දෙවිසැපතින් යුතු වූ සතුටු වහු.

632. ඔබ දෙවියෙක් ද නො එසේ නම් යක්ෂයෙක් ද නොහොත් සක්දෙවියු ද එසේත් නො වේ නම් මනුෂ්‍යයෙක් ද යි කියමින් ඒ සාර්ථක වෙළෙන්දෝ 'යක්ෂය ඔබ කවරෙක් ද යි අපට කියව'යි ඔහුගෙන් ප්‍රශ්න කරති.

633. වෙළඳුනි, මම වූ කලී මම මරුකතර බිම් පෙදෙසැ සැහවී සිටින සෙරිස්සක නම් දිවා පුත්‍රයෙක්මි. වෙසවුණු රජුගේ අවවාදය පිළිපදින මම මේ පෙදෙස පාලනය කරමි.

634. අධිච්ච ලද්ධං පරිණාමජං නෙ
සයං කතං උදුහු දෙවෙහි දිනතං,
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා
කථං තයා ලද්ධමිදං මනුඤ්ඤන්ති.
635. නාධිච්ච ලද්ධං න පරිණාමජං මෙ
න සයං කතං නපි දෙවෙහි දිනතං,
සකෙහි කමෙමහි අපාපකෙහි
පුඤ්ඤන්ති මෙ ලද්ධමිදං මනුඤ්ඤන්ති.
636. කිනෙතා වතං කිං පන බුහුච්චරියං
කිසස සුචිණ්ණසස අයං විපාකො,
පුච්ඡන්ති තං වාණිජා සත්ථවාහා
කථං තයා ලද්ධමිදං විමානන්ති.
637. මමං¹ පායාසීති අහු සමඤ්ඤ
රජ්ජං යද කාරධිං කොසලානං,
නත්තිකදිට්ඨි කදරියො පාපධමෙමා
උචෙජ්ඣද්වාදී ව තද අහොසිං.
638. සමණො ව ඛො ආසි කුමාරකසසපො
බහුසසුතො වික්කකථී උළාරො,
සො මෙ තද ධම්මකථං අකාසි²
දිට්ඨිවිසුකානි විනොදයි මෙ.
639. තාහං තසස ධම්මකථං සුඤ්ඤා
උපාසකත්තං පටිච්චෙදයිසසං,
පාණාතිපාතා විරතො අහොසිං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයිසසං.
අමජ්ජපො නො ව මුසා අභාණිං
සකෙන දුරෙන ව අහොසිං³ තුට්ඨො.
640. තං මෙ වතං තං පන බුහුච්චරියං
තසස සුචිණ්ණසස අයං විපාකො,
තෙහෙව කමෙමහි අපාපකෙහි
පුඤ්ඤන්ති මෙ ලද්ධමිදං විමානන්ති.
641. සච්චං කිරාහංසු නරා සපඤ්ඤ
අනඤ්ඤරා වචනං පණ්ඩිතානං,
යහිං යහිං ගච්ඡන්ති පුඤ්ඤකමෙමා
තහිං තහිං මොදති කාමකාමී.

1. මම - සිඳු ii

2. අහොසි - මජ්ඣ.

3. අහොසි - මජ්ඣ.

634. පින්වත් දෙවතුමර, තොපගේ මේ දෙවගුසුරු සැප ඉබේ පහළ වුවක් ද, නැතහොත් කිසි කෙනෙකුත් විසින් කලකට පමණක් දුන් දෙයක් ද, නො එසේ නම් තමන් විසින් මැ පහළ කර ගත් දෙයක් ද, එසේත් නැත් නම් දෙවියන් දෙන ලද ද. තොප විසින් මෙ මනොඥ සැපත කෙසේ ලද ද යි සාර්ථවාහ වෙළෙන්දෝ තොප විචාරත්.

635. මාගේ මේ ඉසුරු ඉබේ ලැබුණේ ද නො වේ. යම් කෙනෙකුත් විසින් දුන් දෙයක් ද නො වේ. මා විසින් උපදවන ලද්දක් ද නො වේ. දෙවියන් දෙන ලද්දකුත් නො වේ. පෙර මා කළ පින්බෙලෙන් මනහර වූ මේ පහය මට ලැබිණි.

636. ඔබගේ වුත සමාදනය කීමක් ද, ඔබගේ බ්‍රහ්මවර්යය හෝ කීමක් ද, මැනැවින් පුරුදු කළ කිනම් කර්මයක මේ විපාකයක් වේ ද, මේ විමත කෙසේ ලද ද යි ඒ සාර්ථවාහ වෙළෙන්දෝ තොප විචාරත්.

637. මම පෙර 'පායාසි' යන නමින් යුත් රාජන්‍යයක් වීමි. යම් කලෙක මම කොසොල්ලරට රාජ්‍යය කෙළෙමි ද, එකල මම නාස්තික දෘෂ්ටියෙන් යුත් මසුරු වූ ලාමක ස්වභාව ඇති උච්ඡේදවාදියෙක් වීමි.

638. එකලා කුමාරකාශ්‍යප නම් ශ්‍රමණ කෙනෙක් වූහ. උන් වහන්සේ බොහෝ ඇසු පිරුනැත් ඇති විසිතුරු ලෙස කරාකරන උසස් නැණවත් කෙනෙකි. උන් වහන්සේ එකලා මට ධර්ම කරාවක් කළහ. මගේ සියලු මිසදිටු ද පහකළහ.

639. මම උන්වහන්සේගේ ඒ දහම් අසා උපාසකත්වය ප්‍රකාශ කෙළෙමි. පණ්ඩායෙන් වෙන් වූයෙක් වීමි. ලොවැ නුදුන් දෙය ගැනීම දුරු කෙළෙමි. මත්පැන් නොබොන්නෙක් වීමි. බොරු නො කියෙමි. සිය බිරිඳගෙන් පමණක් සතුටු වීමි.

640. මාගේ වුතසමාදනය එය වේ. මාගේ බ්‍රහ්මවර්යය ද එය වේ. මැනැවින් පුරුදු කරන ලද ඒ කර්මයෙහි මේ විපාක යි. අලාමක වූ ඒ පුණ්‍යකර්ම හෙතෙකොට ගෙන මා විසින් මේ විමත ලද.

641. නුවණැති මිනිස්සු යම් සත්‍යයක් කීහු නම්, ඒ පඬිවරුන්ගේ චිත්තය වෙනස් නො වේ. කළපිත්කම් ඇත්තේ යම් යම් තැනෙකැ යේ නම් ඒ ඒ තන්හි කැමති සැප ලැබ සතුටු වෙයි.

642. යතිං යතිං සොකපරිද්දවො ව
විධො ව ඛිජො ව පරික්ඛලෙසො,
තතිං තතිං ගච්ඡති පාපකලෙචා
න මුච්චති දුග්ගතිසා කදවිති.
643. සමමුළුභරුපො ව ජනො අහොසි
අසමිං මුහුතො කලලිකතොව,
ජනසම්මසස තුග්ගඤ්ඤි කුමාර
අසාච්චියො කෙන නු ඛො අහොසි.
644. ඉමෙ සිරිසුපව්‍යා ව තාතා
දිබ්බො ගජො සුරතිං¹ සමපව්‍යති,
තෙ සමපවායන්ති ඉමං විමානං
දිවා ව රතො ව තමං නිභ්‍යානිමං²
645. ඉමෙසං ව ඛො වසසසතච්චියෙන
සිපාටිකා ඵලති ඵකමෙකා,
මානුසසකං වසසසතං අතීතං
යදන්තක කායමිති ඉධුපපන්නො.
646. දිසවානහං වසසසතානි පඤ්ඤා
අසමිං විමානෙ කඤ්ඤා තාතා,
ආයුසකියා පුණ්ණකකියා වර්ධසං
තෙතෙව සොකෙන පමුච්ඡිතොසමි,³
647. කරං නු සොවෙය්‍ය තථාවිධො සො
ලභං විමානං අතුලං වීරාය,
යෙවාපි ඛො ඉතතරමුපපන්නා
තෙ නුන සොවෙය්‍යං පරිත්තපුණ්ණං
648. අනුච්ඡවිං ඔවදියඤ්ඤි මෙ තං
යං මං තුමෙක පෙය්‍යවාචං වරුථ
තුමෙක ව ඛො තාතා මයානුග්ගතො
යෙනිච්ඡකං තෙන පලෙථ සොසමි,³
649. ගතානා මයං සිතධුසොච්චරහුමිං
ධනඤ්ඤා උඤ්ඤං පඤ්ඤානා,
යථා පයොගා පරිපුණ්ණවාගා
කාහාම සෙරිසසමහං උළාරං.

1. සුරති - මයසං.

2. නිභ්‍යානං - භ.

3. දිබ්බානි තං - මයසං.

642. යම් යම් තැනක ශෝක කිරීම් හා විලාපකීම් ද, වඩ-බන්ධන හා විපත් ද වේ නම්, පවිකම් ඇතියේ ඒ ඒ තැනට ම යෙයි. හේ කිසි-කලෙක දුගතියෙන් නො වීදේ.

643. පින්වත් දෙවකුමර, තොපගේ පිරිවරජනයා ද මේ මොහොතෙහි සොවින් මුළා වූ ස්වරූප ඇත්තේ ය. ඔවුන්ගේ සිත වඩදිය මෙන් කැලඹුණේ ය. මේ ජනයාගෙන් තොපගේත් දෙමනස කවර කරුණෙකින් ඇති වී ද.

644. මිතුරනි, මහරිඋපවනයෙන් මේ දිවා සුඟන්ධයෝ භාස්සස හමා යති. එසේ හමන ඒ සුඟන්ධයෝ මේ විමන සුවද ගන්වමින් දිවා රෑ දෙක්හි අඳුරු දුරු කරමින් හමත්.

645. අවුරුදු සියයක්හුගේ ඇවෑමෙන් මේ මහරිගස්වල එකඑක මහරිගෙඩි පැසි ගිලිහී වැටේ. එයින් මිනිසුන් පිළිබඳ අවුරුදු සියයක් ඉක් මැ ගියේ යයි දනේ. යම් දිනක මම මෙහි උපන්නෙමි නම්,

646. එතැන් පටන් මම අවුරුදු පන්සියයක් මේ විමනෙහි සිට ආයුභාපින් ගෙවීමෙන් මින් ව්‍යුහ වන්නෙමි යි දැක ඒ සොවින් මැ මුළාවට පත් වීමි.

647. එබඳු පින්වතෙක් අසමාන දෙවිචිත්තක් හා දීර්ඝ ආයුෂයක් ලැබ කෙසේ නම් ශෝක කරන්නේ ද? යමෙක් වනාහි මන්දයුෂ්ක වැ උපන්නාහු නම් මදපිනැති ඔහු එකාන්තයෙන් ශෝක කරන්නාහු යැ.

648. තෙපි යම් ප්‍රියවචනයක් මට කිහු නම් ඒ කීම තොපට සුදුසු වූවක් මැ යැ. මට එය අවවාදයක් ද වෙයි. ඒ අනුව මම පිළිපදිමි. යහළුවනි, තෙපි වූ කලි මව්සින් රක්ෂා ලද්දහු ය. යම් මගෙකින් තෙපි යන්නට කැමැත්තහු නම් ඒ මගින් සැපයේ යවු.

649. දෙවකුමර, ධනාර්ථ වූ අපි ධනවාද්ධිය පහමින් සිත්ධු-සෝචිර රටවලට ගොස් දන් ඔබ කළ පිළින අනුව පිරිසුන් පරිත්‍යාග ඇතියමෝ මහත් වූ සෙරිස්සක නම් පූජාවක් කරන්නෙමු.

650. මා වෙව් සෙරිසසමහං අකකු
සබ්බකුච්චො හවිසසාති යං වදෙථ,
පාපාති කම්මාති විවජ්ජයාථ
ධම්මානුයොගකුච්චො අධිට්ඨහාථ.
651. උපාසකො අඤ්චී ඉමමිඤ්ඤ සබ්බෙ
බහුසස්සකො සීලවතුපපනො,
සද්ධො ව වාගී ව සුපෙසලො ව
විවක්ඛණො සත්තුසිතො මතීමා.
652. සඤ්ජානමානො න මුසා හණ්ණො
පරුපසානාය න චේතයොයා,
චේතුතිකං පිසුනං නො කරොයා
සණ්ඨකුච්චො වාචං සබ්බං හණ්ණො.
653. සගාරවො සප්පතිස්සො විතීනො
අපාපකො අධිසීලෙ විසුඤ්ඤා,
සො මාතරං පිතරණ්ඩාපි ජනතු
ධම්මෙත පොසෙති අරියවුත්ති.
654. මණ්ණෙසු සො මාතාපිතුනං කාරණං
භොගාති පරියෙසති න අත්තභෙතු,
මාතාපිතුනකුච්චො යො අච්චයෙන
නොසබ්බච්චෙතො වරිසසාති බුහුවරියං.
655. උජ්ජ අවබ්බො අසයො අමායො
න ලෙසකප්පෙන ව වොහරොයා,
සො තාදීසො සුක්කතකම්මකාරී
ධම්මෙ ධීතො කිනති ලභෙථ දුක්ඛං.
656. තං කාරණං පාතුකතොමිඤ්ඤ අත්තනා.¹
තස්මා ධම්මං² පස්සෙථ වාණිජාසෙ,
අඤ්ඤාත්‍ර තෙනිහ හස්සිහවෙථ
අප්පාකුලා විපතට්ඨා අරණ්ණෙ.
තං විප්පමානෙන ලහුං පරෙන
සුඛො හවෙ සප්පරියෙන සබ්බමො.
657. කිං නාම සො කිංකු කරොති කම්මං
කිං නාමධොයං කිං පන තස්ස ගොක්කං,
මයඤ්චි නං දබ්බකාමෙ යසං
යසසානුකම්පාය ඉධාගතොසි
ලාභා හි තස්ස යසස තුචං පිහෙසි.
658. යො කප්පකො සම්භවනාමධොයො
උපාසකො කොට්ඨඵලපථී,
ජානාථ නං තුමොකං පෙසියො සො
මා ඛො නං භීළීඤ්ඤා සුපෙසලො සො.

1. අත්තනො - මණ්.

2. තස්මා - මණ්.

3. මා ව ඛො භීළීඤ්ඤා - මණ්.

650. වෙළෙඳුනි, සෙරිස්සක නම් උත්සවපූජාවක් නො කරවු. තෙපි යමක් කියවු නම් ඒ සියල්ල ම සිදු වන්නේ ය. පව් කම් දුරු කරවු. දනාදී කුසල් දහම්හි යෙදීමට ඉටා ගනිවු.

651. මේ පිරිසෙහි උපාසකයෙක් ඇත. හේ බහුශ්‍රාත ය, ශීල-වුත යෙන් යුක්ත ය, ශ්‍රද්ධාවත් ය, පරිත්‍යාගශීලී ය, සුපෙශල ය, විවක්ෂණ ය, ලද්දෙයින් කුටු වෙයි. කම්පල අදහන නුවණින් යුක්ත ය.

652. හේ දැන දැන බොරු නො කියන්නේ ය, අනුන් වැනසීමට නො සිතන්නේ ය, සමගි වුවත් වෙන් කරන පිසුනු නො කියන්නේ ය, මොළොක් සිළිටි වදන් තෙපලන්නේ ය.

653. ඒ උපාසක ගෞරව සහිත වූයේ සුවච වූයේ චිතීත වූයේ අලාමක වූයේ උපාසක අධිශීලයෙන් විභූද්ධ ය. අරි පැවතුම් ඇති හේ මව ද පියා ද දහැමින් පෝෂණය කරයි.

654. “ඒ උපාසක නමා හෙතු කොට නොව මාපියන් සඳහා ම වස්තු සොයති”යි සිතමි. හේ මාපියන් ඇවෑමෙන් නිවනට නැමුණු සිතැත්තේ සසුන් බඹසර හැසිරෙන්නේ ය.

655. සෘජු වූ අවංක වූ කපට නො වූ මායා රහිත ඒ උපාසක ලෙශයෙකින් හෝ ධර්ම වචනයක් නො කියන්නේ ය. එබඳු වූ කුශලධර්ම කරන සුලු හේ කෙසේ නම් දුක් ලබන්නේ ද?

656. ඒ උපාසක නිසා ම තොප හමුවෙහි මම තෙමේ ම ප්‍රකට කරන ලද වෙමි. (යම් හෙයකින් මම ධර්ම ගරුකරමින් තොපත් රකිමි ද,) එහෙයින් වෙළෙඳුනි, තෙපි ද ධර්ම ම බලවු. ඉදින් තෙපි ඒ උපාසක නැති වූ මෙහි පැමිණියහු නම් මේ මරු කතර මං මුළු වූ පිළිසරණක් නැති වූ අලු වන්නහු ය. වැනසෙන්නහු ය, කිසිවකු විසින් යම් කිසිවක් නින්දවශයෙන් කියද්දී හේ නො සැලී සිටී. එහෙයින් සත්පුරුෂයකු හා එක්වීම සැප වන්නේ ය.

657. දෙව් කුමර, යම් උවසුවකට අනුකම්පායෙන් තෙපි මෙහි පැමිණියහු නම් අපි ද ඔහු දකිනු කැමැත්තෙමු. හේ කවරෙක් ද? කිනම් කම්යක් කෙරේ ද? නම් කුමක් ද? ඔහුගේ ගොත්‍රය හෝ කීම? තෙපි යමකට ප්‍රිය කරවූ නම් ඔහුට ලාභයෙක් මැ යැ.

658. සම්භව යන නමක් ඇති පණුව හා කතුර නිසා ජීවත් වන කරනැවැටියෙක් වූ යම් උපාසකයෙක් වේ ද, හේ තොපට වතාවත් කරන්නෙකැ යි ඔහු දනිවු. හේ සුපෙශලයෙකි. එහෙයින් ඔහුට අවමන් නො කරවු.

659. ජානාමසෙ යං තං වදෙසි යකඛි
න ඛො නං ජානාම ස ඊදිසොති.
මයම්පි නං පූජයිස්සාම යකඛි
සුඤ්ඤානා තුයහං වචනං උළාරං.
660. යෙ කෙව්මස්මිං සංඝො මනුස්සා
දහරා මහනතා අරවාපි මජ්ඣිමා
සංඛෙව නෙ ආලම්බෙහං¹ විමානං
පස්සන්තු පුඤ්ඤාන ඵලං කදරියා.
661. නෙ තස්ස සංඛෙව අහං පුරෙති
තං කප්පකං තස්ස පුරකඛිපිඤ්ඤා,
සංඛෙව නෙ ආලම්බිංසු විමානං
මසකකසාරං විය වාසවස්ස.
662. නෙ තස්ස සංඛෙව අහං පුරෙති
උපාසකහතං පටිවෙදයිංසු,
පාණාතිපාතා විරතා අහෙසු
ලොකෙ අදින්නං පටිවජ්ජයිංසු.
අමජ්ජපා නො ව මුසා හංසිංසු
සකෙත දරෙත ව අහෙසු තුට්ඨා.
663. නෙ තස්ස සංඛෙව අහං පුරෙති
උපාසකහතං පටිවෙදයිඤ්ඤා,
පසංගම් සංඝො අනුමොදමානො
යකඛිද්ධියා අනුමොතො පුනප්පුනං.
664. ගතඤ්ඤාන නෙ සිනධුසොචරහුම්භි:
ධනස්සිකා උද්ධං පස්සයානා,
යථාපයොගා පටිපුණ්ණලාභා
පට්ඨාගමිං පාටලිපුත්තමකඛිතං.
665. ගතඤ්ඤාන නෙ සබ්බරං සොත්ථිමනොතො
පුත්තෙති දරෙති සමධිගිහුතා,
ආනන්ද චිත්තං සුමනා පතීතා
අකංසු සෙරිස්සමහං උළාරං.
666. සෙරිස්සකං නෙ පටිවෙණං මාපයිංසු
ඵතාදියා සප්පරිසාන සෙවනා,
මහස්සිකා ධම්මගුණාන සෙවනා,
ඵකස්ස අස්සං උපාසකස්ස
සංඛෙව සකතා සුඤ්ඤාන අහෙසු'නති.

සෙරිස්සකපෙතවික්‍රම දුතියං.

භාණවාරං තතියං.

1. ආරුහන්ත - මජ්ඣ.
2. සුචරිත - මජ්ඣ.

659. දෙව්කුමර, තෙපි යමකු (ගැන) කියනු නම්, අපි ඔහු දනිමු. (එහෙත්) “හේ මෙබන්දෙකු යි” අපි ඔහු නො දන්නෙමු. දෙවිය, තොපගේ උදර වූ වචන අසා අපි දු ඔහුට බුහුමන් කරන්නෙමු.

660. මේ ගැල් සමූහයෙහි ළදරු වූ ද මහලු වූ ද මධ්‍යම වූ ද යම් මිනිස් කෙනෙක් වෙත් ද, ඔහු හැමදෙන ම මේ විමනට නගිත්වා. තද මසුරෝ පිනෙහි විපාක දකිත්වා.

661. එහි දී ඒ සියලු ම වෙළෙන්දෝ “මම පළමු කොට” “මම පළමු කොට”යි ඒ කපුවා පෙරටු කොට ශක්‍රයාගේ තව්තිසා භවනයට මෙන් (ඔහු හැම දෙන) දෙව්විමනට නැංගාහ.

662. එහි දී ඒ සියලු ම වෙළෙන්දෝ “මම පළමු කොට” “මම පළමු කොට”යි උපාසක බව දන්වා සිටියහ. ඔහු පණිවායෙන් දුරු වූහ. ලොවැ නුදුන් දෙය දුරු කළහ. මත්පැන් නො සුභ. බොරු නො කීහ. සිය බිරිඳගෙන් ම තුටු වූහ.

663. ඒ සියලුදෙනම එහිදී “මම පළමු කොට” “මම පළමු කොට”යි උපාසක බව නිවේදනය කොට දෙවියාගේ අනුභාවයෙන් අනුමත වූ වෙළඳ පිරිස නැවත නැවත සතුටු වෙමින් ගියෝ ය.

664. ධනාර්ථී වූ ඔවුහු ධනවෘද්ධිය පනන්නාහු සින්ධු - යොවිර දේශයට ගොස් අදහස් පරිදි කළ වෙළඳාම් ඇතියාහු පිරිසුන් ලාභ ඇතියාහු නිරූපදාන වැ පැළඳුප් නුවරට පෙරළා ආවාහුය.

665. ඔහු සුවසේ සියගෙවලට ගොස් අඹුදරුවන් සමග එක් වූවාහු සතුටු සිත් ඇතිවැ සෙරිස්සක නම් වූ මහත් පුරාවක් කළහ.

666. ඔවුහු සෙරිස්සක නම් පිරිවෙනක් (ආවාසයක්) ද කළාහුය. සත්පුරුෂයන්ගේ සෙවනය මෙබඳු වෙයි. දහැමි ගුණයන් සෙවනය ද මහත්ඵලදායක වෙයි. එක උපාසකයකු නිසා සියලු සත්ත්වයෝ සුවපත් වූහ යි.

සෙරිස්සක ප්‍රභවස්තුව යි.

4. 3.

667. රාජා පිබ්බලකො නාම සුරට්ඨානං අධිපති අහු,
මොරියානවුපට්ඨානං ගතථා සුරට්ඨං පුනරගමා.
668. උණෙක මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ රාජා පට්ඨං උපාගමී,
අද්දස මග්ගං රමණියං පෙතානං විණ්ණනාපරි,¹
669. සාරපිං ආමන්තයි රාජා අයං මග්ගො රමණියො,
බෙමො සොවජ්ඣිකො සිවො ඉථිනා සාරපී යාභි:
සුරට්ඨානං සන්තිකෙ ඉතො.
670. තෙන පායාසි සොරට්ඨා සෙනාය වතුරධිගිනියා.
උඤ්ඤානරූපො පුරිසො සොරට්ඨං එතදබ්බි.
671. කුමමග්ගං පටිපන්නමහා භිංසනං ලොමහංසනං
පුරතො පදිසසති මග්ගො පට්ඨතො ව න දිසසති.
672. කුමමග්ගං පටිපන්නමහා යමපුරිසාන සන්තිකෙ,
අමානුසො වායති ගජෙධා සොසො සුයති දරුණො.
673. සංචිග්ගො රාජා සොරට්ඨා සාරපී. එතදබ්බි,
කුමමග්ගං පටිපන්නමහා භිංසනං ලොමහංසනං,
පුරතො ව දිසසති මග්ගො පට්ඨතො ව න දිසසති.
674. කුමමග්ගං පටිපන්නමහා යමපුරිසාන සන්තිකෙ,
අමානුසො වායති ගජෙධා සොසො සුයති දරුණො.
675. හත්ථිකඛන්ධස්ස ආරුක්ඛ මලොකෙතොනා වතුද්දිසං,²
අද්දස නිග්‍රොධං රමණියං⁴ පාදපං ඡායාසමපන්නං
නිලබ්බවණ්ණසද්දිසං මෙඝවණ්ණසිරිනිහං.
676. සාරපීං ආමන්තයි රාජා කිං එසො දිසසති බ්‍රහ්මා,
නිලබ්බවණ්ණසද්දිසො මෙඝවණ්ණ සිරිනිහො.
677. නිග්‍රොධො සො මහාරාජ පාදපො ඡායාසමපන්නො,
නිලබ්බවණ්ණසද්දිසො මෙඝවණ්ණසිරිනිහො,
678. තෙන පායාසි සොරට්ඨා යෙන සො දිසසති බ්‍රහ්මා,
නිලබ්බවණ්ණසද්දිසො මෙඝවණ්ණසිරිනිහො.
679. හත්ථිකඛන්ධතො මරුක්ඛ රාජා රුක්ඛං උපාගමී,
නිසිදි රුක්ඛමුලංසමි සාමචේඛා සපරිජ්ජනො.

1. බණ්ණනා පරං - මජ්ඣ.

2. යාමි - මජ්ඣ.

3. වතුද්දිසං - මජ්ඣ.

4. අද්දස රුක්ඛං නිග්‍රොධං - මජ්ඣ.

4. 3

667. සුරට්ඨ ජනපදයට අධිපති වූ පිංගලක නම් රජෙක් විය. හේ මොරිය රාජයන්හට උවදුරු කිරීමට ගොස් යළි සුරට්ඨ දෙශයට ආයේය.

668. රජ තෙමේ උණුසුම් වූ මද්දහන් වෙලෙහි මටසිලුටු භූමියකට පැමිණියේ ය. හේ ප්‍රෙතයා විසින් මවන ලද සිත්කලු වූ මටසිලුටු මාර්ගය දුටුවේ ය.

669. රජ රියදුරු අමතා මෙසේ කීය: “රියදුර, මේ මහ සිත්කලු ය. නිර්භය ය. සුව එළවන්නේ ය. උවදුරු රහිත ය, මේ මහින් යව. මේ මහින් (යන අපි) සුරට්ඨජනපදය සමීපයෙහි ම වෙමු.

670. සුරට්ඨ දෙශාධිපති රජ තෙමේ සිවුරහ සෙනඟ සමග ඒ මහින් ගියේ ය. තැනිගත් ස්වභාව ඇති එක් පුරුෂයෙක් සුරට්ඨ රජුට මෙය කී ය:

671. ‘බිය ජනක වූ ලොමුදහ ගත්වන්නා වූ නපුරු මහකට අපි පිළිපන්නම්හ. ඉදිරියෙහි මාර්ගය පෙනෙයි. එහෙත් පසුපස මාර්ගය නො පෙනෙයි.

672. ප්‍රෙතයන්ගේ සමීපයෙහි වූ නපුරු මහට බැසගත්තෙමු. ප්‍රෙතයන්ගේ සිරුරුගඳ හමයි. ඉතා දරුණු (විලාප) ශබ්ද ඇසේ.

673. සංවේගයට පැමිණි සුරට්ඨ රජ රියදුරාට මෙසේ කී ය: (අපි) බියකරු වූ ලොමුදහ ගත්වන නපුරු මහකට බැස ගන්නම්හ. ඉදිරියෙහි මහ පෙනේ. එහෙත් පසුපස මහ නො පෙනේ.

674. අපි ප්‍රෙතයන්ගේ සමීපයෙහි වූ නපුරු මහකට බැස ගතිමු. ප්‍රෙතයන් පිළිබඳ දුගඳ හමයි. දරුණු හඬ ද ඇසේ.

675. ඇතුළුව නැග සිටුවන බලන හේ සිත්කලු සෙවණින් යුත් පැහැයෙන් නිල්වලාකුළක් බඳු වූ මෙඝවර්ණ සටහන් ව හැඟෙන තුග රුකක් දිවි.

676. රජ තෙමේ රියදුරු ඇමතීය: “මහත් වූ නිල්වලාකුළක් සමාන මෙඝවර්ණ සටහන් ඇති තෙල කීමෙක් පෙනේ. දෑ යි ?

677. මහරජතුමනි, මනහර සෙවණින් යුතු නිල්වලා සමාන පැහැ ඇති මේවන් සිරියෙන් හොබනා ඒ ගස තුගරුකෙකි.

678. යම් තැනෙක පැහැයෙන් නිල්වලාකුළක් බඳු මෙඝවර්ණ සටහන් ඇති මහත් වූ ඒ ගස දක්නා ලැබේ ද, සුරට්ඨ රජ තෙමේ එතන්හි ගියේ ය.

679. රජ තෙමේ ඇත්කඳින් බැස ගස වෙත එළැඹියේ ය. ඇමතියන් සහිත වූ පිරිවර ජනයා සහිත වූ (හේ) රුක්මුලා හුන්නේ ය.

680. පුරං පානියකරකං පුටෙ වීතෙත ච අද්දස,
පුරියො ච දෙවචණ්ණි සබ්බාහරණභුමිතො
උපසඬකම්භා රාජානං සොරට්ඨං එතදබ්බවී:
681. ස්වාගතං තෙ මහාරාජ අපො තෙ අද්දරාගතං,
පිටතු දෙවො පානියං පුටෙ බාද අරිඤ්ඤම.
682. පිටිභා රාජා පානියං සාමචේවා සපරිජ්ජනො,
පුටෙ බාදිභා ච පිඨා ච සොරට්ඨො එතදබ්බවී:
683. දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බො ආද්දා සකෙකා පුරිඤ්ඤො,
අජානානා තං පුට්ඨාම කථං ජානෙමු තං මයං.
684. නමිති දෙවො න ගන්ධබ්බො නපි සකෙකා පුරිඤ්ඤො,
පෙනො අහං මහාරාජ පුරට්ඨො ඉධමාගතො.
685. කිං සිලො කිං සමාවාරො සුරට්ඨස්මිං පුරෙ තුවං,
කෙන තෙ බ්‍රහ්මචරියෙන අනුභාවො අයං තව?
686. තං සුඤ්ඤාහි මහාරාජ අරිඤ්ඤම රට්ඨවිඬ්ඨන.
අමචවා පාරිසජ්ජා ච බ්‍රාහ්මණො ච පුරොහිතො.
687. සුරට්ඨස්මා අහං දෙව පුරියො පාපචේතසො
මිට්ඨාදිට්ඨි ච දුස්සිලො කදරියො පරිභාසකො
688. දදන්තානං කරොන්තානං වාරධිස්සං බහුජ්ජනං,
අඤ්ඤාසං දදමානානං අන්තරායකරො අහං.
689. වීපාකො නාඤ්ඤි දනස්ස සංයමස්ස කුතො ඵලං,
නාඤ්ඤි ආචරියො නාම අදන්තං කො දමෙස්සති.
690. සමතුලානී භූතානී කුතො ජේට්ඨාපවාධිකො,
නාඤ්ඤි බලං වීරියං වා කුතො උට්ඨානපාරිසං.
691. නාඤ්ඤි දන ඵලං නාම න විසොධෙකි වේරිනං,
ලද්ධයං ලහතෙ මචේවා නියතිපරිණාමජා.

1. අද්ද - මජ්ඣ.

2. නමිති - මජ්ඣ.

3. අනුභාවො - සී. මු I, සී. මු II.

680. පිරුණු පැන්බදුනක් ද මිහිරි වූ කැවුම් ද (රජ) දුටුවේ ය. දෙවියකු බදු සියලු අබරණින් සැරසුණු පුරුෂයෙක් සුරටිය රජු වෙත එළඹ මෙය කී ය:

681. මහරජ, ඔබට ස්වාගත යි. (මේ යහපත් පැමිණීමෙකි.) නපුරු පැමිණීමක් නො වේ. රජ තෙමේ පැන් පානය කෙරේවා, සතුරන් දමනය කරන රජතුමනි, කැවුම් බුදිනු මැන.

682. ඇමතිගත් සහිත වූ පරිජනයා සහිත සුරටිය රජ තෙමේ පැන් බී කැවුම් කා යළි පැන් බී මෙය කී ය:

683. (තෙපි) දෙවියෙක් හෝ වඩු ද, ගඳබෙක් හෝ වඩු ද නොහොත් පුරින්දද නම් වූ ශක්‍ර හෝ වඩු ද? නොප නොහඳුනන අපි නොප විචාරමු. අපි නොප කෙසේ දැනගනිමු ද?

684. මහරජ, දෙවියෙක් නො ම වෙමි ගඳබෙක් ද නො වෙමි. පුරින්දද නම් වූ ශක්‍ර ද නො වෙමි. මම සුරටිය දෙශයෙන් මෙහි පැමිණි ප්‍රභයෙක්මි.

685. පෙර අත්බැවිහි තෙපි සුරටිය දෙශයෙහි දී කෙබඳු සිල්වතෙක් කෙබඳු යහපත් පැවතුම් ඇතියෙක් වූහු ද? නොපගේ කවර උතුම් හැසිරීමෙකින් නොපගේ මෙ අනුභාවය වී ද?

686. සතුරන් දමනය කරන, රට දියුණු කරන මහරජතුමනි, එය අසනු මැනවි. ඇමතියෝ ද පිරිසෙහි වූවෝ ද පෙරෙව් බමුණා ද මෙය අසත්වා.

687. දෙවයන් වහන්ස, සුරටියදෙශයෙන් ආ මම පවසින් ඇති, මිසදිවු වූ දුස්සීල වූ මසුරු වූ මහණ බමුණනට නින්ද කරන පුරුෂයෙක් වීම.

688. මම දන් දෙන්නන්ට ද උපකාර කරන්නන්ට ද අන්තරාය කරන්නෙක් ව මෙරමානට දන් දෙන බොහෝ ඡනයා (දනාමය පිනින්) වැළැක්වීමි.

689. දනයේ විපාකයෙක් නැත. සීලයේ විපාකයෙක් කොයින් ද? ආචාරසමාචාරයෙහි හික්මවන ආචාර්යයෙක් නැත. කවරෙක් දමනය නො වූ පුද්ගලයකු දමනය කරන්නේ ද? (නැත)

690. සත්වයෝ ඔවුනොවුන් හා සමසමයහ. එහෙයින් කුල දෙවු වන් පිදීමේ පිනක් කොයින් ලැබේ ද? බලයක් හෝ වියාරියක් හෝ නැත. උටියානවියාරී සංඛ්‍යාත පුරුෂ ඥාණියෙක් කොයින් ද?

691. දනයෙහි විපාකයෙක් නම් නැත. වෛරවශයෙන් පවතිම කළ පුද්ගලයා දනාදි පින් කිරීමෙන් පිරිසිදු නො වේ. සත්ත්ව තෙමේ ලැබිය යුතු යම් සැපක් හෝ දුකක් ලබන්නේ ද එය (කම් කළ හෙයින් නොව) ඔහුගේ නියතියේ පරිණාමයෙන් වුවක් වශයෙන් ලබයි.

692. නත්ථි මාතා පිතා භාතා ලොකො නත්ථි ඉතො පරං,
නත්ථි දික්ඛං නත්ථි හුතං සුනිභිතමි න විජ්ජති.
693. යොපි හතෙයා පුරිසං පරසස ජිත්තෙ සිරං,
න කොච්ඡි කිංඤ්චි හතති සත්තතතං විවරමනතරෙ
694. අවෙජ්ජහෙජ්ජො ජිවො අට්ඨංසො ගුලපරිමණ්ඩලො,
යොජනානං සතං පඤ්ච කො ජිවං ඡෙතතුමරහති.
695. යථා සුත්තගුලෙ ඛිංකො නිබ්බේදෙතො පලායති,
එවමෙවමුද්ධො සො ජිවො නිබ්බේදෙතො පලායති.
696. යථා ගාමතො නික්ඛමම අඤ්ඤං ගාමං පටිසති,
එවමෙවමුද්ධො සො ජිවො අඤ්ඤං කායං පටිසති.
697. යථා ගෙහතො නික්ඛමම අඤ්ඤං ගෙහං පටිසති,
එවමෙවමුද්ධො සො ජිවො අඤ්ඤං ඛොන්දි¹ පටිසති.
698. චූළාසිතිමහාකපුත්තො සතසහසානිපි හි
යෙ බාලා යෙ ච පණ්ඩිතා,
සංසාරං ඛෙපයිත්වාන දුක්ඛස්ස නො කරිස්සරෙ.
699. මිතානි සුඛදුක්ඛානි දෙණෙහි පිටකෙහි ව,
ඒතො සබ්බං පජානාති සමමුළුභා ඉතරා පජා.
700. එවං දිට්ඨි පුරෙ ආසිං සමමුළුභා මොහපාරුතො,
මිථජාදිට්ඨි ව දුක්ඛලො කදරියො පරිභාසකො.
701. ඔරං මෙ ජනි² මාසෙහි කාලකිරියා හවිස්සති,
එකතො කටුකං සොරං නිරයං පපතිස්සහං.
702. වතුක්කණ්ණං වතුආරං විහත්තං භාගසො මිතං,
අයොපාකාර පරියතො අයසා පටිතුජ්ජිතං.
703. තස්ස අයොමයා භූමි ජලිතා තෙජසා යුතා,
සමනො යොජනසතං එරිත්වා තිට්ඨති සබ්බදා.

1. ඉන්ද්‍රිය - මජ්ඣ.

2. ඔරෙහි ජනි - ඔ.

692. මව (කෙරෙහි) ද පියා (කෙරෙහි) ද සහෝදරයා (කෙරෙහි) ද (මනා පිළිවෙතින් හෝ නො මනා පිළිවෙතින් විපාකයෙක් නැත. (මෙලොව සිටින්නහුට) පරලොවක් නැත. (පරලොව සිටින්නහුට) මෙලොවක් නැත. මහාදන විපාකයෙක් ද නැත. අනිථිසත්කාර ඵලයෙක් ද නැත. අනුගාමික නිධාන නම් වූ මහණ බමුණනට දෙන දන ඵලයෙක් ද නැත.

693 යමෙක් පුරුෂයකු නසන්නේ ද මෙරමාගේ හිස සිඳින්නේ ද හෝ කිසිවකු නො නසයි. (පාර්ථි ආදී) සජ්තකායයන්ගේ සිදුරු අතර අවිය ඇතුළුවනු විනා සත්වයා නො මැරෙයි.

694. සත්ත්වජීවය තෙමේ සිඳිය හැක්කක් හෝ බිඳිය හැක්කක් නො වේ. ඒ ජීවය අටැස් ද පන්දුවක් මෙන් පිරිමඩුලු ද (වටද) වේ. පන්දිය යොදුනක් උස් වෙයි. කවරෙක් ඒ (නිත්‍ය) ජීවය සිඳින්නට සුදුසු ද? සිඳිය හැකි කිසිවෙක් නැත.

695. යම්සේ වෙළීමෙන් කළ නූල්පන්දුවක් දමූ කල්හි එය වෙළුම් ලිහෙමින් ගමන් කෙරේ ද, එපරිද්දෙන් ම ඒ ජීවය තෙමේ (ආත්මභාව නැමති නූල් පන්දුව) වෙළුම් හරිමින් ගමන් කෙරේ.

696. යම්සේ යමෙක් (තමා) වසන ගමන් නික්ම අන්ගමකට පිවිසේ ද, එසේ ම ඒ ජීවය තෙමේ අන් සිරුරකට පිවිසේ.

697. යම්සේ යමෙක් තම ගෙයින් නික්මැ අන් ගෙයකට පිවිසේ ද, එරෙද්දෙන් ම ඒ ජීවය අන් සිරුරකට පිවිසේ.

698. යම් බාල කෙනෙක් වෙන් නම්, යම් පණ්ඩිත කෙනෙක් වෙන් නම් (ඔහු හැම දෙනා) මහාකල්ප සුවාසුලක්ෂයක් ම සසර ගෙවා දුක් කෙළවර කරන්නාහ.

699. සත්ත්වයන්ගේ සුවදුක් ද්‍රෝණයන්ගෙන් හෝ පැයින් (මනින ලද්දක් මෙන්, එකී කල් පිරිසිදීමෙන්) පමණ කරන ලදී. මේ සියල්ල ජිනභූමියෙහි සිටියේ ම දැනි. සෙසු ප්‍රජා නොමෝ අනිශ්ඨන් මූලා වූවා වෙයි.

700. මම පෙර මෙබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තෙක් වීමි. අනිශ්ඨන් මූලා වූ මොහයෙන් වැසුණු මිසිදිටු වූ දුසිල් වූ තදමසුරු වූ මෙරමා පිරිහෙළන්-තෙක් වීමි.

701. (මහරජ) සමසෙකින් මොබ මාගේ කාලක්‍රියාව වන්නේ ය. ඒ මම එකැතියෙන් කටුක වූ දරුණු නිරාහි වැටෙන්නෙමි.

702. (ඒ නිරයේ) කොන් සතරෙක් ඇත. සිවුදෙරෙක් ඇත. පමණ කොට කොටස් විසින් බෙදන ලද. ලොහො පවුරෙකින් වටකරන ලද. යපියනෙකින් වසන ලද.

703. ඒ මහානිරයේ ලොහොමුවා බීම (වෙයි.) ඇවිළගත් ගින්නෙන් යුතු වෙයි. හැම කල්හි (ඒ ගින්න) භාත්පසැ යොදුන් සියයක් පැතිර සිටී.

704. වසන්තසහසස්සානි¹ සොසො සුයති නාවදෙ
ලකෙකි එසො මහාරාජ සතභාගවසන්ත² කොට්ඨො
705. කොට්ඨසතසහසස්සානි නිරයෙ පව්වරෙ ජනා,
මිච්ඡාදිට්ඨි ව දුසසීලා යෙ ව අරිසුපවාදිනො.
706. තත්ථාහං දීසමඤ්ඤානං දුක්ඛං වෙදිසසං වෙදනං
එලං පාපස්ස කම්මස්ස නස්මා සොවාමහං භුසං.
707. තං සුඡොති මහාරාජ අරිඤ්ඤම රට්ඨවධ්ඨන,
ධීතා මය්හං මහාරාජ උත්තරා හද්දමක්ඛි තෙ.
708. කරොති හද්දකං කම්මං සීලෙසුපොසප්ථ³ රතා
සංඤ්ඤානා සංවිහාගී ව වදංඤ්ඤා විතමච්ඡරා.
709. අධිණ්ණකාරී සිසංඛාය සණ්ඨා පරතුලෙසු ව,
උපාසිකා සකාමුනිනො සමුද්ධස්ස සිරිමනො,
710. භික්ඛු ව සීලසම්පන්නො ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී.
ඔක්ඛිත්තවක්ඛු සතිමා ගුත්තඤ්ඤාරො සුසංවුතො.
711. සපදනං වරමානො අගමා තං නිවෙසනං,
තමද්දස මහාරාජ උත්තරා හද්දමක්ඛි තෙ.
712. පුරං පානීයස්ස කරකං පුච්ච විකෙත ව සා අද,
පිතා මෙ කාලකතො හතෙත තස්සෙතං උපකප්පතු,
713. සමනතතරානුද්දිට්ඨං විපාකො උපපජ්ජථ,
භුඤ්ජාමි කාමකාමීහං රාජා වෙසස්වඡො යථා.
714. තං සුඡොති මහාරාජ අරිඤ්ඤම රට්ඨවධ්ඨන,
සදෙවකස්ස ලොකස්ස බුද්ධො අගග්ගො පච්චිච්ඡි,
තං බුද්ධං සරණං ගව්ඨ සපුත්තදරො අරිඤ්ඤම.
715. අට්ඨධ්විකෙත මග්ගෙන චුසන්ති අමතං පදා,
තං ධම්මං සරණං ගව්ඨ සපුත්තදරො අරිඤ්ඤම.
716. වක්ඛාරො මග්ගපට්ඨකා⁴ වක්ඛාරො ව එලෙ ධීතා.
එස සමෙකා උජුහුතො පඤ්ඤාසීලසමාහිතො,
තං සංඛං සරණං ගව්ඨ සපුත්තදරො අරිඤ්ඤම.

1. වසන්ත සතසහසස්සානි - සි. මු.

2. භාග්ගො - මජ්ඣං.

3. උපොසප්ථ සීලෙ - මජ්ඣං.

4. වක්ඛාරො ව පට්ඨකා - මජ්ඣං.

704. හවුරුදු ලක්ෂයක් ඉක්මැ ගියකලැ එකෙනෙහි හබෙක් ඇසෙයි. මහරජතුමනි, එහි ආයුප්‍රමාණය හවුරුදු කෙළ ලක්ෂයක් වෙයි. මේ එහි ආයුකාලය යි.

705. යම් සත්ත්ව කෙනෙක් කොටි ලක්ෂයක් හවුරුදු නිරයෙහි පැසෙත් නම් ඔහු මිසිදිවුවෝ ද දුසිල්ලු ද ආයෙඛාපවාද කොළෝ ද වෙති.

706. මම ඒ මහානිරයෙහි බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි දුක් වෙද්දා විඳින්නෙමි. පාපකම්භයේ මෙබඳු විපාකයෙක් ඇත. එහෙයින් මම බොහෝ සේ ශොක කරමි.

707. සතුරන් දමනය කරන රට දියුණු කරන මහරජතුමනි, එය අසනුමැන. ඔබට යහපතක් වේවා මහරජ මාගේ උත්තරා නම් දුවක් ඇත.

708. ඔ පින්කම් කරයි. නිති සිල්හි හා පෙහෙවස්හි ද නිරත වෙයි. කායවාක් සංවරයෙන් යුක්ත ය. දත් බෙද දෙන්නී ය. මිහිරි තෙපුල් ඇත්තී ය, පහවූ මණ්ඩුමල ඇත්තී ය.

709. ඔ ශික්ෂා කඩ නො කරන්නී ය. අන්කුලයන් කෙරෙහි මෘදු වෙයි. සිරිමත් ශාකෑමුනි වූ සම්බුදුන්ගේ උපාසිකාවකි.

710. යට හෙළ ඇස් ඇති සිහියෙන් යුත් රක්තා ලද සදෙර ඇති මනා සංවරයෙන් යුත් සිල්වත් හික්ෂුනාමක් පිඩු පිණිස වැඩියේ ය.

711. හේ ගෙපිළිවෙළින් පිඩුවාහි හැසිරෙන්නේ ඒ ගෙට ගියේ ය. මහරජ. ඔබට යහපතක් වේවා, උත්තරා නොමෝ ඒ මහණ දුටුවා ය.

712. ඔ පැත් පිරුණු බඳුනක් ද, මිහිරි කැවුම් ද දුන්නා ය. “වහන්ස, මාගේ පියා මළේ ය. ඔහුට මේ පිත පැමිණේවා”යි (ද කී.)

713. පින්දීමට අනතුරුව ම (එහි) විපාකය (මට) ලැබිණි. වෙසවුණු රජු පරිද්දෙන් කම්සැප කැමති මම සැප වළඳමි.

714. සතුරන් දමනය කරන රටට වැඩ වඩන මහරජතුමනි, (එහෙයින්) මෙය අසන්න. සදෙවකලොකයාට බුදුහු අග්‍ර වෙති කියනු ලැබේ. අරින් දමනය කරන රජතුමනි, (තෙපි) ඒ බුදුහු සරණ යවු.

715. අරින්දම වූ රජතුමනි, අරි අටහිමිහින් අමෘතපදය (නිවන) ස්පර්ශ කෙරෙති. අරින්දම වූ රජතුමනි, පුත්‍රදරාවන් සහිත (තෙපි) ඒ (අෂ්ටාංගිකමාර්ග) ධර්ම සරණ යවු.

716. මාර්ගප්‍රතිපත්ත සිවුදෙන යැ එලයෙහි සිටි සිවුදෙන යැ යන මේ ආයඹ සංඝ තෙමේ සෘජු වූයේ ය. ප්‍රඥාශීල දෙකින් යුක්ත යැ. අරින්දම රජතුමනි, (තෙපි) පුත්‍රදරාවන් සමග ඒ සංඝයා සරණ යවු.

717. පාණාතිපාතා විරමස්සු ඛිප්පං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු,
අමජ්ජපො මා ච මුසා අභාණං
සකෙන දුරෙන ච භොහි තුට්ඨො.
718. අක්කාමොසි මෙ යක්ඛ භික්කාමොසි දෙවතෙ,
කරොමි තුඤ්ඤං වචනං කංසි ආචරියො මම.
719. උපෙමි බුද්ධං සරණං ධම්මස්සොපි අනුක්කරං,
සබ්බස්සානි නරදෙවස්ස ගච්ඡාමි සරණං අහං.
720. පාණාතිපාතා විරමාමි ඛිප්පං
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි,
අමජ්ජපො නොච මුසා භණාමි
සකෙන දුරෙන ච භොමි තුට්ඨො.
721. ඔපුණාමි මහාවාතෙ නදියා වා සීඝගාමියා,
වමාමි පාපිකං දිට්ඨිං බුද්ධානං සාසනෙ රතො.
722. ඉදං වස්වාන සොරට්ඨො විරමිත්වා පාපදස්සනා,
නාමො භගවතො කත්වා පාමොක්ඛා¹ රථමාරුහි² ති.

නන්දක පෙතවස්ත්‍ර තතිසං.

4. 4.

723. උට්ඨෙහි රෙවතෙ සුපාපධමෙම
අපාරුතං ද්වාරං¹ අදුනසීලෙ,
නෙස්සාම තං යස්ස ධුනන්ති දුග්ගතා.
සමපජිතා නෙරසිකා දුට්ඨො.
724. ඉට්ඨෙව වස්වාන යමස්ස දුතා²
තෙ දෙව යක්ඛා ලොභිතස්සා ඉහනා,
පට්ඨෙවකඛාසු ගහෙත්වාන රෙවති.
පක්ඛාමයුං දෙවගණස්ස සන්තිකො.
725. ආදිට්ඨෙණ්ණං රුචිරං පහස්සරං
බාමිකං සුභං කස්සන්තජාලජන්තං,
කස්සන්තමාකිණ්ණජන්තං විමානං
සුරියස්ස රංසිරිට්ඨ ජොතමානං.
726. නාරිගණා වතුනසාරලික්ඛා
උහතො විමානං උපසොභයන්ති,
තං දිස්සති සුරියසමානවණ්ණං
කො මොදති සග්ගප්පකො විමානො.

1. පාළිමො - මිජසං.

2. අපාරුතද්වාරෙ - මිජසං.

3. යක්ඛා දුට්ඨ ලොභිතස්සා - මිජසං.

717. වහා පරපණ නැසීමෙන් වළකින්න. ලෙවිහි අයිනාදන් දුරු කරන්න. මත්පැන් නො බොන්නෙක් වන්න. බොරු නො මැ කියන්න. සිය අඹුව හා සතුටු වන්න.

718. යක්ෂය, තෙපි මට වැඩ කැමැත්තහු, දෙවතාවෙහි, තෙපි මට හිත කැමැතියහු, මම තොපගේ වචනය කරමි. තෙපි මාගේ ඇඳුරුහු වවු.

719. මම බුදුන් සරණ යෙමි. අනුන්තර ධර්මය ද (සරණයෙමි) නරදෙව වූ බුදුන්ගේ සංඝයා ද සරණ යෙමි.

720. වහා පණ්ඩායෙන් වෙන් වෙමි. ලෙවිහි අයිනාදන් දුරු කරමි. මත්පැන් නො බොන්නෙක් වෙමි. බොරු ද නො කියමි. සිය අඹුව හා තුටු ද වෙමි.

721. යම් හෙයෙකින් බුදුවරුන්ගේ ශාසනයෙහි මම ඇලුණෙමි ද, එහෙයින් මහාවාතය හමන කල්හි බොල් මෙන් ශිශුගාමී සැඩපහර ඇති නදියක තණ රොඩු මෙන් පවිටු මිසදිටු පිහි හරිමි. වචනය කෙරෙමි.

722. සුරටය දෙශාධිපති රජ තෙමේ මෙය කියා පාපදාෂ්ටියෙන් වැළකූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නමස්කාර කොට පෙරදිගට අභිමුඛ වැටියට නැග ගියේ යි.

නන්දක ප්‍රකවස්තුව යි.

4. 4

723. ඉතා පවිටුගති ඇති දන් නො දෙනසුලු වූ රෙවතිය, යම් තැනක දුගතියට ගිය නිරිසත්තු දුකින් යුක්ත වූවාහු තතනත් ද, නො වැසූ දෙර ඇති ඒ නිරයට තී ගෙන යන්නෙමු.

724. ලේවන් ඇස් ඇති මහත් වූ, යමයාගේ දුක වූ ඒ යකුන් දෙදෙන මෙසේ කියා රෙවතිය වෙත වෙත ම අත් අල්ලාගෙන දෙව සමුභයාගේ සම්පයට පැමිණෙමු.

725. හිරුමඬල මෙන් මනහර වූ පැහැ විහිදුවන රන්දලින් වැසුණු පිරිසිදු සත්රුවනින් විසිතුරු වූ දෙවහනන්ගෙන් ගැවසිගත් හිරුරැස් මෙන් බබලන මේ විමන කාගේ ද?

726. සදුන්සුවද ගැල්වූ දෙවහනෝ විමන ඇතුළත හා පිටත භෝගවතී. ඒ විමන හිරුමඬල මෙන් පැහැපත් ව පෙනේ. ඒ විමනහි සගපත් කවර දෙවියෙක් දෙවියැපතීන් සතුටු වේ ද?

727. බාරාණසියං නන්දියො නාමුපාසකො¹
අමච්ඡරී දනපතී වද්දකො,
නසෙසනමාකි ඡුණ්ණජනං විමානං
සුරියස්ස රංසිරිව ජොතමානං.
728. නාරිගණා චන්දනසාරලික්ඛා
උභතො විමානං උපසොභයන්ති,
තං දිස්සති සුරියසමානව ඡුණ්ණං
සො මොදති සඤ්ඤාපනෙනා විමානෙ.
729. නන්දියස්සාභං හරියා
අගාරිනී සබ්බකුලස්ස ඉස්සරා,
භතකුට්ඨානෙ රමිස්සාමි දනභං²
න පසායෙ නිරයං දස්සනාය.
730. එසො³ තෙ නිරයො සුපාපධමෙව
පුක්කං තයා අකතං ජිව්ලොකෙ,
න භි මච්ඡරී රොසකො පාපධමෙවො
සඤ්ඤාපනං⁴ ලභති සභවාතං.
731. කිංතු ගුරුඤ්ඤා මුත්තඤ්ඤා අසුචි පතිදිස්සති,
දුග්ගතං කිමිදං මිලාං කිමෙතං උපවායති,
732. එස සංසවකො නාම ගමිතීරො සතපොරිසො,
යත් වස්සසභස්සානි තුවං පච්චසි රෙවතෙ.
733. කිංතු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කෙන සංසවකො ලද්ධො ගමිතීරො සතපොරිසො.
734. සමණො බ්‍රාහ්මණො වාපි අඤ්ඤා වාපි වණ්ණිකකෙ,
මුසාවාදෙන වණ්ණෙසි තං පාපං පකතං තයා.
735. තෙන සංසවකො ලද්ධො ගමිතීරො සතපොරිසො,
තත් වස්සසභස්සානි තුවං පච්චසි රෙවතෙ.
736. භජොපි ජිකුන්ති අරොපි පාදෙ
කණ්ණෙසි ජිකුන්ති අරොපි නාසං,
අරොපි කාකොළගණා සමෙච්චි
සංගමම බාදන්ති විච්ඡාමානං.
737. සාධු බො මං පටිනෙථ කාභාමි කුසලං බහුං,
දුන්නෙ සමච්චරියාය සඤ්ඤාමෙන දමෙන ව,
යං කත්වා සුඛිතා භොනති න ව පච්ඡානුතප්පරෙ.

1. නාමාසි උපාසකො - සිමු i.

2. දනිභං - මිශ්‍රසං.

3. එසො භි - මිශ්‍රසං.

4. සඤ්ඤාපනං - මිශ්‍රසං.

727. බරණැස නොමසුරු වූ දනපති වූ ප්‍රතිග්‍රාහකයන්ගේ බස් දන්තා වූ නන්දිය නම් උපාසකයෙක් විය. දෙවහනන්ගෙන් ගැවසුණු හිරුරැස් මෙන් බබළන තෙල වීමන ඔහුගේ ය.

728. සාර වූ සඳුන් සුවදින් අලෙවි දුන් දෙවහන සමූහයා තෙල වීමන ඇතුළත හා පිටත හොබවති. ඒ වීමන හිරු හා සම පැහැ ඇතිව පෙනේ. ඒ නන්දිය සගපත් වැ ඒ වීමන්හි දෙවසැපතින් සතුටු වේ.

729. මම නන්දියගේ බිරිඳ වීමි. සියලු කුලධනයට හිමි ගෘහිණියක් වීමි. දෑත් මම මහිමියාගේ වීමන්හි ඇලෙන්නෙමි. නිරය දක්නට පවා නො පතන්නෙමි.

730. ඉතා පව ඇති තැනැත්තිය, තෙල නිරය තිට අයත් වෙයි. මිනිස් ලොව දී තී විසින් පින් නො කරන ලද. තදමසුරු; කිපෙනසුලු, පව්වු ගති ඇති තැනැත්තේ දෙවලොව උපතුන්ගේ සහබව නො මැ ලබයි.

731. කිමැ අපවිත්‍ර වූ මල ද මුත්‍ර ද පැනෙයි. මෙ දුගඳ කිමැ? තෙල හමන අසුචි ගඳ කිමැ යි.

732. රෙවතිය, යම්තැනක තෝ දහස්වසක් පැසෙන්තෙහි නම්, තෙලෙ බඹසියයක් පමණ ගැඹුරු වූ ඒ සංඝටක නම් නිරය යි.

733. කයින් වචනයෙන් මනසින් මා කිනම් පවක් කරන ලදද? කිනම් පටෙකින් බඹසියයක් පමණ ගැඹුරැති මේ සංඝටක නිරය ලැබුණේ ද?

734. තෝ මහණුන් ද බමුණන් ද අන් යදියන් ද මුසාවාදයෙන් රැවටුවහු ය. තී ඒ පව කරන ලද.

735. ඒ පවින් බඹසියයක් ගැඹුරැති සංඝට නරකය තිට ලැබුණි. එම්බල රෙවතිය, තෝ එහි දහස්ක් හවුරුදු පැසෙහු ය.

736. යමපල්ලෝ කීගේ අත් ද යළි පා ද සිඳිති. කන් ද යළි නැහැය ද සිඳිත්. යළි දහස් ගණන් කවුඩෝ තී වෙත අවුත් වටකොට ගෙන කීගේ මස් සල්ව සල්වා කති.

737. මා ආපසු (මනුලොවට) ගෙන යන්නහු නම් මැනවි. මම එහි දී බොහෝ පින් කරන්නෙමි. දනයෙන් ද දහමිහි හැසිරීමෙන් ද ඡීලයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද (කල් ගෙවමි.) යමක් කොට සුවපත් වෙත් නම් පසුතැවිලි නො වෙත් නම් මම එබඳු පින් කරමි.

738. පුරෙ තුවං පමජ්ඣා ඉදනි පරිදෙවසි,
සයං කතානං කමොනං විපාකං අනුභොසාසි.
739. කො දෙවලොකතො මනුස්සලොකං
ගතත්තාන පුට්ඨං මෙ එවං වදෙයා,
නිකඛින්නදණ්ඩස්ස දුරු දුතං
අවජාදනං සයනං¹ මර්නනපානං
න හි මච්ඡරී රොසකො පාපධම්මො
සගගුපගානං ලහනි සහව්‍යතං.
740. සාහං නුත ඉතො ගතත්තා යොනිං ලභ්ඛාන මානුසිං,
වදඤ්ඤ සීලසම්මානා කාහාමි කුසලං බ්‍රහ්ම;
දුතෙන සමචරියාය සඤ්ඤමෙන දමෙන ව.
741. ආරාමානි ව රොපිස්සං දුග්ගෙ සංකමනානි ව,
පපඤ්ඤ උදපානඤ්ඤ විපසනෙනන වෙනසා
742. වාතුද්දසිං පඤ්ඤදසිං යා ව පකබ්බස්ස අට්ඨමිං,
පාචිභාරියපකබ්බඤ්ඤ අට්ඨබ්බස්සසමාගතං.
743. උපොසථං උපවසිස්සං සද්ධිසීලස්ස සංවුතා,
න ව දුතෙ පමජ්ඣස්සං සාමං දිට්ඨමිදං මයා.
744. ඉවෙව්වං විපපලපතනිං එකුමානං තතො තතො,
බිපිංසු නිරයෙ සොරෙ උඤ්චාදං අවංසිරං.
745. අහං පුරෙ මච්ඡරීනි අහොසිං
පරිහාසිකා සමණබ්‍රාහ්මණානං,
විතරෙන ව සාමිකං වඤ්ඤයිත්වා
පච්චාමහං නිරයෙ සොරරූපෙ'ති.

රෙවතීපෙතීවත්තු වතුසං.

4. 5

746. ඉදං මම උච්ඡ්වනං මහනං
නිබ්බතනති පුඤ්ඤථලං අනාසකං,
තං දනි වෙ පරිභොගං න උපෙති²
ආචිකාමි හතෙන කිස්ස අයං විපාකො.
747. හඤ්ඤමි බජ්ජාමි ව වායමාමි
පරිසක්කාමි පරිභුඤ්ඤං කිඤ්චි,
ස්වාහං ජිනකථාමො කපණො ලාලපාමි
කිස්ස කමමස්ස අයං විපාකො.

1. සයන - සිඳු ||

2. උදං පාදං - මිශ්‍රයං.

3. නදනි මෙ තං පරිභොග මෙති - සිඳු i.

738. තෝ පෙර (කුසල් නො කොට) පමා වූ දෑත් හඬන්නහු ය. තමා කළ අකුසල්හි විපාකය විඳින්නහු ය.

739. දෙවිලොචිත් මිනිස් ලොවට ගිය, මා විසින් විවාරන ලද කවරෙක් මෙසේ කියා ද? බහාතැබූ දඩු ඇති සිල්වත්තට දන් දෙවු. පිළි ද සෙනසුන් ද යළි අහර පැන් ද දෙවු. තදමසුරු, කිපෙනසුලු පවගති ඇතියෙක් දෙවිලොවට ගියවුන්ගේ සහවාසය නො ලබයි.

740. ඒ මම මෙයින් ව්‍යුත වූ ගොස් මිනිසත් බව ලැබ, යදියන්ගේ වදන් දන්නා සිල් ඇතියක් ව දනගෙන් ද මනා පැවැත්මෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද යුතු වූ බොහෝ කුසල් කරන්නෙමි.

741. පුෂ්පාරාම - එලාරාමයන් ද රොපණය කරන්නෙමි. දුර්ග මාර්ගයෙහි ඒදඩු පාලම් තනන්නෙමි. පහන් සිතින් යුතු වූ ළිං සහ පැන් පොකුණු ද පැන්තාලි ද කරවන්නෙමි.

742. පක්ෂය පිළිබඳ කුසුවක්ද ද පසළොස්වක්ද ද අටවක්ද ද ප්‍රාතිභායී පක්ෂයෙහි ද අෂ්ටාංගයෙන් යුක්ත වූ,

743. පෙහෙවස් සමාදන් වෙමි. පන්සිල්හි නිතර සංවාත වූ මම දනගෙහි පමා නො වන්නෙමි. මේ නිරාදාය මවිසින් තමන් ම දක්නා ලද යැ.

744. මෙසේ වැලපෙන ඔබැ මොබැ වැටෙමින් වෙවුලන රෙවතිය යම්පල්ලෝ අල්වාගෙන පා උඩුකුරු කොට හිස යටිකුරු කොට දරුණු වූ නිරයෙහි හෙළාහ.

745. මම පෙර තදමසුරු තැනැත්තියක් වීමි. මහණ-බමුණනට අවමන් කරන්නියක් වීමි. බොරුවෙන් සැමියා රවටා දරුණු ස්වභාව ඇති තෙල සංසවක නිරයෙහි පැසෙමි.

රෙවතී ප්‍රෙතවස්තූ යි.

4. 5

746. වහන්ස, අනල්ප කුසලවිපාකයක් වූ මේ මහත් උක්චනය මට පහළ වූ ඇත. එහෙත් දෑත් එය මගේ පරිභොගයට නො පැමිණේ. මේ කිනම් පවක විපාකයෙක් ද යි කියනු මැන.

747. ඒ මම යම්කිසි උක්ඛයක් කැමට වෑයම් කෙරෙමි ද, උත්සාහ දරමි ද එකල මම වෙහෙසට පැමිණෙමි. උක් පතින් කැපෙමි. ඒ මම සුන් වූ බල ඇතියෙමි බැගෑපත් වූයෙමි අතිශයින් වැලපෙමි. මේ කෙබඳු පවක විපාකයෙක් ද?

748. විසාතො වාහං පරිපතාමී ඡමායං
පරිවතතාමී වාරිවරොව සමෙම,
රුදතො ච මෙ අසුකා නිග්ගලනති
ආවිකඛි හනෙත කිසස අයං විපාකො.

749. ඡාතො කිලනෙතා ච පිපාසිතො ච
සනිකසිතො සාතසුඛං න විජෙද,
පුච්ඡාමී තං එතමස්සං හදන්ත
කථන්තූ උච්ඡුපරිභොගං ලභෙය්‍යං.

750. පුරෙ තුවං කමමකාසි අත්තනා
මනුසසභුතො පුරිමාය ඡාතියා,
අහං ච තං එතමස්සං වදමී
සුචාන කථං එතමස්සං විජාන.

751. උච්ඡුං තුවං බාදමානො පයාතො
පුරිසො ච තෙ පිට්ඨිතො අනවගච්ඡි,¹
යො ච තං පච්චාසංසනෙතා කථෙසී
තසස තුවං න කිඤ්චි ආලපිස්ස.

752. සො ච තං අභණන්තං අයාපී
දෙහය්‍යා උච්ඡුකති ච තං අවොච,
තස්ස තුවං පිට්ඨිතො උච්ඡුං අදසී
තසෙසනං කමමසස අයං විපාකො.

753. ඉඛිත තුවං පිට්ඨිතො ගණ්හ උච්ඡුං
ගහෙකාන බාදස්ස යාවදස්සං,
තෙනෙව කථං අත්තමනො හවිසසසී
හට්ඨො වුදග්ගො ච පමොදිතො ච.

754. ගතකාන සො පිට්ඨිතො අග්ගහෙසී
ගහෙකාන තං බාදී යාවදස්සං,
තෙනෙව සො අත්තමනො අහොසී
හට්ඨො වුදග්ගො ච පමොදිතො වා'ති.

උච්ඡුපෙතවතපු පඤ්චමං.

4. 6

755. සාවස්සී නාම නගරං නිමවනිකසස පසසතො,
තස්ස ආසුං දොව කුමාරා රාජපුත්තාති මෙ සුතං.

756. පමත්තා² රජනියෙසු කාමසසාදනිනදිතො,
පච්චුපානෙත සුඛෙ ගිද්ධා න තෙ පසිංසු නාගතං.

1. අනුගඤ්ඡිමං - මජ්ඣ.

2. සමමත්තා - සිද්ධි.

748. කවද මම වෙහෙසට පැමිණියෙමි බිම වැටෙමි. අවිචේන් රත් වූ පොළොවෙහි මසෙකු මෙන් පෙරළෙමි. හඬන්නා වූ මාගේ දෙනෙතින් කඳුළු ගලයි. වහන්ස, මේ කිනම් කම්යක විපාකයක් දැයි කියනු මැනවි.

749. මම බඩසයින් පෙළුණෙමි ක්ලාන්ත වූයෙමි. පවස් ඇතියෙමි අධික පිපාසා ඇතියෙමි මිහිරි සුවයක් නො ලබමි. වහන්ස, කෙසේ උක්රය පරිභොගයක් ලබමි ද යන මේ කරුණ ඔබ විචාරමි.

750. තෙපි පෙර ජාතියෙහි මිනිස් වැ ඉපද තුමු මැ පව් කමක් කළහු. මම නොපට මෙකරුණ කියමි. තෙපි මෙකරුණ අසා දැනගනිවු.

751. තෙපි උක්දණ්ඩක් කමින් ගියහු යැ. තොප පසුපසින් එක් පුරුෂයෙක් ද තොප අනුව ගියේ ය. හෙ ද උක්රයය කැමති වෙමින් තොපට කථා කෙළේ ය. තෙපි ඔහුට කිසිවක් නො කීවහු ය.

752. හෙ ද නොබණන තොප යැදී ය. “ආයතිය, උක් දණ්ඩක් දෙව”යි තොපට කී ය. තෙපි පිටුපසින් ඔහුට උක් දණ්ඩක් දුන්නහු යැ. ඒ කම්යාගේ මේ විපාකය වෙයි.

753. එසේ නම් තෙපි පිටුපසින් උක්දඬු ගනිවු. රැගෙන ඇති තාක් කව. එයින් ම තෙපි සතුටු වන්නහු ය. පහටු වන්නහු ය. ඔදවැඩි සිත් ඇති වන්නහු ය. ප්‍රමුද්ධ ද වන්නහු ය.

754. ඒ ප්‍රත්‍යයා ද උක්කෙතට ගොස් පිටුපසින් උක්දඬු ගත්තේ ය. රැගෙන එය ඇති තාක් කැවේ ය. එයින් ම හෙ සතුටු වූයේ ද පහටු වූයේ ද ඔදවැඩි සිතැත්තේ ද ප්‍රමුද්ධ වූයේ ද විය.

උච්ඡ්‍ර ප්‍රත්‍යවස්තූ යි.

4. 6

755. හිමවතැ එක් පසෙකැ සැවැත් නම් නුවරෙක් ඇත. එහි රජපුත් වූ කුමරුවෝ දෙදෙනෙක් වූහ යි මව්සින් අසන ලද.

756. සිත් ඇලවියයුතු වූ කම්සැපෙහි ප්‍රමත්ත වූ කාමාස්වාදයෙන් සතුටු වනසුලු වූ වත්මන් සුවයෙහි ම ගිජු වූ ඔහු දෙදෙන අනාගත සුවයක් නො බැලූහ.

757. තෙ වුතා ව මනුසිසනා පරලොකං ඉතො ගතා.
තෙධ සොසෙනානාදිසසනා පුබ්බෙ දුක්ඛටමත්තනො.
758. බහුසු වත සනෙතසු දෙයාධමෙව උපට්ඨිතෙ,
නාසකඛ්මො ව අත්තානං පරිත්තං කාතුං සුඛාවහං.
759. කිං තතො පාපකං අසස යං නො රාජකුලා වුතා.
උපපන්නා¹ පෙත්තිවිසයං බුප්පිපාසාසමපපිතා.
760. සාමීනො ඉධ හුචාන භොතති අසසාමීනො තභිං,
වරතති² බුප්පිපාසාස මනුසිසා උත්තතොනනා.
761. එතමාදීනවං ඤායා ඉසසරමදසමභවං
පභාය ඉසසරමදං හවෙ සග්ගගතො නරො;
කායසස භෙද සපපඤ්ඤා සග්ගං යො උපපජ්ජති³ති.

කුමාරපෙතවස්ත්‍ර ඡද්ධං.

4. 7

762. පුබ්බෙ කතානං කමමානං විපාකො මථයෙ මනං,
රුපෙ සද්දෙ රසෙ ගතෙධ පොට්ඨබ්බෙ ව මනොරමෙ.
763. නච්චං ගීතං රතිං බිඬධං අනුභුතා අනපකං,
උයානෙ පරිවරිතානා³ පච්ඡනො ගිරිබ්බජං.
764. ඉසිං සුනෙත්ත⁴ මද්දකඛි අත්තදනං සමාහිතං
අජිච්ඡං හිරිසමපනං උඤ්ඤ පත්තගතෙ රතං.
765. හත්ඤ්ඤානො ඔරුග්ග ලද්ධා⁵ හනෙත්ති ව බුච්චි,
තසස පත්තං ගහෙතාන උච්චං පග්ගග්ග ඛන්තයො.
766. ඵණ්ඩිලෙ පත්තං හිත්ඤ්ඤා හසමානො අපකකම්,
රඤ්ඤා කිතවසසහං පුත්තො කිං මං හිත්ඤ්ඤා කරිසසසි.
767. තසස කමමසස ඵරුසස විපාකො කටුකො අහු,
යං රාජපුත්තො වෙදෙසි නිරයමිති සමප්පිතො.
768. ඡලෙව චතුරාසිති වසසාති නහුතාති ව,
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිත්තො නිරයෙ කතකිබ්බියො.

1. උපපන්නා - ස.
2. හමනති - මජ්ඣං.
3. පරිවරිතා - මජ්ඣං.
4. සුනීතං - මජ්ඣං.
5. ලද්ධං - මජ්ඣං.

757. ඔහු මේ මිනිසන් බැවින් වුන වැ පරලොවැ ප්‍රෙතලොකයට ගියහ. ඔහු තමන්ගේ පෙර අත්බැවිහි දුෂ්කෘතය (පාපකම්ය) දැක නොපෙනෙන සිරුරින් යුතුව මෙ නුවර සමීපයෙහි සිට මෙසේ කැගසත්:

758. “බොහෝ දක්ෂිණාර්භයන් ඇති කල්හි දු දැනවස්තු එළඹ සිටි කල්හි දු තමනට සැප එළවන පිනක් කරන්නට එකාන්තයෙන් නොහැකි වූමහ.

759. “අපි යම් පව්කමෙකින් රාජකුලයෙන් වුන වැ ප්‍රෙතලොකයෙහි උපන්නමෝ සා පිපාසායෙන් මධ්‍යා ලදුමෝ නම් එයට වඩා ලාමක වූ අත් කුමක් ඇත්තේ ද?

760. මේ මනුලොව දී පෙර යම් තැනක ස්වාමී වැ සිටියාහු ද? ඒ ප්‍රෙත ලොකයෙහි දී අස්වාමීහු වෙති. උසස් වැ සිටි ඒ මිනිස්සු පහත් වූවාහු සාපිපාසායෙන් යුතු වැ හැසිරෙත්.

761. මිනිස් තෙමේ ඉසුරුමදයෙන් හටගත් මේ ආදීනවය දැන ඉසුරු මදය දුරු කොට (කුසලයෙහි ඇලුණේ) ස්වර්ග ගත වෙයි. නුවණැති (ඒ) පුරුෂ කාබුන් මරණින් මතු දෙව ලොවට පැමිණේ.

කුමාර ප්‍රෙතවස්තු යි.

4. 7

762. පෙර දෑයෙහි කළ පාපකම්යාගේ විපාකය (අත්ඛොලයන්ගේ) සිත මනරම් වූ රූප...ඔබ්ද...රස...ගත්ඛ...ස්ප්‍රෂ්ටව්‍ය හෙතෙසෙන් මැඩලයි.

763. බොහෝ වූ නැටුම් ගැයුම් කමරනි හා ක්‍රීඩා විඳ උයන්හි අභි රමණය කොටැ රජහහ නුවරට පිවිසෙන (රජපුත් තෙමේ)

764. දමුණු සිත් ඇති (අර්භත් එල සමාධියෙන්) සමාහිත වූ අපිස් වූ හිරි (ලජ්ජා) යෙන් යුත් පාත්‍රගත පිඩුවායෙන් (පමණක්) සතුටු වූ සුනෙන් නම් (පසේබුදු) මහර්මිහු දිටි.

765. (ඒ රජපුත්) ඇතුපිටින් බැස වහන්ස, (පිණ්ඩපාතය) ලද දෑ යි විවාළේ ය. ඒ රජපුත් උන්වහන්සේගේ පාත්‍රය ගෙන ඔසවා,

766. තද බිම් පෙදෙසක පාත්‍රය ගටා බිඳ සිතා සෙමින් මඳක් ඉවත් විය. (කුළුණු සිතින් බලන පසේබුදුනට මෙසේ කී). “මහණ මම කිතව රජුගේ පුත් වෙමි. මට කුමක් කරන්නෙහි ද?” යි.

767. දරුණු වූ ඒ පාපකර්මයාගේ විපාකය කටුක විය. නිරයෙහි උපන් රාජපුත්‍ර යම් විපාකයක් වින්දේ ද, (එය මෙසේ ය:)

768. කළපවි ඇති (හේ) සයෙන් ගුණ කළ සුවාසුද්භස් වූ නහුත ගණන් හවුරුදු මුළුල්ලෙහි නිරයෙහි බොහෝ දුකට පැමිණියේ ය.

769. උත්තානොපි ච පච්චිත්තං නිකුජ්ජා වාමදකම්මේණො,
උඤ්ඤාපාදෙ ධීනො වෙච චිරං බාලො අපච්චරං
770. බහුනි වසස්සසහස්සානි පුගානි නහුතානි ච,
භුසං දුක්ඛං නිගච්ඡිත්තො නිරයෙ කතකිබ්බිසො.
771. එතාදිසං ඛො කට්ඨකං අපප්පච්චයාදෙසිතං.
පච්චිකති පාපකම්මිනො ඉසිමාසජ්ජ සුබ්බතං.
772. සො තත්ථ බහුවස්සානි වෙදගීනා බහුං දුඛං,
බුද්ධිපාසාහතො නාම පෙතො ආසි තතො වුතො.
773. එතමාදීනවං දිස්වා¹ ඉස්සරමදසමභවං,
පතාය ඉස්සරමදං නිවාතමනුවත්තයෙ.
774. දිට්ඨව ධරෙච්ච පාසංසො යො බුද්ධස්ස සගාරවො,
කායස්ස හෙද සප්පඤ්ඤා සග්ගං සො උපපජ්ජති²ති.

රාජපුත්තපෙතවික්ෂු සතතමං.

4. 8

775. ගුරුකුපතො උග්ගානාමා කො නු දීනො හි තිට්ඨසි,³
නිස්සංසයං පාපකම්මනො කිනත්තු සද්දහසෙ කුචං,
776. අහං හද්දන්ත පෙතොමිති දුග්ගතො යමලොකිකො,
පාපකම්මං කරිකාන පෙතලොකමිතො ගතො.
777. කිනත්තු කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිස්ස කම්මච්චාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසි.
778. අහු ආවාසිකො මඤ්ඤං ඉසුසුකි කුලමච්ඡරී,
අජ්ඣාසිතො⁴ මඤ්ඤං සරෙ කදරියො පරිභාසකො.
779. තස්සාහං වචනං සුඤ්ඤා භික්ඛවො පරිභාසිසං,
තස්ස කම්මච්චාකෙන පෙතලොකමිතො ගතො.
780. අමිතො මිත්තවණ්ණෙන යො තෙ ආසි කුලුපකො,
කායස්ස හෙද දුප්පඤ්ඤා කිනත්තු පෙච්ච ගතිං ගතො.
781. තස්සෙවාහං පාපකම්මස්ස සියෙ තිට්ඨාමි මත්තකෙ,
යො ච පරච්චසයං පතො මමෙච පරිචාරකො.
782. යං හද්දන්ත⁴ හදන්තඤ්ඤා එතං මෙ භොති භොජනං,,
අහං ච ඛො යං හදමි එතං සො උපජීවතී³ති.

ගුරුබාදකපෙතවික්ෂු අට්ඨමං.

1. ඤාතො - මජ්ඣං.
2. දීනො පතිට්ඨසි - මජ්ඣං.
3. අජ්ඣාසිතො - සිඬු i, සිඬු ii.
4. හදන්ත - මජ්ඣං.

769. (ඒ) බාලතෙමේ උඩුකුරුව ද යටිකුරුව ද සිට වමැලයෙන් ද දකුණැලයෙන් ද සිට උඩුකුරුවා ඇති ව ද (කෙළින්) සිට ද බොහෝ කලක් පැයිණි.

770. කළපව ඇති හේ නොයෙක් අවුරුදු දහස් ගණන් ද, හවුරුදු සමූහයන් ද, නහුතගණන් ද මුළුල්ලෙහි ඒ නිරයෙහි අතිශය දුඃඛයට පැමිණියේ ය.

771. කීපෙන්නවුන් කෙරෙහි නොකීපෙන මනා පැවතුම් ඇති මුනිවරයකුට ගැහැට කොට පවකම් කරන්නෝ මෙබඳු කටුක දුක් (විඳිමින්) පැසෙත්.

772. ඒ රජපුත් ඒ නිරයෙහි බොහෝ හවුරුදු ගණන් බොහෝ දුක් විඳ එයින් ව්‍යුත වූයේ සාපිපාසා දෙකින් මඩනා ලද ප්‍රෙතයෙක් විය.

773. යමෙක් ඉසුරුමදයෙන් හටගත් මේ ආදීනවය දැක ඉසුරු මදය හැර නිහනමානී වැ දිවි පවත්වා ද,

774. බුදුවරුන් කෙරෙහි ගෞරව සහිත වේ ද, ඒ පැනැති මිනිස් තෙමේ මේ අත්බැවිහි ම පැයසියයුතු වෙයි. කාබුන් මරණින් මතු දෙව-ලොවට පැමිණෙයි.

රාජපුත්‍ර ප්‍රේතවස්තු යි.

4. 8

775. අඟු වළෙන් උඩට නැඟී බැගැපත් වැ සිටුනා තෙපි කවරහු ද? පවකම් ඇති තෙපි කවරහු ද යි මම කෙසේ නිසැක ව අදහමි ද?

776. ස්වාමීනි, මම පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රෙතලොකයට ගිය යමලොවට අයත් දුගී ප්‍රෙතයෙක්මි.

777. කයින් වචනයෙන් මනසින් තොප කිනම් පවක් කරන ලද ද? කවර පවකමක විපාකයෙන් (තෙපි) මේ දුකට පැමිණියහු ද?

778. ඊර්ෂ්‍යා කරනසුලු වූ, කුලයන් කෙරෙහි මසුරු වූ, තද මසුරෙක් වූ සිල්වත්තට පරිභව කරන මාගේ ගෙහි ඇලුම් කළ, ආවාසික භික්ෂු නමක් මා කළ විහාරයෙහි වීසි ය.

779. ඒ භික්ෂුහුගේ කීම් අසා මම සිල්වත් භික්ෂුන්ට නින්ද කෙළෙමි. ඒ කම්යාගේ විපාකයෙන් මම මෙලොවින් ව්‍යුත ව ප්‍රෙතලොකයට ගියෙමි.

780. තොපගේ මිත්‍රස්වරූපයෙන් කුලපහ වූ යම් අමිත්‍රයෙක් වී ද ඒ අභ්‍යාන තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු පරලොවැ කිනම් ගතිය (උපත) කට පැමිණියේ ද?

781. කළ පවකම් ඇති ඒ ශ්‍රමණ ප්‍රෙතයාගේ හිස මුදුනෙහි මම දැන් සිටිමි. හෙ ද ප්‍රෙතලොකයට පැමිණියේ මාගේ මෙහෙ කරුවෙක් විය.

782. වහන්ස, සෙස්සෝ යම් වස්කියක් කෙරෙත් නම් ඒ වස් (මල) මගේ භොජන වෙයි. මම වනාහි යම් වස් කියක් කෙරෙමි නම් ඒ වස් අනුභවයෙන් හේ ජීවත් වෙයි.

ගුරුබාදක ප්‍රේතවස්තු යි.

4. 9

783. ගුරුකුපතො උග්ගන්ධා කා නු දීනා හි තිට්ඨසි,
නිස්සංසයං පාපකම්මන්තා¹ කිනත්ත සද්දහසෙ තුවං.
784. අහං හද්දන්ත පෙතීමහි දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිකාන පෙතලොකමීතො ගතා.
785. කිනත්ත කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගච්ඡසි.
786. අහු ආවාසිකො මඤ්ඤං ඉසුසුකී කුලමච්ඡරී,
අරුක්ඛාසිතො මඤ්ඤං සරෙ කදරියො පරිභාසකො.
787. තස්සාහං වචනං සුඤ්ඤා භික්ඛවො පරිභාසිසං,
තස්ස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමීතො ගතා.
788. අමිත්තො මිත්තවණ්ණෙන යො තෙ ආසි කුලුපකො,
කායස්ස හෙද දුප්පදෙඤ්ඤා කිනත්ත පෙවච ගතිං ගතො.
789. තස්සෙඤ්ඤාහං පාපකම්මස්ස සීසෙ තිට්ඨාමි මජ්ඣකෙ,
යො ව පරවිසයං පතො මම්මෙව පරිවාරකො.
790. යං හද්දන්ත හද්දන්තෙඤ්ඤා එතං මෙ භොති භොජනං,
අහං ව ඛො යං හද්දමි එතං සො උපච්චිකී'ති.

ගුරුබාදකපෙතිවතථු නවමං.

4. 10

791. නන්තා දුක්ඛණ්ණරූපාස් කියා ධම්මසන්තා²,
උප්පාසුලිකා කිසිකා තෙ නු තුමෙතස් මාරියා.
792. මයං හද්දන්ත³ පෙතාමො දුග්ගතා යමලොකිකා,
පාපකම්මං කරිකාන පෙතලොකමීතො ගතා.
793. කිනත්ත කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කම්මවිපාකෙන පෙතලොකමීතො ගතා.

1. කම්මන්ති - මජ්ඣ.

2. සන්තා - මජ්ඣ.

3. හද්දන්ත - මජ්ඣ.

4. 9

783. අඟුම්වළෙන් නැඟී බැගෑපත් වැ සිටුනා තෝ කවරහු ද? පවකම් ඇති තී කවරක් ද යි මම කෙසේ නිසැක වැ අදහම් ද?

784. ස්වාමීනි, මම පවකම් කොට මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලෝකයට ගිය යමලොවට අයත් ප්‍රේමීයක්වු,

785. කයින් වචනයෙන් මනසින් තී කිනම් පවක් කරන ලද ද? කවර පවකමක විපාකයෙන් තෝ මේ දුකට පැමිණියහු ද?

786. ඊර්ෂ්‍යා කරනහුලු වූ කුලයන් තෙරෙහි මසුරු වූ තද මසුරෙක් වූ සිල්වත්තට පරිභව කරන මාගේ ගෙහි ඇලුම් කළ ආවාසික භික්ෂූන්මක් මා කළ විහාරයෙහි වීසි.

787. මම ඒ භික්ෂූහුගේ බස් අසා සිල්වත් භික්ෂූන්හට නින්ද කළෙමි. ඒ කම්යාගේ විපාකයෙන් මම මෙලොවින් චූත වැ ප්‍රත්‍යලෝකයට ගියෙමි.

788. තීගේ මිත්‍ර ස්වරූපයෙන් කුලුපග වූ යම් අමිත්‍රයෙක් වී ද, ඒ අඤාන තෙමේ කාචුන් මරණින් මතු පරලොවැ කිනම් ගතිය (උපත) කට පැමිණියේ ද?

789. කළ පවකම් ඇති ඒ ශ්‍රමණ ප්‍රත්‍යයාගේ හිය මතුයෙහි මම දැන් සිටිමි. හෙ ද ප්‍රත්‍යලෝකයට පැමිණියේ මාගේ මෙහෙකරුවෙක් වී.

790. වහන්ස, සෙස්සෝ යම් වස්කියක් කෙරෙත් නම් ඒ වස් (මල) මාගේ හොඳන වෙයි. මම ව්‍යාභි යම් වස්කියක් කරමි නම් ඒ වස් අනුභවයෙන් හේ පීවත් වෙයි.

ගුරුබාදක ප්‍රේමීවස්තු යි.

4. 10

791. නිදුකාණෙනි, තෙහි නග්නහු යැ, කාග යැ, ඉල්දුණු නහර යහ උස් වැ නැඟුණු ඉල ඇට ඇත්තහු යැ දුර්වර්ණ වූ රූප ඇති ඉතා කෙටවු වූ තෙහි කවරහු ද?

792. ස්වාමීනි, අපි යමලොවැ උපන් දුගී වූ ප්‍රත්‍යයෝ වෙමු. පව කම් කොට මෙලොවින් වසුන වැ ප්‍රත්‍යලෝකයට ගියෝ වෙමු.

793. කයින් වචනයෙන් සිතින් කිනම් පවකමක් (තොප විසින්) කරන ලද ද? කිනම් කම්විපාකයකින් මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලෝකයට ගියහු ද?

794. අනාවටෙසු තිකෙසු විවිතිමහදාමායකං,
සනෙතසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකමෙ අත්තනො.
795. නදිං උපෙම තසිතා රිත්තකා පරිවත්තති,
ජායං උපෙම උණ්ණසු ආතපො පරිවත්තති.
796. අක්ඛවණ්ණො ව නො වානො දහනො උපවායති,
එතඤ්ඤා හතොත් අරහාම අඤ්ඤා පාපකං තනො.
797. අධි යොජනාති ගච්ඡාම ඡාතා ආහාරගෙධිනො,
අලඤ්ඤා නිවිත්තෙම අහො නො අපපුඤ්ඤාතා.
798. ඡාතා පමුච්ඡිතා හන්තා භූමියං පටිසුම්භිතා,
උත්තානා පතිකිරාම අවකුජ්ඣා පතාමසෙ.
799. තෙ ව තකෙව පතිතා භූමියං පටිසුම්භිතා,
උරං සිසඤ්ඤා සචෙට්ඨම අහො නො අපපුඤ්ඤාතා.
800. එතඤ්ඤා හතොත් අරහාම අඤ්ඤා ව පාපකං තනො,
සනෙතසු දෙයාධමෙමසු දීපං නාකමෙ අත්තනො.
801. තෙ හි නුන ඉතො ගතවා යොතිං ලඤ්ඤා මානුසිං,
වදඤ්ඤා සිලසම්පන්නා කාහාම කුසලං බහු'තති.

ගණපෙතවක්‍රම දසමං.

4. 11

802. දිට්ඨා තයා නිරයා තිරව්ජානයොති
පෙතා අසුරා අථවාපි මනුස්සා දෙවා¹
සයමඤ්ඤා කම්මවිපාකමත්තනො
නෙස්සාමි නං පාටලීපුත්තමකකිතං
තස් ගතත්වා කුසලං කරොති කම්මං.
803. අස්සකාමොසි මෙ යකඛ භිත්තකාමොසි දෙවතෙ,
කරොමි කුසුභං වට්ඨනං කිංසි ආවරියො මම.
804. දිට්ඨා මයා නිරයා තිරව්ජානයොති
පෙතා අසුරා අථවාපි මනුස්සා දෙවා
සයමඤ්ඤා කම්මවිපාකමත්තනො
කාහාමි පුඤ්ඤාති අනපකානි'ති.

පාටලීපුත්තපෙතවක්‍රම එකාදසමං.

1. හදනෙක - මජ්ඣං.
2. තස්සපතිකා - මජ්ඣං.
3. අථ මානුස්සා දෙවා - මජ්ඣං.
4. අද්දසං - මජ්ඣං.

794. (කිසිවකු විසින්) නොනවත්වන ලද ගං-තලා ඇ දිය නහන නොවූපළවල (මිනිසුන්ට අමතක වූ ගිය දෑ ලැබීමේ ලොභයෙන් පෙළුණු සිතින්) අඛමසක් පමණ කල් අහර සොයා ඇවිද්දේ. (නොහොත් කිසිවකු විසින් නොවැළැක්වූ මහණ බමුණන් එලැබී සිටිකල්හි මසුරු මලින් යුතු වූ අඛමස්සක් පමණවත් කිසිවකුට නොදෙමින් ධන රැස් කළමහ) දියයුතු දෑනවස්තුව ඇති කල්හිත් තමනට පරලොව දී පිහිටවන පිනක් නොකළමහ.

795. පවසින් පෙළුණු අපි නදියකට පැමිණෙමු නම් ඒ නදී තොමෝ දියෙන් හිස් බවට පෙරළේ. උෂ්ණ කාලයන්හි සෙවණකට පැමිණෙමු නම් එතැනට අවිට පෙරළේ.

796. ගිනිවත් වූ වාතය ද අප (සිරුරු) දවමින් හමයි. වහන්ස, මේ දුකට ද මෙයින් අන්‍ය වූ මෙයට වඩා දරුණු දුකකට ද (අපි) සුදුසු වමහ.

797. (අපි) සාදුකින් පෙළෙන්නමෝ අහරෙහි ගිජු වූ නොයෙක් යොදුන් ගණන් අහර සොයා යමහ. අහරක් නොලබා මැ නවතිමු. අපගේ පින් නැති බව ආශ්චයයි යි.

798. වෙසෙසින් පෙළුණු, මුසපත් වූ, අපි භාන්ත වූවාහු බිම ඇඳවැටෙන්නෙමු. උඩුකුරු වූ වැටුණාහු විසුරුණු අවයව ඇත්තෙමු. එහෙයින් යටිකුරු වූ වැටෙමු.

799. ඒ ගිය ගිය තැන ම වැටුණා වූ ද, නැගී සිටීමට නොහැකි වූ බිම වැටුණා වූ ද ඒ අපි ළයට ද හිසට ද ගසා ගනිමු. අපේපින් නැති බව අදෝම යි,

800. වහන්ස, මේ දුකට ද මෙයට වඩා ලාමක වූ අනෙක් දුකකට ද අපි සුදුස්සමහ. දෙයධර්මය ඇති කල්හිත් තමනට පිහිට වන පිනක් නොකෙළෙමු.

801. ඒ අපි මෙලොවින් ව්‍යුහ වූ ගොස් මිනිස් ලොවූ උපතක් ලැබ යදියන්ගේ වදන් දන්නාසුලු වූ සිල සම්පන්න වූ එකාන්තයෙන් බොහෝ කුසල් කරන්නෙමු.

ගණප්‍රකවස්තු යි.

4. 11

802. තොප විසින් නිරිසත්හු ද නිරිසත්හු ද ප්‍රෙතයෝ ද, අසුරයෝ ද, එසේ ම මිනිස්සු ද දෙවියෝ ද දක්නා ලද්දහු යැ. තෙපි තමන්ගේ පව්කම්හි විපාකය තුමු ම දුටුවහු ය. මම තොප කිසිවකු විසින් නොදක්නා ලදු ව පැළලුප් නුවරට පමුණුවන්නෙමි. තෙපි එහි ගොස් පින් කම් කරවු.

803. යක්ෂය, තෙපි මට වැඩ කැමැත්තහු. දෙවියෙනි, හිත කැමැත්තහු ය. තොපගේ වචනය කෙරෙහි, තෙපි මට ආවායයි වටු.

804. මා විසින් නිරිසත්හු ද නිරිසත්හු ද ප්‍රෙතයෝ ද අසුරයෝ ද මනුෂ්‍යයෝ ද දෙවියෝ ද දක්නා ලදහ. තමාගේ කම් විපාකය මම මැ දිටිමි. බොහෝ පින් කරන්නෙමි.

පාටලිපුත්ත ප්‍රකවස්තු යි.

4. 12

805. අයඤ්චි තෙ පොකඛරණී සුරමමා
සමා සුපපතියා මහොදිකා ව,¹
සුපුපථිතා හමරගණානුකිණ්ණ
කථං තයා ලඤ්ඤා අයං මනුඤ්ඤ.
806. ඉදඤ්චි තෙ අබ්බවනං සුරමමං
සබ්බොකුකං ධාරයතෙ ඵලානි,
සුපුපථිතං හමරගණානුකිණ්ණ
කථං තයා ලඤ්ඤාදං විමානං.
807. අබ්බපකෙකාදකං යාගු සීතවිජායා මනොරමා,
ධීතරා දීක්‍ෂදනෙන තෙන මෙ ඉධ ලබ්භති.
808. සන්දිට්ඨිකං කමමං ඵට්ඨං පස්සට්ඨං
දනස්ස දමස්ස සංයමස්ස විපාකං,
දුස්සි අහං අයාකුලෙසු හුත්වා
සුභිසා භොමී අගාරස්ස ව ඉස්සරා'ති.

පොකඛරණීපෙතවක්‍රම ද්වයදසමං.

4. 13

809. යං දදති න තං භොති දෙපෙව දනං දක්වා උභයං තරති,
උභයං තෙන දනෙන ගව්ස්සි ජාගරට්ඨ මා පමජ්ජරා'ති.

අමබරුක්ඛපෙතවක්‍රම තෙරසමං.

4. 14

810. මයං භොගෙ සම්භරිමිකා සමෙන වීසමෙන ව,
තෙ අශෙඤ්ඤ පරිභුඤ්ඤතති මයං දුක්ඛස්ස භාගිනී'ති.

භොගසංහරණපෙතවක්‍රම ද්වයදසමං.

4. 15

811. සට්ඨිවස්සසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
නිරසෙ පච්චමානානං කද අනෙතා භවීස්සති.
812. නත්ථි අනෙතා කුතො අනෙතා න අනෙතා පතිදීස්සති,
තථා හි පකතං පාපං මම තුග්ගො' ව මාරීස.

1. මහොදකා ව - මජ්ඣං.

2. කුණං මයං ව - මජ්ඣං.

4. 12

805. තොපගේ මේ පොකුණ ඉතා රමණීය යැ, සමතල යැ, මනා තොට ඇත්තේ යැ. බොහෝ දිය ඇත්තේ යැ. මොනවට පිපි මල් ඇත්තේ යැ. බමරකැලින් ගැවසී ගත්තේ ය. මේ මනහර පොකුණ තොප විසින් කෙසේ ලබන ලද ද?

806. තොපගේ මේ අඟුළුගත ද මනරම් වෙයි. හැම සතුයෙහි සුව එළවන්නේ යැ. පල දරයි. මොනවට පිපිමල් ඇත්තේ ය. බමර ගණයාගෙන් ගැවසුණේ ය. තොප විසින් මේ විමන කෙසේ ලබන ලද ද යි.

807. මාගේ දුව විසින් දෙන ලද ඒ දනහෙතුවෙන් ඉදුණු අඟ හා පැන් ද කැඳ සහ සිත්කලු සිහිල් සෙවණ ද මට ලැබේ.

808. දන්දීමෙහි ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙහි ද සීල සංවරයෙහි ද සාන්ද්‍රාණ්ඩක වූ කම්යත් එහි විපාකත් මෙසේ බලවු. මම ස්වාමී කුලයෙහි දස්සක් වැ පසු වැ ඔහුගේ සෙහෙලියක් ද වීමි. දන් මම ගෙදර අධිපති වෙමි.

පොකුණෙහි ප්‍රකටවස්තු යි.

4. 13

809. දසකයා යම් දෙයක් දේ ද, පරලොවැ එය ම විපාකවශයෙන් ලැබෙන්නේ නො වේ. එයට වඩා බොහෝ සැප සම්පත් ලැබේ. එහෙයින් දන් දෙන්නේ ම මැනවි. දන් දී දෙලොවැ ම දුක ඉක්මවයි. දෙලොවැ ම සැපයට පැමිණෙයි. (එහෙයින්) දන් දීමෙහි උත්සුක වවු. පමා නො වවු.

අම්බරුක්ක ප්‍රකටවස්තු යි.

4. 14

810. අපි දහැමින් ද නොදහැමින් ද වස්තු සම්පත් රැස් කෙළෙමු. එහෙත් ඒ වස්තුව දන් අන්‍යයෝ පරිභෝග කෙරෙත්. අපි දුකට හිමි වූවෝ වෙමු.

භෞගසංහරණ ප්‍රකටවස්තු යි.

4. 15

811. ලොභොකුඹු නිරයෙහි පැසෙන අපට හැම අයුරින් සැට දහසක් අවුරුදු පිරුණේ ය. කවද මෙදුක කෙළවර වන්නේ ද?

812. නිදුකාණෙනි, මාගේ ද තොපගේ ද දුක් වීදීමෙහි කෙළවරක් නැත. අවසානයක් කොයින් ද? අවසානයක් නො පෙනේ. ඒ එසේ මැ යි. මා විසින් ද තොප විසින් ද දරුණු පවකමක් කරන ලදි.

813. දුර්විතං අපීවිභ්‍රො යෙ සනෙතා න දදම්භසෙ,
සනෙතස්ස දෙයාධම්මෙස්ස දීපං නාකම්භ අත්තනො.
814. සො භිූ නුත ඉතො ගන්ධා යොනිං ලභ්ඛාන මානුසිං,
වද්දෙස්ස සිලසම්පන්නො කාහාමි කුසලං බහු'නති.

සෙට්ඨිපුත්තපෙතවික්‍රම පණ්ණාසමං.

4. 16

815. කිනත්‍ර උම්මකරුපො ව මිගො හනෙතා ව ධාවසි,
නිසසංසයං පාපකම්මිනො කිනත්‍ර සඤ්ජයෙ තුවං.
816. අහං හඤ්ජන පෙනොමිති දුග්ගතො යම්මලොකිකො,
පාපකම්මං කරිකාන පෙතලොකං ඉතො ගතො.
817. සට්ඨිකුටසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ මග්ගං නිපතනති තෙ භිද්දන්ති වා මසුකං.
818. කිනත්‍ර කායෙන වාචාය මනසා දුක්ඛං කතං,
කිසස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගව්ජ්ජි.
819. සට්ඨිකුටසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ තුග්ගං නිපතනති තෙ භිද්දන්ති ව මසුකං.
820. අථඤ්ජාසිං සමුද්ධං සුනෙතං භාවිතින්ද්‍රියං,
නිසින්නං රුක්ඛමූලස්මිං ක්කායනමකුතොහයං.
821. සාලිකතකප්පහාරෙන භිද්දිසසං තසස මසුකං,
තසස කම්මවිපාකෙන ඉදං දුක්ඛං නිගව්ජ්ජි.
822. සට්ඨිකුටසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ මග්ගං නිපතනති තෙ භිද්දන්ති ව මසුකං.
823. ධම්මෙන තෙ කාපුරිසා-
සට්ඨිකුටසහස්සානි පරිපුණ්ණානි සබ්බසො,
සීසෙ තුයහං නිපතනති තෙ භිද්දන්ති ව මසුක'නති.

සට්ඨිකුටසහස්සපෙතවික්‍රම සොළසමං.

මහාවග්ගො වතුසො.

තස්සුද්දනං:-

අමබසකඛරො සෙට්ඨිසකො පිබ්බලො රෙවති උච්ඡ්ඛාදකා
දො කුමාරා දො ගුරුබාදකා ගණපාටලී පොකඛරස්සඞ්ඞි අමබරුකඛ-
භොගසංභාරා සෙට්ඨිපුත්ත සට්ඨිකුටා ඉති සොළසවික්‍රමිති
තෙන පවුට්ඨිති.

පෙතවික්‍රම පාළි සමත්තා.

1. භොහං - මජ්ඣං.

2. වොභිද්දන්තෙව - ධම්මපදවකරො.

813. යම්කිසි වූ අපි දැනටමත් ඇති කල්හිත් නුදුරුමත් ද, ඒ අපි නින්දිත ජීවිතයක් ගත කෙළෙමු. දැනටමත් ඇති කල්හිත් තමාට පිහිටක් නො කෙළෙමු.

814. ඒ මම වනාහි මෙයින් සැවැ මේ නිරයෙන් ගොස් මිනිසත් බවක් ලබා ගෙන යදිවදන් දන්නෙමි ශීලයෙන් යුක්ත වූයෙමි බොහෝ කුසල් කරන්නෙමි.

සෙවණිපුත්ත ප්‍රතිචයය යි.

4. 16

815. උමතුගැනි ඇත්තකු මෙන් ද භ්‍රාන්ත වූ මුවකු මෙන් ද ඔබ මොබ දුටන්නෙහි නිසැකව ම පවිකමකි. කුමක් හෙයින් මහඟු නහමින් හැසිරෙහි ද?

816. ස්වාමීනි, මම යමලොව උපන් දුකටපත් ප්‍රත්‍යයෙක්මි. පවිකම කොට මෙලොවින් ප්‍රත්‍යලොකයට ගියෙමි.

817. නොඅඩු වූ සැටදහසක් යකුළු හැමපයින් ම මාගේ හිසෙහි හෙයි. ඒ යකුළු මාගේ හිස් මුදුන බිඳී.

818. කයින් වචනයෙන් සිතින් තා වසින් කිනම් පවක් කරන ලද ද? කිනම් කර්මවිපාකයෙකින් මේ දුකට පැමිණියෙහි ද?

819. පිරිපුන් සැටදහසක් යකුළු හැමපයින් ම තාගේ හිසෙහි හෙයි. ඒ යකුළු තාගේ මස්තකය බිඳී.

820. වැඩු ඉඳුරන් ඇති රුක්මුල වැඩහුන්, භාවනා කරන කිසි ලෙසෙකින්ත් බියක් නැති සුනෙත්‍ර නම් පස්සුන් දිටිමි.

821. මම අනතුරු ගැසීමෙන් උන්වහන්සේගේ හිස පැරවෙමි. ඒ පවිකමි විපාකයෙන් මේ දුකට පැමිණියෙමි.

822. පිරිපුන් සැටදහසක් යකුළු මාගේ හිසෙහි හැම පයින් ම හෙයි. ඒ යකුළු මාගේ හිස්මුදුන බිඳී.

823. නින්දිත පුරුෂය තාගේ හිසෙහි නොඅඩු වූ සැටදහසක් යකුළු හැම පයින් ම හේ ද එසේ ම ඒ යකුළු තාගේ හිස බිඳී ද, එය තාගේ කම්යට අනුරූප ලෙස සිදුවන්නෙකි.

සටහනටසහසය ප්‍රතිචයය යි.

සතර වැනි මහාවර්ග යි.

එහි උද්දතය:

අභිබසකඛර යැ සෙරික්කය යැ පිඬුල යැ රෙවති යැ උච්ඡු-
බාදක යැ කුමාර වස්තු දෙක යැ ගුරුබාදක වස්තු දෙක යැ
ගණප්‍රත්‍ය යැ පාටලීපුත්ත යැ පොසකරණි යැ අභිබරුක්ක යැ භොග
සංහරණ යැ සෙට්ඨිපුත්ත යැ සටහනට යැ යි ප්‍රතිචයය සොළසෙකි.

ප්‍රතිචයයපාළි නිමි.

පෙතවික්ෂිපාලි

ගාථාදිපාද සූචි

අ	ගාථාංකය	අ	ගාථාංකය
අකමුකාමා අලසා	402	අපරෙ පන සුගතිං ආසමාන	549
අකෙකාධනො නිව්ව		අපි දිබ්බසු යාදිසා	436
පසන්නාවිකො	544	අපඤ්ඤානො දිස්වාපි න	
අබණ්ඩකාරි සිත්ඛාය	709	සුජාතො	560
අභිවජ්ජෙණං ව නො වතා	796	අපං වා බහුං වා නාද්දසාම	198
අභිවජ්ජෙණං ව ඉ වාතා		අබ්බතී වත මෙ සලලං	194
අඛයනො අඛයං ගව්ඡනති	409	අබ්බුලං වත මෙ සලලං	221, 486
අඬගිරසස්ස ගහපතීනො	286	අභික්කන්තො වජ්ජෙණං	
අවජරියං වත අබහුතං	201	104, 126, 162,	180
අවජජ්ජහෙජ්ජා ථිවො	694	අභිජ්ජමානො වාරිමිති	392
අවජරරුපං සුගතස්ස ඤාණං	460	අමජ්ජා නො ව මුසා භාණංසු	
අජෙව චුද්ධං සරණං			663
වජාලි	202, 601, 606	අමානුසා පාරිසජ්ජා	509
අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්තාන	80	අමිකො මිත්තවජ්ජෙණං	780, 788
අඤ්ඤානො එසො පුරිසස්ස		අමුඛපකකාදකං යාගු	807
අකො	536, 600	අයඤ්ඤා මො දකඛිණා දිත්තා	13, 24
අට්ඨියාමි හරායාමි	59	අයං කුමාරො සිවිථිකාය	
අට්ඨමිතිකොන මගොන	715	ජඩ්ධිනො	461
අත්තනොහං අනාත්තාය	512	අයං ව තෙ පොකඛරණි	
අත්තාමොසි මෙ		සුරමො	805
යසාඛ	204, 718, 803	අයං පුරෙ මාතරං හිංසෙසි	455
අත්ථි ව මෙ එත්තතික්ඛිත්තං	484	අයං සිත්තොදිකා ගඛා	337
අථ කුමෙඛ කොන වජ්ජෙණං	618	අයං සො ඉද්දකො යකොඛා	327
අථද්දසාසිං සමුද්ධං	820	අවඤ්ඤාති ව කමමාති	459
අථාපරෙ පාදකුඨාරිකාති	572	අවිරොධකරෙසු පාණිසු	489
අද අත්ඤාඤා පානඤා	294	අලමෙව කාතුං කලාණං	282
අදනමතිදනඤා	303	අලංකො මව්වකුණ්ඩලී	186
අදසි මෙ අකාසි මෙ	22	අසිතපිත බසිතවිත්තොගා	100
අද්ධා පටිඤ්ඤා මෙ තද අහු	537	අසිති සකටවාහානං	231
අද්ධා හි දනං බහුධා පසාදං	577	අසොකං විරජං යානං	167, 185
අධිව්ව ලුඬං පරිණාමජාතෙ	634	අසොදො මච්ඡරි වාසිං	233
අධිසොජනාති ගව්ජාම	797	අහං තෙ සකියා මාතා	117
අනච්ඡිතො තතො ආග	87	අහං නක්ඛ නක්ඛසෙන	169, 183
අනාවටෙසු තිත්තෙසු	474, 494	අහං පුරෙ මච්ඡරිති අහොසිං	745
අනුකමපකා මයං නාහෙසුං	98	අහං පබ්බජිතස්ස භික්ඛු	344
අනුකමපසු කාරුණිකො	420	අහං හදන්ත පෙතීමිති	96, 472, 784
අනුකසිතමහ හද්දොන	445	අහං හදොන	
අනුච්ඡරි මව්දියඤා මෙනං	648	පෙතොමිති	228, 276, 816
අනෙකභාගෙන		අහං මත්තා කුටං තිස්සා	135, 165
ගුණෙනාසෙයොගා	534	අහං මනුසොසු මනුසස්සා	456
අනාදිකඛසිං තිට්ඨොනො	516		

අ	
අභං රාජගෞත	
රමෙම	488, 500, 519
අභු ආවාසිකො මයාං	778, 786
අභු ඉඤ්චී අභු පුරියො	384
අභු මයාං දුට්ඨෙ පුත්තා	40
අභු රාජා බ්‍රහ්මදත්තො	372
අභොවතාමෙ අභමෙව දජ්ජං	304

ආ	
ආචිකම් හතෙත යදි අඤ්චෙතකු	
	598
ආතුමෙ ඉද්ධිභුතාය	383
අදිව්වචණ්ණං රුචිරං පහසසරං	725
ආදිත්තං වත මං සලලං	193
ආදිත්තං වත මෙ සන්නං	50, 385
ආබාධිකොහං දුක්ඛිනො	
බාළාගිලානො	199
ආයුනා යසසා චෙව	318
ආරාමාපිව රොපිසසං	741
ආවෙසනඤ්චි මෙ ආසි	273
ආලොපසස ඵලං පසස	109
ආභිණ්ඩාමානා බඤ්ජාම	442

ඉ	
ඉඛ්ඤ තුවං පිට්ඨිතො ගණන	
උචුජ්ඣං	753
ඉචෙව්ව මච්චා පරිදෙවයනති	81
ඉචෙව්ව වත්තාන යමසස දුතා	724
ඉචෙව්වං විපලපනතිං	744
ඉතො අභං වසසසතානි පඤ්ඤා	99
ඉතො චුතො ලිච්චි ඵස	
පොසො	533
ඉතොපි අවෙජ්ජනරංකුමාර	625
ඉතතරං හි ධනං බඤ්ඤං	83
ඉදඤ්චි දිස්වාන අදිට්ඨපුබ්බං	622
ඉදඤ්චි සුත්වා චවතං මමෙසො	535
ඉදං ව තෙ අච්චවතං සුරමමං	806
ඉදං මමං උචුජ්ඣතං මහන්නං	746
ඉදං මෙ ඤාතිතං හොතු	424, 434
ඉදං වත්තා සොරට්ඨං	722
ඉදං විමානං විරජං සමෙධිතං	451
ඉදති භුතසස පිතා	155
ඉධෙව කුසලං කත්වා	3
ඉචං යකම් ගහෙත්වාන	259
ඉමා ව තෙ පොකඛරඤ්ඤා	
සමන්නා	448
ඉමා ව පසස ආයනතිසො	523
ඉමානි මෙ අට්ඨ යුගා සුභානි	570

ඉ	
ඉමෙ පාද ඉමං සීසං	48
ඉමෙසං ව ඛො	
වසසසතව්වයෙන	645
ඉමෙ සිරිසුපවනා ව තාතා	644
ඉසයොවාපි යෙ සන්නා	220
ඉසිං සුනෙත්තමද්දකම්	764
ඉසි ව තත්ඤ්ඤා ආගඤ්ඤා	374

උ	
උචුජ්ඣං තුවං බාදමානො	
පයානො	751
උජු අවඛොනා අසයො	
අමායො	655
උජ්ජඛලං තත්තමයං කපාලං	617
උජ්ජඛලෙ යරා බෙත්තෙ	328
උට්ඨෙති කණ්ණ කිං සෙසි	207
උට්ඨෙති රෙවතෙ	
සුපාපධමෙම	723
උණ්ණ මජ්ඣිමනිකෙ	
කාලෙ	668
උතොනොපි ව පච්චිත්ථ	769
උඤ්චං වතුති මාසෙහි	69, 240
උත්තමෙ උදකං වට්ඨං	20
උපපන්නො පෙත්තිවිසයං	236
උපාසකො අඤ්ච ඉමලිහි	
සඛෙත	651
උපෙමි බුද්ධං සරණං	205, 719
උපොසරං උපවසිසසං	743
උපමානුපාමානුකිං කියං	
ජාතං	107
උභින්නං සමකං ආසිං	151
උරගොව තචං පිණ්ණං	85

එ	
එතඤ්ච අඤ්ඤා උභුං	
පච්චිකම්	593
එතඤ්ච හතෙත අරහාම	800
එතමාදීනවං ඤාත්වා	513, 761, 773
එතඤ්ච පාදති පතිට්ඨපෙත්වා	542
එතං අවජාදයිත්වාන	62
එතං තෙ පරලොකසම්මං	343
එතං බීජං කසි බෙත්තං	2
එතාදිසං උත්තම	
කිව්වපත්තං	464, 531
එතාදිසං ඛො කට්ඨකං	771

එ

එතාදිසා සප්තරියාන සෙවනා	612
එතාදිසො ලිච්ඡවී	
අමෙසකකිරෙ	610
එතෙ ව දනානි අදංසු පුබ්බෙ	78
එතතාවතා විසතිරත්තමතතා	592
එවිඤ්ඤා ධම්මානි සමාවරතෙනා	605
එවිඤ්ඤා කණ්ණ ජානාසි	214
එවං කරොන්නි	
සප්පකුසල	53, 225
එවං දතා යජිතා ව	315
එවං දදන්ති ඤාතීභං	16
එවං දිට්ඨි පුරෙ ආසිං	700
එවං සො බාදනතනානං	514
එස සංසවතො නාම	732
එසො තෙ නිරයො	
සුපාපධම්මෙ	730
එසො නිසින්නො	
කපිනම්මනායං	563

ඔ

ඔපුණාමි මහාවාතෙ	721
ඔරං මෙ ජනි මාසෙති	701
ඔලොකකන්ධාන සමුද්දො	324

ක

කට්ඨප්පතිකකං දන්ධන	316
කත්ථ ගච්ඡාම හද්දං වො	275
කට්ඨත්තු සොවෙය්	
කථාවිධොසො	647
කතං හි දනං දදමානො	290
කප්පිනකඤ්ඤා උපසංකම්පිතා	595
කප්පිනකො නාම ඉධස්සී	
භික්ඛු	557
කම්මං සියා අඤ්ඤත්තු	
වෙදනීයං	588
කරොති කම්මං ඉධ වෙදනීයං	452
කරොති හද්දකං කම්මං	708
කසම්මං පදෙසෙ සමණං	
වසන්තං	562
කාදලිමග්ගඤ්ජනා	538
කාත්තු අනෙය්සා විමානස්මිං	58
කායෙන සඤ්ඤාතො ආසිං	5
කායො තෙ සබ්බසොවණෙණ	4
කාලොත පඤ්ඤා පුත්තානි	28, 37
කාළි දුබ්බණ්ණරූපාසි	168

ක

කිත්තු උම්මකරුපොව	
	46, 209, 816
කිත්තු කායෙන වාචාය	30, 39
	97, 136, 170, 229, 339,
	473, 499, 511, 518, 733,
	777, 785, 793, 818
කිත්තු ගුරුඤ්ඤා මුත්තඤ්ඤා	731
කිඤ්ඤායං ගහපති	364
කිසසා වතං කිං වත	
බුහමවරියං	466
කිං කතො පාපකං අසස	759
කිං තුමොකං භොජනං කිං	
සයනං	79
කිං තෙ වතං කිං පන	
බුහමවරියං	636
කිං නාම සො කිඤ්ඤා කරොති	
කම්මං	657
කිං සිලො කිං සමාවාරො	271, 685
කුණ්ඩිනගරියො රෙරො	413
කුම්මකං පටිපත්තකම්මා	672, 674
කුටාගාරනිවෙසනා	435
කුටාගාරෙ ව පාසාදෙ	408, 197
කෙවි කත්ථ පපතිතා	399
කෙන තෙ අභිභුජි කුණ්ඩා	285
කෙන තෙ තාදිසො	
වණ්ණණං	105, 127, 163, 181
කෙසා වසසා අතිදිසා	335
කො ජත්තව්ජනි ගන්ධඤ්ඤා	296
කො ජාතො කො ව තසිතො	295
කොට්ඨසත්තසහස්සානි	705
කො දෙවලොකතො	
මනුස්සලොකං	739
කොසෙය්ස කම්මලියානි	431

බ

බත්තියා බ්‍රාහ්මණ වෙසසා	218
බිඬියා යකෙබ්බා පසවිත	
පාපං	575
බෙත්තපමා අරහන්තො	1

ග

ගතී ව බන්ධු ව පරායනං ව	583
ගන්ධාන තෙ සබ්බරං	
සොත්ථිවරෙනා	665
ගන්ධාන තෙ	
සිත්ථුසොචිරභුමිං	664

ග	
ගන්ධාන සො පිටිකිනො	
අග්ගහෙයි	754
ගන්ධාන හස්තිපුරං	477
ගන්ධා මයං	
සින්ධුසොචරහුමිං	649
ගමනාගමනමයි දිසසති	191
ගාමාගාමං විවරන්ති	390
ගුප්තපතො උපගන්ධා	775, 783
ඥාණේ මුක්තං රුහිරණේ	
පුබ්බං	54, 57

ච	
චණ්ඩි ච ඵරුසා වාසිං	137
චණ්ඩි ඵරුසාවාවා ච	171
චතසෙසා කුටියො කන්ධා	123
චක්කාරි සත්ඝහස්සානි	479
චක්කාරො භික්ඛු සංඝකතො	158
චක්කාරො මග්ගපටිපත්තො	716
චතුස්සක්කණ්ණං	
චතුස්චාරං	70, 241, 702
චාතුද්දසිං පඤ්ඤාදසිං	742
චිරං ජිවන්තු නො ඤාති	18
චීවරං පිණ්ඩපාතඤ්ඤා	341, 603, 608
චුද්දස්සිකං ගමිස්සාමි	393
චුළාසිති මහාකපුටනො	698
චොදිතො භාවිතකෙතන	326

ජ	
ජඩ්ඛිතං බිජිතං බෙලං	118, 130
ජත්තං ගන්ධඤ්ඤා මාලඤ්ඤා	177
ජළාසිති සහස්සානි	379, 521
ජලෙව චතුරාසිති	768
ජාතා පමුවන්තා හන්තා	798
ජාතො කිලනෙතො ච	
පිපාසිතො ච	470

ජ	
ජමෙඛානදුක්ඛන්ත මිදං	
සුමටෙධා	629
ජානාමසෙ යං තං චදෙසි	
යක්ඛ	659

ඨ	
ඨන්ධාන සො වසස සත්තං	
ඉධෙව	470

ඩ	
ඩඤ්ඤාමානො න	
ජානාති	86, 88, 90, 94

ක	
කඤ්ඤා දිස්වාන අපෙචරං	524
කතො ච කාලෙ ගිහිකිව්වාති	
කන්ධා	567
කතො ච රාජා නිපතිත්ථ	
තාවදෙ	255
කතො ච සො ආවමයිත්ථ	
ලිච්චි	579
කතො තං අඛපට්ඨබ්බි	362
කතො පංසුං ගහෙත්වාන	141
කතො බහුතරා හන්ත	111
කතො මෙ සාමිකො කුද්දො	41
කතො රත්තා ව්ඛවසනෙ	498
කතො සත්ථං ගහෙත්වාන	517
කතො සුද්ධා සුචිවසනා	65, 103, 125, 161, 179, 396
කතො භි සා දනමද	486
කතො භි සො නිව්ඛතිත්ථා	293
කත් නහාත්වා පිවිත්වා	401
කත් යාවනකා යන්ති	274
කත් යාවනකෙ දිස්වා	287
කත්භං දිසමද්ධානං	72, 243, 706
කථාති වත්තා අගමාසි	
තත්ථ	252, 566
කථා හන්ත පරක්කම	437
කථාහං කස්සාමි ගන්ධා	
ඉද්දති	564
කපෙව දන්තං බහුකං	329
කපෙව සීලවන්තසු	331
කදස්සා මාතා කුපිතා	43
කදෙව මං තං අවච	152
කපෙභි අන්තපානෙන	175
කමෙවොව රාජා අනුභවියාන	
තමයි	251
කමදස්සා චුද්දන්තසාරලිකං	579
කමදස්සා දෙවමනුස්ස පුජිතො	465
කමෙන් අවොච	
උපසංඛාමිත්ථා	569, 581
කයිදං තයා නාරද	
සාමං දිට්ඨං	9, 515
තච ගන්ධඤ්ඤා මාලඤ්ඤා	149
තච දින්නන්ත දුන්නන්ත	166, 184
තස්ස අයොමයාහුමි	71, 242, 703

න

තසස ආලාභනං ගතත්වා	373
තසස කමමසස කුසලසස	495
තසස කමමසස ඵරුසසස	767
තසස කමමසස විපාකං	368
තසස කමමසස විපාකෙන 34, 45,	68, 458
තසස විදං ආලාභනං	375
තසස තං වචනං සුත්වා	208, 388
තසස තුව ඵකං යුගං දුවෙ වා	561
තසස භාතා විතරිත්වා	416
තසස මාතා පිතා භාතා	414
තසස මෙ සභායො	
සුභදෙ	490, 501
තසස වතං තං බ්‍රහ්මවරියං	469
තසසා තීරෙ තුවං යාසි	360
තසසා ත්‍යාජානමානාය	144, 147
තසසා දෙවමාසිකො ගබ්භො	22
තසසා මෙ පෙ කම්මානාය	140
තසසායං කඤ්ඤි හරියා	378
තසසායං මෙ හරියා ව	520
තසසාහං වචනං සුත්වා	779, 787
තසෙසව කමමසස	
විපාකමත්ථයා	346
තසෙසවාහං පාපකමමසස	781, 789
තඤ්ඤි දිස්වා මහාමනෙතා	394
නං කිඤ්ඤි ජානෙය්‍ය අභං	
අවෙට්ඨ	550
නං ව තෙ නභාපයිත්වාන	63
නං ත්‍යාහං නාරද භූමි	6
නං දිස්වා සංවෙගමලත්ථං	
හනෙතා	576
නං මෙ වතං තං පන	
බ්‍රහ්මවරියං	640
නං වො වදමි හඤ්ඤං වො	244
නං සුමණොභි	
මහාරාජ	686, 707, 714
තා කච්ඡුකෙසුරධරා	357, 510
තාවතිංසෙ යද බ්‍රද්ධො	320
තාවමහඤ්ඤාසසාපි	232
තාහං තසස ධම්මකතං	
සුඡිත්වා	639
තාහං දෙව නමසසාමි	370
නිශෙණන තෙලමි නි නිං අදසි	573
නිරොකුඩොසු නිවධානි	14
නිසභසසානි සුදු හි	309
තුන්තවායො පුරෙ ආසිං	272

න

කුමෙහ පන බ්‍රහ්මර	
හත්පාණිනො	74
තුවං ට මෙ ලිව්වි ඵකදෙසං	582
නෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං අකරිමහ	
සකඛිං	587
නෙ බ්‍රහ්මපාසුපගතා පරත්ථ	82
නෙ සරදසියො ආසුං	154
නෙ සිරා තා ව දසියො	403
නෙ ව තත් සමාගතත්වා	17
නෙ ව තත්ථෙව පතිතා	799
නෙ වුතා ව මනුසසනා	757
නෙ තත් සබ්බෙව අභං	
පුරෙති	661, 662
නෙ දුග්ගතා සුවිකට්ඨා	415, 419
නෙ දුසසානා අපරඤ්ඤා	621
තෙන පාණි කාමදදෙ	277, 279
තෙන පායාසි සොරට්ඨො	670, 678
තෙන මෙ අච්ඡුලී කුණ්ඨා	288
තෙන සංසවකො ලද්ධො	735
තෙ මයං පරිද්භාම	432
තෙසං සභවානාමානං	412
තෙ හි නුන ඉතො ගතත්වා	801
තිඤ්ඤි දෙව බහුකාරො	369

ථ

ථණ්ඩලෙ පතං හිඤ්ඤා	766
ථාලකසෙසව පානියං	113
ථෙරො වරිත්වා පිණ්ඩාය	421
ථෙරො වාමනසිකත්වා	417
ථෙරො පණ්ණකුටිං කත්වා	433
ථෙරො සඤ්ඤාකුටිමා	427
ථෙරො සබ්බෙව තෙ ආහ	422
ථෙරො සිපාටිකං ලද්ධා	443

ද

දත්වා අනුදිසි ථෙරො	428
දදො මෙ න ඛියෙථ	301
දදන්තානං කරොන්තානං	688
දදුලලමානා ආහනි	356
දදුලලමානා යසසා යසසසිති	450
දසසු ලොකධාතුසු	321
දසහි යානෙහි අභිකුරං	317
දසසාමනනඤ්ඤි පානඤ්ඤි	284, 292
දනං දත්වා ව මෙ මාතා	480, 485
දිට්ඨා නයා නිරයා නිරව්ජාන	
යොනි	802

ද	
දිට්ඨා මයා අකතෙන සාධුනා	350
දිට්ඨා මයා නිරයා	
නිරව්‍යානයොනි	804
දිට්ඨව ධම්මෙ පාසංසො	774
දිට්ඨං සුභං ධාරෙසි	7
දිට්ඨා පිපාසං තාධිවාසයනනා	620
දිට්ඨා විහාරගතං භික්ඛුං	334
දිට්ඨා ච තං ආලපිසං හදනෙ	586
දිට්ඨා ච සුඤ්ච අභිසද්දහස්සු	651
දිට්ඨාන පෙතං පුනරෙව	
ආගතං	263
දිට්ඨානභං වස්සසතානි පඤ්ඤා	646
දුජ්ජිවිතං අජීවිමහ	813
දුරතොව සමණා බ්‍රාහ්මණා ච	571
දුරෙ එතෙ පඨාවිඤ්ඤා	398
දෙවතා නුසි ගක්ඛබ්බා	196, 683
දෙවො නු ආසි උදවාසි	
යකෙඛා	632
දෙති පුත්තක මෙ දුතං	121
ආයස්ස කම්මානං විපාකමාහු	554

ධ	
ධම්මෙන නෙ කාපුරිස	289, 823
ධිතා ච නෙ මයා දිට්ඨා	483
ධිතා ච මයං ලපනෙ	
අභිකම්මණං	250

න	
න ඔග්ගතකතස්ස හවරාති	
මිත්තා	529
න කිරි කං අද දුතං	278
න කොච්ඡි දෙවො වණ්ණණං	322
නගරං අජී දසනනානං	230
නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසා	791
නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාමහි	156
නග්ගා දුබ්බණ්ණරූපාසි	26, 35, 95, 116, 134, 227
නග්ගා හි සා දුනමද	485
නග්ගා කියො පබ්බජිතොසි	
හනෙන	247
නච්චං ගීතං රතිං විඩ්ඪං	763
නස්සි අනෙතා කුතො	
අනෙතා	812
නස්සි දුනඵලං නාම	691
නස්සි මාතා පිතා භාතා	692
නදිං උපෙම නසිතා	475, 795

න	
නන්දියස්සාහං හරියා	729
න මජ්ඣි කම්මානි සං	
කතානි	553
න මනුසෙසස්ස ඊදිසං	355
න මනා මුල හෙසස්සා	216
නමි දෙවො න	
ගක්ඛබ්බා	270, 684
නයිදං අකතපුඤ්ඤානං	410
නයිධ ඵලා මුලමයා ච	
සනාති	616
නයිමස්ස රක්ඛං පිදිතිංසු නෙ	463
නරනාරි පුරකකතො යුවා	487
නවානි වසානි සුතානි වෙව	55
න සබ්බවිතානි පරෙ	
පවෙච්ඡ	302
න හි අනෙතන පානෙන	47
න හි තස්ස කසි අජී	19
න හි රුණ්ණං ච	
සොකො වා	12, 23
නාධිවච්ඡ ලභං න පරිණාමජං	
මෙ	635
නානා දීපගණාකිණ්ණං	354
නානා රුකෙඛති සඤ්ජනනා	352
නාභිජානාමි භුක්තං වා	237
නායාකස්ස හස්සපාද	49
නාරිගණා වන්දන	
සාරලිතා	725, 728
නාවාය නිට්ඨමානාය	395
නාකාසිං සකලානුසාසනිං	504
නාහමෙනෙ සපෙ ඉච්ඡ	212
නාහං පජානාමි	
අසංගසාහිතො	281
නාහ දෙවෙන වා	
මනුසෙසන වා	268
නිග්‍රොධො සො මහාරාජ	677
නියානකිංසු ඵෙරස්ස	423
නිභිතනෙතා සබ්බභොගෙහි	
කිච්ඡා	530
නො වෙස කම්මානි කරෙය්‍යං	
මච්චා	552
ප	
පකඤ්ඤාන විජිතං පරෙසං	624
පග්ගාන දක්ඛණං බාහුං	276
පවෙච්ඡි හනෙන යං කුං	
වදෙසි	574

ප

පඤ්ච පණ්ණාස වස්සානි	336
පපායො ච විනායෙසිං	235
පමිත්තා රජනියෙසු	756
පරිධයෙති ධූමායනි	29, 38
පඤ්ඤානුභාවං අපරිචිතං	
මමෙදං	257
පහුතං අත්තපානමපි	401
පහුතං භොජනං හතොත	426
පහුතො අත්තපානමපි	15
පාණාතිපාතා විරමාමී	
බිප්පං	206, 607, 720
පාණාතිපාතා විරමය්සු	
බිප්පං	203, 602, 717
පාණි තෙ සබ්බ	
සොච්ඡෙණ්ණ	269
පාණිමත්තස්ස වොලස්ස	110
පාපකමං කරිඤාන	478, 482
පාරං සමුද්දස්ස ඉදංඤා චණ්ණං	623
පිච්ඤා රාජ පානියං	682
පුච්ඡාමි තං දෙවි මහානුභාවෙ	
	106, 128, 164, 182
පුත්තො මෙ උත්තරො නාම	340
පුබ්බාභිකිණ්ණං රමිතං	
විමානං	345
පුබ්බෙ කතානං කම්මානං	762
පුබ්බෙව කතකල්යාණං	406
පුබ්බෙව දුතා සුමනො	307
පුබ්බෙ ලොහිත	
භක්ඛා'සමී	120, 132
පුරත්තො ච යො ගච්ඡති	
කුඤ්ඤරෙන	75
පුරත්තො ච සෙනෙන පලෙති	
භඤ්ඤා	73
පුරෙ තුචං කම්මමකාසි	
අත්තනා	750
පුරෙ තුචං පමඤ්ඤා	738
පුරං පානියකරකං	680, 712
පෙතාහි කිර ජානනග්ගි	238

බ

බහුං බහුත්තං පාදස්සි	313
බහුනි වස්ස සහස්සානි	770
බහු මාසෙ ච පකෙඛව	314
බහුසු වත සන්තොසු	758
බාරාණසියං නාඤ්ඤා	
නාමුපාසකො	727

බ

බාරාණසි නගරං දුරස්සුචං	248
බාලො බො කම්මසි මානව	190
බුද්ධඤ්ඤා සබ්බං පරිච්ඡිද්ධාන	
රාජ	254
බුද්ධපමුඛස්ස භික්ඛුසබ්බස්ස	467
බුභුද්ධං අපස්සානි	376
බුභුද්ධස්ස භද්දතොත	377

භ

භරියා මමෙසා අහු භද්දතොත	56
භික්ඛු ච සීලසම්පන්නො	710
භික්ඛුනො වරමානස්ස	67
භික්ඛුනං ආලොපං දඤ්ඤා	108
භික්ඛුපි සීල සම්පන්නො	604, 609
භුඤ්ඤා අමානුසෙ කාමෙ	371
භුසානි එකො සාලිං	
පුත්තාපරො	454
භෙසජ්ජහාරි උභයො	143

ම

මගධෙසු අබ්බෙසු ච	
සඤ්ඤා	619
මංගලාසි මානාපිකුත්තං	
කාරණං	654
මත්තෙය්සා භොථ	
පෙත්තෙය්සා	246
මමං පායාසිති අහු සමඤ්ඤා	637
මයං පුබ්බෙ පාපධම්මො	400
මයං භද්දතො පෙත්තෙය්සා	792
මයං භොගෙ සම්භරිමහා	810
මහඤ්ඤා මහාභොගා	217
මහාදුතං තයා දිත්තං	319, 325
මා අකම්මෙහ පබ්බජිතං	
උපාගමී	565
මාකාසි පාපකං කම්මං	491
මාචෙව සෙරිස්සමහං අකඤ්ඤා	650
මානා පිතා ච තෙ හතොත	418
මාතුයා වචනං සුඤ්ඤා	122
මාලී කිරිටි කෙයුරි	508
මිත්තානි සුබ්බකම්මානි	699
මුසාවාදෙන ඡාදෙසි	457
මෙත්ත විත්තං අභාවෙඤ්ඤා	391

ය

යඤ්ඤා කඤ්ඤා යඤ්ඤා රොදසි	197
යථා ගාමනො නික්ඛමම	696

ස	
සකෙසා වෙ තෙ වරං දුජා	299
සකෙසා වෙ මෙ වරං දුජා	300
සබ්ලො වදඤ්ඤා සුවචො	
සුවුචො	558
සගාරචො සප්පතිසෙසා	
විනිතො	653
සවෙ ඉච්ඡි පෙච්ච සුඛං	503
සවෙ තං පාපකං කම්මං	245
සවෙ කුචං අසිසද්ධො	
භවිසසසි	584
සවෙ කුචං භවිසසසි	
ධම්මගාරචො	585
සවෙ දිවා භනාසි පාණිතො	505
සවෙ රොදෙ කිසා අසසං	89
සවෙ ස ධම්මානි සමාවරෙයා	599
සච්චපට්ඨඤ්ඤා තච මෙසා	
භොකු	538, 539
සච්චං කීරාහංසු නරා සපඤ්ඤා	641
සච්චං ධො වදෙසි මාණව	192
සඤ්ජානමානො න මුසා	
භණ්ණං	652
සට්ඨිකුච සහ සසානි	817, 819, 822
සට්ඨි පුරිස සහ සසානි	310
සට්ඨි වසස සහ සසානි	811
සට්ඨිවාහ සහ සසානි	308
සත්ත කුචං වසසසතා	
ඉධාගතා	347
සත්තව වසසානි ඉධාගතාය	
මෙ	348
සන්ති අඤ්ඤපි සසකා	211
සන්තසු දෙයාධමෙමසු	239
සන්තො විදුමො අනිසො	
නිරාසො	559
සන්ද්ධිකං කම්මං එවං පසසර	808
සපත්ත මෙ ගබ්හිනී ආසී	31
සපරිඤ්ච මං කාරෙසි	33
සපදනං වරමානො	711
සබ්බං අහමී ජානාමි	138, 142, 145, 148, 150
සබ්බෙවහෙසුං රාජානො	381
සබ්බෙසං අනුපුබ්බන	382
සමණො අහං පාපො	
දුට්ඨවාචො	8
සමණො ව ධො ආසි කුමාර	
කසසපො	638

ස	
සමණො බ්‍රාහ්මණො වාපි	734
සමකුලානි භූතානි	690
සමනනරානුඤ්ඤො	64, 102, 124, 160, 178, 429, 439
සමපන්නායධර්මකතාය	359
සමුලුහරූපො ච නො	
අභොසි	643
සහ සසසම්මං අකුලානුභාවං	628
සභායානං නිසස්මි	
නභායනානං	546
සභායානං සමයො ආසි	146
සංවිග්ගො රාජා සොරට්ඨො	673
සා ව පබ්බට්ඨා සත්තා	389
සා කුන්තවසනා එතෙ	397
සානොදකා සුප්පතිජා	114
සාධු ධො මං පටිනෙථ	737
සාධුති සා පටිසසුජා	159
සාධුති සො තසසා	
පටිසසුච්ඡා	453
සාධුති සො පටිසසුජා	101, 176, 481
සාමිනො ඉධ හුජාන	760
සාරථී ආමනකඨි රාජා	669, 676
සාවතී නාම නගරං	755
සාරිපුත්තසස දුතෙන	133
සාරිපුත්තසසහං මානා	129
සාලිකකප්පභාරෙන	821
සාලොහිතො එස අභොසි	
මඤ්ඤං	532
සාහං අබ්බුලහසලලාසමි	387
සාහං සොරඤ්ඤි සපරං	44, 366
සාහං නුත ඉතොගගාටා	740
සාහං පදුට්ඨමනසා	42
සාහං රමාමි කිලාමි	115
සීතොදිකා සුපතිජා	440
සීසං නභානා කං ආසි	139
සුඛං අකතපුඤ්ඤනං	411
සුඛං සුපති අභිකුරො	297, 298
සුචිත්තරූපං රුචිරං	66
සුචිං පණිතං සමපන්නං	425
සුඤ්ඤා භොජෙනා මම එකං	
වාකාං	591
සුඤ්ඤා යසබසසි ව වාණිජාන ව	613
සුනබාසිමසස පලිභිංසු පාදෙ	462
සුරට්ඨසමා අහං දෙව	687

පෙනවනුපාළි

සඤ්ඤානාම සූචි

අ	පිට්ඨකා	ස	පිට්ඨකා
අඛර	60, 66	සත (පළුක)	46
අඛ	122		
අනුරුඳු	26, 62	ව	
අභිකම්ම	50	වුඤ්ඤාන	76
අමසකර	100, 120	වුළුනි	72
අසසක	58		
		ජ	
ඉඤ්ඤ	62	ජෙනවන	88
		ක	
උතතර	66, 140	තාවතිංස	62
උපතිසස	26	තිසසා	28
උබ්බරී	72		
උරුචෙලා	74	ද	
		දසනන	48
එරකව්ජ	48	ආරක	52
		ආරවනී	58
		ධ	
කණණ්ඩුමුණ්ඩ	70, 72	ධතරට්ඨ	4
කණ්ණ	42	ධතපාල	48
කපිනව්වනා	26		
කපින	26, 106, 114	න	
කමොජ	52	නඤ්ඤ	24, 82
කිකවසස	150	නඤ්ඤා	78, 84,
කිලබ්බ	70	නඤ්ඤසන	36
කිමරලා	70	නඤ්ඤ	36
කුණ්ඩ	78	නඤ්ඤය	144
කුමාරකසසප	126	නාරද	2, 4, 98
කුට්ටර	4		
කෙසව	42	ප	
කොලිය	76	පඤ්ඤාල	72
කොසල	126	පඤ්ඤාකමෙල	64
		පාටලිපුත්ත	132, 156
		පායාසි	120
ග		පාරිච්ඡත්ත	64
ගඛනා (නදී)	76	පිඛලක	134
ගිරිබෙජ	92, 94	පොට්ඨපාද	78
ගොතම	94		

		බ		ව	
බාරාණසී	50, 76, 144		වජ්ජී	100	
බ්‍රහ්මදත්ත	72		වාසභ	76	
			වාසව	90	
		භ	වීරුපක්ඛ	4	
භූත	32		වීරුළුභක්ඛ	4	
භෙරව	56		වෙසාලි	100, 120	
			වෙසාලිණ	58, 124, 140	
		ම		ස	
මගධ	122		සක්ක	56, 60, 136	
මට්ටකුණ්ඩලී	38		සමභව	130	
මත්තා	28, 46		සංසවක	144	
මසක්කසාර	132		සානුවාසී	78	
මොග්ගල්ලාන	26		සාරිපුත්ත	22, 28	
මොරිය	132		සාවඤ්චී	148	
			සිංඛක	60	
		ර	සිනධුසොචිර	122, 132	
රාජගහ	52, 92, 94, 98		සුජාත	12	
රෙවතී	142		සුනෙත්ත	150	
රොහිණියා	44		සුරච්ඤ	132	
			සෙරිසෘක්ඛ	130	
			සොරච්ඤ	142	
		උ		භ	
ලිච්ඡවී	112		භජ්ජිනිපුර	90	

පෙතවික්‍රමපාලී

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිටපතකා	ආ	
අකුණොහයා	24, 28, 72	ආදිසා	22
අකුණොහයං	38, 158	ආපතිතව්වි.	24
අකකිණ	108	ආමුනතමණිකුණලා	62
අකකිතං	156	ආලමෙරතුරියසුටෙයා	124
අකකිමලං	88	ආලොපං	22
අකිණිපුලලානි	42	ආලාරපමෙක	84
අකිතිරසසස	58		
අලෙස්සපෙහෙප්පා	138		
අකිතිරසකාය	70	ඉ	
අකිතිරමානාය	70	ඉසාරමදසමිකවං	150, 152
අකිමණිකුසං	10		
අද්ධතපාණි	54		
අනිසො	108	උ	
අනුභවියාන	50	උග්ගතතනසස	100
අනුමොදරෙ	6	උච්ඡදවාදී	126
අනෙපං	108	උජ්ජබලං	122
අනොමප ඤාණං	42	උජ්ජබලෙ	64
අනවාදිසි	82	උතතමකිව්වපතනං	100
අපවිදෙයා	94	උත්තරියං	14, 36
අපපටිගනකිකා	24	උතතාසිතං	100
අබ්බුළුහං	12, 46	උදකුමෙහා	20
අහාසිසං	8	උදපානං	58
අමබපකෙකාදකං	158	උද්දයං	122, 128
අරණවිහාරී	106	උදයං	132
අරති	20	උතතමෙ	6
අරිඤ්ඤ	136	උපකප්පකි	4, 6, 14, 36
අරියවුත්ති	130	උපකකිටං	50
අලලපාණි	54	උපාදන	122
අවකිරියති	76	උපාමි	50
අවඤ්ඤ	78	උපාමිකි	24
අසමකතහොගි	112	උපාමිසුලිකො	46
අසයහසාධිනො	58	උපාමිසුලිකා	154
අසංඛතං	94	උපාමිසුලිතෙ	22, 26, 28, 90
ආ		ඵ	
ආවෙරකෙ	108	ඵකප්පකි	80
ආකුමෙ	74	ඵතො	2
ආදිකං	12	ඵතිති	32
ආදිස	14, 34, 52		

ක		න	
තපසසිරුපො	4	නගමුඛානි	64
තිරොකුඩෙඩුසු	6	නක්කදිට්ඨි	126
තුනනවසනා	76	නඤ්ඤා	78
තුමං	80	නරදෙවසස	42
තුමසස	60	නානාගඤ්ඤාමෙරිතං	72
තුචං	38, 52, 84, 114	නානාසරගණ	68
		නිකති	96
උ		නිජ්ඣානසබ්බො	124
උණ්ඩලෙ	150	නියතිපරිණාමජා	136
උනනති	142	නියසසකමමං	102
		නිරංකස්වා	96
ඳ		නිභිනනෙතා	100
ඳකඛ්ණා	4, 6	නිලමඤ්ඤා	26
ඳකඛ්ණාරඤ්ඤා	52	නෙකබ්බමපොතො	130
ඳජ්ජා	4, 6, 60	ප	
ඳඤ්ඤාමානා	70	පඤ්ඤා	8
ඳබ්බිගාහා	62	පච්චයං	32, 98
ඳරං	12, 40, 46	පච්චනනවෙදනං	
		පච්චජාරද්	24, 82,
දි		පටිසුඤ්ඤා	76, 156
දිට්ඨිවිසුකාභි	108	පණකො	84
දිසාරෙ	40	පණියං	122
		පඤ්ඤා	40
දී		පඤ්ඤා	84
දීපං	32, 48	පඤ්ඤා	58
		පඤ්ඤා	48
ඳ්		පරපක්ඛියං	58
ඳ්ඛිකා	78	පරිවිසියාන	52
ඳ්ඤ්ඤා	28, 36	පච්චෙත්	60
		පච්චෙත්තො	100
දෙ		පච්චිංසු	88
දෙය්‍යධම්මං	2	පච්චෙත්තෙන	64
		පලෙති	16
දෙ		පසුතං	6
දෙණිනිවෙත්තං	14	පසුතං	48
දෙණෙහි	138	පසුතෙ	6, 80
		පංසුකුණ්ඩිතා	30
ධ		පා	
ධම්මසන්නතා	22, 26, 28, 152	පාණිමනං	22
ධාතියො	78	පාදකුඨාරිකාභි	110
ධිර	22	පාපකො	52
		පාමොසබ්බා	142
		පාවකං	12, 40, 46

පි		ම	
පිඬලා	36	මකිකප්පසමි	12
පිටකෙහි	138	මකෙතයා	50
පිට්ඨිමංසිකො	98	මධුසසථො	54
පිණ්ඩකති	62	මනුසසථො	52
		මහගසසා	76
		මහාභිතාපං	100
		මහාමනෙතා	76
		මානුසිං	158
		මාරිස	46
		මීගමනුලොචනා	16
		මිත්තදුබෙහා	52
		මිළුහං	144
		මුට්ඨසා	2, 24
		මුලභෙසජ්ජා	44
		මොරහජෝති	78
පෙ		ය	
පෙතා	2, 6	යකඩ	42, 132
පෙතො	46, 136	යකුණ්ඳධිපකෙතා	104
පෙතෙතයා	50	යකෙබ්බා	4, 52
පෙසුනං	4	යකුණ්ඳසස	62
		යමලොකිකා	8, 10, 22, 46, 78,
			90
		යමපුරිසානං	134
		යමච්ඡයමභි	50
		යාචනකා	48
		යොග්ගානි	60
		යොග්ගානුකම්පකේ	122
බ		ර	
බලියනති	42	රථපඤ්ඤරො	38
බාලාතරො	40	රථෙසභො	72
බාහා	38	රුණ්ණං	4, 6
බිඤ්ඤසරා	84	රුහිරං	12
බොඤ්ඤ	138		
බාලමහං	142		
බ්‍රහ්මනා	142		
බ්‍රහ්ම	134		
බ්‍රහ්මචරියං	126		
බ්‍රහ්මචරියෙන	136		
බ්‍රහ්මචරිනිකං	44		
බ්‍රහ්මඤ්ඤ	50		
බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා	74		
හ		ල	
හකබ්බා	60	ලහාමසෙ	6
හාගධිස්භාගෙන	16	ලම්බරෙ	24
හාගසො	16	ලොමසානි	12
හාචිතකතා	46		
හුසං	16, 140		
හුසානි	86		

ව	ස
වගගු	84, 121
වණ්ණධාතුං	4, 10
වණ්ණකානං	62
වණ්ණපථසස	120
වදඤ්ඤා	106, 144, 160
වක්ඛුදෙවතා	4
වනගොවරා	44
ව්‍යවසානෙ	94
වණ්ණජායෙ	130
ව්‍යමනො	32
වාරිකිඤ්ඤාකම් පුරිතා	24
වාරිවහා	6
විධා	62
විධුමො	108
විසලො	108
වෙණි	78
වෙසනාවරං	122
වෙහුතිකං	130
වෙසසා	44
ස	
සකියා	26
සකිමනානි	48
සකිමනාහි	58
සකිමිලාපවාලමයං	44
සකිසරං	132
සකිසා	119
සජ්ජා	70
	හ
	හරිවක්ඛුසසදෙ
	හෙසස
	14, 34, 36
	සතපොරිසො
	සතතුසසදං
	සතො
	සතධිසිඛ්‍යාටකෙසු
	සතාධිදුසසං
	සපකම්
	සපථං
	සපදනං
	සබ්බොතුකං
	සමපදං
	සමපනනවරණො
	සවාගමො
	සානොදකා
	සාදුකාමා
	සාමඤ්ඤථලානි
	සාමඤ්ඤ
	සිපාවිකා
	සිලෙසුමං
	සුපපටිමුක්ඛකො
	සුවහිකෙන
	සුවිකට්ඨා
	සුවිවසනා
	සුදමාගධා
	14, 26
	60
	38
	14, 34, 36

නැවත මුද්‍රණය - සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා

1	පාරාජිකා පාලි	
2	(i) පාචිත්තිය පාලි	
	(ii) පාචිත්තිය පාලි	
3	මහාවග්ග පාලි	I
4	මහාවග්ග පාලි	II
5	(i) චුල්ලවග්ග පාලි	I
	(ii) චුල්ලවග්ග පාලි	II
6	(i) පරිවාර පාලි	I
	(ii) පරිවාර පාලි	II
7	දීඝනිකාය 1	
8	දීඝනිකාය 2	
9	දීඝනිකාය 3	
10	මජ්ඣිම නිකාය	I
11	මජ්ඣිම නිකාය	II
12	මජ්ඣිම නිකාය	III
13	සංයුක්ත නිකාය	I
14	සංයුක්ත නිකාය	II
15	සංයුක්ත නිකාය	III
16	සංයුක්ත නිකාය	IV
17	(i) සංයුක්ත නිකාය	V
	(ii) සංයුක්ත නිකාය	V
18	අංගුත්තර නිකාය	I
19	අංගුත්තර නිකාය	II
20	අංගුත්තර නිකාය	III
21	අංගුත්තර නිකාය	IV
22	අංගුත්තර නිකාය	V
23	අංගුත්තර නිකාය	VI
24	චූළිංක නිකාය	I